

સસારરોગહરમૌષધમન્ત્રીયમ્ ॥ ૧ ॥

શ્રીગિવપ્રાત સ્મરણ

હન્ય ભયહરનાર મગાને ધરનાર, નદિવાહન, અભિકા પતિ અને નેના ચાર હાથમા ખડ્ગ, ત્રિગુણ વરદ અને અભય છે એવા, અને સમાર રૂપીને મો હરનાર અદ્વિતીય ઔષધભૂત, દેવાધીદેવ શક્યુ હુ પ્રાત કાળમા સ્મરણ કરે છુ ૧

પ્રાતર્નમાનિ ગિરિશ ગિરિજાઽર્જ્જ્વલેહમ્ ।

સર્ગસ્થિતિપ્રલયકારણમાદિદેવમ્ ॥

ત્રિશ્વેશ્વર ત્રિજિતવિશ્વમનોઽભિરામમ્ ।

સસારોગહરમૌષધમન્ત્રીયમ્ ॥ ૨ ॥

જેવુ અધશક્તિ ગિરિનાથી આવેલ છે, જે જગતના ઉત્પત્તિ, પાલન અને પ્રલયના કારણ છે, છત્રીધેવ વિશ્વના મનને આન દકારક, આદિદેવ અને સસાર રૂપીરોગને હરનાર અદ્વિતીય ઔષધભૂત, વિશ્વના ઇશ્વર, નાકરને હુ પ્રાત કાળમા નમસ્કર કરે છુ ૨

પ્રાત્નત્યેના પેમને દ્વિમેકમનન્તમાદ્યમ્ ।

વેદુષ્ય પુરુષ મહાન્તમ્ ॥

નામ ડંડમેદરહિતપદમાવશૂન્યમ્ ।

સસારોગહરમૌષધમન્ત્રીયમ્ ॥ ૩ ॥

એક, અનંત, આય, વેદાતથી ઝાળખાય એવા અને નિર્દોષ, મહાન્ અને મર્વપ્રાણિવર્ગના અત્યર્થાત્મી, નામાદિભેદરહિત, અસ્તિ જાયતે ઇત્યાદિ પદ અભ્યાસ રહિત અને મમાન્રૂપીરોગને હરનાર અદ્વિતીય ઔષધભૂત, શકરક હુ પ્રાત કાળમા સ્મરણ કરે છુ ૩

પ્રાતસ્તમુત્થાય શિવ વિચિન્ત્ય ।

શ્લોકનય યેઽતુહિન પઠન્તિ ॥

તે હુ સજાલ વહુજન્મસંચિતમ્ ।

સતપુરુષ મનુષ્ય પ્રાણીઓ વચ્ચે જેમ અનમિદ્યૂષ્ણે અને ગરીબાધિમા જેમ વેવ હોય છે તેવીજ રીતે કમળ પણ જળની ભીતર કાદવ કીચકમાથી પોતાનો જ મ ધારણ કરે છે અને જે પ્રેમના પોતે અને પોતાને પેદા કરનારા ઇશ્વરી જ્ઞાતા છે એવા નિ સીમ પ્રેમથી સવદા-ઉભરાઇ જતી શ્રી જગદબાની પ્રતિમ જેમ સતપુરુષની આબુમાબુ પ્રકાશે છે, તેવીજ રીતે તુષ્ટાથી ટળવગતી મધુમ શિક્ષકા માટેના સુપ્રીદીવાળા પ્રેમમા કમળ મસ્ત હોય છે

પોતાની આસપાસની દરેક વસ્તુમા પોતાના પેદા કરનારને સતપુરુષ જુએ છે, અને શાત આનંદમા મસ્ત રહી અહુભાવનો ત્યાગ કરે છે, તે પોતાની માતા શ્રી જગદબાને જેટલા ઉત્ક્ર પ્રેમથી આહે છે તેટલાજ પ્રેમથી શ્રી જગદબા તેને આહે છે અને તેજ શ્રી જગદબા પોતાના દેહ કરતા પણ વધારે પ્રિય હોય છે જેવી રીતે તે આપણને ઘેટાના બચ્ચા જેવો નમ્ર અને નિર્દોષ, બકરીના કુદાકુદ કરતા બચ્ચા જેવો આનંદી અને સરત તેમજ તેજસ્વી સૂચના નમાન જ્ઞાન પ્રકાશથી વિભૂષિત અને દયાળુ જણાય છે તેવી રીતે ગદા અને નતિકુળ દેવમા જ નમ અથેલો હોવા છતાં મોહક કમળ એ પવિત્ર, નિમગ્ન અને સુદર વસ્તુ છે જેવી રીતે જીવનમાનો ઉદાર કરનારી દયા અને માનમિક પવિત્રતા તેના ગરીબ દેહને ઢાકે છે તેવીજ રીતે જીવનપોષક જળ અને સુવસિત વ્રાયુ લહરી સુદર કમળને સાફ તખી તેમા માધુર્ય સુકે છે

સત પુરુષ આ આનંદદાયક સાત્રાની રચિતિમા પ્રતિબૂમિકાનુ આદેહણુ કરતો કસ્તો મૃત્યુલોકમાથી સુક્રાપ્રદેશ તરફ — મહીનતામાથી વધારે પવિત્રતા તરફ — સુસ્ત તામસ પ્રકૃતિમાથી પ્રમશમય જ્ઞાન, શાંતિ અને આનંદ તરફ જાય છે, તે વીજ રીતે આપણે જોઈએ છીએ તેમ કીચક કે જે જાણી જલકા અને મહીન રજકહોવાળુ પૃથ્વિતત્ત્વ છે તેમાથી સુદર કમળ સુપચાપ ડગી નીકળે છે, પછી તેમા રહેતી સુપ્ત ગરબીથી પ્રભ ને શાતપણે પાણીની આરપર પસાર થના છે વટે વાયુના અતિ પવિત્ર પ્રદેશમા પ્રવેશ કરે છે ત્યાં તે પોતાની પાખડીઓનો કીર્તિવત્ પોષાક પુરબહારમા વિસ્તારે છે અને તુષ્ટાતુર મધુમશિક્ષક ને મિષ્ટ મી જળાની લેવા માટે એકદમ આમ ને છે આવી રીતે કમળ સુપચાપપણે કૃપાળુ સુષ્ટાએ સ્થાપિત કરેલ (બલેલુ) સતપુરુષનુ મોહક જીવન ગુબરે છે તેનુ પુષ્પ પોતાની મેળે સૌંદર્ય અને કીર્તિને શીખરે પહોંચે ત્યાંસુધી વિકાસક્રમની સઘળી સૂમિકાઓમાથી નિયમિત રીતે પસાર યાય છે

જ્ઞાન, પ્રેમ, શાંતિ, અસ્તિકતા, નિષ્કપટપણુ, ઉદારતા અને પવિત્રતા એ સર્વ પવિત્ર જીવનના મુખ્ય લક્ષણો — સતપુરુષોના સંગીન લક્ષણો છે આવીરીતે કે મળ એ સત પુરુષના જીવનનો અવસરિત કરતુ હોઈ સાંકેતિક શબ્દ છે સાત

સગીન ધર્મના બધારણુમાના આ સુખ્ય સુખ તત્વો— સિદ્ધાંતો છે કાળના પેટા માં દટાઈ ગયેલા અથવાતો સાંકેતિક રહસ્યોમાં ધુપાઈ રહેલા બધા ધર્મોમાં તેઓ મળી આવે છે અને તેમનું પ્રેમથી અનુસરણ થાય તો તેઓ આપણને સત્ય અને અમરત્વને રસને સીધા દેરી જાય છે

સ્વાર્થપરાયણતા, અહંકાર, દેહઉપરની આમંત્રિ, મત્તા, ક્ષીર્તિ અને દ્રવ્ય ઉપરની લોભપતા તે સર્વ ખરા ધાર્મિક સ્વભાવને અપરિચિત હોય છે જૂનિયા ઇ ગવૌ, નિષપનો આનંદ, રમેદ્રિની મોજમબ્દહ અને રમ્મેશ્રી લોગવિવાસોનો ભપકો, એ સર્વ, પવિત્ર આત્મા કે જે પરમાત્મસ્વરૂપિણી શ્રી જગદબાની ભક્તિમાં જોત પ્રોત થયેલો હોય છે તેને બધન કરી શકતા નથી અથવા તેની વિશુદ્ધિને ટાઢ લગાડી શકતા નથી કે જેનીરીતે કમળની વદ્ધિ અને સાદ્યને ક્રીયકથી કાઢ બાધા અડચણ થઈ શકતી નથી મનોનિગ્રહી, શાંત અને માયાળુ સતપુરૂષ જીવનની મુરકેલીઓથી અપ્રાધિત રહીને પોતાના આ મૃત્યુચોકના જીવનના હકપત્ર નો સ્વસ્થતા અને આનંદમાં રહી નિષ્કામ કરે છે આપણે તેને અખડ ક્યાનારૂઢ થયેલો અથવા તો પોતાના ધાર્મિક પરિશ્રમે અને દ્રષ્ટાતિક નીતિમાન જીવન વડે માપી અને દુ ખી મનુ પોને બચાવવામાં પ્રીતિપૂર્વક રોકાયેલો જોઈએ છીએ કમળની પેટે તેનું કાર્ય ચુપછીલીવાળું છે અને તેનો વિજય નિશ્ચિત છે પરમદયાળુ ભગવતીના પગલાને તે સંપૂર્ણ વિશ્વાસથી ઉત્કટ ઇચ્છા પૂવક અનુમરે છે અને પરિણામે તેના આરા પુનનું મદ પ્રાપ્ત કરે છે ઇશ્વરી કાનુનો પ્રત્યેની તેની આ સાધારકતા અને પક્ષ જ્ઞાનના હક વડે આ જૂનિયા તેની પોતાની જ છે પોતાની આસપાસની દરે- વસ્તુમાં તે પોતાનું અક્ય જાણે છે અને તેની આસપાસ નું દરેક પ્રાણી તેની પવિત્ર, મિનનસાર અને પ્રકાશરેકતી હાજરીથી રાજી થાય છે

સતપુરૂષનું હૃદય અને કમળ પરિચકાર અને ધાર્મિક મહાગુણોથી મરખા વિભુષિત હોઈ તે ધાર્મિક મહાગુણોની મહત્તા જગતની દ્રષ્ટિએ દર્શાવવા માટે સતપુરૂષનું હૃદય પરમત્મ સ્વરૂપિણી શ્રી જગદબાના નિવાસ માટે જ્યમ થો અ ગણુવ મા આબ્ધ છે તેવીજ રીતે સાંકેતિક ચિન્હ તરીકે મહાવદ્ધમી દેવીને કમળાસની તરિકે વર્ણવેલ છે અને તેમાં કમળની મહત્તા તેને પોતાના આમન તરીકે પ્રસદ કરી શ્રી જગદબાએ વધારેની છે વનસ્પતિ જેવી વિકાસક્રમમાં પાછલી ભૂમીકાએ પણ સદગુણો નો ખદવો શ્રી જગદબા આપે છે ત્યારે વિકાસ ક્રમમાં મગળ વધેલ મનુષ્યપ્રાણી, શ્રી જગદબાની સ્ક્રિપ્તરૂપ ભાવતામાં આરૂઢ થાય તો તેના ખદવો ઇશ્વરી કા ન આવે ? આપેજ એ સિદ્ધ વાર્તા છે

શરૂઆતના વિચારો

સુસ આહકો !

આ માસિકનું ગત વર્ષ ગત વિક્રમાર્ક મવત્ માર્ધે સમાપ્ત થઇ પત મર્તિ પૂર્ણિમાથી શરૂઆત થવી જોઇતી હતી, છતાં ગત વર્ષના અંતિમ મહત્વમાની અમારી અનિયમિતતાથી આશ્ચિનનો અક માં શીષમા પોસ્ટ થયો હતો ત્યાર પછી અમારા સ્વગૃથ માતૃશ્રીની માવતસર્ગિ ક્રિયા તેમ જ બીજા કેન્દ્રીક નૈમિત્તિક ક્રમક્રિયાઓમા એક દ માસ ગેકાણુ થયા કેડે પ્રેમમાના ટાઇપ વિગેરે ઘસાઈ ગયેલા જણાયાથી ક્ષી નવા મગાવવા, વિગેર પ્રેમમા હુધારો કરવાની આવશ્યકતા જણાઈ અને તેથી તેમા મદદ રૂપે આહકોમાના જેઓ સુલદ અને શ્રી પ્રત્યે અનન્ય શ્રદ્ધાસ્તુ હોઈ અમા । પ્રત્યે સ્વભાવિયપણેજ વિશ્વાસનિયદ્રષ્ટિથી જુઓ છે તેમના તરફના લવાજમા અમાઉથીજ મગાવી લીધા ત્યાર બાદ પ્રેસમાના તમામ ઘસાયલા ટાઇપો એકઠા કરાવી અમદાવાદ વઈ જઈ ક્ષણિકીમા આપ્યા અને નવા ટાઇપોનો ઓ ર આપ્યો છતાં મોડર પ્રમાણે તે માન શુદ્ધનમા આવતા અને તેો વ્યવસ્થાપુર્વક કેમોમા નાખતા વીગેરે કાયવાહીમા ધાર્યા ઉપરાત વિશેષ સમય ઘઈ ગયો અપુરામા પુરૂ તે કાયવાહીના ગાળામા મુવતવી રહેલુ સ્ટેટનુ છાપવાનુ કામ તેમજ બી તલમેશના આહકોનુ કામ ચલી ગયેલુ તે તેધાર કરી આ પવામા પણ કેટલોક સમય વ્યતિત થયો અને હૃદયમા માનિક શરૂ કરવાની તીવ ઇ છાહોવા છતાં અવશ્ય મળી શક્યો નહિ અને તેથી આ છમાસના ગાળાના વિલમ બાતે અમે અમારા સુસ આહકાની ક્ષમા ચાચીએ છીએ

ઉપર જણાવી ગયેલા બાદ્ય કારણો જે કે વસ્તુત ખરા છે અને તે દ્વારા આહકોના ઉપાલમ્ભમાથી અમારો અચાવ છે છતાં અમારા અતરાતમાને અમે ઠગી શકતા નથી અને તેની પાસે તો અમારી ભૂલ—અમારી પ્રમાદ પ્રિયતા—અમારો અધ પાત એ સર્વ અમારે કબુલ કરવા પડે છેજ કારણુ કે જેનામા કાય પરાય છુતાની અગોધ શમ્તિ છે અને ચથાનિયમે જેણે અમુક કર્તવ્યને સ્વિકાર કરેલો હોઈ તે કાર્ય સફળ કરવાનો નિરકુશ ઉત્સાહ જેની રગેરગમા વ્યાપ્ત છે તેને આ કૌ નિર્માન્ય પ્જાના વારવાર આગળ ધરવાનો સમય આવતોજ નથી એ અમે સમજીએ છીએ પણ ઉત્તતિની અવરોધક સત્તાઓની અસરમા જે શરિરત્વ સ પડીધલુ છે તેના પર અગો વિજય મેળવી શકતા નથી એ વાર્તા એ ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે અને કર્તવ્યપરાયણતાથી વિમુખ થવા માટે ગમે તેવા કારણો ઉપર સ્થિત કરી દઇએ છીએ, છતાં સર્વ સાક્ષીભૂત અતરાતમાને ઠગી શકાતો નથી તે

તો આપણી ભૂલને સોંટ - આપણા અધ પાતને માટે હૃદયમાં દશ દીધાજ કરે છે અને એજ એની મોટામાં મોટી શિક્ષા છે

અસ્તોદયનો નિયમ પરાપૂર્વથી પ્રચલિત છે દિવસ અને રાત્રિ, સુખ અને દુઃખ, સંપત્તિ અને વિપત્તિ, જન્મ અને મૃત્યુ, વિગેરે પર્યાય શબ્દો એ સૂચની સાગિતી છે, અને એજ પ્રમાણે અમારી આ કર્તવ્યવિમુખતા તેનો સમય આવતા — અમારો પુરૂષ પ્રયત્ન હશે તો કર્તવ્યપરાયણતામાં ફેરવાઈ જશે અને તે કર્તવ્યપરાયણતાની શરૂઆત તરિકે આજે છ મહિને પણ આ શ્રી અભિકા વિનય પુ. ૧૧ નો પ્રથમાક આપના હસ્તકમળમાં મુકવા અમે શક્તિવાન થયા છીએ

આ દશ વર્ષના આપણા સળધ દરમીયાન અમે અનેકવાર કહી મુક્યા છીએ કે અમેએ અમારૂં સર્વસ્વ શ્રી જગદળાના ચરણના શરણમાં સમર્પણ કરેલું છે આ દેહથી એક નિમિત્ત તરિકે શ્રીની લાવનાતત્ત્વના આધારે તે જે નર્થમાં ચોળે ત્યા તેની પ્રેરણા સુખ્ય કાર્ય કર્ય જઈએ છીએ અને તોપણ ઉપાધિ રહિત અખર ચિત્તશાંતિના સમયમાં અતરાત્માની સમતિથી જે કર્તવ્યપથ નિશ્ચિત કરેલો હોય છે, તેમાં અવરોધક સત્ત્વોની અસરથી જે વિકૃતિ થઈ જાય, તે દૂર કરવા સારૂ શ્રી જગદળાના અનુગ્રહનીજ યાચના કરીએ છીએ કે તેઓ શ્રી અમને સ્વકર્તવ્યપાલનમાં ઉત્સાહ, ધૈર્ય અને સ્થિરતા આપે

આપણું વય એ કે કાર્તિકથી શરૂ થતું હતું તો પણ વિવચના આ ગાળાને લઈ હવે ચૈત્રથી શરૂ થાય છે અને ઇશ્વરીની ઇચ્છા તો આશ્વિન સુધીમાં તેના ૧૨ અકો પુગ કરી નવું વર્ષ ફરી કાર્તિકથીજ શરૂ થશે તો પણ અત્યારે આ અઠથી આપણું નવું વય હોવાથી તત્ત્વળમે કેટલાક વિચારો જણાવીએ છીએ

દરકે મનુષ્યો આખા વર્ષ દરમીયાન કરેલ પ્રગતિનો વિનય દીવાળીના તહેવારોમાં કેવા આનંદથી ઉજવે છે અને નવા વર્ષની પ્રગતિ સફળ કરવાની આશામાં મંગલમય આરનો તહેવાર દેવાઉત્સાહથી અને નવીન ચૈત્ત્વનાઓના પાયા રૂપ શુભ વિચારોના ચરણમાં ગુળરે છે તે સહુ કોઈ જાણે છે તદ્દન મદલાગણી વાળા માણસને પણ જુના વય અને નવા વર્ષ વચ્ચે અધવચમાં ઉપસ્થિત થવાની પળે પરસ્પર અભિનંદન આપતા લોકોના ટોળાને જોઈને અને લાવપૂર્વક શારદાપૂજન તેમજ દેવદશન કરતા જોઈને કાંઈક પણ અસર થાય છેજ અને તે વી તેવાના હૃદયમાં પણ આત્મનિરિક્ષણ દ્વારા પોતાની ભૂલકતાના જ્ઞાનની અને ઉત્તતિક્ષમની ઇચ્છાઓના ઉત્સાહની ભરતી થાય છે

જુના અને નવા વચ્ચે જીવનના કડ઼લારસે ત્યાદક દ્રશ્યની અમર હમેશા રહેલી હોય છે જુના પ્રત્યે સમય આપણને ધીમે ધીમે બહાન ઉપત્ત કરવે છે જ્યારે નવા તરફની ગતિ અગાતના દ્વાર તરફનો આપણે પ્રવેશ છે જુનકાળરૂપી શહેર આપણે આપણી પછળ છોડી દીધું છે, અને આપણી આગળ કે તથ સ્વર્ગનું ન દનવન અથવા તેા આફ્રોની ઉની ખીણે એ બેમાનુ શુ હશે, તેની અગાડી કોણ કરી શકે તેમ છે ? કારણ કે ભાવિના પેટામાં દગલવા જે અસ્થ્ય બનાવે સમય અપમા સન્મુખ રજુ કરે છે તેના નિશ્ચય, જ્યારે આપણા મમ્તકો વૉતા બોલાવડે અને અજાતને જ્ઞાતમાં પરાવર્તન પમાડનારા અનુભવ વડે વધારે સમજ દાર થાય છે ત્યારે સમય પોતેજ માત્ર કરી શકે છે

પણ જગત્ જૈતેજ વિક પાવતનમય મહાન દ્રશ્ય છે, જેવી રીતે કે કુદરતની જીવન શક્તિઓ વિભાગક્રમવાળી હોય છે, અને આના કરતા વધી વિશેષમાં તેમની કૃતિ સખધી સ્થાનજીમાં મનુષ્ય જેમ જેમ આગળ વધે છે તેમ તેમ તે જીવનશક્તિઓ લગ્નક્રમવળી થાય છે, કારણ કે મનુષ્યે તેમને, પોતાની ઇચ્છાનુમાર આલતા સેવકોની પેઠે એકઠી કરીને બગવાન તત્તોના રૂપે કે દ્રમાં આણુવી જોઈએ તેમછતા જોડે આપણે ભૂતકાળમાં ચાહી હોય એવી ઘણી વસ્તુઓ વિકૃત્વા ધિન કાગ આપણી પાસેથી ખુચરી લેછે છતા તેના રિતિરિવાજે સવ । ઉહાપણવાળા અને પ્રમણીક છે કાળજીકે કુદરતને કાયદો જેમાં સવ માફજ અને દેરી હોય છે તે મયદાનો મમય પણ એ સહચર છે અને તે આપણી શ્રવણે દ્રિમાં દીલાસા ભરેલા સદેશાના રૂપમાં એવી સૂચના કહે છે કે આપણા દરેક બે જામાંથી વિશેષ સપૂર્ણ જીવનનું રૂપરૂપ બીજા નીચે પડે છે

* * * * *

નવું વર્ષ નહી રૂતુ, નહી પેદશ, નહી જીદગી અ વિચારો ઉલ્લસ પ્રગતિ સખધે પરસ્પર કેવા સકળાયતા છે ! અપમા અતરાત્મ ઉપર જ્યારે તેની ઉડી અસર વાર છે ત્યારે ભાવિ પ્રગતિ કયાથી શરૂ કરવી તે સ્થાન નિર્ધાર થાય છે, કે જનાની આપણે ઉચ્ચ જીવનની સુમદ્નીમાં આગળ વધવું જોઈએ

સવ મનુષ્યો જે સુખને શોધે છે તે સુખ તેને જ પ્રથ્ પ્રવદ્ અવ કરન રા જેટલા મગલ છે તેના પ્રમાણમાં પ્રથ્ પ્રથ્ તરેહતુ વાસ્તવમાં હોય છે, છતા તે સુખ, વતનના વિકાસમાં અને સૌહ્યમાજ માત્ર મળી આવે છે અને તે પ્રાપ્ત પ્રવાના પ્રયત્ન તરિકે ઉત્તતિની અવરોધક પાશવ વૃત્તિઓ ઉપર સહજુઓનો વિજય થવજ દરકાવીને — અજ્ઞાન રૂપી અધકારમાંથી નિકળી દેરી સયો તરફ — જીવનના વર્તનમાંના અડગ સિદ્ધાંતો તરિકે સહજુઓનો સ્વિકાર કર્યાની નિશ્ચિત રિથિતિએ પહોચવા — પ્રગતિ કરવી

અસ્તુ !

કાવ્ય તરંગ.

(લખનાર — કલ્યાણસિંહ નવલસિંહ સન્નિધ, રાજકોટ)

દોહા.

નહિ પરાગ નહિ મધુર મધુ, નહિ વિકાસી यह काल ।
अली कलीहीसो बंध्यो, आगे कौन हवाल. ॥१॥

કવિની અન્યોક્તિ ભ્રમર પક્ષે છે કે— હે ભ્રમર ! આ કમળની કળી મા પનગ એટલે મુગધી રજકણો થયા નથી, તેમ મધમમજ્જ મન્દરન્દરસ મિટ થયો નથી તથા કળી વિજયને પાળી નથી છતા કળી વિશે હુમ્મ થયેન છે તો ન્યારે પરાગ મકરન્દ વિકાસ થશે ત્વ રે તારી શી દશા થશે અર્થાત્ તેમા હુમ્મ રહ્યાથી રાત્રિયે કમળ સકોચાય છે તે પ્રેમ બાધનમા બાધ રહ્યાથી રજનીમા હા થી કમળદળનો લક્ષ કરશે તે સાથે તારૂં પણ લગ્ન થશે

આજ્ઞાત ચૌવના નાયકા વિશે કામામકા પુરૂષ પક્ષે કહે છે — હે નરભ્રમર ! આ બાળાને હજુ રજોદશન પ્રાપ્ત થયેન નથી તેમજ મૃગારાદિ રસ ભરિ તેની મીઠી વાણી પણ છે નહિ તથા શરિરને વિકાસ થયેલ નથી, છતાં એ હવરા અનુક્રા થયેલ ને તો ન્યારે તે મધ્યા ઐકા અવસ્થાને પ્રાપ્ત થયેથી તેના અગમા પૂર્વોખ્ય સર્વ ધર્મો ઉત્પન્ન થશે ત્યારે તારી શી દશા થશે ? અર્થાત્ રતિર મના બાધનમા બાધાઈ રહ્યાથી પરચોકના મુખમાધન થઈ શકશે નહિ એટલામા આયુષલ પુરૂ થશે

પ્રવૃત્તિ પરાયણ પુરૂષ પક્ષે કહે છે કે — ન્યા તું વને છે તે મુખિ દ્વાર તીર્થરાજ પ્રયાગ નથી તેમજ મધ મમાન મિટ લોજન લેવો અનંદ આપનાર મધુપુત્રી એટલે મધુરાપુરી નુ મન્મથ થય નથી તેથી મહા લ્હી યમુનાજીનુ સ્નાનપાન પણ કરતો નથી તેમજ વિશેષે કરી શ્રી કાશીનુ પવિત્ર દે । પણ । થી તેથી શ્રી ગંગાજીનુ સ્નાનપાન તથા શ્રી વિશ્વેશ્વરનુ સેવન પુજન કરતો નથી, અને આ યોગ કળીકાળની કુચાલમા પ્રવૃત્ત રહે છે એટલામા આયુષલ સમાપ્ત થયેથી પરલોખમા શી ઇતિ થશે ? અર્થાત્ પવિત્ર તીર્થાદિના સેવનથી પરમમતિ પ્રાપ્ત થાય છે

दया दत्त सजही कहे दया करो सज कोय ।

धरका धरा न पाहिये जो कर दया न होय ॥२॥

અથ — સધળા પ્રભોતુ મુળ દયા હોવાથી, દયા કરવાતુ મવ કોઈ વારવાર કહે છે એટલા માટે સધળાએ દયા કરવી ધટે છે કેમકે દયાગુ પુરુષ ધનાદિ તથા અભયદાન આપી શકે છે ધરમા મતાડેય ધુન અધા રે હાથમા દીપક લીધા વીના મળતુ નથી તોપણી પોતાને હાથે દાનપુરુષ કર્યાવિના ખાલી હાથે જેઓ જાય છે તેઓને પરત્રોકના સુખ મળતા નથી માટે હાથે આપે તે સાથે આવે, અથવા પૂવજ મંમરે દીપેલ કત્તા દીધવાન કુળથી આ જન્મમા ધનાદિ સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત થયેલ હોય છે માટે આ જ મમા હાથે કરી દીજો કેમકે દીધાવિના ઘરમોનો ભરેલ બગર સાથે આવશે નહિ એવો સર્વ ધર્મશાસ્ત્ર અને અને સત મહાત્માઓનો મત છે

જપ માલા છાપા તિલક સરે ન ઇકો કામ ।

મન કાચે નાચે વૃથા સાંચે રાચે રામ ॥૩॥

અથ —

“માળા, છાપ તિલક, ધારણ કરે તદપિ કૃતાર્થ થવાતુ નથી વૈ જ્ય વિ વેકાદી સાધન વિના નૃવા સમાન મિથ્યાનાય નાચવાથી શ્રી શમ પ્રમત્ત થતા નથી”

ઉપરોક્ત અર્થ કરવાથી ભક્તિપથમા મોટે વિરોધ આવે તેનો સરસ્વતિ ઉત્તરાર્થ એવો થાય છે કે — જપમાળા, છાપા, તિલક ધારણ કરનારને એ એટલે એવુ કો એટલે કયુ કાય સરે નહિ? અર્થાત્ મુખિ પર્યતની સિદ્ધિ થાય તેમ છે આહે તેવા કાચા મનથી પણ વૃથા નાચ નાચે તોપણ શ્રીશમ તો સાચેસાચા પ્રસન્ન થાય છે કારણકે ખાનાની પત રાખવાની મહારાજની ખીરદાવણી નિશ્ચિત છે જેમકે —

અર્પણ

મહા કવીન્દર શ્રી કેશવદામજી કૃત

શ્રી કવિ પ્રિયા

અથમાથી

શ્રી અલંકાર સંગ્રહ

(હાખનાર — કલ્યાણસિંહ નવલસિંહ ક્ષત્રિય, રાજકોટ)

ભૂમિકા

મહા કવીન્દર શ્રી કેશવદામજી કૃત શ્રી કવિપ્રિયા અથમાથી આ અલંકાર સંગ્રહ નવમા પ્રભાવથી કરવામા આવેલ છે, તે પહેલાંના આઠ પ્રભાવની તથા

નવમા પ્રભાવના રજમા દોહાપર્યંત મૂલ સહિત ગુર્જર ભાષાની ટીકા “સરસ્વતિ શૃંગાર” નામે માસિક ચોપાનિયામાં શ્રી કચ્છભૂજવાળા કવિવર શ્રી હવગમ અજરમગ ગોર તગ્ધથી પ્રગટ થયેલ છે એટલે પછી આ નવમા પ્રભાવ પહેલાના આઠ પ્રભાવની ગુર્જર ટીકા તખવામાં પિંછપેપણ એટલે દળેલા આટાને ફરી દળ મે એ મિથ્યા શ્રમ લેખાય તેથી આ નવમા પ્રભાવથી જે અનકારો શરૂ થાય છે, ત્યાંથી તે ૧૬મા પ્રભાવ પર્યંતની ગુર્જર ભાષામાં ટીકા લખી છે

કવિકુલ ડમન પ્રભાકર મહાકવિ શ્રી કેશવદાસજી બુદ્ધેલેખ ડમાના ઓડાના કુમારશ્રી ધંદ્રજીત મહારાજના પ્રધાનપદ ઉપર હતા અને વળી કવીશ્વર હતા તે મણે સવત્ ૧૬૪૮ મા રસિકપ્રિયા તથા સવત્ ૧૬૫૮ મા આ કવિપ્રિયા નામે ગ્રંથો રચેલા છે તેમજ શ્રી રામચદ્ર ચદ્રિકા નામનો ગ્રંથ પણ સવત્ ૧૬૫૮ મા અને સવત્ ૧૬૬૭ મા વિજ્ઞાનગીતા નામના રચેલ ગ્રંથો છપાયેલા પ્રમિદ્ધ છે તેઓ ભાષાપીડીતોમાં અગ્રેમ ગણાતા તેમની કાવ્યશક્તિ અદ્ભૂત હોવાથી એક ગણદના એકથી અધિક અથવા ગાભિરતા રસિક જનોને ઘણા આનંદ ઉત્પાદનના લેખાય છે

મહાત્મા શ્રી સૂરદાસજી તથા મહાત્મા શ્રી તુલસીદાસજી અને કવીવર શ્રી કેશવદાસજી એ ત્રણે મતરમી મદીમાં થઈ ગયેલા હોવાથી સમકાલિન લેખાય છે શ્રી સૂરદાસજી કૃત સાહિત્ય લહેરી દ્રષ્ટકૃત નામે ગ્રંથ સવત્ ૧૬૦૭માં રચાયેલ છે, મહાત્મા શ્રી તુલસીદાસજી કૃત શ્રીરામાયણ સવત્ ૧૬૩૧ માં આરભાયેલ છે અને મહાકવીશ્વર શ્રી કેશવદાસજી કૃત કવિપ્રિયા ૧૬૪૮ મા હોવાથી તેઓ સમકાલિન હોઈ તેઓ માટે કહેવામાં આવે છે કે —

દોહા — કવિતા કરતાં ત્રીનહે તુલસી કેશવ સૂર।

કવિતા ચેતી ડન લુની શીલા વિનત મજુર ॥

चद छद पद सूके चोपाइ तुलसीदास।

दोहोविहारी लालकोकेशव कवित विलास ॥ २ ॥

ઉપર કવીશ્વર શ્રી કેશવદાસજીના કવિત છંદ બહુ સુરમ છે તોપણ શ્રી રામચદ્ર ચદ્રિકા તથા વિજ્ઞાન ગીતામાં વિવિધ જાતિના છંદોની રચના છે શ્રી રામચદ્ર ચદ્રિકા એ ગ્રંથ શ્રી તુલસીકૃત રામાયણ સમાન સમકાલમય છે પ્રાચીન મંત્રનોએ કેવળ શ્રી ભગવાન રામચંદ્રજી તથા પરમાત્મા શ્રી કૃષ્ણચંદ્રની બીજા — ચરિત્રોના ગુણાનુવાદનુ ગાન કરવામાંજ પોતાને કૃતાર્થ માની કાવ્ય

પ્રબંધની રચના કરી — પરમાર્થને પદે ચાલી અન્ય જોનાર પણ કન્યાણુ
રેલ છે અર્થાત્ જોએ ઉક્ત મહાત્માઓના મધોત્તુ શ્રવણ અધ્યયન ૩ છ તેની
ઉભય વૈક્રમા આનંદના ભાગી થાય છે

કા. પ. કથન રમિ જોનારે પણ અત્યંત આનંદ ઉપજાવે છે

વોહા — તત્રીનાદ કવિતરસ સરસરાગા રતિરગા।

અનબુડે બુડે તિરે જો બુડે સવઅગા ॥ ૩ ॥

મોરહો — કાવ્યને કીરતિ વોણા, શુણ્ણીરા ગમાણુ
જૂમિ ઉપરે ભાર, શાને કીધો, શામલા ?

રમિ શુણ્ણીજાની સમાજમા કાવ્યમોહ્ય સત્કાર તથા શોભાને પ્રાપ્ત થાય છે

ચોપાડ

મળી માણિક મુક્તા છવિ જૈસી,

અહિ ગિરિ ગજ શિર સોહન તૈસી

નૃપ કિરીટ તરુણી તનુ પાડ,

લહહિ સકલ શોભા અધિકાડ,

તૈસહિ સુકવિ કવિત બુધ કહહિ,

ઉપજહિ અનત અનત છવિ લહહી

અથ — મણિ નખના મૂળમા, માણિક પવતના શિખરે, ગજમુખતા હસ્તીના
કુલમ્બજમા ઉત્પન્ન થાય છે છતાં તે ક્યણે તેની કે સ્થાનની શોભા જણાતી નથી
પણ નૃપાણેના કીરીટ — મુગરોમા તથા વૈષ્ણવ મહાભરી સૌંદર્યવતી બાળાના
અ. ઉપરના આભુષણોમા અદૈકિક શોભા ઉત્પન્ન કરે છે તેમ સુકવિની કાવ્ય
પણ મુજબજોની સમાજમા પ્રસિદ્ધાને યોગ્ય થાય છે

“ જો પ્રવધ બુધ નહિ આદરહી,

સો અમવાદિ ચાલકવિ કરહી ”

સુરેષુ કિ વહુના

શ્રી કાશિકા તીર્થ માલિકા

(યોગક ક્ષેત્રશક્ટ વિદેશ્વર શાસ્ત્રી ચુડાના સુબ સાવનગર)

ગણેશ ગિરીઝ ચ વિષ્ણુ ભવાનીમ્ ।

પ્રણમ્ય પ્રભેશ મુદા પદ્મ દેવાન્ ॥

શુભા કાશિકાતીર્થમાલા પ્રકુર્વે ।

જનેભ્યશ્ચ મુક્તિપ્રદાં ઢર્ઢનાદિ ॥ ૧ ॥

||પાતિ, શક્ટ, દેવી, વિષ્ણુ અને સૂર્ય એ પાત્ર દેવોને હૃદયથી પ્રણામ કરી, દગનથી માથાએ મુક્તિ દનાર સુહૃદ કાશિકા તીર્થ માલિકાને હુ નમ્રુહ ૧

एकदा नेमिपारण्ये शौनकादिमहर्षय ।

सूत सम्प्रेक्ष्य सत्कृत्य दिव्यज्ञानाभिलाषिण ॥ २ ॥

एकीभूय समे ते वै सत्त्वरा भक्तिभाविता ।

शौनक च पुरस्कृत्य पप्रच्छुर्विनयान्विता ॥ ૩ ॥યુગ્મમ્

એક વાર નેમિપારણ્ય ક્ષેત્રને વિષે દિવ્ય જ્ઞાનની ઇચ્છાવાળા શૌનકાદિ મહર્ષિ એ મૂત પુગલિના દર્શન કરી તેમનો અકાંક્ષ કરી, સક્તિરભૂત અને વિનયવાળા તે મર્વે એક મત વાળા યદી શૌનક મુનિને અગ્રેમર કરીને અતિવરાથી પુછવા લાગ્યા ૨ — ૩

॥ શૌનક ઉવાચ ॥

सूत सूत महाभाग कथय त्वं मम प्रभो ।

काशिका तीर्थमाला वै कृपाकृत्वा सुविस्तरात् ॥ ૪ ॥

શૌનક બોલ્યા — હે સૂતા હે સૂતા હે મહાભાગો હે અરો તમે માગે ઉપર કૃપા કરીને અતિ વિસ્તારવાળી કાશિકા તીર્થ માલિકાને કહો ૪

॥ સૂત ઉવાચ ॥

शृणु शौनक हर्षात्ता मानवेप्सितदा पराम् ।

यामुवाच शिवो देवी कैलासे पर्वतोत्तमे ॥ ૫ ॥

સૂત બોલ્યા — હે શાનના પર્વતોત્તમ કૈલાસ ઉપર મહાદેવજી જેને
પાર્વતીદેવી આગળ કહેતા હતા તે, મનુષ્યોના મનોગ્થ પુરનાર ઉત્તમ કાશિકા
તીથ માલિકાને તમે હવથી સાલજો ૫

કદાચિદગજા કાન્ત ગિરીશ પ્રેમસયુતા ॥

પપ્રચ્છ સુખમાત્મીન જીવોદ્ધારણહેતવે ॥૬॥

કોઈ વખત પ્રેમયુક્ત પાવતિ, આનંદમાં બેઠેલા પોતાના પતિ શ કરને
છવોના ઉદ્ધારમાટે પુછવા લાગ્યા ૬

॥ પાર્વત્યુવાચ ॥

ધ્રોતુમિચ્છામિ હેકાન્ત! તીર્થાનામુત્તમ સ્થલમ્ ॥

નિવાસ યત્ર ત્વ કૃત્વા જીવાન્તુદ્ધરસે મયાત્ ॥૭॥

પાવતી બોલ્યા — હે કાત ! જે સ્થળમાં આપ નિવાસ કરીને આ
મ સારથી છવોના ઉદ્ધાર કરો છો તે તીર્થમાં ઉત્તમ સ્થળને હું સાલજવા ઇચ્છુ
છુ ૭

॥ચન્દ્રશેખર ઉવાચ ॥

શૃણુ કાન્તે પ્રવક્ષ્યામિ તીર્થાનામુત્તમ સ્થલમ્ ॥

યત્રસ્થો ભૂરિપાપેભ્યો જીવાન્સતારયામ્યહમ્ ॥૮॥

શ્રી ચન્દ્રશેખર બોલ્યા — હે પતે ! ત્યા રહી હું અવમનુષને મહાપ
પોથી તાર છુ તે, તીર્થોના ઉત્તમ સ્થળ હુ તમોને કહીશ ૮

કાશીતિ મોક્ષદા પૂર્વ મદ્રૂપા નાઽસ્તિ સરાય ॥

તત્રત્યઢેવતીર્થેષુ નિવસામિ સદા પ્રિયે ॥૯॥

મોક્ષ દેનાર કાશી એ નામની પુરી ખરેખર માત્ર સ્વરૂપ છે અને ત્યાના
દેવા અને તીર્થોમાં આજે સદા નિવાસ છે હે પ્રિયે ! તેમાં સકા ન પ્રવ્તી ૯

તાનિ તે વચ્મિ હેકાન્તે સાવધાનતયા શૃણુ ॥

શ્રુત્વા દદ્ધા ચ યાનિ વૈ મોક્ષદાનિ ન સશય ॥૧૦॥

હે કાતે ! નામના શ્રવણથી અને સ્વરૂપના દર્શનથી જે દેવો અને તીર્થો
નિ સશયપણે મોક્ષના આપનાર છે તે હુ તમોને કહી આપુ છુ તે સાવધાનપ
સ સાલજો ૧૦

સૌંદર્યવતી શ્વેતાંગ રાક્ષસી.

(એક અગ્રેણ વાર્તાનો અનુવાદ)

પ્રકરણ ૧ હુ

સૌંદર્યવતી શ્વેતાંગ રાક્ષસીની વાત મ્હે કેવી રીતે સાલળી?

ચીન દેશના હોંગકોંગ બંદરે આપણી વાર્તાની શરૂઆત થાય છે સમુદ્રની શીતળ વાયુવહરિ ગતિમાન ન હોવાથી રાત્રિનો વખત છતાં મખત ગરમીના ઉ કળાટને લેધને સુમાફરો પમીનાથી તરખોળ થઈ અડળાઈ જવાથી ઓડસીડેન્ટલ હોટેલના દરેક ઓગડામા હોટેલના નોકરો પખાની દોરીઓ ખેંચી રહ્યાછે રાત્રિના મવાદમ વા યા ટે, તે વખતે આ હોટેલના બિનિનડ રૂમમા ચાર મનુષ્યો હાર છતાં જોયો ગમતા બેઠા છે આઈનીઝ રવન્યુ ખાતાની સ્ટીમર વાય—એંગ નો કપ્તાન બેનવેલ અને ઇંગ્લીશ ફુઝર ટાર્ટરિકનો કપ્તાન પેડલ એમને આ રમતમા પ્રતિસ્પર્ધિ હતા અને પેડલ ખાતાની સ્ટીમર સાનફ્રાન્સિસ્કોનો કપ્તાન મેલોને અને હુ જ્યોર્જ ડી નોર્મન વિની પ્રેરકો તરિકે તે રમત ભેટા હતા, અને વખતે રમત સબધી કાઈક સલાહ પણ આપતા હતા રમત બરાબર નતમી હતી તેવામા બારણાને હડસેવો મારી એક મનુષ્ય અંદર ધસી આ યો.

“ ઓહો ! આ કોણ ? મનુષ્ય ભતિના મોગદ લેધ કહુ છું કે આતો પોડી ! કા, ઓકીમાન ! રાત્રિના શુ સમાચાર છે ? દોડતો કેમ આવ્યો ? ” પેકલે પુ છયુ

નવો આવનારવાળ બોડાવેલા લાલ રહેરાને, સફેદ દાંત, વિશાળ નેનો, લાળા કાન અને પીળચટા વાળવાળો ડીગણો મનુષ્ય હતો પમીનાથી ઝેમેઝેમ તે થ ઇ ગયો હતો અને તેને એટલો તો શ્વામ ભરાઇ ગયો હતો કે લગભગ બે મી નીટ સુધી ઉપરના સ્વાલે નો જવાબ આપવા તે અશક્ત હતો.

“ મનમા દળાવી રાખેલી કોઈ ખાતમીના હુમવાથી તે પીડ ય છે ” બેનવેલ ને કે તેને બારિકાઈથી તપાસતો હતો તે બોલ્યો “ ડી નોર્મનવિની ! તેને કાઈ દવા આપો તો માફ અહા, હું ભૂલી ગયો કે તમે એમ્બીલથી અપરિચિત છો મ્હને તમારી પરસ્પર ઓળખાણ કરાવવા ગિચ્છો— મીસ્તર હે પ્રેસ પેન્ડગ્ગન, મોકટર ડી નોર્મનવિની, ફારમમા ભજવાય છે તેમ તમે હવે પરિચિત છો ”

“ પોડી, જવદી કહે ” તેની પામળીમા આગળી કરતા પેકલે આગળ મલાવ્યુ “ જો તું જવદીથી અમોને નહિ કહીય તો રૂપી વેદી (સુખી ખીલ-

કીચનોને દફન વવાની જગ્યા) માની તારી રવાનગીના સાક્ષીબૂત થવા માટે અમારે અમારી આવતી કાલેની ડયુટી ઉપર નહિ જવાની દીલગીરીભરેલી ફરજ પડશે ”

“ વાડ, પહેલુ તો, ” મીં વે કરખને શરૂ કર્યું, “ તમે જાણતા હોશો કે— ”

“ પોલીસ કાલે માલગો, સાલગો વાતની ઘણી સારી શરૂઆત ! ”

“ ચેકલ ! વચમા બોલવુ રહેવા દે અને તેને બોલવાની તમ આપ વાડ, વાડ હવે અગાગ થાવવા દે ”

“ તમે જાણતા હોશો કે ઉડનદત્ત — ”

“ વાડ— વાડ, તેનો મુખ્ય અમલદાર પરકી સ, સદગુણોનું સુતિમાન સ્વરૂપ અને પરહેજગાં પહેલો અમલદાર બ્રહ્મજી, અથવાતો ચીનાઇ મસુદનો ભુલો તે સ્ટીમર સભધી ૩ છે? આજ સાંજેજ તે શેઠાઈ જવા ઉપડી ગઈ હતી ને? ”

‘ હોઠ લાખ રાજડ લેઈને તે ઉપડી હતી સાતવાગે લાઈ—ઈ—મુન પામ મા કાઠે ગઈ તુરંજ આચીય ઓએ ઘેરી લીધી મુખ્ય અમલદારે મદ માટે ની જા અમલદારને સ્ટીમ લાવમા રવાના કર્યો ગનગોટ પણ અતીશય ત્વચ્છી ઉતરી પડી અને ઘણી ખરી ગનગોટો પ્રમાણે ઘણી મોડી પહોંચતા કાઈ ઉપયોગમા ન આવી મુખ્ય અમલદાર અને દસ માણસો ગોળીથી વી વાઈ ગયા, પહેલો અમલદાર ખ નરથી ઘવાયો પહેલા વગના સહુન પેસેન્જરોની માલમતા હુટી લેવામા આવી અને તેમને તેમની ઓરડીઓમા પુરી ઉપર તાળા દેવાયા પછી તિજેરીના ઓરડાઉપર ધમારો થયો અને નાણાનો દરેકે દરેક રતો સે ટ (જઈ જેવો સીકો) લઈ ગયા—ઈશ્વર તણે કે કયા લઈ ગયા હવે, તમે આ ખબર વિશે શું ધારો છો ?

“ આચીયા કઈ ભતિના હતા ? ”

“ તે કોઈ બાપુનું નથી ”

“ વળી લાઈ—ઈ—મુન પાસ આગળ ! ખતાબર આપણા પગ પાસેજ ”

“ હું ધાડ છું કે, ફરીને પાછી સાદ્યવતી ચેતાગ શક્તી ”

“ તેના જેવુંજ કામ છે કેમ નહિ ? ચેકલ ! હવે પેપરો આ બાબત ઉપડી વિશે અને યુસપેપરો સભધે હું જે કાઈ જાણ છું તે ઉપરથી કહી શકું છું

કે તેઓ તમે ગનખોટવાળા માણસોનેજ ઠીક ખાસડા લગાવશે ”

“ જો હું શ્રીદીશ નોકાખાતામાનો હોઈ અને એક સ્ત્રીનાહાથથી છુટાઈ તો તો હું બહુક ખાઈ મરું ”

“ એ વાત હવે જવા દો હું હવે બુદ્ધો થયો છું અને મારે કોઈ સગાવહાલા પણ નથી પણ તમારા જેવા ઇન્સાફના ગૃહસ્થો માટે ઠીકજ છે કે આરામથી ઘર આગળ બેસી ગામ ગપાટા ચલાવવા અમે જેટલું તે સ્ત્રી વિશે જાણીએ છીએ તેટલુંજે તમે જાણતા હોત તો તેણીના સળધે આટલી છુટથી દીઝવો ન થનાવત મારી જાતને માટે, હું તો માનુ છું કે તેણી એક રાક્ષસીજ છે ”

મે ધાયું કે હવે વચ્ચે બેસવાનો સમય આવ્યો છે

“ એક ગરીબ મુસાફર પર દયા કરી કોઈ ખુવામો ડરવ ની કૃપા કરશે ? ” હું જો-યો, “ પૂવ મા હું આવ્યો છું ત્યારથી માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી—માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી—માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી, એ ગિવાય બીજું કંઈ હું માલજાતોજ નથી, કોલબોમા ગવનમેજ હાકેમ આગળ દીક્રીન વળતે—માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી, ચોરોટોમામા, કવળના મેળાવડા વળતે માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી નાગામાદી, કવેગશીપ—માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી અને હમણા આહી, મધળે / માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી, અને તેના પરાક્રમનું મથળ દે-ક વળને અગાડિના મથળ કન્તા માઈવોના માઈવો દર મહુને તા ઘણું આશ્ચર્ય થાય છે ”

આ જણમાના દરેકે જાત કહી સંભળાવવામાટે શરૂઆત કરી મે મારા હાથ ગરજ કરવાની હવે જોડયા

“ મારા પર જરા દયા કરો ” મે કહ્યું, “ મધળા સાચે ન જોતો ”

સુપચાપ પરવાળા સ્ત્રીના ઈછાગજોમાનો એક, મારી ઝીંગા મળગાવવા દીવાનગી લા ચો અને મે સગાવી ત્યા સુધી ધરી ગળી પડી એક લાખી આરામ ખુરશીમા આરો પડી મે તેમને વાતનો આરભ કરવા આજ્ઞા ગાપી

“ પાંદ્રીને કહેવા દો ” પેકલે કહ્યું, “ ઘણીજ અસાધરણ કલ્પનાવર્ત્તિ માટે તેને અભિમાન લેવાનું છે બુદ્ધા ! વાત ચકાવ, અને તેની જીજ્ઞાસા ઉકેરવામા જરાપણ કૃપણતા ન કરતો ”

વે ડરજન દટાવ થયો, સવને સુપ રહેવા ઇશ્વારત કરી અને ત્યાર પછી ના દકી હવે શરૂ કર્યું — “ માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી કોણ છે ? વાત અધારમા તેના પગવા પ્રથમ ક્યાથી થયા ? વાત અધારમા તેનું નામ શું ? માટે કહેવું એમ છે કે સ્ત્રીનાએએ તેને અપેલુ આ માદ્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી એ ના ન કિ પણ તેનું ખરૂ નામ ? વાત અધારમા જે બાળત ચોકસ થઈ શકે છે તે

ત થતો જાય છે ”

“અને તેણીને માટે ઉત્ક્રાંતિ થવા યોગ્ય નથી ? હું તેનો ઇતિહાસ જાણવા ઘણો ઉત્સુક છું ”

“અને તમે અને એમ કહેવા માગો છો કે આ જળપ્રદેશો ખેડતા ઇંગ્લીશ, અમેરિકન, ફ્રેંચ, ચાઇનીઝ અને જાપાનીઝ કાફલાઓ માટે તેણીને પકડવાનું કાર્ય શું અશક્ય છે ? ”

‘ હમાણા સુધી તો તેમજ છે સવ વૃત્તાત ઉપર લક્ષ આપો તેણી આજે આઠી હોય તો આવની યાત્રે પતો ન હોય સફેદ સ્ટીમર અને સ્લીપર નજદીક દેખાય — આવતા શરૂવારે માકાસર આગળ ત્રાખાના રગની સ્ટીમર દેખાય — આવતા અડવાડિયામા વગી રો વાહી નજીક કાળા રગની સ્ટીમર જણાય પોલીસ અને ખીચારો છુટ્ટો એડમીરલ આ માથાકુથી કટાણી ગયા છે ’

“ઇશ્વરના સોગંદ લેઇ કહુ છું કે તેણીને જોવાથી હું ઘણો ખુશી થાઉં ”

‘ એમ ન બોલો, નહિ તો તમે જોશોજ હવે ફરી તે કયાથી નિકળી આવશે તે કોઇપણ માણસ કદી જાણવું નથી. એટલું તો ચોક્કસ છે કે દરેક સ્થળે તેણીના આગવી હોય છે અને કાઠા ઉપરના ચાચીયામાના અર્ધાઅર્ધા સાથે તેણીને સામેવગીરીનો સબબ છે હું ખુશી છું કે મને સપડાવવા લાયકનો માણસ લેખે તેવો હું નથી ”

“તેણીના વિશે તમે આટલું બધું કહો છો છતાં પણ હું ભાગ્યે જ માનીશ છું કે એક સ્ત્રીને માટે આવો ધધો અનાવવો શક્ય હોય આતો એક વિલક્ષણ ઘટના જેવી બાબત છે ’

‘ વિનયથી ધનના જેવી નહિ, પણ વિવ્રવણ ઘટના પોતેજ સુરખાયાનો સુવર્ણાન અને ગરીમ છુટ્ટો વેસેઇઝ આ ઘટનાનો અત જોવા ઘણા ખુશી હશે એમ હું માનુ છું તે સફેદ સ્ટીમર અને તેમાની ગોઠવણનું વેસેઇઝ જે બ્યાન કરે છે તે તો તમે હજી સાભાનુ નથી આ સ્ત્રી તુતક ઉપર બેસીને જ્યારે પોતાના અર્ધા નિથેવા પોષ્યામાથી તેના તરફ લાગે દ્રષ્ટિપાત નાખતી ત્યારે તેના મનમા એમ થતું કે જાણે છે એક યશ સીસ પાડુ કે બેઠો બેઠો જાડો બની જાઉં વગી તે સફેદ સ્ટીમર ઉપર તણે બે તણ બાબતો એવી જોઇ છે કે તે કદી બુલી જશે નહિ એમ તેનું કહેવું છે અને હવે ઉત્તર સ્ત્રી સાથે તે વધારે સહિસગાર કરવા-ખુશી નથી એવી હકીકત મહને મળી છે. ’

“તે કે પન્થશક્તિ વિનાનો મનુષ્ય તેને જોઇએ ”

“સારી, શાત અને સામાન્ય જુદિવાળો તે મનુષ્ય છે ”

“મને સેમ હોય પણ મેં પહેલા કહ્યું તેમ હતો તેણીની સુવાકાતથી સહ્ય
મળે ”

“વારૂ, તમારી ઇચ્છા થેડા વખતમાજ પરિપૂર્ણ થાય તો તેમા કાઈ નવાઈ
નથી સઘળા તેણીને પડવા પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, પણ મહને આશ્ચર્ય એજ થા
ય છે કે મહિનાઓ થયા તેઓ કાઝ કરી શક્યા નથી ”

“ તેણી આટલો હાળો વખત છટકવા પામી છે એજ વાત મને તો નહિ
માનવા ભેગ જણાય છે ”

હવે તેઓ ફરી રમત શરૂ કરવા જતા હતા તેવામા એક વૃદ્ધ મનુષ્ય દ્વાર
ઉઘાડી ઓરડામા આવ્યો તેણે આખે શરીરે સફેદ વસ્ત્ર પહેર્યા હતા, એક મોટી
છત્રી સાથે રાખી હતી અને પહોળી ધીનારીની ટોપી માથે પહેરી હતી

“ વગર રમતો અદર આવવા માટે મહને માફ કરશો પણ આપ મહને ક
હી શકશો કે ડીનોર્મનનિલિ નામનો ગૃહસ્થ ક્યા હશે ? ”

“ તે માણસ હું છું ” મારી ખુશીમાથી ઉઠતા મેં કહ્યું

“ હું આશા રાખુ છું કે આપ મને અસહ્યતાવાળો નહિ લેખશો ” તેણે
ચલાવ્યું, “ પણ આપ મને આપની સાથે વાત કરવા પાત્ર મિનિટ આપશો તો
આપને મહદુપકાર ”

“ ઘણીજ ખુશીથી ”

તે ઉભો હતો ત્યાં હું ગયો અને કારણ નજીકની એક ખુશી પર ખેંસવા
ની મેં નિશાની કરી ”

“ મહને માફ કરશો ” તે બોલ્યો, “ પણ જે કાર્ય માટે હું આપની સુવા-
ક લેવાની ઇચ્છા રાખુ છું તે ઘણું અગત્યનું અને ખાનગી છે આપણે એકાત્ર
કરી શકીએ એવો એમદ ઓરડો આ હોટેલમા હશે ? ”

“ ફક્ત મ્હારો સુવાનો ઓરડો છે ” મેં જવાબ આપ્યો, “ ત્યાં આપણે
તદન એકલા પડી શકીશું ”

“ તે ઘણું અનુકુળ આવશે ચાલો, આપણ ત્યાં જઈએ ”

એટલી વાતચીત કરી અમો ઉપરને માળ ચઢ્યા તેને મારી સાથે શુ કામ
હશે તેની અટકળ કરવામા આખે રૂસ્તે હું મારા મગજને શુ ચૂવતો રહ્યો તે મા
જુસ એટલો તો બેલભર્યો હતો અને તેમજતા મહને ખુશી રાખવા એટલો અપતુર
જણતો હતો કે તેનામા મને રસ પડવા લાગ્યો

અમારી ભૂલને અપાયલો અન્યાય.

વિનિયુક્ત મુદતમા ૧૫, ૩ જુ ૨૪-૩૫-૩૬ તારિકે “ દસ વર્તુલો ” નામે પુસ્તક પ્રગટ થયું છે અને જેમાની લગભગ સાતેક વાર્તાઓ “ રોમે સંઘ ૬ હીસ્ટ્રી-ઈસ્ટીઆ ” નામે અગ્રેજી પુસ્તકમાથી લાધાતર છે અને જેમાની ચાર પાંચ અગાઉ આપણા શ્રી અખિકા વિનયમા પ્રગટ થઈ ચુકેલી છે સદરકું પુસ્તકના પ્રકીર્ણ વિષયોમા કેટલાક ધર્મિગ એ હેરીગ તળે તેમની એક આના વૃણી ભગવત ગીતા સંબંધે કેટલીક હકીકત આપેલી છે તેમા તેમણે અમારૂં નામ સાથે જોડેલું હોય તે સંબંધી અમારા આહુકો સમક્ષ ખુલાસો કરવાની જરૂર પાડીએ છીએ.

આજથી આશરે બેએક વર્ષ પહેલા અમારા કુટુંબના એક વડીલ બાઈને કેટલાક ગીતાના પુસ્તક પુરવાર્થ વહેંચવાની વૃત્તિ થઈ અને તેણે અમારા એક બજમાન રાજકર્તાના જ્ઞાનામાની બાઈથો પાસે બળે અમારૂં માસ રહેતા હોવાથી ત્યાના કેટલાક બાઈઓને વાત કરતા તેમાના બે ચાર બાઈઓએ પણ પોનાની તેવી વૃત્તિ જણાવી આ ઉપરથી તેઓ મહુએ મળી અમારો પ્રેસ ધ નો બંધી આગ્રહ સાથે પાચસો સાતસો ગીતાઓ તૈયાર કરી આપવા જણાવતા અમારે તૈયાર કરી આપવા હા કહી તેઓ સર્વને ઉપત ગીતાઓ પુરવોતમ માસમા વહેંચાય તો ઠીક એ હેતુથી તે સમય પહેલા જોઈતી હતી અને તે અસ્સમા અમારા પ્રેસમા કામનો ભતવો હોઈ તૈયાર થઈ ચૂકે તેમ નહોતું તેથી બીલકોઈ પ્રેસમા છપાવી લેવામાટે અમદાવાદના કેટલાક પ્રેસોમા ભાવ અને તૈયાર કરી આપવાની મુદત સંબંધે પણ બ્યહમારૂં કરતા અમે એ જો ભાવથી આપવા ઠરાવેલ તે કરતા કિમત વધી જવાથી તેમજ મુદતસર તૈયાર પણ ન થાય તેવું તે ધારણા અમલમા ન આવી ભારે કોઈ પ્રેસમા છપાવવા કરમા તપામ કરી અને તેમા પણ અમારી ધારણા બર ન આવી જેથી છેવડ સસ્તા શાહિત્યની ગીતાઓ હોઈ તેમાંથી તૈયાર કરમાનો ઉપયોગ કરવા ધાર્યું અને તે તેમની વેચવાની કિમત મળી ભાવ તો પછી તે આખી ચોપડીનો ઉપયોગ કરી એ કે પછી તેમાંથી અમને જરૂર પડતા ભાગનો ઉપયોગ કરીએ તેમા અમને કોઈ વાધા પડતું લાગ્યું નહિ તેથી બીજે નફાએ ભાગ દર કરી દક્ષીણીમા અમને કરવા મોકલે અને અર્થોવાળા ભાગ રાખી અમે એ મૂકીએ જાણી ગીતાઓ

હાથેલી હોઈ તેને દુર પુકે લગલગ ખમી આના ખેરની બાજા પુકા બધાવી લીધા
અને પુકા બાધવામા જ્યા કોરા કાગળાવાપરવા બેઠાએ ત્યા આપણા માસિક ત
થા ફોટાના બહાર ખબર હાપેલ કાગળોનો ઉપયોગ કર્યો હવે મુજો માત્ર એક
લોગ છે કે —

સદરહુ ગીતાઓમા અમેએ પ્રસિદ્ધકર્તા તરિકે અમાર નામ મુક્યુ તે મુક્તિ
સંભય કે નહિ ? તે નળધે અમારી માન્યતા એવી છે કે ગીતાનુ પુસ્તક મંદો
તમા શ્રી વેદવ્યાસ પ્રણીત છે અને તે ગણથી અત્યાગ મુવીનો તેમનો કોઈ સૌધે
વર્ણન તેના પર ગોપીરાધનો કક ધરાવનાર મોનુદ નથી મતનળ કે તેના ઉપ-
ર મમત્ર ભાગતવાગીએનો મ મો હક છે અને ગમે તે મનુષ્ય તે પ્રસિદ્ધ કર
વાનો હક ધાધે છે મના મળધમા પણ ગમે તે વિદ્વાન તેનો અથ ને તે
પણ મ માય અથ એક નથી મતલબ નાજ દોઈ શકે નહિ કે તેના વિવિદ્વા
અથ થાય અને તેથી તે મળ વરતુ — ગીતાના જ્યોગ અને દીગ્ર અમાગ પ્રેસમા
હાપીએ કે જીજના પ્રમમા હાપીએ અથવાતો કોડના તેચાગ કરમા લેઈ ઉપ
યોગ કરીએ તે મવ એક નમુનુજ હોઈ પ્રસિદ્ધકર્તા તરિકેના પોતાનોજ હક છે
એવો દાવો કાડ ધારી શકે નહિ —

પ્રેસના નામના સળ મમા ભૂગચી તેમ જન્યુ હોય કે પરી અને પોતે પ્રેસના
માલીક હોઈ પ્રસ એટથી ગણાત હોઈએ અને તેનુ ફળ લે ગવીએ તોપય તે
અન્ય મનુષ્યો વારતે દીગમે યોય નથી

હવે જાણત ફક્ત મરતુનોજ ના તેની પડાય મનીમોલકોજનીધરાવના મરજાવી અસા
નલોડોને છેતરવા સળ મમા મમા પેલી ન તે મળધ રી તેનો
ખુદાનો એ છે કે નાજા પોતા ના પદરના ખચથી વહેચ તેનો
અમારા સળધવાળા, દર્મજાના આહુડ હોઈ ગીતા મળે દે એ વા
તે ફક્ત નામનીજ વચ્ચ
વ્યુ તેજ તેમની પા
સ્વાર્થ તેમા સમાય
છતા પણ સ્વ
લોના એક માણસ
ની મારફત ગમ



પ્રગટ કરનાર —

માધવલાલ કુખેરજી શાકતધર્માચાર્ય
મેનેજર, શ્રી શકિતધર્મોદારક સમાજ
ચુકા (કાઠિયાવાડ)

શ્રી ૪ વર્ષ સુધીના ગબરેને પોસ્ટ અને લે સાર મળે

દેવીતત્ત્વ દીવાકર.

(પુસ્તક ૧૦ ના અક ૪ ના પૃષ્ઠ ૮૬ થી ચાલુ)

આ પ્રમાણે સ્ત્રીઓ માથે વિહાર કરતા યજ્ઞોજ સમય વ્યતિત થઈ ગયો અને પામજવાવામાં સમણરૂપ પ્રત પડવાથી અધઃ મત્ત બની ગયો. સાતસારના વિચારથી અન્તણુ થઈ પોતાના પરિવર અને કાગલારી વગની કુલ સલાહનો અનાદર કરી તે અધર્માચરણમાં પ્રવૃત્ત થયો. વે ની મર્યાદાનું તેણે ઉલ્લંઘન કર્યું. તેના રાજ્યમાં અને અનાચારો પ્રચલિત થયા. મૃત્યુવૈક્રમા પણ મનુષ્યોને દુઃખ દેવા લાગ્યે. એક વખત પોતાની સેના સાથે તે મદર પવત ઉપર ગયો. તેની માથે તેના જેવા દુષ્ટ સ્વભાવના દુર્યોધન અને વૈધસ નામના મંત્રિઓ હતા. તે પવત ઉપર તેઓ આમતેમ ફરતા હતા. તેવામાં એક મનોહર અને ખીલતા પુષ્પ જેવી સ્ત્રી તઓની દ્રષ્ટિએ પડી અને એક ગુફામાં સુનીને ધ્યાન કરતા જોયા. એટલે તુરત તેઓ બંને વ્યસન અધક પાસે આવી કહેવા લાગ્યા,— મહારાજા ! એક સ્ત્રીરત્ન અમારું. તેવામાં આવડા છે અને તેની નિકટમાં એક યોગી તપ કરે છે. તે યોગી સ્વરૂપવાન હોવા માથે તેની જટામાં ચંદ્ર રહેલો છે. કદિની આસપાસ તેણે ચમ વિરેલુ છે અને તેનું શરીર સંપોવડે વિટાયલુ છે. એક હાથમાં તનવાર ધીબા હાથમાં શસ્ત્ર અને ત્રીજા હાથમાં તેણે ત્રિશૂળ અહણુ કરેલ છે. બાણ, ભાવો, ટક વિગેર પ્રવક મધક હાથમાં પકડેલા છે. મસ્તક ઉપર જટા શોભી રહી છે અને નેત્ર મહા પ્રકાશિત છે. તેની પાસે એક શ્વેત પોઠીયો છે તે પણ વૃદ્ધ સરખો જણાય છે. સમ્ય વચ્ચાલકાર અને વિવિધ આલુપણોથી શોભાયમાન પ્રવા. મણિ, મોતિ વિગી શણગારેલ તે સ્ત્રી જેણે દેખી છે તેની ચક્ષુ મળ છે તે સ્ત્રી તો દેવતાઈ છે. એવી અમારી માન્યતા છે. મરણાગ્નિઓના એવા વચના ધ્રુવણ કરી અધક દલના શરીરમાં પ્રતિરોમ પ્રાપ્ત વ્યાપી રહ્યો અને બોલે કે — જાઓ તે સુગંધ જઈ પુછો કે તું કોણ છે અને આહી શા વાસ્તે બેઠો છું ? આ સ્ત્રી તારે શું કામ ?

એટલે તુરતજ તેઓ શરૂ જે રથજે તપ કરતા હતા ત્યાં જઈ તેમને કહેવા લાગ્યા કે — તું આહી શું કરવા બેઠો ? અને તમા મનોહર સ્ત્રી કોણ છે ? તે તારા શરીરે રાખ ચોપડી છે ગજામાં મનુષ્યના મસ્તક લટકાવેલા છે અને હાથમાં બાણ તોમર, તોમ, બ્રગુડિ, ત્રિશૂળ વગેરે ધ્વજાદિ વિવિધ પ્રકારના આકારે ધરેલા છે ત્હારી જટામાં ગજા છે અને આ માથા ઉપર ચોપડીનો પટકો અગરતો ચંદ્રમાં છે અને વળી શરીરપર એરી સંપો લટકાવી રાખ્યા છે.

એ નવ લ્હારા વિપરિત આચરણ કયા અને સ્થુલ સ્તનવાળી આ કેમળ ડામિ
ની કયા? ઘરડા પોઠીયા ઉપર બેસવું, મધ્યાકાળને પ્રણામ કરવા અને લ્હાર
લોગન પણ દુનિયાથી જુદું, આવી રીતે તું મવ ઉધુલ કરે છે, પણ અમે
તુને સમજાવીને ઢીંચે છીએ કે આ સ્ત્રી તું અમને આપી દે કારણ કે અમારો
મહારાજા અધક ત્રણે લોકનો અધિપતિ છે તેથી આ નારી રત્ન તેને ત્યાજ
ચોલે તારે માટે તે ચોચ નથી તે જે શસ્ત્રાગ્ર અડણ ઝરેલા છે તે છોડી દઈ
પાછો તપ ઝીંને શુદ્ધ થા અને અમારા રાજાનો હુકમ જો તું નહિ માનીશ
તો અવશ્ય તને મૃત્યુનું ગ્રાસ થશે

અધકના હૃત પાસેથી ઉપરના વચનો શ્રવણ કરી જરા હાસ્યપૂર્વક શ્રી મદ
શિવ બોલ્યા કે — ભાઈ, તારે અધકને જઈને કહેવું કે, તે તો ભગવાન શ
કર જે રૂદ્ર કહેવાય છે, તે છે અને તારા માતાપિતા છે હું અજન્મા છું અ
ને આ શુદ્ધમા હું સર્વદા પાશુવત નામનું વ્રત કરું છું માત્ર સ્વરૂપ દોષપણ
ભણી રહે તેમ નથી આ જગતનું મૂલ હું છું મારા આધારે આ જગત મા
ત્ર રહેલું છે આ સ્ત્રી મારી પત્નિ છે અને તે પણ જગત માત્રની સિદ્ધિ છે
તે અચોચ માગણી ઠરી છે તેથી તને સક્ષસપણુ ગ્રાસ થશે અને નિરતર તું
પાપી થઈશ

શકરતું ગભીર વચન સાંભળી તેમને પ્રણામ કરીને હૃત તુરત અધકની
પાને આવ્યો અને તે અજ્ઞાનીને પ્રણામ કરી શકરનો સદેશો કહી સભળાવતા
ઘેવટમા જ્ય જ્ય એવા શાંદો બોલીને કહેવા લાગ્યો, — મહારાજા તે ચોગીએ
હમીને કહ્યું કે, મયથી ભય પામનારો તે રાક્ષસ કયા અને પવત તથા સમુદ્ર
જેવા મહારા બાહુઓ કયા? મારો નદીશ્વર કયા અને વાનર આકૃતિવાળો અને
જીર્ણ શરીરવાળો રાક્ષસ કયા? મુડપા પાવતી કયા અને મદ ભાગ્યવાળો તે
રાક્ષ કયા? માટે જો તારે લડવાની ઈચ્છા હોય તો અવશ્ય આવજો તારા ન
ગીર કેમળ જેવું કેમળ છે અને મારું વજ્ર અત્યંત કઠિન છે આજા શબ્દો
તેણે કહ્યા છે માટે આપજ વિચાર કરો કે તેણે આપનો કેટલો બધો વિરરાર
કર્યો છે

તે સાંભળી અધકના શરીરમા અગ્નિ વ્યાપી ગયો અને ક્લેશન ગાંઠિમા
ની હોમ્યુ હોય તેની પેઠે તેના શરીરમા પી કોધાગ્નિની જ્વાળાઓ નિકળવા લાગી
તે મૂંઝ તુરત હાથમા કટાંગ લેઈ લેઈ ગયો અને અગ્નિ પીને તુરત અગળ
આવ્યો શુદ્ધના ઠારમા જઈ બેસ્યું તે પાર્વતીજી તંત્રી દ્રષ્ટિએ પડ્યા તેમજ શ
કર તથા તેમના નિહિત્વર અને અન્ય શસ્ત્રાગ્ર પણ જોયા પાવતીજીને હરવા
તેણે એકદમ અદર પ્રવેશ કરવા માલ્યો એવામા શક ના હોય તને અટકાવી

નખ્યો તેથી અધિકના મેત્રો ગુરુઆથી લાવયોજ થઈ ગયા અને અદર જવાનો વારવાર પ્રયાસ કરવા લાગ્યો છતાં દરે વખતે વીરકે તેને અટકાવ્યો.

આ વખતે અગ્નિને જોઈ તેમા પડવા માટે પતંગ જેમ ઉડ્યોનીચો થાય તેમ તે પણ થવા લાગ્યો અને છેવટમા વીર એવા નદીશ્વર આથે તેને પાંચાણ લગુડ, શસ્ત્ર અને અસ્ત્રથી બીંધણુ યુદ્ધ થયું અને તેમા તે પ્રહાર અને આક્રમી વિહુવળ થઈ હારીને નાશી ગયો. મનમમાથી અધમ જ્યારે નાશી ગયો ત્યારે તેની સાથમા આવે. ન હા વિગેરે દેત્યોએ પણ નદી વગ સાથે યુદ્ધ થયું અને તેમા તેઓ હારવાવી લગજીત થઈ. આ ત્યાર પછી વિરોચન, બાણાસુર, ણલી, ભજ, સુભજ રાખર, વૃનાસુર, વિગેર મહાબળવાન ત્યો લડાઈ કરવા આયા તેમને પણ મહાન ગુરવીર નદીશ્વરે હરાવી અનેક દાનયોનો નાશ કર્યો.

અપૂણ

વિનોદ વાટિકા

આપણા લોકોમા જે પ્રદેશમા ચોર છુટારાનો ઘણો સમ હોય તે પ્રદેશ ત્યાં કહેાય છે મેવામ શબ્દ મહીવાર્મા નો અપભ્રંશ થયેલ શબ્દ જણાય છે તેનો અર્થ મહી નદીને કાંઠે રહેનાર એવો વાચ છે મહીકાંઠે અસહ ઘણી આવી હતી અને તેમા ચોર છુટારા લોકો રહેતા હતા કહ્યું છે કે —

ઉપજાતિ વૃત

મહી મહી મહલગા પ્રિમાતિ, ગગેઝ ગીતા સકલેશ્વ વેદૈ
વાલોપિ ચોર સ્તરુણોપિ ચૌર, શ્વોર વિના ન પ્રસૂતિ નાર્ય

અર્થ — પૃથ્વીમા જનમા મહી નદી શોભે છે તેને બધા વેદોએ ગાના જેવી કહી છે પણ તેના બાગકે ચોર, જુવાને ચોર ત્યાની સ્ત્રીઓ ચોર સિવાય જણાવીજ નથી.

પલાશ મુકુલ આત્યા શુક્લુદ પતત્પલિ
સોપિ જવુફલ આત્યા તમાલિ ધર્તુમિચ્છતિ

પોપટ ચાચ રાત્રી હોવાથી તેને જોઈ આ કેમુઠાનું કુવ છે એવું ધારી
ને ભમરો, તેમા પડયો અને પોપટે જાગ્યું કે આ જાગુડું છે તેથી તેને પડયો.

ઘોડાની વહેચણી

એક માણસ ત્રણ દીડા મુઠી મળતુ પામ્યો અને પોતાની પાછળ તેણે
પુછમા ૧૭ ઘોડા મુક્યા હતા મૃત્યુપત્રમા તે લખી ગયો હતો કે મોટા દીડાગળે
તે પુછનો અર્ધોભાગ, વચવાળે ત્રીજોભાગ, અને ન્હાનાળે નવનો ભાગ લેવો,
વહેચણુ કરના હોના પરખ લડવા લાગ્યા કાગળ કે મતજનુ અધ દા માટે
ગયો ઘોડો વધારે શી રીતે લેવાય ! એકેને ભાગ બધ બેને નહિ એવામા
એક નાધુ ઘોડે બેગી ત્યા આવી ચડ્યો તેણે સર્વ હમીકત માન્યા પડી કહ્યું કે
બાઈઓ, નામુશુ કામ લડો છો ! હો ! મારો ઘોડો અને પડી વહેચો ઘોડા
ની ચાખ્યા ૧૮ થવાથી તેનું અધ ૬ અને ત્રીજો ભાગ ૬ અને નવમો ભાગ ૨
એ રીતે ૧૭ ઘોડાની વહેચણુ કરી ૧ રહ્યો તે પોતાનો ઘોડો સાધુએ પાછો
લીધો.



દોષરાની ચેપ

દક્ષિમ અને દયાશક નામના બે મિત્રો હતા તેઓ એકજ રાત્રિના
અને કાંઈક સગા પણ હતા એ વખત દયાશકર, હરિરામને ઘેર ગયો ત્યારે
હરિરામ ઘેર નહોતો, પણ તેની મા અને વડુ ઘરમા હતા તેઓએ ઘરમાથી આ
૬ પાટીને કહ્યું કે, પરશાળમા પાટ દાબેલી છે તે ઉપર બેસો, હરિરામ બહાર ન
વેતો છે તે હમણા આવશે પછી તે પાટ ઉપર બેઠો.

હરિરામનો દોકરો પાચ વગમનો હતો તેને એક દિવસ ઘોડો તાવ આ
યો હતો તેથી તેની માએ માનતા કરી મુઠે કે દોકરને આજનેઆજ તાવ ઉત
રી જશે તો માતાજીના નામનો ધીનો દીનો કરીને નાજીયેર વધેરી, તાવ ઉતરી
ગયો એટલે ઘરમા દીવો કરી નાજીયેર વધેયુ તેની ચેપો પાટોચના દોકરાઓમા
વહેચી હતી.

હરિરામની માએ હરિરામની વહુને કહ્યું કે આ માતાની ચેપ દયાશકરના
ધને પરશાળમા જઈ આપી આવ લાર વહુએ કહ્યું કે પદ જરા પહેલા ત
મારો દિકરો અને દયાશક ભાઈ કાંઈ કારણથી લડ્યા હતા ત્યારે દયાશક મરણ
ગુરમે ઘણ બેચારા કે આજથી મારે તારા ઘરનું પાટી હામ છે ત્યારે એ સગા
જ્ઞાને તો શું પણ આખી રાત્રિ જાગવી હશે તો પણ હું કે માતા ઘરનું એક

છોકરું સુદાત જન્મવા આવીશું નહિ પછી પાટાશીઓએ મળી તેમને કહ્યું
પતાવ્યો હતો તેથી તે બે જણ ઉપર ઉપરથી બોલે ચાલે છે, પણ હું મારૂં છ
કે દયાશ કરભાઈએ સોગન ખાધા છે, તેથી આપણા ઘરનું પાણીએ પીયે નહીં,
તો આ ટોપરાની શેષ માગ ધારવા પ્રમાણે લેશે નહિ હું તેમને શેષ આપવા
બહિં અને તે ના પાડે તો હું ભુગી પડું, મારે હું તો આપવા જનારી નથી, પણ
આપણા છોકરા માથે મોખલો, એટલે તે કાને છોપરા ઉપર હેત આપશે તો છો
ડરાને હાથ પાછો ઠેલશે નહિ અને બે મનમા ઉડે અગ્નિ હશે તો ભત્રિ તને
હાથ પાછો ઠેલશે એમ કહીને દયાશ કરભાઈને ટોપરાની શેષ આપવા મારૂં પોતા
ના છોકરાને મોકલે

છોકરે જઈને દયાશ કરને કહ્યું કે, કાજા, આ લ્યો તમે ખાઓ ત્યારે દ
યાશ કરે જાણ્યું છે કેટલાએક છોકરાને ઝોવી ટેવ દોય છે કે પોતે કાંઈ ખાતું
હોય તે વખતે બીજા કોઈ માણસ આવે ત્યારે ઠહે છે કે, લ્યો તમે ખાઓ તે
વીજ રીતે આ છો રા પણ અમરથો કહે છે તેથી દયાશ કરે કહ્યું કે ભાઈ, તું
આ, મારે નથી ખાવી પછી તે શેષ લેઈને છોકરા પાછો ઘરમા ગયો અને મહુ કે
કાકાએ શેષ લીધી નહિ અને દયાશ કરે છોપરાને મહુ કે તું આ એ શબ્દો માસુ
વહુએ ઘરમા પણ સાંભળ્યા હતા તેથી તેમને ઘણું માહું લાગ્યું અને વહુએ હ
ળવે રહીને સાસુને મહુ કે હું નહોતી કહેતી કે દયાશ કરભાઈ આપણા ઘરની
શેષ લેશે નહીં !

ચોડીવાર બેશીને દયાશ કરભાઈ તો તેને મોડા પછી હરિરામ ઘેર આ
વ્યો ત્યારની વહુએ અને માએ મહુ કે દયાશ કરભાઈ આપણા ઘેર આ ચા હતા,
તે ચેડીવાર બેશી તમારી રાહ ભેઈને ગયા તેમની સાથેના ટોટા આપણે પતાવ્યો
છે અને હવે કાંઈ ચાખા દ્યા નથી તો પણ તેમના મનમા હજી ઘણો અટસ
તે આપણા ઘરની શેષ એમણે લીધી નહિ અને આપણા ચકનોએ ખોટનો
ની રા છે તેનો હાથ પણ પાછો ઠેલ્યો મારે પરમ દહાડે દયાશ કરભાઈની વર્ષગા
ક છે તેથી સવ સગા હાલાને જમાનાર છે તો આપણે ઘે નોતરા મોઢલને
પણ આપણે ઘે થી ઠાઈએ તેમને ત્યા જન્મવા જવું નથી તેમજ નાનું છોકરું
પણ મોકલવું નથી

દયાશ કરની વપગાઈને વિસ નોતરા આવ્યા અને જન્મવાની વખતે તેવા
પણ આવ્યા છતાં હરિરામના ઘરના તો સહુ રિસાઈ બેઠા અને કહ્યું કે અગાડ
ઘરનું કોઈ તમારે ત્યા જન્મવા આવશે નહિ

દયાશ કરે કહ્યું કે હવે આપણે કાંઈ વાધો રહ્યો નથી અને તમે શા મારે

જમવા આવતા નથી ? તમારે ઘેર કાંઈ ટાણુ આવ્યું હોત તો હું પહેલો આવેત. ત્યારે હરિચમની વડું બોલી કે, તને અમારા ઘરની શેષ ભેણ લીધી નહિ અને સાતખોટના મારા દિકરાનો હાથ પાછો ઠેપ્યો, માટે અમારાવી તમારે ઘેર જમવા શી રીતે અવાય ? હજી તમારા મનમાં અટમ રહ્યો છે,

દયાશકર બોલ્યો કે, મેં તો જાણ્યું કે છોડરો ગમત્યો ઢહ છે તેથી મેં ટોપડ લીધું નહિ, પણ મને ખચર હોત કે માતાની શેષ છે અને તે મને આપવા આવ્યોછે તો હું લીધા વિના રહેત નહિ એમ કહીને કેટલાક સોગન ખાવા અને ઘણી આજીજી કરી ત્યારે હરિચમના ઘરના તેને ત્યાં જમવા ગયા

આ વાતને એકાદ વર્ષ થઈ ગયું ત્યાર પછી એક દહાડે દયાશકર પોતાના એક પાડોશીને ઘેર કાંઈ કામ વાસ્તે ગયો ત્યારે પાડોશીની સ્ત્રીએ કહ્યું કે પગલાળમાં પાટ ઉપર બેસો, તેઓ બહાર ગયા છે તે હમણા આવશે પછી તે પાટ ઉપર બેઠો એટલામાં તે પાડોશીનો પાત્ર વધતો છોડરો ઘરમાંથી પરસાળમાં આવ્યો તેના હાથમાં ટોપડ હતું તે છોકરે દયાશકરને કહ્યું કે, આ લ્યો, તમે ખાઓ, ત્યારે દયાશકરે ધાયું કે, કાંઈ માનતાનું નાળીયેર વધેયું હશે તેની શેષ આ છોકરાની માએ મને આપવા સાડૂ આને મોકલ્યો હશે માટે જો હું તે નહિ લઉં તો તેની માને રીસ ચડશે એમ ધારીને છોકરાના હાથમાંથી શેષ લઈને દયાશકર ખાઈ ગયો થોડીવાર તો છોકરો તેના મોઢા નામે બેઈ રહ્યો, પણ પછી તો ખૂબ રોવા મૂક્યો, પેટ કુટવા મડ્યો અને લોચ પગડ ખાવા મડ્યો એટલે તેની માએ ઘરમાંથી બહાર નીકળીને છોકરાને પુછ્યું કે કેમ રાયો ? ત્યારે છોકરે કહ્યું કે, આ દયાશકર કાકો મારૂં ટોપડ ખાઈ ગયા પછી તે બાઈએ ઘણી રીમ ચડાવીને દયાશકરને કહ્યું કે જાઓ, જાઓ, મારા ભાઈ, તમે જો બાળક જેવા છો ? એટલા નાના છોકરાના હાથમાંથી ટોપડ ખુચીને ખાઈ ગયા ? દયાશકરે કહ્યું કે તેણે આવીને મને કહ્યું કે તમે લ્યો અને— (આટલામાં છોકરાની મા વચ્ચે બોલી) એ તો બાળક છે તે કહે તે વાસ્તે તેના હાથમાંથી લઈને ટોપડ અવાય ? સવારનો છોડરો રડતો હતો ને કળઓ કરતો હતો કે મને ટોપડ આપ તેથી એક પાડોશીને ત્યાંથી કટકો ટોપડ મેં માગી લાવીને આપ્યું હતું ને માડમાડ છાનો રાખ્યો હતો

દયાશકર— મેં તો ધાયું કે માતાની શેષ હશે તે તમે—

છોકરાની મા— ટોપડ ખાવાનું તમને મન થયું એટલે માતાની શેષ રાખી, તે છોડરે તમને કહ્યું હતું કે આ માતાની શેષ છે ?

એવામાં તો તે બાઈનો ઘાંટો સાલળીને પાડોશની પાત્ર સાત બાયડીએ

લેગી યદ્દ યદ્દ અને પેલો છોકરો તો બહુજ રડતો હતો વળી તેની માએ બે
છોકરાને લાતો મારી મારીને છાનો રાખવા માડ્યો

દયાશ કરે કહ્યું કે હું આશુ નાજીયેર લાવી આશુ

છોકરાની મા— તમે શુ લાવીને આપતા હતા ? ચાટામાથી હું નહિ મ
ગાઉં ! પણ ચાટુ શુ આહી હું કહુ પડયુ છે ? એક ગાઉ જઇને આવીએ ત્યારે
પેપર આવે ત્યા સુધી આ છોકરા રડી મરે કે નહિ ? પેલી બીજી બાયડીઓએ
પણ દયાશ કરને ક્રીટખર ક્રીટખર કરવા માડ્યો અને દયાશ કરની આખમા તો
આશુ આવી ગયા પછી ત્યાથી ઉઠીને નીચુ ભેઇ ચાલી ગયા

કાવ્ય વિનોદ.

ગરીબો ઉપરે ભે ભે, અમીરોનો ગુન્નરો છે !

ગઝલ

બનાવે હીરને ક્રીડા સહે તે મૃત્યુની પીડા,
મધુ રચનાર છે માખી, રહે છે હુ બ તે સાખી
હજારો મોતીને માટે, અવાચક મીન ધારો છે,
ગરીબો ઉપરે ભે ભે, અમીરોનો ગુન્નરો છે !

હવે તુ લખ લેખી લે પ્રોડો છવ દેખી તે,
હજારો હેલને મારી બનાવે જત્તીઓ સારી,
પરે ગજરાજ ક કણ કાજ રણે સહાર તારો છે
ગરીબો ઉપરે ભે ભે અમીરોનો ગુન્નરો છે !

જળી પ્રસ્તુતી ધરનારા મૃગો વિષ્ણુ મૃત્યુ મરનારા
બને છે હાલ તે માટે, ટપાતા કાચળા ઘાટે
મહિ મનમા વિચારે તો, બધાને ગ્રાણુ ખ્યારે છે
ગરીબો ઉપરે ભે ભે, અમીરોનો ગુન્નરો છે !

મહિલાલ કવિશાસ્ત્રી

એવા જનો આવી જગતમા કામ શુ સારા કરે ?

નિજીત ૯૬

માળાપની આરા કદી અતર વિષે ધારે નહિ,
સત્પુત્રના શુ ધમ તે વર્જી લેશ વિચારે નહિ,
સેવાતણી શુ આરા અવળા પથમા મતિ સચરે,
એવા જનો આવી જગતમા કામ શુ સારા કરે ?

નહિ જાતિનુ અખિમાન કરવા કલેશ છે તત્પર સદા,
કાચા વચન ડર્ને થકી દે દીન જનને આપદા,
આકાળની અવળેજ ધ ધે મર્વ શક્તિ વાપરે,
એવા જનો આવી જગતમા કામ શુ સારા કરે ?

ખાચે પીચે રોચે બધુ સસારના સુખ ભોગને,
પરજોની ભીતિ નથી ભડુ ભોગબ્યુ જે આ ભવે
મત્કમના રમ્તા નિશે જે પાછ એક ન વાપરે,
એવા જનો આવી જગતમા કામ શુ સારા કરે ?

મદ મત્મરેથી અધ પડતા કામનાના ધ ધમા,
ફોધે ધરે અવળી મતિ વર્જી નિપુણતા છે કદમા,
હજન'ણ ગણી ભુવણ દુરા — ચરણમા પડીને મરે,
એવા જનો આવી જગતમા કામ શુ સારા કરે ?

શંભ દમ અને વર્જી શાંતિને શત્રુ ગણીને જે તરે,
વઠેલ વલખા મારતા દુબ્ય મનને ભાવે ભરે,
શ આતણા ઉદ્દેશ જેને લેશ કદિ ના સાલરે
એવા જનો આવી જગતમા કામ શુ સારા કરે ?

નીતિ તણુ નહિ નામ ને સદ્ધમમા પ્રીતિ નહિ,
સુખ દાણિકના ઉપભોગની વર્જી કામના છવી નહિ,
કરીન કુલાડો અન્યના ધન ધામ ધગતીને હરે,
એવા જનો આવી જગતમા કામ શુ સારા કરે ?

પારસીઓના શ્લોક.

પારસીઓ ઇ. નથી પ્રથમ હિંદુસ્થાનમાં આવ્યા અને યોગક વર્ષ દીવળ દરમાં રહીને પાંચ સવત ૭૭૨ ના ધ્રુવશુક્રી ૬ શુક્રવારે સંજાન બંદરે જ્યાં મુસ્લિમ તથા મુબઈ વડે રેવડે રોગન લાવે છે ત્યાં રજપુત રાજાના રાજ્યમાં આવી રહ્યા અને રાજાએ નબોન ધ. વિરે પુછવાથી તઓએ ૧૨ સંસ્કૃત શ્લોક જાનાવીને સંભળ્યા તો વિદ્યવિદ્યાસી સજ્જનોના મનરજનાથ અન્ન આપીએ છીએ.

સુધરા ઘતમ્

સૂર્ય ધ્યાયતિ ચે વૈ હુતવહમનિલ ભૂમિમાકાશ માય
તોયેરા પચતત્ત્વ ત્રિભુવન સદન ન્યાયમત્રૈસ્ત્રિસધ્ય
શ્રી હોર્મજ્દ સુરેશ વહુગુણ ગરિમાણ ત્વમેક કૃપાલુ
ગૌરા ધીરા સુવીરા વહુવલનિલયા સ્તે વચ પારસીકા

જેઓ સૂર્યનું અને અગ્નિ, વાયુ, પ્રથિવ, આકાશ, જળદેવતા, વિગેરે ત્રિભુવનાપક પચતત્ત્વનું નહે કાળ યામમત્રવડે ધ્યાન કરે છે, તેમજ જેઓ અદુરભગ્નન, આપ સવ દેવોમાં ઘેષ, અનેક મહાનગુણગણવડે વિભુવિત તેમજ દયાળુ છે. એવી સ્તુતિપૂર્વક યજે છે તેવા અમે ગૌર, ધીર, વીર અને બહુ બળવાળા પારસીઓ છીએ.

સ્નાને ધ્યાને સુપાઠે હુતવહ હવને પ્રાશનોત્તર્મ કાલે
રાસ્ટ્રોક્ત મૌનમાર્ગે નિજગુરુ વિહિત ધારયતીહ ચે વૈ
નાના ધ્રુપે સુપુષ્પે વૈર ફલ નિચયે પુજયતીહ ધેનુ
ગૌરા ધીરા સુવીરા વહુવલ નિલયા સ્તે વચ પારસીકા

જેઓ સ્નાનમાં, ધ્યનમાં પાઠ કરતાં અગ્નિ હોમ વખતે, જમતા અને (નજમુત્રોત્તમ) વખતે, શાસ્ત્રમાં કહેલો અને પોતાના ગુરુએ દર્શવેલો મન માત્ર એવે છે તથા જેઓ વિવિધ પ્રકારના ધ્રુપ, સુગંધી પુષ્પ, ઉત્તમ ફળો અને રસ્ય વડે ગાયત્રી પુજન કરે છે એવા અમે ગૌર, ધીર, વીર અને બહુ બળવાળા આ

રસીઓ છીએ

રમ્યં સ્વાગે સુવસ્ત્ર કવચ ગુણમયં વસ્ત્રુક ચે ધરતિ,
યુક્તામુર્ગાં સુપુષ્પા મહિમુસ્ત્ર સામિતા વધન્ત સર્વ વદ્યા
મુદ્ધાન્ન ચિત્ર વસ્ત્રૈ પટયુગલતલૈ રજાદયતીહ નિત્ય
ગૌરા ધીરા સુવૌરા બહુવલં નિલયા સ્તે વય પારસીકા

જેઓ (ની સ્ત્રીઓ) પોતાના અંગે સારા મનોહર વસ્ત્રો અને બધા
જેવી કસકસતી કાચળી ધારણ કરે છે, જેમાના સવ મત્રવિધાનથી પુટ કુચેલી,
અર્પનીમુખાકૃતી જેવી ઉનની (કસ્તી) કટિપ્રદેશ ઉપર બાધે છે અને જેઓ
(ની સ્ત્રીઓ) પોતાના મસ્તકે ચિત્રોમય વસ્ત્રોવડે બેવડાપટ્ટથી નિત્ય ઢાકે છે,
તેવા અમે ગૌર, ધીર, વીર, અને બહુ બળવાળા પારસીઓ છીએ

યન્માગલ્ય વિવાહે સ્વથ શુભ દિવસેપૂત્સવ ગીત વાદ્ય
શ્રીસ્ત્રાડાદય સુધન્યં વપુષિ યુવતયો ધારયતીહ યેષા
આચારૈ ર્યે પવિત્રા બહુગુણ વિધયો રમ્ય શાસ્ત્રાર્થયુક્તા
ગૌરા ધીરા સુવૌરા બહુવલ નિલયા સ્તે વય પારસીકા

વિવાહ અને તહેવા ના શુભ દીવસોમા ગીતવાદ્યથી ઉત્સવ કરવામા જેઓ
મગળ— કલ્યાણ માને છે, જેઓની સ્ત્રીઓ શીતળ ચંદનના કીરાથી શરીરોને
અણુગારે છે અને અનેક પ્રકારના મનોહર રહસ્યોવાળા આચારોવડે જેઓ પવિત્ર
છે એવા અમે ગૌર, ધીર, વીર, અને બહુ બળવાળા પારસીઓ છીએ

યેષા મેહે સુરમ્ય મધુર રસમય ચાન્નદાન ચ નિત્ય
કાસારાન્ કુપ વાપીરિહ ધરણિતલે દાન મે તત્પ્રકાર
વસ્ત્રાદય દ્રવ્યદાન દ્વિજવર ગુણિના સર્વદા યે ચરતિ
ગૌરા ધીરા સુવૌરા બહુવલ નિલયા સ્તે વય પારસીકા

જેઓના ઘરે રમ્ય, મધુર, અને રસમય અન્નના દાનો નિત્ય દેવાય છે,
આ ધરણિ તલ ઉપર તળાવો, કુવા, વાવ, ઇત્યાદિ પરોપકાર માટે કરાવવા—જે
પ્રકારના દાન પણ જેઓ આપે છે, અને સદગુણી તેમજ શ્રેષ્ઠ દ્વિજો (બોબેદો)
ને સર્વદા જેઓ વસ્ત્રના ગાસડા અને દ્રવ્ય દાન તરિકે આપે છે એવા અમે

ગોર, ખીર, વીર, અને બાદુ બાવળા ખાઈ જો છો

અર્થ

ગરીબના આશિર્વાદની

શું જરૂર ?

એક નાસ્તિક માણસ હતો તેણે એવો નિશ્ચય કર્યો હતો કે
જ્યાં સુધી શરીર છે ત્યાં સુધી જ જીવ છે અને શરીરના નાગની સાથે જીવ પ
ણ નાશ પામશે માટે જીવતા સુધી શરીરને સુખી રાખવું એજ જીવનનું મા
યક છે મુઆ પછી કંઈ ભેગવી શકાય નથી

કોઈ દુખી કે ગરીબ માણસ તેને ઘેર જઈને આશિર્વાદ દે અને કહે કે
તમે આમાલ જેવા દુખી માણસો ઉપર ના ગળશો તો પરમેશ્વર તમારા ઉપર
દયા કરશે અને ગમા કરેલાના આશિર્વાદથી તમારું કન્યાણ થશે ત્યારે તે
નાસ્તિક પડેનો કે, તમારું પડવું કે યાવું કરવું ની તો તારી શક્તિ નથી અને
ગરીબનું ચણ તારા આશિર્વાદથી તું શી રીતે કરી પરીશ ? અથવા તારા કે
થી પરમેશ્વર કેઈતું સાફ કે પુરું કેમ કરશે ? એવું જહી ગીબ લેકોને
તિરસ્કાર કરી કહી મુકતા તો અવી વાત ઘણા લોકોના મનુષ્યમા આવી એ
ને કોઈ દુખી માણસ તેની મદદ માગવા જતું નહોતું

એક વખત એવો જોગ બન્યો કે તે નાસ્તિક એક ગામથી ક્યાંઈ બીજો
ગામ જશે હતો અને ઉનાગના વિત્ત હતા રસ્તે જતા તેને પાણીની ખુબ ત
રશ લાગી ત્યાં માથું બાધા વગરનો એક કુત્રો હતો તેમાથી પાણી કાઢવા ગ
યો ત્યાં પગ ખસી જવથી તે ખામા ખાઈ ગયો તે કુત્રાના એક પાવડું હણ
તેને વગળી હ્યો અને ઘણી ખુશો પાવી ખાવું વગડામા કોઈ ખાણું હતું ન
હિ બે ઘડી પછી કોઈન માણસ આવ્યો અને તણે જોયું તો પેના નાસ્તિકને
કુવામા પડેલો જોયો નાસ્તિકે તે માણસની ઘણી ાજી કરી અને કહ્યું કે
તું મને ખાતર કાઢ તે નાસ્તિકને મવ મનુષ્યે જોળખતા હતા અને સોની
માગ્ય ત કહેતો હતો કે રીબની આશિર્વાદ લેવાથી શું ફાયદો ? આ વાક્યો તેના
અમિદ્ધ વચેના હતા તેથી તેના ઉપર કોઈને ક્યાં આવવી નહોતી પલે માણસે

તેને પુછ્યું કે તને બહાર કાઢવાથી અમને શો કાચો થાય ? હોવ તારી પાસે કંઈ માલમતા નથી કે તેમાંથી તુ કાંઈ મને આપે એમ કહીને તેંતો આવ્યો ગયો. વળી થોડી વાર પછી બીજા બે ચાર બહુ આવી અઢયા તેઓએ પણ નાસ્તિકને એવો જવાબ આપ્યો, પછી । તે નસ્તિક દુષ્ણને ઘણો પોર ને ને બોલ્યો કે અરે ભાઈઓ, તમે આ વખતે ના । જીવને જ સાવશે તો મારું અતલ । તમને આશીર્વાદ આપશે અને પરમેશ્વર તેનો બદલો તમને આપશે પછી પેલ ઓના મનમાં કયા આવી અને નાસ્તિકને મોતથી બચાવ્યો અને કુવામાંથી કાઢ્યો

દુષ્ણી માણુનનો આશીર્વાદ લેવાથી શુ દુષ્ણ થાય છે અને તે આશીર્વાદ લેવો થોડો છે કે નહિ તે વિશે, પછી ખાતરી તે નાસ્તિકની થઈ મારે ગરીબ અને દુષ્ણી માણુનનો આશીર્વાદ લેવાથી શુ થાય એવો સંગ્રહ જેના મનમાં થઈ ત્યારે તણે પોતાના દુષ્ણનો અનુભવ કરી જોતો, એટલે ખાતરી થશે

પુરાણોમાંના દેશોનાં અર્વાચિન નામો.

આનંદદેશ — આખામડણ

મૈરાટ — સોરઠ, ઠાકીયાવાડ

ગુર્જર — ગુજરાત

પાચાલ — લાહોરપ્રાંત પણ કે ડોણ પુરાણ ઠાકીયાવાડનો ચોટીલો દુ
ગર છે તે જ નામ નામ લખ્યું છે, અર્થે ત્યાં હાલ પચાળ
દેશ હોવાય છે

દશાપુવ — પાટણવાડો

સોજકટ — કચ્છદેશ

મરુ — મારવાડ

મેઢપાટ — મેવાડ

માલવ — માલવા

વિહલ — વતડ

ત્રિપુ — સિંધ

સાવિર — સિંધમાંનો રેતાળ અદેશ.

- શૂરસેન — મથુરાપ્રાત
 મધુવ — આઆપ્રાત
 મૈથિલ — જનકપુર તથા ગૌરખપુરનો પ્રાત
 માગધ — ગયા હ લો
 મત્સ્ય — પ્રયાગ, કાનપુર મિરજપુર, વિગેરે પ્રાત
 ધાનાટ — ચિત્રકુટ, કાઠ્થી
 નૈધધ — બગાળનો એક ભાગ
 અવતિ — ઇંદોર પ્રાત, ઉજ્જયિની
 અગદેશ — બહાર જ્યા હાલ પાળુ છે તે પ્રાત
 કલિંગ — ઉડીસા, કટક શહેર છે તે પ્રાત
 આધ્ર — રાજ્યમહે દ્ર અને વિજય પટ્ટન પ્રાત
 કલ્યાટક — મહીસુર કાવેરી નદી છે તે પ્રાત
 કામરૂપ — આસામ
 કુરુ — પાણીપત મિરત, બુધીયાના વિગેરે પ્રાત
 કૌશલ — અયોધ્યા પ્રાત
 ગૌડ — બગાળામાનો ગગા તરફનો ભાગ
 ગોરી — પૂવ હિંદુસ્થાનમા શીશુપાળનો દેશ
 જલધર — પંજાબનો દક્ષિણ ભાગ
 નેપાલ — હાલ નેપાળ છે તેજ
 મહારાષ્ટ્ર — હાલ પણ તેજ નામથી ઓળખાય છે
 પાલ્ય — મદુરા હ લો
 દ્રવિડ — ત્રાવણકોર હ લો
 ટકણ — મદ્રાસ પાસે કુડચ શહેરનો ભાગ
 ચોલ — અકાટ, ત્રિચિનાપલી, તાન્જોર, વિગેરે છે તે પ્રાત
 કૌકણ — હાલ તેજ નામથી ઓળખાય છે
 કેરલ — ચોવા અને કલિકેટ પ્રાત
 કુતલ — કલ્યાણી તથા કલપુર પ્ર ત
 કિશત — પૂર્વ સમુદ્ર કાંઠે ઉત્તર
 કર્ણાટ — દક્ષિણ કૌકણ
 કાશ્મીર — હાલ તેજ નામ ચાલુ છે
 કૈંકેય — કાણુલ
 આધાર — કલહાર
 ગુલિદ — બલુચીસ્થાન
 આરસિક — ઇરાન

ભદ્ર — મિસર

સિંહલ — લડા

હુલુ — તિબેટ

બગ — બગાણા, હાલ કામાક્ષી દેવી છે તે પ્રાત

યવનદેશ — ગ્રીસ, યુરોપિયન તુર્કીનો દક્ષિણ ભાગ

બગર — આફ્રિકાખંડનો આર્બરી

કાબોજ — કાબોડીઆ, ક્ષત્રદેશનો દક્ષિણ ભાગ



વિજયી જીવન પ્રાપ્ત કરવાની કળા.

(ગતાકથી ચાલુ)

ચાતુર્ય — આ શબ્દની ઉત્પત્તિ, અસર અથવા ભાગણીની ભુદિ એ અર્થવાળા શબ્દથી થઈ છે પ્રથક પ્રથક સંજોગોમાં સુ કરતું ઉત્તમ છે એ વાત તે બતાવે છે સામાન્ય સમજ અથવા ભુદિમતાપણુ એવો તેનો અર્થ થઈ શકે યોગ્ય સ્થળમાં, યોગ્ય સમયે, યોગ્ય બાબત કરવાની શક્તિ, યોજનાભુદિ આપણને આપે છે

૧ બોલવામાં ધીમા થાઓ — એક ગ્રીક કહેવત છે કે, “ સુખ મનુષ્ય પોતાની જાન બંધ સંપત્તિ શકતો નથી ” તમારો સ્વભાવ કદી ન બોલા (શરસે ન થતા) અને કદાચ તેમ બની આવે તો બનતા પ્રયાસે તમારી જાને અધ સમજો અને તે નહીં બતાવવાનો યત્ન કરજો

૨ કાર્ય કરતા પહેલાં બરાબર વિચાર કરો — કેટલાક લોકો પ્રથમ કાર્ય કરે છે અને પછીથી વિચાર કરે છે ઘણી વખત તેઓને મારુંમ પડે છે કે પોતે જુ પો છે ઘણા મનુષ્યે એ પોતાના કૃત્ત એજ સુખાંધ ભરેલા મનથી પોતાના જીવન બરબાદ કર્યા છે

સાવધાની — ચેકસપીયર કહે છે કે —

There is a tide in the affairs of men
Which, taken at the flood leads on to fortune.
Omitted all the voyage of their life
Is bound in shallows and in miseries "

અર્થ — મનુષ્યના કાર્યોમા પણ તા તી ય છે તેથી જો તેને પૂરની વજતે હાથ ધરવામા આવ તા—તેમા લાજ્ય મગે છે બન જો તક જવા હીધી તો પછી તેમના જીવનની સઘળી સફર હીછતા પછી તા જીને દુ જોમા નિર્માલ થઈ ચુકે છે

મતવળ જો છે કે— કટલીક ચોકસ તા હોય છે જેનો લાભ લેવામા આવે તો વિજયી જીવન તરફ દો ની જાય છે પણ જો તના અનાદર નીજો તો તે સદત અને કાગાનિયત ત ક રેરની વતન છે

આ તા — સજેગોનો લાભ લેવા માટે મનુષ્યે માનધાન રહેવું જોઈ જો વિજયી મનુષ્યો સલાખ પૂવ જોનારા છે તજો પોતાના અતુ ખુ લા ગળ છે ” અને બી તજો જેને પસાર થઈ જવા દે છે એવા નજેગોને તેજો ઝડપી લે છે

સહયતા — એ જુની અજેજી દેવત છે કે ‘ રીતજ ત વડ મનુષ્ય વવાય છે ’ — જો મનુષ્યના વિત્તના માધા ઘણેજાગે તેની સહય વતાવડ ઉપર છે

મનુષ્યે પડેલી પોતાની પ્રથમ છાપ વધારે ટી છે છે માધા જ રીત લોકો એક દ્રષ્ટિપત્ત વડે અગિયાર બાની લે છે અને તે અગિયાર જો રતિ કુળ દોષ તો પાની તેન । મનુષ્ય વગણ લહેનાડી બદની શાતુ નથી વિવે ની ખામીને લઈ ઘણા મનુષ્યો પોતાની જાત વિરુદ્ધ અથો ન મત બાર્ધ બેસે છે અને તેમજો પોતાનામાથી ખરી ઉદ્દમતાજો તરફ બેદર રી બતાવી છે

જો કદાચ યુવક અમ અમજી શકે કે તજોનુ જાનિય સુખ લોકપ્રિય તા, ઉત્તિ અને ઉપચારિતા, જો સવનો આધર તેમના વતન ઉપર ડેટલે બ થે અશે રહેજો છે તો તેજો તાન લીગમુજ બની જાય

એક ગુહરથ તકિની થો વતાની પરી યજોમાની એક ઉત્તમ પરીખ તેના હાથ તજેના મનુષ્યે તરફ તનુ વતન કેવું છે, જો છે ડચુકજો વેલીગત ને લેના એક નોકરે રહાના કપ લેવાની વિનતિ કરી ત્યાર તેના છેવડન મોલેલા શબ્દો જો કતા કે, “ જા તમારી ઝગ છે તો બલે હુ લઈશ ”

“ માયાળુ શો માયાળુ પ્રતિધને દેખવ કરે છે ” સભ્ય સરકાર પ્રાપ્ત કરવાનો સર્વોત્કૃષ્ટ ઉપાય જો છે જે તમ રી જાતથી સારી વર્તણુકનુ દ્રાવ બને.

ઉપરીઓ તરફની વર્તણુક — ઘણા ખરા યુવકો સામાજિક બ્યહ વારમા દાખલ થતાજ ખીલઓના હાથ તળે સુકાય છે પોતાની ફરજ સલાજી પૂર્વક બનાવવી એ જેમ જાતેજ ઉત્તમ છે તેમ પોતાના ઉપરીઓની સહાનુભૂતિ મેળવવાનો પણ સર્વોત્તમ ઉપાય છે

સર્વ મનુષ્યો જૂલને પાત્ર છે પોતાનો વાક ખુદના દીલથી ડબ્બલ કરવો એ દરેક બાબતમા સરલ રસ્તો છે કેટલાક મનુષ્યો પોતાના થયેલ વાકને માટે ખહાનુ ફજી કરવાને હમેશા તૈયાર હોય છે એમ કહેવાયલું છે કે, “ જેઓ ખહાના બતાવવામા હુશીયાર છે તેઓ સામાન્યરીતે ખીલ કશા ઝામને લાયક નથી ”

પોતાને કપડો મળતો હોય ત્યારે કેવી વતણુક રાખવી એ મોટી આવશ્યક બાબત છે કોઈ કોઈ વાર ઉપરી અધિકારી ઉતાવળીયા સ્વભાવનો હોય છે અને સખત લાખાનો તે ઉપયોગ કરે છે આવા પ્રસંગમા સોલોમનની શીખામણુ યાદ કરવી જોઈએ, “ નમ્રતા મહાન્ વાજોને ઝોદા કરે છે ”

આત્મચર્યા — ડાબેટ ઠહે છે કે, “ વિજયને માટે મહેરણાની, પક્ષપાત, અથવા મિત્રતા, અથવા જેને લાગવજ ઝહી શકાય તે ઉપર ભરોમો ન રાખતા મહેરણાની અથવા પક્ષપાત ઉપર મનુષ્ય જે હક રાખી શકે છે તેજ મહેરણાની અથવા તેજ પક્ષપાત સવદા તેની પાસેથી એવોજ હક માગી લેવાની યોગ્યતા ધરાવે છે તમારા હૃદય ઉપર લખી રાખો કે, તમે ફક્ત તમારા પોતા ના સદશુણુ ઉપર અને તમારા પોતાના પ્રયાસ ઉપરજ આધાર રાખો છો ”

કરકમર — આનો અર્થ નાણા અને વખત એ બન્નેનો સલાજી પૂ વક ઉપયોગ, એ છે જહોનસનનો નિયમ અવલોકવો જોઈએ, “ તમારી પાસે જે કાંઈ હોય તેમાથી હોય તે કરતા કાંઈ થોડુ વાપરો— આ પ્રમાણે કરવા માટે તમારા ખચનો સલાજી પૂવક હિસાબ રાખો નજીવા જણાતા ખર્ચ માટે ખાસ સલાજી આવશ્યક છે

શુભાવેલો પૈસા ખાદ્ય મેળવી શકાય પણ શુભાવેલો મમય મેળવી શકાતો નથી નાણાના હિસાબની પેઠેજ તમારા વખતના વ્યયનો પણ હિસાબ રાખો મ પુર્ણ ૨૪ કલાકના વખતના સલાજીથી અને રહ્યાપણથી વિભાગ પાઠવા જોઈએ

દરરોજ કેટલોક સમય આત્મા સુધારણામાં વાપરવો

આશા — એક કહેવત છે કે, “ જે બાળતને માટે આપણે ધારી ગ

કીએ કે આપણે કરીજ શકીશુ તો તે બાબત આપણે અવશ્ય કરીજ શકીશુ ”
અને જે “ પ્રયાસ કરવોજ નિયત છે ” એમ કહે છે તે નિરાશમા કાઈ
બાબત હાથ ધરતો ।થી ાહિ મન મનુષ્યો વિજની જીવન પ્રાપ્ત કરી શકતા
નથી પણ જેઓ આશાન્વિતપણે પ્રયાસમાં બાળુના જોતાત હોઈ આનંદી હો
ય છે તેઓજ વિજથી જીવન પ્રાપ્ત કર છે સાથે સાથે જોઈતી સાવધાની રાખ
વાની પણ રૂર છે

ખત — કોઈ ચારજોવી બાબત પત્ની ન સુકવી એ તેની મતગળ છે
તેનો અભાવ આ જીવન માં નિષ્ફળતા મળવામા ઘણી વાર કારણભુત થાયછે કો
પણ માથે લીધેતુ કામ ચારતા પહેલા બરાબર વિચાર કરો પણ જો તમારી
ખાતરી હોય કે તે કામ ચો ર છે તો પછી તેમા સંપૂર્ણ વિજય મળે ત્યાં સુધી
ખતથી મહત્વા રહે ન્યાર તમે નિષ્ફળ થાઓ ત્યારે ‘ફરી ચત્ત કરો “ પ
રિશ્તમ કરવાનુ અને સબુરી રાખવાનુ શીખો ”

મદાચરણી વર્તન — નૈતિ સંસુષ્ટો જેવા કે — સત્યપરાયણતા, ન
માણિકતા, પવિત્રતા, મિતાત્તર, વિગરની પ્રતિ હોવાનુ તે બતાવે છે આ સદ
શુભો શિવાયનો વિજય સાથે અને યમનો દોષ શકતો નથી અપ્રમાણીત મ
નુષ્ય થોડા વખત માટે ઉત્તિ પામતો આ રહે જોઈ શકીએ પણ અણચિત્તથી
અવનતિ તેના અતરૂપ બને છે એવા ઘણા દ્રષ્ટાતા છે

દુઃશર ઉપર આધાર — જેની રીતે બાળકો પોતાના આ દુનિયાઈ બા
પ માસે મદદની અને પોતાનાપર દેખરખ રાખવાની માગણી કરે છે તેવીજ રી
તે આપણે પણ પરમાત્મા તરફની તેવી મદદ અને દ્રષ્ટિની આશા રાખવી જોઈએ
“ તારી સવ બાબતોમા તેની સત્તાનો સ્વિકાર કર અને તે તને માર્ગ બતાવશે ”
વળી પરમેશ્વરે આપણને જે શુદ્ધિ અને સમજશક્તિ આપી છે તેનો પણ આપણે
યોગ કરવો જોઈએ

આ જીવનમા મનુષ્યોનો વિજય તેની પસિના દ્રવ્ય કે તેને મળેલા અધિ
કારવડે અટકાવાનો નથી ઉત્કૃષ્ટ નૈતિક જીવન એજ સર્વોત્કૃષ્ટ દોલત છે એના
વિનાનુ જીવન એ એક નિષ્ફળતાજ છે

જ્ઞાન વાટિકા.

કેટલીક હસ કહેવતો

ખાલી ગાયો ઝાલી પીડા

સાનુકુળ સ્થિતી શિવાયની સઘળી આળતોમા મનુષ્ય એકરગી રહી શકે છે,

ભીના તળાવમા થોડો વરસાદ પુગતો થઇ પડે છે

આળસુ મનુષ્ય સેતાનનો તકીયો છે

ત્યારે દરેક માણુમ પોતા ॥ ઘર આગળ ઝાડુ કાઢે છે ત્યારે મહોત્સા

ઓ સ્વચ્છ હોય છે

તાજ મથાનુ દરદ મટાડી શકતુ નથી

જમીનની ખારીદી અને મનગમતુ લગ્ન એ કાર્ડ રોન્ રોન્ થતા નથી

કેટલીકવાર એમ બને છે કે કુશળ ખલાસી વહાણમાજ મૃત્યુ પામે છે

કેટલીક ઓરીએન્ટલ [યુર્વના સુલકોની] કહેવતો.

એક રતલ શીશુ મેળવવા માટે દશ રતલ સામાન્ય ડાહ્યાપણ (કોમન સેન્સ) ની જરૂર પડે છે

અત્યંત તિક્ષણ ધારવાળી તુનવાજ સુનાયમ રેશમ કાપતી નથી

નમ્રતાવડે એક હાથીને તમો કાચે તાતણે ઘાધી શકશે

હા વિના મધ મળતુ નથી

ઘાટ અને બીલ્લીને એક ઝુસગીએ ન ભેડો

હા તેનો પોતાનો હાથો કાપતી નથી, તેવીજ રીતે તમારી પોતાની

અક્ષય તમને નુકસાનગરક થવી ન ભેધએ

ચણવા લાયક પથરો રસ્તામા પડ્યો રહેતો નથી

મગજ બુદ્ધા બુદ્ધા હોય તોપણ હુદય એક મત થઈ શકે છે

આવશ્યકતા નગ્ન મનુષ્યને પણ દોહાવે છે

સૌદયમા સામર્થ્ય રહેલુ છે પણ પૈસો સર્વશક્તિમાન છે

આળસ ગરીબાઈની કુચી છે

સભ્યતા એ સદૃશ્યનો બુદ્ધો પાડી ન શકાય તેવો સોબતી છે

લોભવૃત્તિ હંમેશા તળીયા વગરતુ વહાણ ભર્યા કરે છે

જે કોઈ બે સસલાનો સાથે શિકાર કરે છે તે એકને પકડી શકતો નથી

અને બીજાને નાસી જવા દે છે

જેને મીણતુ માથુ હોય તેણે તડકામા ચાલવુ ન ભેધએ

જેલો પાણીનો પ્રવાહ જોળાઓ છે, તેજ પાણી કેટલું ઠંડુ છે તે જાણી શકે છે

જે કાંઈ કાંઈ બોલતો નથી તે કદી જીવું બોલતો નથી
જે કાંઈ કદી નિષ્કૂળ થયો નથી તે કદી મેસાદાર થયો નથી
જેને સતતિ નથી હોતી તે વાત્સ-ચત્રેમ શુ છે તે જાણતો નથી
ખરી દારને માટે મો આજો પણ ઘણીજ થોડી છે, વેચનારને માટે એ આખ પુરતી છે

જેને તમે તમારી દાની વાત પ્રહો છો તેને હવાલે તમે તમારી સ્વતંત્રતા સોંપો છો

કેટલીક ક્રેચ કહેવતો

ત્રેમનું જે પ્રથમ ચી હ છે તેજ હાહાપણનો છેડો છે
જો ગરીબાઈ ગુન્હાઓની માતા છે તો હઠાપણની ઉલ્લુખ તેમનો પીતા છે
ઘણા મનુષ્યો તેઓના જીવનના પ્રથમ ભાગનો ઉપયોગ, જીવનના છે લાભો લેવાને દુષી બનાવવામા ર છે

શ્રીઓ લગ્ન પહેલાં હુકમદાર છે પણ લગ્નની પછી શુભામલીઓ છે
આપણો શોક હું મ ઠલવવાથી જોછો થાય છે
આ ટુનીયાનું મુખ કાચ જેવું દાણલગુ છે
દાન પ્રતા ન આપવાની પદ્ધતિ વધારે પીમતી હોય છે
ઠપાળ ઉપરથી ફોર્નનું અત વરુ જોડાખવું ઘણું મુશ્કેલી છે
નરમાશથી જ્યાં લાગ નથી થતું ત્યાં ખોરતા વાપરવી મુનાસબ છે
આહુ સમય પ્રત્યે લઈ આપો અને ભાવિને મળેગો ઉપર ડાગી દીઓ
જીવનની દરેક હીલચાલ મૃત્યુ તરફ જતું જોક કદમ છે
વચન આપવું એ આપવા માટે છે અને આશા રાખવી એ આનંદ લેવા માટે છે

મોટાઓની ભૂલોને માટે ન્હાનાઓને સહન કરવું પડે છે
લગાઈમા મધુરતા છે અને લગ્નમા ધાર્તીઓ છે
હમેશા પરિણામ તરફ દ્રષ્ટિ રાખો
ઘણી વાર રોગ કરતા ડાક્ટરથી વધારે ખરીબું પડે છે
ખરાબ સમાચારને પાળો હોય છે
ઘસારે પડેલા રસ્તા ઉપર ઘાસ ઉગતું નથી
કઠોર શબ્દો તરફ ગહેરા બને

અનેકવ્રહ્માડસ્થિતિનિયમલીલાવિલસિતે
 વ્યાપીયૂષાભોર્નિવસહજસવાસભવને ।
 વિધોશ્ચિત્તાયામે હૃદયકમલે તે તુ કમલે
 મનાઢૂ મન્નિસ્તારસ્મૃતિરપિ ચ કોણે નિવસતુ ॥

શ્રી અંબિકા વિજય.

પુસ્તક ૧૧ મું અશાઢ, પુર્ણિમા, ૧૯૭૦ અક ૪ થી

શ્રી અંબિકા સ્તુતિ

હરિગીત૭૬

હુર્ગા દયાળી અંબિકા વિદ્યેશ્વરી છે ઈશ્વરી,
 સુખની પ્રદા તુ સર્વદા હૃદ આપદા આશસુરી,
 આ અટપટો છે કપડ પટ મસારનો કર અપટ તુ,
 રહેવું તટસ્થ ન થોય મા તનુ બહારમા ધર અપટ તુ
 મનાર તાપ અમાપ હરી કૃત્યાણુ કરને સર્વતુ,
 રાખી ચરણના શન્ધુમા તુ છેલ્લે સુખ ગવતુ,
 એવડ તણી સલાળ લઇ મા તાપ ટાળો ત્રીવિધે,
 જય કારિણી લય હારિણી રાખે સદા તુ સનિધે
 વિમળા કળા ન કળાય ખળ દળ ખાદ્ય મરનની ખી,
 લયકાન્ડ લવ-ધધન તણે પ્રણયો અનળ તુ ઈશ્વરી,
 વસીને સદા અમ અતરે મા મલ્ય પથ યતાવને,
 સેવક તણે મા આદ્ય મુણિને મધ બહારે આવને
 દશ યત વિનાશિની હુર્ગા દયાળી આદ્ય છે,
 મયતાયત્રી માગત્યમય જય વેદથી પ્રતિપદ છે,
 ભયપ્રદ ભવાળિધ માહિ છે તુ તારનાની નાવડી,
 સ્થાપો મુલકિત હૃદયમા એ માશુ માધવ માવડી.

દેવી તત્વ દીવાકર.

(ગતાન્ધી ચાલુ)

અણુધરો જ્ય જ્ય શબ્દ કરવા લાગ્યા ભૂમિ ઉપર માગનો ગારો પથરાઈ
અયો લોહીના ઝરણા વહેવા લાગ્યા માસપાસ ભૂત પ્રેત, વૈતાલ, વિગેરે નૃત્ય કે
રવા લાગ્યા આવી રીતે સંઘામનું યજ્ઞશામ આવી જતા શબ્દ પાવતિને કંચુ કે
હે પ્રિયે ! મારે મતમાં વિશ્વ આનંદુ તેમી તે મત પુણ ફળ માપાડુ કંવાય
નહિ અને મારા પુણ્યના નાગરૂપે આ પ્રોગનો રાલવ છે હો તમને હવે એક
શુદ્ધામા શુદ્ધી, નદીકેશ્વરની યોદ્ધી રાણી હુ બીજા હાલ વનમાં તપ કરવા લાઈશ
અને ત્યાં દારૂણ તપ કરીશ તમારી માથે રહેવામાં મરૂ મન વારવાર વિશેષ
પામે છે એમ મ્હી તુરત બીજા વનમાં ચાલ્યા ગયા અને ત્યાં ગુરુ કે અશુર કે
ઈથી ન અને તેવુ દારૂણ તપ ચારુચુ

આણી તરફ મદર પવત ઉપર પાવતીજી ના રની માર્ગ પ્રતિષ્ઠા કરતા
પતિધ્યાનમાં નિમગ્ન રહેતા મગ નિમગ્નવા લાગ્યા અને નદીશ્વર ત્યાં ચોડી ના
અવા લાગ્ય તેવામાં ડટલા નમય પડી અધન પાછો તપ કરીને જળવાન બની
અશુર ગણની સેના સાથે શ્રી પાવતી દેવી રહેતા હતા તે શુદ્ધ ના દાર નજીક
આવી હો અને નદીશ્વર સાથે રાસ રાસ તલવાર મિશ્રુજ ભીંગીપ લ, અકુશ,
કરવત, ઢાલ, વિગેરે વડે સંઘામ કરવા ટાંચો દેવતાના પાન્સો વર્ષ સુધી રાત્રિ
દિવસ શુદ્ધ ચાલતા નદીશ્વર અનેક દત્તેને જાણુથી વીધી નાખ્યા છતાં છેવટ
તેઓ દ્વાર વચ્ચે મુર્છા પામી પડ્યા

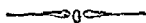
હવે દૈત્યની સેનાને શુદ્ધાના દ્વારને રૂધી નાખ્યુ, તે પ્રેમ પાવતીજીએ જ
હા અને વિપ્રહતુ સ્મરણ કયુ તેથી શ્રી પાવતીજી સમિપ સુરપરૂપે કો
ઈથી ન જવાતુ હોવાથી તેઓ પેતપેતાની સેના સાથે સ્ત્રી રૂપે શ્રી પાવતીજી
પાસે આ યા બીજા પણ મિટ, ગધવ ઉરગ, પગ, વિગેરે આ યા સ્ત્રી રૂપે
આવેલ દેવોની હજારો શક્તિઓથી શુદ્ધ ઉભરાઈ જવા લાગી તેથી પાવતીજી પ્ર
સન્ન થયા અને સવને શુદ્ધ કરવાની આજ્ઞા તેમણે આપી દીધી

શુદ્ધની આજ્ઞા મળતાજ તે સવ આવેલી શક્તિઓએ હુકાર કર્યો તેથી
દીશાઓ ગાજી ઉઠી બીજી દેવીઓ પણ લેરી, શરણાઈ ઢાલ, હથાઈ રણોત્સાહ
ઉદ્દીપ્ત કરનારા વાજા વગાડવા લાયા તેના ઘોરનાદથી નદીશ્વર મુર્છામાંથી બા
ગૃત થયા અને પુણ્યના દાઓની પેઠે દાનવોના મસ્તક આકાશમાં ઉડાડવા લાગ્યા

એટલામા હસ્તમા દડ ધારણ કરી બ્રાહ્મી કેધ કરીને બહાર આવ્યા થ
ખ, ચક્ર, ગદા અને પદ ધારણ કરનારા નારાયણી અને આકાશ જેવા પ્રજાશિત
શકર્ષણની શક્તિ પોતાના હસ્તમા હલ લેઈ ત્યા પધાર્યા ઈદ્રાણી સહજ આરા
પાણ અકચકિત વજ, લેઈને આવ્યા સેકડો દૈત્યથી છુતી ન શકાય તેવા વેશ્વા
નરી નામની શક્તિ પધાર્યા યામ્યા શક્તિ પોતાના હાથમા દડ લઈને પધાર્યા
નિરુત્તિ શક્તિ હાથમા તિક્ષણ શસ્ત્ર સાથે ત્યા પધાર્યા લડાઈમા ઉત્સાહવાળા
વારૂણી ગમ્તિ પણ પધાર્યા વાયુશક્તિ હાથમા અકુશ લેઈને પધાર્યા યાજ્ઞશક્તિ
અને ગાડીશક્તિ પણ પોતાના શસ્ત્રો લેઈ ત્યા હાજર થયા ખીજી પવુ અનેક
શક્તિઓ આવ્યાથી રણભૂમી છવાઈ ગઈ શક્તિઓના સમુહને નેઈ દાનવોની સે
ના આશ્ચર્ય પામી રતબ્ધ થઈ ગઈ અને લયની ઠપવા લાગી એનામા દેરી પા
વંતી પોતાની સખીઓ સાથે ત્યા આવ્યા અને નદીશ્વરને સેનાપતિનો અધિકાર
સોંપી યુદ્ધનો આરંભ કર્યો અધકે પણ પોતાની સેનાનો વ્યુહ રચી મથામનો
આરંભ કર્યો આ યુદ્ધ જોવા માટે મોટા મોટા દેવો પણ આવવા લાગ્યા

આ યુદ્ધ કરતા ઠરતા હબરો પ્રયો વીતી ગયા તેવામા તપ નિદ્ર કરી
બ્યાઘ્રાગર બોદી શકર આવી પહોંચ્યા અને બુએ છે તો મથામ ચાલી રહ્યો છે
સદાશિવને જોઈ પાવતીજી તેમના ચરણમા પડ્યા અને નદીશ્વર પણ વદન કરી
ને સમીપમા ઠભા રહ્યા ત્યા પછી પાવતીજી પોતાનું પરાક્રમ શકરને બતાવવા
સાડું યુદ્ધ કરવા લાગ્યા અને તે રણ સમ્રામમા અનેક અસુગેનો મહાર કરી
અને બાકીનાઓને નસાડી યુદ્ધમા પછી જે જે શક્તિઓ આવી હતી તેઓ સર્વ-
ને રજા આપી અને નદીશ્વરને શુદ્ધાન્ત દ્વારની રથાનુ કાર્ય સોંપી પોતે પોતાના
પતિ શ્રી સદાશિવના કંઠમા હાથ નાખી શુદ્ધામા ગયા

અપુર્ણ



શ્રી કાશિકા તીર્થ માલિકા

(ગતાકથી ચાલુ)

દ્વિતીયોઽધ્યાય ॥૨॥

॥ ત્રીપાર્વતુનાચ ॥

શ્રુત્વા પ્રભો નિવિઘ્નોર્વનરાણિ શસ્ત્રોઃ ।

તત્પાપહાનિ મમ માનસમોદદાનિ ॥

જાત કૃતીદ સકલેશ્વર જન્મ સય ॥

કાઝ્યા પુન કથય રાઢ્ઢરનામસઘમ્ ॥ ૧ ॥

અધ્યાય ૨ ને

શ્રી પાવતી યોત્યા — હે પ્રભો! હે શકરા! મારા અત કરણને હર્ષ દેના પાપ ને દૂરકરનાર, નાના પ્રારના ઉત્તમતીથોને આપ પાસેથી સાલળીને, હે ન હેશ્વર! આ વખત જલદી મારો જ મ કૃતાર્થ થયો છે આપ હવે મારીમા રહે ન શકના નામ ડો ?

॥ શ્રીચન્દ્રશેખર ઉવાચ ॥

દેવિ ત્વદીયતરભક્તિવરોઽસ્મિ નિત્યમ્ ॥

ત્વદ્ધાક્ષલઘતવિઘ્નો ન હિ મે પ્રભાવ ॥

પક્ત્યાઽધિક મમ રાત શૃણુ તન્વિ નામ્નામ્ ॥

શ્રુત્વા ન યાતિ મનુજા જનિતિવદુઃખમ્ ॥ ૨ ॥

શ્રી ચન્દ્રશેખર યો યા — હે દેવિ! તમારી ઉત્તમ ભક્તિને હુ આધીન છુ તમારા વચન ઉ નધન શ્રવામા મારી શક્તિ નથી દે તવિ! હે આકળી, મનુષ્યો જ મના તીનદુ ણને પામતા નથી તે ૧૧૦ મારા નામ સાલળો ૨

હેદેવિ દર્શુપાણિશ્ચ તતો વૈ નન્દિકેશ્વર ॥

તારકસ્તારકેશશ્ચ પ્રિયે ત્રિવિષ્ટપેશ્વર ॥ ૩ ॥

હે દેવિ! ૧ દડપાણિ પાછી ૨ નન્દિકેશ્વર અને હે પ્રિયે! (સસારથી) તારનાર ૩ તારકેશ્વર અને ૪ ત્રિવિષ્ટપેશ્વર છે

કૃત્તિવાસેશ્વરસ્તત્ર પ્રત્નો રત્નેશ્વર શુભ ॥

ચારુશ્ચન્દ્રેશ્વર સેવ્ય કેદારેશ પ્રિયેઽમય ॥ ૪ ॥

હે પ્રિયે! કાશીમા ૫ કૃત્તિવાસેશ્વર, પુરાતની સુદર ૬ રત્નેશ્વર, અને સેવવાલા યકે મનોહર ૭ ચન્દ્રેશ્વર અને સસારથી સુખ કરનાર ૮ કેદારેશ્વર છે ૪

ધ્વજેયો ધર્મેશ્વરસ્તત્ર સેવ્યો વીરેશ્વરો વર ॥

કામેજ કામદ કાન્તે વિશ્વકર્મેશ્વરો વિભુ ॥ ૫ ॥

હે કાતો ત્યા ધ્યાન કરવા લાયક ૯ ધર્મેશ્વર, સેવવા લાયક ઉત્તમ ૧૦ વી
રેશ્વર, મને રચના દેનાર ૧૧મેશ્વર અને સમર્થ ૧૧ વિશ્વકર્મેશ્વર છે ૫

અવિમુક્તેશ્વરો દિવ્યા મણિકર્ણેશ્વરસ્તથા ॥

વિરચાતો વિઘ્વનાયશ્ચ દક્ષો દક્ષેશ્વરોઽપિ ચ ॥ ૬ ॥

વળી ૧૨ અવિમુક્તેશ્વર તથા દિવ્ય ૨૩ મણિકર્ણાશ્ચ અને પ્રસિદ્ધ ૧૪
વિઘ્વનાય અને દ્વાવિઘ્વયુક્ત ૧૫ દેવેશ્વર છે

પાવન પાર્વતીશ્ચ પુણ્ય પશુપતીશ્ચર ॥

ગેગ્ગો ગદ્ગેશ્ચર શાન્ત કર્મગો નર્મદેશ્ચર ॥ ૭ ॥

પવિત્ર ૧૬ પાવતીશ્ચ અને શુભ ૧૭ પશુપતિશ્ચર, શાન્ત અને લગ્નવાલા
યમ ૧૮ ગંગાશ્ચર અને હમનાશા ૧૯ નમદેશ્વર છે ૭

ગમસ્તીશ્ચર ઈજ્ઞાનિ શન્યજર્મા શનીશ્ચર ॥

તત્રાગ્નીનીત્રેશ્ચર સામ્વ ઉર્વશીશ સદાગ્નધે ॥ ૮ ॥

હે જ્ઞાનિ ૧૦ ગમસ્તીશ્ચર શનિને દુષ્ટ દેનાર ૨૧ શનીશ્ચર અને ત્યા
૨૨ આગ્નીધ્ર ૧ નામના ત્રીજર અને હે નિત્યપવિત્ર ૨૩ ઉર્વશીશ્ચર છે ૮

કુલદા નકુલેજોઽસ્તિ ચાપાદેજશ્ચમુક્તિદ ॥

ભારતુતેશ્વરો વર્યો લલિતો લાગૂલેશ્ચર ॥ ૯ ॥

મો ૧૦-૧૨ અપર ૧૩ નકુલેશ્ચરનાર ૨૪ નકુલેશ્વર અને મુક્તિદ ૨૬ આપાદેશ્ચર,
સુદર ૨૬ લારભુતશ્ચર અને સુશોભિત ૨૭ લાગુલેશ્ચર છે ૯

મન પ્રમોદકેશ્ચત્રિપુરાતકરેશ્ચર ॥

પ્રિયે ત્રાઽસ્તિ મદાલેજસ્તિલપર્ણેશ્વરોઽપિ ચ ॥ ૧૦ ॥

પ્રીતીકેશ્ચ શૈલેશ સગહા સદ્ગમેશ્ચર ॥

સારશ્ચ શારલીનેશો મધ્યમેજ સુમધ્યમે ॥ ૧૧ ॥

હે પ્રિયે ૧૨ મન પ્રમોદકેશ્ચર, ૨૬ ત્રિપુરાતકેશ્ચર, ૩૦ મદાલેશ્ચર, ૩૧
તિલપર્ણેશ્ચર અને ૩૨ પ્રીતિકેશ્ચર ૩૩ શૈલેશ્ચર અને સસારાસપ્તિ હરનાર ૩૪
મ ગમેશ્ચર, શ્રેષ્ઠ ૩૫ શારલીનેશ્ચર અને હે સુમધ્યમે ૩૬ મધ્યમેશ્ચર છે ૧૦-૧૧

તત્પાપહાનિ મમ માનસમોદદાનિ ॥

જાત કૃતીહ સકલેશ્વર જન્મ સઘ ।

કાઝયા પુન કથય રાઢ્ઢરનામસઘમ્ ॥ ૧ ॥

અધ્યાય ૨ ને

શ્રી પાવતી યોત્યા — દે પ્રભો! હે શકર! મારા અત ડરણુને હર્ષ દેનામ પાપ ને દૂરકરનાર, નાના પ્રજારના ઉત્તમતીર્થોને આપ પાસેથી સાલળીને, હે સંડલેશ્વર! આ વખત જલદી મારો જ મ કૃતાથ થયો છે આપ હોને મ ॥ મારો ન શરના નામ ડરો ?

॥ શ્રીચન્દ્રશેખર ઉવાચ ॥

દેવિ ત્વદીયવરભક્તિવરોઽસ્મિ નિત્યમ્ ।

ત્વદ્વાક્યલઘનત્રિધૌ ન હિ મે પ્રભાવ ॥

પક્ત્યાઽવિક મમ શત શૃણુ તન્વિ નાન્નામ્ ।

શ્રુત્વા ન યાતિ મનુજા જનિતિન્નદુ રમ્ ॥ ૨ ॥

શ્રી ચન્દ્રશેખર યોત્યા — હે દેવિ! તમાની ઉત્તમ ભક્તિને હું આધીન છું તમારા વચન ઉ નઘન કગ્વામા મારી શક્તિ નથી હે તવિ! હે સાલળી, મનુષ્યો જ મના તીનદુ યને પામતા નથી તે ૧૧૦ મારા નામ આજળો ૨

હેદેવિ દર્પુપાણિશ્ચ તતો વૈ નન્દિકેશ્વર ॥

તારકસ્તારકેશશ્ચ પ્રિયે ત્રિવિષ્ટપેશ્વર ॥ ૩ ॥

હે દેવિ! ૧ દડપાણિ પછી ૨ નન્દિકેશ્વર અને હે પ્રિયે! (૩ સારથી) તારનાર ૩ તારકેશ્વર અને ૪ ત્રિવિષ્ટપેશ્વર છે

કૃત્તિવાસેશ્વરસ્તત્ર પ્રત્નો રત્નેશ્વર શુભ ॥

ચારુશ્ચન્દ્રેશ્વર સેવ્ય કેદારેશ પ્રિયેઽભય ॥ ૪ ॥

હે પ્રિયે! કાશીમા ૫ કૃત્તિવાસેશ્વર, પુરાતની સુદર ૬ રત્નેશ્વર, અને સેવવાલા ૭ મનોહર ૭ ચન્દ્રેશ્વર અને સસારથી સુખ કરનાર ૮ કેદારેશ્વર છે ૪

ધ્યેયો ધર્મેશ્વરસ્તત્ર સેવ્યો વીરેશ્વરો વર ॥

મેળાવડા સમક્ષ ભાષણુ આપતો હતો ત્યારે તેનું ચાલતું ભાષણ વધારે
ભાષણવાને લોકો નાખુશ જણાયા-તેણે તેમને કહ્યું કે મારે તમોને ફક્ત
ટુંકી વાતજ કહેવાની છે ત્યારે તેઓ સર્વ શાત રહ્યા ત્યારે તેમણે તેમને
માહ્યું કે એક જુવાને આથે-સથી મેગેશ જવામાટે એક ગધેડા ભાડે
૧ રસ્તામા જતા બપોર થયા ત્યારે વિસ્માતિ લેવા બેસતા ગધેડાનો છાયો
તો તે જગ્યાએ તે ભાડે રાખનાર માણસ બેસવા લા થો તેવળતે ગધેડા-
કે તેને તે ઠાયો વાપરવા દેવાની ચોખી ના કહી અને તે છાયો પોતે
પોડે આપ્યો તે આથે ભાડે આપ્યો નથી પણ પોતાને વાપરવા માટે રા-
ખનાર ભાડે રાખનાર બોલ્યો કે પોતે ગધેડો ભાડે રાખ્યો

પાવન પાર્વતીશ્ચ જગતુ હોય તે સર્વનો તેમા મમાવેશ

મેગો મહ્નેઝર જ્ઞાન્ત કમ્ અને પરસ્પર વાદ વિવાદ થવા

પનિ ૧૬ પાવતીશ્વર અને શુભ ૧૭ પશુપતિ જે પોતે જતો રહેતો હોય

થમ ૧૮ ગજેશ્વર અને કમ ૧૯ નર્મદેશ્વર છે ૭ વાતનું છેવટ માલખવા

ગમસ્તીઝર ઈશાનિ જ્ઞાન્યશર્મા કે ચક્ર કેમ છે અને તે

તત્રાઝનીધેઝર સામ્વ ડર્વશીર સ્વખતા નથી ૧ પછી

હે ઈશાનિ ૧૨૦ ગણમ્તીશ્વર જાનિને ૬ બ દેનાર ૨૧ જ હવે સર્વ કોઈ

૨૨ આગ્નીધ્રાજ નામના રાડર અને હે નિત્યપવિત્ર ૨૩ ઉર્વશીશ્વર પુરી કરવાનું

હુલદા નકુલેગોઽસ્તિ વાપાદેજશ્ચમુક્તિદ જે ગધેડાના

મારમુતેઝરો વર્ષો લલિતો લાગૂલેઝર ૧૧ ૧ લ્યારથી તે

મો ૧૨૨ અર ૧૩ વગર કુદ્રિ ડરનાર ૨૪ નકુલેશ્વર અને મુક્તિદ ૨૬ આ

સુદર ૨૬ ભારમુનશ્વર અને સુસોલિત ૨૭ લાગુલેશ્વર છે ૯

મન પ્રસોદકેશશ્ચત્રિપુરાંતકરેઝર ૧૧

પ્રિયે વાઽસ્તિ મદાલેજસ્તિલપર્ણેઝરોઽપિચ ૧૦

શ્રીલીલેખેકના ૧૧ મહામેશ્વર ૧૧

જ્ઞાન-વિનોદ વાટિકા

કેટલીક અશ્વધાન કહેવતો

પક્ષી અનાજનો દાણો જુઓ છે પણ જાગ જોતુ નથી

નિયા એ એક મુસાફરખાતુ છે

જે કે વાદળ કાણુ હોય છે છતા તેમાથી સફેદ જળ પડે છે

ખોરાક ભવે ધીનજોનો હોય પણ મહો તો તમારૂં પોતાનુ છે

ભને તમારો દુર્ભન ક્રપ્ત એક રેતીના દોરડા મીસાવ હોય જતા તેને

ગપ તુ ય લેખો

જેમ દસ્તી ફેલી ધાનડી થયા કરે છે તેવી ગીતે આ પૃથ્વીતલ ઉપર કાઈ સ્થાથી નથી

દરેક કાણામા લમાગી આ જાણી ન નાખે (મતલબ કે જ્યાં જ્યાં માથુ ન મારે)

ગાય ભને ખાળી હોય પણ તેતુ હુધ મદે હોય છે (બહારના દેખાવ થી ચવિશ્વ ન કરતા)

જેવી મા હોય તેવી તેની દીકરી, જેવી ઘટી તેવો તેનો આગે (મા એવી દીકરી ઘટો તેવી ઠીકરી)

ચોક્કને ચોરી મરવાતુ અને ઘરધણીને આવગેત રહેવાતુ એક સાથે ન હો (દેવ ધણીની મો રી ન કરો ધાળીને કહેશે કે ધા અને ચોરને કેમે ઉભા રુડ)

અનુપમરી પુત્ર તેના પીતાના સ્તેશપરના મમા જરાજરછે તેને વાપી ના ખાતા હુળ થાય છે અને સ્ટેવા દેતા એમરૂપ છે

જેનાં પર નિદ્રાનો અમલ હોય તેને ઉગીકાની જરૂર રહેતી નથી, અ ત ફરજુ જ્યારે જ્યાં મા પડે છે ત્યાં તેને સૌંદર્યની આવસ્થકતા રહેતી નથી (નિદ્રા ન દેખે તૂટી ખાટ ભૂખ ન દેખે વડાવડાત સુક)

કોઠીનુ તળીયુ કંઈ ન ખુવો (કોઠી ખુધે કાદવનું સુક)

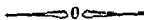
જ્યાં સુધી લોહાનુ પર લહે હથોળના ધા કરતા નથી ત્યાં સુધી તમે

તેને લભાવી શકો નહિ (એટલે કે દુરાચલી હૃદય સુધારવા માટે સજ્જાની આવશ્યકતા છે)

ગધેકાનો છાયો

મહાન ગ્રીહ વક્તા કીમોસ્યેનીમ એક વળત આધેનીયન પ્રજાના એક

બહાર મેળાવડા મમક્ષ લાપણુ આપતો હતો ત્યારે તેનું ચાલતું લાપણુ વધારે વાર સાલજવાને લોકો નામુશ જણાયા-તેણે તેમને કહ્યું કે મારે તમોને કુક્ત એક ટુકડી વાત જ કહેવાની છે ત્યારે તેઓ સર્વ શાંત રહ્યા ત્યારે તેમણે તેમને કહેવા માડ્યું કે એક જીવાને આયેન્સથી મેગેરા જવામાટે એ- ગધેડા ભાડે લેવા હતા રસ્તામા જતા બપોર થયા ત્યારે વિશ્રાંતિ લેવા બેઠા ગધેડાનો છાયો પડતો હતો તે જગ્યાએ તે ભાડે રાખનાર માણસ બેઠવા લાગ્યો તેવજતે ગધેડાના માલીકે તેને તે છાયો વાપરવા દેવાની ચોખી ના પડી અને તે છાયો પોતે ગધેડા ભાડે આપ્યો તે સાથે ભાડે આપ્યો નથી પણ પોતાને વાપરવા માટે રાખ્યો છે એમ જણાવ્યું ગધેડા ભાડે રાખનાર બોલ્યો કે પોતે ગધેડા ભાડે રાખ્યો છે તેથી ગધેડા માથે જે કાંઈ લાગતું વળગતું હોય તે સર્વનો તેમા મમાવેશ થશે તોયે ગધેડાના માલીકે તે કબુલ ન કર્યું અને પરસ્પર વાદ વિવાદ વવા લાગ્યો આટલેથી વાત બંધ કરી ડીમેસ્ટીનીસે જાણે પોતે જતો રહેતો હોય તેવો ઢોંગ કર્યો પણ લોકોનું ટોળું જીમપાડી ઉઠ્યું કે વાતનું છેવટ સાલજવા અમો બહુ આતુર છીએ તે ઉપરથી ડીમેસ્ટીનીસે તેમને કપડો આપ્યો કે તમો વધજા ગધેડાના છાયા સખ ધી માલજવા આટલા બધા ઉત્સુક કેમ છો અને તે ક્રતા વધારે સારી બાબતો માગલાપણુમા કહ્યું હું તે શા માટે માલજતા નથી ! પછી તે પોતે આગળજે લાપણુ આપતો હતો તે પાછું શરૂ કર્યું અને હવે સર્વ કોઈ ગળજાટ કર્યા વગર સાલજવા લાગ્યા વધારામા તે પોતાની વાત પુરી કરવાનું તો ભૂલી ગયો અને તેથી ગધેડાના માલીક અને ભાડે રાખનાર વચ્ચે ગધેડાના છાયા મળધે જે વાદો ઉઠ્યો હતો તેમા કોનો હાર નિશ્ચિત થયો તેનો ત્યારથી તે આજ સુધીમા કદી નિષ્ણય થયો નથી



જેડા વિશે એક પાશ્ચાત લેખકના વિચાર

પહેલો મોચી કોણ થયો? બેનેડીક્ટ બરાઉચ નામનો મોળમી મદીનો એક વિદ્વાન (ધ ધે મોચી) થઈ ગયો તેણે પ્રાચીન કાળની જેડા બનાવવાની કળ વિશે એક નિબંધ લખ્યો છે તેમા તેણે આ કળાની શરૂઆત ઠેક આદમથી કહેલી છે તે કહે છે કે આદમ મોચી હતો અને ઈવ દરજણ હતી આપણો

નિણય ઇડન સુધી લખાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો વગર અપણે વગર હુમ્તે એટલું
તો નકકી કરી શકીશું કે આપણા ગાઢ પરિચયવાળી પ્રાચીન પ્રત્યક્ષો જો નો
ઉપયોગ કરતી હતી અપવ એ સામાન્ય પગના હાડણીની શુદ્ધ આકૃતિ હતી
મિસરવાસીઓ શુદ્ધ અને અપવ એ જાને પહે ના પેપી અનામનો પોષા કે ?
પ્રથમ લખાણને માટે ઉપયોગમાં લેવાતો અને જેના ઉપરથી હમણા વપગતા
કાગળોને પેપરનું નામ આપાયું છે તે પેપીગમના જનાવેના લે । ધમશુદ્ધો
પહેરતા સ્ત્રીઓ અને ઉચ્ચવર્ગના મનુષ્યોને માટે કેઈ નરમ પાયાના લે । સાં
રીતે શણગારીને ધનાવવામાં આવતા અને તેના તળીયાની અદરના ભાગમાં ઘણી
વખત શુનામની આકૃતિ ચીતરવામાં આવતી, તે એવું સુવવાને કે જેઓ પગ
ધિન છે તેઓ પ । તમે કચ્છાઈ જાન છે

ગ્રીક અને રોમનો ક જેમાં શુવ એ અને સુવાનો શિવાયના મવ મનુષ્યો
સામાન્યપણે જો । પહેરતા તેઓ પ્રથમ પોતાની મનુગતા ઉપર લા આપતા
અને આ ૧૨ રંગ તમા તેમાં વા વાના પાશ મળા પી ની ની શોધો ઠાગ
પોતાની અપના શક્તિને ખીનવતા તેથી આપણે એવા મજ્યામવ નામે
જોડ્યો છીએ કે તંના ખરા અથ ની વા મુશ્કેલ છે પણ એટલું અટકાવી
શકાય કે જોડાની ચોક્કસ જાનો પ્રમા મા લવના । જેઓ ધારી । ૧૨ તેવા
મનુ જેના નામ ઉપરથી પ્રથમ વા તેની જે રંગો પ્રથમ આવત થઈ તે રથગતા
નામ ઉપરથી તે નામે પડેલા હોવા જોઈએ એક રોમન કવિ જ્ઞા એરી હતી કે
જેઓ જોડાઈ ની ચેપીમા ને કરી કરતા હોવા તમા ૧૨ તા સ્ત્રીઓ પહેની
જહાર કરી શકે તે શિવાયનો કોઈ મનુષ્ય તે જા વપ શક નહિ રોમન
સાધ્યરજના સહયો જુને મથાગે સોનાનો અથવા કાન ના ટુટેલો પાય
તેવા, ૧૨ આનના જુ પહેતા આવી રીતે પાતા જુ જરફીન—એક
જાતનો ઉચો જોડો કહેવાતા અને તેથી હજુ પણ નાની લેડોન સં અને
જાડીન એ શબ્દ લગાડાય છે, એની મતનમ એ કે તેઓ તરી આકૃતિના
જુ દરમિય વિના વાપયે તથ છે મૂપારસના એક રંગરિત પહેરત, અને
હાસ્યરસના એક્ટર એક જાતનો નીચો જોડો અથવા મોક પહેરત એ નીવન
નામના શહેનશાહે નમરીન જાનુઓ વિના મવને મટે રંગીન જોડા પહેરવાની
મનાઈ કરી હતી તેના પ્રતા જોડા દયાશુ હેનીઓગેમમે અપેરાતરાગા જોડા
પહેરવાની જાનુઓને મના કરી હતી રોમન મિપાહીઓના જોડા લોહાના
ખીલાવી—અણીઓ જહારની જાણુ રહે તેમ—જેના હતા અને તેઓ આવા
જો । પહેરને ત્રિવનમાં આ ધા હતા પોતાની સામે થનારા લોકો જો ની વપરાશ
વિનની જગની જાતિના હશે એરી ધરજા તેઓએ રાખી હતી પણ આપણે
સઘળા જાણીએ છીએ તેમ તેઓ પોતાની આ ધારણામાં જૂયા હતા કારણ કે

આપણા બ્રિટિશ વડિયોએ જહાઠુરી ભાવે અટકાવ કર્યો ત્યારે તેમણે ગાંધીના નામકાના જોડા પહેરેના હતા તે જોડાના નમુનાઓ પુણા બ્રિટિશ ખડેરામાં મળી આવ્યા છે

પ્રાચીન મેકમનેના જોડા રોમન ઇસ્ટીનના નમુનાની જાતના બનાવવામાં આવતા અને તેને હાડ શુ અથવા હાડ બુટ કહેતા સધળું લોકોમાં લોકડાના જોડા વપગતા પણ તે એ ના લોકડાના જ બનાવતા કે લોકડા અને ચામડા એ બંનેના બનાવવાત એ વાત જરા જાણ ભરેલી કે મેકમનેના વખતમાં લોકડાના તળીયાવાળા જોડા મહાન પ્રખ્યાત મનુષ્યો વાપરતા આવી રીતે ચાર્લેમનેના પાદ ઈગનીના રાજા બર્નાર્ડના જોડા તેની મર જોનાના મળી આવ્યાથી તેનું વર્ણન આવતા એક ઇંગનીયન લેગ- નબે છે કે, “તેના પગ લોકડાના જોડા આજ સુધી રહ્યા છે તે જ નગીસા લોકડાના છે અને ઉરરતો ભાગ્ય લાન ચામડાને વાધરીઓથી સીકડવો છે તે પગ ઉપર એટલા તો બધા બેસતા છે કે આગળીઓ નો ક્રમ અચૂક આગળ અચૂકપ થઈ રહ્યો છે ત્યાં સુધી બગબગ દેખાય છે તેથી જમણા પગનો જોડો ડાબે પગે કે ડાબા પગનો જોડો જમણા પગે પહેરી શકાય નહિ” આ ઘણી અગત્યનું છે કારણ કે તે લોકડાના તળાચાના પદ્ધતિ તરિક્કેનું માન લોકડાને આપ છે બીજું કારણ એ છે કે તે આપણા મહાન નાટ્ય શાસ્ત્રનેતાની અમર મલ્લાની બુન બુની કરે છે

— ૦ —

વિદેશી કોમને આવી બનાવવાનું

સમાજમાંને લાગેલું ચેટક.

અમૃતેશના સિં-સહાયે આ વાત ઉપર ચાન્ડોલન નરું છે કે ખ્રીસ્તી, સુસવમાન, વિગેરે વિદેશી—અન્યધર્મી કોમને હિંદુ બનાવી શકાય એ અસંભવિત છે કે નહિ ? તે લખે છે કે સુસવમાન વિગેરેને તેમજ જે હિંદુ સુસવમાન કે ખ્રીસ્તી થઈ ગયા હોય તેને હિંદુઓમાં લેગવવાથી હિંદુઓની બરમાદી અને અવનતિ થાય છે ! તેમાં કોઈ પણ રીતે ઈતિ નથી જે મનુષ્ય જાણીબુઝીને સુસવમાન કે ખ્રીસ્તી થઈ ગયો હોય તેને માટે તો હિંદુઓના ધર્મશાસ્ત્ર પ્રમાણે આયશ્વિત જ નથી એટલે કે તે કોઈ પણ રીતે ફરી હિંદુ થઈ શકતો નથી હા, જે કોઈ અજ્ઞાનનાથી અથવા બળાત્કાર ગુજરવાથી પ્રાણ બચાવવા ખાતર અથવા અબલપણે સુસવમાન કે ખ્રીસ્તી થઈ ગયો હોય અને તે એવી દશ મા હોય

કે તેનું પ્રાયશ્ચિત્ત થઈ શકે તેમ હોય તો તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને દોષમુક્ત થઈ હિંદુ
ઓમા ભળી શકે ખરો આ હિંદુધર્મ એ છે કે જેને માટે બાદશાહ અકબર ઇ
-૦૮૭ ડરતો કરતોજ આ મસારમાથી આવ્યો ગયો આ હિંદુ ધર્મ એ છે કે જેની
નવાબ ખાનખાના, ફૈઝી અને દારા શિકોહ વિગેરે ઇન્કલાબ કરતા રહ્યા પણ ત્રાસ
કરી શક્યા નહોતા આ હિંદુ ધર્મ એ છે કે ખુલ્લો આડકોટ અને એનીબીસ ટ
તનમનથી જેનો આદર અને દયા કરે છે પણ ત્રાસ કરી શક્યા નથી
આ હિંદુધર્મ એ છે કે ખાખી શાહનશાહ પચમ જ્યોજ અથવા શ્રીમા
નુ લોંડ હાજિગ ત્રાસ કરવાની ઇલા કરે તોપણ ત્રાસ કરી શકે નહિ જે મનુષ્ય
હિંદુ માતાપિતાથી ઉત્પન્ન થયેલ છે તેજ હિંદુ ધર્મ એ છે અને જે હિંદુ
માતાપિતાના સત્તાન નથી તે કદી પણ હિંદુ બની શકતા નથી કોઈ પણ મનુષ્ય
ની એવી શક્તિ નથી કે તે અહિંદુઓના સત્તાનનો હિંદુ બનાવી શકે જેવી રીતે કે
રી દારૂમ, ઘઉં, વિગેરે પ્રાકૃતિક વસ્તુઓ છે અને કોઈ મનુષ્યની એવી શક્તિ ન
થી કે તેના બીજ વગર તેને ઉત્પન્ન કરી શકે તેવી રીતે હિંદુ વિધિ અને હિંદુ
રજા વિના હિંદુ સત્તાન બની શકતા નથી

તમામ પ્રકારથી એટલી વાતતો નિશ્ચિત છે કે કોઈ અહિંદુ હિંદુ ધર્મ શ
કતો નથી પણ શોખની વાત એટલી છે કે જે પુરૂષ હિંદુ હોય તે તેને
પ્રાકૃતિક રૂપથી ત્રાસ થયેલ હિંદુત્વને બાગડી ગડે છે જેવી રીતે
હરેખ પ્રાકૃતિક વસ્તુ જે પ્રકૃતિદ્વારા ઉત્પન્ન થાય છે તેને હરજાઈ બગાડી શકે છે
કે એક ઘઉંના દાણાને પ્રાકૃતિક નિયમથી ઘઉંપણ મળ્યું છે એ દાણાથી
આફે તેટલા ઘઉં પે. ઘઉં શકે છે પરંતુ જો તેમાં કાંઈ ખોટાવાળી વાત તો પછી
તેની ઉત્પત્તિ થઈ શકતી નથી એટલે કે જો એ દાણાને તોડી નાખો દળી નાખો
અથવા શેષી નાખો તો તે ઘઉંપણની શક્તિથી હીન થઈ જશે જોડે મુસલમાન
અથવા ખ્રીસ્તી ધર્મ જનાર હિંદુ, શરીરના દેખાવમા જેવો ને તેવો રહે છે પણ
જો એ ઘઉંના દાણાની પેઠે તેમાંથી હિંદુપણ જતું રહે છે તેથી લિખધર્મી
જો જેની ગોમાના રૂધિરના પરમાણુ દુષિત થઈ ગયા છે તેમને હિંદુજાતિથી
હાર રાખવા જોઈએ પ્રત્યક્ષ જોવામા આવે છે કે દારૂમના કોમલામા એક દાણો
જો વાંચ અને તેને ત્યાજ હેવા દેવામા આવે તો તે બીજને પણ અવશ્ય
જો છે ટોપલામા એક કેરી ચાદાવાળી થાય અને તે તેમાંજ પડી રહે તો તે
મધી કેરીઓને દુષિત કરી દીધે છે તેવી રીતે જે લોકો હિંદુધર્મની બ્રહ્મ
વધ ગયા છે તેઓને હિંદુઓમા મળેલા રાખ્યાથી કાંઈપણ લાભ ન થતા હાનિજ
થાય એ ખુબ જ છે જેઓ લિખધર્મીઓને હિંદુઓમા ભેળવવાનો પ્રયાસ
કરવામા મહત્ત્વ માને છે તેઓ પોતેતો જાતિપતિથી હાથ ધોઈ બેસા છે પણ

વળી ખીલને પણ હવે ભ્રષ્ટ કરવા ઇચ્છે છે તે હિંદુધર્મનાગૌરવો શુ બાણે હિંદુધર્મના નિયમોના એ વિભાગ છે એક આ લોકનો હિંદુધર્મ અને ખીલને પરચોકતુ સાધન હિંદુધર્મ આ લોકનો હિંદુધર્મ આ લોકના નિયમો પ્રમાણે પ્રાપ્ત કરવામા કોઈપણ ભિન્નધર્મીને પણ અટકાવ નથી એક મતુષ્ય (મુમલમાન હોય, ખ્રીસ્તી હોય કે ભવે આરાલહોય) એના આશ્રયથી મુક્તિ મેળવી શકે છે ડબીર, મના, વિગે તેના અનેક દ્રષ્ટાંત છે તાત્પર્ય એ છે કે મચારમા એવા ડોઈપણ મતુષ્ય નથી કે જે પાગૈન્દ્રિ હિંદુ ધર્મને પ્રાપ્ત કરી ન શકે । હા, એવા મતુષ્યને હિંદુધર્મ ઉપર પુષ્ટિપુરી શ્રદ્ધા દોવી જોઈએ

આજ કાલ જે મુમલમાન, ખ્રીસ્તી, વિગેરેને હિંદુ બનાવવાનો ઢોંગ કરવામા આને છે તેમા તેમને ધર્મ ઉપર વિશ્વાસ નથી, તેઓ તો ડેવળ હિંદુઓની માથે ખાવાપીવાને માટેજ હિંદુ થવા ઇચ્છે છે મુક્તિ અથવા ધર્મ તરફ તેમનું લક્ષ્ય નથી પણ જે મુમલમાનો વિગેરેને હિંદુ ધર્મ ઉપર સત્ય પ્રેમ થયો છે તેમણે તો ડોઈ વખત ડોઈની પણ સાથે ખાવા પીવા તરફ લક્ષ્ય આપ્યું નથી અને તે હિંદુ ધર્મ પ્રેમી મુમલમાન વિગેરે માથે, તેઓ યુદ્ધ ભગવદ્ભક્ત હોવા છતાં ડોઈએ કદી ખાનપાનનો બહેવાર કર્યો નથી કારણ કે હિંદુપણુ તો હિંદુ માતા પિતાના ગૃહીર્થથીજ મળી શકે કે હિંદુ બનાવવાથી તે કદી પણ મળી શકતું નથી દેશની ઉત્તતિના પહાના તળે આય મમાલયો અન્યધર્મીઓને આય બનાવવાનો કુજો લેવ પહાર પડ્યા છે તે તેમના મનનો એક ભ્રમજ છે અને મુવાસને નામે તેઓ આય મ સારમા ભ્રષ્ટતાનોજ વધારો કરે છે માટે હે સુધાગક નામ ધારિઓ ! અન્યધર્મીઓને ફક્ત હિંદુધર્મ ઉપર શ્રદ્ધાળુ બનાવો અને તેમને હિંદુધર્મ ઉપર વિશ્વાસ હોય તો હિંદુધર્મ શાસ્ત્રાનુસાર મુક્તિમાગનો ઉપદેશ આપો પ હા એવા અહિંદુઓની માથે ખાનપાનનો બહેવાર કરી આય મપિઓના રૂધિરને દુષ્કિત ન કરો

(સ ધ પ ઉપરથી)

કવિ પ્રિયા—નવમ પ્રભાવ.

કાવ્ય અલંકાર

વિશિષ્ટાલંકાર—દોહા

જાતિ સ્વભાવ નિભાવના, હેતુ વિરોધ વિરોપ,

- ઉત્પ્રેક્ષા આક્ષેપ ક્રમ, ગનતી આશિષ લેષ ૧
 પ્રિયસુ શ્લેષ સભેદ હે, નિયમ વિરોધી માન,
 સૂક્ષ્મ લેશ નિદર્શના, ઊર્જ સુર સમ જાન ૨
 રસ અથાતર ન્યાસ હે, ભેદ સહિત વિતરફ,
 ફેરિ અપહ્નુતિ યુક્તિહે, વક્રાક્તિ સવિનક ૩
 અન્યોક્તિ વ્યધિ કરત હે, સુ વિશેષોક્તિ ભાવિ,
 ફિરિ સહોક્તિ કા કરત હે ક્રમહીનો અભિલાપિ ૪
 વ્યાજ સ્તુતિ નિદા મદે, વ્યાજ નિદ સ્તુતિવત,
 અમિત સુપર્ણ્યોક્તિ પુતિ, પુતિ સુને સવ સત ૫
 સુસમાહિત જુ સુલિદ્ધ હે, જાર કહે ત્રિપરીત,
 સ્પર્ક દીપક ભદ પુતિ, વર્ પ્રહલિકા નીત ૬
 અલકાર પર વૃત્ત વહિ, ઉપમા જમક સુચિત્ર,
 ભાષા ઇત્તને શુષ્ણતિ, શુષિત વીને મિત્ર ૭

ઉપરના ગ્રાંથ દોહામાં મામ ૧ અનકાના નામ માત્ર કહેના છે તેના વાક્ય અને ઉદાહરણ હવે પછી ઉમેરી કહેતામાં આવશે આ દોહામાં કહેના ન મ નિમે પ્રમાણ છે

૧ ભક્તિ ૨ રચના ૩ વિભવના ૪ હેતુ ૫ વિરોધ ૬ વિગેષ ૭ ઉત્પ્રેક્ષા ૮ આશિષ ૯ ક્રમ ૧૦ ગણના ૧૧ આશિષ ૧૨ લેષ

૧૩ પ્રિયસુ નમ પ્રમાણ ૧૪ શ્લેષ લે અહિત ૧૫ નિયમ ૧૬ વિરોધ ૧૭ સુક્ષ્મ ૧૮ લેશ ૧૯ નિદર્શના ૨૦ ઉત્તર બાલુવા

૨૧ રસમય ૨૨ અર્થાતર ન્યાસ લે સહિત ૨૩ વિતરેક ૨૪ અપહ્નુતિ નિ ૨૫ ઉક્તિ ૨૬ વક્રાક્તિ નિવેક સહીત છે

૨૭ અ યોગિ ૨૮ વિધિકગ્ન ૨૯ વિશેષોક્તિ ૩૦ સહોક્તિ તે ક્રમથી કહેવાશે

૩૧ બાજરતુતિ નિદા ૩૨ બાજનિદા ૩૩ અમિત “ અમિનિત ”

૩૪ પથાથોક્તિ ૩૫ યુક્તિ અલકારો સઘળા મત નાલળે

૩૬ સમાહિત ૩૭ સુસિદ્ધ ૩૮ વિપરીતિ ૩૯ ઉપકલે ૪૦ દીપક ભેદ

૪૧ પ્રલેખિકા, હે મિત્ર ડહેવામા આવેલ છે ”

૪૨ પરિવૃત ૪૩ ઉપમાના ભેદ ૪૪ જમ ૪૫ સુચિત આ પ્રકારના

અન પ્રકારથી હે મિત્ર ! ભાષાને ભૂરિત ડગીએ

ઉપરોક્ત કહેલ અલકારના નામોના લક્ષણ તથા ઉદાહરણ ડવિપ્રિયા શ્રવના પ્રજ્ઞાનોમા નિચેના ક્રમે વિસ્તાર પૂવડ વણુવેલા છે —

૯ મા પ્રભાવમા જાતિ અલકારથી ઉત્પ્રેક્ષા પથ ત

૧૦ મા પ્રભાવમા લે સહિત આરોપ અલકારનુ વણુન છે

૧૧ મા પ્રભાવમા જમ અલકારથી ભેદ મહિત શ્રવેપ અલકારનું તથા અપહનુતિ પથ તનુ વણુન છે

૧૨ મા પ્રભાવમા યુક્તિભેદથી યુક્તિ મલકાર મુધીનુ વણુન છે

૧૩ મા પ્રભાવમા સમાહિત અલકારથી પરિવૃત પથ તનુ વણુન છે

૧૪ મા પ્રભાવમા ઉપમાવકારથી સકીર્ણોપમા મુધી

૧૫ મા પ્રભાવમા જમખલકારના ભેદ વણુન છે

૧૬ મા પ્રભાવમા ચિત્ર અલકારના ભેદ વણુન છે

જાતિ અલકાર લક્ષણ—દોહા

જાકો જેસો રુપ ગુણ, કહિયે તેહિ સાજ,

તાસો જાતિ સ્વભાવ કહિ વરણત હે કવિરાજ

જેના જેવા ૩૫ ગુણ હોય તેવા કહેવા તે જાતી, હેમકોપમા ૩૫ નામ અદૃતિનુ છે માટે જ્યાં આદૃતિ વણુન કરવામા આવે તે જાતિ— તથા ગુણ ક્રિયા વણુન કરવામા આવે તો સ્વભાવ એટલા માટે સાજ ભુવણુ વચ્ચે યુક્ત ૩૫ વણુન કરીએ “ કુવન યાન દાદિ ભાષામા, ભાષા ભુવણુદિ જાતિ સ્વભાવોપ્તિથી ભિન્ન નથી ”

ઉદાહરણ— કવિત

પીરી પીરી પાટકી પિછોરી કટિ કેશવ દાર,

પીરી પીરી પાર્ગે પગ પીરીયે પનહિયા,
 વડે વડે મોતનકી માલ વડે વડે નેન
 નાન્હી નાન્હી મૃકુટી કુટિલ વઘનહિયા,
 વોલનિ હંસનિ મૃદુ ચલનિ ચિતૌનિ ચાર,
 દેલતહી વનૈ પૈ ન કહત વનાહિયાં,
 મરયૂકે તીર ચેલે ચારો રઘુવોર હાથ,
 દૈ દૈ તીર રાતી રાતી ચે ધનુહિયા

કટિ ઉપર પીળા રેશમના પિતામ્બર અને શ્રેષ્ઠ પીળી પા । મસ્તકે તથા
 ધમને વિશે પીળી મોજડી રહેન છે ઉર ઉપર મોગ મોગ મુકનાની માળા, મોગ
 મોટા નેત્રો, મુકુટી ટેલી તે જાના સિહના બચ્ચાના નખ સાશ વાકી છે મૃદુ
 મોલવુ હસવુ ચાલવુ, જોવુ, એ સુદર તે જોવાનુ અને પણ વણન કરવાનુ
 અને તેમ નથી સરયુ નદીને કાઠે શમ લક્ષ્મણ ભરત ગનુજ, એ ચારે બાઈ કર
 વિશે ખબે તીર અને છાલરગના મનુષ્ય ધારણ કરી રમી રહ્યા છે

લેખક — ક. માણસિંહ • વત્તમિહ સુનિય — સંસ્કૃત

સૌંદર્યવતી શ્વેતાંગ રાક્ષસી

(ગતાકથી ચાલુ)

તેઓ જ્યારે વાત કરતા હતા ત્યારે અમે આવ્યા હતા તે હોડીને વજાણ
 ની પાછની બાજુએ હકારી જતા સાબળી પછી અમારા વહાણમાનો કાકલો
 કામે વળી ગયો—મહોટા સો અડધવામાં આવ્યા એમ માણુમ મુકાનને જાણ
 ના વાર ફેગવા લા થો અને પામ મીનીટમાતો અમે કલાકના ચાર નોંડ ગબી
 ગયા તેટલી જ એ અમારા ડોનતા વહાણમા મફર ચાલુ કરી આ સઘળો વખત
 માત્રો સાબળી મરી સાથે એક પણ વખત જો થો નહોતો તેની આમપાસ ધના
 કામકાજ ઉપર તેનું સઘણુ લક્ષ્ય સજાગ રહોટેણુ જણાતું હતું તે મહારી મામે
 વિદેશી અગ્રજો તરફ ચીનાઓ સામાન્ય રીતે ખતારે છે તેવી ધિક્કારયુક્ત
 મંદરકાંઠીથી વતતો હતો અને આ બાબતમા તેના પર શુસ્તે ન થવા જોઈતું

હઠાપાપ મહારામા હતુ

તેમ ઠતા હુ બેચેન હતો તેની હુ ના કહી શકતો નથી જેને માટે હુ
ખધાયો હતો તે લેદી દામગરી, મારો શાણા સોખતીની વજનદાર પણ ફરી તે
મળધમા ખારી નહિ અપાયવી સાવચેતીની સૂચના અને જેઓની વચ્ચે હુ
આવી પડયો હતો તે ટોળી, વિગેરે મને આ બેચેનીની અગર ઉત્પત્તકરવાના કાણુ
બૂત હતા પણ અમે જેમ જેમ જમીનને પાછળ મુકતા ગયા અને સમુદ્ર રસ્તે
આગળ વધતા ગયા તેમ તેમ મહારો ભય કાઢક અશે જોઈ થિતો ગયો
અને હુ મહારી આનુષાન્તુ કોઇ અન્ય મમયે સંભવિત ધારી શકુ તે કરતા
વધારે ૨૫ પૂવક દ્રષ્ટિ કરતો જણાયો

તે વહાણ મે બેચેલા હઠાણોમા મોટામા મોટુ હતુ અને તે ભતના ઘણા
ખરા હઠાણોની પેઠે ડોલ તથા સંદોધી ખીચીખીચ હતુ રિવાજ સુજળ ખલાસી
ઓનો કાફલો સખ્યામા વધારે હતો અને તેઓ સર્વ, કોઈપણ મનુષ્યને તેમના
તન્દ્ર દ્રષ્ટિ કરતા ક પારી છુટે એવા કદરૂપા અને બેડોળ મહેરાવાળા હતા અને
તેમાનો એક શીગીયાટા મહેરાવાળો મનુસ્ય તો મને ખામ અફવીકર જણાયો
મહને ખાત્રી પૂર્વક લાગ્યુ કે હરકોઈ કારણને લેઈ આ મનુષ્ય મહારા પ્રત્યે સારી
લાગણી ધરાવતો નથી અને એક પ્રસંગે તો હુ જ્યાં ઉભો હતો ત્યાંથી પસાર
થતા તે મારી રાંચે એવી રીતે અને એવા તો બેરથી અથડાયો કે તેણે મને
લગભગ ઉથલાવી નાખ્યો કોઈ બીજો વખત હોતતો હુ તેની આવી વર્તણુક માટે
ગુસ્સે થયો હે તે પણ અત્યારે તો મહારા સોખતીની સલાહ સંભારી રાખીને હુ
માતજ રહ્યો

આટલા વખતમા લગભગ બે વાગ્યાનો સમય થયો હતો, પવન દર પળે
વિશેષ પુકતો હતો અને મોભના ઘોડા અપળનાથી ચઢ્યે જતા હતા પુરાણ વહા
ણ અકુળમતી રીતે પછડાવા લાગ્યુ અને હુ એક સારો સેનર હતો એ વિગેમારા
ગ્રહને ઉપગર માનવાના મહારે ઉપરાસાપરી પ્રસંગ પ્રાપ્ત થતા લાગ્યા વહાણની
દરેક પછડાટે મોભના તીક્ષ્ણ ધસારા તેના તુલક ઉપર ફરી વળીને અમારા ક
પડા તરબોળ કરી દેતા અને અમારી સ્થિતિની અગવડતામા બેહક ઉમેરો કરતા
હતા આટલુ આટલુ વિતતા દતા હજી મહારો રોષતી કાઢ બોલ્યો નહિ પણ
મે બોલુ કે તે પોતાની આનુષાન્તુના માણસોની વધારે લક્ષ્ય પૂર્વક તપાસરાખતો
હતો

તુરતજ હુ ઝોકા ખાવા લાગ્યો અને તે રાત્રે મે બીવકુલ નિદ્રા નહી લી
ધેન સોવાધી તેમા કાઈ આશ્ચર્ય પામવા જેવુ નથી એક ખુણામા મહારાઈ ઉઘ

મા પડવાની હું શરૂઆત કરતો હતો તેવામા મને લાગ્યું કે કોઈકતુ ગરીબ મ્હાર પર ધણ કંઈને પડયું, તે મ્હારો સોગતી હતો કે જે મેં પેકો ઉધાઈ ગયો હતો અને અચાનક વહાણનો આચકો લાગતા તે ગળી પડ્યો હતો તે બરાબર મ્હારી ધાતુમાજ તેનો ગ્હેરો મ્હારા કાન માં ૧૨૫ થો તેવીગીને પડ્યો હતો બીજા પળે મેં જાણ્યું કે આ અપ્રસ્માત છે । પૂવકનો હતો

“ તમારી આજો ઉધાડી રાજો ” તેણે મ્હારા નામ કહ્યું ‘ આ વહાણ ઉપર હજો રમાય છે થોડાજ વખતમા ત્યાપરો મુશ્કેલીમા આવી પરીજી ’

ત્યાર પછી મેં ઉધાવનો પ્રયાગ માડીજ વાજ્યો અને મારા અવરન નકોચી જે ગતવામા મેં રીવોલ્વર રાખી હતી તે ગજવામા હાથને નગ્ન મેં પડ્યું બધ અને આશ્ચર્ય વચ્ચે મને માત્રમ પડ્યું કે રીવોલ્વર ગુમ વર્ધ હતી હું વહાણ ઉપર આ થોડા ત્યારથી ૧ મ્હારૂં ગજવું નાની પીધુ હતું

મ્હાગ ૧૯૧૮તુ વર્ષ ૧ ને ૩ તો પપ્પુ ત વધાર સારી રીતે ક પનામા ઉતરી રાખે અને મને નમગ મળ્યો કે તુરતજ મેં નાગ મોળતીને મારી હમનશીગી જલાવી દીધી

‘ મેં તમને વખતમ ની ચેતવણી રાખી હતી ’ તેણે શાનપણે જવાબ રાખ્યો હતો ત્યાપણુ જને આપા । જીવ મોઢું એવો રાક્ષસ છે તે છતા જે માડ સુધી ગઈતુ નરી તે સહન કરતુ ૧ જોઈએ મારે હવે ઉઘી થેલા ટોવ એવો ઢા । જો મારો મ્હારા તરફની છે સૂચના ન મળે ત્યા સુધી ગમે તે વાત તો પલ્લ હતતા નહિ તે ઠીગણો શીગીગાગ હેતનો હૈત કે જે બીજોને અગની ધાતુ ગોઠવે છે તે મ આખા ડિના ન પ્રાચીયામા નહુવી વધ રે પ્રજ્યાન અને હુમ્મીધનો ભન્ડે જ્વોગ નામના ચાલીયો છે અને તે ત્યાપરો તેના હાથમા પડીએ તો ત્યાપણુ બાવિ ૧ થવુ જઈએ તેને મારે બે મત છે નહિ

તે ઉઘેન મન્ય જરી ખખાર સાથે માળોટીને પડણુ ફર્યો અને મેં મારી આજો વાધ ની ઉઘી જવાનો ઢા । કયો હું હમણા જે હકીકતતુ વણુ ન કહ્યું તે બની ત્યાર પછી હું ઘણા એક વિવિધ નજોગોમા મુકાયો છું અને જોકે લગવાની ખરી તક આવે ત્યારે જેઓ પહાડુરી રાખી શકે તેવા સખ્યાબધ માણસો મેં લેયાછે છતા એવો મતુ ન તો ને કહીપણુ જોયો નવી કે જે પોતાના અત્યુની તેયારી થતી તપામતો, પોણો લાક સુધી કાઈપણુ તીવચાન ન પ્રવા શાત પડી રહે અને બેચેનીના ધ્વંચિન્દ્ર ન બતાવે । હું તો ખુ ના દીવથી ક્યુન ક્વીશ કે હું તો અતિ ય લયગ્રસ્ત થયો હતો હુબહાય રીતે ઉછગતા

તુતક ઉપર પડી રહેવાનું ભરદરિએ તોજ્ઞાન અને પવનના સુસવાગ તેમજ ખુની ભામગઓની ટોળી પોતાના નાગની ચોજના ઘડતી હોય તે અથ અધકારના જોવાનું, એ સવ પહાડુરમા પહાડુર માપમની હિમતની કમોટી કરેજ ત્યાં તેમા યોજુજ આશ્રય પામનાનું છે કે મારા નીચેના અવયવો તુરતજ ઘરકના દુકકાઓ માફક ગીથીવ થઈ ગયા, મોઢામા નતો કડ-ડવા લા થા અને નિરાશાની અવજી નિય આસરે માગ માનમ પ્રદેશોને ઝાણુમા સીધા તુતક ઉપર કુડાળામા બેઠેલ ટોળા ઉપરથી હું મારી દ્રષ્ટિ ઉપાડી શકતો નહોતો મારી દ્રષ્ટિએ પડતીતેઓની પીંભાજ મારે માટેનું લાયકર વશીરણ હેતુ હતું

પણ તેમના પ્રત્યેનું મહાદ્ લક્ષ, મારી પાયમાલીનું નરપુત્ર હતું એમ તત્તજ જણાઈ આવ્યું કાણ કે જો હું મારી આગવી યાત્રુ તપામવામા એટલું બધું લક્ષ આપતો ન હોત તો જે લગ્નક કાટને મઠીગીને હું બેઠો હતો તેની પહાગની યાત્રુ મનુષ્ય શરીરનો મચાર મ નાભાયો ટો. તેમ જન્યુ હોત તો ચુપનીદીથી મરી આનીને તુતકપર હું બેઠો હતો ત્યાં ઝાનીમાનો આગળ વધતી હતી તે આદૃતિ હું પગથી ગચ્યો હોત જેને જેઠે માગ માયા આમપાન વિદાઈ રહે તેજોજ ગાળો હતો એવું એક પાતળું દોનું તેના હાવમા હતું

તુરતજ મહાત્તા ગળાને ઝાઈઝ અડડેલું જણાયું મેં માડ માથું ઉંચક્યું અને તેજ પળે મારા નગજમા સત્ત રક્તુગી આવ્યું મને રાતો દેવાનો હતો માગ ગળાને દોરડું અડડ્યું અને હું બેભાન થઈ પડ્યો એ વચ્ચે કેટલો વખત ગયો તે હું જહી શકતો નથી પણ તે ટુઝા ગાળામા મારો સોળતી બેઠો થતા મેં જોયો હોય એમ મને માં આરે છે પછી એક ઝમઝરો થયો, મોટો ઘડાઝે થયો, મારા ઝનમા મળુ ના. ઝગ્તો અવાજ આવ્યો અને એથી કાંઈ વધારે મને યાદ નથી

જનારે હું કુગી સાવધ વયો ત્યારે મારો મોળતી મારા ઉપર નીચો નમી મને તપામતો હતો

“ ઈચરનો ઉપકાર થયો ” ધાર્મિકતાથી તે બોલ્યો, “ હુરામજોરે તમને મારી નાખ્યા એમ હું ધારવા જતો હતો હવે જેમ અને તેમ દટ્ટાં થઈ જાઓ, ઝાણ કે હવે ગળીનું સુઝેલીનો પ્રમગ લો આય છે ”

મહારાથી બની શક્યુ તેટલું મેં આતુજાણું જોયું મારી યાત્રુમા તે મા દુમનું શરીર, હજુ તેના હાથમા દોરડું પડેલું હતું તેવી ક્ષિતીમા પડેલું હતું અને તેનો એક હાથ જે લાખો કરેલ હતો તથા બીજો હાથ તેના શરીર નીચે વળી ગયો હતો તેના વનણ ઉપરથી તે મરેલો છે એમ હું નાણી ગમ્યો વહાળ

મા પડવાની હું શરૂઆત કરતો હતો તેવામા મને લાગ્યું કે કોઈકનું ગંભીર સ્વભાવ પર ધન હતું પડ્યું, તે મ્હારો સોળતી હતો જ જે બેઠો બેઠો ઉઘાડી આડતો અને અચાનક પહાણનો અચ્ચકો લાગતા તે મારી પાછો હતો તે બરાબર મ્હારી બાબુમાજ તેનો મ્હેરો મ્હારા કાન માટે / રડ્યો તેવીરીતે પડ્યો હતો બીજા પછે મેં જાણ્યું કે આ અપ્રમાત મારા પૂવકનો હતો

“ તમારી આજો ઉઘાડી સજો ” તેણે હાથ માનમા પ્રત્યુ, “ આ વચ્ચે ઉપર દંગો રમાય છે યોગજ વખતમા ત્યાંપણે સુરેનીમા આવી પળીયું ”

ત્યાર પછી મેં ઉઘાવનો વિચાર માગીજ વાજ્યો અને મારા અવનવા મનોબળે જે ગજવામા મેં રીવોલ્વર રાખી હતી તે ગજવામા હાથને સરકાવ્યો પછે હાથ અને આશ્ચર્ય વચ્ચે રહે મારા મનમાં પડ્યું કે રીવોલ્વર ગુપ્ત વસ્તુ હતી હું વચ્ચે ઉપર આવ્યો ત્યારથીજ મ્હારું ગજવું ડાંગરી પીધું હતું

હાલ ગભરાટનું વખત નહીં તે પછી ત વધારે સારી રીતે કંપનામા ઉતરી શકો અને મને પ્રમગ મળ્યો કે તુરંતજ મેં નાગ પોળતીને મારી મનથીબી જણાવી દીધી

“ મેં તમને વખતમરની ચતવણી માપી તી ” તેણે શાનપતો જવાબ માપ્યો “ કહે આપણું બને માપણ હવે જોઈશું એવો સંભવા છે તે છતાં જે કંઈ સુધરી શકતું નથી તે સહન કરું / જોઈએ મારે જે ઉઘાડી રીતે હોવ એના મેગ કરો અને મ્હારા તરફની કાંઈ સૂચના ન મળે ત્યાં સુધી મેં તે ચાલ તો પછી હવતા નહિ તે મેં જોયો શીબીજાગ કે નો દેવ કે જે બીજાને અગતી બાબુ જોઈવ છે તે આખા ડિનારાન માચીયામા મહુથી વધારે પ્રખ્યાત અને હુશ્યાઈનો ભરેલો ઠાંગ છે । નામને આવીયો છે અને જો આપણે તેના હાથમા પળીએ તો આપણે ભાવિ ૩ થવું જોઈએ તેને મારે બે મત છે નહિ

તે ઉઘેન મનુષ્ય જવી બખાર સાથે આબોટીને પડ્યું ક્યો અને મેં મારી આજો બધાની ઉઘાડી જવાનો ઢોલ ક્યો હું હમણાં જે હડીપતનું વખત કહ્યું તે બની ત્યાર પછી ૭ ઘણા એક વિચિત્ર મતેગોમા મુકાયો છું અને જોકે લડવાની ખરી તક આવે ત્યારે જેઓ હાડુરી રાખી શકે તેવા સખ્યાબધા માણસો મેં લેયા છે હતા એવો મનુષ્ય તો મેં દીપણુ જોયો નથી કે જે પોતાના અત્યુની તૈયારી થતી તપાસતો, પોણો લાખ સુધી કાંઈપણ દીવચાવ ન કરતા શાત પછી રહે અને બેચેનીના ઇંચિ કંઈ ન બતાવે । હું તો ખુલા દીવથી બુલ્લ જરીશ કે ૭ તો ગતિગત લયગ્રસ્ત થયો હતો હુબદાયક રીતે ઉછળતા

તુતક ઉપર પડી રહેવાનું, સરદરિએ તોફાન અને પવનના સુસવાટા તેમજ
ભામગઓની ટોળી પોતાના નાગ પી ચોળના ઘડલી હોય તે અથ અમ
એવાનું, એ સવ ખડાદુરમા ખડાદુર માણુમની હિમતની ઝમોળી
ચોડુજ આશ્ચર્ય પામનાનું છે કે મારા નીચેના મવયવો પુ
માફક શીથીન થઈ ગયા, મોઢામા તો કડ-ડવા લા ચા અ)
નિય આમરે મા । માનમ પ્રદેશોને ડાચુમા લીધા તુતક ૬,
ટોળા ઉપરથી હું મારી દ્રષ્ટિ ઉપાડી શકતો નહોતો મારી ૬
પીઠામાજ મારે માટેનું લયઝર વળીધરણુ જેતુ હેતુ

પણ તેમના પ્રત્યેનું મ્હાડું લક્ષ, મારી પાયમા પીતુજ
તરતજ જપાઈ આ યુ કારણુ કે જે હું મારી આગલી
એટલું બધું લક્ષ આપતો ન હોત તો જે લગ્ન કોટને મડી
તેની ખડારની બાજુ મનુષ્ય શરીરનો સગાર મે આલજ્યો પો
તો ચુપનીગથી મગી આનીને તુતકપર હું બેઠો હતો ત્યા
વધતી હતી તે આદૃતિ હું પગથી ગડ્યો હોત જેને ડેડે
વિદાઈ રહે તેલોજા ૫૫૦ હતો એવું એક પાત્રુ

તુરતજ મ્હારા ગળાને ડાઈડ અડડેલું જણાયુ
અને તજ પળે મારા નગ નસા મત્ય સ્કુની આબ્યુ મને
ગળાને દોરડું અડડ્યુ ૪ ને હું બેભાન વઈ પડ્યો એ
તે હું કહી શકતો નથી પણ તે ટુકા ગાળામા મારો
બેથો હોય એમ મને યાદ આવે છે પછી એક ઝગકારો
થયો, મારા કાનમા ગણુમજાટ ડગતો અવાજ આવ્યો અને ૪
યાદ નથી

જનારે હું ફરી સાવધ થયો ત્યારે મારો મોળતી મારા
મને તપામતા હતા

“ ઈન્વરનો ઉપકાર થયો ” ધાર્મિકતાથી તે બોલ્યો, “ હું
મારી નાખ્યા એમ હું ધારવા જતો હતો હવે જેમ બને તેમ દટાન
કારણ કે હવે ગળીગ અરુદેલીનો પ્રમગ Cસો થાય છે ”

મ્હારાવી બની શક્યુ તેટલું મે આજુબાજુ બેથુ મારી બાજુમા
ધુનનું શરીર, હજુ તેના હાથમા દોરડું પકડેલું હતું તેવી દિશતીમા પડેડ
અને તેનો એક હાથ જે લાંબો કરેન હતો તથા બીજો હાથ સેના શરીર
બી ગયો હતો તેના વચ્ચે ઉપરથી તે મરેલો છે એમ હું બાણી શક્યો વહાજ

વધે ખલાસીઓનો કાફલો લેગો થયો હતો અને મારા સોળતીએ જેના માટે આવચેત રહેવાની મને સુચના આપી હતી તે ઠી ગણ્યા શીઘ્રીયાગ ચહેરાના ચાચી ચાતુ ઉત્કેશયણુ ભાષણ તેઓસાબળતા હતા, એક રીવાલવર- કે જે મારી હતી એ જોળખવામા મને મુશ્કેલી ન પડી તે-- તેણે પોતાના એક હાથમા પપ્પડેની હતી અને તે જે રીતે પાછો ફરી અમારી દીશામા નિધાન કરતો હતો તે ઉપરથી હું અમજી શક્યો કે હવે અમને વગર દીને ચમશરણુ ગ્વાની ડેપલી આવશ્યક ॥ છે તે તે તેમને સમ વવતો હતો હું મારા સોળતીની તરફ ફર્યો અને મારી છઠ્ઠી બી ખચાવનાર ગોળીબાર માટે તેનો અત પ્રણ પૂર્વ આભાર મા યો

“ તે સળધી ગઇ ન કહેતા ” તેણે કહે પો જેવાળ આપ્યો, “ સા ૩ નશીળ કે મે તેને આવતા જોયો તમારે ચા રાખવું કે તેનાથી તમારા બચાવ ઉપરાત આપણો એક દુસ્ત્રમ જોહો થયો છે અને આવા પ્રમગમા દરેક જણ ક ઇક ભારે પડતો થઇ પડે તમારે હવે તમારો બચાવ પ્રવા માટે હાથમા પપ્પડવાતુ કાઈક માધન પોળી લેવું માડ છે ૧૨ણ કે મામલો કટાકટીનો છે

લક્ષ્મકોડ નીચે હું જરા બેઠો હતો ત્યાથી ડાબી બાજુ થેડ છે એક મજબુત અગી ફી લાગે લોહાનો મગીઓ પડેલો હતો તે મે મારા હાથમા પકડી લીધો અને તેમ ક્યાં પછી માડ મન કાઈક સ્વસ્થ થયું

જેવો હું મારી જગ્યાએ ગોઠણ મડીએ ગયો કે બીજા ગોળીબારનો સણ સંભાટ કરતો અવાજ મારા કાને સભગાયો અને તેજ પગે એક ગોળી મારી ખોપરીના ડાબા ભાગથી એક તણુ છેડી પસાર થઇ લકડ કામમા પેસી ગઇ

“હવે શરૂઆત થઈ બુમી” ધિક્કારડુકત હાસ્યવી મારો નિઠર મિત્ર બોલ્યો ‘ તમે નેધાર છો ? તેમની પાસે તે એકજ હથીઆર છે અને તેમા હવે ફકત રાત્રજ કારતુમ રહેલા છે મારી બાજુમા રહો અને જરાપણ નમદા ન આપતા ત્રણ યાદ રાખજો કે તેઓ જો વિજયી થશે તો તમારા તરફ જરાપણ દયા માતાવશે નહિ ’

અનનન ! એક બીજા ગોળી મારા કાન પાસેથી નીકળી ગઇ

અનનન ! મારા સોળતીએ ધીમેથી સીસોટી વગાડી અને પછી મારા તરફ

“ મારા ખલાસે છરકી ગઇ ” તે શાતપણે બો યો, અને પછી પોતાની પિ શીવ ઉચ્ચી અમારા દુસ્ત્રમોગ એ એવ જે વધારે નજીક હતો તેને નીચે મા ૧ પડ્યો તે માદુસ દુસકાને મળતી ધીમી બુમ પાડી અને હાથ પહોળા કરી ગોળીયા તુતક ઉપર ઉપો પડ્યો વહુ જુના બીજા આચકે તે, તુતકનું પાણી

વહી જવાની સ્ફુરણા ધમકાયો અને તના કેટલોક વખત આમ તેમ ઝટકાયો તેને જે રીતે ઉચ્છ્રી દરીયામાં ફેંકી દેવામાં આવ્યો તેના જેવી નિષ્કાળજી મેં મારી જીદગીમાં પડેલા કદી જોઈ નહોતી મરેલા ઉદરકાને નાખી દે તેવી રીત તે હતી

‘ જ કારતુસો ગયા ’ મારો સૌખતી બોલ્યો

તે બોલતો હતો તેવામાં એક ગોળી મારા પગ આગળ તુતકમાં વાગી અને બીજી ગોળી મારા જમણા ખભા ઉપર ઘસાઈને ચાલી ગઈ

“ ચાર મજબુત રહેજો, તેની પાસે ફક્ત બે કારતુમ રહ્યા છે ત્યાર પછી બરાબર આવધ રહેજો, કારણ કે તેઓ સઘળા એકી સાથે આપણા ઉપર ચોકકસ ખમી આવશે હું ઇચ્છુ છું કે તે પહેલાં હું તેમના તરફ એક નિશાન મારી શકું ”

પણ આ ઇચ્છા પૂર્ણ થવાનું સાવિત્રી લખાવણું નહોતું આખાં નિશાન મારનાર તરિક્કેની તેની ચાલાકીની હરામખોરોને પુરતી સાળીતી મળી હતી અને એકે તેઓ મકાન છુટો હતા છતાં સમજદાર હોઈને તેથી વિશેષ સાળિતી મેળવવાની તેઓ ઇચ્છા રાખતા નહોતા તેથી તેઓ ઓઠામાં જ રહ્યા

પણ ઉપર પળ ધીમે ધીમે પચાર થવા લાગી અને દરેક જણ જોતો હતો કે આકાશમાંથી રાત્રિનો અમલ ઉતરતો જતો હતો તેમજ પ્રકાશ વધારે ત્વરાથી નસરતો હતો પણ હજી ઓઠામાં સતાયવા તરફથી કંઈ હીનચાલનું ચિહ્ન જણાતું નહિ મહાગમનથી આમ તાકી રહીને ગહ એવી એ આખી મર્દવાહીનો ખરાબમાં ખરાબ લાગ હતો અમે તે લજ્જકોટની છાયમાં મકોચાઈ ઉભા હતા ત્યારે તમામ પ્રકારના નવા ભયો અમારી સ્થિતિ આમપામ ઘટ્ટ થતા જણાયા

એકએક, ઝાંઝપણ આગમ ચિન્હ ગિવાય, વાદળા વિનાના આકાશમાં સૂર્ય પૂણું તેજથી પ્રકાશી નિકળ્યો તેના આવવા સાથે જ દરીયા ના પાણી ઉપર પ્રકાશ અને રંગ ફરી વળ્યા અત્યાર સુધી મોબાઓનો રંગ ઓખો કાળો લાગતો હતો તે ફરી ગયો અને તે લીલા રંગના અને રીણવાળા દેખાવા લાગ્યા

અમારો રસ્તો પૂવમાં હતો અને આ કારણને લેઈ સૂચ બરાબર અમારા મહેન સામેજ હોવાથી અમારી દ્રષ્ટિને તેણે આજી નાખી અને તે પળને માટે તે દિશામાં શું બને છે તે જોતા અમને અટકાવના મારા સોગતીને આ ઝાંઝક ચિતાનો વિષય થઈ પડ્યો અને મને પણ વધારે વખત સુધી તે નિષ્કાળજી વાળી બાળત લાગી નહિ

આકાશની મર્યાદા ઉપર સૂર્ય બે પળ જેટલો ઉચો ચડ્યો હશે તેવામાં

સામેથી એક બીજો ગોળી બહાર થયો અને હું એક છુમ પાડી તુર ઉપર પડ્યો
બીજા પગે હું ધરી ઉભો થઈ શો અને ઘણી અસમિતને લી અમ
આવતા જણાતા મારા પોગતીની બાતુ પડી હો રહ્યો તેનો જેમને તેના
પાત અને બેઠી રો જણાતો હતો

આ બહાર થયો તે ના હી થઈ—હવે નામની ગરબાત વધ ગઈ છે
તમારાથી અને તેમ હવે મહારી બાલુમા દ્રવ્યરો ઉભા રહે અને તમામ ગરબની
આ તા છેડી મગ્નીયા વધ લગે—આ પત્ર દયાની આશા ન ખતા તમજ
લાઇપા તા ન બતાવતા

આ ગરબો તેના મરોમાથી લાગ્યે નિડળી દ્યા હો તેવામા અમે તુત
જીવ ધારા પગોનો ધરણ ત અવાજ સાબળ્યો અને તેની પુઠે તી ધી કીટીયારી
આ સબગી, અને પછી હાથ ઉઠાવતુ જરા શાત પ તા અમે જે શો
વ તાના પાછા હિંચા ભા ઉપર ઉભા કતા ત્યા ત હામખોરોને ની ગાવતા
અમ બેના તે હરમખોરોની મજ્યા છ હતી અને બાીના પણ જરૂર પડે તો
મ દ માટે ધસી આવવા માટે તૈયાર વધ ઉભા હતા

રેવા માણુમતુ માથુ ફેળાતા મારા પોગતીએ પોનાની પીરતોન ઉંચી
ધી અને તેનો ઘોરો દમા થા તે કગાગ હગમખોરોને બરાબર નામના હાડકા
ઉપ પોગી વાગી, ત્યા બાગર ગોળ કાણ ની દીધુ અને બીજા પગે તેમારી
ચોતી ધી એક વહુટી બીજા પોગતીએ એક બી અને તે જ ફેર પડેલા થા અને
માથા વખતમા બાીના ગાર અમા પર ધસી આવ્યા

તે કટાકટીના પમગે હું બાથુ તેની અને બાથુ અપૂર્ણ રીત ચાહી છ
સને થા છે કે જેમનો એક આગળ કહી ગયે ન ગરો અને બીજીયાટા રહેરા
વાળો અનુની દેત્ય ક્ષોગ દગ હતો તે તા માણુનો મારા તરફ ધસી આવ્યા
તને અને થા છે કે જીવવાની માથા કુકીને મે મારો લેવાનો સગીયો
જને તથમા મજબુત પડીને ઉચકયો અને તેમનો જે વધા નજી હતો
તના માથા ઉપર મા સઘગા જોરથી ઝાપટ્યો તે ફરજ તેની જે પરીના
જમાતા લાગ ઉપર પડ્યો અને ધાના મેઠાની પેઠે તેના ચુરચુસ વધ ત્યા
પણ ત ચાચીયા હરમખોરો તુત ઉપર એ માણુસ પડ્યા હતો તે બી ધ્યા
મને મમા ઉપર ધસી આવવાની ઠાવગમા તેમના પા દોષ તા તમજો
લગા થઈ તમીન માપી તેઓ નીચે પ થા એમ મહેવામા હ લગાગ બહુ મુ
જા બા એક શીંગીયાટા રહેવાળો હરમખોર પડ્યો હતો અને બીજો તો
માથ ફરત ગોથુજ આઈ ગયો હતો તે તુરત ત આવચેત થઈ ગયો અપૂર્ણ

છપાય છે।

છપાય ૩૧

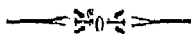
માટે તાકીદે નામ નોધવિના

॥ તેરમી સદીનો જોશ જગ ॥

રતીકાન્તા ચાને મેવાડની

સિંહણ.

વિસ્તવ વેત્તિગ



અગાઉથી આહક થનાર પસેથી કકત આઠઆના પોન્ડજ જુદુ

પછીથી બારઆના પાસ્ટેજ જુદુ

આ અત્યુત્તમ નોવેવ માટે વધુ નહીં લખતા કકત આચસમાજનુ વાજુ ૪
 માય પ્રમશ પોતાના તા ૧૫-૭-૧૦ ના અકમા શુ લખે છે- ' આ પુસ્તકની
 તદર અસલ એતીહાસીક જમાનામા આપણા દેશની ક્ષત્રાણીઓ જેવી બહાદુર
 વી અો રણ મંગ્રામમા તેઓ કેવુ પરાક્રમ બતાવતી હતી તે સારી રીતે
 જાણી આપ્યું છે હાલમા રજપુતાણીઓને જ્ઞાનજ્ઞાનાની જેવમા રાખવામા
 પ્રવે છે, તેના કરતા બે પ્રથમની માફક તેમને કેળવણી આપી લચકરી તાલીમ
 મજ યોડેસ્વારી બે શીખવવામા આવે તે તે ક્ષત્રાણીઓ તેમજ તેની મતતી
 જુ બહાદુર બને તેમા કાઈ નવાઈ નથી નિર્માન થા બંધેલી સ્ત્રીબતીમાં
 મુખ્યત્વની લાગણી પ્રગમી નીડળે એવો આ પુસ્તકક રનો હેતુ છે તે ઘણું ઉત્તમ
 હમે આ પુસ્તકની રતેકુ ઇચ્છીએ છીએ વીગેરે, વીગેરે "

આ પુસ્તકની ત્રીજી આવૃત્તી છપાય છે માટે તાકીદે નામ નોધવો

લેખક	} નામ નોધવાનુ ઠેવાણુ,
પ્રબંધક	
અધ્યક્ષ	} કેશવલાલ મગનનાથ દુધવાળા
અધ્યક્ષ	
અધ્યક્ષ	} કેશવલાલ મગનનાથ દુધવાળા
અધ્યક્ષ	

અખુટ કૌવત આપનારી

અખ્યાત

આ તં ક નિ ગ્ર હ ગોળીઓ.

તમામ જાતની નળજાઇને દુર કરી શરીરના તમામ
ભાગને પુરતુ કૌવત આપે છે કિમ્મત ગોળી ૩૨ ની
કબીનો રૂા ૧ (એક) વધારે વિગત જાણવા માટે
પ્રાઇસલીસ્ટ મળાવો

વેઇશાસી મણિશ કર ગોવિંદજી

આતકનિ ગ્રહ ઓપધાલય,
જામનગર—કાઠિયાવાડ.

હિંદુસ્થાનમાં બહોળો ફલાવો પામેલું શાકતંદુરના ઉત્તમોત્તમ લેગે

તેમજ લઘ્ય, માહિત્ય, વિજ્ઞાન, નવલકથા, વિગેના ગ્રન્થ

અને બોધક વિષયો અર્થતું અને મર્વત્ર મન્માન

પામેલું માસિક પત્ર —

શ્રી અંબિકા વિજય

પુનઃ ૧૧ મુ શ્રાવણ-ભાદ્રપદ, પુર્ણિમા ૧૯૭૦ અંક ૫૨

વાર્ષિક
લેવાજમ

રૂ ૧૮-૦૦

અ માહિત્ય

લેના

પોસ્ટલ ચાર્જ



પાઠાવી

રૂ ૧-૦-૦

લેના

કુટુંબ અંગના

રૂ ૦-૩-૦

પ્રગટ કરનાર —

રાવળ માધવલાલ કુબેરજી શાકતંદુરનાચાર્ય
એનેજ, શ્રી શકિતધર્મોદારક સમાજ
થુડા (કાઠિયાવાડ)

(સમાજના ૧ થી ૪ વન મુખીના એન્ડરસે પોસ્ટલ અને લે સર્વિસ)

૧૯૭૦-૭૧

અનુક્રમણિકા —

[illegible]

ଆ.ଶୁ. ବର୍ଷାଣୀ ଲେଖ:-

[illegible]

જાહેર અભ્યાસના નિયમ:-

જાહેર ખર્ચર આપનારાને ઉમદા લોક ! ! !

આ સમિતિના નિર્ણયને કારણે વિભાગમાં તેમજ રાજ્ય સરકારમાં શ્રી
મતીલાલ ખાસાના જગ્યામાં નવ દોહર નક્કર બાબતે અગત્યના અનાદરથી વિ
શેષ સાબર થવા મળ્યું છે.

જાગ્યા	વાર્ષિક	છમાન ॥	વજુમાનના
ઝો પેજના	૬-૦-૦	૧૫-૦-૦	૬-૦-૦
અધો પેજના	૧૫-૦-	૮-૦-૦	૬-૦-૦
પા પેજના	૬-૦-૦	૬-૦-૦	૪-૮-૦

અમદાવાદ પત્રવ્યવહાર અધિપતિ, શ્રી અખિલા વિજય ને શીરનાંમે કરવા.

કુલે કસ્તૂરીનાં મૃદાનનિશાસાસ્યમપિ ચ
 પ્રભાત પ્રાન્મીન્નગ્નિનિવૈરશ્રુતચરમ્
 વહત સોરભ્ય મૃદુગતિ મિલાસા મમ શિલ
 તત્ર શ્વાસા નાસા યુટ મિહિત વાસા વિદધતામ્

શ્રી અંબિકા વિજય.

પુસ્તક ૧૧ મું

શ્રાવણ, પુર્નિમા, ૧૮-૭૦

અંક ૫ મો

ભજન પુષ્પાજ્ઞી

(૧)

જીવન તારૂં બધું વધુ જ્યમ પછીની રૂન (ટેક)
 શુદ્ધ નહિ એ મિ સ નહિ એ, કુન પાવગ્નો એવ જીવન-
 સૂચ ચક્ર જે નામા શ્વસા, ઇચ્છિત ગહે તપેલ,
 મન શુદ્ધિ છે ત્યાં ગાર્ડ ને ડામવગ જેને પાથ મહુ એવ જીવન-
 ગાર્ડ તો ચમપુર રહિ બશે ભગે હોય ભણેન,
 ભૂમિ જશે તેને રલ ન મળશે, પઠિ ચોરો કે યેન જીવન-
 સવ પ્રાણ સવ નિયામક, સચ્ચિત્ આશિ રહેન,
 પરમધામ મણિદ્રિષ પહે ચલુ શક્તિ વિના નહિ રહેન જીવન-

(૨)

હે જીવ! જો ક્ષેત્રુ તુ કરતો
 તો દુષ્પ્રાણી નહિ જાણીતરું પગ ભૂવિ ન ધરતો,
 ભજ મહામાયા મન ગયા રી શુભ જીવન આનુમગ્નો
 નિશિવાસર પદ પદ પર માધવ નદિ ત્રન નાપતિ જરતો,
 પરતો ધરતી અળા પદ પર ભવનિધુ ભય તરતો,
 મળત ગતિ ચોગી નિ દુલભ મળ મનોરથ મરતો

દેવી તત્વ દીવાકર.

(ગતાઝથી આનુ)

ત્યાર પછી ફરી વળી મધે દૂત મોડી મકરને કહેવ ાયુ કે, તુ તો ચાલી દો અને તેથી તારાં આનુ શુ ખમ છે? શ્રી રત્ન તો અમને ઉચિત છે તે વખતે શક કાધથી જવાબ આપ્યો કે, તારા સુ રાજા અધકને કહેને કે તારૂ મૃત્યુ તને આવી ટુકુદિ મુઝાડે છે માટે ખુશીથી લગવા માટે આવને નત માટે અધક માને જઈ તેને ઝડપ ચડે તેવા મંદોમા શકરનો નૃત્યત્ત કહી નલગા થો તેથી તમામ સ્વન્ય એકતુ રી અધક લડવા માટે તૈયાર થયો આ વખતે જિલ નામને અમુરને નિહ જનાવી તે ઉપર તે રયો અમુરેએ હિમાવ યમા જઈ એકદમ જાણવૃષ્ટિ કરવા માડી અને ત્યાના મનોહર ઉદ્યાનોમાના વૃક્ષે લનાઓ વિગેરે તોની નાખી ભજવાડ કવા લાગ્યા શરૂ કોધ ચત્રવાથી તેમણે વેસેનાને બોલાવતા મવ દેવતાઓ પોનાતાના વાડનો ઉપર બેસી આ યા તુમુ ન યુદ્ધ ગત વયુ તેમા વીધમ નામનો અમુર હતો તે મહા જગવાન અને માયાવી હતો તે બ્રહ્મા વિશ્વ અને નદીશ્વરને ગળી ગયો અને ત્યા પડી સૂય, ચક્ર ચમ ક્રુમેર, અને બીજા દેવતાઓના મે યને પણ ગળી ગયો વીરભદ્ર શુક્ર મા ગાવી શ રને આ સમાચાર બ્રહ્મા અને બો યો ક મહારાજ આ વિધસતો બ્રહ્મા મુવ દેવાને ગળી ગયો પૂવે િબ્યગિપુને માર્યો હતો ત્યારે લગવાને નૃમિ હતુ રૂપ લીધુ હતુ અને નખવતી તને ચીરી નાખ્યો હતો પણ આ યુદ્ધમા તો વિધસના રોષ આગળ તો વિગ્તુ પણ આધિન થઈ રહ્યા તે આશ્ચર્ય છે પૂને વનિષ્ઠના શાપથી આ વિધસ દૈત્યયોનિમા જ રયો છે પણ શાપ મળ્યા પછી ફરિની શમા માગતા તેમના વગ્દાનથી તે અજીવ અને મહાજગવાન થઈ મમત્ર લો ને પીડ છે તે વખતે દૈત્યોની માયાથી તમ મ ઠેકાણે અધાર થઈ ગયો હતો તે શ રે સોમનામના ગામનુ પાન કરવા માડયુ ત્યારે ત્રહાસ નામના તેથી નગ પાડ્યો પછી શકર પોતાના વૃદ્ધ પોઠીયા પર બેસી લાઈના રથએ વિધમ હતો ત્યા આવ્યા શકર આવતા વિધસે ગજેના ન્ચ દેવોને બહાર કાઢી નાખ્યા બહાર નિકળેના દેવો પાછા લગવા લાગ્યા અને અમુરેને મારવા લાગ્યા પણ અમુરની સેના માથે તેમના પુર શુકાચાર્ય હતા તે મરી ગયેલા અમુરેને પુન પુન જીવતા કરતા હતા આથી શકરના ગણોએ એકદમ પુકને બાધી લીધા ત્યાર પછી દેવગણોએ જી . જી . શસ્ત્રોથી દૈત્યોને મારવા માડયા અને વિધસનો પણ નાશ કયો હવે અધક શકર સામે આવ્યો અને પોતાની અનેક પ્રકારની માયા બ

તાવના લાગ્યો અધકની ઉપર દેવતાઓ જેમ જેમ બાણોની વૃદ્ધિ કરતા હતા તેમ તેમ શરીરમાંથી લોહી ટપકી જમીન ઉપર પડતુ હતુ તેના અનેક અધ-
થના લાગ્યા

આથી કરીને અવકે ઉપર ઘણો પ્રહાર કરવા છતા તેનો નાશ ન થતા ઉ-
લગી તેની વૃદ્ધિ થતી જોઈ શકરને ક્રોધ ગરબો અને તેમણે પોતાના જમણા અ-
ંગમાંથી એક અંબિકા ઉત્પન્ન થયા તે દેવીનુ એવુ ભયાનક સ્વરૂપ હતુ કે સર્વ
કોઈ જોતા વેતજ લગ અને આશ્ચર્ય પામે દેરી સેનાની મધ્યમાં આવીને બિરા-
જમાન થયા અને અધડનુ લોહી જેમ જેમ પડતુ તેમ તેમ ખીવા માડયુ, તેથી
ઉત્પન્ન થયેના અનેક અધકોનો નાશ થઈ એકજ અધક રહ્યો અને તેના શરીર-
નુ લોહી આ રીતે વ્યથ જતા તે સુકાઈ ગયો પડી નકરે તેના હૃદયમાં ત્રિશુ-
ળ ખોગી દીધુ તેથી તે નીચે પડી ગયો અને બચેલા અસુરો નશી ગયા દેવ-
તાઓ શકરની સ્તુતિ કરીને જયનાદ કરતા પોતપોતાને સ્થાનકે ગયા

હવે ત્રિશુળથી વિધાયલો અધક પડ્યો પડ્યો શ્રી શકરના એકસો આઠ
નામોનુ સ્મરણ કરતો હતો એમ કરતા ડેટલેડ કાળે શકરે તેના ઉપર કૃપા કરી
અને તેને ત્રિશુળમાંથી મુખત કરી કહ્યુ કે—

હે અધક ! તારી ભક્તિથી હું પ્રસન્ન થયો છું તારા પાપ મારા સ્મરણથી
નાશ પામ્યા છે માટે હવે તું સુખી થઈશ

અધક શ્રી શકરના ચરણમાં પડી બે હાથ બેડી વિનયપૂર્વક કહેવા લા-
ગ્યો કે, મેં અજ્ઞાનપણાથી આપની સાથે મ આમમાં અવિનય કર્યો છે તેમજ મા-
રી માતા પાવતિનુ પણ અપમાન કર્યું છે તેને માટે મને ક્ષમા કરો હું આપનો
ભક્ત છું, દીન અને હીન છું માટે કૃપા કરી મારૂ પાવન કરો આ આપના પુ-
ત્ર નદીશ્વર અને માતૃશ્રીની કૃપા મહારા પર થાય તો હું અહોભાગ્ય ગણાઉં મ-
ને સુદ્ધ વખતે જરા પણ શરમ નહોતી પણ મારી હલકાઈતુ હવે મને ભાન થા-
ય છે મને હવે દાનવ જાતિનુ સ્મરણ ન આવે તેમજ આપનો કૃપાપાત્ર ગણ-
ગણાઉં તેવી માતા પર કૃપા કરો

આટલુ ઝહી બે હાથ જોડીતે ઉભો રહ્યો ત્યારે શકર પાવતિએ તેના ગમ્ત-
ઉપર હાથ મુકી તેને ઇચ્છિત વરદાન આપ્યુ, એટલે કે તેને પોતાનો અખ્ય ગણ-
કરી સ્થાપ્યો

રામચનું પરિવર્તન

જે હિંદુત્વ રાખવાને માટે ઉચ્ચુર નરેશ વીર શિરોમણી મહારાજા પ્રતાપસિંહે અઠસર બાદશાહના પ્રતિજ્ઞાન અંત માનનિહિતુ અપમાન કર્યું હતું એ રાજા માનસિલ સુસન્માન થઈ એતા નરેશ, કેવળ બા માત્ર તરફેણ કરવાવાળા અને તેની સાથે સમ રાખવાના । ખુશીજ મહાપા તોમ પી માથે વાપડ કરવામ પણ ધણા પ્રતા હતા માથે બેઠી લોજ । ન ક વ ના કારતુ પી રાજા માનનિહિ સુમ્મ થઈ પ્રાપ્તવા । ના ત્યાર મહાપા તોમન સુમ્મની જ રાને ગમા ની છત્રી । ન ક રી પતી આ કરતુ લીજ મહારાજાને રાજસુવન ઠેરી રાતના પરિવાર સન્નિત જમીના ૧૨૩૫ પ યુ પુ અને દેવલીક વાળ નિજા પા પુ પુ પુ પુ પુ તાજ મહારાજાએ હિંદુ પ યુ પુ ના પુ મ । બા માત્ર લઈતુ રાજ લઈ લેવા પી રાજા પતવતા હોતા, પા તા પી અ ૧૨૬ । પતી ઢે— પિ જો મની મામે ખન । નિવાર રિગે ના । પ રામે એ વખતે રા તવામ કાઇ ગેરો । । પીજો કે જે । ને પિ જનાવી રા બાદશાહ ઢાઈ ઢાઈ વખત જતોઈ પહેરી નિજા લા નાન પાન । મનો ગેરો પુરો પ્રતો હો પળ પળ પળ । પુલનિ રા બળા ગ યે નિ અને આ નાહતાને પે તના મનમાજ રાખતા દેવડ । મા નમાઈ ।

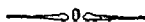
જે પિ ૧૧ રાજાને માટે પત્નમના ધમવીર હમીદશયે પોતાના પાપ અ પી દીવ રાગ સુનવમન રા પી વાત કમુ । કરી નહિ શુ તે મમયે આજ નના આ રાજાજી । જેવા પ્રાપ્તતા નાતા પુરો નહોતા કે જે હમીદન રાજને પ્રાણ બચાવવાની ખાતર સુનવમન થવાની સમનિ આપને અને પાની પી આજ રાજા નિત રીજા પી પેડે શુદ્ધ કરી લેત ? અથવા હમીદતતયમા જેની પણ શુદ્ધિ ઠોલી કે— પ્રાણ બચાવવા માટે સુમન્માન વધને પતિ । સુમ લગનો માથે ખવાથીવનો રવહાર રાખ અને મશી મા નિમા મઠના જતા પાપ મનમા આયસમાજી ગાયત્રીનો પાઠ કરીને હી હાજી રાખી રત ? કહતા નો તતપથ એ છે કે— પહેલાના અને ગાજાના વખતમા પૃથિવ આજશનો ક્રશ પરી ગયો છે પહેલા વે મતાવનથી પુરો, હામના આ પુરયાસથી બચવાની યાદી આ રાજ હિંદુપણા અમિમાન રાખીને, પોતા । સરિ પરપરા ગત પુજ રૂધિરમય સરીખમા અપુચીભાવનો મચાર હોવા । કરતા પોતાના પ્રાણના રાતને મેલ સમજતા હતા પરંતુ હમણા એ રાગય રહ્યા ન પી ધમગ લમણ

આચાર હુપ્ત થતો જાત છે, ખાનપાનના વિષયમાં દિવ્ય દ્રષ્ટિ નિષિમુનીઓએ
 બાધેલા નિયમો ઉપર પાશ્ચાત વિદ્યા લલેશ્વર નથી યશનીવાળા પાણી દરે છે,
 પહેલા સત્વશુભી ધાર્મિક પુરુષો મનુ મહારાજની આજ્ઞા નુજાગ લોજાને નીચ
 પ્રકૃતિના પુરુષોથી બચારીને માનપણે જમતા હતા, લોજાન થઈ રહેતો ડોંગો
 કર્યા વગર જોડે મહોડે ઘરમાંથી બહાર નીકળતા નહેતા, પરંતુ જની વખતે
 માગમાં ધાર્મિક પુરુષના હુવાનું જળ પોતાના માગેલા લોટાથી ભરીને પીતા
 હતા પદ્માગ અને મગલ્યમ વખતે મન રહેતા હતા, - નિ રાત્રી પર મુનનો
 જાડો પડાની શરૂ પણ આવતી તો મનમાં ત્યત ટામ થઈ શાસ્ત્ર નુસાર
 ગરીબ શુદ્ધિ કરતા હતા, થવનાદિ અનુચિત વર્ગ ના મહેલ પડતા પશુ પ્રાણશ્વિત
 કરતા હતા દાડા હુ ન સામે નિરંગમના પલ દોર માનતા હતા, જદિ કોઈને
 સ્વકપવાન પુત્ર દોષી પ્રેમ કરતા તો પુત્ર દ્રષ્ટિ કરતા મને જદિ કોઈની સરૂપ
 વાન જના ઉપર રમેલ બતાવતા તો તે પુત્રી વધી પાતવતા હતા, જદિપિ
 અનાન દામા—અજાનુનુમા અમદન લક્ષ્ય કે અપેક્ષાન થઈ જતું તે
 જાણવામાં આવતા પોતાની મેજેજ તેનું પ્રાયશ્ચિત કરતા હતા અને નદય
 વહાવામાં સદ્ કરી પડતી તો જામે દિવ્ય સુતી સવનું એક કાષ્ઠાન થઈ
 જનાની પીડે લોજાન ન લેતા નિહારજ રત્તા હતા આ અવનું કર્યું જો
 હતું કે પેલા લા તવપનેજ સમનનો શુદ્ધ ગણવામાં આવે હતો શુદ્ધ
 સત્વશુભી સ્વર્ગ લો જી તે સમયેના દિલ્લેમાં પ્રાકૃતિને મને શુભેમાં શુદ્ધ
 શુદ્ધ હતું, એ સમયના પ્રાહ્લણો કેળવણિ આ કાવને માગેજ સસ્કૃત
 વિદ્યાનો અભ્યાસ કરતા નહોતા, પરંતુ તેમનું મુખ્ય લક્ષ્ય વિદ્યાપ્રાપ્તિદ્વારા
 વેદે તપોનુષ્ઠાનપૂર્વક પોતાની મુક્તિ માધન તરફ મને જગતપ્રતિ ઉપમર
 કરતા તરફ હતું તેઓ યોગ્યવિતને દયાનન્દજીની પેડે વિદ્યાની અપરાધ સમજતા
 નહિ, પણ પોતાના શરીરને જીવંત તપોનુષ્ઠાન લેકી રાખતા મે વેદગાત્રા
 નુમા ધારણ કરેતુ હી ગમૂન અથવા બ્રહ્મસન સમજતા હતા તે સમયના
 ક્ષત્રિઓ માત્ર લોગામત નહોતા પણ ક્ષત્રિય વર્ગને માગે ઉપદેશોના કર્મો
 અનુધ્યાન કરતા થા દત્તચિત થઈ પ્રતિગતન અને ગેષ્ઠાક્ષણની રચાને આવશ્યક
 કરમ સમજતા હતા તે સમયના વેદ્ય બ્રાજ બ્રાજપાત્રા વડે આલંબિત ચલાવના
 પોતાનો ધમ સમજી ગોપાનનમાં આવધાન રહેતા હતા અને એ સમયના શુદ્ધ
 દિલ્લેની સેનાવડે આજીવિત ચલાવી પોતાને અલોભાગ માનતા હતા પરંતુ
 હને ભાગતવર્ષમાં તે દેવદુનલ અમૃતનાક રમે નથી સગુણ તો જોડ પ્રા
 ભાગવામાંથી વિદ્યાર થઈ મને જે હો મા મા દિવ્ય અગિમાન રાખવા
 વળા, મનુ મહારાજની આજ્ઞાને ઠોકર મારી કેવળ નીચરૂતિના મનુષ્યો સાથે
 વાતચીત વિગેરેનો બહુવાર રાખે છે એટલું જ નહિ પણ હિંદુ-હાટ-ચાટ અને

રેલવે ડબ્બામાના પાટીયા ઉપર ભગીરુદ્ધાની અડોઅડ બેઠી બેઠા પહેરીને પ્રેમ સંતિત હિંદુ ખીસ્મીટના નામથી મુસલમાન બળરચીઓના બનાવેલા ખીસ્કુ ઉડાવે છે રેલેની કુમારની વળતે કુવાનુ શુદ્ધ પાણી તો ભયમાજ ન રહ્યું પણ સ્ટેશન ઉપરના પાણી પાનારની ડોલનુ પાણી પણ ભાવતુ નથી અને દશવીધ મેલની મુમાફીમા / નણ ચાર આનાના સોગવોટર અને બરફ ઉગવી જાય છે આશરે એકાદ માત્ર પહેલા એક ધર્માનુસંગી મનુષ્ય પાસેથી વાત માલગી હતી કે વિરમગામને સ્ટેશનથી અમવાદ જતો એક મનુષ્ય કે જે વસ્ત્ર અથવા ખત્રી જણાતો હતો તે તેના ડબ્બામા ચડ્યો બેસતા વેતજ તેણે ત્યાં વેચાતા ભજ્યા લેધને ઉઝાવ્યા ત્યાર પછી રેલવેમા બરફ અને પાણી વેચનારા મિત્રાને હાથમા ગાયનો ગ્નાસ લેધ જતો બેધને બોલે કે, શુ આપ બરફ વેચો છો ? તેણે કહ્યું કે, જી હા બરફ મોડાવોટર લેખોને સજ તૈયાર દે દેખો અખી એક આબકુ સેઝ ડકનામમે પિનાકર આયા હુ આ માલગી તેલે તે મિયા પાને એક સોડાની બાટલી અને બરતવ બરફ મગાવી તે / ત્યના ગ્નાસથી, કે જે વડે તે ક્રિશ્ચીયન મુસલમાન વિગે સવને પાતો ફરતો હતો-તેનાથી પી લીધુ અને તેની કિમત દોઢ આને માપી શુ આ પસા આપી અનાચાર વેચાતો લેવા જેવુ ન થયુ ? આવા ખખરા તો હરહમેશ બનતાજ રહે છે મ્હાની બાબતમા યદા આવી / બ્રહ્મા થાય છે હતા ઉચ્ચ કોમના હિંદુઓ તે વ્યજવાર ન દેખતા હતા તે મ્હાનો કપ લેધ ખીના મકોચાતા નથી

ગમે તો છાત્ર ઉની મોગ ઉપર ખન પડે છતા અનેક પાટલુન ધારી હિંદુ ઇલાનો દાવો કરતા થકા ઉભા ઉભા પેશાબ કરે છે દારૂડીયા થઈ ગયા છે અને અનેક પૈસા ન લોકો તો વિવાચલી દારૂને પાણિક સમજીને પીવા લાગે છે તેવાનુ તાત્પર્ય એ છે કે-ભારતવર્ષનુ અમુક ધન મત્વશુષુ નાશ પામી તમોશુષુ વધી ગયો છે અને તેથી રીને ચાલે વળ મહા મોહમા પડી સ્વસ્વરૂને ભૂતી ગયેન છે ? દેવપ્રિયોના મિત્રોમા દશન કરી મનને શાત અને સ્થિર કર્યા કરતા હતા તે ચિત્રોને ગરાળની બાટલીઓ અને ઓગાદેની મોકસો ઉપર ખરીદ ખરીને ત્યા ત્યા ફેકવા લાગ્યા જેનીરીતે વિશેષી બ્યાપારીઓ દેવી દેવતાઓના ટમારની બાટલીઓથી લોભાવીને હિંદુઓને અહિં હુઓ બનવી મ્હા છે તેવીજ રીતે આપણા દેશના પશુ અને સ્વતંત્ર પ્રકૃતિ વેદના અધિકારી પુકત વેદના મહાકવાણા નવા ઝપિત મનોથી લોભાવીને અનેક અશિખિત અને અવશિષિત હિંદુસતાનોને નરકમામી બનાવવા લાગ્યા છે આ ઉપરથી એવુ અનુમાન કરી શકાય છે કે આ રીતે અપમાન પામેલા દેવ અને વેદના શાપથીજ ભ્રાત અવનત દશમા આવી પર્યો છે માટે હે હુ હિંદુઓ ! હે સાચા દિગ્ગે ! હે માચા શુભ ! આજો ઉઘાડીને જુઓ કે, પૂત્ય ત્રિમુનીઓનુ રૂધિર અને

તમારા જગતપૂજ્ય હિન્દુત્વની કેવી દુર્દશા થઇ રહી છે કદાપિ આવીને આવીજ સ્થિતિ ગ્રહેશે અને તમે તમારા સતાનોને પાખડીઓની યુગાલમાથી બચાવવા સાવધાન નહિ રહો તો કલીયુગી દેવ વેદની બુઢી દુહાઇ દેઇને તમારા સતાનોને ધમશ્વર કરી નાખી ભેરઝોથી પણ અધમાધમ ડગી નાખશે અને તેથી કમીને તમારા કુળતુ અને વડીલોતુ પારવ નહ શ્વર થઇ જશે



શ્રી કાશિકા તીર્થ માલિકા.

(લેખક — શાસ્ત્રી ક્ષેમગ કર વિરેશ્વર — ભાવનગર)

(ગતાઢથી આહુ)

આસ્તિ હિરણ્યગર્ભેશ કૃશાન્વીશ્વર ર્શ્વરિ ॥

કાલહા કાર્પલેગશ્વ વૃદ્ધો વૃષધ્વજેશ્વર ॥ ૧૨

હે ઇશ્વરિ ૩૭ હિરણ્યગર્ભેશ્વર, ૩૮ કૃશાન્વીશ્વર, ૩૯ કાલહર ૪૦ કપિ લેશ્વર અને વૃદ્ધ ૪૧ વૃષધ્વજેશ્વર છે ૧૨

શાન્તિ કૃદુપશાન્તીશો વ્યાઘ્રેશ રૌનકેશ્વર ॥

જમ્બૂકેશ્વર ગોપેશો જ્યેષ્ઠેશ કમ્બલેશ્વર ॥

આત્મસ્થશ્ચાન્તરેશશ્ચ વાસુકીશો પ્રહેશ્વરિ ॥

પાવન પર્વતેશશ્ચ જરાસધેશ્વરસ્તથા ॥ ૧૪ ॥

હે ગૃટેશ્વરિ શાન્તિ ૩૨નાં ૪૨ ઉપશાતીશ્વર, ૪૩ વ્યાઘ્રેશ્વર, ૪૪ રૌનકેશ્વર, ૪૫ જમ્બૂકેશ્વર, ૪૬ ગોપેશ્વર, ૪૭ જ્યેષ્ઠેશ્વર, અને ૪૮ કમ્બલેશ્વર છે અતર્યામી ૪૯ આતરેશ્વર અને ૫૦ વાસુકીશ્વર તથા પવિત્ર ૫૧ પવતેશ્વર અને ૫૨ જરાસધેશ્વર છે ૧૩—૧૪

સોમનાથો ભ્રમેશો વાવગસ્ત્યેશ્વર ર્કિતિહા ॥

કઠહા કચ્ચપેશોસ્તિ વૈદ્યનાથો ધુવેશ્વર ॥ ૧૫

ઇતિ હરનાર ૫૩ સોમનાથ ૫૪ ભ્રમેશ્વર ૫૫ અગસ્ત્યેશ્વર કથનારાક ૫૬

કલ્પપેશ્વર ૫૭ વૈદનાથ અને ૫૮ કુપેશ્વ છે ૧૪

ગાપ ગોકરણેશ્વ કાન્તેઽસ્તિ વીક્ષેઽગર ॥

ચિત્રગુપ્તેઽગરશ્ચિત્ર પુણ્ય પિતામહેઽગર ॥ ૧૬

હે પ્રતે ! ઇદ્રિઝાના ૨૫ ૫૮ ગેઃ પેશ્વ અને ૬ પ્રી મેવર આદ્યજ
નક ૬૧ ચિત્રગુપ્તેશ્વર અને પવિત્ર ૬૨ પિતામહેશ્વર ૧૬

કલ્પેશ્વરશ્ચન્દ્રેજ રૌચ્યા નિન્દેઽગરસ્તથા ॥

અગ્નિનાગેઽગરો દેવિ ત્વિન્દ્રેઽગરેઽસ્તિ વે ॥ ૧૭

હે દેવિ ! ૬૩ કલ્પેશ્વર અને ૬૪ ૧૮ ૨૮ ॥ નામ્ય ૬૫ ચિન્દ્રેશ્વર ૬૬
આગ્નીશ્વર ૬૭ નાગેશ્વર અને ૬૮ ત્વિન્દ્રેશ્વર છે ૧૭

વસિષ્ઠશ્ચામલેજો વસ્ત્રેજ કૃપાન્વિત ॥

ત્રિસન્ધ્યેશ્વરશ્ચ ધમેશ્વરશ્ચુર્વમ્ત્રેઽગર શુભ ॥ ૧૮

ચણ્ડિ ચણ્ડીશ્વરો ભાર્યે ભવાનોઽગરેઽસ્તિ વે ॥

અપળ ચ પરાન્નેશ્વર પરઽગરેઽગરસ્તથા ॥ ૧૯

હે ચણ્ડિ ! ૬ વસિષ્ઠેશ્વર ૭૦ વામદેવેશ્વર કૃપાગુ ૭૧ ૪ પેશ્વર ૭૨ ત્રિ
સન્ધ્યેશ્વર ૭૩ ધમેશ્વર અને શુભ ૭૪ ચણ્ડિ ૭૫ ચણ્ડીશ્વર અને હે
ભાર્યે ! ૭૬ ભવાનોશ્વર અને હે અપળે ૭૭ પરાન્નેશ્વર અને ૭૮ પરઽગરેશ્વર છે
૧૮-૧૯

પ્રતીમહેશ્વર જ્ઞાન્તો નિષ્કલેઽગર શુભ ॥

અપ્પરેશો મહાદેવિ મહાપાલેઽગરસ્તત ॥ ૨૦

હે પ્રતીમ ! શત એવા ૭૮ પ્રતીમદેશ્વર શુભ ૮૦ નિષ્કલેશ્વર ૮૧
અપ્પરેશ્વર અને ૫૧ ૮૨ મહાપાલેશ્વર છે ૨૦

ભવ્યો બોલેશ્વર સેવ્યો વીરભદ્રેશ્વર શુભ

વ્યાસરાગરા વર જ્ઞાન્ત પશ્ચયુક્તપાલેશ્વર ॥ ૨૧

હે જ્ઞાતે ! ૯ ૫ ૮૩ ગેદેશ્વર, શુદ્ધ અને સેવ્ય ૮૪ વીરભદ્રેશ્વર ૮૫
વ્યાસેશ્વર અને ૮૬ પશ્ચયુક્તેશ્વર છે ૨૧

अनेस्वर अने पयपादश्वर छे २१

कर्तृमेश्वर रामेश शत्रुघ्नेश्वर जनुहा ॥

जङ्घुङ्गणेश्वरश्चैव शुक्र शुक्रेश्वरो वर ॥ २० ॥

प्रिये प्राणेश्वरस्तत्र रम्यश्च रावणेश्वर ॥

वरो वागीश्वरो देवि ॐकारेश्वर जात्मव ॥ २३ ॥

हे देवि । ८७ ईश्वर ८८ रामेश्वर अने अतरंग जडिगना शत्रु (नाम
जो धादि— जगतनालवगभूक) ना हुगना ८९ शत्रुघ्नेश्वर ९० शत्रुघ्नेश्वर, शुद्ध
अने गोला विरिह ९१ शु-वेश्वर अने हे प्रिये! काशीमा ९२ प्राणेश्वर अने
भनोह ९३ रावणेश्वर, शुद्ध ९४ वागीश्वर अने आत्मश्वर आधना ९५
श्री ९६ छे २०—२३

अथ ॥

अविप्रिया.

(गता वी आद्य)

लेखक — इत्यादिशिख नवलमिख क्षत्रिय — गजडोट

स्वभाव वर्णन—कवित

गोरो गात पातरी न लोचन समात मुख,

उर उरजातनकी बात अवरोहिये,

हँमति कहति बात फूलसे झरत जात,

ओठ अवदात राती रेख मनमोहिये,

अमल कपूर धूरिकी ओढनी ओढे उडि,

धूरि एसी लागी केसर उपमा न दोहिये,

कामहीकी दुलहीसी काके कुल उलहीसु,

लह लही ललीत लतासी लाल सोहिये

अर्थ — गो३ ॥४ अन्धे गरीर, पातणी नहि ओढवे लय घाटे, नेन

મુખમાં ગમાતા નથી એ લક્ષણથી મોટા ઉં ઉપર ઉત્તમ— કુચની શ્રેણીની વાત છે અથવા બોલવામાં ખુલ્લું જ છે, પોઠ અને તમાની સતી રેખા મનને મોહિત કરે છે શ્યામ ધૂરી કપૂરની જે આંખો જોઈને તે તે ઉગ્રને નેત્રમાં વળી ગમાન લાગે છે—તેની ઉપમનો શોધ કરીએ નહિ એટલે કે ખીજી વાદ્ય ઉપમા છે નહિ કામદેવની દુલરી ગમાન આ કાના કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલી છે વદનની નતા ગમાન લાલ શેલે છે

ત્રિભાવના—દોહા

કારણકે ત્રિનુ કાર્યકો, ઉદય હોત જિહિ ઠોર;
તૌસોં કહત ત્રિભાવના, કેગવ કવિ સિર મૌર

અને કારણ વિના ઉદય થાય તેને ત્રિભાવના કહે છે.

ઉદાહરણ—કવિત

પૂર્ણ કપૂર પાન खाये कैसी मुख वास,
अधर जरुण रुचि सुधासों सुधारे है,
चित्रित कपोल लोल लोचन मुकुर मैन,
अमल झलक झलकनि मोहि मारे है,
भृकुटि कुटिल जैसी तैसी न कियेह हाहि,
आजी ऐसी आँखे केगव राख हेरि हारे है,
कहे को शृगारि कै शृगारति है मेरी आली,
तेरे अंग सहज शृंगारही शृंगारे है

અર્થ— કપૂરપૂણ પાન ખાયા વિના તેના મુખનો વાસ તેમજ અધર અમૃતની રુચિને સુધારે છે—ઉત્પન્ન કરે છે અદનાદિથી ચિતર્યા વિના પોત—ગાવ ચિત્રેવ અમાન, અપણ નેત્રો કામદેવના દપણને મોહ પમાડે તેવા નિર્મળ અને સ્વચ્છ અંગક થયા કરે છે ભકુટિ વાડી કર્યા શિવાય પણ વાળી અને અજન્મ વિના પણ શ્યામ નેત્રો જોઈને હાલિ હારી ગયા છે અથવા કેશવ કવિ હારી રહ્યા છે નાયક પ્રત્યે સખીની ઉમ્મિત કે જે મારી સખી! તુ શા માટે શ્રંગારથી શરીરને શ્રંગારે છે? તારા અંગ સ્વાભાવિકજ શ્રંગારને શ્રંગારે છે અર્થાત શ્રંગાર વિના અસ્તિ શોભાયમાન છે.

પૂર, પાન, અમૃત, દ્રવણ, અજીત, યગારાદિ કાચુ વિના તેના કાર્યતો
ઉચ્ચ વણ ન પ્રવામા આપેલ છે માટે વિલાપનાલગર

પુન વિભાવના--દોહા

કારણ કો નહુ આનતે, કારજ હોંઈ સુસિદ્ધ,
જાનોં યહૈ વિભાવના, કારજ છાડિ પ્રસિદ્ધ

પુન ભેદ કહેવામા આપે છે કે--કોઈ એક જાણુથી સિદ્ધ અન્ય કાચુ
સિદ્ધ થાય તે વિલાપના બાણીયે--

ઉદાહરણ--સવેયા

નેકહૂ કાહ નવાડ ન વાની નવાયે વિના સુવક્ર મડ હૈ,
લોચન શ્રી વિદ્યુકાય વિના વિદ્યુકીસી વિના રંગ રાગ મડ હૈ
કેશવ કોનકિ દીની કહાં યહ ચદમુખી ગતિ મડ લડહૈ,
છોલિ ન હોહિ ગડ કટી ક્ષીણ સુયૌગનકી યહ યુક્તિ નડહૈ

ઉત્તિ મળી પ્રત્યે પ્રિવા નાયક પ્રત્યે -- જુઓ તો આ નાયકની વાણીને
જાઈએ જરા પણ નમ વ્યા વિના વક્ર થઈ ગઈ છે નેત્રની શોભા જુકાવા વિના
જુકાવા સમાન થયેલ છે વિનાગે રાગયુક્ત થઈ છે આ અદ્રમુખીએ કોણની
આપેલી આ મદગાનિ ગ્રહણ કરેલી છે। અને વિના છોયે કટિ-કેડ ક્ષીણ-પાતળી
થઈ ગઈ છે એવી યૌવનની યુક્તિ નવીન છે

આમા ઉત્તિથી યૌવન કાચુતાતર કિવા પહેલા વિલાપનામા ગરબા વિના
દાય, પીત્તમા યૌવન જાણુથી મધ્યા કાય થવા માટે, કોઈ ઉત્પ્રેક્ષા કહે તો
તેમ નથી કેમકે હેતુ હોય ત્યારે હેતુ ઉત્પ્રેક્ષા થાય છે માટે આ દ્વિતિય વિલાપ
ના આમા તો નયનના ઉપની અધિકતા ઠગી નાયકને મેળવવા બરાજ બાણીયે

હેતુ લક્ષણ-- દોહા

હેતુ હોતહૈ ભાતિ દા, વરણત સવ કવિરાવ,
કેશવ દાસ પ્રકાર કરિ, વરણિ સુભાવ અભાવ

હેતુ અનગત એ પ્રકારનો, એ પ્રભાવ હેતુ જે કોઈથી મળેલ હોય-- અ
નની મહાયતાથી પ્રગળા હોય ખીજો અભાવ હેતુ જે નિગળા હોય અને ભાવ
અભાવ રાને મળેલ હોય તે નાજો અભાવ નગમ્ય તેથી ક્ષીણ હોય

સ્વભાવ હેતુ—સવૈયા

કેશવ ચંદન વ્રદ ઘને જરાવિદન કે મકરદ શરીરો,
માલતિ જેલી ગુલાવ સુકેતકી કેતિક ચપકકો ઘનપીરો
રમનિકે પરિ રમન સન્નમ ગર્વ ઘનો ઘનસારકો જીરો,
સીતલ નદ સુગધ સમીર હરો ડનસો મિલી ધીરજ ધીરો

ઘણા રદન વૃદ અથવા ઘણા કમળોના મકરદને શરીરે લગાવીને, માલતિ, વેલિ, ગુલાબ, જેતરી, કેટલીક તથા પીળા ચપકવનના થઈને, રણા (કદની) ને આલિંગન કરીને તેના ગળથી ઘનમારે કે કપુર તેના છતને ત્રાસ થઈ છે આ સીતલ નદ સુગધમય વાયુ મળીને ધીરજવાનની ધી જ હરણ કરી શકે છે

ઉદાનારિખની સખી ત્રયે ઉક્તિ છે —પૂર્વે પ્રભાતે પવને મળીને અમારી ધીરજ હરણ કરે છે અર્થાત અમારો પ્રિયતમ પરદેશ ગયો છે માટે અન્ય નાયકને મેળવ એમ શુદ્ધપણે કહે છે તથી હેતુ અનકાર—અહીં ચદનારિ ઉપન વિલાવ છે વીરજતુ છુપુ અનુભાવ અને ધીરજ છુપાનો વિષાદ તે અચારી તિ થાય—તેથી અગ શ્રગાર છે અગીહેતુ ભુવલ અપૂર્ણ

વિનોદ વાટિકા

નિરુહિત પ્રાની અવધિ

ઉપર યિની નગીમા ભતૂરિ અને વિક્રમાદિત્ય નામે બે સરોહર ૧૦૦ કુમા હતા પુવજ મના પુણ્યથી તેઓ બને પવિત્ર શાસ્ત્ર દયાવાન અને સસારથી વિરખા હતા જેને પ્રયે તેઓનો પિતા મરી ગયા પછી ભતૂરિને ૧૦૦ની ધનના ન હોવા છતાં મ તેઓએ સમજાવીને તેને તત્કાલ સન ઉપર બેગા થો ૧૦૧એ મ તેઓને આના ત્રી કે નજીએ સમજતુ મુખ ભોગવવુ પેદાએ પણ ને મુખ કોઈ દીનને ન ભોગવ્યુ દોષ એવુ મુખ ભોગવાય માટે એક વા ભોગવાઈ ગયેનુ મુખ કંગી અને ભોગવાવને ના પછી મ તેઓએ તે પ્રભાતે પ્રતા કરતા ૧૦૧નીમા ચતુર ૧૦૦એ મનુઓનો નાશ કરતા અપરાધિઓને જી ૧૧ પ્રતા અને નજીતુ પાનન પ્રતા એક વષ માથુ એક વષ પુક થતા મ તેઓ બે યા કે, હે મામા ૧૦૧ ! રાજ્યે ભોગવવી બેઈએ એવી અને ગામથી નિષિદ્ધ નહિ એવી મવ વસ્તુઓ આપ ભોગવી લીધી છે માટે હવે આપે તેજ વસ્તુઓ દી ભોગવી ભે યે નહિ ભોગવાયત્રી એવી વસ્તુ બાવી રી નથી

માટે આપને ડેરી ગીતે ભોગ કુલવેલો તે વિશે આના કંઈ ભતૃહરિએ કહ્યું કે, જો ભોગવાએલનો ફરી ભોગ કરીએ તો ભોગનો અત આવેજ નહિ અને પુત્રપને નતોપ મળેજ નહિ કહ્યું છે કે —

येन सवत्सरो द्रष्ट सकृत्कामश्च सेवित ।

तेन सर्वमिदं द्रष्ट पुनरावर्तते जगत् ॥ ૧ ॥

भोगोनापि न भोगेभ्यो यस्येच्छा विनिवर्तते ।

तस्य प्राणातिकો रोगा स्तृष्णा केन निवार्यते ॥ ૨ ॥

અવ — જેણે એક વાર ભોધુ અને એક વાર પ્રમથુ • સેવ્યુ તેણે અવ નેઈ લીધું કેમકે વપ પડી આ જગતની બીજી આવૃત્તિ વધા માટે છે, ૧

ભોગવતા ઇત્યા પછી જેમી જન્મ ભોગમાથી નિવૃત્ત ન થાય, તે પુત્રપનો પ્રાણાતિક (પ્રાણની માથેજ લાય એવા) રોગ જે તૃષ્ણા, તેનું મેલ નિવારણ કે ? ૨

પડી ત પરમ વરાગ્નવાન ગજા મધજા ગત્ય મુખનો ત્યાગ કરી નન્ય અન વિક્રમાદિત્યને મોખી પોતે તપોવનમા જઈ તપ કરવા લા થો પ્રતિબિંબ પામન બાધી મુખમુખા માર્ગે ઠ ચક્રતુ ભેદન કરી ગભમા એલાની પેઠે બાહ્યનુ જ્ઞાન મુકી દઈ પરમાત્માના સાક્ષાત્કારથી પરમ આનંદમય અમાધિમા ન્દેના લા થો એક વખત મમ ધિમાથી નિવૃત્ત થતા અવધગ ભેડ પોતાની વ હલવજની દયાને વામના મોયર વડે શીવવા લાગ્યા તે વખતે તેને અમાધિમાથી નિવૃત્ત અને અવધગવાળો ભેઈ તેના વગગ્ન અને તપથી પ્રમદ થયેના ના યાગ ભગવાને પત્રકુનીના દાગમા આની કહ્યું કે, હે ભતૃહરી ! તું મારે ભ ન છે હું નને પ્રમથ થયો હું માટે મારા ત્યારે ભતૃહરિ બોલાયા કે —

नाऽहं सागर सयुता वसुसतो मायुर्न कल्पाऽद्युतम्

न स्वर्गं न सुरागना न च पद पौरुष कामये

निष्कामस्य कुतोऽर्थिता परिहृताऽथित्वाय दानं कुत

स्त्वं दाताऽसि जगत्प्रभો यदि तदा देह्यायિને वाऽऽतમ

અવ — હું અમુક પર્યંત પૃથ્વીને, જ્ઞાન તો હવે પપ્પ ત આયુષ્યને, સ્વર્ગને, દેવાગનાને, કે હજારની પડીને ધિક્કારો નહીં નિર્માણને અર્થિષ્ઠા (માલવા પુત્ર) આથી રોય ? અને જેણે અર્થિષ્ઠાનો ત્યાગ કર્યો તેને દાયા

તું કામનું ? માટે હે પ્રભુ ! તમે જો દાતા હો, તો જે માગતો હોય તેની ઇચ્છા પૂર્ણ કરો.

ભગવાન બો યા, હે પુત્ર ભત્રુહરિ ! તું નિષ્કામ છે તોપણ હું ધનોકનો નાથ ઇચ્છા પુર્ણ કરવા આવ્યો છું તો મારા પણ વરદાન દેવાના વાની માગવા સારૂ તારે કાંઈ પણ માગવું જોઈએ.

ભત્રુહરિ આ વખતે વામના સોયામાધી આજ્ઞા દેસો જેનાવટે તેઓ માધતા પાતા તે નિકળી જતા વારવાર મધતા હતા હતા પરોવાતો નરોત્તો તેથી બો યા હે હે પ્રભુ ! આપની આના જ્યારે અતિક્રમ કરવા યોગ્ય નથી તો હમણા હું આ કથા સીવવા ઇચ્છુ છું માટે આ મુખ્યાના નાકમા દોરો તુ ત પેચી જાઓ.

ભગવાને કહ્યું હે હે પુત્ર ! તને ધન્ય છે હવે આવ મારા યોતિશ્વરપમાજ્ઞ લીન થઈ જા પછી તે ભત્રુહરિ રાત માયાત્ માચુગ્ધ મુખિત પચ્યા.

એક જાપાની સ્ત્રીની સ્વદેશ ભક્તિ !

રૂશીયા અને જાપાન વચ્ચે લગાઈ જાગી ત્યારે જાપાને દરિયાઈ લડાઈમા ફેનેહ મળતા ખુશ્કી માગે આગળ વધવાની જોઈવણ થણા વિચારપૂવક ગી ગળી હતી પણ જાપાનનો એક લગ્નકરી અમનદાર લોભે લક્ષણ ભૂની આનીમ હજાર પાઉને ખાતર પોતાના દેશનું હિત વેચી પોતે દેશોહી અને રાજોહી બંધો હતો એટલે કે તેણે ૪૦૦૦૦૦ પાઉ લેઈ પોતાને મળેલો ભરમ રૂશીયન બાસુસોના વચને જણાવી દીધો હતો. સ્વદેશનું સત્યાનાગ મળવાનું મમ પ્રગી મેળવેલા પેચા લેઈ તે હરખાતો હુખાતો પોતાને ઘર આ યો અને દ્રવ્યનો લગલો કરી ગણુવા લા યો. મદિ નહિ જોયેલા એટલા ઘણા પેના જોઈ તેના નિદોષ છે પ્રત ખુશી થતા હતા અને પોતાના ખાપની પાસે આનંદથી રમતા હતા એવામા તેની સ્ત્રી ત્યા આવી પહોચી, તેણે આજુ બધું દ્રવ્ય પ્રયાથી અને કેવીરીતે મેળ યુ તે વિશે પુછતાજ પતિએ હપલેર ઉત્તરમા આવી જઈ ખરી વાત જણાવી દીધી અને પોને કયો સુખી થશે તે કહેવા લાગ્યો. આ મમલે ક અને સ્વદેશ હિત છે કે વાત સાલગી એ સ્વદેશભક્ત સ્ત્રી ચમકી ઉઠી અને પોતાતા પતિને ક્રીટકાર આપ્યો. પછી તે પોષમાર વરસાદમા પણ પાસેના પોલીમથાણા ઉપર ગઈ, અને પોતાના પતિના મહા પાપની વાત જાહેર કરી દીધી. પછી તે ઘર તરફ દોડી અને તેની પુઠે મિષાઈઓ તથા તેમનો અમનદાર ગયા છોકરા હજુ ઘરમા રમતા હતા તેણે તેમના કમખજ પિતાએ પોતાની દગવ બાજુની વાત જાણીને મોઢેથી સાલજ્યાથી દેશ્વરોહના મહાપાપના પશ્ચતાપથી આપઘાત કયો હતો અને બાજુમા પેલી અધમ રસ્તે મેળવેલી દોલત રગદોળાતી.

પડી હતી સિપાઈઓ લામને તપાસતા હતા તેવામા પાસેના ઝોરડામાથી દોઈની
 વેદનાનો અવાજ આવ્યાથી તેઓએ ત્યાં જઈ જોયું તો પેલી દેશભક્ત અને
 પતિવ્રતા શ્રી ગુણાઈને મળ્યું પામી હતી આ ળનાવની લશ્કરી અમલદારોને
 ખબર આપતાજ થયેલી ચોળના રદ કરી લડાઈને લગતા તદ્દન નવા નડગા
 તેશ્વર કરવા માડ્યા ધન્ય છે તે સ્વદેશ ભક્ત શ્રીને ! કે જેણે જાપાનનો જોસ
 અને જશ જાળવી રાખ્યા

આપણા ભારતવર્ષમા પણ આવી સ્વદેશભક્ત શ્રીઓ અનેક થઈ ગઈ છે
 મલાભારત કાળમા વિદુલા, કુત્તી, ટ્રોપદી, વિગેરે શ્રીઓ તેના જવત ધ્યાન
 કે તેમજ સુમલમાની વખતમા પણ અનેક ગજપુત મહિલાઓના નેક દેક
 હિંદુસમા સુવર્ણાગ્રે નોધાયલા છે

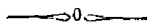
કાવ્ય વિનોદ.

હસતા હસતા કરે કર્મ પણ ભોગવતા રોયુ પડશે

હરિગીત છંદ

અનેક જન્મના પુણ્ય મન્યે ઉત્તમ માનવ ફેહ મળ્યો,
 ભરતખંડની પુણ્ય ભમિમા એ પણ પુણ્ય નમૂદ ફળ્યો,
 છતાં છોડી વર્ણાશ્રમ ધર્મો અવળા કર્મો આનરશે,
 હસતા હસતા કરે કર્મ પણ ભોગવતા રોયુ પડશે
 સ્નાન ધ્યાન આદિ પડકર્મો છોડી શુ ફમભગ દોડે !
 નાસ્તિક બની કા નિજ ધમની સુખદ શાસ્ત્ર આના તોડે !
 ધર્મ કર્મનો મર્મ જાણતા હતા પાપ પદ્ય જે પડશે,
 હસતા હસતા કરે કર્મ પણ ભોગવતા રોયુ પડશે
 અમલ્ય વાત બિચારિ છેતરી દુશ્મતા સુખ મળનાતા,
 ચાર દિવસની ચટકીમા ભનકી લટકી સુખ મળખાતા,
 અવર કાજ ખોદે ખારો પણ તેમા તે પોતે પડશે,
 હસતા હસતા કરે કર્મ પણ ભોગવતા રોયુ પડશે
 હાં જાણનો કાંક વધારી મિલકત પરની ચોરિને,
 કર્યો વધારે ઘરમા પણ તે લાવિનો લય જોરિને,
 ધાતુ રહેશે છેક અહિ પણ ચિત્રગુપ્ત પોથી ચરશે,
 હસતા હસતા કરે કર્મ પણ ભોગવતા રોયુ પડશે

અવિચારી વ્યભિચારી બનીને હુ ! આગ્રા ગયે છે,
 મ ટ મમ મર્તિ કાગી મદમસ્ત થઈને નાચે છે
 પણ એ અંખા નથી તપાતા આ ધ ધોળેય જાગે,
 હમતા હમતા કરે હમ પણ ભોગવતા રોધુ પડગ
 ડિબને તાવી રિખાવી ધન કુતીને પુલાયા
 હતાચારમા ખરચ્યો !મ એ વગી વધાગી નિજ કાયા
 જણાય ના જરિયે આ મમરે દેવટ મગ શુ મ પગે,
 હમતા હમતા કરે હમ પણ ભોગવતા રોધુ પડે
 પમ્તાવાનો નમય આવશે પાછગરી પીગ પ તા
 !ખીજો મ મનનો મધળો છેવટ આખો ઉધ તા,
 નીડુ માથુ ધગી હાથથી શરમ માથુ ધગવડશે,
 હમતા હમતા રે હમ પણ ભોગવતા રોધુ પડશે



સૌંદર્યવૃત્તી શ્વેતાંગ રાક્ષસી.

(એક અગ્રેજી વાતાનો અનુવાદ)

(ગતા થી ચાલુ)

તે માવચેન વચેવો હરામખોર જે હુ તેના ઉપર વખતનર ન કુપો હોત
 તો મારા ઉપર કાવી ગયો હોત પણ મે મુઠાગ હાથમાનો લોગનો મળીયો
 રેગી દીધો તના સોળતીનો ડશ જે તેના હાથમાથી પડી !યો હતો તે ઉચગી
 લીધો અને તેના ખલામા તે ઘોચી દેવામાટે મા ! ફરીરતુ મમતે લપાડુ જાગવવા
 ગ્રામ કયો પણ ક વા કરતા મ્હેણુ હમેશા મહેન હોય છે તેણે મને હનુનીપા
 પડ્યો અને મળ્યુત બાધ લીધી અમારી છાદગીમાટે અમે જગલી બીનાની
 પે લડતા તડતા આપીગમ અને તોપીગમ ધસકાઈ જવા લાગ્યા તે મારા મ્હેતા
 નાઇ દુડો હતો પણ મારા કરતા વધારે ચાલા અને કુતીમા ડેગવાયેયો હતો
 અમે બને અગ્નિ કરતી આખોવી શ્વાસ ભગઈ જતા હાકતા હાકતા, એક
 બીજાની ગજનો અમાગ હાથોથી પકડીને આમ તેમ, ઉચે નીચે, અને જોગ
 ચકરમા ફરતા જતા હતા અને દરેક પગે વહાણની બાજુની કિનારી તરફ
 વધારે ને વધારે પાને ધસકાયે જતા હતા

આ સઘળી કુસ્તી જોઈએ એ પળ પુરી તો નહિ લબાઈ હોય છતા

તમે જુગના જુગ વિતી જતા હોય તેમ જણાતું હતું હું નબળો પડતો જતા
 હતો મને મ્હાના હરીફની ધિમ્મરપુર્ણ ગેળ આખોમાથી નિમ્નતી દ્રષ્ટિથી મે
 ભેડુ કે તે આ બાળત જાણતો હતો પણ તેના મ્થાનની મલામતી નહોતી
 એક ભાગ માનસે આવી વહાણને એક ખવરાવી દીધી કે બીજી પળે અમે
 મને તુલ ઉપર આખોટી પડ્યા અને પરમ્પર બાથ ભીડી ઉપર હાથ કરવા
 માટે હાફના હાફના પ્રનાસ કરવા વાગ્યા તેમ છતાં હું જે ગીત પડ્યો હતો તે
 જોતા હવે મારી તરફેણમા લાભ મમાયલો હતો અને તમારે ખાત્રી રાખવી કે
 તેનો લાભ એવાનું હું સુક્યો નહિ તંત્રા ઉપર ચડી જઈને તેના પર તેનું
 નર્ગીસ હાવી ચાલી ન શક તેમ બેમી મે મારા હરીફનું નામ એક હાથે પકડ્યું
 અને બીજો હાથ પાછો ખેંચી તેની બે આખોની વચેના ભાગ—ભમર ઉપર
 મા । નવજા જોરથી એક મુક્કા લગાવી નીધો અને તેનું ધાંતુ પરીણામ તુરતજ
 આવ્યું મ્હાગ નીચે ને લોહી ચુતો જોલાન થઈ પડ્યો •

મધી લઘડતા પળે હું ઉભો થયો અને આંખુ બાંધુ નજર કરી તુલક
 ઉપર ચાપ શબ્દો પડ્યા ત્તા તેમાના પુષ (વહાણની પાછની બાંધુનો ચડીયા
 તો ભા ।) ની કીનારી નીચે લગ્યા તેઓ મમ આવ્યા ત્યાજ ઉધા પડ્યા હતા,
 એક મ્હા । પગ આગળ તહેની જોપરી લાગી ગયેલી અને મગજ ખુદાર નિકળી
 ગયેલો એવી તાચ દર અને ગીતની ગ્રંથે તેની મિથિતિમા— એક બીજો લકડ કા
 મી નીચે મ્હાણની પીડમા તે । અવયવો વકાકાર થઈ ગયેલા અને
 તેના મ્હોમાની હોટીના કાગળા ઓપ્તો પડ્યો હતો વધારે શોધ કરતા મને
 જણાયું કે મ્હા । જોણતી એ બીજા નાપુરને આધીને તેને નામી જવાને પ્ર
 મ્ત કરતો આ નવાને મ્હાની નવ પ્રમાણની ખાત્રી રીવાજ વડે ધમકી આ
 પતો હતો

‘ હું વાડ છું કે આપનો હાથ હવે ઉપર આવ્યો છે ’ જાણે કે તેના
 જીવનનો એક દિવસ તે આવી જાતના પ્રમમા ગાગવાને ટેવાયેલો હોય તેવી
 શાનિધી તે બોલે, “ તમે બના મધને પેલો દોરડાનો ટુકડો મને આપશો ?
 મ્હા । આ નજી જતા મ્હાણવને તે જતાને હાથમા આવ્યો છે ત્યારે મુરબટ
 મે તેજીએ ’

“ ખરેખર, તે તો રોળીનો નાયક છે ” નેલ જાનનેડુ કામ બાવતા
 હું બોલી ઉડ્યો, “ તે માલસ તમે મને જનાવ્યો હતો તે તોગ ફા ને ? ”

“ તમારૂં કહેવું નાલ્ય છે તે તેજ છે

“ અને હવે તે તમારા હાથમા નપડાયો છે તો તેની ગી વચ મા
 ૩૨શો ? ”

મહારે આ જાણતમા ને કામ કવવાનું રહેતું હોય તો ક્રમ ક્રમ મેળુણદગી અને લાભુ રોગુ જુઓ ! જાગર થયું ને ? હવે હું ધારતો નથી કે તમે વધારે મુશ્કેલીમાં આવો ”

એમ કહી તે બોલે થયો તે મણ્ડુમને જોશુ ખવગી દેવી દીધે અને પછી ૨ રી તરફ ફર્યો

“ લલા માણુગ, તમે જખગી થયા છો ” લોહી કવાથી ટપકે છે તે જોવા માટે મને જોગઆમરમા ફેરવતા તે બોલી ઉઠ્યો

અને જો કે ઉશ્કરાયો હોય તે વાત ત ન વિમની ગયો હતો છતાં જખગી થયેલો હતો / મહારા જગા હાવના મારાવ બાગમાંથી જોગી અરપાત નિમ્મી ગઈ હતી અને તેમાંથી વડેના લોહી વડે મહારી રાગી બાય પલળી ઇ હતી

મહારા મિત્રે, કોઈ તેનામાં બાગેજ પા ? શક એવી મનાઈથી મહારા હા ઉતાની નાખ્યો અને બહીયાનની બાય ફાગી નાખી જખમ ખુ નો કયો પછી જ્યાં ઉભો હતો ત્યાં ઉભા ગહેવાનું કહીને જખમ ધોવા માટે પાણી લેવા માટે તે ગયો તેમ છતાં મે તેને પાછો વળતા જોયો નહિ / મણુ કે હવે ઉડેગલીને જુમો જતો રહેા હતો અને પ્રગમ બેભાનીની અમર મહા / પર વધતી જતી હતી મહારી આખે નમુ મગો થઈ જતો જણાયો અને બાણુતુ તુલક મહા / જેથી મરી જતું જણાયું હવે મહારા પગે લલ વા લાગી નાનશન્નિ શુભ વવા લાગી અને ધન દેતો કે નીચે પડ્યો

મારે હું ફરી આવધ થયો ત્યારે હું તારા લીલા શાધેલા વદરવાના છાયા તમે મનેની થપ્પી ઉપર સુતેનો હતો માટે જોળતી જેનું નામ મને પાછળથી આવમ પડ્યું કે વાચર્થ હતું તે પોતાના હમેશના મુખતાના ભાવ વાળા મહેરાપર વિવક્ષણ ગભી ભાવ ધાળા ગીને મારી બાતુમા શુકલમડીયે પડેો હતો

“ હવે તમને કેમ છે ? ” પાણીનો ખ્યાલો મહારા હો પાસે ધરતા તેલે પુછ્યું

મે આતુરતાથી પાણી પીધું અને પછી જવાબ આપ્યો કે “ હવે જગ દીક જણાય છે પણ અશન્નિ થાપી છે ”

‘ અહા, તે પરિણામ મે ધાર્યું હતું ” તેલે ફરી ખાત્રી આપતા જવાબ આપ્યો, “ તમારું જેટલું લોહી વહી જવા ચલવ હતો તે જોતા અમુક વધારે ખશમ થયું નથી તેથી આપણે ખુશી થવું જોઈએ તમારે હિમત ખાવી હવે તમે સુરતજ મારા થઈ જશો

“ નવુ ઝાઈ બન્યુ છે ? ”

“ કાઈ બન્યુ નથી નિસગયપણે આપણે જીવ મેળવી છે તમાગ કામમાંથી હું છુટો થાઉં કે તરતજ ટોળીમાંના પાકીનાઓને ખોલાવી નેહ અને વહાણને ફરી ચસ્તામાં હકારવાનું કરે આપણે હવે બીનકુવ ટાઇમ ગુમાવવા નો નથી ”

“ હવે મને પુરતી જીને આગમ છે ક્રૂર હવે મને મારી જાતનું અપાડવા માટે ઝાઈક, કાઈ અડરમાત વાય તો જરૂર પડે માટે આપો ”

“ તમારી પોતાની રીવોલ્વર આ રહી તે દયો તે મે સામેના શીળીયાટા ગ્રેના હરામખોર પાસેથી પડાવી લીધી છે મે તેને કઝીને જરી છે તેથી, જો તમને જરૂર પડે તો છ ગોળી બહાર—ગાકીના ત્રણ માણનોમાના દરેકને માટે બાંધે બહાર— સુધી નુકમાન કરી શકો ”

તેની પોતાની ચાંદ્રલ દરર તે બરાબર ભરેલી છે કે કેમ તે જોવાને દ્રષ્ટિ કર્યા પછી તે તુતડ ઉપર ગયો અને સ્વતાયલા હતા તેઓને જો તેઓ પોતાના જીવ અમાવવા ચાહતા હોય તો બાહાર નિડળવાનું ચીનાઇ ભાષામાં કહ્યું તેના ઝયનન પ્રયુતરમાં ત્રણ માણસો ભાખડભડયા બહાર નીકળ્યા અને હારબધ ઉભા રહ્યા તેમની માથે સમજુતી સળખી દેટલુક લાપણ કર્યા પછી મને જણાય કે તેણે તેમને આતુગતા પૂર્વક દેટવાક પ્રશ્નો પુછ્યા અને તેને જે પ્રત્યુતર મળ્યા તે ખાતે તે ઘણોજ ગભરાટમાં પડ્યો તેને જે હેવાનું હતું તે સમજુ તે જ્યાં જઈ ગયો ત્યારે તેણે કાઈક ચીજની શોધ કરવા માંડી અને તે ન જડતા તમને દોડી તે મ્હારી પાને આવ્યો મારી માથે કાઈ પણ બોવતા પહેલા તેણે તુ તક પસ્તા ગમો આમતેમ ફેરવી લેવા અને તેમ કર્યા પછી વધારે ગભરાટમાં પડેલો જણાયો

“ શું હકીકત છે ? ” મે પુછ્યું, “ શું હવે આપણે વધારે સુરક્ષીત છીએ ? ”

“ મને લાય છે કે તેમજ છે તે હુમલો કરતાન, લડાઈ કેવું વવણ લે છે તે જોઈને અને મારી તરફના વેરના બદલાથી ઠરી જઈને, ફરીયામાં ફરી પડ્યો છે અને તેથી કરીને વહાણ હકાર તેવો મ્હાગ શિવાય એક પણ મહત્ત્વ રહ્યો નથી આ ઉપગત ખોરાક અને પાણીનો જરૂર છે — જો, જો આ સુરક્ષીની બાળત ન બની હોત તો આપણી જરૂરીયાત માટે પુગ્તો હતો તે હવે ક્રૂર જે નડ પરાણે ચાલશે હતા વણત્યા દુધ પાનવાટે હાથપીટ કરવી નિગ્રહ છે હવે આપણી પાસે જે કાઈ છે તેનો મરો ઉપયોગ કર્યોજો ઉપગત આપણે કાઈ વધારે ફરી શકતા નથી હવે તે એટલીજ આગ ગયો કે જે

વહાણની શોધમા આપણે છીએ તેને તુરતજ પકડી પાડીએ

“ અને તે વળી કયુ વા ?

‘ કંમ, આપણને ટાપુ ઉપર ટાઈ જવાનુ છે ત વડાના બીજુ મુ વ હાથ હાઈ શકે ?

“ આપણે જાઈ વહાણની શોધમા દોવાના મૂળને જ્યાલજ નહોતા ’

“ વાડુ આપણે શોધમા છીએ અને એમ લાગે છે જ હવે આપણે કે દોઢ સમય શોધમા રહેતુજ પડશે

આ પ્રમાણે જોના તેણે પુકાનનો ડબંગે લીધો વહાણતુ મહા ગાળા રમા તેના રસ્તે ફર યુ અને હવે અમે વધારે પશ્ચિમ દીશા લાપીતા નવા ર ને જારતા હતા

એક સરખી તાળ ભ લી સ્થિતિમા અમે જલા ના મના પમાર કર્યા અન નો પણ અમે આજા હકાયે યા ગમી સખત હતી— જાણેર વતા પવન પરી ગયો અને તે વખત સમુદ્રની મપાટી તેના તરફ દ્રષ્ટિ જરવી પણ સુરકંન જણાય તેવી—ઉ ગોલા રૂળ જેવી બની રહી પણ જે જાણની શોધમા અમ હતા તેણે અમારી દ્રષ્ટિને અભિનંદન આપવાનુ કહ્યું ચિ હ ન બતા યુ ફક્ત એકદ મે દેશી વહાણો ઘણે ુ પૂવમા અને એ મે ટી રીમર ઉત્તર દ્રષ્ટિ મર્યાદામા દેખાયા

મા શોધ કોઈપણ રીતે આનંદ નહોતી અને હગલગ એમી વખત મે મારી જતને આ મફરતુ સાહસ જેવાનુ માથે લીધાની મૃત્યુઈ કયા માન્યપમે આપ્યો મારા પસ્તાવામા ઉમેરા જરવાને મારા હાથમા હવતુ ઘણુ દર મતુ હતુ અને જોકે મારા મિત્રે મારી સગવળ ખાતર બાધેત સદરવા વડે સૂનના વાપમાથી માફ રક્ષાપુ બોમ્સ પ્રમાણમા વતુ હતુ છતા તુપાની વેદનાથી હુ પીડાવા લા થો મધ્યાન્હ કાગ નમ્યો—સૂચ પશ્ચિમ તરફ જરા પીચે ઉતર્યો અને તેમ દના હતુ પવન નિકળ્યો નહિ આ લાગ ર વહાણુ જેનો દેખાવ મને અસહ્ય મટાળા ભરનો લાગતો હતો તેના ઉપર હળુ એક બીજી રાત્રિ ગુજારવાનુ અમારા બવિધમા લખાયલુ હોય તેમ જણાયુ અધકાર છવાતા તે વહાણુ બુતોથી ભરપુર દોય તેમ લાગતુ હતુ કારણ કે હમણાના કશ્યામા મત્યુ પામેન બનાસીઓના શમોની ચીતરી ચહે તેવી હાજરી ભેકે હવે વહાણુ ઉપર નહોતી છતા તેમનુ જે ચિત્ર મ્હારા મગજમા અકિત થયેલુ હતુ તે કોઈ પણ રીતે બુસાઈ શકતુ નહોતુ

માતસ્ત્વ ત્વદપકજઘ્નયરજો મુદ્રાક કાટીરિણ-
સ્તે દેવા જયસગરૈ વિજયિનો નિ સકમકે ગતા
દેવોઽહ ભુવને ન મે સમઙ્ગિતિ સ્પર્ધા વહત ષરે
તત્તુલ્ય નિયત યથાઽસુઙ્ગિરમી નાશ વ્રજતિ સ્વયમ્

શ્રી અંબિકા વિજય.

પુસ્ત- ૧૧ મુ

લાદ્રગદ, પુર્ણિમા, ૧૯૭૦

૨૬ પ મો

૨૨૦૩૫ મનુશ્ય જીવાત્માને યોધ

સોઠા

શ્રેયસ્કર મત્સંગ, શત સત્કર્મે સાધકયો,
ભારે આ લવન ગ, લાભ ન ખોતો રતનિયા
પૂર્વ જન્મ અવસાન, શુદ્ધ વાસનામા હશે,
ગરુડ ગંધી સાન, રસખસ રહેજે—

રતનિય

કઠણ ભોગવી કેદ, જનની કેસ જઠરમા,
શૂદ્રો ભે જો લોદ, ભવ ભવ ભટકયો—

”

મતલબનુ મહાણુ, આ હુનિયા છે અટપટી,
ખટખટ કેરી ખાણુ જાણુ જરૂર હે—

બેધાગી તલ્લોર, જાતા વળતા કાપતી,
ગાફલ ખાશે માર, ચાલ ચેતિને—

”

ભે શ્રી સમર્થો હોત, મોઘ પામત મોક્ષપદ,
મળત ન્યોતિમા ન્યોત, લટકત નવ તુ—

’

મુક્તિ પુરીતુ દ્વાર, માનવ તુતુ મનાય છે,
તે પામી આ વાર, જોટ ન ખાતો—

”

આ લવસિંધુ નાવ, માનવ વધુ વિલ અવર ના,

- તેનો લેવો દહાવ, તક ખોવી નહિ— સ્તનિયા
- પશુ પશી અવતાર, જો પામર પામ્યો હત
- બુદ્ધિ વિના લાચાર, જો યો હોત તુ— ”
- ખાવપણ ચલાર, પગ ધિન કેવો હતો
- ૭૮ દેવા તૈયાર, થાતા પડે— ”
- ભૂખ ફૂળતુ જ્ઞાન, તુજને નહોતુ તે ઘડી,
- માન અને અપમાન, જરા ન જાણે— ’
- ઘડી ઘડીમા માત, ખાસ ખખર લેતી હતી
- ભૂત સહુ સાક્ષાત, આ જગમા એ—
- તુ બાળ્ય બાળહીન, પણ વાતસ ય પડે બધા
- ૭૯ ત્હારે આધિન, લતુ ભાગ્ય તુજ— ’
- રમત ગમતનો નાજ મનને ઘેરી રાખતો
- જમવાનુ પણ યાદ, પડી ન આવે— ”
- ખાવાની કંઈ ચીજ, તે પગ તારા પ્રથમ હુક
- બાળપણનુ બીજ, એ ફળ આપે— ”
- મલકામે મુખરગ મુખ થાયે માખાપને
- ઉપજે હવ અલગ, તે પણ તુથી— ’
- કુડ કપટની જાળ બાળપણે બધાય ના,
- એ વિશ્રાંતિ વિરાળ, મન ધગે તુ— ’
- વય વધિ થાય પ્રિયોર, વિદ્યા સાધન મામજે,
- તનમનનુ જે જોર વ્યથ ન કરતો— ’
- મુખ કરે મિશ્રી ભાવ રમત અને લાણતર તણો
- એ આનંદી દહાવ, લેજે રસથી— ’
- કેવળ રમત રમેત અલિશય દુઃખિયા એ કદા
- જોજે તુ જગ ખેડ સત્ય શીખવા— ’
- નવી કાઠા ચડનાર પકવ ઘડે મરને મધો
- ગાડે તહિ ગમાગ, પસ્તાયે પછી— ’
- વિજા સાથે વેર સદગુણથી પણ રનેહ વા,
- કમ પહો એ ડેર, ગણવો ત્હારે— ”
- ચૌવન મદ છવમય, ત્રિયા પારડી તાકતો,

ઘરથી તૃપ્ત ન થાય, સ્વાન સમે કા— રતનિયા
 વૃદ્ધ હોય માળાપ, સાન નાઠી સાઠી કહે,
 બૂલી ખાતો થાપ, નક કીટ બનિ— ૪
 યડ રિયુને સન્માન, હિતકર સમજી હેતથી,
 આપે છે નાદાન, ગુણદીણા બળ— ૫
 જરા ઝગુમે શીર, અત્ય ખ્યાલ આવે નહિ
 થઈ શાણાનો પીર, ખાતો ઠોકર— ૬
 હજુ ખાજી છે હાથ, ચેતાવુ છુ ચેત ભે,
 અનુમન્ને મત્પાથ, તો જગ જીત્યો— ૭



દેવી તત્વ દીવાકર

(ગતાકથી ચાલુ)

શકર સાથેના સુદ્ધમા અધકની એ દશા થતા તેને ત્રિશુભા વિધાયલોજ
 છોડી દઈ બચેલા દેત્યો પાતાળમા નાસી ગયા એ આપણે ઉપર કહી ગયા છીએ
 ત્યાર પછી તેના ખાલી પડેલ રાજ્યાસને અગાઉનો રાજા પ્રહ્લાદ બેસીને ગત્ય
 ચલાવવા લાગ્યો, તેવામા કોઈક ઠાળે ભૃગુના પુત્ર મહા તપસ્વી વ્યવનસુનિ
 નર્મદામા બ્યાહ્તીશ્વરતા તીથમા નહાવા ગયેલા તેમા જળમા પડતા એક મહા
 ભયક્ર એરી નાગે તેમને પકડયા અને પાતાળમા લઈ ગયો ત્યાં તેમણે વિશ્વુનુ
 સ્મરણ કરતા નાગ એર રહિત થઈ ગયો અને સુનિને પણ તેણે છોડી દીધા
 પાતાળમા સુનિ ફરતા ફરતા નાગ લોકોના અને દાનવોના મોટા પુરમા ગયા
 પ્રહ્લાદે ત્યાં તેમને ભેઈ પૂજા કરી અને પુછીને યાત્રી કરી કે તેઓ દેવો તન્દ
 ના કોઈ જાસુસ નહોતા પછી ધમમા પ્રીતિવાળા પ્રહ્લાદે પૃથ્વી ઉપરનુ કથુ
 તીથ ઉત્તમ એ વિશે પુછતા વ્યવન સુનિએ જવાબ આપ્યો કે —

“ જેઓના મન, વાણી અને કાયા પવિત્ર હોય તેઓને પગલે પગલે
 તીર્થ છે અને એવા ચિત્તવાળાઓને તો દીકર દેશથી પણ ગગા અત્યંત અપવિત્ર
 છે ખયમ ભે મન પાપરહિત થઈ શુદ્ધ થયુ હોય તો મઘળા તીર્થ પવિત્રતા
 આપે છે હે દેત્યોમા ઉત્તમ ! ગગાના કાઠામા સવ સ્થળમા નગરો, મંજ, આકર,
 ગામ અને નાહાના ગામડા ઘણા ઘણા છે ખીન્ન લિન, મછીમાર, હુલા, વગ,
 ખમ અને રલેચ્છ લોકના પણ નિવાન છે એ લોકો પરબ્રહ્મ સરસ્વ ગગાનુ

જળ નવદા પીએ ઠં અને પોતાની ઇચ્છાથી ત્રણે સમયમાં તેમાં સ્નાન પણ કર-
તો પણ તેઓમાંથી કોઈ પણ શુદ્ધ મન વાળો થતો નથી જેઓના બિન્ન
નિષ્ક્રિયથી કૃતિ થયેલા હોય તેઓને તીર્થનું ફળ શું થાય ? માટે મનની શુદ્ધિ
પ્રથમ જોઈએ હવે ઉત્તમ તિર્થોના નામ મળું છું પ્રથમ તો નમિષાગ્ર્ય પવિત્ર છે,
બકતીર્થ અને પુષ્કર તીર્થ પણ પવિત્ર છે પૃથ્વીમાં બીજા તિર્થ પણ અસંખ્યાત
છે અને પવિત્ર પણ ઘણા છે ”

અવન મુનિના વચન નાભગી પ્રજાને નમિષાગ્ર્યમાં જવા મન / થઈ
મોટા મોટા દેસોને આવે લેઈ નિષ્ક્રાંત નૈમિષારણ્યમાં આવી ત્યાં પરમ બાનદથી
નાહ્યા ત્યાર પછી ત્યાંના તીર્થોમાં ફરતા ફરતા સગ્રાપવિત્ર સરસ્વતી નદીને
જેથી સરસ્વતીના જળમાં નાહવાથી મહાત્મા પ્રજાઈતુ મન અતિ પ્રસાદ થયું અને
યા વિધિપૂર્વક સ્નાન દાનાદિ પ્રયુક્ત

એ પ્રમાણે ત્યાં તીર્થવિધિ કરતા પ્રજાદે પોતા પ્રી નમીષમાં મોટી છાયા
વાળા એક વડ જોયો બીજા અનેક વડતાના ઉત્તમ બાણો પણ નીકા ક જે શુદ્ધ
પથથી પ્રી પાળવાળા તીર્થ શીનાથી મળેના અને બકુજ ઉત્તમ હતા તે જોઈ
પ્રજાદે મનમાં વિચાર કર્યો કે ‘ આ કપિત્રે ના પવિત્ર આશ્રમમાં અને મહા
પવિત્ર તીર્થમાં આ બાણો પાડ્યા હશે ? આ પ્રમાણે વિચાર કરતા હતા તેવામાં
તણે ઠાગીબારના ચામડાને ધરનારા અને ઉંચા જટા ગુપ્તવાળા નરનારાયણ
મુનિને જોયા એઓની પાને ગાંડ અને પિના નામના ઉત્તમ લાણવાળા મુન
એ ધનુષ્ય અને અખુર બાણવાળા પ્રે બધા પડ્યા હતા ધરના મુન પ્રે બધા યશાળી
ગનારાયણને યાનના પ્રેના જોઈ દ મોન રાજા પ્રજાદે ક્રોધથી પતી આજે
કરીને કહ્યું કે -

તે તમો પ્રધમને નાશ કર નર અ મો ટોગ માણ્યો છે ? આ મસારના તીર્થ
તપસ્વના અને ધનુષ્યનું ધાણ એ રત વાણ સાથે મેના અમે ની જના નથી
નિયુગ આવશે ત્યાર આવું પ્રવશે પણ આ અન્યુગમાં આ બધે વાનાને વિ
વ છે બ્રાહ્મણે તો તપસ્વિન થોય છે તેમાં ધનુષ્યનું ધાણું મુ હોય ?
આતો તે છે તમો કર જોઈ વિ બલવાળા એ તેમને તો વમનું આ રાણ
મુન થોય છે

આ પ્રમાણે પ્રજાનું વચન નાભગી પ્રજાને કહ્યું કે ‘ હે ત્યાના રાજા ! અ
મારા તમની તને પ્રિતા પ્રેમ થઈ ? આમથ હોય તો જે પુરુષ જે કરે તે મધ્યુ
તનાથી થઈ શકે છે મૂઠા જગતમાં પ્રજાપતિ પામેલા અમો, બને કામ
વવ પ્ર મધ્ય છીએ તારા જેવાને તપમાં અને શુદ્ધમાં સામથ કયાથીજ હો
ય ? તુ તોની ઇચ્છા પ્રમાણે તને મારો પ્રયોજ અહીં તુ બકવાદ રૂપમાટે કરે

છે ? તુ કે જે મોડ પામેયો છે તે બ્રાહ્મણોની અનૈઋદિ શક્તિને જાણતો નથી સુખની ઇચ્છા વાળાએ બ્રાહ્મણોની ચર્ચા ન કરવી જોઇએ ’

“ હે તપસ્વીઓ ! ” પ્રહ્લાદ બોલ્યો, “ તમારી બુદ્ધિ મદ છે તમે વૃથા ગવથી મોડ પામેલા છો હું દૈત્યનો રાજા અને ધમની મર્યાદાનો પ્રવર્તાવનાર છું છુ ત્યાં સુધી આ તીર્થમાં અધમનુ આચરણ થવું યોગ્ય નથી હે તપસ્વી ! યુદ્ધ કરવામાં તારી શક્તિ કેરી છે તે હવે બતાવ ”

“ નાનવ ! ” નરે ઉત્તર આપ્યો, ‘ તારો જે એવોજ વિચાર છે તો ભલે મ્હારા સાથે યુદ્ધ કર હે અધમ ! આજે હું તારૂં માથું દોડી નાખીશ કે ફરી વધી તને યુદ્ધ કરવાની ઇચ્છાજ ન થાય ”

નગ્ન વચન સાંભળી પ્રહ્લાદે તે જાને તપસ્વીઓને છત્રાની પ્રતિજ્ઞા કરી વનુષ્યની દોરીનો ટકાર કર્યો નરે પણ ક્રોધથી પ્રહ્લાદ ઉપર બાણોની વૃષ્ટિ ગણ કરી—

અપૂણું

શ્રી કાશિકા તીર્થ માલિકા

(લેખક—લેખશઠર વિરેશ્વર શાસ્ત્રી ભાવનગર)

(ગતાકથી ચાલુ)

શુદ્ધ સ્ત્રિલોચનેશશ્ચ સન્ધનન્દેશ્વરૌ શિવે ॥

ગજ વિનાયકેશો વૈ ગુણદો ગૌતમેશ્વર ॥ ૨૪ ॥

હે ગિરે ! શુદ્ધ ૯૬ ત્રિવેણ્યેશ્વર ૯૭ સદેશ્વર ૯૮ નદેશ્વર ૯૯ ગજવિનાયકેશ્વર અને ખરેખર શુભશુભના દેનાર અથા ત્રિગુણના નાશ કરનાર ૧૦૦ ગાત્ર મેશ્વર છે ૨૪

પુણ્યદ પુણ્યદન્તેશો મહૌસ્તત્ર મહીશ્વર ॥

દેવિ નલકુવેરેશસ્તતશ્ચાસ્ત્યધમેશ્વર ॥ ૨૫ ॥

હે દેવિ ! ત્યાં આગળ પુણ્યના દેનાર ૧૦૧ પુણ્યતેશ્વર, મહાન ૧૦૨ મહીશ્વર ૧૦૩ નલકુવેરેશ્વર અને ધણી ૧૦૪ અધમેશ્વર છે ૨૫

દિવોદાસેશ્વર શુદ્ધો દાલભ્યેગશ્ચતત પરઃ ॥

પવિત્ર પાપમક્ષેશો મદમક્ષેશ્વરસ્તથા ॥ ૨૬ ॥

તિલભાળેશવાણેશૌ વિરયાતૌ તન્ન પાર્વતિ ॥

ઇતિ તે શિવ નામાર્નિ કથિતાનિ મયા મુદા ॥ ૨૭ ॥

હે પાર્વતિ ! ત્યા શુદ્ધ ૧૦૫ દિવેદાસેશ્વર અને ઉત્તમ ૧૦૬ દાસેશ્વર, પવિત્ર ૧૦૭ પાપભેશ્વર તથા ૧૦૮ મદલભેશ્વર અને પ્રસિદ્ધ એવા ૧૦૯ તિલભાળેશ્વર ૧૧૦ ખાળેશ્વર છે આખી રીતે ગે હુપથી તમોને ૧૧૦ શકરના નામ પ્રદા ૨૬-૨૭

અય શૈવનામ્ના હિ વર્ગ શુભો વૈ ।

શ્રુત પાપહર્તા સદા ક્ષેમકર્તા ॥

અપિ સ્નાનપુણ્યપ્રદ પાઠતશ્ચ ।

ધરાસ્વર્ગજૈર્માર્નનીયો વરો મૈ ॥ ૨૮ ॥

મનુષ્યો અને દેવોને માનનીય માફ વરદાન છે કે—શુભ એવો આ શિવ નામનો વગ જે સાબળ્યો દોય તો પાપને હરનાર અને મદા મેમનો કરના છે વગી પાઠ કરવાથી ગંગાસ્નાનના પુણ્યને દેના છે ૨૮

ઇતિ શ્રીકારીચણ્ડાન્તર્ગત સક્ષિપ્ત કાશિકા તીર્થ

માલિકાયા શ્રી પાર્વતી ચન્દ્રશેખર સવાદે શિવનામ

ગણનારયો દ્વિતીયો ડધ્યાય

॥ ૨ ॥

ઇતિ શ્રીમક્ષીચણ્ડાન્તર્ગત સક્ષિપ્ત કાશિકા તીર્થ માર્નિમા શ્રી પાર્વતી ગેષરના સવાદમા શિવ નામ ગણના નામનો દ્વિતીય અધ્યાય સંપૂર્ણ થયો ॥ ૨ ॥

તૃતીયોઢધ્યાય ॥ ૩ ॥

શ્રી શૌનક ઉવાચ

તત્ત કિ કથયમાસ રાઢ્ઢર સ્વા પ્રિયા પુન ॥

કથયાશુ કથા સૂત' શ્રોતુ સત્વરતે મન ॥ ૧ ॥

અધ્યાય ૩ જે

શ્રીશૌનક ગોવ્યા — હે સૂત ! ત્યારપછી શકે કઝીવાર પોતાની પ્રિયાને

શુ ઠહેતા હતા તે માબળવાને માડ અત ડરણુ ત્વગ કરે છે માટે જતરી
ઠહે ૧

શ્રી સૂત ઉવાચ

શૃણુ શૌનક મદ્ર તે મુનિવર્ગયુતસ્ય વૈ ॥

સાવધાનતયા વચ્ચિમ ચન્દ્રશેખરમાપિતમ્ ॥ ૨ ॥

શ્રી સૂત બોલ્યા — હે શૌનક ! મુનિવર્ગસહિત નમાડું કંઠ્યાણુ થાઓ
શરણુ કહેલું ઠહું છું તેને માવધપણુએ માબળો ૨

શ્રી પાર્વત્યુવાચ

મક્તમક્તિવશગો યદિ સ્યાસ્ત્વમ્* ।

કલ્પતા કિમપિ તીર્થકદમ્મમ્ ॥

જાયતે મમ મનોઽધિકતૃષ્ણમ્ ।

કાન્ત ! તે શુભવચ્ચ શ્રવણાય ॥ ૩ ॥

શ્રી પાર્વતી બોલ્યા — હે ઝાત ! જો તમો ભકતોની ભકિતને વગ હોતો
મને ગાઈડ પણ તીર્થ સમૂહને ઠહે કારણ કે આપના શુભ વચન શ્રવણ કરવાને
માડું અત ડગણ અતિ તૃષ્ણુવાળુ થાય છે ૩

શ્રીચન્દ્રશેખર ઉવાચ

હેપ્રિયે ! ત્યજસિ કિ દ્રઢધૈર્યં વાચ્મ્યહ સકલકુण्डगजास्यान् ॥

ભૈરવાન્નિલિલસૂર્યસમૂહ કેઝવાકૃતિચય તવ મૂર્તી ॥ ૪ ॥

શ્રી ચંદ્રશેખર બોલ્યા — હે પ્રિયે ! તુ શામાટે અધીરી થાય છે હું તુને
મવ કુહોને, ગણપતિઓને, ભૈરવોને, સવ સૂર્યસમૂહને, વિષ્ણુમૂર્તિઓને, અને
તારી મૂર્તિઓને (દેવીઓને) ઠહું છું ૪

ચત્વારીશચ્ચ કુण्डानि वचम्यासौ ते प्रयत्नत ॥

જ્ઞાનદા જ્ઞાનવાપીચૌકારગઙ્ગા ચ પુણ્યદા ॥ ૫ ॥

વરણા દણ્ડલાત ચ જ્યેષ્ઠાકુण्ड शुभप्रदम् ॥

દ્રૌપદીકુण्डसीशानि शुद्ध गन्धर्वतीर्थरुम् ॥ ૬ ॥

હે ઇંગાનિ ! પ્રથમ પ્રયત્નથી તુને ૪૦ કુટો કહી આપુ છું જ્ઞાનપ્ર ૧
જ્ઞાનવાપ અને પુણ્યપદ ૨ ઓપારગગા ૩ વરણા, ૪ દહખાત, શુભપદ ૫ જ્યેષ્ઠ
૩૬, ૬ નાપતીકુ ૭ અને શુદ્ધ ૭ ૧ ધવત્રીય છે ૫—૬ અપૂર્ણ

કાવ્ય વિનોદ

(લેખક — મણિલાલ કરણારા કર મહેતા)

ભજન (૧)

તુ સાર આ મસારે, મન સુખ ઝાઈ ન વિચાર—ટે-
મ્માત તાત મૌ સ્વાસ્થના છે ભગીની બ્રાત તેવા સમજ લે,
તુ મવ તારા ધારે મન સુરખ—
તન ધન સંપતિ ને સુત ગ, ન હુ કે તુ મારા મારા,
ઝેઈ ૧મ ના વે તારે, મન સુખ—
શ્રી હરીતુ નમરણ નથી સ્તો ક્રાંતી આજે નીશદીન ફરતો
શીઝ મોતનો ભય ભારે મન સુરખ—
મણી માધવતુ ધ્યાન ધરી લે મર્જે જવાના માધન ધીમે,
બહાવાજ આવે વારે, મન સુરખ—

ભજન (૨)

નહુ લે ભજરે નહુ સઘડુ તજ મનવા
જુડી જગ જગ છેડી પ્રભુ લે ભજ ૧૨
જઠરે તુ ઝેન કરીને પ્રસવને પામ્યો અ યા
જાળ લીનામા ભૂ થો ભૂધર જરે મનવા જુડી—
જીવાનીમા યુવતી સગે મોજો તે માણી અત્યા
વિનાયા વનમાગી સ્મૃદ્ધિ ઉવટી સજરે મનવા જુડી—
વૃદ્ધ થયો ને તને વ્યાધિઓ વળગી અ યા
સ્વાય શી રીતે ધાય, હવે હરજરે મનવા જુડી—
મણી જટે રામ નામ રૂટને તુ પામર નાણી
હાફેલી જાજ તા હાથે છે હજરે મનવા જુડી—

ગણવ

૧૨૫ અરે સ ૧૧ બહાવા, અબધી રનેહીઓ દાલા,

ન કોઈ કાંઈ લે જાયે, બધું અહીયાજ રહી જાયે,
મમત બાધે સુરખ મોટા, બધા છે ખ્યાલ તુજ જોટા,
અતુર વિદ્રાન પશુ સુખ્યા, ન કાળે કોઈ ને મૂક્યા

વજીરોને અમીરોને, ગરીબોને કઠીરોને,
નૃપાલો શાહ સાહેબને, અળળ બળવાન વીરોને,
યુવાનો બાળને વૃદ્ધો, તરૂણનો માથ જો સધો,
મમગાને મર્વ જઈ સુખ્યા, ન કાળે કોઈને મૂક્યા

હજારો રક્ષકો રાખી, જગતમા દશતા દાખી,
લડ્યા રણમા બની શૂરા, યર્થા યર્થ દુષ્મનો પુરા,
બળે ધુળવતા ધરતી, દુહાઈ દેશમા ફૂટી,
ચિતા કરી ઝાપટમા પુક્યા, ન કાળે કોઈ ને મૂક્યા

ન મમજે શુદ્ધ વાણીને, સુતો શુ ? સોડ તાણીને,
બલકનો ખેલ જોગે છે, શીરે યમ દડ મોટો છે,
મણી નજરો નજર જોયા, શુણી બહુ હાથથી જોયા,
ગ્યા ના કોઈના રૂક્યા ન કાળે કોઈને મૂક્યા,

પૂર્વકાલના પ્રાદ્વણોની

શાસ્ત્રપ્રગયણતા અને નિરાહનું નિશ્ચિન્તપણું

શ્રી દેવવ્યાધામનિવામી શ્રીમત્પદ્મહન પરિમાજકાચાય શ્રીકૃપાનદ નર
સ્વતીના આ ગળદો આપણા અત કરણમા કોરી રાખવાસરખા છે કે શાસ્ત્રજ્ઞાનમા
પ્રગયણતા એજ પ્રાદ્વણવણનું પ્રાદ્વણપણું છે વ્યવહારમા તો માત્ર પ્રાપ્તિવાક
પદ્ધતિથીજ વર્તી પ્રાદ્વણે શાસ્ત્રીય વિચારોથી લોકકલરાણુ ડરવાનેજ પોતાના
જીવનનું ખરૂં કલ્પવ્ય મમજવું જોઈએ હાલના પ્રાદ્વણો જેઓ “ લાડી વાડી
અને ઘોડી ” માજ આધની દોડ કરી રહ્યા છે તેઓના પૂર્વજો એકાત પદેશોમા
વમી શાસ્ત્રીય વિચાર અને શાસ્ત્રીય આચાર માજ પોતાનું આયુધ્ય ગાળતા હતા
તેઓની એવી પ્રવૃત્તિના પ્રભાવને લીધેજ તે કાળની પ્રજા અને તે કાળના રાજાઓ
તેમને શોધતા શોધતા તેમની પાસે જતા, તેમનું સારણ લેતા અને તેમનું સેવન
કરતા હાલ ઉદગ્રપ્રગયણ, જિજ્ઞાસુનાજ અને કુદ્ર અભિલાષાઓથી માર્યા જતા,
અહિંસ અને આયુષ્મિદ ગ્રેયને શુભાવી બેસતા આધુનિક ભૂદેવો (૧) અને મહા

સામે (૧)ના પૂર્વજો તમિની આની કામનાઓની બાજમા કદી પણ ફેરમાઈ રહેતા નહિ, ધનધામના પર્તિગામા લેવાઈ રહેતા નહિ અને મિષ્ટાન્નાના ઓડકાર ખાઈ અછોઅછી થતા પેટપર હાથ ફેરવ્યો એને જીવિતસવસ્વ પામી નુકસા કે શ્રી પુત્રાદિકને માટે અતવચ્ચના ઠોડી કોઈ ભગી મૂક્યાથીજ લવની લાવડ લાગી । ઈ એવુ તેઓને સ્વપ્ન પણ આવતુ ન હતુ આને લીધેજ તેઓના યગ આજ્ઞાથી ગવાય છે આ કારણથીજ તેઓ પ્રાત સ્મરણીય છે એવ દેશોની પ્રત્યમાના ન્યાયી શુદ્ધિમાન પુરુષો આ હેતુથીજ આર્યોવત્તાના પ્રાદ્યલો નહામમર્થ હતા એમ હોછે અને આથીજ આપણે સૌ આજ માનપુર સગ તેઓ ના દૃષ્ટાત લઈ મત્યમાર્ગે આ નવાનો તથા ખીજાઓને સત્તમાર્ગે ચનાવવાનો કોઈ ઝેઘ વખતે અભિવાધ ધરી આનંદ માનીએ છીએ

આજે આપણે બહાના દઇએ છીએ કે અમે શાસ્ત્રવિચાર કેવી રીતે શ્રી કરીએ ? શુ અમને કોઈ રાજ કે કોઈ ધનવાન ગૃહસ્થ કાઈ વર્ષામન આપે છે ? વળી અમારા શરીરને પાપુ સહન થવુ જોઈએ ના ! આજો દિવસ વાચવાથી, લઘ્યા કરવાથી કે વિચાર કયા કરવાથી અમોને ઉધરમ, અજીણ, વગેરે થાય એવે વખતે કોપુ આડે આવે કે કોપા અમારી રગા કરે ? શાસ્ત્ર વિચાર સવાતુ િ ઘણુ અમા । મનમા પણ આવે છે પાપુ વખત ન મળે તેનુ શુ કરવુ ? સ વારના બને તો નહાવા ધોવાનુ તરત આગેપી બે ગૃહસ્થને ત્યા જસ તેમની મરજી માચવવા આટો હથ ઘેર આવીએ ત્યા દશ અગિયાર તો બહુ બાપી પછી એકાઈ તૈયાર હોય તે જમવા બેસીએ તેમા પણ ખલાક દોઢ નાક તો જવો જોઇએ ? એમ કરતા મયા હ થાય એમલે કાઈ આરામ તો લેવો જોઈએ ? ંધરે માણસ બનાયા છે તે કાઈ ગદાવહીતર કરવાને નહિ કોઈ વખત નાત મેળો કે ચજમાનતુ જમાપ હોય તો વળી બપોર ત્યા રસોઈ કરવામા કે બજાર માથી માલ ઉપાડી ઉપાડી સોઠે પહોચાવામા ગાળવી પડે તે દીવસ આરામ લેવાનુ માડી વાળીએ બપોર પછી માજ સુધીમા કાઈ આજીવિતમાટે કામધ ધો તો કરવોજ જોઇએ કહો આમા અમોને શાસ્ત્રીયવિચાર કરવાનો અવકાશ ક્યારેમજે ? બાકી અમારાથી બને છે એટલુ તો શ્રીએ છીએ

આપણી વિકૃતતાનુ આ એક અશમાત્ર દિગ્દશન છે આવા આવા પ્રકારની અસખ્ય વિખળતાઓમા આપણે ઘેરાઈ ાયા છીએ અને જે કાઈ આપણે ખરૂ કતવ્ય છે તેને બાબુપર મૂકી બેઠા છીએ આપણે બરડના કાકરાઓની ભારીઓ આધવામા એટલાબધા નિમર ઘઈ ગયા છીએ કે ખરા રત્નોને શુભાવી બેસીએ ળીએ ખરૂ પ્રવૃત્તિઓમા સુખની મિથ્યા આશાઓ રાખી સુખના ખરા સાધનો ને ભૂરી જઈએ છીએ આ સઘણુ બતાવી આપેછે કે આપણી શુદ્ધિ ઠેકાણેથી

ખર્ચી ગઇ છે આપણને લાન નથી ગ્યુ કે આપણે કોણુ ઝીએ ? આપણે મમ જતા નથી કે આપણુ કસવ્ય શુ છે ?

આપણે બ્રાહ્મણ છીએ બ્રાહ્મણોતુ કસવ્ય શાસ્ત્રીય વિચાર કરવા અને તેવા વિચારો કરી લોક કલ્યાણ કરવુ એજ છે માન ઉદ્દેશ્ય, જિન્હલોત્ય અને કુદ્ર અભિલાષાઓ એ આપણુ કસવ્ય નથી જિન્હલોત્ય અને કુદ્ર અભિલાષાઓ તો સવથા ત્યાજ્ય છે કસવ્યપગયણુ રહી શકાય એજ માટે ઉદ્દેશ્ય પણુ એટલે જનરાશિને કાઝપણ આહાર આપી શાત પ્રયો એટલુજ, પ્રધાન-ન-વ્યને અગે આપણે ડરવાતુ છે પણ ઉગ્રપોષણને માટેજ મોટા જગ યોદ્ધવા અને આપણા બ્રહ્મત્વમવગ્વનો લોગ આપી દેયો એ કાઝપણ રીતે થોય નથી પૂવકાળમા જેઓએ શાસ્ત્રીય વિચારો કરી લોકકલ્યાણ કરેલા છે તેઓ શાસ્ત્રીય વિચારો સિવાયની સઘળી બાબતોનો પ્રાક્તનિર્વાહની પદ્ધતિથી એટલે જે વખતે જે બાબત આડે આવી તે તે બાબતનો તે વખતે જે તે કઈ કઈએ કરી નાખયો પણ કસવ્ય વિચારોમા ખનન પાડનારી તે બાબતને ચામતુની માફક ચોરી ન રહેવુ એવા વિચારના પ્રાધાન્યવાળી ગતિથી તેનો નિધન લાવી દેતા નીચેનુ પવિત્ર દૃષ્ટાંત વાંચો

વૈશેષિકદ્વારનાના કર્તા જ્ઞાનુની ન્યાયશાસ્ત્રનો વિચાર કરવામા પ્રવૃત્ત ગ્હે તા હતા એ શાસ્ત્રીય વિચારમા તેમનુ મન એટલુબધુ ન લગ્ન થઈ ગયુ હતુ કે તેમણે દુનિયાની ખીણ બધી બાબતોતરમ્થી પોતાની વૃત્તિ સપૂણ વાળીજ લીધી હતી પોતાના ઇષ્ટ શાસ્ત્રીયવિચારમા સમારના અન્ય ડાચો તેમના મનવી વિમ્મરપજ હતા વધારેતો ગુ પણુ લોજન કરવાની તરખડમા વખત રોડનો એ પણ તેમના મનથી મોહોટો વિષેય હતો પોતે એકાતવામમા પગચણ હોવાથી લોજન પકાવવાની તરખડ પોતાને હાથે જ વી પડે તેમ હતુ અને એવી તરખડને સ્વીકારી એટલો વખત પણ શાસ્ત્રીયવિચારનો લોગ આપયો એ તેમના મનથી બહુજ ભારે પડી ગયુ ખીણ તરફ જો કુવાની બાધાને શાત કરવામા એગ્રા ર ગ્હે તો તેથી આરોગ્ય લવડે અને આરો ન લવડતા મનની ઉપર ડાઇ ખરાબ અમગ થાય એજ માટે કુધાની બાધાના પ્રમાણમા પેટમા કાઈ કાઈ અનાજ નાખવુ જોઈએ એમ પણ તેમના મનમા આગ્યુ તેથી કુધાની બાધા પણ ન નડે અને પોતાના પ્રધાન કસવ્યમા વિષેય પણ ન પડે તે માટે એ મુનિએ એવી ગો વ્વણ કરી કે આજુબાજુના કોઝ લદ્દજનો લક્ષિતભાવથી ગયા ધાન્ય કણુ આપી વ્વય તે એક વત્કવના કટકામા રાખી મૂકવા માઝ્યા અને મધ્યાન્હમા નુ ધીના પોતાના નિત્યકર્મને પહોચી લઇ પડી વ્યારે પોતાના ઇષ્ટવિચારમા એકાગ્ર મનથી સ્વિર આનને બેસે ત્યારે પેલી ધાન્યજલુની પોટની પોતાની બાજુમા ગળે પોતાના કસવ્યમા શુધાઇ જતા જો યાદ ન આવે તો એક બે દીવમ ઉપવાનમા

પણ આ યા જાત્ય અને એ ત્રણ વિશે ઉદરમાથી જઠાગ્નિ ચાલિને માગી છે અર્થાત્ મધ્ય કુધાની બાધા જણાવા લાગે અને તેને લીધે પોતાના ઇષ્ટવિચારમા વિશેષ થતો દેખાય તો તરતજ પેલી પોગલીમાથી થોડાં છુ ખાઈ કુધાની શાંતિ કરી પાછા પોતાના ઉત્તરવ્યમા લાગી જાય આ જોઈવલ તેમને ઘણી / અનુકુલ થઈ પડે અને તેથી તેમણે પ્રત્યાજ્ઞ આપીનેજ પોતાનું જીવન ચતીત કર્યું આની રીતે આ છુ ખાવાને લીધે તેઓ કણ્ણાદ* એ નામથી વિશ્વવિખ્યાત થયા

આ ડણાદમુનિએ યાચશાસ્ત્રમા વિશેષ નામનો એ નના પદ્ધતિ મિદ્ધાઓ તેને લીધે તેમનું રચેનું ન્યાયશાસ્ત્ર વૈશેષિક દશન કહેવાયુ આ વૈશેષિક દશનમા પ્રમણગત વિચાર અતિગમ્ય છે । ઉત્તરને કહેવો છે એ કે વેદાતસિદ્ધાન્તને પૂર્વમીમામ્સાના ઉદ્દેશ્ય લાગોની પેઠે એનો પણ કેટલોય ભાગ અનુકુળ નથી તો પણ એમાના પ્રમાણગત વિચારને વેદાતમિદ્ધાત તેમ / અથવા મિદ્ધાતો પણ બહુ આદરપૂર્વક આવશ્યક આપે છે એ દશનના પાંચેના અધ્યાયમા પ્રમવાયમ બધથી સળદ્ધ અથવા પદાર્થોનું પ્રથમ બીજા અધ્યાયમા પ્રતિરૂપણ, ત્રીજા અધ્યાયમા આત્મા અને અતકરણનું લક્ષણ, ચોથા અધ્યાયમા શરીર અને તદુપર ચોત્તિવિવેચન, પાંચમા અધ્યાયમા કમ પ્રતિષ્ઠા ન છૂટા અધ્યાયમા શ્રાતધર્મનું વિવેચન, સાતમા અધ્યાયમા ગુણ અને નમવાયનું પ્રતિપાદન, આઠમા અધ્યાયમા નાનની ઉત્પત્તિ અને તેના મગ કરપુ વગેરેનું પ્રતિપાદન, નવમા અધ્યાયમા પુત્રિવિશેષનું પ્રતિપાદન, અને દસમા અધ્યાયમા આત્માના ગુણોનું પ્રતિપાદન કરવામા આ યુ છે

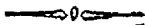
ડણાદમુનિએ પોતાનો મિદ્ધાત જણાવ્યો છે કે વેદવિહિત ધર્મના પાલનની જરૂર અને મોક્ષ એ બંનેની પ્રાપ્તિ થાય છે, અર્થાત્ ધર્મદ્વારમા જેમી પ્રમાણમાજ અટકી રહે તો સ્વર્ગની પ્રાપ્તિ થાય છે અને ધર્મદ્વારમા જેમી તત્વજ્ઞાન પામેછે તો મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે એમાથી ગમે તે મેળવવાને વાસ્તે ધર્મની તો પડેની જરૂર છે ધર્મના મેળવવગર એ એમાથી એક પણ પાત્રી ગણતુ નથી

ડણાદમુનિના નામથી આયુર્વેદમળથી નાહીવિનાન નામનો એક નાનો ગરબો પ્રચલિત પ્રખ્યાત છે એમા તેઓ જણાવે છે કે આ આયુર્વેદ પ્રથમ શ્રી મહેશ્વરે પ્રદાને આપ્યો, પ્રાદાની પામેથી ઇદ્ર શિષ્યા અને ઇદ્રની પાસેથી એ નાન મને મળેલું છે

આવી રીતે ડણાદમુનિ આયુર્વેદના વિચારમાં પણ કૃતશ્રમ હતા એમ જ જણાય છે પણ તેમની ખરી નામના તો ન્યાયશાસ્ત્રને લઇને જ છે એમના વૈશેષિક દશનપર અસ્રખ્ય પડિતોએ પરાકાષ્ઠાનો શ્રમ ઉઠાવ્યો છે અને એને અનુસારે એનેક નાના મોટા અથો લખાયા છે

ડણાદમુનિનું આ દૃષ્ટાંત આપણને શું જણાવે છે ? એજ કે તે ડાગના બ્રાહ્મણો વિદ્યા અને ધર્મના મેવનમાંજ નિમગ્ન રહેતા એ પ્રધાન ક્તવ્યનેજ મર્નાશે જાગવી લેતા અને તે ત્રિવાયની બધી જાણતોમાં ગમે તેમ ચલાવી લેતા જ્યાંદે આજ આપણે વિદ્યા અને ધર્મનું મેવન કરવાની જાણતોને જેમ તેમ ચલાવી લઇએ છીએ અને તે ત્રિવાયની ખીજી બધી જાણતોનેજ મર્નાશે જાવવવા ના વનખા માગીએ ડીએ આજે દિવસ ડ્યાથી આવમ્યા લગી જમણની પાઠગ હેગન થવું હોય તો તે આપણે ખુશીથી ડખુલ કરીએ છીએ, આજીવિકાના હુદ લાભ ને માટે મોટી મારપજાડ ઉઘ આપેશથી કરી મૂકીએ છીએ, વિપતુત્ય પગિ જુમ લાવનારા વિપયાલિતાયોમાં વેગથી વધતા જઈએ ડીએ અને નાત જતના મફતીયા મમતમાં આજી હવિત અપણુ કરી દઇએ છીએ પણ વિદ્યાના કે ધર્મના મેવન માટે થોડો ઘણો વખત મેળવવાનું પણ આપણાથી જાની શકતું નથી તથા વિદ્યાની કે ધર્મની વાત નિકળે છે ત્યાં આપણને જગાસા આવવા લાગે છે અને ડોઢ આપણને ગમે તેટલા પડકારે તોપણ આપણું મન જાપણુ અકુટિત થતું નથી આ વાત શું આપણે વિચારવાજોવી નથી ? તમો મોડા તો મોડા ગમે તેટલા અશે શાસ્ત્રીયમસ્તારોથી અપત્ર જાને જઈથી તમારા મતાનોમાં તમારો એ શુણુ ઉતરી તેઓ શાસ્ત્રીયમસ્તારોથી વિગેય અપત્ર થાય બ્રાહ્મણો જેમ જેમ શાસ્ત્રીયમસ્તારોથી અપત્ર થતા જશે તેમ તેમ તેઓ પોતાની પૂવની પ્રશન્ત સ્થિતિને પાડી હાથ કરી શકશે આ મિદ્ધાતને માં ડોઢ મહુદય અનિર્જાધ્યજ ગણુજે શ્રી વિદ્યા દેવી, ધર્મ અને એ જાનેના મૂળ પ્રવત્તક શ્રી વેદનારાયણ સવ બ્રાહ્મણોને સન્મતિ આપી તેમને શાસ્ત્રીય આચાર વિચારો તમ્ક હોરી તેમનું તથા તે દ્વારા મવ મનુ ધ્યોનું કે યાજ કરશે એમ મવનિયતા સર્વેશ્વરના ચરણકમગમાં પ્રણામપુખ્પાન્નિ માથ અમારી પુત પુત પ્રાથના છે તથાસ્તુ !

(બ્રાહ્મણ)



ઇનામની કવિતા

નામેના માદૃષ્ટિ એક પળવાડિયા અન્ન અમા । આહુકોમાના જેઓ પુરી
 ૧ મોડનશે તેમાથી આવેન કવિતાઓમા મુકાબને જેની કવિતા મન ૨ તા
 ૧૨૨ જણાશે તેને હુઆજદેવ અને ગણિદેવી નામે અનિકાનિ નામેવ
 ઇનામ તરિકે આપનામા આવશે

“ ઘોડી મારે ઘોડીને ”

નાહુમ્વ ના પિવાવિનામ મારે આ ચોડના છે તો તેમા મવ નિકાન
 બધુઓ રસથી ભાગ લેશે એમ મશા રાખનામા આવે છે

અધિપતિ

કવિપ્રિયા

(લેખક — કન્યાશુભિષ નનલભિષ કવિય — રાજકોટ)

ગતાકથી ચાલુ

જો અલભેની હોય અને નાયકનો મિલ્લાય થયો ન હોય અને આની
 રીતે કરે તો વિમનમ્થા નાથિ । બહુથી

અભાવ હેતુ—સર્વેયા

જાન્યો ન મે મદ યૌવનકો ઉતયો કવ કામકો કામ ગયોઈ,
 ઓડયો ન ચાહત જીવ જોરિ કલેવર છાડિ દયોઈ,
 આવતિ જાતિ જરા ઢિન લીલતિ રૂપ જરા સવ છીલિ ગયોઈ,
 કેશવ રામ રરૌ ન રરૌ અન સાધેહી સાધન સાધુ મયોઈ,

કાંઈ એક વૃદ્ધ પુરૂષની તેના સખો નત્રે સુખિ છે કે — મહારી જુવા
 નીનો મદ ક્યારે ઉતર્યો તેમ ન કામની કાયશ્ચિ ગઇ તે કાંઈ મહારા બાપુવામા
 આ યુ નકિ ૭૩ આ શરીરનો ત્યાગ કરવા ચાહતો નથી પણ ગળે શરીરનો
 ત્યાગ કરી કીધો અથવા શરીરે બગનો ત્યા । ક્યો જ । અવસ્થા (વૃદ્ધપાલ)
 વિમોને ગળ્યે બાપ છે — વખતને દુઝે કરે છે અને રૂપ હતુ તે નષ્ટુ જ ।
 અવસ્થા ગળી ગઇ શ્રી રામ નામતુ રટણ (સ્મરણ) ધ્યા વિના અને મયમા

દિ કાઈ પણ માધન માધ્યા શિવાયજ સાધુ થઈ ગયો

પ્રશ્ન — આમા પ્રથમ વિભાવનાં કેમ નહિ ? કારણકે વિના માધ્યે સાધુ થયો અકારણાતઃ પણ છે માટે દ્વિતીય બોધ્યે

ઉત્તર — નિખલ જલ રહિત જે જરા અવસ્થા તે નરણુ છે તેને અન્ય ની મહાયતા પ્રાપ્ત થઈ નહિ માટે વિભાવના

ભાવઅભાવ—સર્વૈયા

જા દિનતેં વ્રપમાન લલીહિ અલી મિલયે મુરલીધર તેહી,
સાધન સાધિ અગાધિ સવે બુધિ સોધિ જે દુત અમૂતનમેહી,
તા દિનતે દિનમાન દુહૂનકિ કેશવ આવતિ વાંત કહે હીં
પીછે અકાશ પ્રકાશ શરી ચઢિ પ્રેમ સમુદ્ર વઢે પહિલેહીં

મખી પ્રત્યે મખીની ઉક્તિ કે — હે સખી ! જે દિવનથી તે નવમાનવ તી શ્રી રાધીકાજીનો મુરલીધર શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર માથે મેળાપ કરી આપ્યો છે, અને અગાધ બુદ્ધિ વડે શોધેલા સાધન સાધી અભૂત એટલે નહિ અને તેવું દ્વિતકમ કર્યું છે, તે દિવનથી હર હમેશ તે જાનેને માટે જીવી વાતો ચાલે છે કે, ચંદ્રપ્રકાશ તો આમશમા પાછળથી થાય છે પણ તે પહેલાજ પ્રેમ મસુદ્રમા ભરતી થાય છે—વધી જાય છે

આમા સખીએ મેળવી આપ્યા તે સ્વભાવ અને ચંદ્રોદય વિના પ્રેમસમુદ્રની ભરતી તે અભાવ

રમ અનુકુળ વિદારને ભાવે કહેવામા આવે છે અને અનુચિત રતિભાવ જેટલા તે અભાવ તો આહિ જાનેને મુખચંદ્ર જોવાની આહના છે તેથી પ્રેમ મસુદ્રનું વધવું તે અનુચિત ભાવ, માટે ભાવ અભાવ જાને થયા અને જાનેના હેતથી હેતુ

અવ વિરોધામાસ લક્ષણ—દોહા

વરણન લગૈ વિરોધસો, અર્થ સર્વે અવિરોધ,
પ્રકટ વિરોધામાસ યહ, સમુજ્ઞત સર્વે સુવોધ

વર્ણન કરવામા વિરોધ જાગે પણ મધ્યજોન અથ અવિરોધ તે પ્રજા વિરોધામાન સુષ્ટ બુદ્ધિમાન નમજે છે

ઉદાહરણ—કવિત

પરમ પુરુષ કુ પુરુષ સગ શોભિયત,
 દિન દાનશીલ પૈ કુદાનહીં સો રતિ હૈ,
 સુરજ કુલ કલશ રાહુમે રહત સુખ,
 સાધુ કહે સાધુ પરદાર પ્રિય અતિહે,
 ઝકર કહાવત ધનુષ ધરે દેશિયત,
 પરમ કૃપાલ પૈ કૃપાણ કર પતિહે,
 વિદ્યમાન લોચન ઠૈ હીન વામ લોચનનિ,
 કેશવ દાસ રાજા રામ અદ્ભૂત ગતિહે

શ્રી રામચંદ્રજી મહારાજની અદ્ભૂત ગતિનું વર્ણન કરવામાં — પોતે પરમ પુરુષ હોવા છતાં કુ પુરુષ મગ શોભે છે તે વિરોધ પરંતુ કુ એટલે ભૂમિ તેના વરુષ એટલે ભૂપતિઓના સાથમાં શોભે છે અથવા કપિ રીછના સગમાં એ વેળા દિવસે દિવસે દાનશીલ હોવા છતાં કુદાનમાં ત્રીનિ એ વિરોધ પરંતુ કુ એ ભૂમિ તેના નામમાં ત્રીનિ એ અવિરોધ

સૂય કુળના કળશ છતાં રાહુથી સુખ રહે છે તે વિરોધ પણ રાહુ એટલે રાજમાગ અર્થાત્ સુમાગમાં રહેવાથી સુખ માનવામાં આવે છે એ અવિરોધ નાધુ પુરુષો ટટે છે કે નાધુ છો છતાં પદારા અતિ પ્રિય છે એ વિરોધ પણ પર એટલે ઉત્કૃષ્ટ, એવા સ્ત્રી જે સીતાજી અતિ પ્રિય છે એ અવિરોધ

અકર કહેવાઓ છો છતાં કરને વિશે ધનુષ્ય ધારણ કરેલું દેખાય છે એ વિરોધ પણ અકર એટલે કોઈને દરદાતા નહિ એ અવિરોધ પરમ કૃપાળુ છતાં કૃપા નહિ એ વિરોધ પણ કૃપાળુ એટલે ખડ્ગ જેઓના કર વિશે છે તેઓના તો વામી છે એ અવિરોધ

ત્રે નેત્રો વિદ્યમાન છે છતાં વામને હીન એ વિરોધ પરંતુ વામ એટલે પરારા અથવા વિષમ દ્રષ્ટિમાન, તેના સામે હીન ત્રિષ્ટિ છે અથવા વામ એટલે ટેપા હોવાનવાળા શવણાને હીન એટલે નાશ કરેલો છે (એ અવિરોધ) એવી શ્રી રાજા રામચંદ્રજી મહારાજની અદ્ભૂત ગતિ છે

અપૂર્ણ

સૌંદર્યવતી ચેતાંગ રાક્ષસી

(એક અત્રેણ વાર્તાનો અનુવાદ)

(ગતાકથી ચાલુ)

સૂર્ય જ્યારે દ્રાષ્ટમર્થાદા નિચે અદ્રશ્ય થઈ ગયો ત્યારે અમુદ્રની મપાટી ઉપર મહાન શાંતિ વ્યાપી રહી અને તેનો દ્રુત કોઈ કોઈ વખતે ડોલ તથા ખીજ લકડ કામના ઘણાના અમાનથી ભગ થતો હતો. ધીમે ધીમે અમારા ઉપર અધકાર છવાઈ ગયો, પ્રથમ થોડા તાગ આકાશમા દેખાયા અને ત્યાર પછી મધ્યાખ્ય-અગણિત તારાઓથી આકાશ આસ્પદિત થઈ ગયું. પણ હજી પવન જરાપણ નહોતો અને અત્યાર સુધીમા મહારી તૃષાની વેદના ટેવે પહોંચી હતી. આશરે સાત ત્રણે મહારા સોળવી મહારા હોઠ પણ ભાગ્યેજ લિજ્ઞ શરે તેટલું હતા. મહારા હીરાઓ જગ્તા વધારે નિમત્તી-પાણી એક નાના પ્યાલામા ભાગ પાને લાગ્યો અને મહે પીધુ લાસુધી પ્યાલો મહોએ વગી રાખ્યો.

“ હું કહેવાને હીનગીર છું કે આપણી પાસે તેટલુંજ પાણી હતું ” મેં પાણી પીધા પછી તે ગલીર લાવધી બોલ્યો, “ હવેથી આપણે તેના વિના ચલાવી લેવું પડશે ”

તેના શબ્દો મહારા કાનમા મોતના ખીલા પેઠે લાગ્યા અને હું ધાણે તુરતજ તરશ્યો થયો. હું ધારૂ છું કે મને સખત તાવ આવેયો - હોયો ભેંધએ હકામા હું બાલુ છું કે મેં મારી આખી જીદગીમા એવી મારીરિષ પીડાવાળી રાત્રિ કદી ગુજરી નથી.

ખીજ મવારે સૂર્ય ઉગ્યો ત્યારે હું નિદ્રાવશ હતો. પણ તેના તાપે મને જગાડી અમાગી સ્થિતિનો દુખદ ખરો ખ્યાલ મને ઉપજાવ્યો. મહારા સોળવી હજુ સુકાન ઉપરજ હતો અને ત્યાં હું પડ્યો હતો. લાથી હું ભેંધ રાકતો હતો કે હજુ અમે તેજ દિશામા હકારતા હતા. તેણે મને મારી તખીયતના અમાન્યાર પુઝ્યા અને તે વધારે ઠીક બતાવવાને મેં જીકવા પ્રવાસ કર્યો પણ ફરી પાલો બેભાન થઈ પડ્યો.

હું જ્યારે ફરી સાગ્ર થયો ત્યારે તુરતજ પાણી—પાણી ! પાણી ! પાણી ! ની જુમની જુજવાયની ચાલી શિવાય શું બન્યું તેની મને કાંઈ યાદી નથી પણ તેના શ્રેષ્ઠ દેખાના મનમા હું મોં પાઉંડ આપું તોપણ તેતો મુદક નહોતુજ.

મને પાણી નો અમાગી સ્થિતિ પ્રેમર ઘણીજ દયાનન થઈ થી.

અમે મધણા વહાણ હકારવાને માટે પણ અશક્ત થઈ પડ્યા હતા મિત્રો અને શત્રુઓ હુમનાવળ ઇતી મળી ગયા એ માણસ તો તૃપ્તાની પીડા સહન ન થવાથી દરીયામાં કુદી પડ્યો અને એવી રીતે પીમાલી છુટ્યો તેના દાખાનાને બીજા અનુસયા દોત પણ પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક જણાવી દીધું કે જે કોઈ તેમ કંઈ વાતચત કર્યો તો તેને ત ગોળીહારથી ઉઠાવી દેશે

આશરે માણસ ત વાગે દ્રષ્ટિમાર્ગદા નિષે સૂચ અદ્રશ્ય થયો અને તેની જવાબગી વખતેજ એ પુગનુમા પવન ફહરી આવી એક કનાકમા તો પવન લા રી ચાતુ રહી ને તેણે સામાન્યરૂપ પડ્યું ત્યાર પછી અધમાગ વડે દૈત્ય વસ્તુ અનુસય થતા પહેલાં તુતક ઉપરના એક ચીનાની ભુમથી મારો સોળતી ડોલ થઈ ગયો વહાણની ટિનારીએ ધસી નહ તેણે પશ્ચિમ તરફ તાક મારી

“ હા ! તેજ છે ! આપણે જાયા છીએ, ડી નોમનવિવિ—આપણે જાયા છીએ તે કહે છે તેમ તે સ્ફુનર (એક જાતની ગીમર) જ છે ”

તેજ વખત તે સહસ્યમય ગતિ દરમીયાન હું એથી વખત બેલાન વધ પડ્યો



પ્રકરણ ૩ જું

મૌદર્યવતી શ્વેતાગ રાક્ષસી

મહે મહારા નેત્ર ઉઘાડયા ત્યારે હું મહાગ નિમીમ આશ્ચર્ય વચ્ચે સુ સ્વચિત્રન પછે બાધેના વહરવા નિચેના એક મુગદાયન જુનતા બિઘનામાં વચ્ચેથી મુમ / થયેલાં મુનેયો હતો મારા આરામગાહની ડેનવાસની દિવાલોને ત્રીધે મહારી આતુમાણના દેખાવમા મ્હારા પગોના કણ શિવાય બીજું કંઈ નહીં શકતો નહોતો પણ ત્યારે હું એકો થયો અને બાણુની ડિનારી પરથી ડોમીયું કયુ ત્યારે મહારી દ્રષ્ટિએ જે પડ્યું તે અમારા વહાણના તુતકના બોળરા પાટિયા નટોતા પણ એક સુદર અને સારી બાધણીના ચોર (એક જાતની જાની ગીમર) તુ સ્ફુનર તુતક હતું મ્હારું જનતુ બિઘાતુ વહાણના મધ્ય ભાગે દોષ તેમ જણાતું હતું અને મહેલ્યા દ્રષ્ટિ કરી તે બાણુ ઉપરથી નિણય કરતા—વહર ઉપર કામ કરતો એક માણસ અને ફેરાડ માતુ પીતળકામ પાનીસ રતા એ માણસો શિવાય—સમગ્ર તુતક ઉપર હું એકલોજ હોઉં તેમ મને લાગુ આ આગબોટ કોની હશે ? આના ઉપર હું કેવીરીતે આબંધો હોઈશ ? અને મને આહિ આબ્યા કેવો સમય થયો હશે ? આ પ્રશ્નોનો ઉત્તર મેળવવા તોડે મહે મહાગ મગજને ઘણું સુવચ્યો છતાં એક પણ બાળતનો નિબુચ મને

મળી શક્યો નહિ મહારી સ્મરણગતિએ મહારી જેવા સ્વિકારવાની ના - ૧ દીધી, અને તેવી, છેવટ થાકીને હું પાછો પથારીમા પડ્યો અને કરી એકના મહાગ નેત્રો બંધ કર્યા

આ પ્રમાણે હું લાજ્યેજ કરી ગદ્યા હોઇશ તે પહેલા બીજી બાજુ ઉપર ઝાંકે અવાજ મલળાતા હું બેઠો થાડ ગયો અને ડાકીયુ કરી તે બાજુ જોયુ ત્યાં મેં જે જોયુ તેનું વણુન હું કેવીરીતે કરું ? ત્યાં પછી ત્રણ વય વ્યતિત વચા દે તોપણ, તે પછે મહારી મામે જે ચિત્ર કતુ તેને લગતી ઝીણામા ઝીણી વિગત પણ જાણે કે તે રાષ્ટ્રીય ગદ્ય કાલેજ બની ટોચ અને મહારી સ્મરણ સક્ષિતમા અપ્રદ ગીતે ડોનરાઈ ગદ્ય હોય તેવી ગીતે મને અપૂર્ણ યાદ છે

હાથ રાખવાના હાથા ઉપર એક કોણી રાખી તે નજીક હાથની કમળ મળિંગી હથેલી પર હડપચી ટેકીને એક સવા । સુદૃઢ લવના નેત્રગની એક લાખી ખુરશીમા બેઠેલી હતી તે સુદૃઢ એટલી બરી મનોહર અને લાવણ્ય વતી હતી કે હું અત્યંતે અવલખી ખાત્રી પૂર્વક કહી શકું કે મારા આખા જીવનભરમા ડહી પણ તેવી રમ્યાગી યુવતી મહે જોઈ નહોતી અથવા લવિષ્યમા જોવાનો મલવ પણ નથી જો કે તેણી બેઠેલી હતી અને તે જાણને લાડ હું તેની બગબગ ઉચ્ચાઈ નક્કી કરી શક્યો નહિ જતા મહારી ખાત્રી હતી કે તે મામાન્ય કરતા વધારે ઉચી ટોચી જોઈએ તેના અવયવો હું જેટલું જોઈ શક્યો તે ઉપરથી ઘાટના અને પ્રમાણમગના જણાતા હતા તેનું સુખ કમળ અતિગદ્ય સુદૃઢ હતું અને તેની ભામાશે કુરગમમા ગુણપત લખાયના નેત્રો અને દીપ ની ગીખા સરીખી મીઠી નામિ । વધારે કરતા હતા માથાપગના ફ્યાગ ડેગ ડનાપમા સુવણુગી હાથ અનુદ્ધ શોભા ઉત્પત કરતી હતી તેણે મર્વાગે શ્વેત વસ્ત્રો પહેર્યા હતા તેના ડેડગુડ (તુતકપર પહેરવાના જોડા) અને માથા પગની પહેાગી પનામા હુટ (ગોપી) એ બને પરા શ્વેતજ હતા ક્ષેત્ર જોડજ ચીજ આ સુદૃઢતાના નમુનાને આટખીરી જેવી હતી જે પ્રમાણમા તે માદયવતી હતી તે પ્રમાણમાજ તેનાથી વિરુદ્ધ ગુણુવાળો એટલે જોડાગ અને ખીકાનગો એક ધોળો ખુનડોગ, પોતાના આગવા પાના પડા વચે માથુ રાખીને લપાઈ બે । હતો અને તોણી નાશ કરવા ઇચ્છે તેવો કોઈ શસ્ત્ર ગાળુબાળુ છે કે નહિ તેની ખાત્રી કરવા તે પોતાની લોટીની ખ્યાત્રી કુગ આજો તેટીના રહે । પગ વા વાર હેવતો હતો

તેણી, ખરેખર તેણીના પોતાના વિચારોમાજ નિમ ન થયેલી જાતની હતી અને ખુરશીની બાજુમા તેટીનો એ હાથ જે લટખેનો હતો તે કુતતના માથા ઉપર ઠર્યો અને ધીમે ધીમે તેનાપગ પમવારવાની પેઠે ફરવા લાગ્યો ત્યાં પછી

તેના નેમે ઉચગયા અને હુ તેણીના તરફ જોઈ હો હતો ત તેલાએ જેણે
હુ જાણત થયેલો હુ એમ જોઈ તે ઉઠી અને મ્હારા તરફ આવી

“ કેમ, છેવટે તમે જાણ્યા કે ઝંઝટર ડી નોમનવિલિ ? ” તેણી હસતા
હસતા મોલી અને તેણીને સ્વર માણગલા / મને જણાયું કે તેના સ્વર અગાઉ
તાવાય એ હુ જુદીએ તેના ઘરતા પલ તે સ્વર ઘણોજ મધુ હતો “ તમે
મારી બાળી ઉઠ્યો એથી ખાતર લોક ? ”

“ જાતર ફલાડ ? ” હુ આશ્ચર્યસહ ચોપરી ઉઠ્યો અને તેણીને માટે
મહા / ને / પર રમી રહેલા પ્રમથ ભાવ વડે મે તેણીપર દ્રષ્ટિ ફેરવી “ હુ
ખાર નાક ઉઘો એમ શુ તમે હો છો ? હુ જાણેજ તે માની ગયું મુ
અમે તે હુશ્યાઓના વાલણપર હતા ત્યાં પછી ઘાડીજ પડો પનાજ થઈ દોષ
એમ હમ લાગે છે સ્થા / અને ત્યાર પછી શુ બહુ છે ? જેને માટે અમે
હાજીગથી ની જ્યા હતા તે આ સ્ટીમ કે ? ”

“ હા તે આ જોજ છે તે વહાણ દ્રષ્ટિએ પડ્યું તે વેગાએજ અમે
તમારે માટે રિતાતુ થતા હતા તમા / સોમનીએ જે હરીકન જાણી છે તે
ઉતરથી મને લાગે છે કે તમેએ તે વહાણ ઉપર બે / હોનાતિ
લોગથી ”

“ એ અનુભવ ફનીથી લેવાની જરૂર ને હુ જોતા નથી ” મે અન્યત્રથી
જવાબ આપ્યો, માવો એજ અનુભવ આખી છઠ્ઠીભરને માટે પુરતો છે
આપણ સજુ હુ કે મારો મોળની તેના માહમોને લીધે ખઈ નાહસ્ત નહિ /
દોષ

“ તે જાણતનો બધ ગખવાની તમારે જરૂર નથી તેની જાતના અનુભવ
લેવાને તે દેવાયેલો છે અને તમે જોશુ હશે તેમ તેની તેનાપર / અમર થઈ
નથી તે હમણા નીચે છે પણ તુલક / ઉપર આવશે કે તુરત / તેને હુ તમારી
ખાતે મોકલીશ હવે તમે ફરી પાછા ફરો જાઓ અને ઘોડી જુધાર ઉઘ્ય ત્યો ને
માઝ તમારે યાદ ગખવુ જોઈએ કે જેમારી તનુસ્તી અમા માટે ઘણી /
કિમતી છે ’

“ એ મે ” હુ ધાગ્યો નથી કે હુ જાણત સમજી શકતો હોઉ પણ આપણે
યુ આ આગળથીએ તે પહેલા આ ઘોડનું નામ અને મ્હાગ જાણાવ માટે / જોખને
મને આક્રિ આજેતને મ્હને કહેજો ? ”
મટે મ્હારા મગજને ઘણું

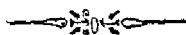
છપાય છે. ડપાય છે. માટે તાકીદે નાન નોધાયો. ॥

॥ તેમજ સહીનો જોગ જગ ॥

રત્નીકાન્તા ચાને મેવાડની

સિંહણ

વિસ્તવ વેવિકા



અગાઉથી ગ્રાહક ધનાર પામેથી રક્ત આહ્યાના પોસ્ટેજ બુદ્ધ

પછીવી ગ્રાહ્યોના પોસ્ટેજ બુદ્ધ

આ અત્યુત્તમ નોવેલ માટે વધુ નહીં લખતા રક્ત અર્ચમમાજનું વોલ્ડ
અર્ચ પ્રગા. પોતાના તા. ૧૫-૭-૧૦ ના અકમા શુ લખે છે- " આ પુસ્તકની
આજર અમલ અંતીહામી- જમાનામા આપણા દેશની સમાજીઓ કેની બહાદુર
હતી અને રણ સંઘામમા તેઓ કેવુ પગથમ બતાવતી હતી તે આગી રીતે
બતાવી આપ્યું છે હાલમા જગપ્રતાલીગોને જનાનખાતાની જેલમા ૧ખવામા
આવે છે, તેના કસ્તાં જો પ્રથમની સાદક તેમને જેલવાડી આપી નસ-રી તાલીમ
તેમજ ઘાડસ્વારી ને શીખવવામા આવે તો તે ક્ષત્રાણીઓ તેમજ તેની નતની
પણ મહાદુર અને તેમા ગ્રહ નનાઈ નરી નિમાલ્ય થઈ ગયેની સ્ત્રીતાતીમા
અનુધ્યતવની હાગણી પ્રગાની નીજો એમે આ પુસ્તક-રનો હેતુ છે તે ઘણો ઉત્તમ
છે, હમે આ પુસ્તકની જ્તેહ ય ડીએ ડીએ વીગેરે, વીગેરે "

આ પુસ્તકની નીજી આગ્રતી હપાય છે માટે તાકીદે નાન નોધાયો

લેખક

અજકાવ હર્ષદગાય શુદ્ધલાલ ચુતરી } નામ નોધાવવાતું કેનાઇ,
કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા
કે કાલુપુર મેડ-અમદાવાદ

અણુ દાવન આપનારી

અધ્યાન

આ તં ક નિ ગ્ર હ ગોળીઓ

તમામ જાતની નાગાદને હુની સર્જના તમામ
ભાગનું પુનઃ જનન પેછે પ્રિયત ગોળી હુની
ગોળીને ૧૧ (એક) વાર વિજય જાણવા માટે
આમનીચે મુજબ

વધશાસ્ત્રી મણિજી કૃ ગોપિદશ

આત્મકનિઘ્ન આપધાન

જામન ૧૨ — કાઠિયાવાડ

ગાત્ર પ્રકીર્ણ ૩

અક ૧ લો

હિ હુસ્વાનમા બહોળો ફેલાવો પામેલુ, નકિતમના તેમજ
મન્ય માહિત્ય, કળાકૌશલ્ય, તીતિ, શાન્ત, વીગરે સબધા
રમમય અને બોધકનેળો ચર્ચતુ અને સવન
સન્માન પામેલુ માસિક પત્ર —

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુનમે બહાર પડે છે)

પુસ્તક ૧૦ રૂ ૬ તિલક પુષ્પાભિ, ૧૯૬૬

અનુક્રમશિક્ષા —

આરીચન	૧	સ્નેહ મહેતા	૧૫
એક મામનું પંચાગ		આભાજી રિંગ	૧૫
પાચતુ રિખય	૨	ગાયી વિભાસ	૧૬
દેવી તાલ દીતાર	૪	સુદશી કરેના રિયારો	૧૮
કચ્છ ૪૫	૭	દુર મહેતા પખીત	૨૧
આ વપનું અવલોકન અને		સાહિત્ય	૨૨
આદો સાધેનો સખધ	૭	આ વપની ચાર ભેટો	૨૨
નૂતન વર્તીનો શુભેચ્છા	૧૪	ચિત્રોબનો પેરા (નાવેન)	૨૪

પ્રગ કરનાર —

માધવલાલ કુબેરજી રાવળ
સેનેજર, શ્રી મન્નિવરોદ્ધા ૬ અમાજી, સુડા (કાઠીયાવાડ)
(મમાનતા ૧ થી ૪ વર્ષ સુધીના મેળગને પોસ્ટેજ અને બેઠ માથે ૧૨૦)
પાંચમ વપાજમ અગાઉથીજ ૩ ૧-૮-૦૦ ભેટના પોસ્ટેજ સાથે
પાઠશી ૩ ૨-૦-૦૦ ભેટ વીના મુટક નમ્લના ૩ ૦-૩-૦૦

શ્રી ભગવત સિદ્ધાન્ત વિદ્યા પ્રેમ, સુડા

વિજ્ઞાપિત —

આ માસિક ગ્રંથમાં વૈ. કાર્તિક પૂર્ણિમાએ શરૂ થાય છે પણ આ કાર્તિક પુર્ણિમાના આઠ મત વધતી છે ના અકમાં જણાવેલ શરીરની નિમારીને સહ સહો માટે પ્રગટ થયે છે તે ખાતે સુચ માલકો દ્વારા આપશે એમ અમે આશા રાખીએ છીએ અને માગશીયથી અમાર નિયમિતપણે પ્રગટ કરવાનું વચન આપીએ છીએ

ગયા વર્ષની ચાર બેટાની યોજના વધારે ખર્ચાળ હોઇ આ માસિકન અંગે નથી શે તેમ નથી છતાં માનિકની ઉત્ક્રાંતિને ખાતર માલક વધારવાની આશાથી તે યોજના આ વર્ષને માટે પણ કાયમ રાખી છે આ વર્ષની આપવા કારણથી ચાર બેટાનું વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન આ અકના ૨૨ માં દેખાશે છે અને આ બેટાથી મવ માલક સહુટજ થશે એ આશા રાખીએ છીએ

આદાન બેટા વી પી થી મોકલવાનું નામ થયે વખતમાં શરૂ થશે અને દાન અમારા જે નાદા છે તેમના તથા વી પી મોકલવાના જોડાની તાદ ન જેતાં થયાકમે વી પી રવામા આવશે તેપણુ જો આવી બેટાન સહુ લખ્ય નથી છતાં કામ્ય છે આદાન નાદક દરેકની ના મરુ હોય તેા તેમજો વેળાસર ખર્ચ આપવી જેથી નાદક ખર્ચમ થી અગ્રી સકાય

આ ૧૧ પરીક્ષવાળા તેમજ પરિચય વિનાના ટલાક સદગ્રહ થો તક આ અક આદક યાત્રી રિત્તિ સારે મોકલવામા આ થો છે તેમજ દને પછીના અકો પણ ચાતુ રાખવામા આવશે માટે જોએને માલક થરા કમ્પા ન લાય તેમજો આ અક પહો થેથી ગુગ ખર્ચર આવા અર્ચર અખ ખાકો મો વથો

આ માસિક નરે નહાતુબુલી ધરાવનાગ આદાને પોતપોતાથી ખાતા નવા માલકો વધારી માપવા વિનિ કયામા આવેછે

શ્રી શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજ

વૈ. ૧ મો	પેટન ગ્રેજી વખતે રૂ. ૫	સમાજના મા આપનાર અદરથ
વૈ. ૨ જો	લાઇફ મેમ્બર એજી વખતે રૂ. ૧	સમાજના ૫ હમા આપનાર અદરથ
વમ. જો	વાર્ષિક મેમ્બર ૪ દરરથે રૂ. ૫	સમાજના ૫ હમા આપનાર અદરથ
વમ. ૪ મો	વાર્ષિક મેમ્બર ૪ દરરથે રૂ. ૧૦	સમાજના ૫ હમા આપનાર અદરથ
વૈ. ૫ મો	સહ કાઇબર આ વર્ષમા દરકાઇ વખતે સમાજના મી આગામી રૂ. ૧૨૫૦	મદીર હમા રૂ. ૧૦ ના રૂલિ આપનાર અદરથ

જાપરના ચાર ગુમના મેમ્બરને આ માસિક તેની બેટકાયે ફો મળે છે વગ ૧ થી ૪ ગુપીના મેમ્બરને આ માસિક ઉપવાન સમાજ તરફથી જે જે પુસ્તકો દેશા ૧૫૦૨ નગદ થશે તે પણ રૂ. ૫૦ પેરેટ સહુ અને વર્ગ ૫ ને અપાતી છતાંમી દીગીટોમાની અકક દીગીટ ફો આપવામા આવે છે વગ ૪ થાને માસિક અને તેની બેટા ફો માલકવામા આવેછે

દુરાપા દુર્વૃત્તે દુરિત દમને દારણભરા,
 દયાર્દ્રા દીનાના મુપરિ દલદિંદી વરનિભા,
 દહતિ દારિદ્ર્ય દુમ કૂલ મુદાર દ્રવિણદા,
 ત્વદીયા દ્રષ્ટિમેં જનનિ દુરદ્રષ્ટ દલયતુ

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુનમે બહાર ૫૩ છે.)

પુસ્તક ૧૦ મુ. કાર્તિક, પુર્ણિમા, ૧૯૬૯ અક ૧ લેા

આશીર્વચન

મિશ્રુ ક્રાસ્તિ વલેર્મલ્લે પશુપતિ કિનાસ્ત્યસૌ ગોકૂલે ?
 મુગ્ધે પન્નગભૂષણ સલ્લિ સદા શેતેચ તસ્યોપરિ ।
 આર્યેમુઞ્ચ વિષાદમાણુ કમલે નાહપ્રકૃત્યા ચલા
 ઇત્થ વૈ ગિરિજા સમુદ્રસુતયો સભાષણ પાન્તુવ ॥

કમળા (લક્ષ્મીજી) પાવનિને પુછેછે કે — મિશ્રુ (શકર) ક્યા છે ?

પાર્વતિ — મિશ્રુ (વામન એટલે કૃષ્ણ) બલિરાજના પશુમા ગયાછે

કમળા — પશુપતિ (શકર) ક્યા છે ?

પાવતિ — પશુપતિ (ગાયત્રીના ગોવાળ કૃષ્ણ) શું ગોકુળમા નથી ?

કમળા — મુગ્ધા સપટે ભુષણુ જેતું (એવા શકર) ક્યા છે ?

પાવતિ — સખા તે (કૃષ્ણ) હમેશા સર્પની બાપરબ ક્ષીરસાગરમા સુવેછે

કમળા — આર્યે ! વિષાદ (વાદવિવાદ) છેડી દે

ત્યારે પાવતિજી વિષાદનો અર્થ વિષને પી જનાર શકર સમજ્યા તેથી કહ્યું કે, લક્ષ્મી !
 હું તારા જેવી અળપ્રકૃતિ વાળી નથી કે એકને છેડી બીજા પાસે ચાલી જઈ

હવે પ્રમાણેનું ગિરીજા તથા સિદ્ધરાજની પુત્રી લક્ષ્મીજી સભાષણ તમારે રસાય કરો !

નવિન વર્ષારંભે ગતવર્ષતા, અનુભવનુ અવલોકન

અને

શ્રી અવિકા વિજયનો તેના સુજ્ઞાનના સાથેનો સવધ

એ નામના વીરને માટે આ અગ્રસ્થાન હોયુ જોઈએ છતાં તેના લખાણમાં જરા તમય દેર થતા તે જ પેલ ઉપરથી શરૂ થયેલા છે અને તે દરેક માહકન માટે અગત્યનો હોઈ તે વાગવાની ખામ ભલામણ કરવામાં આવે છે

એડીટર

દિપ્તિ

૧ કાર્તિક માસના કૃષ્ણ પક્ષની અષ્ટમી કાલાષ્ટમી કહેવાય છે તે મધ્યાહ્ન વ્યાપિની સર્વી ત દિવસે કાળભવનો જ મ થયો છે તેથી તે કાળભરની જગત તિથિ છે માટે કાળભરની પૂજા કરી તને ત્રણ અધ્ય દેવા ચક્રિત નમાણે હવવાસ અથવા કળાદાગદિ કરવું શનિનું નમસ્ક કરવું થવાદિ સત્કર્મોમાં વિધન કરનારા શક્તિસો વિગેરે દુષ્ટ સનાતવાળાઓને જ કરવા માટે શરૂદે કાળભરવનું સ્વરૂપ ધરેલું છે

કાર્તિક માસમાં હમેશા સનાતનાદિ ધણું સત્કાર્યો કરવાના છે તે વિશેની છતિ ક્ષત પતા ધણી વિસ્તીણ હોવાથી કાર્તિક માદાત્મ્ય નામના ત્રિવિદ્ય અથવાથી જાણી સેવી

૨ માગશીર માસની શુકલ પચમીને દિવસે નાગોની પૂજા કરવાની કહેલી છે તેથી તે ત્રણ નામપચમી કહેવાય છે

૩ માગશીર માસના પ્રથમ સ્વિવારથી આરબી જાર માસના સ્વિવારને દિવસે મને તે છલ સિદ્ધિ માટે નેર પ્રગ ક વાનું છે માગશીરના સ્વિવારોમાં ત્રણ દ્વિવારોનો પાપમા ત્રણ વાલ ધી માપમાં ત્રણ સુદી તિથિ કાલ્યુનમાં ત્રણ પલ કપિ ચરમાં ત્રણ પલ દુષ્ટ વશાપમાં જરા ગોમય જેટલા ત્રણ અઠી જન આજીવી ત્રણ મરી ત્રણ જાતના ત્રણ પલ સાધવો બાદપદમાં ગોમુત આલિનમાં ચકરા અને કાર્તિકમાં ઉત્તમ દર્શિ એઓનું અક્ષય કરવું ચણનું પૂજન કરવું અને બીજા પ્રતોની જે સામાય પરિભાષા છે તે નમાણે સવ કાર્ય કરવું આથી સવ સિદ્ધિ યાય છે

૪ માગશીર શુદ્ધ પ્રથિમાં એ દત્તજયંતિ કહેવાય છે તે દિવસે દત્તાત્રેયનો ત્રીજો સમયે જ મ થયેલો છે અત્રિયુનિના પુત્ર હોવાથી આત્રેય થ દરાણુ અને વિષ્ણુને દીધેલા હોવાથી દત્ત થ દ વાણુ એટલે નેમનું દત્તાત્રેય નામ કહેવાય છે દત્તાત્રેય વિષ્ણુના અવતાર કહેવા મ છે તથા તે મહાસિદ્ધ યોગી છે આ વિષય ત્રીયા શ્રીમદ્ ભાગવતમાં છે એમણે ચાવીસ ડ્રાઓ કરેલા છે તવિશનું વિસ્તીણ અને ચપલકારી આર્ધ્યાન એકાદશ સંક્રમણ આવેલું છે તે દિવસે દત્તાત્રેયનું પૂજન તથા પ્રત બીજા પ્રતોની યજ્ઞ કરવાના છે

એક માસનું પચાગ

સવત ૧૯૬૯ ના કાર્તિક વદી ૧ થી માગશીર્ષ સુધી ૨૫ સુધી

તિથિ	વાર	તારીખ	હકીકત
૧ સોમ	૨૫		
૨ મંગળ	૨૬		
૩ બુધ	૨૭		સકલ ચતુર્થી
૪ ગુરુ	૨૮		
૫ શુક્ર	૨૯		
૬ શનિ	૩૦		
૭ રવિ	૧		માસાદ્યમી
૮ રવિ	૦		આઠમનો દિવસ છે
૯ સોમ	૨		
૧૦ મંગળ	૩		
૧૧ બુધ	૪		ઉત્પતિ એકાદશી ક્રિયાત ૪૩-૪૪ સુધી
૧૨ ગુરુ	૫		
૧૩ શુક્ર	૬		
૧૪ શનિ	૭		
૧૫ રવિ	૮		
૧૬ સોમ	૯		માગશીર્ષ માસ બેઠો
૧૭ મંગળ	૧૦		
૧૮ બુધ	૧૧		
૧૯ ગુરુ	૧૨		
૨૦ શુક્ર	૧૩		નાગ પચમી
૨૧ શનિ	૧૪		
૨૨ રવિ	૧૫		સૌરવ્રતનો આરંભ
૨૩ સોમ	૧૬		
૨૪ મંગળ	૧૭		
૨૫ બુધ	૧૮		
૨૬ ગુરુ	૧૯		
૨૭ શુક્ર	૨૦		માસાદ્ય એકાદશી ક્રિયાત ૧૬-૧૭ સુધી
૨૮ શનિ	૨૧		
૨૯ રવિ	૨૨		
૩૦ સોમ	૨૩		દશ અષ્ટમી
૩૧ મંગળ	૨૪		

દેવી તત્વ દીવાકર.

ગત વર્ષના છેલ્લા અઠ્ઠાસુધીમાં આ દેવી તત્વ દીવાકર એ નામનો વિષય આવું કાંઈ ને મેં વર પુરા થાય છે અને આજ સુધી દરેક અંકે તે વિષય નિયમિત આવું રહ્યા છે તેમાં આપણે આદિષ્ટિની દ્રષ્ટિએ કાળ સ્વરૂપનો પ્રગથિ પ્રસારોના સ્વરૂપ જગદગાની ઉપાસનાથી સૃષ્ટિ ક્રમમાં નિર્માણના દેવ દેવીઓનાં આપ્તમાન દેવતા મહાપ્રસવ પછીનાં હ મત મનુષ્યોનાં સામ્રાજ્યમાં જનતા વસાવણી દ્વિતીકાસની તેમજ વતમાન વપરવત મન્યતરમાં સુર્ય અને ચંદ્ર વગેરે સરસ્વત કરનાર ઈશ્વાર અને પુરુષના સુધીના પ્રજાલીનદ ઈતીકાસની રૂપરેખા ભાવિના સાત મનુષ્યોના વતમાન ચરિત્રામાની મનુષ્ય મેળવવા યોગ્ય કરાવણી જગદગાની ઉપાસનાઓ વિગેરે જ્ઞાતિય યજ્ઞ ક્રમ આપી ગયા છીએ પણ દેવે તે ઈતીકાસનું સ્વરૂપ લખાવતા પહેલાં જો દ્રષ્ટિએ આપી ગયા તે અરસા દરમિયાન બીજા બાબતે જનતા વસાવણી ઈતીકાસની સાંકળના આગ્રહ મેળવવાના છે એટલે કે દેવીમાંના મનુષ્ય વર્ણોના તે દરમિયાન આ ઘણા માતા બીજા બાબતે જનતા વસાવણી કે દેવ દેવોના સુધી જગદગાના અનેક સ્વરૂપે અવિર્ભાવ અને દેવોને કરેલી સદાપતા વિગેરે તેમજ ચક્રિનાં નૃતી સ્વરૂપો કળા સ્વરૂપો અશાશ સ્વરૂપો વિગેરે જ્ઞાતિય વસાવવાના છે અને તારપછી જગદગા સજ્જી ભક્તિનું તેમ પ્રાધાન્ય છે તેવા રાજ્યવશો વર્ણવીશુ પણ આ બીજા બાબતે જનતા વસાવતા પહેલાં આગળ કહેલી દ્રષ્ટિએમાની એક ગુરુતી દરીથી ખસિત રજાતી સાંકળ સાધનાતુ યોગ્ય ધારીશુ

પ્રથમ આપણે કહી ગયા છીએ કે ઘણા વિષય અને સદાશિવ એ ત્રણે દેવો જગદગાના તામસી સ્વરૂપ યોગનિદ્રા રૂપે મહાકાળીના અનુક્રમે મધુ ટકાના બયમાંથી મુક્તયથા પછી દેવીની વિશેષ રૂપથી રિમાનદારા મણીદીપમા જવા ભાગ્યદાણી થયા હતા અને સાધી સૃષ્ટિ સપાદન કરવાની અગા સાથે તેમને અનુક્રમે મહાસત્સ્વતિ મહાસદ્મી અને મહાકાળી એ નામની ત્રણ ચક્રિઓ મળી હતી ત્યાર પછી સદુ સદુએ પોતપોતાના મોકા રમી સૃષ્ટિની નિષ્ક્રિયાતુ કામ વહેચી લીધુ હતુ વળી વધારામાં શ્રી વિષ્ણુએ પોતાની કૃતચત્તા દર્શાવતા અભામઅ નામનો દેવીનો મત કર્યો હતો

છપર પ્રમાણે ત્રણ દેવોને ત્રણ ચક્રિઓ મળવાનું કહી ગયા તેમા સદાશિવને મહાકાળી મળેલા હતાં હતાં આ જ દમ કન્યા સતિનો વિવાહ સદાશિવ સાથે થવાનું આપણુ કહી ગયા તેથી મહાકાળી જના સદાશિવ દક્ષાન્યાનો સ્વિકાર કરે એ અસંભવ છે અને દક્ષાન્યા સતિનું જ ન કારણ કહેતુ આગળ છપર રહી ગયેલ તેથી તે પુર્વાપર વિરોધ આવેલો મારે કહી ગયેલ જાણત પ્રથમ કહી આપણે વિષય પછી આગળ ચલાવીશુ

ઘણા, વિષ્ણુ અને સદાશિવ સૃષ્ટિ સજ્જી કાંપે કરવામા પૃથક્ થયા હતા તેવામા કેટલોક કાળ ગયા પછી હાલાહલ નામના દાનવો ઉત્પન્ન થયા અને તેઓએ એકદમ ત્રેસોડને ત્રી લીધુ ઘણાના વરદાનથી હ મત યથેલા એ દર્યોએ વૈકુંઠ તેમજ કૈલાસને પણ પોતાનો

પ્રથમ સેનાથી ઘેરા લાગ્યો હતો વિષ્ણુ અને સદાશિવે યુદ્ધ કરાવેલા આરબ કર્યો દેવ અને દેવોની સેનામાં મહાન સદાર થવા લાગ્યો અને સદા કોઈ જાહે જાહે પોષારવા લાગ્યા આ નામો સાંકે હજાર વધુ સુધી તે દેવો સાથે યુદ્ધ કરી તે બે દેવોએ તે દેવોને મારી નાખ્યા અને ત્યાર પછી સ્વરથ યદ્ય પોત પોતાના લોકમાં ગયા વિષ્ણુ અને સદાશિવ આ પ્રમાણે પોતાના લોકમાં ગયા પછી પોતાની શક્તિઓ કે જેના પ્રમાણથી પોતે તે દેવોને મારી શક્યા હતા તેમની પાસે પોતાના પ્રશસ્તિનું અભિમાન હતું જેઓને જોડુ અભિમાન ધરાવતા જોઈ લક્ષ્મી તથા ગૌરીએ તેઓની હારી કરી તેઓને હસતી જોઈ તે દેવો ક્રોધાવમાન થયા અને તેમને ઠંડોર વચન કહ્યું આ પ્રમાણે માયાએ કરેલા મોહને લીધે વિષ્ણુ અને સદાશિવને ભ્રમિત થયેલા જોઈ લક્ષ્મી તથા ગૌરી પોતપોતાના પતિને છોડી દઈ તેજ સ્વે અતર્કિત યદ્ય ગયાં અને તે વખતે દાદાકાર યદ્ય રહ્યો પોત પોતાની શક્તિઓનું અપમાન કરતા તેઓ જતા રહેવાથી વિષ્ણુ અને સદાશિવ તેજ વિનાના શક્તિ રહિત વિશ્લેષ પામેલા અને બુદ્ધિ વગરના યદ્ય ગયા તેઓને આ પ્રમાણે યદ્ય ગયેલા જોઈ બહુ જ ચિંતાનું થયું અને વિચાર કરવા લાગ્યા કે “ આ તે શુ થયું ? આ વિષ્ણુ અને સદાશિવ કે જેઓ દેવતાઓમાં અગ્રેસર છે તેઓ પોત પોતાના કાવચી વિરુદ્ધ કેમ થઈ ગયા ? આ સદાશિવ ક્રોધાવમાન થયું ? નિરાપરાધ જગતનો અઠાણે લય થવાનો છે કે શુ ? ” આ પ્રમાણે અત્યંત ચિંતામય થયેલા બંનેએ તેનો મિત્રી મિત્રી ધ્યાન કરતા આ સમયે પરાશક્તિના કોપથી થયું છે એમ જાણવામાં આવતા તેનો ઉપાય કરવા તત્પર થયા ઉપાયની યોગ્ય ગોઠવણ થાય અને વિષ્ણુ અને સદાશિવ પાછા પોતાની અસલ સ્થિતિમાં આવે ત્યાં સુધી બંનેએ પોતાની શક્તિવડે પોતાના કાર્ય ઉપરાંત તેમના કાર્યો પણ કરવા માયા ત્યાર પછી તે બે દેવોના શ્રેયને માટે મનુ અને સનક વિગેરે પોતાના મુત્રોને જોડ્યાં થા અને તેઓને કહ્યું કે, “ હું હમણાં બહુ જ વ્યવસાયમાં પડેલો છું અને પરાશક્તિને રાજી કરવામાં જગત નો ભાર મેં માથે લીધો છે તેથી હાલ હું તપ કરી શકું તેમ નથી પરાશક્તિના કોપથી વિષ્ણુ અને સદાશિવ વિશ્લેષ પામેલા છે માટે તેઓને સ્વરથ કરના માટે તમે પરમ ભક્તિથી અદ્ભુત તપમાં ઉત્તુક થઈ પરાશક્તિને પ્રસન્ન કરો કે જેથી તેઓ પોત પોતાની શક્તિઓ પાછી આગળ હતા તેવા થાય છે મુત્રો ! આમ કરવાથી તમારો યશ વધશે અને જેના કુળમાં એ શક્તિઓનો જન્મ થશે તેનું કુળ સર્વ જગતમાં પવિત્ર અને પ્રસન્ન થશે તેમજ તેઓ પોતે પણ કૃતાત્મ થશે ” આ પ્રમાણે બંનેનાં વચન સાંભળી દક્ષ વિગેરે તેમના સંધળા મુત્રો પરાશક્તિનું આરાધન કરવા માટે વનમાં ગયા

તેઓ દિવાલવની તલેગના વનમાં રહી માયાબીજના જન્મમાં તત્પર રહી ધ્યાન ધરીને તપ કરતા લાગ્યા પરાશક્તિનું ધ્યાન કરતા એક લાખ વર વીતી ગયા ત્યારે તે દેવોએ પ્રસન્ન થઈને તેમને પ્રત્યક્ષ દેશન દીધું તેમના ચાર લાખમાં અનુક્રમે પાસ, અકુશ વરદાનની મુદ્રા અને અભયની મુદ્રા હતા ત્રણ નેત્રવાળાં કર્ણારસથી ભરપૂર અને સામ્યદાનક શિષ્ટી તે જગદનાને જોઈ નિમળ હૃદયવાળા તે લોકોએ તેમની નીચે પ્રમાણે સ્તુતિ કરી

હે દેવી ! હે જગદના તેઓ સ્તુતિ કરવા લાગ્યા, “ આપ કે જે વ્યથિ રથજ

દેહના અભિમાની વિચરૂપ સમષ્ટિ સ્થુળ દેહના અભિમાની વૈશ્વનાનરૂપ વ્યષ્ટિ લિંગ દેહના અભિમાની તેજસરૂપ સમષ્ટિ લિંગાદેહના અભિમાની સુત્રાત્મારૂપ વ્યષ્ટિ કારણ દેહના અભિમાની પ્રજ્ઞારૂપ અને સમષ્ટિ કારણ દેહના અભિમાની અન્યાકૃતરૂપ છે તેમને અમે પ્રજ્ઞામ કરીએ છીએ વળી આપ કે જે જીવતા અધિષ્ઠાન સૂત્ર પ્રજ્ઞારૂપ, સવરૂપ અને સવ શ દેહના લક્ષ્યાચરૂપ છે તેમને વારવાર સાધ્યમ પ્રજ્ઞામ કરીએ છીએ

દક્ષ વિગેરે નિર્ભય મુનીઓ આ પ્રમાણે જગદળાની રત્નતી કરી તેમના ચરણાર્વિદ્યા નખા પછી પ્રસન્ન થયેલા દેવીએ કોયલ સરખા મધુર સ્વરથી કહ્યું કે હે ભાગ્યશાળીઓ ! વર માએ દુ સર્વદા વર દેનારી છું એ પ્રમાણે જગદળાનું વચન સામળા તેઓએ માગ્યું કે બ્રહ્મા અને વિષ્ણુના ચરિત્રમાં શાતી થવી જોઈએ અને તેમને તેમની શક્તિઓ મળવી જોઈએ તેઓમા વળી દક્ષપ્રજ્ઞપતીએ વધારામા માગ્યું કે હે જગદળ ! તમારે જ નમ્ર મારા કુળમાં થવો જોઈએ કે નેથી હું કૃતાચ યાજ્ઞ હે પરમેશ્વરી ! જપ ધ્યાન પુનઃ આપના મ્હોયીજ મને કહે

હે દક્ષ ! દેવીઓદયા મારી શક્તિઓનું અપમાન કરાને ક્ષીણ શીવ અને રિષ્પુત્રી એવી રિયતી થઈ છે મારે એવો અપરાધ કદીપણ કરવો ન જોઈએ હવે મારી કૃપાથી તેઓના શરીરમાં શાંતિ થશે અને તેઓને વારંતે મારી પ્રેરણાથી એક શક્તિ તમારા ઘરમાં રહેશે અને તીજ શક્તિ ક્ષીરસાગરમાં જ મશે જે માયાબીજ છે તે મારે મુખ્ય મત્રી છે એથી સવદા હું રાજ યાજ્ઞ છું મારા વીરાટ સ્વરૂપનું અથવા હમણા તમારી આ ગળ હોએના આ સ્વરૂપનું અથવા સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપનું ધ્યાન કરવું આ સધળું જગત મારા ગ્યાનરૂપ છે તમ લોકોએ સર્વદા મારું પુજન અને મારું ધ્યાન કરવું

આ પ્રમાણે કહીને તે મધુદીપમાં રહેનારા જગદળા અતર્કાન થઈ ગયા અને દક્ષ વિગેરે ચરણા મુનીઓ પાછા બ્રહ્માની પાસે આ યા અને તેઓને સધળા વાત મ્હી સબળાવી પછી પરાશક્તિની કૃપારી શીવ અને વિષ્ણુ સ્વરૂપ થઈ સહિ સખથી પોતપોતાના કાયમાં પ્રવૃત્ત થયા આ વાતને કેટલોક વખત થઈયા પછી દક્ષને ઘેર પરાશક્તિના તેજનો અવતાર થયો તે વખત રાજ થયેલા દેવતાઓ પુષ્પતી વૃષ્ટિ કરવા લાગ્યા અને સર્વ લોકમાં સન્નમ માં પડેલ લોકો હાથની કાળીઓથીજ દુકુબી વગાડવા લાગ્યા નિર્ભય હૃદયવાળા સાધુ લોકો ના ચિત્ત પ્રસન્ન થયા નદીઓ માર્ગે ચાલતા લાગી અને સૂર્યની કાંતિ સ્વ-છ થઈ મહામાયા જગદળાના જન્મ સમયમાં સવત્ર મળી વરતાઈ રહ્યું પરાશક્તિ સત્ય હોવાને કારણે દક્ષ પ્રજ્ઞપતિને તેમના અવતાર રૂપ પોતાની પુત્રીનું નામ સતી રાખ્યું અને એ સતી કે જે પ્રથમ શિવની શક્તિ હતી તેજ પાછા દક્ષપ્રજ્ઞપતીએ શિવને આપ્યા

ત્યારપછી કેટલેક કાળે આશુપ મન્વતરમાં દેવ અને દેવેયોએ મળી સમુદ્ર મંથન કર્યું હતું અને તેમાંથી આદિ રત્નો પૈકી પરાશક્તિના અશરૂપ લક્ષ્મી નીકળ્યાં હતા તેમને વિષ્ણુએ પોતાની પત્ની કરી રાખ્યા એ હકીકત આગળ આવશે

કવન કળ

Grains of Gold

સ્વાભાવિક ખુદ્ધિ અને પવિત્રતા દર્શનાગ્રા ને વિચાર ફેકે છે તે દરેક વિચાર દુનિયાતુ રૂપ બદલી દીધે છે

કાંઈ પણ નવિન સત્ય જાહેરમાં આપ્યા છતાં તેનો સ્વિકાર ન કરવાનો ચત્ત કરવો એ એક ઉદય થતા નેત્રો વીચી દઈ તેનો અસ્વિકાર કરવાના ચત્ત બરાબર છે

આધુનિક સમયની અનેક બધ કર જૂઠામની એક એ છે કે આરોગ્ય શાસ્ત્રના કાયદાતુ ઉપધન કરીને તેની શિક્ષાભાષી બચીજવા માટે દવાના થેડા ટીપા ગળે ઉતારી જઈશું અને તે આપણી કુટેવોના પરિણામતુ વાળણુ થઈ પડશે એવી દરેક મનુષ્યની આગામ્ય કલ્પના છે

વૃદ્ધત્વ એ એક એવું કે પીળ બધ કર પ્રાણી છે કે જેનાથી આપણુ સર્વ બદુજ બધ પામીએ છીએ છતાં આજેજ કામ ઉપર એસો અને તમારા મિત્રોમાના જેઓ વૃદ્ધત્વને લીધે મરી ગયા હોય તેઓની ગણતરી કરો પરિણામે તમને તે સમ્પ્રદાય ધણીજ દાની જણાશે તાત્પર્ય એ છે કે વૃદ્ધત્વ કરતાં વ્યાધિઓથી વીશેષ બધ રાખીને તેનાથી દુર રહેવા ખુદ્ધિપ્રાપ્ત સાચવેલી રાખવાની છે

આત્માભાષી દ્રવતી અનુક પાને વિસ્તાર જેમજેમ રહેતો જાયછે તેમતેમ આત્માની ચોગવના વધે છે

તમારી સચાયમયતા તમે જ્યાં છો ત્યાંજ તમને જરૂરી તાણેછે અને નિરવાચ ખુદ્ધિ તમને વધારે ઉચ્ચ ગતીએ લઈ જાય છે

એક પ્રજાને જે અલૌકિક—દેવતાઈ કાયદો છે તે ખીલે માત્ર પ્રજાનો કુદ તી કાયદો પણ હોઈ શકે

આવશ્યકતા એ સ્વાભાવિક ખુદ્ધિતુ પાતલું છે અને સૌજન્યભર્યું તેની કબર છે

આ સદિમાં જે ક્રીનાબોર ઓ પુરોહીની કયાતી ન હોય તો ઇશ્વર પણ ક્રીનાબોર ન હોય

નવિન વર્ષારંભે ગત વર્ષના અનુભવનુ અવલોકન

અને

શ્રી અધિકા વિજયનો તેના સુજ્ઞ ગ્રાહકો સાથેનો સવધ

ગત વિક્રમાદેવો શુતકાળના ઉદરમાં લય થતાની સાથેજ આપણા શ્રી અખિલા વિજય નુ નવમું વર્ષ પણ પુરું થાયછે અને નવિન વર્ષના મગજ મધ પ્રભાતના સુરોદય સાથેજ પરમ કૃપાળુ શ્રી જગજ્ઞાનનીની કૃપાશ્રુત દ્રહિની દ્રહિના સિંચનથી શ્રી અખિલા વિજયના રક્ષા

મુક્તે સ઼ યાતિં નરકં સુકરેષ્વાભિ જાયતે

ઉપરાંત 'શ્લોક'માં કહ્યું તેમ જ મનુષ્ય મોટા અથવા પ્રમાદવાદી થઈ દેવપૂજન કરતો નથી તેને દોષ લાગે છે અને બિપાસનાતુ મુળ શક્તિ છે તેમજ ભક્તિની તરફના દેવ પૂજનથીજ છે.

પરમાત્મા અને તેની શક્તિ એ બંને એકજ સ્વરૂપ છે એ આપણે શ્રી અર્ચના વિનયમાં અનેકવાર સિદ્ધ કરી ગયા છીએ એટલે વારંવાર કહેવાની જરૂર રહેશે નહિ કે પરમાત્મા છે તેજ શક્તિ છે અને શક્તિ છે તેજ પરમાત્મા છે અને તે નિરાકાર હોવા છતાં બહુ ભોમની ઈચ્છાશક્તિના બધે સાકાર સ્વરૂપ ધારણ કરે છે અને ભક્તિનો પ્રારંભ પણ સાકાર સ્વરૂપ થીજ થઈ શકે છે.

હવે ભક્તિનુ મુખ્યઅંગ જો પૂજન છે તેને માટે જ આવશ્યક એટલે સ્થાનની માંગતા છે.

અપ્સ્વર્ગતૌ હૃદયં સૂર્યં સ્થઢિલે પ્રતિમાયુ ચ પદ સ્તેતેપુ હરે સમ્પર્ગર્ચન મુનિભિ સ્મૃતમ્

જળ અગ્નિ હૃદય સૂર્ય સ્થપિત અને પ્રતિમા એ જ સ્થાને પરમાત્માનું પૂજન કરવાનું મુનિઓએ કહ્યું છે અને તેનું આરાધનથી વિસતન સુધીમા યોગશોપચાર પૂજા થઈ શકે છે આપ શાસ્ત્રોથી અગણત મનુષ્યોને મૂર્તિ પૂજા એ પથર અથવા ધાતુને પૂજવા જેવું લાગે છે પણ ખરૂં તો તેઓ મમતા નથી વાસ્તવિક રીતે તે મૂર્તિ એ બેસવાની પાદી રૂપ છે અને આરાધનદ્વારા પરમાત્માને આપણે તે પાદી ઉપર બેસારીએ છીએ.

કુવ પ્રહ્લા અભિમયુ વિગેરે હાના હાના છાકતઓએ પણ કમ્પર ભક્તિ કરીને ભગવદ્ દયાને મેળવ્યું હતું તે વાતો જાણીએ જો નામદેવ નામના એક ન્હાના છાકરાએ યોનાના બાપને વિકૃલની પૂજા કરતો જોયો અને તેને પણ પૂજા કરવાનું મન થયું તે જોયે ધીમ, વિકૃષ્ટ વિકૃષ્ટ એવો જપ કરવા લાગ્યો તેના મનમાં તો શાસિમામની પ્રતિમા એજ આરો વિકૃષ્ટ (પથર) હતો બપોરે બપોરે તેને લાગ મળે સારે તે પૂજની જોરડીમાં ખેસે અને શાસિમામની મૂર્તિ પાસે જઈને પ્રેમથી અને આનંદથી કહે કે ' હ, આજ ઠીક લાગમાં આવ્યા છો વિઠોના । પરંતુ તોને આપ વિકૃલની મૂર્તિને નહવગણીને તેની પૂજા કરવા દેતો નહોતો એક દિવસ તોના બાપને પરમાત્મા જુવું થયું અને આ તાર સાઈ દર્શણેલા થઈ ગયા છોડે આપને જતી વખતે કહ્યું કે તમને તો ગમ ભજો છો તમામ પાછા વિઠોનાની પૂજા કરીશ.

આપ જોઈએ ઠીક પણ સવારમાં સાતણે ત્યાં પહેલાં જ આવ્યા માગે છે ત્યારા નેસે જાહેરો તે દેવીની પૂજા કરવાનો હતો । પૂજા કરવાની હોશ દોષતો દેવને જમાલિને

પછી પોને જમવું જોઈએ ” એમ કહી ખાખ ગામ ગયો.

આ હથેલા હાકરાને રત્તિ લેધ પછુ ન આવી અને રાતમાજ કાઢી છોડીને પોતાની માને પુછે કે 'પરાદીયુ યમુ કે સવાર ક્યારે પડશે મા ?' હુ વિઠોળાની પૂજા કરારે કરે ' વ્હાલુ તાતાજ હાકરો નદીએ જઈ સ્નાન કરી આલો એટલે તેની માએ દેવને નીચે કિતારી આપ્યા હાકરે દેવની મૂર્તિ કાઢીને તાતમાથાના પાણીમા કુમાડી એકદમ બદાર કાઢી અને ઘસત આસનમા બેસાડી પોતાની માને કહેવા લાગ્યો કે ' મા ! જલદી દુધ લાવ રિઠોળા ન્હાઇને બેઠાછે ત્હમને બહુ ભૂખ લાગી છે '

ત્હેની માએ આળી આપેમા દુધનો પ્યાલો દેવ સામે મુખી તે કહેવા લાગ્યો કે ' મહારાજા દુધ પીઓ દેવે દુધ પીધુ નહિ હાકરે આપેા મોંચી ધીમે ધીમે ગણગણવું શરૂ કર્યુ અને ' રામ રામ વિઠૂન વિઠૂન ' એમ બોલવા લાગ્યો ત્હેના મામા ખાત્રી હતી કે મ્હારી આ ભક્તિથી પ્રમદ થઇને દેવ જરૂર દુધ પીશે ૧૨મે ૧૨મે તે ધીમે રહીને આપેા બિધાડે અને દેવ દુધ પીએછે કે નહિ તે ગુપચુપ જુએ ધણીવાર કુધી ' રામ રામ રિઠૂન વિઠૂન ' ના જપ કર્યાં પછુ દેવે કાંઈ દુધ પીધુ નહિ તેથી હાકરે કેટલાંજી જઈને તાતા ભૂખ તરસ અને રાતના ચાંચી વ્યથિત થઇને મિચારે નામદેવ રડવા લાગ્યો દીવ આત લેવા લાગ્યો હોઠ સૂકાઈ ગયા ' ન્હાય અરે વિઠોળા ! આજ ત્હારે હથ આતુ પત્યગ જેવું કેમ થઈ ગયું છે ?' હુ હાકર હુ માટે શુ છુ દુધ પીનો નથી ? મ્હારા જેવાં ગરીબ બોળા હાકગયાં પછુ રીસાય છે ? "

મિચારે છોકરો રડીગડીને આખરે ચુપ રહ્યો આખેામાથી અશ્રુ ઝરાહ ચાલ્યા મો અને છેવટ ત્હેને મુઝાં આવી આડોશી પાડોશી એકઠા થયા અને તેમણે ત્હેના મ્હોપર પાણી છાટ્યુ જ્યારે ત્હેને શુદ્ધિ આવી ત્યારે સૌએ તેને સમગ્લવસાને પપાન ઠોળા કે છુ દુધ પી દેવ દુધ પીતા નથી તે તો ફક્ત વસનાનાજ ભૂખ્યા છે

છાથરને પછુ છેતરવાની અક્ષર એ હાકરામાં દંજુ આવી નહોતી તે સત્યતુ—પ્રમાણિક પશુતુ યુતજુ હતો છેવટે હઠ ભેદને તે રડવા લાગ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે ' જો રિઠોળા દુધ પીતો નથી તો મ્હારે પછુ ખાવા પીવાની કે જીવવાની હરકાર નથી ' નાથમામા જલ્લહીનેન લક્ષ્ય દુખળ મનને આત્મલાભ કહી યતો નથી ન્હાના સરખા નામદેવ ! તારામા કેટલું જોર કેટલું આત્મભજ છે ? એ ન્હાના હાકરાએ ઉપર પ્રભાણે નિશ્ચય કરીને શરતજ એક લાંબી છરી દાંધમા લીધી અને પોતાના મળા ઉપર મુકી બોલ્યો વિઠોળા ! પી નહિતર હુ મરે છુ !

છરી મળા નજી જતાંજ જોઝાએક એ શુ યમુ ! વિઠોળા એકદમ અર્તિમાન પ્રમદ થયા અને દુધ પીવા લાગ્યા

કાંઈ કહેશે કે મપ છે પછુ સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા અને પ્રજ્ઞાશક્તિથી કેવું કાવ નથી થયું ? આધુનિક પ્રમવમા પ્રાથમાર્થ પ્રભાએ માનવ કાજના પ્રયોગથી જેવા ' ચમકારો સિદ્ધ કર્યા

છે તે નિષ્પાપ અને પૂર્ણમક્ત નામદેવ પોતાની આપનાને બધે પરમેશ્વરને મૂર્તિમત ક્રમ ન કરી શકે ।

શુદ્ધ હૃદયની ભક્તિ (ઉપાસના) તુ કેટલું સામર્થ્ય છે તે આપણે જોયું જ્યાં રા ૫ સત્તા કે ખીછ કાષ્ટ પ્રગળ સત્તાને આદેશ આપનો નથી ત્યાં ઉપાસના પોતાનું સામ્રાજ્ય સ્થાપી શકે છે લગીની પહેરશે મિત્રક જેવો જણાતો એક સાધુ પોતાની ઉપાસનાને બળે હાથે મનુષ્યન પોતાની પાછળ દો વા સમય ચાલે ત્યારે આપણે વિચાર કરી કે આપણે ગમે તેવા પ્રયત્ને પણ આપણું કહેવું પુરા થય જણાને પણ માન્ય કરાવી શકીએ છીએ ।

ધર્મર પ્રત્યેના પ્રેમનું ક્ષેત્ર વિશાળ હવાને ઉપાસના (ભક્તિ) ન મુખ સાધન છે એ પ્રેમ વધારતા જઈ હેન્ટ પોતાનો અહંબાવ બાવ છુટી જવો અને ધર્મર પરાયણ — ધર્મર સ્વરૂપન થઈ જવું — આત્માનું પરમાત્મા આરોપણ કરી દેવું એજ ચાનનું લક્ષ્ય છે

આપણું શ્રી અગ્નિ વિજય એ ઉપાસના (ભક્તિ—પ્રેમ) તત્ત્વનું પોતક છે અને જોઈનો ઇવન ઉદય આ દ્રશ્ય સદ્ધિમાજ સમાયસો નથી તેઓને તો બૃહવારિક ધર્મ વિચારન અને શિક્ષણ વિગેરેને બોધતા સર્વોત્તમ છાપકામ અને છટાદાર બાપામા નમટતા અન્ય માસિકને મુકાબલે આ માસિક ગમે તેવા રૂપરમમાં હોય છતાં શ્રેયસ્કર જણાશે તેમા વળી જોઈની જગ્યાના પ્રત્યે કાંઈક પણ શ્રદ્ધા હશે તેઓતો દેવી ધર્મ સંબધે આ એકજ માસિક દોષ તેના તરફ અધુન સ્નેહભરી દ્રષ્ટીની નિહાળશે તેમજ તેને જોઈને આત્મ આપવામા પણ કમિયદ રહેશે વળી આપણા શ્રી અગ્નિ વિજયનું લવાજમ રા ૧—૮— છે તે આજ કાલના સુધારાના અને સરના વાચનના જમાનામા એટલા લવાજમમાં કાષ્ટ કાષ્ટ અઠવાડિક પેપરો મળતા દોષ ઉપરક દ્રષ્ટિએ જોનારને વધારે જણાશે પણ વિચાર કરવો જોઈએ કે તેટલા લવાજમમા અમોએ ગઈસાલ ચાર ભેટો આપી છે શ્રી જગ્યાના ફોટા કાઢી નહીને ધરમા લટકાવ્યા હશે તો પણ જેટલી જેટલી વખત દ્રષ્ટિએ પડતા હશે તેટલી વખત જગજગતની નામસ્મરણ કરાવતા હશે તેમજ પૂજનમા સંપ્પાદ્ય હશે તો ધર્મરીના ગુણાનુવાદનું જ્ઞાન કરાવી ધર્મરી પ્રત્યેના પ્રેમ (ભક્તિ) માં કાંઈક વધિક તો થઈ જઈ તેમજ દરપામદેવ અને સક્રિયદેવી નામના નાંવેરે એ નવલકથાના આનંદ ઉપરાંત શ્રી ભક્તિની શ્રદ્ધાના મુળને વધારે દૃઢ બનાવ્યા હશે આ ફાપરો જોઈ બૃહવારિક દ્રષ્ટિએ મુશ્કેલી—નહોતો જણાશે છતાં પારલૌકિક ઇવનમા તેની શુ અધર છે તે તો પરિણામિત જણાશે

આ ભેટો મુજબ રા ૨— — ની કિમતે આપવામા આવે છે અને તેની ઉપયોગીતા જોઈ જાણે છે તેઓ તો તે કિમતે ખુટક પણ ખરીદે છે બૃહવારની પ્રવૃત્તિ એટલી બધી વધી ગઈ છે કે કાલા કાલા પારમાર્થિક પવસાયોમા દુરસદને સવન આમાજ દોષ છે તેમ ઉપયોગીતા છતાં આ ફોટા ખુટક સેવા કદાચ દુરસદ ન મળે છતાં શ્રી અગ્નિ વિજયના શ્રાદ્ધકાને તે ભેટ તરિક દોષ નગર મ ॥ પૈજ છટ્ટા દોષ કિવા ન દોષ છતાં તેને સામ ૧૫૫મા આવે છે એટલે કે લવાજમ કી ૧૮૦ ભેટનજ કિમત વધી જાય છે છતાં પાર

માસ સુધી માસિક મળે તે વધારામાં છે કદાચ, એમ ખરીએ કે માસિકનો કાષ્ઠ ઉપયોગ નથી હતા પ્રતિમાસે શક્ત એકજ વખત પોસ્ટમાંથી મળે સારે, શ્રી અમિતાના નામનું સ્મરણ આપે છે એટલુ પણ તેનું જોશુ મદત નથી રામ રામ ને બાલે મરા મરા નો જપ કરતા મહિમકો જેના અધમ શાંતિના અનુભવો મહાસુનિની પાલીને પ્રાપ્ત થયા તે એ નામ-સ્મરણના મદતની વાતથી કોઈ અદારીય આપ અચાત નથી કાષ્ઠ ઉપયોગ નથી એટલે શક્ત કદપના છે પણ તાત્પર્ય એ છે કે શક્ત માસિકનું નામાભિધાનજ આટલું સ્વસ્થપૂર્ણ છે તદુપગત દેવી નિ ઉપાસનાનું તત્ત્વ આ માસિકમાં ઓતપ્રોત બરેલું છે એમ અમને મનેલા અનેક અભિનાયો ઉતરથી અમો કહી શકીએ છીએ તેમજ વળી વધારામાં કયન કષ્ટ વાણીનિલાસ સાદિસ, કાવ્યવિનોદ વિગેરે નૈતિક, સામાજિક અને જોષક વિષયોથી આહવાની સેવા જનનામાં આવે છે

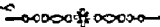
ઉપરોક્ત સવ હકીકતનું વિચાર પૂરક મનન કરતા આ માસિકના આહવામાંના દરેક ગત વધ આ માસિક ખરીદનામાં સામાજિક ખરીદીજ કરી, ~~જોશુ~~ કોષ કહી ચક્રો દબે બાવિના ઉપયોગ માટે ગત વધના અનુભવોનું નિશ્ચિય જેમ દરેક હૃદયને કરવાનું છે તેમજ આપણે પણ શ્રી અમિતા વિજયના સંપર્કમાં કરીશું

ગત વર્ષ દરમીયાન માસિકની પ્રગટ તિથિની નિયમિતતા સાચવના અમે પુરતો શ્રમ સીધો છે હતા દીતગીરી સાથે કરેલું પડે છે કે અમાગયો તે બધી શક્તિ નરી કામગીરી સ્ટોક અગાઉથી ખરીદી રાખેનો હોય તે અમે એકજ જાતના અને સારા વાપરી શકતા છીએ હાલકામ બીપર પુરતી દેખરેખ રાખેલી હતા શક્તિ ૭ મો અને ૧૨ મો એ મે અકામા એક વખત માઇ પરીપકારી કાર્યમાં રોજાતા અને ખીજી વખત અચાનક વ્યાધિમસ્ત થતા— આહવાને કદાચે આવ્યો છે પણ તે તે પ્રસંગે તે કારણે દર્શાવી વાચેલી ક્ષમા મળી ગયા હિ અમારી મા વતા છે અને આ નવિન વર્ષના મગગાયરજા આ પ્રથમ અક મોડો નીકળે છે તે પણ ગત વર્ષના ૧૨ મા અકમાં જશુવેલી વ્યાધિમસ્ત દશાને આભારી હોય તે જન દરી ક્ષમા વાચીએ છીએ અને ગતવર્ષના અનુભવને બાદમાં ઉપયોગ કરવા તરિકે અમે જાહેર કરીએ છીએ કે આ વધમાં કોષ પણ આહવાને કરાવાનું કારણ ન મળે તો માટે અમે પુરતી સાવચેતી રાખીશું વળી વધારામાં ગત વધમાં આપેલ ચાર ભેટો કરતા વધારે સરસ એવીજ ખીજી ચાર ભેટો અથવા તેટલાજ અર્ચના બની શકે તેવી કાષ્ઠ અમુક ભેટોની આ વર્ષમાં પણ ચોજના કરીશું અને તે ચોજના આ અકમાંજ આગળ પ્રગટ કરેલી આપ ભેટો

આપણા જીવનજાના બિંદુ મનદે મતરવના અનુભવો પૈકી આપણે શ્રી અમિતા વિજય દ્વારા થયેલ અનુભવનું અવલોકન કરી મયા અસાર સુધીમાં તે દ્વારા આપને મળેલ અનુભવનો આપ સર્વે આહવા બાવિમાં ઉપયોગ કરશો તેમજ કષ્ટ અને ઉપાસના વડે મેળવેલી ચિત્તશુદ્ધિ દ્વારા— નિષ્કામ ભક્તિથી—ઉપાસનાની છેવટ ભૂમિમાં પ્રેમ સક્ષ્મ ભક્તિથી પ્રેમસ્વરૂપ બની રહી— જાન મેળવી માસના અધિકારી થશો અને આ ઉચ્ચત

માર્ગનું અવસાન કરવામાં શ્રી જગન્નાથનું જગદના નિરતર આપને રક્ષા થાઓ તેમજ આ માર્ગમાં રક્ષાસ્વ યજ્ઞ પડે તેવા ભયોથી આપ સવ આદકાની સેવા અનુવવાનું સામય અમને આપો એવી શ્રી લગ્નના પ્રત્યે અતિમ પ્રાર્થના છે

હવે છેવટ લોકના માનતા આપના હૃદય કીપર મુકવાની બાકી છે મત વાતના રચમ બે અસમા પ્રમટ કરેલી શ્રી જગદનાની આજ્ઞા અનુસાર એકે બરા વિલબથી પશુ અનુકૂળતા મળે તારે શ્રી આગમી દુર્ગસ્વરૂપ મંદિર વ્યવસ્થા રૂઝ ઉવાડવામાં આગ્ય છે અને તેનો જોરો બરે આવવા કેટલાક આદકો તેમજ અન્ય દેવી ધર્માનુવાદી ગુરુઓ તત્કથી માદ મળે છે તે પશુ સવ આદકા યથાશક્તિ મદદ કરવાનું અને પોતપોતાના રનેદિ સબધી અને મિત્રવર્ગ તરફની યાગ્ય માદ અપાવવાનું મન ઉપર ભેરો તે આ નવમાજ ધારેલુ કાર્ય પૂર્ણ થઇ શ્રી જગદનાના દુર્ગસ્વરૂપ નાગરૂપની દયાન કરવા આપણે અર્પે શામ્ભાળી થઇશુ તેમજ આપણા સવની એકમિત આવના બળે શ્રી જગન્નાથનું તે સ્વસ્થકારા આપણો ઐદિક અને પારલૌકિક ઉત્કમ સાધી ચકીશુ



વિક્રમાર્ક સવત ૧૯૬૯ નુતન વર્ષની શુભેચ્છા હરિ—વસત

૫૬ દક્ષિ કાતકે રહે રસ ચક્ર વર્ષ પ્રવેશતા
ગત ભૂમિ ધરિ કાતવ્ય દગ અ યોન્યને અભિનદતાં
સ્નેહાદ્ય હૃદયે દળામળી આ દિવસ નવજ્ઞા રગથી
ચક્રી સૌખ્યતા સવત્ર આશિષ આપવી ઉમગથી

હરેરો અનેક ઉદ્ધિ જિરમા વહેછે
તેમા જુની નવિ નહિ સદુ દોઈ કે છે
એકીજ રીત આ કાળ અનત મથુતા
કુનો નવો ન દિન એકે સત્ય છણુતા

તોપણ વિસામા વાદના જન જાત માટે મન ધરી
ભેટા મળો વિશ્રમિત દોરો સિર ભાર ધકી અળગા કરી
પાકળ નિરિક્ષણ વર્ષનું કરી હૃદય ક્રિસાદે બરો
સ્થાપિત મિદુ હૃદય અનુભવ પ્રેરી ઉરમાં દ્રઢ કરો

વજિવાટના અપુષિત દશેરો તોડવાને

વાખા વિવિધ મન આતસ ફેલાવે,
સુ સ્નેહના દીપકથી ઉર દો ઉગાળી,
ગાઠા સમામલિ આમ મળતા દિવાળી

આ નવલ વર્ષે હર્ષસદ્ ઉત્કર્ષ નવલા રમમાં
સુખ સપ સપતિ સાપડે આરોગ્ય વાધે અમમાં
શ્રુતિ સરલ વશ વિગળ સન્નતિ સૌખ્યદાતા પામજો,
શ્રી શક્તિ ભક્ત્યામય ઉર આલ્લસ અનિશે જામજો

સાધવ.

નવલ વર્ષ—સ્નેહ ~~મુદ્રા~~

મયો વિષમ કાળ ને વિકટ માર્ગ પુરો થયો,
મયો અધમ દેવ ને અખુટ પ્રેમ વહેતો થયો
યજ્ઞ રસિક પૃથ્વી ને રસિક તેમ જલો થયા
હતા હૃદય શુષ્ક તે નવલ વધ સ્ત્રીનાં થયા
ઠઠી આવરને તમે દુખદ શબ્દ કીધા હશે
ઠઠી રમત માત્રમાં સરલ હાલ દુઃખનાં હશે
કશ્ચ વખત હાય જે સહજ માન તાણું કરો,
યવા છાન હૃદય આ નવલ વર્ષ ઐશ્યે રહો
હશે અમલથી મળી પદવી હૃદય ખીન્ન થકા
મળી વિમળ યજ્ઞ જવા વિકળ યજ્ઞ જવા તે નર્થા
યજ્ઞ અધિક માન તે આવર જીવને તારજો
ખધી વિષય વાસના નવલ વર્ષમાં મારજો
કરો જન સમાજમાં હૃદય બેદ છોડી તમે
કરો આવરને ચત્રી હૃદય નેદના આ સમે
કરો અમળને તમે સખળ સ્નેહ મેત્રી કરી
તરો નવલ વર્ષમાં સરલ પ્રેમ કીસ્તી કરી

કેશવ

સામાર સ્વિકાર

આપણા શ્રી અનિહા વિજયના આમળના વખત વેખક, જેઓએ પોતાના અયુનમ

કા પાશ્વત, નેવા ક વામ્પરિસાસ નસુધાતાગ વિપાદ શ્રી જગદધાના 'સ્તવનો વિગેરેથી
આપણા અનિતા વિજયના આદકાના લાખી યુદ્ધ સુધી મન ૧૦૮૧ કર્યા છે અને જેઓ
હમણા સરથાન શ્રી લાહીના ગગારવરૂપ ખામાણીના કા ભારી હાથ વ્યવસાય પગપણ્ણતાને
સહ આદકાની તેની સેવા અભવગ અસક્ત છે હતા આ માસિષ પ્રત્યે નિગતર માન અને
કૃપાની દ્રષ્ટિ રાખ્યા હશે તેઓએ હમણા શ્રી આગામી દુર્ગાસ્વરૂપ મદિર ફડ' માર'શ ૭)
ચોકલી આપ્યા છે તે ઉપકારમદ વિધારવામા આવે છે

૬૬૧ ગૃહસ્થ રા નતાપસિદ્ધ શુણ્ણ ૭ જાગેજાએ ઉપરની રકમ મોહલતા તે સારે નિર્મેણ
કવિત લખી મોહલ્યુ છે જેમા તેમના પ્રેમ અને વિનમ્રાદિ સદ્ગુણોનું ચિત્ર આલખાયલું
હાથ ને આદકાની જાણ માટે અત્ર આપનામા આવે છે

કવિત

વિદુરકી ^{વિજય} ભાજી લીની નિવાજીકે નદલાલ,
દુર્યોધન મિજવાની તાજી તજ દીની હે,
સિવરીકે ઘોર અરુ તાદુલ સુદામા જુકે,
સ્નેહસો સ્વિકારે ડયામ વાત ના નવીની હે
તેસેંજુ આગામી દુર્ગા સ્વરૂપ મદીર કાજે,
અલ્પ ભેટ ભાવજુત અર્પન જુ કીની હે,
સ્વાલ કર સમે કાલ લાયક સાધવલાલ,
કીજીયે કબૂલ મેરી હેરી મિસકીની હે

વાણીવિલાસ.

મહાભાઓએ પરમાથ માટે રાજ્યસેના કરવી ઉચિત છે

પશ્ચિમ તરફના એક ખાદસાદના આમાદ સહેરમા એક મહાયાની મોલવી રહેનો હતો
તેની હજાર, પ્રત્યેની બપોર થકા તે સમયેનું અત્યુત્તમ શાન અને નકી દયા વિગેરે
અસાધારણ સદ્ગુણોથી આમપાસના પ્રદેશમા તે ઘણી રખ્યાતિ પામ્યો હતો તેની આવી અદૂર
ખ્યાતિ સામગી તેનો એક અગાડનો મુરીદ (શિષ્ય) તેની પાસેથી કાઢ બોધ મેલા અને
તેની અમૃતમય પવિત્ર વાણી સમગ્રમા માટે તેને મળવા આ યો પ્રુજપરક કરતો તે મોલવી
સાહેબને ઘેર ગયો અને પોતાને મોલવી સહેબને મળવું છે એમ જણાવું ત્યારે માણ્યોએ
તેને સત્કાર સાથે જવાગ આપ્યો કે તેઓ આપખને નો ખાદસાદની હજારમા ગયા છે તે
બપોરે ઘેર આવશે

તારે પેલા માણસે તે નોકરને સવાલ કર્યો કે 'મોલવી સાહેબ સરકારમાં સામાઈ મળ્યા છે ?'

નોકર— "તેઓનો હમેશા આ વખતે"એ કલાક સુધી બાદચાલની હાજુરમાં રહે છે

આ સમયે સામળી પેલા માણસને બારે નિરાશા અને દિનગીરી થઈ — તેણે વિચાર્યું કે જો માણસ સોમાદિ દુગુજોથી બંધાયેલા બાગશાહો પાસે નિત્ય ધંકડા ખાય છે તે જગતનું સુ કરવાનું કરશે? એટલું જ નહિ પણ જો અગાનીઓની આગા ઉઠાવે છે, તેને ગાનીજ સા માટે કહેવો જોઈએ!

આવા આવા તર્ક વિતરિયા તેને એમ સમજાતું કે માલવી સાહેબ ગાની હશે જ નહિ અને હું ગાનામિતાવાથી આવશે ત ફેકટ ફેરોજ પડશે આના વિચારથી તેણે મોલવી સાહેબને મળ્યા વગરનું પોતાને ગામ પાછા ફરતા વિચાર કર્યો પણ મોલવીના માણસોએ તેની મુશ્કેલી આમતા સ્વાગતા કરી તેથી તેમજ ધો. તો ~~પરોક્ષ~~ ~~એમ~~ ધારી વિવેચના ખાતર તેણે મળ્યા વિના પાછા જતાનું માંડી નાખ્યું

મોલવી સાહેબને મરદાગમ થી આવનાને હમુ વાર હોવાથી પોલીસનાર સર્જી એમીને પછી તે બજારમાં જરા ફરવા નિકળે જરમીવાન બજારમાં કાંઈ દુખનમાંથી કાંઈ ચોરી થયેની હતી, તે ચોરની સિપાઈ લોક જોઈ કરતા હતા તેમણે આ પત્રેથી માણસને જોઈને તેનેજ પકડી લીધો ! તેણે પોતાનું નિર્દાપણ સાબિત કરવાને નમ્રતાપૂર્વક આટલું કરી પણ તે પોલીસે માની નહિ અને એ પત્રેથીજ ચોર છે એમ સમજીને તેની પોલીસ તપાસ કરવા (માર મારવા) ને તેને ચાવડી પર લઈ ગયા એટલામાં સરકારમાંથી થર તરફ વળેલા મોલવી સાહેબ ત્યાં આવી ચઢ્યા તમણે માણસોની બીડ થયેલી જોઈ પુછ્યું કે આ શી ધાધન છે? ત્યારે એક માણસે તેમને હકીકતથી વાકેફ કર્યાં તેથી ચોરને જોવા તથા જરામર હકીકત મેળવવા તેઓ ચાવડી પર ગયા ત્યાં પેલા માણસને માર મારવામાટે બાંધીને તેનાર કરેલો તેમણે જોયો તેથી નિરાશાએ ચોરીની હકીકત પુછી અને પછી પકડાયેલા પેલા ચોરને નિરખીને જોયા તો મા આશ્ચર્ય કે —

આ માણસને એક આગળી પણ લગાડશે નહિ તેને જ છોડી દો એ ચોર છે એમ તમે શી રીત જાણ ? અહીં પાસેની ચોરીની શી સાબિતી તમને મળી છે? અને શા કારણથી તમે એને પકડ્યા છ ?

મોલવી સાહેબની એક હાથની લામી રૂપાના પત્રાજોરી સ્વેત દાદી, તેમની પોલીસની વખતે ખર્ચાત રાખા આપની હતી તેમના તમામ સફેદ કપડાં અને તેવીજ 'ગોર' અને તેજસ્વી માંદા કાંતિ તમની પરિવ્રતા સાબિત કરવાને માટે બેસ હતી તેમના તેજમ ખુદ બાદચાલ પણ જ નહોતી હતા ત્યારે આ નિચારા સિપાઈઓ શી ગણુની માનું 'મોલવી ના વચને સામળી નિપાઈ આ દીન વાણીથી બોલ્યા કે સાહેબ આ માણસના ચોર તેરીકની હશે સાબિતી અમને મળી નથી અમે તો માત્ર તેને પત્રેથી જાણી શક્યા પકડ્યો છે,

આપની આજ્ઞા હોયને તેને છોડી દબાએ

મોલવી— આ માણસનું માનુ જેવાથીજ આત્મી થાયછે કે તે ચોર નહિ પણ છુપા
નો સપૂણુ શ્રદ્ધાવાન બનત છે તેણે જ મારામા કાઠવારે ચોરી કરીજ નહિ હોય તેમ કે તે
પણ નહિ માટે તેને તરત છોડી દા અને તમારા ખરા ચોરની વેગાસર તપામ કરો

આ દુકમથી સિપાઇઓ પેલા નિર્દોષ મનુષ્યને તાકાગ છોડવા લાગ્યા અને મોલવી સાહેબ
પોતાના ઘર તરફ ગયા

આ બનાવથી પેલા માણસે નક્કી કર્યુ કે— માહાત્માઓએ સ્વાયમાટે નહિ પણ
પરમાર્થ માટે રાજ્ય સેવા કરવી જોઈએ

ધેર જતાજ મોલવીના માણસોએ તેમને કહ્યુ કે કાઠ માણસ આપને બહાર ગામથી
મળવા આવેલ છે અને તે હમણા જરા બગ્ગરમા ગયેલ છે એટલામાંજ પેલા માણસ
આ પો તેને જોતા / ~~સીડી~~ પગડો હટો એમ માલવી સાહેબે ઓળખ્યો પણ જ્યારે
તણે જણાવ્યુ કે હુ આપનો પૂતનો આભારી એક શિષ્ય છુ ત્યારે તેમણે ખતું આનંદ
બતાવે પછી તે જીજ્ઞાસુએ તે જાની મોનવી પાસેથી ધણે ઉપદેશ લીધો અને પોતાની
શકાઓ દૂર કરી અને તે દિવસથી તેની સપૂણુ ખાતી થઈ કે મહાત્માઓ જ ગવમા રહેવાથી
માત્ર પોતાનુજ કે વાણુ કરી શકે છે, પણ શહેરમા રહેવાથી અનેક જનોનુ કલ્યાણ કરી
શકે છે

ફેશનના પગામા

હુ ફક્ત એક મીનીટને માટે તમને મળવા માગુ છુ સીડીને તળાવે ઉભેલી એક
તરી (સ્ત્રી) બોલી પણ આ ગાઉન (પાંધરા જેવુ ધેરવાર વસ્ત્ર) ની કપાન એટલી
તી છે કે હુ સીડી ચડી શકતી નથી તમેજ જરા નીચે આવશો

મહાત્મા આવી સકાત તો હુ ઘણી ખુશીની સાથ આવતે ઉપરથી નિ વામ પૂરક
પો પણ આ નવી હેટ (ટોપી) એટલી બધી પહોળી છે કે ઘણ સેસ

મહાત્માઓએ પરમાથ માટે રા-

પશ્ચિમ તરફના એક બાદશાહના આમાદ શહેરપ્રેક્ષા ભાગ

તેની ઉપર, પ્રાચીની અપાર શક્તિ તે સમર્થેતુ અત્યુત એ બાબને નરખુચનો સારો ભાગ
અસાધારણ સફળોથી આમવાસના પ્રદેશમાં તે ઘણી રખવાતિ પામી હ

ખાતિ સાબળી મેના એક અમાડિતો મુરદ (શિષ્ય) તેની પાસેથી કા- રાષ્ટ્રી ને આખો બાગ
તેની અમૃતમય પવિત્ર વાણી સાંભળવા માટે તેને મળવા આ પો પુછ્યો
સાહેબને ઘેર ગયો અને પોતાને માલવી સાહેબને મળવુ છે એમ જણાવ્યું

તેને સત્કાર સાથે જવામ આપ્યો કે તેઓ આવખને નો બાદશાહ

બપોરે ઘેર આવશે

તરી નુમાન થાય છે

ના બોધી શીમારેથી મગજને તુલસાને ચતુર્થ નથી, કાળે ક ને સોડાને મગજ
(બુદ્ધિ) હોય છે તેઓ કહી શીમારેથી તેને ખરાબ કરતાજ નથી

એક પ્રાચીન પુસ્તકમાંથી ચુટણી કરેલા વિચારો

દારુના શોશીનેને અર્પણ । । ।

છાકટપણ એ મનુષ્ય જાતિના ઇતિહાસમાંના પુરાણા દુરુણોમાંનો એક દુરુણ છે પાપમાન
થયેલા જીવનોમાં તેનો અથેનિ હેવાસ મળી આવે છે અને ધણીક કામોનો વિનાશ થવામાં
તેનોજ મુખ્ય હાથ છે

ખોટા સાડ સડાવવા જતા નોહા પોનેજ કવચિત થયે છે નહીં નહીંના પુત્ર હુંમ
હવર ને વતનને લીધે નિરતરતા આપ હવરો તે વતન માટે ત થોડે અસે પણ જાગ્યાર
વતોજ

સાંટની પુત્રીઓ જતાર દારુના પરિણામોથી ખરેખર વાકેફ હતીજ તેઓ જાણતી હતી
ક તેનો નિસ્સો હોય ત્યારે કાંઈ પણ રરતો એવો નથી પાપમય અને હસકા કરજીવનો
નથી સાગતો ક ને લેવો અસાધ્ય હોઈ શુદ્ધ

ન્યાયબુદ્ધિને નાશ કરવો અને નૈતિક રસમાવને હાથાડી દેવો એ દારુના પરિણામોમાંના
મુખ્ય છે

જે જસદ દારૂ વડે પથમધીજ મનને મૂખ—અસાવધ જતાવડાગા આવે તો શુન્હાકિત
કાર્ય વધારે સરત જણાય છે અને પાપની ભય કરતા ઝોણી થાત છે હવરની મુજ પ્રજાની
બુદ્ધિ દારૂએ છીનવી લીધા પછી તેઓ પોતાના પેદા કરનારને ભૂલી ગયા અને પોતાના
હાથેજ રથાપન કરેલા કાષ્ટપનિક દેવોને નમતા તાગ્યા

મનુષ્યના પેટમાં દારૂ પડેછે ક તરતજ તેના હલપમાા વિકારો એકદમ અધન મુકન
થઈ જાત છે મનુષ્યનુ મન ઠેકાણે હોય ત્યારે તે મને તેવો ભલો હોમ જા દારૂની અસર
તમે અતિસથ નિધ—અધમ કુટો કરવા તે નહિ દોરવાય તેની કાંઈ જામીનગીરી નથી
તેમ છુતી થયેલી જીમ પોતાનાના જાનાં રહસ્યો ખુલા કરશે ધણીજ મૂર્ખાંધ ભરેલો સવરો
—જાકવાઈ કરશે અથવા ખાતી ઉદાસથી પોતાનેજ હાસીનાન જનાવશે તેની સ્ત્રી તથા
છોકરા તરફ તેનો હાથ નિર્દેશપણે હવરજી પોતાની મીઠકત કામને લખી આપશે અથવાનો
પોતાના કુટુંબની ખેરાકી પોવાકીના આધારના પદાર્થો પોતાા મોજમેજકના સોજતીઓમાં
નહેવી આપશે ધણી ગરીબ મૂર્ખાઓ ધીમેધીમે છાકટપણાની રિયતિએ પહોંચેલા છે અને
આ અમર વહી જતો તેઓ પોતાને ન્યાપના નિધય પડામાં સપડાયા શુએ

આદિત્યો ઘેરાયલા કે જુ હોય છે ? દીક્ષીતીનો વાસ કોના હાથમાં છે ? નાના તકરારો કાણ ઉભા કરે છે ? બહુબાટ મેણ કરે છે ? કારણ વિના દુખી જીવન કાણ માલે છે ? દાની આંગે લાલચોળ હોય છે ? આવા પ્રશ્નોનો જવાબ મુજબાજ ને છે તેજ હાથને માટે, પણ છે જીવિમાન મનુષ્યોના આ કહેણની આપણા ન્યાયાધિશે અને કાણએ ખાત્રી આપે છે તેઓ આપણને કહે છે કે નાના તકરારો અને વિના કારણ ઉદ્ભવતી જાનહીને કરનારાઓ કે જનાથી તેમની કારો ઉમરાઈ જાય છે તેનું મુખ છાકટપણમાં છે જેઓ પોતાનો કામો વખત પીઠામાં મુ નરે છે તેઓની ઝડપી બરબાદ જાય છે

મોજમજાહ પોતાની જેમ સોજતીઓ સાચી ગમ્મત આનદી સ્વભાવ નિર્ગોષ હાજરજવાબીનો સવાલ—આ સવ આનદોની ખાતર મનુષ્યો પોતાની સમજ શક્તિઓ । જાણની અવગણના કરે છે પણ જલદ હાથે આપેલી સવ આશાઓ ભ્રમજાઓ ઠરછ અને ઉવટે તે ઝેરી સાપની પડે દય દે છે ઝેરી સપને ધાળવો અને દાર પીવાની ટન પાણી એ બને બાજર છે

આ દુરુણને વચ ~~ચલુ~~ સાથે મનની અને હાથની ઉચ્ચ સ્થિતિ જાળવી ગમવી એ સવથા અશક્ય છે દારના શાપોગાનો એક નજીવો ભાગ એ છે કે સવારમાં બેલા છીને જેઓ દહાડાની શરઆત દાર પીવાની કરે છે અને રાત્રે બેથુદ યથ પડે ત્યા સુધી પીધાજ કરે છે તેઓને ધિક્કાર છે ।

જેઓ દાર પીવામાં પોતાના સવ બગાડે ઉપયોગ કરનારા છે અને પોતાના જાગવાન શરીરને જેઆ દારથી બગાડે છે તેઓને ધિક્કાર છે । દાર એ અધમતામાં નિર્દોષતાની કલ્પના કરાવે છે અને બનાતુ બલાપણુ જુનારી દીરે છે

કચરાયલો ના રાજ્યની પાવમાલી કરનારા કુટુંબના દારડીયા હતા આબીલોનનો નાશ દારના અત્યંત વપરાસને લીધે થયો પર્શિયા (ઈરાન) મોજમજાહથી દુરિત થયેલું હતું અને કદુ ક્રાકોના હાથથી નાશ પામ્યું પણ ત્યારપછી તે ક્રાકો પોતે દારના કચરો નજળા પડ્યા લોહજના રાગદીલતુ ડેમ પણુ દારના પરિભ્રમે નાશ પામ્યું અને અત્યારે પણ મનુષ્યને કાષ બીજા કારણ કરતા દારના વાપરવાયાજ વધારે નજળી થતી જાય છે રા નઓ અન રાજકુમારો માટે તો દાર પીવાનોજ નથી ને રાજ્યવચને પોતાનું રાજ્ય ટકાવી રાખતુ હોય તણેનો પરદેજગારજ રહેવું જાંઘએ

જનસમાજના કાષ પણ કામને દારના વપરાસની અપવાદ તરિક રજ આપવી ઘટે તો તે રક્ત વાહલકસ દારી ગયેલાઓને અને જેઓએ પોતાની શુલકતા સિદ્ધ કરી બતાવી છે એવા નાલાય નજ પોચ છે ને મનુષ્ય મરવા ની અણી ઉપર હોય અથવા નેનું હાથ ન રહે અથા દુખના જામથી ચીશર્ષ જાણ હોય તેનેજ રક્ત પોતાની મરીનાઇ જુસવા અને થતુ દુખ વિસરી જવા દાર લેવા ઘા પણ મનુષ્યજાતને મટે જે સધજી કરી સકાય તેમા રક્ત દારને ઉપયો । કરવાનોજ બાકી હોય એવો વખત જ્યા સુધી નથો આઓ જ્યા સુધી જીવન આશાની અંકુરો અને અધમ લાલસા પ્રુમે તિરકાર દર્શાવવા નેટથી દિગ્મત હોય

ત્યા સુધી કાઢપણુ ગતુએ પોતાના સોજતીના અમા ઉપર વધારાનો બોલો મુકવા ન દેતા
અથવા તો તેના જો આમળ કેટલી કાઢતો પાસો ધરીને તેના અરીસની રક્ત વાદિનીઓમા
વિષનુ મિશ્રણ કરવા ન દેતા જેઓ પોતાના માનવ જાતુએને આ નાશકારક રસને જવાબ
રદાવજૂત થાય છે તેઓના ઉપર છવરી કાપે ઉતરે છે જેઓ પોતાના પડોશીને કાઢ આપે
છે, તેઓને તેમજ જેઓ એક પોતે એકે તેમને ધિકાર છે ।

— ૦૦૦૦૦ —

હુર રહેતાં પશીને

— શિખરિણી —

સદા આવી સામે તરન ઘુમ નેનાં નયનીને —
હયું હંયુ માર પ્રણય રમ મીઠો જીવનું ~~તોરણ~~
પરનુ હડી જ વદન મુદુ યાને જાતવીને
તણ બીને સવ મુજ કર રિશે તુ રંગે લહે
રસિલી વાણીના કૃં અવધ માટે તલપોને —
અરે તુ ગાયુ કે મુજ મન બમે છે ઘુમ પુઠો
મધુર એ ગાયુ કુર્ચો લલમરે ત્યમ હવે
પધારી સાંનિધે રમ ચડો તાડે જમ મને
વિશુએ તુ મા શી અનુપમ પ્રના ને રૂપ ધયું ।
મનોહારી તુ લલિત રાગમા મારું જાયું ।

— અનુક્રમ —

તણ કે તુ હવે બીને પંખીડા હા વાંનાં
કરે યાને તમી રાગ મી દૂર રમે દયા ।
ઘુમ માટે કયું છે મે પાનર કાચન તણ,
આવ અણુ હડી આજ ખાલ લે ફગ પ્રેમનુ
એમના આધિને જાલો પ્રેમી જાતર એકું,
જીવમા છે તમી પ્રેમ તો પડી શી એતલું ।

साहित्य,

कुडलियो

परनिंदा परनारि अरु, परद्रव्यनकी आश
छोडी तीनो वातकु, भजो एक अविनाश
भजो एक अविनाश, तबें जगनाथ निवाजें
जन्म मरण जजाल, प्रभु सो पल पल भाजे
हरि गुरु विन हरिदास, सिंधु यह तरनो भारी,
तजो तीनका संग, द्रव्य निंदा परनारी

हरिदास

अपनी भावी भोगवी, सगर कृष्ण रावन,
गांधारी घेली भइ, सत सुतके कारन
सत सुतके कारन, भुखे मरि भइ दिवानी,
कहा न मान्या काहु, अवफल खाया छानी
एते सुत एके न, तोय कयौ कहा आवो,
सगर कृष्ण, रावन, भोगवी अपनी भावी

हरजीवन.

आ वर्षनी चार भेटो

॥ अग्निहोत्र विनय आठ पत्रुं यदा सुधी अगोत्रे नवम वर्ष शिवायना दरेक वर्ष दरेक
आठके आठ आनानी विमता । केत आपी छे अतवष गाभिनी व्यवस्था । शक्ति धर्मोद्धारक
अभावने दस्तक होरापी इति आठके वधातवाना उदयपी बाह पञ्च नरानी आरा राध्या
शिवाय अथके सुखान्तर अमवानर सभारने पञ्च सिवागिने दरेक आठके दरेक आठ आनानी
जेनी यात्र भेटो । आपी दली । छती अगोत्रे प्रपात्र तेमल श्री अग्निहोत्र विनय प्रत्ये नवम

મગના રક્ષતા જેટલા સુઘ આક્રમણો પુરનો આશ્રય—એ રીતે બને દોષા છતાં જ પરીણામ
11 આશા હતી તે આશા સંપૂર્ણ દરજ્જે પ્રતીત થઈ નથી અને તેથી આ પ્રવાસ એક
નવ વધારે લખાવવા માટે આ વર્ષે પણ તાર ભેટનીજ યોજના કાયમ રાખવામા આવે છે
અને તેથી આઠકો વધારામા અમારું હિતેન્દુ આઠકો તરફની મદદની પણ પુષ્ટ અપેક્ષા
રાખવામા આવે છે તો આશા છે કે શ્રી જગદ્ગાથી સેવા નિમિત્તે અર્થ આદ્ય અમા
આ ગામથી સ્વિકારશેજ

ભેટોની વિગત —

૧ શ્રી ઈંકાર સ્વરૂપિણી

ગત વર્ષની ભેટ હોમાર સ્વરૂપિણીમા જન્મ એ બીજાનગાથી શ્રી જગદ્ગાની મરત
(ઉપરનું અધ શરીર) નો ત્રાદુર્ભાગ અજાણેલો છે તેમજ ઈંકાર એ પરમાત્મ સ્વરૂપ હોમ
" પરમાત્મા છે તેજ શક્તિ છે અને શક્તિ છે તેજ પરમદેવતા એ અનુસાર શ્રી જગદ્ગા
પણ ઈંકાર સ્વરૂપ હોમ ઈંકારમાજ શ્રી જગદ્ગાના દર્શન થાય એવી રીતનો આ દોર
કરેલો છે વળી આ ઈંકાર અને શ્રી જગદ્ગા એકજ સ્વરૂપ જણાય તેવી રીતે સહનિ
હોતા છતાં શ્રી જગદ્ગાના પુષ્ટ સ્વરૂપે મિદની સારી સાથે દયન થાય છે એ જગદ્ગા
પ્રત્યે પ્રેમથી વજગતા હૃદય માટે કાંઈ ઈંકાર આનંદકારક નથી

૨ શ્રી માલય જ્ઞાનોપદેશ

તા ૩ નામનો અસુર દેવતાઓની સ્વર્ગમાની શિદ્ધિ સિદ્ધિ લુપ્તી સર્પ તેમને અનેક પ્રકારે
પીડા લાગ્યો, સારે સર્પ દેવો વિષ્ણુને ધરણે ગયા અને ત્યાં વિષ્ણુએ તેમને શ્રી જગદ્ગાનો
અનુમદ મેળવતાનો પ્રયાસ કર્યોનો ઉપદેશ હતા વિષ્ણુ મહિત સન દેવતાઓ દેવી ઉર્ધ્વ નપ
કરતા માટે દિગ્ગાનયમા આ પા અને ત્યાં પ્રથમ દેવીનો મોટો મગ કપા પછી જુદા જુદા
દેવતાઓ જુદા જુદા પ્રતો ક્રમસે પારાયણ અનેક પ્રકારના દેવીના મન, બીજાનગા અન
સક્રિતાના જયો પામ, ધ્યાન સમાધિ, વિગેરે અનેક પ્રકારની વિપાસના કરના લાગ્યા 'તેથી
કેટલેક સમયે મધુદીપનામિતી શ્રી જગદ્ગા પ્રસેન થતા અકસ્માત મેત્ર દુદી નવમી અને
શુક્રવારે પ્રજ્ઞમ તેજસ્વે પ્રગટ થઈ પછી પોતાના અત્યંત સુદર રૂપે દયન આપી સજ
દેવતાઓને વાદાનોથી પૂતાથ કયા હવે તારકાસુરને એણે વરદાન હતુ કે સદાસિવનાં આરમ
પુત્રને હાથે તેણે મધુ થાય પણ આ વખતે સદાસિવ તો દક્ષના 'યજ્ઞમાં સતીતુ અપમાન
જતા સતીનો દેહ યોગાગ્નિથી દગ્ધ થતાં ભમિત થઈ કેટલેક કાળ બ્રમજ કયા પછી સાધીન
કાંઈ જોઈતો રથજે ધ્યાનમા મગ્ન થઈ રહેલા હતા તેથી સદાસિવને ઈજ ન હોતાં સ્ત્રી
દિવાળ આરસ પુત્રની નામિ તો વધાઈ સમયે 7 તેથી દેવતાઓ પર અનુમદ કરતાં અને
પોતે આપેલ વરદાનનું પાલન થઈ જગદ્ગાએ સાજ દિગ્ગાનયને સર્વોપી શૈર્ભયોગ
દહ્યોગ કર્યું ઉપાસના નવધો ભક્તિ જ્ઞાન વિગેરેનાં ઉપદેશ આપી સોનેમિરે પોતાનો
અજ્ઞાનપર થવાને અર્થક અધિકારી—પરંતુ તેનાં 'દેવતાઓ આપણામા તાદરૂપ ચિત્તા

કે અને સિંદૂર ઘણેલા શ્રી જગદળા પોતાની સ્તુતી કરતા સપ દેવતાઓ સમક્ષ હિમાલયને
ચાંનોપરેક હરે છે તે આ ફોટાનો વિષય છે

૩ મધુ કૈટભ વધ

શ્રી સપ્તશતી—ચડીપાઠના ત્રિગદર્શી અને ખીરછવ માકડેય રૂપીએ રચેલા આ
કથાનાશ્રી શ્રી જગદળાની કક્ષિતિમાં અદ્વા તામતા ફોટ મનુષ્ય જાણેજ અચાત હશે હતા
સારાક તરિકે કહેવાતુ કે હતા મદાવલય પછી શ્રી વિષ્ણુ રૂપ ઉપર સુતા હતા તેમની
નાભીમાંથી લોચરૂપ કમળ ઉદ્ભવ્યુ હતું અને તે કમળ ઉપર ચતુર્મુખ જ્ઞાના બેઠેલા હતા
તેવામાં વિષ્ણુના કાનના મલમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ મધુ અને કૈટભ એ નામના બે દત્તોએ
જ્ઞાના પાસે આવી તમને કમળનુ આસન છોડી દેવા અઘરાનો પોતાની સાથે યુદ્ધ કરવાનુ
હકુ તેથી જ્ઞાના મલજોત થઇ વિષ્ણુને હઠાડ્યા લાગ્યા પણ યોગનિદ્રાને વશ થયેલા વિષ્ણુ
જાગ્યા નહિ ત્યારે જ્ઞાનજ્યોતે શ્રી જગદળાની સર્વોપરી સત્તાનો સ્વિકાર કરી યોગનિદ્રાની ઘણી
સ્તુતિ કરી ત્યારે યોગનિદ્રા વિષ્ણુના શરીરનો અધિકાર છોડી દઇ પોતાના સ્વરૂપે આકાશમાં
ઉભા રહ્યા અને મધુ કટખને પોતાની માયાની મોઢ પાડી વિષ્ણુના હાથથી તેમનો વધ
કરાવ્યો આ વખતના સંપૂર્ણ દેખાવની તાદ્રશ્યતા આ ફોટામાં છે

૪ મુરઘ વૈશ્ય વરપ્રદાન

આ મુરઘ રાજ અને સમાધિ નામનો વૈશ્ય એ જને પણ સપ્તશતી—ચડીપાઠના
પુખ્ત પાત્રો છે તેમને ઉદ્દેશીનેજ જગદળાના ત્રણે વિસ્તારવાળા ચરિતોની દુકામાં મોઢ—
મ ત્રણક રચના સુમેધા મુનિના મ્હોથેથી માકડેય રૂપી કહેરથવે છે રાજ્યપ્રદ થયેલો
મુરઘ રાજા અને કુટુમ્બથી લલ્લમયો ઝાનાભિલ રાજો સમાધિ વૈશ્ય એ જને સુમેધા
મુનિના અતુચ્છથી જગદળાનુ માહાત્મ જાણી તેમની સર્વેક સિદ્ધિ આપનારી બક્ષિનુ રાજ
મેળવે છે અને તે પ્રમાણે જપ તપના અનુદાનદારા અને પાનાના સ્વચરરેનુ હોમાગ્નિમાં
ખર્ચિદાન આપતા જગદળાની પ્રસન્નતા અને પ્રતક્ષ દસન મેળવવા જાગ્યજાણી યામ છે ઉવટમાં
વરદાન તરિકે મુરઘરાજા પોતાનુ ગયેલુ રાજ્ય અને વસ્તુ પોતાની હઠ્ઠાનુસાર જ્ઞાન મેળવે છે
અને વધારામાં શ્રી જગદળાના અનુચ્છથી મુરઘરાજા આ વૈવસ્વત મ વતર પછી સાવર્ણિ
નામના આક્રમાં મનુ ધવાના છે અને પોતાના ભેકત આ સાવર્ણિ મન્વતરના સામ્રાજ
માટેજ ચોખ ખાળે (જુદા જુદા આમાઓનાં અનેક જીવનના અનુભવે બધાયેલ ઉવટની
વાસના રૂપે બીજો કે જે અનુસાર નવા રૂપના કદાચાત યામ છે તે) તૈયાર કરવા માટે
અધિકારી આત્માઓને પોતાની કક્ષિતિમાં કેળવવામાટે શ્રી જગદળા પોતા સમયમાં
પોતાના અક્ષથી શ્રી દુર્ગા સ્વરૂપ પ્રગટ ધવાના છે અને તેમના પ્રાગટ્ય વખતે મહિર વિગેરે
વ્યવસ્થા થવાં શ્રી આમાશ્રી દુર્ગાસ્વરૂપ મહિર દુર્ગા અમાએ ઉધારેક છે

ઉપરોક્ત વસ્તુદ્વારા અદ્વાળુ જાનોના હૃદયમાં શ્રી જગદળાની બક્ષિતિની વધારે હડી ખપ
પડે તે માટે આ ફોટામાં તે વસ્તુને ચિતાર આપેલો છે જપ તપના મન્મ રહેતા રાજા

અને લેકષ હોમકુ- આગળ બેઠેલા છે રાજ પોતાના મામલ અગા કાપી બલિદાન આપે છે
અને પ્રસન્ન થયેલા જમદગા પ્રત્યક્ષ મુર્તિમત્ત યજ્ઞ, દયન આપે છે, વિગેરે, આ ફેટામાનો
ફેખાવ શ્રી બકિતની યજ્ઞના મુગને દ્રુ કરે છે

ઉપરોક્ત આરે ફેટા આ વખતે ખાસ હુથીયાર આર્ટિસ્ટને રોકી તૈયાર કરાવવામા
આવ્યા છે અને તે આજસુધીમા અમાર્ગ તગ્મથી પ્રગટ થયેલા તમામ ફેટા કરતા ઘણાજ
સુંદર અને ચિત્તાકર્ષક છે સાદક શિવાયના કોઇપણ ગૃહસ્થને જોઇતા હશે તો - દરેકના
ફા — ૮—૦ લેખ આપનામા આવશે પણ જ્યો સાદક છે અને તથા સાદક યશે તેમને
ચિનામુ પેગ ફક્ત આસિકતુ લનાજમ વસુલ કરેલા ફા ૧—૮—૦ ના વી પી થી મોકલવામા
આવશે

ચિતોડનો ઘેરો

(ઐતિહાસિક નવનકથા)

મેરાડની મુગ રાજ્યધાની ચિતોડના નામથી અને ત્યાના રાજવી સ સીસોદીઆના પરાક્રમોથી
જાણ પશુ હિન્દુાસી ભાગ્યેજ અજાણો હશે હિન્દમા મુસલમાન બાદશાહી રથપાયા પછી
આ રાજ્યવશે અનેક રણજગીમા મુસલમાનોને હરાવ્યા છે અને અખરના સમયમા દરેક
રાજપુત રાજ્યે પોતાની દીકરી મુસલમાનોને આપી સમયને માન આપ્યું હતું ત્યારે આ
એકલાજ રાજ્યવશે અનેક વિપતિઓ વેઠતા સાથે રાજ સુખનો ભોગ આપી પોતાની
નિષ્ઠવક કીર્તિ સાચવી રાખી છે મુસલમાની વખતમા આ રાજ્યવસના દરેક રાજાને પોતાનું
રાજ્ય અને આનર સાચવવા અનેક વખત મુસલમાનો સાથે લડતુ પડ્યું છે છતાં જ્યાસુધી
ચિતોડ તેમની રાજ્યધાની તરિકે જહોજલાહી ભોગવતું રહ્યું તેટલા વખતમા ફક્ત ત્રણ વખત
તેના પર ચેરા ધાલી મુસલમાનો તેને જીતી લેવામા શ્રાવ્યા છે

પહેલો ઘેરો રાજા લખનસીના વખતમા તેના કાકા જીમસોદની ઓ પાંધનીથી ભોભાઇ
અલાઉદ્દીને ધા થો હતો અને તેનો છેવટમા જીમસોદ પોતાના બાર પુત્રોમાંના એકને રાજ્યવસ
સાચવવા ખંદાર મોઢી બાકીના ૧૨ પુત્રો અને અનેક રાજપુતો સાથે ફસરીયા કરીને રણમા
પડ્યા અને રાજપુતાણીઓ કિલામા જોહુરમા બગા મરતાં ખાતી ચિતોડ મુસલમાનોના
દાઘમા આવ્યું હતું પણ ત્યારપછી કેટલેક સમયે ત્યાના સુંખ માલદેવ પાસેથી આ રાજ્ય
વસના હમોરે પુન પામી લીધું હતું

બીજો ઘેરો ખંદાર સગ રાજાના પુત્ર વિઠ્ઠલજીના વખતમા મુસલમાન ખંદારચાહે ધાલ્યો
હતો અને તેમા પશુ દેવલાના સરદાર વાઘજીએ કેસરીયા કરી ચિતોડની કીર્તિ સાચવી હતી
અને રાણી કરણાવતીએ હુમાયુને બાઇ કરી તેના પર રાખડી મોઢી તેની મોદ માગી
હતી પોતાના પિતા માગને હકારનાર સુંગની ગણી કંજીવતીની રાખડી ચિતોડની

પોતાના પિતાનું વેર ભુલી નહીં ઊઠાર હિસનો દુઝાપુ મદદ આ થો પશુ તે પહેલાં ચિતોડ મેવાઈ અધુ હતું અને કરણવતી અનેક રાજપુત સ્ત્રીઓ સાથે જોડરમા બળી મુક હતી દુઝાપુએ આવી બહાદુરશાહને નસાડ્યો અને વિક્રમશત્રુતને પુન ચિતોડની ગાદીએ સ્થાપન કર્યો હતો.

ત્રીજો ઘેરો રાણો ઉદયસિંહ કે જે બાપસૌ અને રાજના ચોગ શુણ્ધથી વચિત હોવાનું ઇતિહાસમા નોંધાયેલું છે તેના વખતમાં હતો અને ઘેરો ધાલનાર અકબરે આ શાહ હતો મુસલમાન ઇતિહાસ કર્તાઓ અકબરે એક વખત ચિતોડ ઉપર હુમલો કર્યો અને હતી લીધું એમ કહે છે પણ રાજપુત વચાવળી અકબરના જે હુલાનું રખૌન કરે છે પહેલાં હુમલામા અકબર દારો હતો અને એ હરામનાર રાણા જોડેસીંગની રાખ હતી તેણીએ મરદાનગીથી રાજપુતોની સરદારી લેઈ ડી ના બહાર નીકળી મુસલમાનોની છાવણી જાવ મસારો કર્યો એટલું જ નહીં પણ બાદશાહના પોતાના તકુ મુધી મસારો લેઈ ગઈ આથી મુસલમાનો મમરાઈ નાસી ગયા રાણાની આ જીત એની રાખની બહાદુરીથી થઈ એમ જાહેર કર્યો એના સરણે હતો ગુસ્સે થયા અને તેથી તે રાખને મારી નાખી આ મહિમાહ કહ્યા થયા તેનો લાભ લેના અકબરે એક જગરે લશ્કર લઈને ચિતોડને ફરી ઘેરો બાદ્યો આસૈય એટલું બધું હતું કે તેની છાવણીએ દશ દશ માંકસ જગ્યા રોકી હતી જોયો અકબરે ચિતોડ ને ઘેરો ધાલ્યો કે તુરતજ રાણો જોડેસીંગ નાસી ગયો પણ તેથી ચિતોડ ના રથકા દિમત હારી ગયા નહિ ચદ્રસીનો વસજ સહીદાસ પોતાના અનત માયાનોને લેઈને ચિતોડના રક્ષણાય ઉભો હતો સુરજ ફરવાળ ઉપર મુસલમાનોએ હુમલો કર્યો ત્યારે તેનું રક્ષણ કરતા કરતા તે ત્યાજ રાધ્યો ચદ્રમગિના સગા સગાનો વધજ મહારીયાનો દુરો તાવત અને તેના માયાનો કિન્નીના પુત્રરાજના વશજ મેલા અને કાઠારીયાના કાઠારો ખીજોલીનો પરમાર સાહીનીના જાલા એમણે પણ પરાક્રમે કરી પોતાના માજુમેને જીરેમાં દેવનાનો વાવડ તો પ્રથમ બહાદુરશાહના ઘેરામા મરાધો હતો પણ ત્યાર પછી તેની ગાદીએ બેસનાર સી તાવ પણ ચિતોડના રક્ષણાય બહાદુરીથી લડ્યો એતો જાના પોતાના પગવને પણ એ નિઃા ચિતોડનું રક્ષણ કરવા બીજા રાખઓ પણ આ પા હતા તેઓમા જાતોગનો સોનીગદારાન હસુરી તસ રોહાઈ કર્મચીંગ જતા ફરો સાદાણી અને ગાદીખરનો સુવાર રાખ એ મુખ્ય હતા.

પણ મેનાડના છતીહાસના આ વખતના કાળ પાતામા જે જે નામો રકારી નીકળે છે અને જે નામો હુસુધી ખરા રાજપુતો અને બાદ ચારણો પવિત્ર ગણે છે તેમજ અકબરે પોતે પોતાની કલમ વડે જે નામોને અમર કર્યા છે તે નામો જેમલ અને રતાપમીગનડ છે કેટલાક છતીહાસકર્તા જેમલને રાણાનો પટાવળ ગણે છે પણ કેટલેક સ્થળેથી એવી પણ હકીકત મળે છે કે તે મારવાળગ ના મેડનાનો બહાદુર મોહાઈ કાઠાર હતો અને અકબરના આનવાત્ર પોતાના કાકાના દગાદટકાથી તેને પોતાના દુખ સાથે મેડતા હોડી પોતાના મિત્ર રલવાના તાપસિ । (કેટલેક સ્થળે ફતેસિંગ લખેલ છે પણ તેજ આ કલવાનો પ્રતાપસિ । હશે) પાસે રહેવું પડ્યું હતું અને મિત્રધર્મ નેમજ રાજપુતધર્મને અનુસરી છેવટમા

તેને ચિતોડના રક્ષણાથ દેરાણુ પડ્યું હતું

જ્યારે સુગન્ધ-રાગ પાસે સતુષ્ઠા મરાયો ત્યારે ત્યાના લશ્કરની સરદારી કૈલવાનો પ્રતાપસર્જને મળી પ્રાચીન કાગળી સ્પાટન માતાની પેઠે તેની માએ પોતાના એકના એક પુત્રને કસરીઆ કરાવે અને ચિતોડના જવાવમા છત્ર આપવાને માટે હુકમ કર્યો અને સ્પાટન માતા કરતા વિશેષગત—સોનાના પુત્રને તેની પ્રાણુરિત પત્નિની યાદ આપી રમેને કેલરાની પ્રગણિત કીર્તિને જાખ તગાડે એવી શકાથી તેણીએ પ્રતાપની યુવાન વહુને બાતો આપી દર્શાવારમથ તૈયાર કરી અને જને જણીએ દુસ્મનો જિપ્તુતુગી પડી ચિતોડના રક્ષણાથે પોતાની જાણુ જીર રહી તે સાસુ નહુને લઠાઇમા મરાતા જોઇ અને આ પ્રમાણે પોતાની મેનોને અને સ્ત્રીઓને પરાક્રમ કરીને મરતા જો તેઓ પશુ મરણીયા થયા અને ધણા દલાડા મુધી ચિતોડનો જવાવ કર્યો પશુ તાણે યનાતુ નામ લીધું નહિ એ ધમારામા પ્રતાપસર્જ પશુ પોતાની માતા અને સ્ત્રીની માથે ખરાદરીથી ન તા મરાયો પ્રતાપસર્જનુ આ છેદની વખતતુ પરાક્રમ અવર્ણનિય દુસ્મનો પ્રમાણે જુરસાગથ લગતા પ્રતાપમિત મરાયાથી ચિતોડગદમાતા લશ્કરની સરદારી શુગ્રીર જ્યમને લીધી અને ચિતોડનો જવાવ કરાવતુ કામ તહેણે માથે લીધું સારથી આપળી આ વાર્તાની રાજ્યાન થા છે

ચિતોડના સરદાર જયમલ કીલા ઉપરથી શત્રુ સૈન્ય કે જેમાને કેટલોક ભાગ જાડની જાળીઓની જનાવેલ અને ચામગાથી મળી લીધેલી દટીઓની ઓથે ઓથે આગળ વધતો આવતો હતો તેની હીલચાલ તપાસતો હોતો હતો કીલામા ખોરાક પાણી પુરુષ હતા કીલાતુ રક્ષણ કરનાર સૈન્યમા આઠ હજાર રાજપુતો હતા અને કીલાનો એકપશુ પાચર સામુત હોય સામુધી શત્રુને શરણુ ન થવાનો દ્રઢ નિશ્ચય દરેક જણુ ધરાવતા હતા ઘેરા ધાક્યાને જે માસ યજ્ઞ ગયા હતા અને તે સૈન્યની સરદારી અકજરે જને લીધી હતી છતાં હજુ કામ પશુ સતોપકારક પરીજામ આગ્યુ નહોતુ ઘેરાયલા રાજપુતો ક્ષત્રીપુત્રોને છાજે તેવા નિશ્ચિત ધૈર્ય અને વીરતાથી લડતા હતા ખી રો ધણેજ મજબુત હતો અને અત્યાર આગમ્ય કેટલાક રાજપુત સરદારોએ કેસરીયા કરી શત્રુ સૈન્યમા ઝાઝાવ્યુ હતુ તેમજ કેટલાક સરદારો શત્રુના ધસારા સામે કીલાનો જવાવ કરતા રણમા પડ્યા હતા છતાં રાજપુતોએ જરા પશુ ગચક આપી નહોતી

પોતાના સન્ય સાથે અકજરે જે જે શહેરો પર ચાલ કરેલી તે તે શહેરો તેના કીલા ગમે તેવા મજબુત છતાં ત્વરાથી તામે કરી લીધાનો તેને આજ્ઞામુખીનો અનુમત દેવાથી આ ન્યજે આટલુ બધુ રોમાઇ રહેલુ પડતા તે ધણે શુરસે યજ્ઞ ગયો હતો છતાં કીલાનો જવાવ કરતુ સૈન્ય કેવુ જોરાવર છે તે તે જાણુતો હતો તેમજ તે સૈન્ય જોઆનું જનેલુ હતુ તે રાજપુતો કેવા શુરવીર હોય છે તે પશુ તેની જાણુ જદાર નહોતુ અને તેથી આ ચિતોડનો કીલા સહેલાઇથી તામે નહીંજ ચાલ એમ તેણે ધારી મુક્યુ હતુ—

જયમલ આ પ્રમાણે શત્રુસન્યની હીલચાલ તપાસતો કીલાપર હોતો હતો તેવામા તેની સ્ત્રી

અહા ! સદલ ! તારા પ્રેમનો દહદાર થવાને હું લાયક છું એ શું મારે સાબિત કરી આપવું જોઈએ ? આતો કાંઈક બગાડાર મણાય

પોતે જે કીર્તિના દહદાર હોય તે કીર્તિ પોતાના પરાક્રમેથી સ્થાપિત કરવાને માટે શુરવીર પુરુષ હોયેલા અભિમાન ધરાવે છે અને તેના માટે આ બગાડાર નથી

પણ હું તદને વચન આપુ છું કે તું જે પછે મારી પોતાની યશો તેજ પછે હું તારો પતિ રાજપુત નામને કલકિત કરે એવો નાલાયક નથી એની તું જે સાચીતી માગે છે તે આપીશ

નરિ રૂપરિ ૬૭ । ધેરા હજુ સાતુ છે બપો મુધી જીલમી ખાદશાદ કતલ ચપ જશે નહિ કે આપણા કીલ્લાની સમીપતા છોડી નાસી જશે નહિ તા મુધી હું તમારી ૬ હાથા સંહાનુકુળી ધરાવતી નથી.

અકબરની સેનામા એક રાજપુત હતો કે જે તિરસ્કાર વૃત્તિથી ચિતોડ છાડી મોગલ સેનામા બેળાયો હતો પોતાના દેશ બધાઓનો ત્યાગ કરવાનું તેને નીચે મુજબ કારણ મળ્યું હતું — શુરવીર સરદાર જયમલની નાની પુત્રી ત્રતે પ્રેમથી હતે. તથા તેણે તેણીના હાથનું માથું કપુ પણ આ સળધેમા તે માણસ દર જામા પોતાનો ખતામરીયો નથી એમ જણી તેણીના માથાપે તેની માગણીનો સ્વિકાર કર્યો નહિ આળાએ પણ પોતાના માતાપતા વિચારને માન આપી તેને પોતા તરફની ના કહી દીધી અને તેથી તે ધણેજ દીનગીર થયો

આ જનુની સૈનિકોના આવેશો ધણી રખળ હોય છે અને આ માણસની નિગશ ચણેલી લાગણીઓએ તેને પોતાના દેશ બાંધવાને દોષ દે । પ્રેમો તે શત્રુ સત્યમા ગયો અને ધેરા આગળ વધારવાની ધણી ર અનુકૂળતા મળી શકે એવી ટટલીક જાતની આપી પોતાને મળેન આતમીને કેવીરીતે લાભ લેવો તે અકબર સારીરૂતિ જણ્યો હતો પણ વિચ્છેદનીતિની મર્યાદા બિપશત તેનો તે વિશ્વાસ રાખતો નહોતો ખાદશાદની યુક્તિઓના બેદરિશી તેને કાષ્ટ જણ્યુવા ક જોના દેનામા આવતું નહોતું છતાં ખ્ખારથી તેના ત્રતે વિશ્વાસ અને માથા ભરેતું વતન ચલાવવામા આવતું હતું તોપણ તેણે પોતાની શકદાર તરિની સ્થિતિ નેષ લીધી અને તેથી તેનું અભિમાન જગૃત થયું જે માણસ પ્રતે દગાખોર હોવાના શક રાખવામા આવે તેણે અરેખર દગાખોર મળે એમાજ ન્યાય છે એવી તેના આવેશો સુચવેલી અસત્ય રજાનિકાને અનુસરવા ને તયાર થયો પોતાની ઇચ્છાઓ તૃપ્ત કરવા દરેક ચીજનો જોગ આપે એવો એ બપ કર ગરમ મીઠાજનો જનુની માણસ હતો દગા ભરેલી કાષ્ટ પીતુ યુક્તિથી જયમલની સમતી મેળવી તેની પુત્રી સાથે પરણવું અને આ પ્રમાણે પોતાના પ્રેમ અને વેરના આવેશને તૃપ્ત કરવો એવો વિચાર કરીને તેણે શુરવીર સરદાર જયમલને મળવાનો અને પોતાની માગણી સ્વિકારવાની કૃતિમત તરિકે મોગલ ખાદશાદને કતલ કરવાની દરખાસ્ત કરવાનો નિશ્ચય કર્યો

પ્રથમ મુસ્કેલી કીલનામા શીરીતે પેસતુ એજ હતી એક બાજુએ જ્યા કોટની દીવાલ ઘણીજ ઉંચી હોઇ તે બાજુથી કોઇ દુસ્મન કાપી જનાનો સજાન આજો હતો ત્યા પહેરેગીરની સખ્યા આજી હતી તેમજ તે પહેરેગીરો પણ અફજ સાનધ રહેતા નહોતા એ વાતથી તે નાખર હોઇને તણે તેજ સ્થળેથી દીવાલ ઉપર ચડનાનો યત્ન કરતા નિશ્ચય કર્યો એક અધારી રાત્રે તે પોતાની સાથે આશરે નન નર ધન્ય સાગા કેટલાક ખીનાઓ લેઇ કીલના તરફ ચાલ્યો દિવસને વખતે કુદરતી હાજતને બહાને મેઇને શક ન આવે તેમ તે મુમલમાનોની છાવણીમાંથી નીકળી ગયો હતો કીલના પાછના ભાગમાં જ્યા દીવાલ લગભગ ૮૦ ફુટ ઉંચી હતી ત્યા પડેચતા ૮ તણે ચણતર કામગા ખીના એસા રાતુ શરૂ થયું આ પચાસો સારી રીતે ધડીતે ચુના વગરજ એક ખીજા ઉપર મુકનામા આવેલા હોઇ અથવા તે લાખા વખતને સજ વચમાનો ચુનો ખરી ગયેલો હોઇ યોડી મહેનતે ખીના અદર પેસાડાને પુરતી કાટો હતી પહેલો ખીસો જમીનથી એક વાર ઉચો બેસાડીને તેના ઉપર તે ઉભો અને ખીજો ખીસો તેનાથી એક ફુટ ઉચે બેસાડીને તેના ઉપર તે ચડ્યો આવી ગીતે આ સાહસમાં બે કે ધણ મોટું જોખમ સંભાવલું હતું છતાં શાનિ અને ધીરજથી આ રીતીરે ~~જ્યામ~~ ચાલુ રાખીને ઉપર તે દીવાલને મથાણે પહોંચ્યો

પોતાની ઇચ્છા બર લાનવા માણસમાં જેવી આતુરતા હોય છે તેવી આતુરતાથી તે જનારે આ પ્રમાણે ઉપર ચડતો હતો સારે તેને સારે નક્ષિમે ઉપરને પહેરેગીર તે દેશમાં ગનાતુ કાંઈ ગીત લલકારતો હતો તેથી આ બધાં ર ચઢા દરમીયાન થતો કાંઈ અનાજ તે સાગંગી શરંગો નહોતો

આ રાજપુતે દીવાલ ઉપર ચડવા માંખા પહેલા પોતાના કપડાં ઉતારી નાખ્યા હતા તેથી રાત્રીના અધકારમાં તેની ચામડીને ઘેરો રંગ મળી જઇને કીલા ઉપરથી કાંઈ જોતું હોય તેને દેખાય તેમ નહોતું તેથી જીવગી રીતે કાટ ઉપરના પહેરેગીરનું સફેદ બદીયાન અધકારમાં તે ધણે દુરથી જોઇ શકતો હતો દીવાલને મથાણે પહોંચતાજ પહેરેગીર જોવો તેમ પાસે ચડને ચાલી ગયો તેજાજ તે કુદીને અદરની બાજુ પડ્યો ધણી તે જાણે અદરની બાજુથી આ યો હોય તેમ જાણી જોઇને પહેરેગીર પાસે ગયો અને પોતે જાણે તેમનામાનોજ હોય તેમ પહેરેગીર સાથે ચઢજ વાતચીત કરી પોતાના આગ્યા સળધમાં કાંઈ ચક ઈશ્વન થયો નથી એમ નક્કી કરી લીધું તેને પોતાની જાતનો જોઇને જેના મનમાં કાંઈ પણ ચક નહોતો એવા તે પહેરેગીરને તે જયમતનો સરદારી તળેના સીન્યમાનો નથી એવો કાંઈ સ્થાય ઉત્પન્ન ન થયો અને તેથી તેને કાંઈ પણ વધારે મુછગાછ સિરાય આગળ જના દીધો તે રાજપુત એક દેસાનપના દરરાજની કમાન તળે જઇ સુનો અને બંદાણુ યાગમુધી ચાંતપણે ઉઘો બંદાણુ વાતાજ તે સરદાર પાસે જઇ જીવો રહો

“ આપ ગને આ કીશ્વમાં જોઇને ખરેખર આશ્ચર્ય પામ્યા હશે તે બોલ્યો આપ મને એક દગાખોર તરિકે ગ્યો છો પણ તેમાં આપની સુલ ચાલછે તે સાંગિત કરી આપના અને નિદય દુસ્મનના જુઓ પત્રામધી આ શરેરને બચાવવા કે શક્તિવાન છું એમ

ખતાવી આપવાને હું આ યો છું ।

જે માણસ મુરસે યદને દુરમનની છાવણીનું શરણ લેકે તેને દગાબોર તરિકેજ ગણવામાં આવે છે જ્યમને કહ્યું

પણ આપ એ રાતથી અનજ્ઞા નહિજ હોય કે દુરમનની છાવણીમાં જરાથી માત્ર પાસે એવી બાતમીઓ હોવી જોઈએ કે જે વડે દુરમનેને આગળ વધતા અગ્રકારી આ શહેરના લોકોની છદ્દગી અને માલમી કનુ આપ રક્ષણ કરી શકો

તમે દગાબોર નથી એવી મારી મા રતા । ધાનાની આથા ધરાવતા પહેલા તમેએ તમારા દેશ બાંધવોના હિત અથ તેવી બાતમી મેળવી છે એ બનારી આતુ જોઈએ

આ કી લામાના સપના બલાન માટેની દરખાસ્ત કરનાન માટેજ હમણા હ આપની પાસે આ યો છું

તે બતાવી આજેજ

એકમ સરતોથી હું મુશ્કેલીમાં બાદશાહને મારી નાખવાનું માથે લેઈ છું ।

તે સરનો શુ છે ?

આપની ન્હાની પુત્રી મને લગનમાં આપવી

મદારે જે વીસ પુત્રીઓ હોય અને તે સવ આવી । ખતસરની તાકરીના છનોમ તરિકે આપવી પડે તો પણ હું તેન ધણ મોડું છનામ ન ગપ્ત આપણા કીલ્લા ઉપર સરકર લેઈ આવનાર તે ટુનગી બાદશાહનો નાશ કરે અને પુ કળ દાયત્ત સાથે મારી પુત્રી તમને લગનમાં આપનારું હું વચન આપુ છું

હું તેના મોતને નવાસ કરવાનું લગમગ વચન આપુ છું અને મારી પાતાની (ક-છા વિના ખીડ કોઈ તેને સનાત રાખી ચકશે નહિ

મારે તમને કહેવાની જરૂર નથી કે મારી નવે વરના આવેશથી તમે દુરમને સાથે અજ્ઞા અપા છો એવી સવની માન્યતા બધાઈ ગઈ છે બહાદૂર અને પ્રભાશિક માણસોના હૃદયમાં આવી મા થતા એકવાર બધાઈ અપા પછી તેને દુર કરવી એ કાઈ રહેતું કામ નથી તમે જે દરખાસ્ત મુશી છે તે પુર્ણ કરી ચકશે તો તમારા માટેના જે ખરાબ અભિપ્રાય અમારા અત કરજીમાં બધાયો છે તે તુરંતજ દુર થઈ તેને બદલે તમે વિશ્વાસપાત્ર થઈ ચકશે

આ મુલાકાતના પરિણામથી તે રાજપુત પુર્ણ સંતુષ્ટ થયો પણ જ્યારે તેણે પોતાના પ્રેમની વસ્તુને મળવા માગ્યુ ત્યારે તેણીના પિતાએ જવાબ આપ્યો : —

અપુર્ણ

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

माधव

એક મામતુ પચાગ

મયર ૧૯૬૧ ના માગશીર વરી ૧ થી પાપ થરી ૧૫ સુધી

ક્રમ	વાર	ક્રમ	હકીકત
૧	બુધ	૨૫	બીજનો દુષ ૭
૨	ગુરુ	૨૬	
૩	શુક્ર	૨૭	માસ ચતુર્થી
૪	શનિ	૨૮	
૫	રવિ	૨૯	
૬	સોમ	૩૦	
૭	મંગલ	૩૧	માસ પૂર્ણિમા - પૂર્ણિમા ન
૮	બુધ	૧	
૯	ગુરુ	૨	
૧૦	શુક્ર	૩	સરના એકાદશી વસાત ૧૧-૪ સુધી ૭ ચતુર્થાસનો આ મ ન
૧૧	શનિ	૪	
૧૨	રવિ	૫	ચિત્રાવતિ
૧૩	સોમ	૬	સોમવતી અમાવાસ્ય ન
૧૪	મંગલ	૭	વસાત અમાવાસ્ય ૨૧-૧ સુધી ૭ મોગ તથોવન ન
૧૫	બુધ	૮	
૧૬	ગુરુ	૯	
૧૭	શુક્ર	૧૦	
૧૮	શનિ	૧૧	
૧૯	રવિ	૧૨	ચતુર્થાસની સમાપ્તિ
૨૦	સોમ	૧૩	માસ સંક્રાંતિ અવ ૨૧-૩૧ પછી ચાપ ૭ દસ ૧૫ ન પૂર્ણિમા અમાવાસ્ય
૨૧	મંગલ	૧૪	[ના બરી વાખાપી સાવ માગ સુધી ૭
૨૨	બુધ	૧૫	અટી મન
૨૩	ગુરુ	૧૬	
૨૪	શુક્ર	૧૭	
૨૫	શનિ	૧૮	ચિત્રામર્ગીની પુરણ એકાદશી
૨૬	રવિ	૧૯	વજ્રવેલીની પુરણ એ ૧૬ થી
૨૭	સોમ	૨૦	
૨૮	મંગલ	૨૧	
૨૯	બુધ	૨૨	માસ સ્નાનનો અવસર

પચાગનું દિષ્પણ અથવા આ માસમાના વ્રતોની વિધિ

૧ કાશીખડમા માગશર વદી આઠમને દિનસ કાગલૈરવની પૂજા કરી તેની પાસે ઉત્સવ પૂજક રાત્રિનું જાગરણ કરનાથી સર્વ પાપોનો નાશ થાય છે એમ કહ્યું છે ભૈરવની ઉત્પત્તિ પ્રદોષ કાગમા યદ્ય છે માટે પ્રદોષ વ્યાપિની અદ્ભુતી સેવી એમ કટલાએક કહેછે પણ શિવરત્ન પ્રમાણે મધ્યાહ્ન સમયે ભૈરવની ઉત્પત્તિ છે માટે મધ્યાહ્ન વ્યાપિની સેવી આ નતથી મનુષ્ય વિધિનોના સમુદાયને જીતી શકે છે અને કસોદક નામના તીથમા સ્નાન કરી પિતૃઓનું તપણ કરી, કાતભૈરવના દગનથી પોતે તથા પિતૃઓ નરકમાથી ઉદ્ધરે છે

૨ કૃષ્ણાદ્ભીની કથા આદિસ પુરાણના અગીયારમા અધ્યાયમા છે અને ઘેર પર્વતના દક્ષિણ ચિપ્પર ઉપર મિરાજતા નદિકેશ્વરે નારદ મુનિને કહેલી છે નિવૃત્તિ પરાયણ પુરુષોની તપોશક્તિ કરનાર અને નવૃત્તિ પરાયણ પુરુષોને મૌશાકપ, કીર્તિ અને અક્ષર સુખ આપનાર છે

માગશર વદી આઠમે પ્રાત કાગમા પીપળાનું દાનણ કરી, સ્નાન કરી, પિતૃઓનું તપણ કરી પોતાને યેગ આવી ગરુડની પૂજા કરી જરા ગૌમુત પાન કરી ઉપવાસ 'કરવો' એવી અતિરાત્ર નામના યજ્ઞનું આઠગણ્ણુ ફળ થાય છે પોપ વદી આઠમે, પીપળાનું દાનણ, ઘતનું પાન, શણુ નામના ગહાદેવનું પૂજન અને તેથી આઠ વાજપેય યજ્ઞનું ફળ છે માહા વદી આઠમે નડનું દાનણ ગાયના દુધનું માન મહેશ્વર નામથી પૂજન આ આઠ અશ્વમેધનું ફળ છે શાગણુ વદી આઠમે વડનું દાનણ ઘતનું પાન, માહાદેવ નામથી પૂજન અને આઠ રાત્રસય યજ્ઞનું ફળ છે ચૈત્ર વદી આઠમે, ઉત્તરાનું દાનણ શુભેલા યજ્ઞનું બદાણે શણુ નામથી પુજન અને અશ્વમેધનું ફળ છે વૈશાખ વદી આઠમે ઉત્તરાનું દાનણ દળના જળનું પાન શિવ નામથી પુજન અને અગ્નિષ્ટોમ યજ્ઞનું ફળ છે જ્યેષ્ઠ વદી આઠમે, પીપરનું દાનણ ગાયના ઓઘાકનું માન પરશુપતિ નામથી પુજન રાત્રે શિરાનયમાજ્ઞ થયન અને કોટિ ગોદાનનું ફળ છે અશાઠ વદી આઠમે પીપરનું દાનણ ગોમયનું પ્રાશન, ઉચ નામથી પૂજન અને સાંત્રામણિ યજ્ઞનું ફળ છે ગ્રામણુ, વદી આઠમે, ખાખગનું દાનણ, આઠકાના પનનું પ્રાશન ચત્ર નામથી પૂજન, અને કૃત્ત પર્વત દેસાસવાસ, એ ફળ છે આઠ વદી આઠમે ખાખરાનું દાનણ મિત્રપત્રનું બદાણે ત્રણક નામથી પૂજન અને સન દીક્ષાનું ફળ છે આશો વદી આઠમે જાણુનું દાનણ ચોખાના પ્રાણીનું પાન ઇંધ નામથી પૂજન અને પાડરીક યજ્ઞનું ફળ છે કાગતક વદી આઠમે, જાણુનું દાનણ પચગળ્યનું પ્રાશન ઇશાન નામથી પૂજન અને અગ્નિષ્ટોમનું ફળ છે

વર્ષની સમાપ્તિમા ઉપાસન કરવું વિગતોમ્હ મુજબ કરી, પચરમી અન્તે બાધી આસાયાદિ જાડણો મરાતી સુવર્ણમય ઉમામાહેશ્વરની મૂર્તિ તથા રૂપાને પોડીયો રમરથી કલસ રથાપન પૂર્વકે પૂજન કરવું રાત્રિનું જાગરણ કરવું નવમીને પ્રાત કાગે અગ્નિ રથાપન કરી ઘતપુકા તિલકાથી ત્રણકમત્ર પૂજક અષ્ટોતરજન આહુતિથી દોમ કરવો જાગ

બ્રાહ્મણો જમાવવા કાનો દેવા કહીએલાનું નેવેલે બરાબર

૩ બાર સક્રાંતિઓમા બ્યારે ધનુ સક્રાંતિ આવે ત્યારે ધનુર્માસ કહેવાય છે તેમા હમેશાં અશ્વોદય સમયે નદીમા સ્નાન કરી નિલકર્મ કર્યાપછી સૂર્યને ઊદય થતાં પ્રવૃત્તમાત્રના બ્રાહ્મણોને ખીચડી થી અથવા લાડુનું ભોજન કરારી દક્ષિણ તથા ઉત્તર વચ્ચે વિગેરે આપવાં આખો મહિનો ન બને તો ત્યેક રવિવારે એ પ્રમાણે કરવું આ પ્રતી ધન ધાન્ય આરોગ્ય અને પુત્ર પ્રરિવાર મળેછે

૪ સોમવતી અમાવાસ્યાની કથા અવિધ્યોત્તર પુરાણમા છે પીપ્પલાના વૃક્ષને કાઠ પમ ૬ ૫ કે ૬૫ સાથે એક સો આઠ પ્રદક્ષિણા કરી તે દ્રવ્ય ધનુ જ્ઞાન કરવું વિગેરે સોમરસિક દોષ અજ લગાણ કરતા નથી

૫ મૃગશર વહી અમાવાસ્યાએ ગૌરીતપાવતને આરબ કરી રાકાય છે અને તે સોળ વર્ષ સુધી કરવાનું છે સ્નાન, નિલકર્મ વિગેરે કર્યાપછી વ્રતનો અને વ્રતાગે ઉપવાસ કે નાન ભોજનના સ્વકલ્પ કરી ગૌરી મહેશ્વરનું સપરિવાર પૂજન કરવું આઠ તાલુઓની વાટ વાળો ધીનો દોવો કરી તેનું પૂજન કરી દિવસ રાત્રિ તેને અખડ રાખવો. મી? દિવસે સવારમા આઠ સોભાગ્ય પદાર્થો સુકત ધાતુ પાત્ર ઉપર પકવાન સાથે તે દીપને મુકી તેની પૂજાકરી સૂર્યને બતાવી પૂજતાં બ્રાહ્મણના જોડલાને તેનું દાન દેવું અને સુવાસિની સ્ત્રીને આશિર્વાદ લેવો ખીજે વર્ષેએ સર્વ કલ ૫ પકવાને દિવસે કરવું ત્રીજે વર્ષે ખીજને દીવસ કરવું એ ત્રમાણે પ્રતિવર્ષ અકેકે તિથિ આગળ આવવું સોળ વર્ષ સુધી આ પ્રમાણે કરતાં જીવા પનમા પુર્ણિમાને દિવસે સ્ત્રી સહિત સોળ બ્રાહ્મણોને નિમત્રણ મરી મધ્યાહ્ન સમયે અષ્ટદશ કમલમા ગૌરીનું પૂજન કરવું પ્રત્યેક જોડલાને જમાડી વચ્ચાસ કાર તથા વિવિધ પકવાનેનું દાન દેવું—આચાર્યને સુવર્ણમય મુર્તિ પવસ્ત્રની ગાય અને દક્ષિણા આપી જતની પૂર્ણતા લવવી સ્ત્રીને આ જ્ઞાત કરવાથી અખડ સોભાગ્યનું સુખ મળેછે

૬ જુદી જુદી સક્રાંતિઓમા જુદીજુદી પૂજનપદ્ધતિ અને દાનોથી વિવિધ નકારના સિદ્ધિ આપનારાં સક્રાંતિ વ્રતો જેવાકે ધાન્ય સક્રાંતિ વ્રત લવણ સક્રાંતિ વ્રત બોમ સક્રાંતિ વ્રત રૂપ સક્રાંતિ વ્રત તેજ સક્રાંતિ જ્ઞાત સામાગ્ય સક્રાંતિ જ્ઞાત તાણુમ સક્રાંતિ જ્ઞાત મનોરથ સક્રાંતિ જ્ઞાત અશોક સક્રાંતિ જ્ઞાત આયુ સક્રાંતિ જ્ઞાત ધન સક્રાંતિ જ્ઞાત સવ સક્રાંતિ જ્ઞાત વિગેરે રકદ પુરાણમા કહેલા છે લગાણ બધે અગ્રે આપેલા નથી કમ્બા હોય તેમજે જ્ઞાતોત્સવ જ્ઞાતરાજ વિગેરે ગ્રંથોમાથી કે વિદ્વાન બ્રાહ્મણ દ્વારા જાણી લેવા

૭ પોષ શુદી આશ્વિને પુષ્પવારના યોગવાળી દોષ તો તે દિવસે સ્નાન જપ હોમ દેવપિતૃતર્પણ અને બ્રહ્મભોજન કરવાથી ધણુ પુણ્ય થાય છે તેમા ૫૫ જ્ઞાત ભરણી નક્ષત્રને અથવા રોહિણી કે આર્દ્રા નક્ષત્રનો યોગ હોય તો આતુલ્યમ પુણ્ય પર મળાય છે

દેવી તત્વ દીવાકર.

(મતાક્રમો ચાલુ)

ભરતખડમાના સુવચ્છી અને ચક્રવર્તી રાજ્યકુળોનો ઇતિહાસ કે જેમા શ્રી જગદલાની ભક્તિ પ્રાધાન્ય સ્થાન ધરાવે છે તે શરૂ કરતા પહેલાં સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિથી વૈવસ્વત મ વતર સુધીની સીધી વચાવળી આપણ આપી ગયા તે દરમીયાન બીજા બાણુ બનેલા બનાવોનું વિવેચન કરવું યોગ્ય ધારીએ છીએ આ વિવેચનમા કશ્વપના વચ્ચે, દિતિ, અદિતિ દત્ત, ત્રિગેરના પુત્રો દેવ દાનવો વચ્ચે સંગના રાજ્યપદ—ઈન્દ્રાધિકાર માટે વારવાર થયેલા યુધ્ધો નો મુખ્ય સમાવેશ થાય છે અને દેવોની સહાયતા અર્થે, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, સદાશિવ અને છેવટ જગદલાએ પણ આ યુધ્ધોમા મુખ્ય ભાગ લીધેલા છે અને તેને પરિણામેજ મહિષાસુર, શુભનીશુભ, દુગમ, અશ્વત્થ, અધક રિપ્રયિતિ વિગેરે દૈત્યોને માર્યાના શ્રી જગદલાના કયાનકો છે આ સવ આખ્યાનો મયાક્રમ કહેવા તે આપણા પુરાણોમા ઇતિહાસાનુસાર કમળદ ન હોવાથી સુસ્લેષ કામ છે છતાં તેનું સંશોધન કરી મયામતિ, ક્રમાનુસાર જોડી કહેવામા આવશે અને સારપછી શકિતઓનું વર્ણન કર્યા પછી સૂર્યચંદ્ર વરો આગળ ચત્રાવવામા આવશે

કશ્વપની જી અદિતિને પેટ છદ્ધિ કરખો દેવોનો અધિપતિ પુત્ર હોવાથી તેની બહેન અને સહપતિ દિતિએ તેના જેવા પુત્રની અભિલાષાથી કશ્વપ રૂપીની પ્રાથના કરતાં તેમણે તેને પૌષ્ટવૃત્તને જાપેશ કર્યો તે અનુસાર વૃત્ત કરતાં તેને મહા બળવાન ગર્ભ રહ્યો ઇન્દ્રે ક્રધ્વાથી તેના પેટમા પેસી તે ગભના વજ્ર વડે કડકા કરી નાખ્યા અને તે ૪૮ વાણુ થયા તે હકીકત આગળ કહી ગયા છીએ ઇદ્રના આવા વતનથી દિતિ શોકાવર રહેતાં હતા તેવામા એક દિવસ કશ્વપરૂપી સધ્માકાળે મયસાળાની બહાર આ પા તે વખત દિતિએ કામાતુરપણાથી તેમનું વચ્ચ પકડયું ધમબન માટે કશ્વપે ધણુ સમજાવ્યા છતાં દિતિ ન માની ત્યારે ને ધમ વિરૂદ્ધ કાળમા રતિદાન આપતા મભ રહ્યો અને દિરણાક્ષ દિવસ્ય કશ્વિયુ, જેવી આસુરી પ્રજા જ મી ઇન્દ્ર પ્રત્યે ક્રોધના સસ્કાર તેમને મભમાજ મળેલા હોઇને તેમજ અયોધ્ય કાળમા તેમની મભ સ્થિતિ હોવાથી તેમનો બુદ્ધિ દુબ્ધ હોઇને તેઓ મુળથીજ દેવતાઓનો સાથે વિરોધ ધરાવનાર હતા અને તેથી દેવનો અને દૈત્યનો એવી રીતે બે પક્ષ ખષાઇ મયા હતા દેવોના શુરુ બદસ્તપતિ હતા અને દૈત્યોના શુરુ મયુના પુત્ર શુક્રાચાય હતા બંને પક્ષ વચ્ચે વારવાર યુધ્ધો થતા અને જે પક્ષ જીતતો તે સ્વર્ગને અધિકાર ભોગવતો દૈત્યો સપ્તઘ પાતાળમા રહેતા પણ તેમાં કોઇ બળવાન થતો તો તેને અગ્રણી કરી તેઓ બીજા ભોકો જીતી બેતા અને ઠેક સ્વર્ગ સુધી પહોંચતા અને તે વખતે દેવતાઓ સાથે થતા હારી જતા તો ત્યાંથી નીઝળી જઇ પહોંચેલી મુશ્કેલોમા સલાઇ રહેતા અને સ્વ તપહાર બ્રહ્મા વિશ્ણુ સદાશિવ કે જગદલાની સહાય મેળવવા પ્રયાસ કરતા વળી કૈવ અનુકૂળ થતા આવી સહાય દેવોને મળતી સારે તેઓ દૈત્યોને હરાવી સ્વર્ગનું રાજ્ય પાછું મેળવતા અને રૈત્યો પોતાના પાતાળના રાજ્યમા જતા રહેતા

હવે કહેલા દિતિના બંને પુત્રો દિરણાક્ષ અને દિરણાક્ષિયુ પાતાળનું રાજ્ય ભોગવેલો

હતા તેમાં હિરણ્યાક્ષ કાષ્ઠ સનતી ન હોવાથી પુનઃ નાસિતી કામનાથી વનમાં જઈ શકે ઉપર તપ કરવા માગે. ધણીક વર્ષે તપ કરતા તે છેક દુબળા અને અરિચર્યેય થઈ ગયે સારે શકર પ્રસન્ન થઈ લા પધાર્યા અને વરદાન માગના કથિુ સારે તે બોલ્યો કે —

હે મહારાજ ! મારે પુત્ર નથી તેથી તેની ધણી છાંછા રહે છે માટે હે ચંદ્રમાનિ ! અને એક સુદર અને પરાક્રમી પુત્ર આપો. મારા ભાઈને નરહાદ વિગેરે ચાર પુત્રો છે અને મારેતો એક પશુ નથી એ શુ ? આથી મારો નિવશ જતા મારે રા ન બીજા ભોગવશે પુત્ર વિનાના મનુષ્યની મતિ સ્વર્ગમાં નથી અને તેથીજ નાશળા મનુષ્યો રાતદિવસ તે મારે ખાયાપુટ કરે છે અને પુત્ર ન થાયતો છેવટ ક્ષીત વિગેરે આઠ પુત્રમાં એકપશુ કરે છે પરંતુ મારેતો ઐરસ એટલે મારા શરીરથી સર્વર્ષ જાતીમાં જાતપત્ર થોડેતો પુત્ર જોઈએ છીએ તે આપવાની કૃપા કરો.

તેવું કહેવું સામગી શકર બોલ્યા કે — હે દેવતાજ ! તારા કર્મમાં ઐરસ પુત્ર તો નથી તો પશુ મારે એક અમૃત નામનો પુત્ર છે તે તારા જીવેજ પાકમી અને અગવાન છે તે તને આપુછું.

આટલું બોલી તુરંત હિરણ્યાક્ષને તે પુત્ર આપ્યો તે કાષ્ઠ પુરો થતા તેણે શકરની નણી સ્તુતિકરી અને પ્રજ્ઞી પુત્ર આધે પોતાના પાતાળના રાત્ર્યમાં ગયે.

(અપુર્ણ)



વાણીવિલાસ

સરસતાની મહત્તા

પૂર્વે જગદાલની માદીપર ક્ષત્રીક દર્શન અલ રસિદ નામે એક મહાત્મ પાદશાહ થઈ ગયો છે તેણે નામ કદાચ અમારા વાચનારાઓએ અન્ય અર્થો દ્વારાએ જાણ્યું હશે એ પાદશાહ પ્રલોચન ધ્યાયીક નીતિય ઉદાર આસ્તિક અને ગરીબો પર રહેમ રાખનારો હતો તથા જગતનુ કલ્યાણ કરનાર મહાત્મા—શાનીએ તરફ તે અતિ પ્રીતિ ભાવ ગણવેતો હતો તે પોતાના રાજ્યમાં કોઈ જગ્યાએ અને કોઈપણ વખતે ગેરવ સાદ ન થાય એ એ જામગની જાતેજ ધણી કાગળ રાખનારો ત્રણ હુદિયાળો અને વિદ્વાન નરેજ હતો ક્ષત્રીક દર્શન અલ રસિદે પોતાનો એક રાજ્ય મહેલ બનાવેો પરંતુ તેના યોગ્યતાને ભોમનો વાસ ધણી વધારા કલ્યાણ છતાં તેને તે દેશો તરફથી મળ્યા આવી નહિ તેથી ખાસ એટલા ખાટ પોતાના વહાણો વિદેશમાં મોકલ્યા છતાં પશુ કટલાક વખત સુધી તેના વિદ્યાગ મહેલના આપને સીરો વાસ મળ્યો નહિ પરંતુ અંતે ધણી તપાસ કરાવતાં સિદ્ધલક્ષ્મીપત્રી નજીક હિંદુસ્તાનની પદમિથુ દિનારાપરથી એક સારો અને સીધોતે મહેલની લાવખતો મોટો વાસ મળ્યો તે વહાણમાં

ચક્રવીને કલીકના માણસો પોતાના દેશ તરફ લઇ ગયા અને એકિઆઇ દુર્ગસ્તાનના બેલસોરા (ખસરા) બંદરે તે વહાણ પહોંચ્યું, ત્યારે સગથી કલીકને વાંસ મળ્યાના ખખર મોકલ્યા તે સામળાને કલીક બહુ ખુશ થયો અને તેણે પોતાના ઉમરાવોને હુકમ કર્યો કે " એ વાંસ જોવા માટે આપણે સવારી સહિત બેલસોરા બંદરે આવીશું " તે પ્રમાણે જ્યારે પાદશાહ અને તેના અમીર ઉમરાવોની સવારી વાંસ જોવા માટે બેલસોરા જવાને તૈયાર થઈ ત્યારે તેને જોઇને રીયતના પશુ ધણા માણસો ત્યાં જવા માટે સજ થયા એ સર્વે માણસો જ્યારે બેલસોરાના બંદર પર પહોંચ્યા ત્યારે ત્યાં એક મોટો મેળો થઇ રહ્યો કલીક તે વાંસને એક છેડાથી બીજા છેડાસગી બરાબર જોયો, તેથી તેને તે મણાજ પસંદ આવ્યો વાંસ જોયા પછી તેણે ત્યાં પાસેજ પોતાના તખ્ત ખસ કરાવીને એક બારે દબાવ્યાથી પાદશાહી કબેરી કરાવી, અને પોતાને આવેલ શ્રેષ્ઠ વાંસ આખરે દુનિયામાંથી મળ્યા આ પો તેની ખુશાલી દર્શાવતા તે લાવનારાઓને ધનામો આપ્યા આવી રીતે જે વખતે કબેરીમાં ખુશીનો રંગ જાળી રહ્યો હતો તે વખતે એક મહાન, તત્ત્વ યાત્રી રૂપીર સાં આવી મડ્યો તેણે બીજા માણસોને પુછ્યું કે " આ શેનો મેળો બરાબર છે ? " ત્યારે લોકોએ જવાબ આપ્યો કે, પાદશાહના મહેલ માટે એક ધણે લાંબો અને સીધો વાંસ દિલ્લિસ્તાન તરફથી આવ્યો છે તેને જોવા માટે કલીક પોતાની સવારી સહિત અહીં આવેલ છે, અને તેનીજ ખુશાલીમાં આ મોટો દરબાર બરનામો આવ્યો છે.

આ અમલખ જોવી કડીકત સામળાને ફરીર મનમાં ખુશ થયો અને પોતે પણ તે વાંસ જોવા માટે કિનારા તરફ ગયો તે દેખાવે તથા પોષાકમાં ધણે સારો ફરીર છતાં પણ વિહતામાં ધણે પ્રસિદ્ધ હોવાથી મોકોને કાને કાન જતાં તરત તેના આગળની ખખર કલીક પાસે પહોંચી પણ કહી દિવાલ્યું કે તે મહાન ભારી પાસે ન આવતા સીધો વાંસ તરફ જાય છે તો હાથ તેને જવા દઇને વજતી વખત અહીં જોલાવવો.

પેલો યાત્રી ફરીર વાંસ પાસે ગયો અને પ્રથમ તો તેણે વાંસ જોના નિયતે તેને એક આખી પ્રદક્ષિણા કરી અને પછી એક છેડા પાસે પોતાનું મોઢું રાખીને જાણે વાંસને કંઈ મુછતો હોય એવો ડોળ કર્યો, પછી જાણે વાંસ તેને કંઈ ઉત્તર આપતો હોય અને તે કાન કાન બરાબર સામળતો હોય તેમ તેણે પોતાના કાન તે વાંસ ઉપર ધર્યો પછી જાણે વાંસને જવાબ આપ્યો હોય તે, તે માત્ર રાખતો હોય તેમ તેણે માથું નમાવીને કા કહી અને પછી ત્યાંથી પોતાને માર્ગે જવા લાગ્યો એટલામાં તો કલીકના હજીરીએ આવીને તેને ધણા આન અને વિવેકથી કહ્યું કે " સમ્રાટ આપના દર્શન અને મુલાકાતનો લાભ મેળવવા માટે તેકનામ કલીક આપને રાજસભામાં પધારવાની વિનંતી કરે છે "

આ આમત્રણ સ્વિકારીને તે યાત્રી પુરૂષ કલીકની કબેરીમાં ગયો ત્યાં કલીક તેનો ધણે સારો કર્યો પછી કહ્યું કે— " આપે વાંસને શો સવાલ કર્યો ? તથા વાંસે આપને શો હાલત આપ્યો ? તે મહેરબાની કરીને ને આપની ઇચ્છા હોયતો સમજાવશો તેથી કું " આપેનો ઉપકારી ચાલક "

ત્યારે તે યાત્રી રજારે ધીરને કહ્યું કે— ' હે ! જહાનના માલિક ! મેં તે લાગ્યને યુક્ત્ય કે ' હે ! કાદ ! તુ જહાન નિરસ છતાં વારામા એટલો બધો શો મુશ્કેલ છે ! કે જેને દુનીયાના તમામ ખાદશાહો સલામ કરવા જાય છે તે પાદશાહોનો પાદશાહ તારી સલામ કરવા માટે પોતાના કચેરી મઝગ સનિત આટલે દુર ચાલીને આવ્યો છે ? ત્યારે તે બાકાએ મને ઉત્તર આપ્યો કે ' હે ! યુદ્ધના બદા ! તુ કહેછે તેમ હું રસ વગરનો અને જહાન છુ તથાપિ મારામા એક ધજોજ મેટો સરજતા (સીધાપણ) નો મુશ્કેલ રહેતો છે કે જેથી મને આ બગદાદના પાદશાહે હિંદુસ્તાનથી પોતાના મહેલમાં રાખવા માટે અહીં બોલાયો છે એટલું જ નહિ પણ આટલી લાંબી મુસાફરી કરીને તે મને સામો મગાવ આવ્યો છે તે માત્ર મારામા એકજ સરજતાના મુશ્કેલ પ્રતાપ રહ્યો તેથીજ, છે તે પરથી તારે વિચારી લેવું કે હું જહાન છુ તથાપિ મારામા સરજતાનો મુશ્કેલ હોવાથી હું આટલું માન પામ્યો ત્યારે માણસ જે યેનન્ય રૂપ છે તેમાં જે સરજતાનો મુશ્કેલ હોય તો તે કેટલું બધું માન પામે ? એ વાસનો જવાબ મને અક્ષરે અક્ષર ખરો લાગ્યાની મેં માર મધ્ય નમાવીને તેનું કહેવું કેમુલ કરતા તેને માન આપ્યું

આ સામગીને કહીશ તેમજ તેના રાજસભાસરોના મનરબન થયા ત્યારપછી પેલો રજા પોતાને રસ્તે ગયો અને કહીકે તે વાસ લાવીને પોતાનો મહેલ પુર્ણ કર્યો

માતુલકા સિકંદર

સિકંદર પાદશાહનું નામ વિશ્વવિખ્યાત છે એણે આખી દુનિયા જીતી હતી એ વાત અમારે અહીં કહેવી નથી અમારે અત્રે કહેવું છે એટલું જ કે એની માં જોલીમ્પીઆસનો સ્વભાવ અતિશે ખરાબ હતો તે પોતાના પુત્રના કામમાં વારંવાર આડી આવતી હતી એવું એ કામ સિકંદરને જરાપણ પસંદ નહોતું તેપણ તે તેને કદી અનાદર કરતો નહોતો તેના તરફ તે સદા બક્ષિતભાવથી વતવતો અને તેણીને બારે માન આપતો એવી માતા પ્રત્યે મહા મમતા રાખવા માટે સિકંદરને એક જ બહુજ સાખાથી ઘરે છે

સિકંદર પાદશાહ બારે એસિઆ ખડના દેશો જીતવા આવ્યો હતો, ત્યારે પોતાના દેશનો કાર્યભાર વેહેવાનું તેણે એ ટીપેર નામના સરદારને સોંપ્યું હતું સિકંદરની માટે રાજ્યકારભારમાં મધ્ય મારવાની બહુ ટેવ પડી હતી તેથી તેણે ધણીજ નમ્રતાપૂર્વક વિનંતિ પત્ર લખ્યો કે બારે મારાપર મેહેરમાની કરીને રાજ્ય કારભારની ખટપટમાં હાથ પાલવાનું માર કરવું અને એનીપેદારને કથી હરકત થાય તેમ કરવું નહીં આ પત્રના પ્રત્યુત્તરમાં જોલીમ્પીઆસે ઉલટાં એવી સખત બાણમાં તેને કપડો લખ્યો કે ' તે વાતોને ક્ષમા ઉભા થાય એટલું છતાં સિકંદરે તે કપડો ધીરજથી સહન કર્યો અને તેની વિરુદ્ધ એક પણ સબ્બ લખ્યો કે બોલ્યો નહીં તે ઉલટાં એલિઆ ખડની લમ્પમાં મળતી છુટકાથી ઉપદા આપીને પોતાની સાતા તરફ જતવથી નેત્રે એકાગ્રતા

દિવસે દિવસે જોલીમ્પીઆસ એનીપેદારને અધિકારિયત અપવવા લાગી તેથી કમર બંધને

તેણે સિકંદરેના આજ્ઞાને આજીવે એક પત્ર લખ્યો અને તેમાં તમી માં વિશેષ બહુ સખત શાખામાં પ્રવિભાદી કરી એ વાતોને સિકંદરે જાણ મનથી એન્ટીપેટરને જે હતર લખ્યો હતો તે ખમીત લખામાં લેવા લાવક છે

તેનો ઉત્તર આ મતનખતો હતો—જે ટીપેટરને યોડીજ ખખર છે કે મારી માના નેત્રમાથી રૂપોલુ એકલ આસુ આના જેવા હજાર પત્રને પેષ નાખવાને સમર્થ છે. પોતાની માતા તર્થ આટલુબધુ' હેત સખનાર માણસો ફુનિઆમાં બહુજ યોડા મળી આવશે



યજ્ઞત્વ રહસ્ય

(જગદ્વિખ્યાત સ્વામી રામતિથના લેખ ઉપરથી)

(ગયાલવપના ૧૨મા અંકના પ્રૃષ્ઠ ૨૮૪ થી ચાલુ)

શ્રીઓ, બાળકો અને મહુરવર્ગની કેળવણી પ્રતે બેદરકારી રાખવી એ જે શાખાપર આપણો આધાર હોય તેજ શાખાને ઠાપી નાખવા સમાન છે એટલુજ નહિ પણ ખુદ પ્રભાશી જ્ઞાના મુગમા ધા કરતા બરાબર છે

વીરામા શતકના સ્તુતિમારો ! જે તમે શ્રુતિને ઉપદેશ સમજશો તો તમને સક્રિય કરી નાખનારા જે મેકડો પેટાર્ણવ તથા પથ રૂપી બારે કવચ તમારા પર લાધા છે તે તમારે ફાડી તોડી નાખવા પડશે જે તમારા આત્માને ઝોગખરાને તમે તૈયાર ન હો અને તમને શ્રુતિ આભિમાન ! હોય અને આ મખત તાપથી બળતા બરા ઉન્ડાળામાં પથુ જે તમે શિયાળાને માટે કરાવેના કપડા વાપરવાનો આમક ધરતા હો તો તમને તમારા પૂર્વજોના કસમ છે કે તમારી સાપ્ત મિત્રિની કેરી છે તે મહેરવાની કરીને લક્ષમાં આણો. મનુષ્યેક કેવળ કાગળેજ આધિન નથી પરંતુ દેશને પણ આધિન છે કાગળી દૃષ્ટિથી જોતા તમે હિમાલયમાં રહેતા મહિઓના ખુદ વચન હશે, પરંતુ રચયની દૃષ્ટિથી જોતા કળા દૈવસ્ય અને વિગાન શાસ્ત્રના પક્ષ માતા તથા બ્યવહારકુશળ મુરોપીઓ અને અમરીકોનાની તાથે જે સમગ્રાધીન અસ્તિત્વનો સમર્થ તમે બરાવો છો તેનો ઇનાદાર તમે કરી શકશો નહિ આતુરચિક (વસુધૈવકુટુમ્બ) સરકારથી તમારામાં ઉપનિષદ્ધુ યાન બમે આવે, તેને કહે પ્રાપ્ત કરો પરંતુ લૈકિક બાજબના તો જ્ઞપાન તથા અમેરિકાનુ બ્યવહારિક જ્ઞાન સખાન કરી તેને પોતાના અવનમાં ઝોતપ્રોત ગુપ્તી દેવાથીજ તમે જગત્ના અવન કસકમાં રહી શકશો એક નૃષ્ણો કોમળ-કોમળ જે આસપાસની જમીન હવા બારી પ્રકાશકિર્ણના મોલક તાલો જઇ તેને પચાવવાનો ઇનાદાર કરી અને પોતાના જીવને બચાઇ મણાકરે જો તેને જલદીજ મરી જશે એમ નહી સમજવું પોતાના શરીર અસ્તિત્વનો અસ્તિત્વ, બરાવોને ઉપદેશ આજ્ઞાઓ કસપના પથુ ' રામ ' ના 'મસ્તકમાં આવનાર નથી પણ ' રામ ' તમને

શરમાને છે કે તમારે વધુ જોઈએ વર્તમાન અને જુવાણ આ ઉભયનો સિવાર કરીને તમારે વધુ જોઈએ અને જે પ્રમાણે તેઓ (યુરોપીયનો તથા અમેરિકનો) તમારી બહાવિયાને તેમની પોતાની કરી શકે છે તે પ્રમાણે તમારે તેમના બાલિકાઓને તમારું પોતાનું ધરુ જોઈએ

ઈતિહાસ તથા અર્થશાસ્ત્ર પરથી જણાય છે કે રક્ષની વૃદ્ધિ અને પ્રજાની વૃદ્ધિમાં જોઈએ નિયમ પ્રવર્તે છે અને તે નિયમ સમયાવધિમાર કલમ (કાપકૃપ-દેશાનર) કરવાનો છે જે આપણે જુએ મરતાં ભેદાર રક દિવિ સોડાને નવતની ઝોછી વસ્તીવાળા બામમાં પોતાનું ગુરુ ન અસાવવાને માટે જોઈલી દષ્ટએ તો તે ભોગ ઉત્તર યશ અને આથી દિદુસ્તાનના ભોગ દુરદુગ્ના દેશમા પ્રચરી જશે આથી દિદુસ્તાનનું આશર્ય નટ યશે દેશને ઝોછો ભોળે ધસડવો પડશે અને આશર્ય ઉત્પન્ન કરનાર કાર્મોનિક એસિડ ગેસ પણ સાથે સાથે કમી યશે જે આ પ્રમાણે તમે ખુશીયા કરશો તો વિવરધના ચક્ર (પદ) સાથે જાણે તમે દેરને પૂધી મુક્યા હોય તેમ તમારો વિજયવ્ય જોરથી દોડશે જે એમ નહિ કરાતો ઇશ્વરના નિદ્ય ચક્રો દેશમા ફરવા માડશે અને પોતાના માર્ગમા જે આવે તેના જશ પણ અટક્યા વગર એક સંજ્ઞા રીતે ચુરેચુરા કરી નાખશે આ નાસમાથી જે તમે તમારું રક્ષણ નહિ કરશો તો કપડા તમારે ફિરજ રહેશે તમે ગમે તેમ માનો પણ ઇશ્વરને તમારા પ્રત્યેની દયાને આતરજ પ્રેમ દુષ્કાળાદિથી આ કાપકૃપ કરવી પડે છે જે એક માણસ પોતાની બુદ્ધિને ઉપયોગ સહિનિયમાનુસાર કરે તોજ તેમાંની તે જગી રાજે આવા અનુષ્ઠાન નામ પોતાના કરેલા પ્રવર્તનોથી સહિની ચુટણી (Natural selection) ની મારીમા હાખસ મધ જાય છે અને અવનાશકદમાથી તેને મુક્તિ મળે છે

હવે કેટલાક લોકો કહે છે કે ' મરીમ ભેદાર ભોડાનેજ શા માટે હદપાર કરના જોઈએ? આવા માણસોની કલ્પના એવી હોવી જોઈએ કે જે પ્રમાણે માદા માણસને દરિયાલાસમા તમ વચ્ચેની જાડી નાખવામા આવેછે તે પ્રમાણે દરેક માણસને ધરમા જોઈલી રાખવા જોઈએ જે બોલીમાં તમે જ આ હતા તે બોલીની જઘાર શા માટે જાણે છો? ધરમુકોને રસ્તાપર પણ શા માટે આવો છો? તમે જે પ્રમાણે જુલોકના બાજક છો તેજ પ્રમાણે સ્વર્ગ લોકનાં બાજક પણ છો જલકે તમે સ્વર્ગે રખજ છો તમે જ્યાં જાઓ ત્યાં તમારું ધર છે એક / જ્યાંજો તમારે જોપાધ રહેવાની જરૂર નથી દિદુસ્તાન દેશપણ આને જમવને છોડી એકલો રહી શકો નહિ પુરે એવો એક કાળ હતો કે જ્યારે દિદુસ્તાન અલખ તથા ઇરાન અને મિસર અલખ મધ જા હતા પણ આજે બાપ્પ (વરખ) અને વિદુવતી મદદથી દેશકાળના બર્ધન અતપાય થયા છે અમારોની મારક સમુદ્ર અટક (પ્રતિબંધ) તરિકે રહો નથી પણ રાજમાર્ગે જતી મયો છે પ્રાચીન કાળના દેશો તે આજે સહેરો જતી ગયા છે અમારોના સહેરોને લોભો આજે માત્ર રસ્તા અણી મરે છે માટે હવે સ્વચ્છ વિવેની કલ્પના વિરતુત કરવાનો સમય આવી પહોંચ્યો છે / સહિ અને ઇશ્વરના બાજકો / સખજા દેશોપર તથારો એક કરમો જ દા છે સખજા માનવજાત તમારા ભાઈજોને છે દિલી પ્રજાને મળે જાઓ બિખારીજોનો જે બોળે લટાવેલો છે તેમાં વધુ બાર કરવાને જાણે સખજાના

ઉપરુક્ત હોયોમી માણસ જાનીને જ્યાં જીવનને ઉત્તમ રીતે નિર્વાહ મધ્ય શકે ત્યાં ખુલીથી
જાઓ છથર અને માનવ જાનિતા તમને કસમ છે જાઓ ! માલો તેપર યાઓ !

(અપુર્ણ)

—૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦—

કાવ્યવિનોદ

જે આપશો તે પામશો

—હરિગીત—

ચોતા તથા તેમજ પરાયાને તમે જો આપશો—
આનંદ ઉતેજન અને ઇષ્ટ સ્વરૂપ સિદ્ધિ ચાહશો

તો જરૂર પડતા પ્રાપ્ત કરશો સ્વરૂપ સઘળાં સ્થાનથી,
જે આપશો તે પામશો શકા જરી તેમાં નથી

જે માણસો દુઃખ પામતા હો દિલગીરી કે ભૂનથી,
આશ્રય દિલાસો આશ સઘળાં તે જીવોને આપવી

કમાલ કેરા બોલ નાદો આનંદ વસનો કારણે—
શ્રુતિ હિપર પડતા નિચારાને મદદ કરવી ધરે

દુષ્ટ પતિની ચોવિના નિજ સ્વામી સર્ગ સીધાવતાં—
દુઃખી નિરાશ્રિત યદ્ય જતી—જો જદ તો પછી શી મથા !

આવી સ્થિતિમાં તેહને આશ્રય અનુકમ્પિત બની—
નિજ શક્તિ અવય આપી આશાસન યદ્ય સતોપવી

કરવી અદા આ જગત જે સૌ શીય હિપર લટકતી,
જે વાપશો તે વાહશો શકા જરી તેમાં નથી

વિષ્ણુ ભેદ પાત્રાપાત્રનો ઘોર સ્નેહ વ્યક્તિ સવને,
ન્યાય માગશો તે સ્નેહનુ પ્રતિ રસિત કોઈની કને

તે સ્નેહ વિષ્ણુમાર્ગે સદાએ સ્વરૂપ તમને આપશે
જે આપશો તેની તમોને પરંતુત પ્રાપ્તિ ધરશે

“ મકરન્દ ”

દરમાને છે કે તમારે વધુ જોઈએ વર્તમાન અને જીવાણ આ ઉભયનો વિચાર કરીને તમારે વધુ જોઈએ અને ને પ્રમાણે તેઓ (પુરોપીઓ તથા અમેરિકનો) તમારી અક્ષવિધાને તેમની પોતાની કરી લે છે તે પ્રમાણે તમારે તેમના જાતિક્ષાઓને તમારે પોતાનું કરવું જોઈએ

ઈતિહાસ તથા અવશ્યતા પરથી જણાય છે કે રક્ષણી વૃદ્ધિ અને પ્રજાની વૃદ્ધિમાં એક નિયમ પ્રવર્તે છે અને તે નિયમ સમયાવધિમાર કલમ (કાપકુપ—દેશગર) કરવાનો છે જે આપણે જુએ મરતા એકાર રક હિંદ લોકોને જીવતાં એકી વસ્તીવાળા ભાગના પોતાનું જીવન ચલાવવાને માટે મોકલી દઈએ તો તે લોકો ઉત્તર થશે અને આથી હિંદુસ્તાનના લોકો દુરદુરના દેશમાં પ્રસરી જશે આથી હિંદુસ્તાનનું આશર્ય નષ્ટ થશે દેશને ઓછો બોલે ઘસડવે પડશે અને આશર્ય ઉત્પન્ન કરનાર કાર્મોનિક એસિડ ગેસ પણ સાથે સાથે કમી થશે જે આ પ્રમાણે તમે ખુશીથી કરશો તો વિવશ્યતા ચક્ર (પડ) સાથે જાણે તમે દેવને જુદી મુક્યા હોય તેમ તમારો વિજયસ્થ નેરથી રોડશે જે એક નહિ કરેતો ઇશ્વરના નિદય ચક્રે દેશમાં ફરવા માડશે અને પોતાના માર્ગના જે આવે તેના જ્યાં પણ અટકવા વગર એક સંરખી રીતે સુરેચ્છા કરી નાખશે આ નાશમાથી જે તમે તમારે રક્ષણ નહિ કરશો તો કપડે તમારે ઘિર જ રહેશે તમે મમે તેમ માનો પણ ઇશ્વરને તમારા પ્રયેની દયાને આતરજ પ્યેમ દુઃખાળાદિથી આ કાપકુપ કરવી પડે છે જે એક માણસ પોતાની જીવિતો ઉપયોગ સ્થિતિમાનુસાર કરે તોજ તેમની તે જગી થકે આવા અનુધ્યતુ નામ પોતાના કરેલા પ્રયત્નોથી સ્થિતિ સુરક્ષી (Natural selection) ની માદીમાં કાબલ થઈ જાય છે અને જીવનકલકમાથી તેને સુક્તિ મળે છે

હવે કટલાક લોકો કહે છે કે મરીન એકાર લોકોનેજ શા માટે હવાર કરવા જોઈએ આવા માણસોની કલ્પના એવી હોવી જોઈએ કે જે પ્રમાણે મામા માણસને દરિયાવાસમાં તમ વસ્ત્રથી જાડી નાખવાગા આવેછે તે પ્રમાણે દરેક માણસને ભરમા એથી સમય જોઈએ જે બોલીમાં તમે જ આ હતા તે બોલીની જગાર શા માટે જાઓ હોઈ પરંતુ જો રસ્તાપર પણ શા માટે આવો છો ? તમે જે પ્રમાણે જીવોડના જાગક છો તેજ પ્રમાણે સ્વર્ચ બોલના જાગક પણ છો જલકે તમે સ્વર્ચ રૂપજ છો તમે જ્યાં જાઓ છો તમારે ધર છે એજ જ્યાંએ તમારે એકાક રહેવાની જરૂર નથી હિંદુસ્તાન દેશપણ આજે જમલને છોડી એકલો સ્ત્રી સ્ત્રી નહિ પુરું એવો એક કાજ હતા કે જ્યારે હિંદુસ્તાન અલમ તથા ઇરાન અને મિસર અલમ થઈ શા હતા પણ આજે જાપ (જાપાન) અને વિગુલ્લી માડથી દેશજાળના બંધન સ્થતપ્રાપ થયા છે અમારની મારક સમુદ્ર અટક (પ્રતિબંધ) તરિકે રલો નથી પણ રાજ્યમાર્ગે જની મરો છે પ્રાચીન કાળના દેશો તે આજે સહેરો જની ગયા છે અમારના સહેરોને લોકો આજે માત્ર રસ્તા અણી કહે છે માટે હવે સ્વમુદ વિવેની કલ્પના વિરત્ત કરવાનો સમય આવી પહોંચ્યો છે । સ્થિ અને ઇશ્વરના જાગકો ર સ્થાન દેશપર તમારો એક સરખો જ દંડ છે સ્વજી માનવજાત તમારો બાહ્યને છે હિંદી પ્રજાને મળે શાયો ભિખારીઓનો જે બોલે કટલાવેલો છે તેમાં વધુ માર કરવાને જાણે સમાજના

જાળવા જોગ

૧ હાથી કેમ મુખ છે

હોડાને એક મોટા વિચાર એવો છે કે હાથી તેથી મુઠની મારણતે કાઢપણ ન્દીનની સાથે બધા સહે છે પણ વાસ લેવાના કામને માટે એ સક્ષમી જનવરની હાથી મુઠ કાઢપણ અપમા આરતી નથી મીઠા એક હાસ નામનો એક લખનાર એ વીશે લખતા જણાવે છે કે એક નાકાને તમે નમસ્કારનું નામ આપે તો હાથીને માત્ર એક જ નમસ્કાર છે, કે જે તેના માથા માટેલા હવાના માર્ગોનાથી નીચે લખાઈ, ઉપરના તાતવામાં જરા આગથી બાગુધી બાહર આવે છે તેની સુધનાની યજિના સપલા જાનવરુઓ એજ નામ અપમા નમસ્કારમાં છે અને જે કંઈ બીજા તે સમાલથી સુધના માખતે હોય તે બેજાની મુઠ પડે એ તાજવાના નાકા આગત લાવી તે સુધે છે

૨ ઠગામા ઠડી રાજધાની

‘ સે ટ પીટસર્ગ ને રૂચીવાના મુલકનું પામતસ મેદર છે તે આખા સુરોપની રાજ-વાનીઓમાં સખત ઠડીની પામતમાં સરસાઈ જોગવે છે આખા વરસની ગરમીનો અડસટો ફેરેનહીટની પામીસ ડીગરી સુધીનો રહે છે રૂચીવાની ઠડીનો અપાત સખત પડે છે, કેટલીક વેળા તો પાંચ મીડાથી પણ વધારા ડીઝી નીચે જાય છે । તો પણ ત્યાની દુરા સ્વચ્છ અને ખુશુમાજ ચાલુ રહે છે ઉનાનો પણ રોચનીયનો, અને ગરમ રહે છે તે વેળાતુ માથે હા ડીઝી સુધીતુ પણ જથ્થાપ છે છતા તે પહીની વર્ણિતુજ ધણી સરદીવાલી અને નાજસદ હાખલ થાય છે ત્યાની નીવા નદી, જે લડનની ‘ ટેમસ નદીથી પણ પોહોળી છે તે જહી, જાપથી વેહેતી અને બીરોરતા જેવી સ્વચ્છ રહે છે, અને અડટામર મહીનાની આખરથી તે એપ્રીલની આખર સુધીતો તે પર ખરુતુ જાડુ પડ જાયલુ રહેવાથી તે હંપરે ત્યાનાં રહેવાસીઓ ચાંદનીમાં તરેહવાર રમતગમનો કરે છે

૩ ધરડા નીશાલીઆ

કોગા—જ્યારે તે શ્રીક આપા બળ્યો ત્યારે ધરડા ખખડનો

સોમસાદી—પોતાની ઉમરનાં ૪૩મા વરસથી રીખવાનું યર કીધું

‘ માર્કસઝેરેલો—તેણે ૭૦ વરસની ઉમરે મૃત્યુ કે “ હું મૃત્યુતો બધુવા જાઉં છું

‘ જોન કેમ્પલ—હેમરેટ (Hemlock) નામની યોપડી ૩૦ વાર બખી રહ્યા પછી જોલ્યો “ હવે હું જતાસ અમજવા લાગેલું ”

‘ ઝીગીસઝીગીસ—મૃત્યુજ નારોહ અને કાલેલી જતાં બોલી કે “ મૃત્યુની પારાખડી હું મારે રીખીશ ।

જુમારજાન અવવાનો નિરાશિતો, રેતુ અપગ કે મુન્દેમારોને મદદ કરવાની શાખ મોજવામાં
તે પેલા વડે રેતુ જુડુ જાતીતો ૧૬, મહારી કદ માન્યતા છે કે તબ્બાકુ ખીલી એ
પેલાની અવધર પાખમાલી છે

વાર તે પહેલો રહ્યો ૧ પસાં મુર મોલો, અને તેમા કાછ સલગા પથ છે
મારે તે કમુલ ગખવો જોધએ મહેગ્યાની કરી આગળ ચલાવો ૧

બાલે જાળાએ આગળ ચેલાત્યુ, મે આ વિષ જોર થાડુ વાચ્યુ છે બો
મારી ખાત્રી છે સારા સારા ગાઠરો જોખતે કહેછે કે તબ્બાકુ ખીલાથી તદુરતીને
જુદશાન થાય છે તબ્બાકુમા નીકોટીન નામનુ ઝેરી સત્વ રહેછું છે અને કેમીસ્ટ
તમને કહ્યો કે આખા કામોકોખીયામાં નીકોટીન મળતા વધારે બપુર ઝર કમા
નુસીકએસીક છે દરેક મનુષ્ય જાણે છે કે તબ્બાકુ ટૂંકાની કપ્પી ખરાબી કરે છે લાલીને
પાનથુ કરે છે અને જાનતણી પાખમાલી કરે છે પહેલવાનેને કેળવવામા આવે છે સારે
તેમને તબ્બાકુ ખીલાની મહાદેવ છે અંધારો સખત નિયમિતપણે જળવવામા આવેછે
કરે જો તાક ખીલામાં નુકશાન ન દેવ તો દુનિયામા આવેા એક મરખો કાવદો શા માટે
દેવ ૧ મહારી તો ખાત્રી છે કે તબ્બાકુ ખીલાથી તદુરતીને જુદશાન છે

“ જોળ નખરો રહ્યો ૧ ચાલો આમરન મોરો માંધએ ૧૬ કમુલ ૨
આપણી રીતિ માની રાશે નહિ

અધુના.

સાહિત્ય.

કવિત

વિષહીકી ભુમિમાંહિ વિષકે અકૂર ભયે,
નારી વિષ વેલી વઢી નલ શિશ વેલ્લિયે,
વિષહીકે જર મૂલ વિષહીકે ડાર પાત,
વિષહીકે ફૂલ 'ફલ' લાગે જુ વિસેલીયે;
વિષકે તત્ પસાર ઝરમાડ આટી માર,
સવ નર વૃક્ષ પર લપટેહો લેલ્લિયે,
મુઝર કહત કોઝ સત્ તહ બચિ મલે,

तिनके तौ कहु लता लागी नहि पेखिये

सुदरदास

धन हित धाय धाय धाम धाम धध कियो,
दियो नहि दान दुख दागते दहाना हे,
कलमकी काती करि कटि केते केते काध,
आध अज्यो चेत भव वारिध वहानो हे,
खरच्यो ना खायो ना खेर खुशी पायो ना,
गोविंद गुण गायो ना चलत चहानो हे,
आदित कहत आयो मूठी मजबूत बाधि,
पाछे पछतायके पसार पुनि जानो हे

रविराम

सवैयो

सत प्रेम प्रेम परिव्रज्य, ताप सीतहु तन तावे,
स्वामि धर्मके सूर, प्रेम परि अग कटावे,
सती श्यामके प्रेम अग अगनीमे जारे,
यहें रीतसें प्रीत, सोय भावोक विचारे,
साधन विशेष सो सो सरे, चित अनुमान द्रढाड्ये
सिद्धा बद्ध सागर सुनो, प्रेम नेम यो पाइये

मेरामण

चितोडनो घेरो

(गतामी आहु)

नहि तमा दण्ड ग्यायेर तरिहेना कसानी जपानु ओ भारी पुत्री साथे वाग

કરનાની તક મળ્યા પહેલા તમારે તે ક્ષણથી મુક્ત થવું જોઈએ '

મારી પ્રમાણીકતાને માટે આપને શ્લેષ છે ?

તમારી પ્રમાણીકતા માટેની મારી પાસે કાંઈ જામીનગીરી નથી અને તેથી આટલા અપતની તમારી ગેરહાજરી કાંઈ કપટયુક્ત નહોતી એવું જ્યામુધી તમે જાણી શક્યા નથી જ્યામુધી હું તમોને દગાખોર કરતા બીજી કાંઈ સારી જીવમા આપી શકતો નથી

આવતા કુષ્ણપત્ર પહેલા મોગલ રાજપરચમાની એક રજ્યા હું ખાતી પાડું તો આન મને વિશ્વાસુ ગણશે ?

મુસલમાન બાદશાહનો નાશ તમને તમારા દેશબાધવોના તેમજ મારા પોતાના વિશ્વાસ પાત્ર બનાવશે

તે રાજપુત બાકરની છાવણીમાં પાછો ફર્યો તેની ગેરહાજરી સ્વ જાહેરમા આપી ગઈ હતી તેને બાદશાહ પાસે બોલાવી જવામા આવી. બાદશાહની હાજરમા દાખલ થતાજ બાકરે રહેના મહેલપર તીવ્ર અને માર્મિક દ્રષ્ટિ ઠેરવી પથ તે જગ્યાએ પ્રીક્ષા પાડ્યો નહિ

રાજપુત ચોદા ! ' બાદશાહે કહ્યું ગઈરહે તમે છાવણીમાથી જે હાજર હતા તમારી ગેરહાજરીનું શું કારણ ?

" બાદશાહ સલામતનું બહુ કરવું તે

કાપડનોં જાગ કરવાથી કાંઈ બાદશાહનું બહુ યત્ન સ્વરૂપ નથી

મા ! દેશના દુરમનોના બલાને માટે કીલામા પ્રવેશ કરીને મેં જામુસનું નિર્દન્ય કામ કર્યું છે "

બાદશાહ એક પગમુધી ચાત રચો પથ તપાસની બાદશાહ અસરનાગી તેની દ્રષ્ટિ દગાખોર જીપર ઠેરવી હતી તમે શું જાતબી લાભ્યા ? છેવટે તેજે પુછ્યું

જાતબી એવી મળી છે કે રાજપુત સ પમાના કટલાક વીણી કાપેલા શુરવીરો આવતી કાલે સવારમા કેસરીયા કરી રથજગમાં જીતવાના છે સરદારનો એવો નિર્ણય છે કે દરેક જણે મરી જીવવું પથ વશ ન થવું અને બાદશાહનો જીવ લેના તેણે એક છુપો માન્ય ચોળોનો છે "

છુપો મારો જ્યાં હશે તે તમે જાઓ છો ?

બાદશાહી છાવણીમાજ

બાકર આ નિર્દન્ય કુક્ષિથી દગાખ તેવો નહોતો મનુષ્ય રૂપમાજ વિશે તેને ઘણી સારી પરીક્ષા હતી અને તેથી પોતાના દેશના દુરમનના બલામાટે કાંઈ માથુસ કાંઈ પથ રૂપાર્થો ઉદ્ધસિનાય રૂક્ત જીદારપણે પોતાની જીવની જોખમમા નાંખે એ વાત તે માની

કચ્છો નહિ છતા તેણે પોતાનો ચક્ર છુપાવી રાખ્યો અને તે રાજપુત ને સૌરે તીરંદાજ કહેવાતો હતો તેને પોતાનું તીર કામઠું લેઈ પોતાની સાથે દુશ્મનોના કીધા આગળ આવવા કહ્યું બાદશાહે પોતાની સાથે રૂકા ઘોડાજ માણસો લીધાં હતા અને બાદશાહ પઠવાડે તેનો ઘોડો દોરી કાઢને સામસ આનતો હતો.

કીધાથી તેઓ તીરવા છેડે હતા ત્યારે દુશ્મનોની ટોળીને આટલી બધી નજીક જોઈ દુશ્મનોની તે સરઆત છે એમ ધારી રાજપુત સૈનિકો કાટ ઉપર એકઠા થયા અને તે એકઠા થયેલામાં સરદાર જયમલ પોતાના કબાજર અંગેને લીધે તરી આવતો હતો.

હવે ' અકબરે રાજપુતને કહ્યું ' તમે મને હમણા ને ખાંતમી આપીછે તે સમય છે એવું સામેના સરદારના માયામાં તીર મારીને સામીત કરી આપો '.

રાજપુત તેમાં સમત હોય તેમ જણાયો અને બાદશાહી ઘોડાને જાલીને હબેતા સામસ તરફ ધીમે પગલે ગયો આંધો કરીને તે હવે બાદશાહી ટાળકીની લગભગ સીધી લીટીમાં આપ્યો આ માણસ પાસે ઉભો રહી રાજપુતને પોતાની કબાજર પર એક તીર ચડાવ્યું અને ઘાટ બિચર તાક્યું અકબર અને તેના માણસોની દ્રષ્ટિ ને માણસને દરેક જગતી પગમાં તીર ચઢાડવાની તેઓ આશા રાખતા હતા તેના તરફ વળેલી હતી તેવામાં રાજપુતે એકદમ દરી નહ તે તીર બાદશાહ તરફ છોડ્યું તીર તેનો ખભો વીધી હાડકામાં જઈ -હોટયું રાજપુતે પોતાની કબાજર ફેંકી દીધી કટાર ખેંચ્યો અને ઘોડો જાલી ઉભેલા સામસની છાતીમાં ભોપા દઈને ઘોડા ઉપર ચડી ગયો ઘોડાની બાજુમાં જોમથી એકી ગાંગતાજ તે કુદ્યો અને વિજયગીતો ત્વરાથી કાટ તરફ દોડાવી ગયો.

સરદારે આશ્ચર્યવત્ થઈ ઉભા રહ્યા અકબરના દ્રષ્ટિપાતમાં અગ્રિકણ જણાતા હતા પશુ તે કાષ ન બોલ્યો અને સવ પાડા છાનણીમાં આવ્યા વાગેલું તીર કાષક મુરકેલીથી ખેંચી કાઢવામાં આવ્યું તોપણ કેટલાક દહાડા સુધી તેનાથી તથ્ય મ્હાર ન નીકળાયું પણ એક પખનાડિયામાં જળમ રૂઝાઈ ગયો.

તે દ મીયાન તે રાજપુત તીર છોડ્યા પછી કાટના દરવાજા તરફ ઘોડો દોડાવી ગયો હતો તેને તંગતજ અદર લેવામાં આ યો તેના કાચની હકીકત મેનાપનિને ખડાવાડવામાં આવી અને તેણે તેને નુગતજ પોતાની પાસે બોલા યો.

હમણાં હું મારી પલિના હમ્દાર તગિકે આપ્યો છું- માથ તીરે મન બાદશાહને તાધી નાખ્યો છે '.

તે કપાઈ મુલો છે.

તે ફરી ઊઠે એ અશક્ય છે.

' ને શરતો નક્કી કરી છે તે તમે પૂણ્ય કરી છે એવું સામિત કરી આપવામાં આવશે ત્યારજ આપેલ વચન પાળવાનો વખત આવશે.

ધેરાપણા કહેરમાં તરતજ ખજાર મળ્યા કે આજરનો જખમ રૂઝાનો જાય છે રાજપુતને ફરી સેનાપતિ આગળ ભોલાવવામાં આવ્યો.

‘ તમારું ધારણુ કાચ જાળવવામાં તમે નિષ્ફળ ગયા છો । જ્યમલ ભોલ્યો રાજપુતના બવા ચલા તેથી મારી કસત દુ રક રૂ પુ દવે મારો ક્યો નિશ્ચય છે કે તમારે તમારી જમણી દમાખોરીની સજા ભોગવવી જોઈ તમે દેશગદી હતા તોપણ તમે જો તમારા દેશનું નેરે પાગવાના કાપમાં તમારા ગમે તેવા ઉદેશો દેવા છતાં સાધનબૂત પધા દેવ તો તમારી છદ્મી બચી જાય અને મારી પુત્રી બિલિહાન તરિક દોઝાત પણ તમે વિશ્વાસ કરતા થોગ્ય મનુષ્ય નથી બો તેથી શુધુ થોગ્ય છે ।

તે રાજપુતને ત્રાતજ પુગતા જરવાની સુમલમાન છાવણીમાં મોકલી આપવામાં આવ્યો અને તે સાથે બાદશાહની ઇચ્છા દોષ તેથી મન દમાખોરને કરે એ મતલબનો પત્ર સેનાપતિ તરફથી સખરામાં આવે । આજરે સજ્જતામય પ્રત્યુત્તર સાથે જાપતા માટે આવેલ માજસેન પાછા મોકલવા અને એક બાદશાહી હાથી પોતાની આગળ સારસા કરમાન કરી દમાખોરને આમગ ઉના રાખવા કુકમ જ્યો મુખે દસી કાદનો દોષ તેવા જરાપણુ ગમરાટ વિનાના મ્હેરે રાજપુત આવે । આવે તલ્લે પોતાના હાથની અદન વાળી હતી અને બાદશાહ તરફ વિશ્વારનો એક દરિયાત ફેલ્યો બાદશાહના હાથની ઇચ્છારત થતાજ માદારતે હાથીન આમગ ચલાવ્યો અને ૫૬૫૨ પાસે પહોચતાજ હાથીએ તેને સુખથી નીચે ડોળા પાડ્યો પોતાનો બારે પમ તેના સરીર પર મુક્યો અને પડી ૫૫ તેને કચરી નાખી શુધુરસ કરી દીધો ।

પ્રકરણ ૨ જુ

ધેરાનું કામ દવે વધારે દખાવની સાથુ થયુ ધેરા પાતનારાના જવાબ અર્થે વપરાતી કે સાશ્વત નામની રીત ૭ હિંદુસ્તાનમાં મધ્યવૂર છે તે રીતથી દખાવ કરવાનો બાદશાહે કુકમ આપ્યો બાદશાહી ફેરને દવે નીચે પ્રમાણે આમગ બીકાલુ — કીલાથી જુદા ની જોગી પહોચે તેટલે છેટે તુદી જુગે કુકીએ પોતાની આસપાસ કામચલાઉ સાક્ષતા કાટ કે જે અને બાજુ જાડની જોગી મુધી વચમાં જાગી મરીને અથવા પાદીવાના ટાટા ઉપર આમગ મની લક્ષ જતાવવામાં આવે હતા તે જોમા કરી રહ તેની જોય ક્યો આવે પધતા જતા હતા અને કીલાપાસે પહોચતાજ સુર ૧ જોદ રત લાકડાના ઘડા જમીનમાં ઉભા કરતા અને તેની સાથે જથ બાગી પોતાના માથા ઉપર પાલખ બાધી હતા કે નેધા કરી તેની નીચે કાલ પણુ બાય શિવાય તેજો સુરજો બોલવાનું કામ કરી કહે સુરમ તવાર થક જતા તેમ ૨ મરી વિશ્વારનો સુરમા રહેલી અથવાતો ક્યો રાખો નીચેની કુકીએ તે જગ્યા તરફ ધસી જતી અને માજકુ પહેલ દીવાલ ઉપર હમ્મે કરતી આ વખતે એ તરફના એ મુરને નીચે ક્યો પાલખો બાધી લેવામાં આવ્યા હતા અને અને સુરમ કરવામાં આવી હતી

ગમે તે જોખમ અને શ્રમે કાલે દાઢ કરાને અકબરને દ્રઢ નિશ્ચય હોવાથી સુરગો ખોલવાનું અને છોડવાનું કામ તે હમેશા પોતે જાને તપાસતો હતો. ઘેરાયલા રાજપુતો તરફ કટકાક ધસાગ કરવાના આજ્ઞા હતા અને તે ધસારા જોઈ જરાબર અનુકૂળતા સાધીને તેમજ બાળપૂવક ફરેલા હોવાછતા મોગમ સેનાની સારી વ્યવસ્થાને લીધે નિષ્ફળ ગયા હતા.

પોતાના બાદશાહની હાજરીથી ઉતેજિત થઈને સુરગોનું કામ કરનારા ધણાજ ઊત્સાહ અને ખતથી પોતાનું કામ કરતા અને સૈનિકો પશુ રાજપુતનાં પારનારના ધસારા સામે ખરા શૈયથી ટકર જીવતા અને તેથી રાજપુતોનું મરણીયા વૃત્તિનું અપ્રતિદત્ત પરાક્રમ નિષ્ફળ નવું અકબર પોતાની દ્રષ્ટિ ફક્ત અમનદારો ઉપરજ નહિ પણ પોતાની ફાજના દરેકે દરેક સાધારણ સિપાઈ ઉપર પણ રાખતો અને દરેકના શૌર્ય અને ઉત્સાહની પોતે જાને કદર કરતો તેથી તે પોતાના સખળા સૈનિકોમાં વધારે યથા પક્ષા ઉપરાત દરેક સનિક એવા તો ખરા દીવથી પોતાની ધરજ બખરનો કે તેને માટે દુસ્મનો પશુ અશ્વયંચકિત થતા.

દરમીઆન મુસલમાનોના આવા ધસારાના દયાણથી તેમજ રાજપુતોના દરેક હાથ નિષ્ફળ જવાથી કાઠિયાવા ધણેજ ગમરાટ બપાઈ ગયો હતો. સેનાપતિની સ્ત્રી હમિયા કાટ ઉપર આવતી અને રાજપુતોને ઉત્સાહિત કરતી કાઠિયા ઉપર ચડી જવાના દુસ્મનોના એક પ્રયામમાં રાજપુતોના મગ શૌર્યે તેને માછા પાડ્યા હતા અને તેમાં તે પ્રમાણશાળી સ્ત્રીએ પોતાને હાથે કાઠિયાની ઠોચે પહેલેના પટનાક મુમનમાનોને હડસેલી પાડ્યા હતા સ્ત્રી જાતિને માટે દુલભ ગણાતી કીર્તિ પ્રાપ્ત કરવાને તે આકાંક્ષિત હોઈને તેણે એકજ અસાધારણ સાહાસિક કામ કરવા નિશ્ચય કર્યો.

સ્વામીનાથ । તે જોવી, " દુસ્મનોની હાવણીમાં હું જઈશ અને એક સ્ત્રીનો હાથ તેના હૃદયસુધી પહોંચી શકું કે નહિ તેની અજમાયશ કરીશ.

' બહે ' તેનો પતિ બોલ્યો, દુસ્મનનો નાથ કરવા યોગ્ય સભ્યતા તને તારામાં જણાતી હોયતો જ પશુ તું શુ યુક્તિ કરીશ ?

માત્ર બાદશાહના તથ્યએ પહોંચવું સારપણી શુ કરવું તે સ્ત્રી જાતિનો નિશ્ચયાર્થક સ્વભાવ અને આ મારો હાથ સારીરીતે જાણે છે !

નિશ્ચયવતી રાજપુતાણી પોતાના સર્વોન્નિષ્ઠ સુદર પોષાકમાં સજ્જ થઈ અને સંધ્યાકાળ ના અરસામાં દુસ્મનોની હાવણી તરફ ગઈ હતી તેનામાં અનુપમ સૌદર્ય હતું. ચોડીદારે તેને રોકતા પોતે એક ગાનારી હોવાનું અને પોતાની કળાની ઉત્તમતા મોગમ બાદશાહને ખતાવવા ઉત્સુક હોવાનું તેણે જણાવ્યું. તે એકલી હતી અને કોઈપણ સોજાતી ચિનાની કપડા એક સ્ત્રીને હાવણીમાં દાખલ કરવામાં કાઠ વધારે જોખમ જણાયું નહિ અકબરને જાહેર કરવામાં આવ્યું કે એક હિંદુ નર્મદી તેનો આગમ મુજરો કરવા ઉતેજાઈ છે અને બાદશાહ કે જે આખા દિવસના અસત શ્રમ પછી, હમણા હાથ ધરેલા આ કાર્યમાં કુદરતી રીતેજ ને કાળજી અને ચિન્તાઓથી ઘેરાયેલો હતો તેમાંથી છુટો થઈ વિશ્રાંતિ લેવા ઊત્સુક હતો તેણે તેને પોતા સમક્ષ લાવતા ધરમાન કપડા તે જોવી બાદશાહ હજુર આવી કે વૃત્તજ

તેણીના દમામની કુદરતી ગંભીરતાથી અને તેણીના મ્હેરાની સત્તા ચલાવતી અસરથી અકબર આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયો. તેણે ઘુરતજ જોઈ લીધું કે તેણી કોઈ સામાન્ય નત્વકી નહોતી અને તેના મનમાં એકદમ દમાનો સચ્ચ આવર્તા હુકમ કર્યો કે હવે પછી કોઈ પણ ક્રિતિને— પુરુષ કે સ્ત્રી કોઈને પણ —ગમે તેવું બદાનું બતાવે તોપણ છાનણીમાં દાખલ થવા ન દેવી.

નાર બધી બાઈ બાદશાહે કહ્યું તમારી શુ ઇચ્છા છે ?

મે સાબલ્યુ છે કે બાદશાહ સલામત ને કોઈ તેને આનંદ પમાડવામાં નસિજરત નીવડે તેને ઊદાર હાથે નવાજનાર પુરુષ છે. મારી સ્વદેશી વીણા ઊપર હું સારો કાનુ ધરાવતી કહેવાઈ છું તેથી આપને પ્રસન્ન કરવાની ઇચ્છા અને યત્ન આવી છે.

વીણા ધણુ મધુર વાદ છે. બાદશાહ જોયો. આગળ આવી તમારી કાજા અજમાવો અને જો તે તમારા સાર્થક જેવીજ મોઢકે હશે તો મને પ્રસન્ન કરવામાં નિષ્ફળ થશે નહિ.

તે બાદશાહનો નાક આવી અને અકબરે તેને પોતાની જમણી બાજુ બેસાડી વાદ શરૂ કરવા હું તોપણ તે વખતે તેણે તેણીના ઊપર તપાસનો એવોતો નિદેશ દ્રષ્ટિવાળ કર્યો કે પોતાના ઉપર છુપી તપાસ છે એવો ભય રાજપુતાણીના મનમાં ઊદ્ભવ્યો. તોપણ તેણીએ જરાપણ ભરાટ સિવાય પોતાની વીણાના તાર મેળવવા શરૂ કર્યા અને ધણીજ ઊંડાણથી એક ગાયન માંડ બતાવ્યું. બાદશાહ પ્રસન્ન થયો. તેણીએ ખીજા કેટલાક રાગ રાગણી ધણીજ બાદોદી અને લાગણીપૂર્વક ગાઈ બતાવ્યા અને છેવટ બાદશાહના હૃદયની ઊંડાણમાં તેની ધણીજ અસર થઈ પ્રસન્નતાની ધુનમાં તે સારંધાનીને દોર ચુકી અને તેની ખીજા તરફ બેસાતાજ તેણીએ એક ધણીજ કાનુ પોલાદી બાજુ માર્યું. પણ તેણીના રેસા શીકારના શરીરમાં તે પેસે તે પહેલાજ તેનું કાનુ બાદશાહે પાંચ અને તેણીના માંથી કટાર છીનવી લીધો.

તમારી વાદકજાની સમાપ્તિ તો ધણી સરખા. તીવ્રહાસ્ય યુક્ત બાદશાહે કહ્યું.

હું નિદેશ થઈ છું કાનુપણ મહારાવિના શુરી ક્ષત્રાણી બેસતી અને પરિણામ માટે હું તૈયાર છું બાદશાહ. હુકમ કરો હું મરવાને તૈયાર છું સજ્જનો તોલ માંધ્યા વગર મ આ પ્રયત્ન કર્યો નથી ક્યે તમારે મ્હેર મ્હેન થશે તેની મને દરગાર નથી તમે જીવો. કે મને ગમે તેવું દુખ આપો તે હું કેવી સદન કરી છું અને તમે જે દુશ્મનને હરાવવા પ્રયાસ કરો છો તેઓના શૈર્ષ સખધે કાંઈક ખ્યાલ લાવવા એક મર્જીમુખમાં ઊભેલી સ્ત્રી ખરી ખાતીનું કહેવું માનજો કે સામેના કાંસાની અંદર એક પણ એવો મનુષ્ય નથી કે જે પોતાના દેવોને વિહારનાગ—ધર્મદુશ્મનો ઊપર વેર લેવામાં બદાદુરીથી મુયુજગમાં પ્રસાવતા અચર્યો બાવ.

અકબરે કાંઈ જવાબ ન આપ્યો. પણ એ બાઈ તણુમાં તેણીને સખત ચોખા પદેશ

નીચે રાખવાનો હુકમ કરીને જીજ્ઞ દીવસ સવારે તેણીને ચીતોડના દરવાજા પાસે પહોંચાડી અને જાવણીમાંથી વિદાય કરતા તેણીને કહ્યું કે મેગલોનો બાદશાહ સ્ત્રીઓ સાથે નહીં હસે નથી અભિમાની રાજપુતાણીના મન ઉપર પોતાની નિષ્ફળતાને માટે અને બાદશાહના મોટા મન માટે ધણીજાં જાડી અસર થઈ અને તેમ છતાં પોતાની જીદગીના જોખમ પશુ તેને ગમે તે પ્રકારે મરણશરણ કરવાનો પોતાનો નિશ્ચય તે દેવની શક્તિ નહીં તેની સેના ત્યાં માટે અદ્યત્ત હતી અને તે પોતે એટલો બધો કાર્તિકમાન સાધી હતો તેને માટે તેણી હવે આશ્ચર્ય પામતી નહોતી અને તેને ઘેરો ઉઠાવી લેવાની ફરજ પાડવાની તેણીની આશાઓ આ પળથી અદ્ભુત થવા માંડી અપ્રતિહત શૌર્ય અને મૃત્યુ પ્રત્યેની નિભયના એ બે સદૃશ્યો કે જે એક શુદ્ધ સ્ત્રીના આશુરણ ગણાય છે તે તેણે અકસ્માત જોયા હતા અને આ સદૃશ્યો કે જે દરેક બહાદુર ગાહુરમાં સાચા પપણે રહેલા હોય છે તે ઉપરાંત તેનામાં કાષ્ઠક ધૃત્યવત્ત વિશેષતા હતી એમ તેણીને લાગ્યા નિના નહીં તેણીએ પોતાના પતિ જ્યમલને પોતાનો ભવ કહી બતાવ્યો કે આના અસાધારણ મનુષ્યની સંરક્ષારી તબેતા દુશ્મનોની છેવટે પ્રતેક્ષ થવી જોઈએ ' પશુ આપણે આપણા કીલ્લા ઉપરજ લડતા લડતા મરી શકીશું જોમાહ પુવક તેણીએ કહ્યું " અને જ્યારે પશુ તેમની પ્રતેક્ષ થશે ત્યારે તે છતીદાસમાંના ધાતકી પ્રતાપ તરિકે હમેશને માટે નોંધાય રહેશે

‘ પ્રિયે । ’ જ્યમલે કહ્યું આપણે હજુ નિરાશ થવાનું કાષ્ઠ કારણ નથી ખીલાતુ રક્ષણીય મૈત્ર્ય હજી બાળાન અને એક નિશ્ચયપણ છે આપણી પાસે લગભગ પાંચ મહિના ત્યાંસે તેટલો જોરાક છે અને તે સમય પહેલાં તો ચીતોડના ધણી મુસલમાનો થશે કે હિંદુ એ રહેશે તેના નિર્ણય થઈ જશે

સ્વામીનાથ । પોતાનો જીવ લેવાનો પ્રયત્ન કરનારનો જીવ ન લેતા તેણીને તેણીના મિત્રો પાસે જરૂરે મદીમલામત પહોંચાડી તે કાષ્ઠ સામાન્ય મનુષ્ય ન કહેવાયા પૂરતી સર્વોત્તમ કનાયદી સેનાનો સરદાર અકચર ગણાય છે છતાં તેની ફાજની સંખ્યા કે બહાદુરી કરતા તેની પોતાની દહારચરિતાથી આપણે વધારે ખીલાતુ છે આવા પ્રતાપી દુશ્મનને દુનિયામાંથી અસ્ત કરવામાં આ હાય નિષ્ફળ ન ગયો હોત તો મહેને કેવી અક્ષય કાર્તિક પ્રાપ્ત થાત !

હુ તેની ધણીજાં પ્રસન્ન કરે છે

તેની જેટલી પ્રસન્ન કરે તે પ્રસન્નને માટે તે લાયક છે તેમજ તેના તરફ જેટલો દેવમાન ધરોવી શકે તે દેવમાનને માટે પશુ તે લાયક છે સ્વામીનાથ । તે માણસને ખીજ દુનિયામાં મોક્ષલાના જલ્લામાં જે કાષ્ઠ મ્હારી પોતાની અને મારા સત્તાનેની જીદગી સાદામાં માગતું હોય તો તે પશુ આપુ ’

જીજ્ઞ દિવસ સવારે મેનાપતિ અને તેની સ્ત્રી ઠાટ ઉપર બેસાવ કામનું નિર્ગિદ્ય કરતા નનાં કારણ કે દુશ્મનોની હીલચાલ ઉપરથી તેઓ બેચાર પડીયા દુશ્મનો થવાની આશા મુખનાં હતાં અને તે સામે ડહાપણ બરેલી દુરદેશી સુચવી એ તેવી દરેક ગોઠવણ તેઓએ

હરી રાખી હતી કેટલાક નીચા પુરને આગળ ન્યા કોટ નખવો હોવાનું જયમલ ધારતો હતો ત્યા તે પુરને પાછળ નવું બાંધકામ કરના તેણે દુકમ આપી હતો અને અસારે તે તે કામ તપાસતો હતો તેવામા કોટના તળીયા તરફથી એક મોટો ધડામ સાંભળવાનું અદરના સવ માણસો ગભરાઇ ગયા ધડાકો એટલો બધો જોરથી થયો હતો કે કોટ બેઠ જીભેલા સર્વ મહાબર પડી ગયા અને કોટની નીચાણુમાયો ઘણોજામ પડીને માણસો અદ આવી જઇ શકે તેવું બાકુ પડ્યું તરતજ એક બીને —આગળના કરના મોટો ધડા થયો તેનાથી પહેલું બાકુ વધારે મોટું થતા એક બીજું પશુ બાકુ પડ્યું તરતજ જાણુ કે દુસ્મનોએ બે સુરગો ફોડી હતી અને કોટમા આવીરીતે ાર્ગ થતા દુસ્મનો પોતાની સઘળી ફોજથી એક સાથે હુમલો કરશે એમ ઘેરાયલા રાજપુતો ધારતા હતા તેઓ કોટમા પડેલ બાકારામા મનુષ્ય શરીરોની દિવાનવડે સંદેરનું કાણુ કરના ખીઓખીય એકદા યથ ગયા છતા જેમ ધારનામા આવ્યું હતું તેમ દુસ્મનોએ સંકેર ઊપર હલ્લા કરી નહિ આવું કારણુ એક ધગને માટે જોકે આકસ્મિક કલ્પનાઓના વિષય ન્હુ હતું હતા તરતજ જાણુ આ ધુ હલ્લો કરના માટે તૈયાર રહેલા અઠબરના સૈયમાના વી ૧ કહેના બે હજાર માણસો પહેલી સુરગ કુટી ત્યારે બને સુરગો એક સાથેજ પુગી છે એમ ધારીન આ બા ધસી ગયા હતા અને ૧ને બાકારા એકદમ હાથ કરવા માટે તે કુકડી તુરત ૧ બે સરખા જામમા વહેચાઇ ગઇ હતી સુરગોમાની એકજ હજુ પુગી હતી અને બીજી સુર ૧ પાસે ભપારે કુકડી પહોંચી કે તુરતજ જમીનના રખત આવડા સાથે તેઓ આમ તેમ ઢગી પડ્યા તેઓના ખગ ણિયે ૧ જમીન ટાળી અને સૈનિકોની મોટી સખ્યા આકાશમા ઉડી ૧૬ ધણુકનો કપતા ધડોમાથી હાથપગ ધડોધક ઉડી ગયા અને અવલુનિય ગભરાટનું રચન તે મધ પડ્યું મોમલ સેનાના ૫૬૨ અમલદારો અને ચારસો ઉપરાત સૈનિકા આ અઠમાનમા માર્યા ગયા

આ અણુચિત્ત્યા અઠમાતથી હલ્લો કરનારી કુકડીઓ ઉત્સાહ ભગ યથ મધ અઠરાટ નરમ પડ્યો ત્યાસુધી તેઓ ધોબી મધ અને આવી રીતે તેમના દુસ્મનોને ત્યાવ માટે તૈયાર રહેવાનો વખત મળ્યો ત્યાર પછી તેઓ બાકારાઓ તરફ કલ્પાકિત હાથે તો નહિ ૧ પશુ દિશ્મતવેર આગળ ધસ્યા પરાક્રમી રાજપુતો તેમનો સત્કાર કરના માટે તપારજ હતા બાકારા હાથ કરના માટેનો દરેક હલ્લા પોતાના કીણાના જત્યાવમાટે મરણીયા થયેલા રાજપુતોએ પાછો વાળ્યો દરેક હુમલામા મુસલમાનો પાછા પડ્યા અને ખરેખર શરમભરેલી રીતે તો નહિ પણ હારનું કલક વહેરીને તેઓ ધણુજ નિરાશ હાથે પોતાની છાવણીમા પાછા ફર્યા તેઓ હુમલો લઇ ગયા તે પહેલાં અઠમાત બ ધો તેમાજ તેમની હારનું કારણુ સમાયધુ હતું એમ અઠબર જાણુતો હોવાથી તે જાતે આ નિરાશ થયેલા સૈનિકોમા હાથે તેઓના મદ પડેલા આત્માઓને લીતેજવા અત નવા હુમલાઓ માટે નેમૂને જી સાહિત હરી પ્રેમા

શ્રી જગદ્દયાના ફોટોઓ ! ! !

ફોટોનું નામ	સાઇઝ	કિંમત	ફોટોનું નામ	સાઇઝ	કિંમત
જગદ્દેવદાર	ફોર્માટ	૩૧ ૧૧	જગદ્દેવરાયિની	ફોર્માટ	૩૧ ૦૧
જાતકરૂપ	"	૩૧ ૧૧	રથરાયિની	"	૩૧ ૦૧
ફેશન પુનર્જિવન	"	૩૧ ૦૧	રામસદ્ગુનો અબામખ	"	૩૧ ૧૧
મડમડ મર્મિની	"	૩૧ ૦૧	મહિષમર્દિની	"	૩૧ ૦૧
અસ્તવતિ	"	૩૧ ૦૧	ચક્ર (કીંગબર)	"	૩૧ ૦૧
ચક્ર (કનામ)	"	૩૧ ૦૧	કોટધરમાના મહાત્મા કાર્ડમાઇઝ	"	૩૧ ૦૧
શ્રી અબાગના ગોખની પુરુષમાઇઝ	૩૧ ૨	૩૧ ૨	શ્રી અબાગનાગોખની ફોર્માટ	"	૩૧ ૧

ખાસ વહેવવા માટે સસ્તી કામતે ! ! !

શ્રી અબાગ અને બહુચરાણના યાત્રી વર્ણન —

૩૧ ૧) ની ૭૧ નકલ ૩૧ ૦૧ ની ૩૫ નકલ

આ કરતાં ઓછી સંખ્યામાં આપવામાં આવતી નથી

દ્વિતી ભકતોમાં બહુભાષી પ્રચારને માટેજ ખાસ ।

શ્રી નવરાત્રિની કથા—(કાચુ પુટુ) ૩૧ ૧) ની ૧૦ નકલ

" (પુટુ જાડુ પરીવાણ) ૩૧ ૧) ની ૫ નકલ

ઉપરના માત્રની ફક્ત થોડી થોડી નકલોજ એ બારથી વેચના કાઢેલી છે માટે ખાસ ક્યાપછી મળી શકશે નહિ વહેતો તે પહેલો

શ્રી શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજ ચૂડા (કાઠિયાવાડ)

જાહેર સ્વર

૧૬૫૨ નકલો બાકી છે

જે સદ્ગુણોએ તેમજ વિવાદોએ સદેવત નામનું ઉત્તમ ન્દાનકૃ પુસ્તક બોધનું !
 હોય તેઓ નીચેના શીરનામે ૩૧ —૦—૬ ની ટીકાટ મોકલશે તો કાષ્ઠપત્ર લીધા વિના
 એટ મોકલી આપવામાં આવશે આભારી ૩૧ —૦—૬ ની ટીકાટ મોકલશે અને
 ૩૧ —૦—૭ મડગના માર્કેસે ૬૩મા જશે

લી. સેવક

૨૫૫૨ બાજીની પોળ
 અમદાવાદ

નૈવધરાય બાપસાલ દવે
 સ્થાપક, આરિય મુલક મંડળ

આતકનિગ્રહ ઔષધાલયમાં તૈયાર થતા ઉપયોગી દ્રવ્યોનું ઔષધો

- ૧ આતકનીગ્રહ ગોળીઓ—પાણી દ્રવ્ય આપવાની પ્રમાણ પૈકિ
દવા કી ૧ ગોળી ૩૨ ટી ડબ્બી ૧ નો રૂપીઓ ૧
- ૨ વાણકરણ તેલ—ગળેલા પુરવાન પાણી સાથે આપનાર ખાતરના
ઉપચાર ૩૫ ઉત્તમ કિંમત કીમત તો ૧ ૥ ની આટલી ૧ નો રૂ ૧
- ૩ બાળમિત્ર—બાળકોના દરદી જેવા કે તાવ ઝાડો બાળ આપવું
વગેરેનું મટાડી તેઓના સરીરને મજબુત તથા પુષ્ટ બનાવવાની અમ
તાકિ ગોળીઓ કિમત ગોળી ૩ ની ડબ્બી ૧ નો રૂપીઓ ૧
- ૪ શુદ્ધ મોતીનો શુભા—આબોની શક્તિને ટકાવી રાખે છે તથા જાખ
અથવા વગેરેને દૂર કરે છે કીમત કાળો શુભા મોતીના ૧ નો રૂ ૧
૧૫ તથા કાળો શુભા મોતીના ૧ નો રૂ ૨
- ૫ નેનાન માર—આખના દરદી જેવા કે ડુકું પડા જાખ વગેરેને
તોડી આખને ચોખ્ખી કરવામાં કદીપણ પાછો ન દઈ તેવો ઈલાજ
કિમત મોતીના ૧ ની ગોળી ૧ નો રૂ ૧
- ૬ કાસાતક—ઉપરમ મટાડવા માટે અડરેલિ ઇલાજ કીમત—ગોળી
૫ ની ડબ્બી ૧ નો રૂ ૧
- ૭ ઉધની ગોળીઓ—ગોળી ની ૧ સાથે મજબૂત શાતી આપે છે
કિમત ગોળી ૧૬ ટી ડબ્બી ૧ નો રૂ ૧
- ૮ વેચક ગોળીઓ—કમજોર દુર કરી દવા માફક આવે છે કિમત
ગોળી ૩૨ ટી ડબ્બી ૧ નો આઠ આના
- ૯ મહુરનટક—પાણી કમળો બરોડ વગેરે મટાડે છે કિમત—ગોળી
૧ ટી ડબ્બી ૧ નો રૂ ૧
- ૧૦ જવરાતક—દરદી જાતના તાવના બેસને ઓઢમ માણ ૧૫ લાઈ
મટાડે છે કિમત ગોળી ૪ ની ડબ્બી ૧ નો રૂ ૧
- ૧૧ ચંદ્રમણ—પ્રસિદ્ધ વધરાજન દરમ વગેરે મટાડે છે કિમત
ગોળી ૧૬ ની ડબ્બી ૧ નો રૂ ૧

આ સિવાય પણ કોલેગીપીલ્સ, કહેલું તેલ, આયુષ્યવલ્કે તેલ, વાત
ગમ કેસરી તેલ, અમ્બુજ પાક, અલમદન અલમ દાદરની
સોગરી, હાતમજન, હેરાસાદિ ગોળીઓ, મીઠીવીસ પાઉચર, વગેરે
દવાઓ તથા શુભાની સુરી વિષત જાણવા માટે અમારા ઔષધાલયનું
પ્રાંશસપિદ મ તાવના મદદગારી કરો

વેચશાસ્ત્રી મળીશ કર ગાવિલ
અમલગર—કાઠિયાવાસ

શક્ત પ્રકોર્ણ ૩

અક્ષ ૩ જો

હિંદુસ્થાનમાં બહોળો દ્વારો પામેલું, શક્તિમંતા તેમજ
કાવ્ય સાહિત્ય, કળાકામદ્ય, નીતિ, જ્ઞાન, વીગરે મળવી
રસમય અને બોધ-રેખા થયું અને મનન
ગન્ધાન પામેલું ગાસિ- પા -

શ્રી અંબિકા વિજય

(૨૨૮ પાનને મ્હાર પડે છે)

પુસ્તક ૧૦ મુ

પાપ, પુણ્યા, ૧૯૬૮

અક્ષ ૩ જો



પ્રગટ કરનાર -

ધામવલ્લાય કુમેરલ મવળ.

હાલવર્નાચાર્ય

મેનેજર, શ્રી શક્તિરમોદાર- ગમ્માજ સુ. (ગલીયાવાક)

(મમાનતા ૧ થી ૪ નર્મ સુદીપ મેળો) પોસ્ટલ નંબર બેટ સાથે ૧૫૫)

પ્રાનિક હવાબંધ અગાઉની ૩ ૨-૮-૦ લેટના પોસ્ટલ સાથે

પાણી ૩ ૨-૦-૦ લેટ પોળ

પુસ્તક નકલના ૩ ૦-૩-૦

શ્રી નોશવાસિદ્ધ પ્રિ. શ્રી. પ્રેમ, સુભા.

ગઈ અને પતંગીયો અગ્નિને પવનના કરતાં પોતેજ બળી જાય તેમ મહાદેવના કપાળમાં રહેલ શ્રીજી નેત્રમાંના અગ્નિથી દક્ષુમાત્રમાં બળી ગયો આ રીતે વસતની કથા છે અને સવ મનુષ્યે પોત પોતાના ઇષ્ટ પાસે વસતોત્સવ કરવો એ પરંપરા છે પોતાના ઇષ્ટ પાસે વૃક્ષોની વાડી કરી વન જેવી શામા કરી, ગુલામ અને અનીલથી મિત્ર મિત્રિય મહંજો કરવાં દેવ આગળ ગુલામ ઉઠાકવો પરંપરામાં પ્રસાદરૂપ ગુલામ ઉઠાકવો ગીત નૃસ વાદિત અને ભજનથી મોગી ધામધુમ કરવી

૬ સ્મૃતિ સમ્રદમાં કહ્યું છે કે આ સમગ્રીને દિવસ અરજોદય સમયમાં વિધિ પ્રમાણે રત્નન કરવાથી સર્વેમંદલમાં કરેલા તીથરત્નન પ્રમાણે પુણ્ય થાય છે અને આયુષ્ય આરોગ્ય સપતિની જદિ થાય છે આ સમગ્રીનું નામ રથસમગ્રી અચલાસમગ્રી અને પુત્રસમગ્રી છે અને તે તે વ્રતોની જુદી જુદી વિધિ છે

૧ રથ સમગ્રી છઠ્ઠે દિવસે દિવસમાં મૌન રાખી તૈજવિનાના અમરતુ એકવાર બોજન કરવું દીન અધ તથા બનાથોને બોજન કરાવવું રાત્રિએ બ્રાહ્મણો સમક્ષ વ્રતનો નિયમ સાનમના રોજ અરજોદય પહેલાં જીડી યથાશક્તિ સુવચ્ચ રૂપ તામ્ર કે મૃતિાના ત્રિમાં કુમુંનાથી રંગેલી વાટવાળો તેલનો દીવો કરી મસ્તક પર લેઇ સૂવતુ બ્યાન નાથના કરી નદી વિગેરે જળાશયમાં તે દીવો મુકી દેવો અને પછી રત્નન તપશ્ચાદિ કરવાં થેગ આવી એક કુંદર રથ તૈયાર કરવો પુષ્પમાળાથી તેને શણગારવો રથને મડપમાં રથાપી સૌરમુક્તને માઠ કરી સસ્તિનાચન કરવું રથમાં સૂવતી સુવર્ણની મૂર્તિ રથાપી તેમની અને સારથીની પૂજા કરવી નૈવેદ્ય ધરાવતુ નાથના કરવી રથ પામે ગીત નૃસ વાદિત્રીથી ઉત્સવ કરવો ત્રીએ જાગરણ કરવું સવારમાં પોતાના મરથી સૂઝના મદિર સુધી રથયાત્રા કરવી ત્યાં જઈ આચાર્યને રથતુ અને રાત્રી ગાયતુ દાન કરવું

૨ અચળા સમગ્રી જાપરની રથ સમગ્રીની વિધિમાં જણાવ્યા પ્રમાણે જળાશયમાં દીવો તરતો મુકી દીધા પછી લાજ જળાશયને કિનારે કેમરી ચંદનથી અષ્ટલ કમળ કરી મધ્યમાં પ્રજ્વલિત સદાશિવતુ અથવા માયાળીજ સુકત જગદલાતુ અને પૂવલથી ક્રમે કરી રવિતુ બાહ્યતુ વિવરતાનતુ બારકરતુ સનિતાતુ અકંતુ સદશ્ચક્રારણતુ અને સર્વાત્મકતુ યથાધિકાર પ્રજ્વલ કે માયાળીજ પૂરક તે તે નામમંત્રોથી આવાહન કરી યોગશોપચાર પૂજન કરવું અને પછી જળમાં વિસર્જન કરવું ઘેર આવી તામ્રપાત્રમાં તતના પિટને શુઠ તથા ઘન સદ રથાપી તેમાં સુવચ્ચનું તાલપાત્ર રથાપી તેને રાતાવચ્ચથી આચ્છાદિત કરી ચંદન પુષ્પાદિથી પૂજા કરી બ્રાહ્મણ દારા તેને ચલિત કરી બ્રાહ્મણને આપી દેવ મય મદિમાં સૂચક કથાઓતુ ગ્રવચ્ચ કરવું પાપકી અને નીચ લોકો સાથે બાળચ્ચ ન કરવું ઉપવાસ કે રજાદાર કરી વ્રતને વળતે દિવસ બ્રહ્મભોજનાદિ કરી સમાપ્તિ કરવી

૩ પુત્ર સમગ્રી આદિત્ય પુરાણમાં કહ્યું છેકે એ દિવસે જાપવાસ કરી ૭ રાઈ મનુષ્ય સુવનારાયણની વિધિપૂર્વક પૂજા કરે છે તેને ઘેર સર્વ દેવ પુત્ર રજા આપે છે આ સમગ્રીથી આરબી એક સવત્સર સુધી પ્રત્યેક માસની બન્ને સમગ્રીને દિવસે આ વ્રત કરવાથી પુત્રરજ

ચાપ છે છકને દિવસ છતે દિવસ રહી નીચ લોકોના સંસર્જને છોડી, ઉપવાસ કરી સ્વેત પુષ્પો તથા સ્વેત ચંદનાદિ ઉપચારોથી સર્જનું પૂજન કરી રાત્રિનું જૂમિ ચપન કરવું સપ્તમીને દિવસ પ્રાત કાળમાં સ્નાનાદિ નિત્ય ક્રિયાઓ કરી લઘુ સૂચનું પૂજન કરી વતના સક્રમ કે નિષક્રમ સક્રમ સાથે ઉપવાસ કરવો તથા અગ્નિ હોત્રમાં હોમ કરવો પોતે અગ્નિહોત્રી ન હોય તો યથાશક્તિ અગ્નિ સ્થાપન કરી ઘંતથી સૂચ મંત્ર ૫૩ ૧૦૮ આહુતિઓ દેવી દર્શીમાનથી અથવા દુધપાકથી બ્રાહ્મણોને યથાશક્તિ જમાડના કૃષ્ણ પક્ષમાં પૂજન વિધિમાં રક્ત પુષ્પો અને રક્ત ચંદન વાપરવાં

દેવી તત્વ દીવાકર

(ગર્તાકથી ચાતુ)

હવે આ અધિક શકરનો પુત્ર શીરીતે થયો તે કહેવું જોઇએ એક વખત દેતાસમાં સતીએ મસ્કરીમાં પોતાના કોમળ કરપ નર વડે શકરનાં નેત્ર દાહી દીધા તેથી નેત્રમાં ગાદ અધોઃ થઇ ગયું અને નેત્રની ગરમીથી સતીના હાથમાં પસીનો ઉત્પન્ન થયો તેથી મદનુ ને જન થયું તેમાંથી મલ્લ ઉત્પન્ન થયો તે ભયકર ત્રિકાગરૂપ આખા મસ્તક ઉપર કેશવાળો ગાતો હસતો નાચતો અને રૂદન કરતો ઉત્પન્ન થયો તેણે મેધ સરખા ગબીર નાદથી દીધા આકાશ અને પાતાળ ગળવી મુક્યાં આથી નેત્ર વીંચી ગયેલા શકર હસીને બોલ્યા કે સતી! તમે મને કેમ બીવતો છો? હારે સતીએ નેત્રપરથી હાથ લઘુ લીધા એટલે શશ્વર અધકાસરને દીકો તે અધાશિમાંજ ઉત્પન્ન થયેલો હતો તેથી તેને નેત્ર નહોતા સતીએ અધકને જોઇ પુછ્યું કે ' નાચનાથ! આ કાણ છે? કોનો પુત્ર છે? અને આને ઉત્પન્ન કરવાનું કારણ શું છે?

શશ્વર બોલ્યા કે સતી! તમે મારી આંખો બંધ કરવાથી તેમાં થયેલ અધકાગ્રમાંથી તે ઉત્પન્ન થયો છે માટે આને ઉત્પન્ન કરતાં આપણુ બંને છોએ આ મહા પરાક્રમી યશો આપણે તેની રક્ષા કરવી જોઇએ

શકરના વચન સાંભળી સતી પ્રસન્ન થયા હતા અને તેને પુત્રવત્ત ઉઠેરી મોટા કર્યો અને દિગ્ચાક્ષીની માગણીથી શકરે તેને તે પુત્ર આપ્યો

હવે બ્રહ્માથી ઉત્પન્ન થયેલા સ્વાયંભુવ મનુ સૃષ્ટિ કરવાની સક્રિય મેળવવા પોતાના પિતા બ્રહ્માની સેના કરતા હતા તેમને બ્રહ્માએ દેવીનું આરાધન કરના પ્રેરણા કરી તેથી આદિમનુએ અનેક પ્રકારના તપથી દેવીને રાજી કર્યા અને તેમની અનેક પ્રકારે સ્તુતિ કરી તેથી ભગદેવાએ પ્રસન્ન થઇ તેમને નિર્વિધિ સૃષ્ટિ થઇ શકશે એવું વરદાન આપ્યું

દેવીનું વરદાન મેળવના પછી મનુ પોતાના પિતા પાસે આવ્યા અને સૃષ્ટિનો આરંભ કરવા માટે સ્વર્ગની માગણી કરી હવે તે વખતે પૃથ્વી આકસ્મીક પ્રવલયથી જળમાં ડુબી પાતાળમાં ગઇ હતી તેથી તેઓ મરીચી આદિ મુનિવરો સાથે તે સબધે વિચાર કરવા લાગ્યા તેવામાં બ્રહ્માની નામિકામાંથી એક આગળી જોવડો સુવર નીમ્યો અને સહુના જ્વેતા છતાંજ તે

આકાશમા ઉભેલો સુવર પડી માત્રમા હાથી જેવડો યજ્ઞ મયો

આ વાત મોટા આશ્ચર્યરૂપ યજ્ઞ પડી મરીચી અને સનક આદિ મુનિવરોથી વિદાયલા બ્રહ્મા કલ્પના કરવા લાગ્યા કે ' સુવરના મિષથી આ કયુ મોટું દિવ્ય જૂત આવેતુ છે આ મારા નાકમાની નિમ્બ્યું એ બારે આશ્ચર્ય યજ્ઞ છે તથમ તો આ સુવર અગુઠાના માથા જેવડો જોવામા આ યો અને કાશ્વમાત્રમા મોટા પહાડ જેવડો યજ્ઞ ગયો રખેને શ્રી જગદ્ગાની માયામા રમતા વિષ્ણુ ભગવાન હોય । "

આ પ્રમાણે બ્રહ્મા તર્ક કરતા હતા તેવામા તેમની આગળ પહાડ જેવડા વરાહ ભગવાને ગર્જના કરી દિશાઓને ગળવી મુકી જન તપ અને સત્ય લોકમા રહેનારા તે મોટા દેવતાઓ અને બ્રાહ્મણો પોતાના ખેદનો ક્ષય કરનારી તે વરાહની ધુધવાની સામળાને રમેદ સામવેદ અને અથવવેદના છદોભય ઉત્તમ સ્તોત્રોથી અને ત્યનોથી તે આદિ પુરુષની સ્તુતિ કરવા લાગ્યા વિષ્ણુ ભગવાન તેઓએ કરેલી સ્તુતિઓ સામળી કૃપા—કટાક્ષથી તેઓપર અનુચ્છદેખાડી જળમા પેદા વરોદજી અદર પેસતા તેમની કુર કેરાવાળીની પછાટથી પીડાયેલો સમુદ્ર બોલેલો કે હે શરણાગતની પીડા ક્ષય કરનારા દેવ । મારી રમકરજો એ ત્રમાણે સમુદ્રતુ વચન સામળી વરાહજી જળચરોને ચીરતા ચીતા જળની અદર ઉડા ગયા ચારે કુર દોડતા અને પૃથ્વીને શોષતા એ સર્વેશ્વર વરાહજીએ ધીરે ધીરે સુધી સુધીને પૃથ્વીને શોષી કાઢી તે સમયે તેણે જળનીઅદર રહેલી સવ ત્રાણીઓના આત્મરૂપ પૃથ્વીને પોતાની દાનથી ઉપાડી લીધી પૃથ્વીને દાનની અણીમા ઉપાડીને આવતા યજ્ઞ પુરુષ વિષ્ણુ ભગવાન જેમ કમલિનીને ઉપાડીને ઝિંગજ શોભે તેમ શોભના લાગ્યા મનુસહિત દેવતાઓના સ્વામી બ્રહ્માએ દાદની પૃથ્વીને ઉપાડીને આવતા ભગવાનને જોઈ તેમની અનેક પ્રકારે મુનિ કરી તેના પ્રયુત્તર રૂપે લીના પૂર્વક તેમની સામે જોવારૂપ ભગવાને અનુચ્છદ બતાવે

હવે આ ત્રમાણે વરાહજી પૃથ્વીને પોતાની દાનની અણીપર લઈ આવતા હતા તેવામા હિરણ્યાક્ષ નામનો મોટો દેવજી પાતાળનો અધિપતિ હતો તે તેમને પૃથ્વીને લઈ જતા જોઈ તે પડાવી લેવા માટે રરતો રોડીને ઉભો હત્ય પાસે પહોચતાજ તેણે વરાહજી પર મદાનો ત્રદાર કર્યો કે તુરતજ વરાહજીએ પોતાની દાતરડીવતી તે મોટા દેવને ચીરી નાખ્યો એ દેવના લોહીના ગારાથી ખરડાયલા વરાહજી ભગવાને રમતા રમતા દાદવડે પૃથ્વીને લાવીને જળ ઉપર રથાપી અને પછી પોતાના સ્થાનકે જ ગયા

હિરણ્યાક્ષના મરણ પછી તેની ગાદીએ તેનો પુત્ર અષ્ટક બેઠો પણ તેનો કાકો હિરણ્યક ક્રિપુ મહા બળવાન હતો તેમજ તેણે પ્રથમ બ્રહ્મા ઉપર મદાન તપ કરી પોતાનું મત્સ્ય શસ્ત્ર અસ્ત્ર શુન્ક કાષ્ટ વૃક્ષ પવત પણી અગ્નિ વાયુ કે ખીજ ચીજથી તથા સ્વર્ગમા પાતાળમા કે પૃથ્વી ઉપર અને દિવસે રાત્રીએ કે જ્યોરે ન ચાપ એવું વરદાન મેળવ્યું હતું તેથી તે મત્ત થયેલો હતો તેણે અષ્ટકને ગાદીએથી ઉઠાડી મુક્યો અને પોતે રાજ્ય કરવા લાગ્યો અને અષ્ટક પણ શોકાતુર હોયે શ્રી સદાશિવની ઊપાસના કરવાના નિત્યથી લાવી ચાલી નીકળ્યો

અમુર્ષ

મિત્રનું હૃદય —

એક લેખક લખે છે કે તુટેલી મૈત્રી ચિંતા વસણની પેઠે સંધાઈ શકાય છે પણ તેના સાધી હમેશા દેખાય છે ” અને તે વચન સત્ય અને ડહાપણ બરેલું છે આપણા હિંદિ સાહિત્યમાં પણ તેજ મતલબનો એક દોહરો છે જેનું ચોથું ચરણ વિચ ગાઠ પડ જાય છે એટલે સંધાનાથી પડેલ ગાઠ હમેશા દ્રશ્યમાનજ રહે છે મૈત્રી એ એક અમુલ્ય—એવી અમુલ્ય કે બેદરકારપણે ફેંકી દેના કે તોડી નાખના જેવી ચીજ નથી ‘મિત્ર’ શબ્દને જગત ફક્ત ઉપલક્ષ્ય દ્રષ્ટિએ જુએ છે તેના ખરો સત્ય અને ઉડો અથ જૂલી જવામાં આવ્યો છે અને એક કલાકની પીછાણવાળાને અથવા આકસ્મિકરીતે પ્રસંગમાં આવી ચડેતાને જે મજામાં અમુલ્ય અથ રહેલો છે તે સદાથી ઝોળખવામાં આવે છે તમારો મિત્ર એજ હોવો જેમને કે જે તમારા દુગુણો તેમજ સદ્ગુણો પીઠાણુતો હોય— જે તમારી નિષ્ફળતા અને ફતેહો—તમારા ઉદ્દેશો અને લક્ષ્યો— તમારા આનંદો અને તમારી લાલસાઓ— તમારી આશાઓ અને નિરાશાઓ—એ સવ ખીજ સર્વ કરતા સારી રીતે સમજતો હોય અને ખીજ મધથી ન બની શકે તેટલે દરજ્જે દીનસોજી ધરાવતો હોય મિત્ર કશું હોઈ શકે કે જેની પાસે સલાહ માટે સુખમાટે અને જી તેજન માટે જઈ શકો અને મેળવી શકો તે બને ખીજા મનુષ્યો જેવો વિદ્વાન કે શુદ્ધિવાન ન હોય પણ તે તમારા કહેવાની મતલબ બરાબર સમજે છે અને તમારું કહેવું તે શક્ય શાતપણે સમજી રહે એટલાથીજ તમને ઉત્સાહ અને નવી દિ મત આવેછે એટલું જ બસ છે

જેના જીવનમાં આવી મૈત્રીનું સૌદર્ય કે શક્તિ આવેલા છે તે પુરુષ કે સ્ત્રીને ભાગ્યશાળી સમજના મૈત્રીની કિ મત બરાબર સમજો આવી મૈત્રીને અખડ રીતે જળવી રાખવા તમારું સવ સામય વાપરો તે તુટે નહિ તેની સંભાળ રાખો કારણકે જ્યારે તે તુટે છે ત્યારે સહેતાકથી સાધી શકાતી નથી અને પછી કદાચ સંધાય છતાં તેના રણકો બોદો વાગેછે અને પરસ્પરની પ્રથમની હૃદયૈક્યતા અને વિશ્વાસ સંપૂર્ણપણે પાછા આવતા નથી

‘ મહાન વિચારો, ’

વર્તમાન અને ભવિષ્ય

પરિણામ માટે ચિન્તા ન કરો, એટલે કે ભવિષ્ય માટે ઉત્કંઠિત ન રહો પણ પોતાની જાતમાં કાંઈ ખોડ કે દુગુણ હોય તેનીજ ચિન્તા રાખો અને તે દુર કરવા ઉત્કંઠિત રહો કારણ આ સાદું સલ લક્ષમાં રાખો કે — સાચામાંથી ખોડ પરિણામ આવતું નથી અને સારા વર્તમાનમાંથી ખરાબ ભવિષ્ય જ મળે તથી તમે તમારું કાર્યોના સરક્ષક છો, પણ તે કાર્યોદ્ધાર જે પરિણામો ઉદ્ભવે તેના સરક્ષક નથી આજના કાર્યો આવતી કાલનું સુખ અથવા દિવસીરી લાવે છે તેથી તમારે માટે શું પરિણામો આવવાના છે તે સંબંધે કાળજી રાખવાને બદલે તમે શું વિચારો છો અને શું કાર્યો કરો છો તે સંબંધેજ માત્ર કાળજી

ખેલ્યા ! તમારી હસીલ હડી મધ એક જથ્થા બોલેયો આગળ નલાવે બાગા !”

બીજી, સીબીએ આગળ ચલાવ્યું એકજથ્થા કહેડે કે તે પોતે વખત ગાળતા તમાકુ પીએ છે વખત ગાળવો ! પણ વખતજ આપણને તરારથી પમાર કરી જતો નથી ? અને એક ફરી વખત ગયો તે કદી પાછો આવતો નથી ! વખત ! કેમ તેજ વસ્તુના આપણા જીવન બનેલાં છે ! અને તે જીવન—અરે, તેમનો દરેક દિવસ—શુ કિમતી નથી ? અરે ! આપણે બુદ્ધિવાળા મનુષ્ય પ્રાણીઓના જીવન અવ્યવસ્થા અને ભૂલ કરીને કદાચ હોય છે તેથી વખતને આપણે આગમ્ય પણે સરી જવા દેઇ શકતા નથી આપણે આપણા જીવનના દરેક દિવસને બેજામા ઘણો અને સારામાં સારો ઉપયોગ કરવો જોઇએ !

“તે એવાં તો લાગણી બરેલા સારે બોલી કે બધા ત હો પર તેની અસર જામી ફરી અને તે હજામા કેટલીક પગ સુધી ચાલિ પ્રસરી રહી પછી સીબીન બોલી દવે ત્રીજા ત્યાગ માટે તે ત્રીજી કહે છે કે મને તમાકુ પીવી ગમે તેથી હું પીયુ છું મને કદાચ કે તે પણ શુ યોગ્ય કારણ છે ? મારે કદાચીઆને કાર પીવો, અપેક્ષાજનિતેથી તે પીએ છે ! કદાચ ત્રીજા ગમે તેવી તુલનાકારક હોય છતાં તે હજી આપણને વાપરતી ભે છે તે સદજ કારણને લઇ આપણે તે વાપરી નહિ ! મને કમ લાગે છે કે તે જનાય પણ આપણે કુલ રાખી સકીશું નહિ !

ફરી પાછા બધા ચેટ પકડીને હસ્યા પછી તેણી બોલી “ચોથા કારણનું બતા યુક્તે હવે મને યાદ કરના યા”

‘મ કહ્યું હેતુ કે એક તરણ બોલી હકથો’ કે મને તમાકુ પીવાની ટેવ પડી છે અને તે ટેવ હું છોડી શકતા નથી તેથી હું તમાકુ પીયુ છું

અરે હા ! સીબીએ જનાય દોષો તમે પાર તમાકુ આ કારણ બતા યુ સારે તમારા મનમાં વિચાર આ થો હતા કે શબ્દકાવળા અસરક એ નોમનો શબ્દજ નથી એજ આ તરણ તબુતો નહિ હોય ? તમે કદી આ ઉમદાં લીધેલાં સામગ્રી છે —

So high is grandeur to our dust
So near is God to men
When duty whispers low, ‘thou must !’
The soul replies, ‘I can !’

અર્થ — આપણો પૃથ્વીતળાની એટલી બધી નજીકના પોદાંકે રહેલી છે ધર મનુષ્યની એટલો બધો સામીપ છે કે પાર અતિ કમજોઈ દરજ્જાથીમેથી કહે છે કે તારાં કદુ જોઈએ ! સારે આત્મા જનાય આપણે છે કે કદી ફરી સારાં પાયાં — જા દ માર ન કદી આ કદીએ કદી કદીએ છે કે પણ તમે કદાં છો કદાચને ટેવની ઉલ્લેચાર નોંક અરેથી તેમજોજવાલુ કદાચ કદીએ છે એમી કદી મનુષ્ય રાખુ છતાં તે ઉલ્લે છોડી કદાચ છતાં કદાચ કે મન કદી કદી કદી કદી કદી કદી કદી કદી કદી કદી કદી

છે 'પણ પ્રાચીન ઓકો કહેતા કે 'સપ્તો હુદર માનતો મુશ્કેલીના હોય છે' અને આ જીવન પ્રતિક્ષણ બદલાતો આનતો બનેલ છે પરીચિત વસ્તુઓ છોડી નવી નવી વસ્તુઓ તરફ મન આકર્ષાય છે જુની ટેવો છોડી નવી અને વધારે સારી ટેવો મેલણ કરવા તરફ તેનું વલણ છે આપણા ગમકામના દાર્યો ગમે તેવા ગાઢપણ બરેલા હોય છતાં ગમકામે જે આપણે કર્યું તેજ આને આપણે કરવું જોઈએ એ વિચાર કેવો બૂલ બરેલો છે / એક મરિ કહે છે કે —

Every day is a fresh beginning

Every month is the world made new

અર્થ — દરેક દિનમ એ નવી શરૂઆત છે દરેક પ્રભાતે દુનિયાએ નવિનતા ધારણ કરેલી હોય છે

આ કહેવું સત્ય છે અને આપણે દરેક નવા દિવસ સાથે નવી અને વધારે સારી ટેવો વાગા નવા પ્રાણીઓ થવું જોઈએ

"હુરી ! બોબસ્મીથ બોલી જાયો, 'બાળાએ તમારી દલીને મુંઝાયા થઈ જાયો છે ! બાળા ! સીબીલ તરફ નેમન સાથે ફરતા તે બોલે 'હું ખાત્રીપૂર્વક જણાવું છું તમારે વજીવ થવું જોઈએ ! બધા તરણોના કારણોના જાણો તમારી પાસે તૈયાર છે અને તે પણ વળી હાજર જવામાં તે આશ્રય કારક છે

"તેમા આશ્રય કારક કાઈ જ નથી" સીબીલે હસતા કહ્યું "તમે જુઓ છો અને જોશો કે તમારી તબાકુની હિંમતના કંનારી પક્ષીઓ એવીતો છુટી છે કે તેને તોડી પાડવી સહજ છે અત્યાર સુધીમા મ્હે તબાકુને માટે કાઢપણુ ડહાપણુવાળા કે જરાપણુ જનનવાળા એક પણ દલીલ સામળી નથી

તેણીના નિષ્કપટ અને ખુલ્લા દિલના બોલવાથી સવને અત્યંત રમુજ પડી અને થોડીવાર સુધી તો તેણી પણ બોલી શકી નહીં ત્યાર પછી તે બોલી કે — 'હવે શું તપાસા વિનાનું એક કારણ મળું !

હા બાળા ! ડહાળાના ખુલ્લામા બેઠેલો એક તરણુ બોલ્યો 'તે મ્હાઈ છે ! મ્હે કહ્યું છે કે તબાકુ પીવામાં હું કાંઈ નુકસાન જોતો નથી તેથી હું તબાકુ પીયું છું ત્હમ એમ નહિ કહી શકો કે તે ખરાબ કારણ છે !

"પણ તમે જુઓ છો તે સત્ય છે એમ ત્હમારી ખાત્રી છે સીબીલે પુછ્યું કાંઈ આશંકો મનુષ્ય માણસોની બીડાળા રસ્તે જવામાં કાંઈ ભય જોતો ન હોય પણ તેનું તે કહેવું 'યુ તેની સલામતીની ખાત્રી આપે છે વેદકખાતાના માણસો કે જેમણે મનુષ્યચરીરના અર્થોસ કહેતા હોય છે તેઓ કહે છે કે તબાકુ બોલી બિગાડે છે, અને ચાનતણ, ફરસા તમા હાથને નુકસાન કરે છે છતાં તમારું 'તેમા તમે કોઈ નુકસાન જોતા નથી એ કહેવું યુ તેને

કાવ્યવિનોદ

હીચકો—

કો સુધ ભેડી હીચક આવી બીજી ઉભી તદ્દા,
 પહેલી કહે છે બહેન કૃષ્ણ હીચક મીઠી મળી ।
 'એ હીચકામા તો કદુલા મિષ્ટતા' બન રહી
 જોને ગમે જે તે લઈ જન હીચકે હીચે ચખા ।
 બીજી સુખે એ સામળી પહેલી કુવંદન સહ એ
 આશ્રય ના પામીશ બહેની એ કથનમા સહ છે

શુ સુલ છે? બહાલી કહે તેની ખખર મુજને નથી
 હું જાણું કેવળ એટલું કે સુખ છે તેમા સહી

આ વિશ્વ—જન હીચકો છે જન હીચે તેમા પ્રણા,
 કો સુખમાં કો દુઃખમાં કો આશ્ર કે નિરાશમા

કો સ્નેહમા કો વૈરમા કો છે દયા દુષમાં

। ગાન કરતા શોક કરતા — લડી મરતા બદા ।

આવી અનેક સ્થિતિમંદી એ હીચક હીચક છે

છેડા ઉભય એ હીચકાના પૃથ્વી અને આકાશ છે

માદી મળ એ હીચકાની સુદિધી લેવાય છે

જીવન યવાથી જીવ્ય તેની મિષ્ટતા પેખાય છે

છે સંસ તાકું કથન કે એ હીચકામા સુખ છે

કિંતુ ન સમજે અર્થ તેનો તો પછી એ પથ છે ।

વિવેક પ્રણ સહ નાતિ ધર્મવાળા દુઃખી

કરનાથી મગશે સુખ હયુ હીચકાની દેહથી ।

દાનતસિહ

૬

જીવન દરપણ —

માણસને તૈયાર કરો અને સ્વારી મા
 આપીને બપોરે તે પાછો આવ્યો ત્યારે તેણે તમ જીવન પ્રેમે હાકશે
 યોગની સાથે જો દેવેથી નાણાની કાચળી નહા માનવતા બનાવશે
 અધ્ય નહીં કાશ્ચિદ્વરકે તેને આતુરતાથી પૂર સિમ્ત વાને વિલસશે
 — હું સુખનાં જુએ દરમન યશે

आपसु सदा तो जग सदा ' ओ सय जग नडेरे छे,
 रागयो भाडी रक तक जेमा न लगिरे हु छे
 तम छवनभा ॥ त्रेष्ट वस्तु जग पास धर्ये नशे।
 छवन अरीसो जगत छे तो त्रेष्ट वस्तु पामसे।

— साहित्य —

(कुडलिया)

पानी चाढो तावमें, घस्में चाढो दाम,
 दोउ हाथ उलेचिये, यही सयानों काम
 यही सयानी काम, रामको सुमिरण कीजे,
 परस्वारथके काज, शीश आगे धरि दीजे,
 कहे गिरिधर कविराय, वडनकी याही वानी,
 चलिये चाल सुचाल, राखिये अपनो पानी
 गिरिधर

मिशरी घोरै जूठकी, ऐसे होय हजार,
 झेर पिवावे साचका, सो विरला ससार
 सो विरला ससार, पटतर उनका ऐसा,
 मिशरीझेर समान, झेर हे मिशरी जैसा,
 कथे शु कविया कान, भूल मत जैयो भोरे,
 जिनके शिर पेजार, जूठकी मिशरी घोरै

कहान
 [अन्त]

विसल चित्त करि मित्र, शत्रु छल बल बस कीजे,
 प्रभु सेवा बस करो, लोभवतहि भन दीजे;
 सुवति प्रभु बस करो, साध आदर बस कीजे,

મહારાજ ગુનકથન, વધુ સમ આદર વીજે,
ગુરુ નમિ સિસ, રસસૌં રસિકને, નિદ્યાવલ વુધમન હરો,
મૂરખ વિનોદ સુકથા વચન, સુભ સુભાય જગ વસ કરો

કવચ

યજ્ઞનુ રહસ્ય

(જગદિષ્યાત સ્વામી રામતિથના લેખ ઉપરથી)

હિંદુસ્તાનના સકલ નિવાસી કરુ એ જાણત કેટલાક માણસોને એક રાષ્ટ્રીય પ્રશ્ન જેવી લાગતી હતી પણ રામને તો આ જાણત આંતર રાષ્ટ્રીય (International) સર્વેશોના) પ્રશ્ન જેવી લાગે છે કેવળા મનમાં આ પ્રશ્ન સ્વદેશાભિમાનનો લાગતો હતો પણ રામને તો તે સમસ્ત માનવજાતિ સંબંધિનો લાગે છે મારા માજાદા મારી દૃષ્ટિ સમીપ બૂધથી ટળવળને મરે તેના કરતા દૂર દેશમાં જીવતા રહીને ઉત્પત્તિ પામે એ વધારે દૃઢ છે પ્રેમના આશુધા બરેલી આખો સંવિત રામ તમને રમ્ય આપે છે જાઓ

પરદેશમાં પોતાનો ઉદ્ધતિવૃદ્ધ કરી યોડી વધુ કમાણી થાય તો યુન સ્વદેશમાં આવજો ને તમારું જાપાની તરણોએ પાયાસ નળનુ પવકારિક જ્ઞાન પોતાના દેશમાં આપ્યું તે તમારું તમે પરદેશમાં મેળવેનુ જ્ઞાન તમારા દેશી બધુઓને અર્પણ કરી તેમને સુખી કરજો ને પરદેશમાં તમારો નિર્વાહ જેમ તેમ કરતા ચાલે તો તો લાંબા રહેજો અને ને તમારે હિંદુમાતાની દુખિત છાતી પર નિરધારી જજો થઈને જ રહવાનુ દોષ તો તો એકદમ અરખી થુરો મારજો અને સમુદત આતિથ્ય સ્વીકારજો પરંતુ હિંદુસ્તાનના કિનારાપર યુન પાપ મૂકજો નહિ સ્વદેશાભિમાન અને સ્વદેશ પ્રીતિ તમને આ પ્રમાણે કરવાની જ આજ્ઞા કરે છે

રામ જેટલો મનુષ્ય પ્રાણીને આપ છે તેટલો ઇતર પ્રાણી તથા પાપાણને સુદા -કાપ છે રામ ના મનમાં વાદરા પણ દેવતા જેટલા જ પ્રિય છે પરંતુ ને સત્ય છે તે તો સત્ય તરીકે જ પ્રકાશરો ? જુદું એણે તે દેવની અવકૃપાને પાત્ર થાય છે જૈનપુત્ર (ઉચ્ચક) ના પજામાંથી હટવાનો આપલીડને ને નોંતો સરખો મામ જામ થયો હતો તે એ હતો કે ગરીબ નિવાસી આહરિત લોકા દરવેળે દબારોની સંખ્યામાં પોતાની જ મબૂમિ છોડી અમેરીકામાં જઈને રહ્યા હિંદના આગમુ લોકાએ મારા પ્રિય અમેરીકા કિવા ઇતર દેશમાં જઈ ગરદી કરી એવી રામ ની કૃષ્ણ નથી વસ્તુચિતિ જ એવી છે કે તમારા પરદેશગમનમાં લેખનો પણ શાપદો સમાવેલો છે ને વૃણો એક ટોણે ગરદી કરી મોગી સંખ્યામાં લેજો છે તે વધુ દીણુ અને કમજોર દોષ છે તેમાંથી એકાદ જલને પોતાની મૂળ જન્માણેથી કમોડી બીજા દોષ દૂરના સ્થળે રાખો તો તે એક પ્રમુદ વદ્ય થઈ જશે એ તમે પરદેશગમન

કરશે તો જે રથને તમે જશે. ત્યાં એક બૂધવૃદ્ધે જ પિરાજશે અમેરિકાના ધનાઢ્યે લોકો ની અગાઉ એવીજ રીતિ હતી ત્યાંના ધણી ખરા લોકો પ્રથમ યુરોપથી ભિખારી હાલતેજ આપ્યા હતા. સવ રાષ્ટ્રોના ઇતિહાસ પરથી મિલ થાય છે કે લોકો જેમ પરદેશગમન કરે છે તેમ સમાજરિતિ સુધરતી જાય છે.

યમ વિશે ખીજ બે સપ્તે દેવુ યુ યત્તો અથ મદિ કદિ 'લાગ' કરવામાં આવે છે ત્યાગ જેના ઉદાત્તશબ્દનો અર્થ ક્રિયાશૂન્ય અજગર વૃત્તિ (અજગરના જેવું આગસુપણું— એટીપણ) અથવા આત્મપાતક દુબળતા કરશે નહિ. અથવા તેનો અર્થ તિહુર : તથા શસિરને કતેશ આપનાર વૈરાગ્ય વૃત્તિ પણ સમજશો. નહિ ઇશ્વરનું પવિત્ર દેવાનય— તમારો માનવી દેહ—જરા પણ પ્રતિભર કર્યા વગર માસભક્ષક કૂર વરને ખાવા દેવું એ કાષ્ઠ ત્યાગ નથી પોતાની જાતને અપાય તથા અધાર પાતકને તાબે કરી દેવાનો તમને શુ અધિકાર છે ? જારકર્મી મનુષ્યને પોતાનું પવિત્ર તનુ અપણુ કરવું એ કાર્ય કાષ્ઠ જોની ત્યાગવૃત્તિ પ્રાર્થિત કરવું નથી ત્યાગ એટલે પોતાનું સવન્ન સત્યને (સત્યસ્વરૂપને) અર્પણુ કરવું તે આ આપણો દેહ આ આપણી સવ માલમિત્ત ઇશ્વરની છે તમે તમારો પહેરો નીમદ્દલાભીથી જરા ઇશ્વરની સોપેલી પવિત્ર મૂડીમા અન્યાય તથા પાપને હાથ ધાલવા દેશો નહિ. પ્રથમ સત્યથી આપણે ભિન્ન છીએ એવું સમજીને તેથી અલગ રહેવું અને પછી ધર્મના નામ હેઠળ ત્યાગ કરવો એ ખીજની વસ્તુ અપહરણ કરવા જેવું છે પારકી વસ્તુનું દાન કરવું એ પાપ નહિ તો ખીજુ શુ ? સસરથી ચગકતા રવિનો પેઠે પ્રકાશે. સસરસ્વરૂપ ખતો આજ માત્ર વાસ્તવિક ત્યાગ છે પણ જરા ચોક્કો એને આપણે 'લાગ' નું નામ આપી સજીશુ કે ? શુ એ દેવી એશ્વર્ય નથી કે ? દેવીપણ અને 'લાગ'નો અર્થ એકજ થાય છે. વિદ્યા અને વિનય તેના ખાલ ચિન્હો છે.

અપૂર્ણ

—o-o-o-o-o-o-o-o-o-o—

ચિતોડનો ઘેરો

ઐતિહાસિક નવલકથા

(ગતાકથી માનુ)

પોતાની જાતથી અને દુસ્મનોનાં નાસથી ચંચુપોતાનાં હાથ એટલાંતો ઉત્સાહિત થયા હતા. તેઓએ ઝાટમા પહેલા ખાકારો પુરી ભેગોમા અસાધારણ ખતથી પ્રયાસ કર્યો અને ખીજ દિવસ સવાર પહેલા તેા કાઢવની જાડી જાતથી પુરી લીધા કાઢવની જીનાશને મળે તેના સપાગી એટલી ખધી લીસી હતી કે ત્યા મળે કાષ્ઠ ઉપર ચડવાનો પ્રયાસ કરે તે સફળ થવે. અશક્ય હોઈને તે અથાવગમ ખાત્રી વાળું હતું મુસલમાનો આપી કાષ્ઠ ગભરાયા નહિ પણ શહેર ભેવાના પ્રવલો પાછા વધારે ખતથી તેમણે ચાલુ કર્યા.

મુસ્લેમીઓથી મન પાણુ હો તેવો માણસ આખર ન હતો જેમ જેમ મુસ્લેમીઓ વધતી ગઈ તેમ તેમ તે વધારે ઉત્સાહિત થતો મરો તે સાત અને ૬૮ મનથી પોતાનું કામ કર્યું જતો હતો અને તેથી જણાઈ આવતું હતું કે સંપૂર્ણ રીતે હથથા પહેલા કસાથી તે સમુદાયથી નહિ તેના સૈનિકો પોતાના જમણદારોના દુકમ જાળવવામાં જુદા જાત રાખવા લાગ્યા અને છેવટના અકસ્માતની અસરથી ઘુગળી પડ્યા થયા દિડુઓ પણ સખળા સખવો સામે તૈયારી કરવામાં મદ નહોતા અને ફક્ત થોડા દિવસમાંજ સુરગો ફોડા પડેલા ઓનેડાને કાઢી જવો મજબૂત હતો તેવોજ મજબૂત તેમણે કરી લીધો

સુરગો અકસ્માત મન્યા પછી આખરે પાછી ખીણ સુરગો જરવાનું કામ ચલાવુ હતું અને એક રાત્રે તે પોતે પાલખ નીચે રહી મથુરાને સુચના આપતો હતો તે આ પ્રમાણે ત્યાં ઉભો હતો તેવામાં કી પાના બાપ કામ કે જે હવે સંપૂર્ણ થઈ ગયા હતા તે મસાતના અજ્ઞાને તપાસતો ચિતોડનો સેનાપતિ તેની દ્રષ્ટિએ પડ્યો પોતાના મૈનિકમાના એકના હાથમાંથી જાડુક લઇને તેણે એવીતો આખાદ નેમથી તે છોડી કે તેની ગોળી જમણના કપાળમાં જઈ વાગી થેરાયલા સહેરના ઝાટ ઉપર ધણેજ ગડગડાટ મચી રહ્યો એ ત્યાંથી સહેલાઈથી જોઈ શકાયુ હતું માણસો આમ તેમ ફોગફોડ કરતા હતા અને ઝાટ ઉપર સનિ કોની અને સહેરીઓની મેદની જામી રહી હતી આખરે તેપછીથી રીતે પોતાના હાથમાં તેમ જ જાણતો હતો કે રાજપુતો તેમના સેનાપતિના મરણથી નિરાશ અને ખેડાર જની જરો અને તેથી રાજપુત સનિકો બ્યારે તાઈન નાઇલાજ થઈ જાયછે ત્યારે કેસરીયાહરી દુશ્મન ઉપર ઘુમી પડેછે એ વાત સમાન્ય પણ પ્રચલીત હોઈ તેણે આવા દસ્તા સામે તૈયારી પણ કરી રાખી

દશુનો પ્રભાત થવાને ઘણી વાર હતી તે પહેલાં તો મુસલમાની છાવણી ઉપર પાણીના પુરતી પેઠે રાજપુતો ધસી આયા થવન સેનાની સારી બુદ્ધિમાના અને સૈનિકોની ઘણી વધારે સંખ્યા ન હોત તો આ દુશ્મની સામે તેમને ટકવું ધણું મુશ્કેલ પડત રાજપુતો પોતાના ગત સેનાપતિની વિધેવાની સરદારી તમે એવાતો મરણીયા થઇને લડતા હતા કે બુડીભરતો તેમના સામે કાંઈ ટકી શક્ય નહિ રિથવાએ પોતાનો થોડો આસ્થ આલેસથી અકમરવા તથા વરસે હોજા થો તેણીને આગળ વધતી અટકાવવા એક ઉમરાવ વચ્ચે પડતાં તેને તેણીએ પોતાના ન્હાના આમાંથી વિધી નાખ્યો અને પોતાની ગતિ ચાલુ રાખી નાદશાહી તથાએ પહેલી અદ્દામાં નાદશાહી અગરસાં તેણીની સામે થયા અને તેમનાં માખરે ઉભેલાએ

તેણીના ઝેરના ઉપર તથાવા મારી તેણી લેને જાતાથી મરણ થયું હતી પોતાના ઘોડા ઉપરથી કૂદી પડી અને ત્યુમા ધરી જમ પક્ષગ તરફ કૂદી—પણ તે ખાલી હતો. કેટલીક અપાઝી પછી ધણી મુસ્લીમી લેને પડવામાં આવી, પણ આ અપાઝીમાં તેણીએ કેટલાંક અંગ ગણકોને ધાયલ કર્યા હતા અને તેણીની ગંદન ઉપર પણ એક બીજો સખ જામ થયો હતો તેમજ આ જામમાંથી એટલું બધું ભોલી વહેતું હતું કે છેવટ તે બેશાન અને પોતાનો શેયરતોત ચાતુ રાખનાને અચકત થઈ પડતા મુદ્દથી પરાગમુખ થવાની તેણીને ધરજ પડી હતી આ સમય દરમિયાન તેણીના લગભગ સધળા સૈનિકો કપાઈ મુત્તા હતા અને જે માધ ઘોડા જમ્યા હતા તે આ નિરાશામય શોકસમાચાર કહેવા કિંતા તરફ પાછા ફર્યા

આખર પોતાના ત્યુમા ધાયલ થયો અને તેણીએ પોતાના પતિના મૃત્યુનું વેગ લેતા આવું અમાધારણ અને બહાદુરી બરેલું સાદમ ખેડ્યું હતું તે ઉપરાંત જીને તેણીના પોતાના અને પોતાના દુસ્મનોના ભોલીમાં તરબોળ થયેલી રિયતિમાં બુમિપર બેશાન પડેલી જોઈ તેણે તુરંતજ તેણીના જામમાં ઉપર મલમપટા કરવાનો અને સહવાર પડતા સુધી તેણીની કાગજ પૂરક સાવવાર કરવાનો દુકમ આપ્યો તેણીના શેયથી તે છક થઈ ગયો, તેણીના દુખ પ્રત્યે દયા અને માનની લાગણી તેના હૃદયમાં સ્ફુરી અને કિંદનાનો બચાવ કરતું સૈન્ય સદનારમાં બે થયું થાય તો ધણી લાભકારક સરતોથી સુમેદ કરવા તેણે નિશ્ચય કર્યો. પેગમલા શત્રુઓની આડમતાથી તે સાનદાય પામ્યો હતો અને કહેવાય છે કે તેણે પોતાના એક વિશ્વાસુ સરનારને એમ કહ્યું હતું કે તે પોતે આરા સૈન્ય વડે સમગ્ર દુનિયા જીતવાનું માથે મેદ થકે

સદનાર ચતા બહીવાન વિધવા પક્ષમાંથી હતી અને ખાદશાહને મળવાની ઇચ્છા જતાથી તેણીને તુરંતજ તેના સમક્ષ લાવવામાં આવી

‘માગશેના ખાદશાહ !’ તે નિબંધપણે બોલી, ત્દમારો જીવ મેવાના મે ત્રણ વખત પ્રયત્ન કર્યા છે ત્દમારો વેગનો જાસો ભાગરવાની કિંમત હું ધરાવું છું ત્દમાર કાપોથી ઉદ્ધારવેલી અને ત્દમારી નિષ્ફળતાને યોગ્ય હોઈ તેવી દરકાષ્ટ શિક્ષા ખમવા હું તવાર છું તથા પ્રમારના મોંઘાની શિક્ષા મને કરમાવે હોઈ’

માધ ! ધર્મયુદ્ધમાં દુસ્મનના પ્રાણ મેવાનો પ્રયાસ કરનારને સજા, જામાવવામાંથી અલ્લાહ અને ખયાને ! જેણે તમારા પતિનો ધાત કર્યો છે તેના પ્રાણ મેવાના પ્રયાસ તમે કરો એ સ્વાભાવિક છે ત્દે તેનો નાશ જો કે દુસ્મનાવટની ખાતર નથી કર્યો કારણ કે હું તેની બીરતા અને સ્વદેશવત્સલાનો પ્રસથક છું છતાં વિજ્યાનિત પરિજ્ઞામે પહોચવાના શ્રાકારક ઉપાય તરિકે તેનો તારા આવશ્યક હતો તેનું મૃત્યુ ઉઠત દુસ્મનાવટની રિયતિમાંથી

જુદા પાડી ન શકાય એવા આકરિમા નમજોમાનો એક છે તમે મારે ચિતો નો ધેરા કાતી
મેરામાટે સુમેહની ચરતો સખધે દરખાસ્ત કરાતી છે

મારા દેશખધુએને કમકિન કરે એવી કોઇ દરખાસ્તનો નિર્ણય કરવા હું અધિકા
ધરાવતી હોઉં તો હું તેમને ધરમાતુ કે તેમાનો એક પણ માખુસ આવશેપ રહે સાનુધી તમા
રા સામે ટક્કર ઝીંઘતી

પણ ખાઇ હું ને ચરશે સુચનવા ધાંધુ તે તમને તેમજ સામેના કિસ્સા રહેવાસીએને
અનુકૂળ આવે તેવી— તમારો મોનો સચવાય તેવી છે

તેએને નજો બદલે ન વાળી શકાય તેવું મહાન તુકસાન કયુ છે તે મોમરોના બાદશાહ
તેરફથી કોઇપણ સરત અનુકૂળ હોઇ ચકેજ નહિ જે કાતિમા તમે નાદક રિત્નરૂપ યજ પડા
છો તે શાંતિ ચિતો ના રહીશોને સુખરૂપ બોગવવા દેરા આ યજ છોડી તમે તમારી હાવણી
હાવી ચાત્યા જાઓ એ શિવાય હું કશું સામજવાની નથી હું હમણા તમારા કમળમા છુ
તમારૂં વેર લેતા હું તમને અટકાવતી નથી નામદના ડેરા સતોધાનદથી બસે મને શિક્ષા
કરો મદારા વનના છેલ્લા શ્વાસ સુધી હું તે બદાદુરીથી ખમવા તૈયાર છુ જે મનુ કે
દિદુએના પવિત્ર દેવાસયોને બદ કયા છે અને તેમના દેવોની ત્રાંતમાએને મરજીદોના પગથી
આએમા ચણી લીધી છે તેના તરફની મોઇ પણ ચરતો તે મમેતેવી સાબકારક હોય છતાં તે
સામગયા હું માગતી નથી અને મારાજીનની છે લી પડી સુધી હું તેના તરે તિસ્કારની
કટિપીજ નેઈશ

પાછાં મુસલમાન અને દિદુની ઉદારતા વચ્ચેનો ફરક હું તમને બતાવીશ જોને તમે
તેરની પવિત્ર ધરજ ગણોછો તેજ ફક્ત ગાન્ય રાખી ચકે એવા જનુની આવેશમો તકમે મારો

લેવા તજ વખત ત્યામ કર્યો છે તમારો મોનો સચવાય તેવી સુમેહની ચરતો સામગવા
તમે ના કહો છો તમે મારા તરેની ત્રાણપાતક દુસ્મનાઇ પ્રદર્શિત કરો છો જો કે તમે મારા
કમળમા છો અને તમારા તિસ્કારની આગળ વધતી જતી ગતી એકપગમા અટકાવી દેરા હું
સમય છુ છતાં હું ક્ષમા રાખુ છુ તમે છુટા છો, તમારા ચકેરના દરવાજા સુધી તમને ફરી
પહોચાડી જવા તવાર થનાનો મે મારા માણસોને ફૂકમ કર્યો છે'

રાજપુતાણીએ પોતાનું મસ્તક ફેર યુ એક જાને માટે આસુએ તેણીની આંખને ચગડતી
બનાવી, પણ અભિમાનની ગરમ ઉમતાએ તેના ઉપાદકમાજ તે સુકવી દીધા અને તે આગળ
વહેતા અટકી ગયા તે એક પણ ચપ્પે મોલી નહિ, પણ બાદશાહને જવા જતા અભિમાન

પૂવક સલામ કરી શાનપણે તે તણુ બહાર નીકળાને તેણીને માટે તૈયાર મારેલી ડાળીમા ચઢી બેઠી અને ઘોડીવારમા ફરી પાછી ચિતોડના મિલ્લામા જઈ પહોંચી નિરાશાના અને મૃત્યુના વિચારોથી તેનું હૃદય હવે ધક્કા લાગ્યું. પોતાના ચડુની ઉદાર ક્ષમાવી ગતા તેણે કથુન રાખી હતી અને પોતાના અને પોતાના દેશવધુઓના કુટુંબમાની એક છેલ્લી અને ભયંકર ફરજ બજાવવાને માટે તેણે પોતાની જીવગીનો ચિત્કાર કર્યો હતો. આણીને વખત આવી પહોંચ્યો હતો—જે કલ ય હમણા તે બજાવવાની હતી તે કાલની ગબીરતાએ તેના આત્માને પ્રત્યક્ષ કર્યો.

ચિતોડના રહેવાસીઓ હવે તદત નિરાશ થઇ ગયા તેઓનો મેનાપતિ મરણ થયું થયો હતો. કિત્તાનો ખ્યાલ કરતા સૈન્યમાની મોટી સંખ્યા છે તો હુમલામાં કપાઇ ગઇ હતી અને બચાવની કામગીરી આશા જણાતી ન હતી. પશ્ચિમ ધણુ ભયંકર જણાતું હતું. દુશ્મનોના હાથમા પકડાવાના ભયથી પોતાના જીવનનો અત આણીવાની અનેક અસાધારણ પ્રતિજ્ઞા અમલમા મુકના થઈ મનુષ્યો દોરવાઇ ગયા હતા. આવો ભયંકર દેશ લેવા જેમણે તેઓને ફરજ પાડી હતી તેઓના જીવર શ્રાપ વર્ષાવતા અને પરસ્પરની ગોદમા મરી જતા. આખા કુટુંબોના કુટુંબો નાશ પામના લાગ્યાં શહેરમા એવું એક પણ ઘર નહોતું કે જે મરણ મરવા પડેલા મનુષ્યોથી ચિત્કાર ન હોય. કિલ્લો લગાઇ શિયાળ મૃત્યુના પોકારોથી લગભગ ભરાઇ ગયો હતો અને જીવગીનો અત આણીવાના ઉદ્દેશની ઉપર ફતેહ મેળવવાની આશાઓના પુરેપુરો પાક લગભગ પાડી જવા આગ્યો હતો.

દિવસો એક પછી એક પમાર થતા ગયા તેમ તેમ તેવા બનાવો બધા ત્યાં દ્રષ્ટિગોચર થતા ચાલુ રહ્યાં. મુકદ્દાઓ રસ્તામા રખડવા લાગ્યા અને તેમની અતેષ્ટિ કરનાર માઇ મળતું નહિ. તેથી તેના કોહવાટનેલઇ હવા બગડતા રાગનો ઉપદ્રવ શાંતિ નિમ્બો અને સુવત પાપમાલીના ચિ હો દ્રષ્ટિગોચર થતા લાગ્યા. જયમલની મુરચીર વિધવા કે જે કિત્તાનો ખ્યાલ કરતા સૈન્યની સરદારી ભોગવતી હતી તને આ ખરાબ હવાનો એવ લાગતા જે તણુ દિવસ સુધી તેને મિલાને પડ્યું રહેલુપડ્યું પણ પુન તબિયત સુધરતા તે ત્યાથીકેટી કાંટ ઉપર આવી શહેરના રહીશોની નિરાશા તેના સાબળવામા આવી હતી પણ તે વિશે તેણે કાંઈ અભિપ્રાય ન આપતા શાંતિથી પોતાનું કલ્પ બજાવ્યું ગઇ અને પોતાના મુખ્ય સરદારોને બોલાવી તેમાના આગેવાન રૂપસિદ્ધને ઉદ્દેશી તેણે કહ્યું —

“ દુશ્મનો અત છે અને આપણા પાસે હવે માત્ર આપણાં જીવના ફેરફારની તૈયારી કરવા શિવાય કાંઈ અન્ય ઉપાય નથી. માટે તમને હાલવાની જરૂર નથી કે, આવો તારિક સમય

આવી પડતાં એક રાજપુતનું કેવી રીતનું મન હોય છે એવું

નહિ આવી નિરાશા શા માટે? રૂપસિદ્ધ બોલે છે. દંતુસુધી આપણું સવ અપી ગયા નથી સૈનિકાની સમ્પા દંતુ પુરતી છે અને તેઓ સવ શરવીર છે વધારામાં આપણા દુસ્મનો છેલ્લા વિગ્રહમાં નગરા પડ્યા છે

તેઓ તેમના બળથી ભરપૂર અને આપણે માત્ર આપણી નગરામમાં ભરપૂર છીએ તેઓ દયાત નહેવાના અને આપણે મરી અપરાધા છીએ મારે તમને વધારી કરવાનો દુઃખ આપનાની કશી અગત્ય નથી કાગળ કે કું બાલુંકું કે શરવીરને હાજર પરાક્રમ બતાવી શકુને એવામાં આપણાનો કોઈ પણ પાછો દો તેમ નથી

રૂપસિદ્ધ એકે દિ મહાવાન પુરુષ હતો છતાં રાજપુત વિધવાએ આવું ને બંધ કલ્પ્ય શક્ય તેને માટે કોઈપણ રીતે તૈયાર નહોતો તેણીની પુત્રી પ્રત્યે તેનો પ્રેમ હતો અને મારિ મોજબાજની આશાને લીધે માછ સેનાપતિની વિધવાએ ને અસાધારણ નિર્ણય સુચ્યે તેની આવશ્યકતા તે સ્પષ્ટરીતે જોઈ શકે નહોતો તેઓને કદાચ દરેકે યવાની દુઃખ પડે તોયજી આકસ્મિક ઉદ્ધાર રા નીતિ એટલી બધી પ્રખ્યાત હતી કે દારેલાઓની સાથે કાંઈપણ જીભથી લતન નહિ ચલાવવામાં આવે તેવી ધારણા સવ કોઈ ખાત્રી પૂવક રાખી શકતા હતા તેથી આવા ઉદ્ધાર શકુને રખતસર શરણે જવું એમાંજ સલામતી અને કડાપણ છે એમ રાજપુતો માનતા હતા

તેણી ને અત્યારે બચાવનાં સાધનોની ઝાંઝવણ કરતી હતી તેણીની પાસે બહારે તેણે પોતાનો આ અભિપ્રાય બ્યક્ત કર્યો ત્યારે આવા નામોથી ભરેલા કાવ્યની દરખાસ્ત સુકનાર તંત્ર વિકારનો દ્રષ્ટિબાત્ત ફેડી તે બોલી —

શુ ! મારી પુત્રીને બચિરનો ભરથાર જ રાજપુત કોમને અણહાતલી ખાત્રી દરખાસ્ત સુક છે ! બસ ! થઈ ચુક્યું ! આજથી મારા મન તમે એક અપરિચિત પક્ષિ છે

તેણીએ મોટું ફેરવી નાંખ્યું અને તેનો અચ્છાદ સામજિક ના પાડી દુસ્મનો તરફથી દુઃખનો કરવામાં આવે તો શુ કયું તેને માટે મોઝું હુકમો આપ્યા પછી તેણી જોએ નિરાશાએ આત્મધાતી કાર્યો તરફ વેળાં દતા તેઓની તપાસે અર્ધ ત્યાગ શોકારક દમ્બથી માત્ર તેણીનું હૃદય વધારે નિઃશ્વાસક બંધુ મૃત્યુ પામેલાના કબો તરફ તેણી જાણેજ શોક ની સાથેજ શિવાય એક રહી મૃત્યુ પામતા મનુષ્યોની સાથે જણે કે તેઓ આનંદમય નિઃશ્વાસ પ્રવેશ કરતાં હોય તેમ વાતો કરી અને અને તેઓના અન્ય સમયના આસાપમાં

પ્રજ્ઞાતાપ કે દુ ખના ક્ષણ મિન્દ તેણીને જણાતા ન હતા, મૃત સરીરે મહોદધાઓમા છુટા
છવાયા પડેલાં હતા અને મૃત્યુના તરેલવાર દૃષ્ટો તેણીના હૃદય ઉપર કાઠ પજી આધાત કરી
સંખ્યા નહિ તેણીનો આત્મા આવેશની સંપૂર્ણ સત્તા નીચે હતો તેનાપર એક તિવ્ર જાગૃત્તીનું,
આધિપત્ય હતું પોતાના ધરમા પ્રવેશતાજ તેણીને તેની મોતી પુત્રી મળી

‘ સદ્ધર્મા ’ તે સંતપણે બોલી મૃત્યુ આપણામા અદ્રશ્યપણે પોતાનું કાંઈ ચલાવી
રહ્યું છે વિજેતાઓ વિજયમાળનું સૌદર્ય પ્રાપ્ત કરી ચક્રો નહિ મૃત સરીરોના ડોહવાટથી
મગડેલ વાતાવરણ તે કરમાવી નાખશે પુત્રી! આપણે બીજી દુનિયાપ્રતિ ગમન કરવું જોઈએ
વધારે પ્રકાશમય જૂવનમા નિરાસરચાન પ્રાપ્ત કરવા માટે તુ આ મૃત્યુ લોક તજવાને તયાર,
છે! આપણા આ કુદરતી સરીરે ભરમ થઈ જશે ત્યારે બીજા જૂવન પ્રતિ પ્રયાણ કરવાને માટે
આપણા આત્માઓને માગ સુચવવામા અમિતેવ આપણે નેતા થશે

માતૃ શ્રી! મ્હારા નસીજમા લખાવેલી ધટનાઓ અમલમા મુકના કુ તૈયાર છું કુ જે
સ્વતંત્રતામા જ મેલી છું તે સ્વતંત્રતામા જ્યા સુધી રહી શકું તે કરતા વધારે સમય પ્રાપ્ત
મારજી કરવાની ન્હને ઇચ્છા નથી અને વધારામા મુસમમાનોની જદીવાન થવા ઇચ્છતા
આપણા ઉપર દુસ્મનો જે જધેનો નાખવા તત્પર થયા છે તે જધેનોમાથી સુક્તિ અપાવનાર
અમિત વાગાઓને બેગના કુ વધારે ઉત્સુક છું

માતા પોતાની પુત્રીને બેટી ધડી ન્હાની પુત્રીએ આ સવાહ સાબળો હોનો અને હેતુ
હૃદય ધમકયા લાગુ અત્યારસુધી તેણી આ જીવનને રિતકારયોગ્ય અને મધુર મિલન માનતા
હતી તેથી જોડા ઉપર ચડવાની અને અમિતની જવાગાઓ સાથે સરીરમાનુ ચેતન જાડી
મુકવાની જરા પણ ઇચ્છા નહોતી તે યોગનમદથી ભરેલી, સંપૂર્ણ આરોગ્ય અને મોજમજલદની
અત્યંત શોખીન હોવા સાથે પાશ્વર વૃત્તિનો સુંદર પ્રવાહ હોતો નમોમા વહેતો હતો અને
તેથી મૃત્યુ તેણીને ભય અને શ્રાપ રૂપ લાગતું હતું તેણીને તેણીની ગાના મમલ મોલાવ
વામા આવી અને હોની મા મજીર પણ કરડા અરાજે બોલી કે —

‘ પુત્રી! મૃત્યુની છેલ્લી ધડી માટે તારે તૈયાર રહેવું યમદેવનું આગામ્ય આપણને પહોંચી
મુકતું છે અને તેનું ઉદ્ધવન આપણે કરી શકતા નથી તેના ફરમાનને આધિન થવું એજ
આપણી ફરજ છે અને આપણી ફરજ અદા કરી એજ એવરકર છે મ્હારી પુત્રી! આપણે
મરવું જોઈએ ’

તે ગરીબ જાગા દેખવાઈ ગઈ અને એક પણ શબ્દનો ઉચ્ચાર કરી શકી નહીં, મરણ

કે તેની માતાના કરડા સ્વભાવ આગળ કાઠ પણ વિરહના આવી શકશે નહીં એમ તે સ્ત્રી પેઠે સમજતી હતી તેથીએ નમ્રતાપૂર્વક નમન કર્યું અને જેવું તેણીએ પોતાના મનોભાવ છુપાવનાં પોતાની શુરવીર માતાના આગળથી યુધ્ધ ફેરવ્યું કે તરતજ તેણીની આખામા આત્મ બરાધ આખ્યાં પોતાની યુવતીને રાજ આપ્યા પછી નમ્રતા આરતી આત્મભોગના સમયને માટે દ્રઢ નિશ્ચય કરવાનો તે વિચાર કરવા લાગી

જેદર કરવાનો દ્રઢ નિશ્ચય કર્યા પછી સેનાપતિની શુરવીર વિધવાએ પોતાના સવ રાજ પુત્ર અનિકેતને એકઠા કર્યા અસારસુધીમા એ હજાર રાજપુતો કપાઈ જતાં બાકી ત્રણ હજાર ની સંખ્યા હમણા કિલ્લામા હતી તેઓ સવ આવી જતા શુરી વિધવાએ પોતાનો નિશ્ચય તેમની પાસે વ્યક્ત કર્યો તેઓએ કાઠ પણ અવાજ કર્યા શિવાય શાંતિથી સામન્યા કર્યું પણ તેમણે ધારણ કરેલી ગંભીરતા તેમના વિચારની મદદન આકરવાનો ઉદ્દેશ દર્શાવી આપતી હતી તેઓ પણ હવે કેસરીયા કરવાના નિશ્ચય ઉપર આવ્યા અને કિલ્લામાંથી એકદમ બહાર નીકળી છાપો મારવા તૈયાર થયા રૂપસિદ્ધ પણ તેઓની સાથેજ હનેશ તે પુદ્ગમાં જવાનો હતો એમ જણાતું હતું પણ કશું બોનનો નહોતો જ્યારે તે શુરવીર મઝગ રાપણ કરવા તાપર થયું અને તેમની તલવારો સૂરના કીરણોમા ચળકવા લાગી ત્યારે તે કાઠી રાજપુતાણી તેઓની તલવારો દુશ્મનોના સોહીયો તુલ્ય થશે એ વિચારે તેમના તરફ આસ્થા અને અભિમાનપૂર્વક જોષ રહી સવ તૈયાર થઈ જતા તેણે પોતાનો હાથ દના થો કિલ્લાના દરવાજા ઉઘાડી નાખવામા આ રા અને શુરવીર મઝગે મૃત્યુની છેલ્લી લડાઈ લડવામાટે પોતાની કુચ શરૂ કરી

મહાન જાતિસ્થય થવા માટે પાણીનો મોટી ફેલ આવે તેમ તેઓ આગળ વધ્યા ત્યારે તેઓ કે વીર મંડાઓથી કાન બંદેર મારી જવા લાગ્યા અનુષ્ઠાન વીરતા બહાવી આત્મભોગ આપનાર આવા શુરવીર સનિકે હવે શુ કરશે તે મોગલો જાણતા હતા સરખાતથીજ ગમ રાઈ ફેલાયો કાઠ પણ બધા રાખ્યા શિવાય લડનાર દુકડીમા સવગ કાપાકુપી ને મૃત્યુ ફેલાવા લાગ્યા દુકડીના કાઠ પણ ભાગ બાકી રહ્યો નહોતો કદાચ કાઠ રાજપુતને જેવેજ કેદી તરીકે પકડનામા આવતો હતો કે તરતજ તે પોતાની તલવારથી આત્મધાત કરતો હતો સુસમ્રાનો ની અદર કતલ થઈજ બચકર હતી તે અતિ ઉશ્કેરાયેલ શુરવીર પુરવો કે જેમણે મૃત્યુને પોતાની છાંટી અપણ કરી દીધી હતી તેમનો તલવારોથી હજારો સુસમ્રાનોના નાશ થયો

અપૂર્ણ



શ્રી જગદ્માના ફોટાઓ । । ।

ફોટાનું નામ	સાઇઝ	કિંમત	ફોટાનું નામ	સાઇઝ	કિંમત
જલ્દાળેદાર	ફોર્મેટ	રૂ ૦૧	અમરનાસિની	ફોર્મેટ	રૂ ૦૧
ચાતસ્પર્શ	"	રૂ ૦૧	રથનાદિતી		રૂ ૦૧
ફોર પુનર્નિવન	'	રૂ ૦૧	રામચંદ્રનો અભય		૧૯ ૦૧
અદ્ભુત મહિની	"	રૂ ૦૧	મહિષમર્દિની		રૂ ૦૧
સરસ્વતી	"	રૂ ૦૧	ચક્ર (દીગળ)		રૂ ૦૧
ચક્ર (દેવામ)		રૂ ૦૧	ફોરમાના મહાત્મા કાર્ડમાફ		રૂ ૦૧
શ્રી અનાજના ગોળની ૬ મસાફ	રૂ ૨		શ્રી અનાજના ગોળની ફોર્મેટ		રૂ ૧

ખાસ વહેચવા માટે સસ્તી કીંમતે । । ।

-શ્રી અગાધ અને અદ્ભુતગણના ધાત્રી વર્ણન -

રૂ ૧) ની ૭૫ નકલ રૂ ૦૧ ની ૭૫ નકલ

આ કરતાં ઓછી સંખ્યામાં આપવામાં આવતી નથી

દેવી ભક્તોમાં વહેંચાણા પ્રચારને માટેજ ખાસ ।

શ્રી નવરાત્રિની કથા-(કાચુ પુટું) રૂ ૧) ની ૧૦ નકલ

(પુટું જાડું પત્રીવાળું) રૂ ૧) ની ૫ નકલ

ઉપરના માતની ફક્ત ઘોડી ઘોડી નકલોજ એ બાવળી વેચવા કાઢેલી છે માટે ખસામ
મથાપણી મળી અઘરી નહિ વરેલો તે પહેલે

શ્રી શક્તિ વર્મોદ્ધારક સમાજ ચૂડા (કાઠિયાવાડ)

જાહેર સ્વર

૨૪૦૦ નકલો બાબી છે

જે સદ્ગુણરોને તેમજ વિદ્યાર્થીઓને અદ્વૈત નામનું વિષમ ન્દાનક પુસ્તક બોધ
દેવા તેઓ નવેનાશીગામે રૂ ૦-૦-૮ ની દીગટ મોકલશે તો કામપણી લીધા વિના
જેટ મોટાથી આપવામાં આવશે આગાથી રૂ ૦-૦-૬ ની દીગટ મોકલાશે અને
રૂ ૦-૦-૩ મળના સાઈઝથી રૂ ૩૦ જે

લી. સેવક

૨૫૫૨ બાબીની પોળ
અમદાવાદ.

નૈવધરાજ આપાલાલ દવે
સ્થાપક, આદિત્ય પુસ્તક મંદિર

આતકનિગ્રહ ઔષધાલયમાં તૈયાર થતા ઉપયોગી ફોટોમટ ઔષધો

- ૧ આતકનીનિગ્રહ ગોળીઓ—અધુર તૈલ આપનારી રખણત પદ્ધતિ દ્વારા હીમત ગોળી ૩૨ ની કચી ૧ નો રૂપીઓ ૧
- ૨ વાઇકરણ તેન—અમેલા પુષ્પતને પાછુ લાવી આપનાર ખદાગના ઉપચાર રૂપ ઉપાધ દી તા તેના ૧૨ ની ખાટલી ૧ ની રા ૫
- ૩ આળીભટ્ટ—આળીભટ્ટ દરેક જોવા કે તાવ ઝડો લાગુ આપણુ વગેરેને મટાડી તેઓના શરીરને મજબુત તથા પ્રુદ બનાવનારી અમ કારિક ગોળીઓ કિમત ગોળી ૩ ની કચી ૧ નો રૂપીઓ ૧
- ૪ મુદ્દ મોટી ગોળીઓ—આળીભટ્ટ શક્યતઃ કાચી રાખે છે તથા આળ ના પાછુ વગેરેને દુર કરે છે હીમત શોગા સુ મો તોલા ૧ નો રા ૧૦ તથા ઘીલો સુ મો તોલા ૧ ના રા ૨
- ૫ મેન્ડાલેઈમ ૧૨—આખલા દરેક જોવા કે દુર્ગ પડતા અમ વગેરેને તોડી અખન ગોળીઓ કરવામાં કઠીણ પાછો ન હો તેવો ઘીલો કિમત તાના ૧ ની ગોળી ૧ નો રા ૧
- ૬ કાસોન—કથ મ મટાડો માટે અકસીર ઇલાજ હીમત—ગોળી ૫ ની કચી ૧ નો રા ૧
- ૭ ટથની ગોળીઓ—ગોળી નીલા લાવી મગજને સાતી આપે છે કિમત ગોળી ૧૬ ની કચી ૧ રા ૧
- ૮ દેવક ગોળીઓ—કમજબત દુર કરી દરન સાધ લાવે છે કિમત ગોળી ૩૨ ની કચી ૧ ના આદ આનાં
- ૯ મહુરનટક—પદ્ધ કમજો, ખરોલ વગેરે મટાડે છે કિમત—ગોળી ૧ ની કચી ૧ નો રા ૧
- ૧૦ જવરાતક—દરમોજ લાગતા તાવના જોમને જોમન કાઢવા લખ મટાડે છે કિમત ગોળી ૪૦ ની કચી ૧ નો રૂપીઓ ૧
- ૧૧ અદ્રધલા—અમદ, વધરાવળ, દરમ વગેરે મટાડે છે, કિમત ગોળી ૧૬ ની કચી ૧ નો રા ૧

આ શિવાય પદ્ધ, કોમેરાપીલ્સ, કણુ તૈલ, આશુપવદક તૈલ, વાત કેસરી તૈલ, અમ્રતાલવ પાક, અખમદન મનમ દાદરની મડી, દતમજન, કેસરાદિ ગોળીઓ, સીફી-રીસ પાઉચ, વગેરે જો તથા પ્રસાદોની પુરી કિમત જુલુવી માટે અમારા આપવાનું મુદ્દ મુદ્દ મોટી મટાડો કરો

વૈદ્યશાસ્ત્રી મણીશ કરે ગોવિંદજી

અમનગર—કાઠિયાવાડ

શક્ત પ્રકોર્ણ ૩

અક ૪ બો

હિંદુસ્થાનમાં બહોળો દેનારો પામેલુ, શક્તિધર્મ ॥ તેમજ
કાવ્ય, સાહિત્ય, કળાકામલ્ય, નીતિ, જ્ઞાન, વીરરે સબલી
સમય અને યોગ્ય લેખો અચલુ અને સવન
સન્માન પામેલુ માલિક પા —

શ્રી અંબિકા વિજય

(એક પત્રે બહાર પડે છે)

પુસ્ત- ૧૦ મુ માલ, પુખ્તિમાં ૧૯૬૯ અક ૦ ચો



પ્રગટ કરનાર —

માવવવાય કુમેરજી રાવળ.

વાકધર્માચાર્ય

મેનેજર, શ્રી શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજ, ગુડા. (કાઠીયાવાડ)

(સમાજના ૧ થી ૪ નર્ગ સુધીના મે રોને પોસ્ટેજ અને મેટ સાથે મ ત)

વાલિક સવાજમ અગાઉથીજ ૩ ૧-૮-૦૦ ભેટના પોસ્ટેજ સાથે

પાછાથી ૩ ૦-૦-૦૦ ભેટ વીતા

હુક નડવાના ૩ ૦-૩-૦૦

દરેક ગ્રાહકે યાસ લક્ષપર લેવા યોગ્ય વિજ્ઞાપિત —

પ્રિય પુરુષોમાના અહીં પછી સમગ્ર એ માસ ઉપરાંત જેટલા લાખા વખતે આ માસ પુરુષોમાના અહીં આદરને આગે મળે છે અને તે વિતરણને માટે અમેરિકા દિલ્લીની છીએ પણ અમારો માત્રુષી એ માસ માટેની બેગવી સ્વચ્છતા સ્થા તેમની આરતાર અને ઉત્તરિયા વિશેના રાહત એ આરત્યક કરવા હાથ અમારા સુગ્ર આદરો હાથ આપશે એમ અમેરિકા આશા રાખીએ છીએ તેથી પુનઃ ઉપર રામચંદ્રે અહીં નીચાશે અને વગાળ પુરુષોમા એવ—રેશામ એ અહીં સાથે કાપામા આવશે

આ વખતે બેટો અમારા આદરને ધણીજ પસંદ પડી છે એમ અમેરિકા જેટલાક સુગ્ર આદરો તરફથી આવેલા અભિરાયો ઉપરાંત જનપ્રી સ્વચ્છતા છીએ અને આદરોને તે સમયે સ્વતંત્ર મળ્યાથી અમેરિકા આત્યાનંદ પામ્યા છીએ સ્વચ્છ સડોચને લેઈ આ અહીં કરવા અભિરાય તાત્કાલ છે પણ આત્યા અહીં જન અભિરાયો તમટ કરવા આરતાર આ અભિરાયો ઉપરાંત આ વખતે જે મુલ્યે તરફ આદર થવા નાટે વિતરણ પત્ર સાથે અધિક શરૂ કરવામા આયુ છે તેઓમાની જેમ તરફથી હવે વી પી નો જોડ મળે નથી તેઓ તુરંત નિયંત્રણે વી પી થી બેગ મળાવી લેશે એમ તમારા નાખામા આવે છે

આનુ આદરો તરફ અત્યુક્તે વી પી કરવા શરૂ થવા છ પછી અમેરિકા દિલ્લીની છીએ કે તેમાના પાયા સાત આદરો તરફથી આત્યા સુધીમા માસિક જમ કરવાના હાથપણ અગર મળ્યા શિયાય વી પી રીફ્યુઝ નામા આવા છે તેઓને અમારે જણાવતુ જોઈએ કે જેક અહીં અમારે આત્યા આવા છે કે જેઓને આદર ન રહેવા હાથ તેમણે અમારે તરફ આપના અહીં અહીં પાછો મોકલશે છતાં વધુ અહીં સુગ્ર મોકલે રિવરપાર્ટમા ૧૩૧ ૩ અમારે આપના પોતાના તમારથી વી પી નુ સવા એ આનાનું નાહક અર્થ અમારે કરાવુ છે આ માસિકની બેટો જેટલા સદાજા તથાશે કે આ કાપમા વિતરણ સુધિ છે ૧૩૧ માં જગદાના વશો માનના તમારે વાને અમારે આ પ્રયાસ છે અને તે આનાં વતનથી તેઓ અમારે વિતરણ કરી દીધે છે આ આટલી દાની રકમો મળી કોઈ મોટી રકમ થાય છે અને તેથી જે નુકસાન થાય છે તેને ન્યાય અમેરિકા થી જમદવાનેલ સે પીએ છીએ છતાં તમે અમારા વિતરણના કારણજીવ ન થા જોડવા માટે તેમજ આ વખતે બેટો એવી છે કે તેમાજ સ્વાસ્થ્ય ઉપરાંત રંગ વસુન થાય છે તેથી અમારે તેવા આદરોને પણ વી પી રીફ્યુઝ થવા છતાં માસિક આ વખતે માટે તમે કરવા નહીં અને આશા રાખીએ છીએ કે બેટોના અભિરાયો ઉપરાંત તેઓને આ વખતે જેટલો ફાયરો છે તે તેઓ લક્ષ ઉપર લઈ તેમજ પોતાના રોગ્ય વતનને માટે પશ્ચાતાતના પરિચામરૂપે રીફ્યુઝ થવેલ વી પી ના અર્થ સાથે ૧—૧૨— નુ કરી વી પી કરવાને તેઓ જોડર આત્યો થી જાહવા તેઓને સદુદ્ધિ આપે એમ અમારો ધ્યેય છે છીએ

ઉપરાંત અમારા સુગ્ર આદરોમા ને તે તરફથી અમેરિકા આ બેટો જાત અભિરાયો મળેના છે તેઓને અમારો અત્યુત્ક્રમ કરવાપૂરક ઉપકાર માનીએ છીએ અને તેથી અમારે જે ઉત્સાહ મળે છે તે ઉપરાંત અમેરિકા આ માસિકની રિપિત સુધારવા વધારે પ્રયત્નથીય થવા છીએ કષ્ટપણ નહાની આશા કે અર્થની ફરજ શિયાય આ માસિકને અમારો થોડા વખતમા સ્વિચ્છ કરવા પારીએ છીએ અને તમજામે આવતા અહીં અમારો વિશેષ હકીકત નિવેદન અધિપતિ કરીશુ

શ્રી અંબિકા વિજય

પુસ્તક ૧૦ મુ

માધ, પુર્ણિમા, ૧૯૬૯

અક ૩ ને

૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

એક માસનું પચાગ

સવત ૧૯૬૯ ના માધ વદી ૧ થી ફાગણ શુદ્ધ ૧૫ સુધી

તિથિ	નાર	તારિકા	હકોકત
૧ શુક્ર			પડવાનો ક્ષય છે
૨ શનિ	૨૨		
૩ રવિ	૨૩		
૪ સોમ	૨૪		સકલ ચતુર્થી અગારક ચતુર્થી "
૫ મંગળ	૨૫		
૬ બુધ	૨૬		
૭ ગુરુ	૨૭		
૮ શુક્ર	૨૮		
૯ શનિ	૧		માર્ગ માસ બેઠો
૧૦ રવિ	૨		
૧૧ સોમ	૩		વિજયા એકાદશી ઉદ્યાત્ ૩૮-૮ સુધી છે
૧૨ મંગળ	૪		
૧૩ બુધ	૫		
૧૪ ગુરુ	૬		મહા શિવરાત્રી "
૧૫ શુક્ર	૭		શ્રાદ્ધની અમાવાસ્યા ઉદ્યાત્ ૫૭-૨૮ સુધી છે
૧૬ શનિ	૮		ફાગણ માસ બેઠો પચોત્ત આરબ "
૧૭ રવિ	૯		
૧૮ સોમ	૧૦		
૧૯ મંગળ	૧૧		
૨૦ બુધ	૧૨		
૨૧ ગુરુ	૧૩		
૨૨ શુક્ર	૧૪		
૨૩ શનિ	૧૫		ફગણી
૨૪ રવિ	૧૬		આઠથી હોળાદક બેમે છે
૨૫ સોમ	૧૭		
૨૬ સોમ	૧૮		દશમનો ક્ષય છે
૨૭ મંગળ	૧૯		શિવમાર્ગજીની આમતણી એકાદશી
૨૮ બુધ	૨૦		વૈષ્ણવોની આમતણી એકાદશી
૨૯ ગુરુ	૨૧		
૩૦ શુક્ર	૨૨		હુળાદની (હોળી) પ્રગટવી
૩૧ શનિ	૨૩		મન્વાદિ તિથિ અવ્યગ્નના આખાના મોરતુ બક્ષણ અસ્તોદય ચદ્રચંદણ

ટિકાચોગ્ય વિષયોમાટે ક્રમાંક છે તે જીલ્લા પ્રુટે દિપ્પણમાં જુઓ

ત્વન્નામ સ્મરણાત્પલાયનપરા દ્રુષ્ટુ ચ શક્તા ન તે
 ભૂત પ્રેત પિશાચ રાક્ષસ ગણા યક્ષાશ્ચ નાગાધિપા
 દૈત્યા દાનવ પુંગવાશ્ચ સ્વચરા વ્યાઘ્રાદિકા જતવો
 હાકિન્ય કૂપિતાતકાશ્ચ મનુજ માત ક્ષણ ભૂતલ

પચાગતુ દિષ્પણ અથવા આ માસમાના વ્રતોની વિધિ

૧ આ વ્રત સંકટ હર ગણપતિ વ્રત કહેવાય છે દિવસે નિલ નમિત્તિક ધાર્મિક કૃતો
 કરી રાત્રે ગણપતિનું પૂજન કરી લાડનું નવેલ ધરાવી ચંદ્ર દશન કર્યા પછી નવેલનું નક્ત
 ભુજા કરવાથી અભિષેક સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે કથા આમાં વ્યાસમુનિના ઉપદેશથી વનવાસ
 પામેલા યુદ્ધિષ્ઠિર આ વ્રત કરવાની પુન રાજ્ય પ્રાપ્તિ સાથે સર્વ મુખોના ભોક્તા થયા હતા

૨ આ દિવસે ગણપતિના મંદ્રના અને મગળના વ્રતપૂજનથી સર્વ મનો પ્રાપ્ત થાય છે
 કથા જોશ પુરાણમાં છે ઉપવાસાદિ નિયમો અને પૂજન બીજી ચતુર્થીએ પ્રમાણે છે અર્ચન
 નગરના શરદાજી મુનિ એક મુદ્દે શ્રી જોષ કામામકતા યતા સ્ખનિત યથેલ વીર્યમાથી બામ
 નામના કુમારની ઉત્પત્તિ યદ્ય તેને જાણે ઉપનયન સરાર કરી ગણપતિના મંદ્રનો ઉપદેશ
 મો પૃથ્વી દેવીએ તેને પોતિત કર્યાથી તે ભૂમિપુત્ર કહેવાય છે પિતાના ઉપદેશ પ્રમાણે
 તમણે ઈંચિયોતુ સયમન કરી વાયુનું બક્ષણ કરી એકામૃતિથી ગણેશની ઉપાસના કરવા માઢી
 આના દારણુ તપાનુષ્ઠાનમાં એક હજાર વર્ષ ચલિત થતા માય કૃષ્ણ ચતુર્થીના ચંદ્રાદય સમરે
 ગણપતિએ ત્રયક્ષ યદ્ય તેમને અભિષેક સિદ્ધિનો વચ્ચદાન કરતા તેઓની સ્વભાવિય થવા
 સાથે મદમા તેમની ગણતા યદ્ય અને આ ચતુર્થી તેમના નામ ઉપરથી આ તરફ ચતુર્થીના
 નામથી રસિદ્ધી પામી મગળ દેવે લા એક માંડુ મુદીર કગ યુ અને તેમાં દશ ભૂજવાળા
 મોગી શુગા હડવળા અને સર્વ અવયવોમાં સુંદર ગણપતિની મૂર્તિ તેમાં સ્થાપી અને પોતાની
 મૂર્તિ પણ તેમાં સ્થાપી સારથી તે સેન સિદ્ધિપ્રદ યદ્ય અનતિથી પશ્ચિમ તરફ તે ગણપતિને
 તથા મગળનો નાસાદ સમનેને ચિતામણીની પેઠે સર્વ સિદ્ધિ પ્રદાતા હોઈ ચિતામણી પ્રામાદ
 એ નામથી રસિદ્ધ થયે

૩ મહાશિવરાત્રિનું વ્રત અત્યંત રસિદ્ધ હોવાથી તેના લખાણ કથા માગની અત
 આવશ્યકતા નથી તે દિવસે દે હોણે આ વ્રતના માદામની કથાઓ વચ્ચાય છે તેથી જગ
 રસિદ્ધ છે

૪ કસ્પ મુનિની દિતિ અને અદિતિ નામથી શ્રીઓને પડે અનુક્રમે દેવી અને દેવો
 ઉત્પન્ન થયા હતા તેઓ જાળગ પ્રમાણે વારા કરતી હવ્યાધિકાર ભોગવતા હતા દેવ
 જમાં જલિરાજ મદાનજવાન થતાં તેણે સ્વર્ગ વિગેરે દેવતાઓનું સામાન્ય પોતાને સ્થાપિત

કરી લેઈ પણ વાગાદિ સત્કાર્યો કરવા માગ્યા તે વખતે અદિતિએ^૧ પોતાના દેવ પુત્રોના હિત અર્થે કશ્ચપની પ્રાચના કરતા તેમણે આ પયોગતને ઉપદેશ આપ્યો તેના સારાશ નીચે પ્રમાણે છે —

શમશ્ચ શુકલ પ્રતિપદાથી દ્વાદશી પર્યંત ખાર દિવસનું આ વ્રત છે માથ અમાવાસ્યાને દિવસે વરાહે ઉપેડેલી મૃતિકાના લેપન પૂવક રનાન કરી નિત્ય કર્મો કરી લેઈ સદાશિવથી અભિન્ન સ્વરૂપનાળા નિષ્કૃત્તી મૂર્ત્યાદિકમા પેડપોષયારથી દ્વાદશાક્ષર મંત્રનડે પૂજા કરવી દુધપાકનું નૈવેદ્ય ધરાગુ અને તેના હોમ કરવો નૈવેદ્ય વૈષ્ણવને દેવ અથવા પોતે જમવું મુખનાસાદિ લઈ અષ્ટોતર શત દ્વાદશાક્ષર મંત્રનો જપ કરવો પ્રદક્ષિણા કરી દડનમરમાર પૂવક લમા માગવી ઓઠામા ઓઠા એ બ્રાહ્મણોને જમાડી પોતે ભોજન કરવું અને તે મંત્રિએ બ્રહ્મચર્ય પાળવું પ્રતિપદાના રાત કાળમા સ્નાનાદિ કર્મ કરી નિષ્કૃત્તી મૂર્તિને પણ રનાન પૂવક ઉ ચારોથી પૂજી પોતે ખાર દિવસ સુધી કંચ દુધનું જ પાન કરીને રહેવું ઉપર પ્રમાણે હમેશ હોમ અને બ્રાહ્મણ ભોજન કરાવવું ત્રણ વખત રનાન કરી પૂજન કરવું નીચ લોકો સાથે બાપશુ ન કરવું મ્યન કે સૂક્ષ્મ કાંઈ જીવની હિંસા ન કરવી સાતિવક વૃત્તિથી નિષ્કૃત્તના ધ્યાનમા તત્પર રહેવું ત્રયોદશીને દિવસે નિષ્કૃત્તને પચામૃતથી સ્નાન કરાવી મહાપૂજા કરવી દુધપાકનો ચર કરી હોમ કરવો આચાર્ય નિગેરેને દક્ષિણા દેવી અનાથોને અન્ન વસ્ત્રાદિ આપવા વ્રતનું ફળ કશ્ચરાપશુ કરવું અને પછી છટ બધુઓ સાથે ભોજન કરવું

અદિતિએ એ વ્રત કર્યું આ વ્રતનું ફળ પુત્ર પ્રાપ્તિ છે તે પ્રમાણે નિષ્કૃત્તએ પોતેજ અદિતિને પેર જ મી વાગનાવતાર ધારણ કર્યો અને ત્રણ પગલા પૃથ્વી લેનાના પ્જાનાથી બલિરાગ પાસેથી ત્રિલોકનું રાજ્ય લેઈ દેવાને પાણુ આપી અદિતિને મનારથ પૂણુ કર્યો

૫ દુતાશની સબધી કથા બવિષ્યોત્તર પુરાણમા છે શદ્યુષ્ય પુર્ણિમાએ લોકો ઉ મતપણે ઉત્સવ કેમ કરેછે એવું સુધિષ્ટિરે પ્રજ્ઞતા, શ્રી કૃષ્ણે કહ્યું કે — રવુરાજના વખતમા દુઢા નામની ક્ષત્રી જુદા જુદા રૂપ લઈ લોકોના ધરમા પેસી બાળકોને મારી નાખતી હતી તેથી સધળા પ્રજા રાજપાસે ફરીમા કરવા ગઈ રાજ્યએ વસિષ્ઠ મુનિની સલાહ લીધી ત્યારે મુનિ બોલ્યા કે — એ દુઢા રાક્ષસી માલી નામના રાક્ષસની પુત્રી છે ઉમ તપશ્ચર્યાથી તેણે સદાશિવને પ્રસન્ન કરી વ દાન માગ્યું છે કે કાંઈ પ્રકારે તેનું મૃત્યુ ન થાય ત્યારે સદાશિવે અપનાદ તરિકે કાગળ માસમા સધ્યા સમયે ચૌઠામા ઉ મત બાળકોથી તેને અગ્નિ વડે બચ થશે એમ કહી તે શિનાય કાંઈ પ્રકારે ત્હાડું મર્ણુ નહીં થાય એમ વરદાન આપ્યું છે તેથી એ રાક્ષસી વગ્દાનથી મરત ની પોતાને પ્રજ્ઞ બાળકોથીજ વૈર છે એમ જાની બાળકોને હુઢી હુઢીને મારી નામે છે માટે કાગળ પુર્ણિમાની સધ્યા સમયે ચૌઠે ચૌટે કાંઈ વિગેરે એક્કા કરી તેમા અગ્નિ મુકવો અને બાળકોએ ઉ મતપણે જુએ પાડવી અને તે વખતે દુ રક્ષોદન મંત્રા બણીશ તેથી તે રાક્ષસી જરૂર તેમા ઝડપાઈ જશે અને લોકોના બાળકો ઉપરની આક્રમણ સદાને માટે નાશ થશે રઘુરાજએ તે પ્રમાણે કર્યું અને તે પ્રમાણે તે દુઢા રાક્ષસી અગ્નિ

બાળમા ઝડપાઈ નાશ પામતા લોકોનો ભય દૂર થયો ત્યારથી હોળીને આવો ઉ મત ઉત્તમ થાનુ થયો છે

આ દિવસે કુટલાક લોકો એક જુકત કરે છે અને પ્રેલક હોળીના દશન મ્યાં પછીજ જોમન કરે છે હોળીના ઉત્સવને અગે ઘણા લોકોમા ધાણી ઘાળ્યા તથા સાથવો ખાનાનો ચાન છે કુટલાક લોકો શરીરમા નીકળતા વાગાના ફરદની શાંતિ માટે કપાનો વાગો કતારી હોળીમા નાખે છે

રાત્રીએ રનાનાદિ કર્મથી શુદ્ધ થઈ બાહ્યો પાસે સ્વસ્તિવાચન કરાવી હોળી કે ૭ને દુગા રામસીની ચિતારપ માનેલી છે તેની પૂજા કરવી બાળકો તથા રક નો ને વચ્ચે તથા ખાવાના પ યીં આપના હોળીને વચ્ચ નદક્ષિણા કરવી અને છેવટ ધી સહિત દુધમાં છાંટીને હોળીને શાંત કરવી એમ મનાયનુ છે કે હોળીના હોમથી રોગોની અને ખીજ પછુ ઉપ વેની શાંતિ થાય છે

દેવી તત્વ દીવાકર

(ગતાકથી ચાનુ)

હવે રાજ્યાસન ઊપર એટલો દિરખકશિપુ મત થઈ રવ । પૃથ્વી અને પાતાન ઝૂતી લેઈ ત્રિલો નો અધિપતિ થયો તેને સહાદ અનુહાદ હાદ અને નહા નામના ચાર પુત્રો થયા તે પુત્રો પૈકીનો પ્ર હાદ બગવદ્બક્ત હતો અને તેને હિરણ્યકશિપુએ દરિની બક્તિ છોડવા અને પોતાના દત્તપરબાવ પ્રભાણે વતન રાખવા ઘર્ણ ઘર્ણ સમજા યો અને પ્રકારનો ભય બતા યો વિવિધપ્રકારની શિક્ષાઓ કરી છતાં તે માન્યો નહિ એક વખત તમ લોકદરચ બ ડભા કરાવી નહાદને તેની સાથે બાથ બીડાવી બાળા મુકવાની શિક્ષા કરવા તે દેવ પિતા તયાર થયો અને નહાદને ધમકી આપી કહ્યું કે આમાં પછુ તારો દરિ દરો તો દારો સ્થાય કરશે નહાદે તેમા પછુ ધમ્મર હોવાનું જણાવતા દેવરાજે કોધથી લાલચોળ થઈ તિરકાર પૂવક તે ધબને પાટુ મારતા તે કાટયો અને તેમાંથી તૃસિહ ૫ ધારણ કરી નહુ પોતાના બક્તની આજ કરવા પ્રગટ થયા તે રાક્ષસે તૃસિહ સાથે લડવુ શરૂ થય તેઓ વચ્ચેના બીજણુ યુદ્ધમા મહાનો એક દીવસ ચા પે ગયો હિરણ્યકશિપુના સવ અસ્ત્ર નાશ પામ્યા ફક્ત એક ત્રિશુલ રહ્યુ તે વડે તે તૃસિહ સાથે લડવા લાગ્યો તૃસિહે પછુ તેને યોડી વાર રમકી પોતાના પગ વડે તેને એકદમ પકડી લીધો કઈમા હાથ નાખી ખીજ હાથના નખરડે તેના આનરમાં કાની પોતાના કઈમા પહરી લીધા પાટુનો માત્ર મારી અધમ્મવો કરીને પછી તેને મારી નાખ્યો દેવશનુ હિરણ્યકશિપુને મારી નહાદને પોતાની પાસે બોલા યો પ્રહલાદ તૃસિહ બગવાનને પ્રજામ કરી ઊભો એટલે બગવાન તેને રાજ્યાસનપર બેસાડી પછી અતદ્વૈન થયા

હવે ૧૧મા મેચ અર્ધે એક પગે ઊભારહી તપ કરે ક્યું તેણે દશ હજાર વર્ષ સુધી સિદ્ધમત જાણ્યો અને તે દરમીયાન અનન્યજનો સાથે કર્યો પછી તેણે એવો નિશ્ચય કર્યો ' મારા શરીરમાં જે લોહી તથા માસ છે તે કાઢી તેનો હોમ કરે તો સદાશિવ પ્રમત થશે એમ ધારી તે તે પ્રભાણે કરવા લાગ્યો. છેવટે તેનું શરીર અર્ધમાત્ર રહ્યું એટલે તેના હોમ કરવો ધાર્યો તે જોઈ દેવ ગણેશએ તેન વાર્યો અને છેવટે બ્રહ્મા નસત્ર થઈ સા પધારી ગોત્રના —

હવે બાધા તારે જે કામના હોય તે માગી લે અગ્નિમાં પડી આત્મહત્યા શા માટે નહીં કરે છે એમ ન કર

બ્રહ્માના વચન સાંભળી અર્ધ શાન થઈ તેમને નણામ કર્યા અને બોલ્યો કે, ' મહારાજાં મારા શત્રુઓ જે મારે રાજ્ય લઈ ગયા છે તે મને પાછું મને મારી આધળા આપો સાચા યાચ હૃદ નિગેરે દેવો મને કર આપે અને માત્ર મત્સુ દેવ દેવ ગર્ધર્ભ મનુષ્યને દાયે ન યાચ એમ માગુ છું "

તેના વચન સાંભળી બ્રહ્મા જરા અમકયા પણ પોતાના ગમરાટ દબાવી રાખી બોલ્યા ' બાધ ! તે મન મત્સુ તને આપુ પશુ મરણમા તુ કાંઈ પણ વસ્તુ છોડીને વર માગે તો અપાય આ જગત્મા એવો કાંઈ પણ જ મ્યો નથી તેમ જ મશે પણ નહીં કે જેનું મૃત્યુ છેત્ર નહિ ૧જી તમારા જેના સત્પુરો આપુ આનંદ માગતા પણ નથી તો તમે મરણમા કાંઈ પણ વસ્તુને નિમિત્ત રાખોતો સાર કરવાય

આદામના ! દરે જવાન આપ્યો બલે આપની તેવી ઇચ્છા છે તો એમ કરે છું આ જગત્મા ઉત્તમ મધ્યમ અને કનિષ્ઠ એ ત્રણ પ્રકારની સ્ત્રીઓ યાય છે તેમાં પણ જે રાતરપ હોય અને એક વખત મારી માતૃશ્રી કહેવાણા દોય તેમ મન, વચન અને કમ રી જેનું અરૂપ અનુય હોય એવી નારી ઉપર મારી દલના રંગના નમાણે ૮૫જી નગર પડે સારે મારા નાશ થાય

મહા તથાસતું કહીને તેમજ પોતાના રા ૧ ૧૧ જવાની આગા આપીન અતર્દાન યયા મહાના પ્રસાદ મેળવી અધિક પોતાના રાજ ન તરફ ગયો રાજ્યધાનીના શહેર નજીક પનેલના લેને આવેલો સામળી શહેરમાના રાજાવિત ગદસ્યો તેની માથે આવી લેને આદર અત્કારથી લેઈ ગયા પ્રજાદ વીગેરે પણ તેને તાબે થકને રહ્યા અને તેનું કામ કરના લાગ્યા પછી અધિક પાતાગમથી સ્વમ છાનરા માટે ચડ્યો અને લા જઈ રંગમાના દેવ તમા છને કર આપતા કર્યા પછી સર્વે રાજાત દેવ મધવ યશ પીશાચ મનુષ્ય ચોપમા ગીદ વીગેરે પ્રાણીને છતી પોતાને વચ કર્યા આવી રીતે ત્રણ લોકના રચાવ અને જગમ પ્રાણીને પોતાન વચ કરી મનેહર નારીઓનું દરજી કરવા લાગ્યો રંગ પાતાલ અને પૃથ્વીમાંથી પા જ્યા સુરૂપ સ્ત્રીઓ જોવામા આવી તેઓને હરી લાવી તેમની સાથે પવનો ઉપર મનેહર ની તમેમા,

અને બીજા રમણીય સ્થાનોમા વીહાર કરના લાગે!

તે જીએની વચ્ચે રહી તે જીએને મનોહર રસતુ પાન કરાવી તેનું હૃદય પોતે પીએ જળ ફળાતીક તેઓને ખવરાવી પોતે ખાય મધ દાનવે બનાવેલ મનોહર વીમાનમા તેમની સાથે બેસી કીડા કરે અને સુમધી અદનહાર અને વાળા વીગેરેનો નીરતર સતેરે લેપ કરી તેમની સગે રમણ કરે આવી રીતે વીલાસમા દેવતાઓના દસદળનાર વધ વીતી ગયા અને અધિક મત બની ગાંડા જેવો યજ્ઞ ગયો

અપૂર્ણ

યજ્ઞનુ રહસ્ય

ગતાકથી ચાનુ

વદિકાળમા પશુ અહ કારમાથી જીવન થયેલા કર્મકાંડથી જ સુક્તિ મળતી નહોતી સુક્તિ હૃદયેશા જ્ઞાનથી મળે છે કત યના ભારથી દબાઈ ગયેલો અને દોડાદોડથી હાસી ગયેલા સ્વાર્થાપણનો સુધરેલો ગુલામ આધુનિક ઉપલક્ષિયા કર્મકાંડ દ્વારા પાપ અને દુષ્ટાથી મુક્ત થઈ શકશે નહિ તે જગતની સવ સર્પતિ તો મેળવશે પરંતુ આપણે આત્મા તે સવનો આત્મા છે એવું જ્ઞાન યથા વગર તેને શાંતિ મળનાર નથી જગતના સઘળા પરિવ્રતનો અને સયોગેમા એક તાવ અતલત થયેલું જીવાય છે અને તે આત્મનતિતી છે અને જ્યાં સુધી એક માણસનું જીવન મુક્તિમા બાહ્યાચાર તથા દશ્યમા જ ગુચવાઈ ગયું છે ત્યાં સુધી પ્રત્યેક જીવલપાયલ તથા પરિ તનથી માત્ર સૂઝા કચરાનો નવીન થર / બહાર આવે છે જમીન (ખરી વસ્તુ) તો ખીલકુચ દેખાતી જ નથી જ્યાં સુધી સવ વસ્તુ આપણે પોતે / જીએ એવા દૃઢ નિશ્ચય રૂપી આરોગ્ય તમારા શરીરને પ્રાપ્ત થયું નથી ત્યાં સુધી સુધારણા નો સવ ભપકો દેખાઈમાનતું દ ખડારક પ્રશ્ન (ચાહું) હાકનાની બલમથી જ હી શકાશે વેદાંતનો આ જ્ઞાનકાંડ તે જ ખરો વેદ છે અને એને / પદ્મશનકારોએ જન નયા બુદ્ધ / યજ્ઞકારોએ તુનિ તુ નામ આપ્યું છે હિંદુભાષાએ! આજ તુનિ નો આત્રય લો નાતકાળની આવશ્યકતા ત્રાણે મૃતિ તથા કર્મકાંડ બદલે આ રીતે તમારું હિંદુ તરીકનું વ્યક્તિત્વ તમની શકશે એટલું જ નહિ પરંતુ તમારી ઉન્નતિ યજ્ઞ તમે સવ જગતના હર કિવા માદિશ બનશો ખીજારી બસા રહેવાથી નામ થયેલી ધેરાવલા નાશીના જેવી શિથિલતા આ રીતે દૂર થશે અને સવનો સમાવેશ કરનારી નવીનતા તમારા અમા આવશે આત્મજ્ઞાન વિના કામ કરનાર મનુષ્યની સ્થિતિ અધારી કોટડીમાના મનુ યના જેવી યાય છે તેનું મસ્તક ભાતિ સાથે બટકાય છે ટેમનથી છુટણી બાગે છે ખુરસીપરથી ઉથલાઈ પડે છે અને સવ યજ્ઞારે તે હેરાન હેરાન થાય છે યજ્ઞશમા કામ કરનાર મનુ યને આવો ત્રાસ વેઠવો પડતો નથી જ્ઞાનહીન મનુ ય ધોડાની પુછડી પકડીને આખે રસ્તે લાત ખાતો ખાતો જાય છે અને જ્ઞાનવાન મનુ ય ધોડાની પીઠપર સ્થાવર યજ્ઞ જઈને આનંદ તથા સુખની સાથે મોજ કરતો મા / કાપે છે આત્મજ્ઞાની મનુષ્યને કાંઈ પણ કર્મ કર્મ તરીકે લાગતું નથી વસતરતુનો વાયુ કસમ / ધ જેટલી સહેલાણી લઈ શકે છે તેટલી સહેલાણી સ્થિતપ્રજ મનુષ્ય એક પદા

જેવા પ્રયત્ન કાવને કરે છે સકરાચાર્ય કહે છે કે આત્માની મનુષ્ય કાષ્ટ જ કર્મ કરતો નથી તેમની દૃષ્ટિથી જોતા આ વાત સાચી લાગે છે કારણ કે એવું માત્ર પશુ કાચ નથી કે જો તેમને કષ્ટપ્રદ લાગ્યું હોય સવ કામ તેમને ગમત ગમત મોજ-આનંદપૂર્વક લાગે છે તેમને કાષ્ટ પશુ કામ કતવ્યરૂપ (વધનરૂપ) લાગતું નથી તે પરિસ્થિતિનો રાજા બને છે (He is the Master of the Situation) તે કદિ સતત થતો નથી, તેને મનથી ભવ વાત બની ગયેલી હોય છે, તે કૃતકૃત્ય થયેલો હોય છે, તે ઉદ્વેગ ધરતો રહી, તેને દુઃખ થતું નથી, તે સદા ધીર તથા ઉત્તરિત અને 'કમ કરવાની દાડાદોડી' મા થી મુક્ત હોય છે

પરંતુ એના મનુષ્યને આજસુ એટી કહેનામા આનંદ કે ? ત્યારે તો તમે સૃષ્ટિને પશુ આજસુ અને સૂચને પશુ નિરોગી કહેશો નિષ્કામતાના અપૂર્વ, અસામાન્ય ઉપદેશક શ કર તરફ જ દૃષ્ટિ કરો સમસ્ત માનવ પ્રતિદાસમા આટલા યોગ કાગમા મોત એજ વ્યક્તિને હાથે એટલું બધું કામ થયું હોય તેવું એક તો ઉદાહરણ આપો ! તેમણે સેકડો યથો રચ્યા સરથા (મઠ) સ્થાપી, રાજાજોતે સ્વમતાનુયાયી (પોતાના મતના શિષ્ય) બનાવ્યા અને રામના સેતુથી દ્વિમાયલ પતનના સવ ભરતખડમા પ્રયત્ન મહા સભાઓ બરી (સુધી) જેવી રીતે નક્ષત્રોમાથી રક્ષા અને પુષ્પમાંથી સુગંધ ચારે તરફ પ્રસરે છે તે પ્રમાણે આ મહાકાર્યનો ત્યજ જોન તેમનામાથી સંહજ નીકળ્યો હતો

અત્રે મનુના કહેના પ્રમાણે આત્મયજ્ઞીને સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરાવી આપનાર બ્રહ્મવગ્ન સત્ય જે જિજ્ઞેષ્ય કયા સિવાય રામ ' રહી શકતો નથી તમારે સવ મમત્વ આસક્તિ ' માર તાર ની કલ્પના કામના રાગરોષ મનોરિકાર મરજી, ઇતરાજી શિષ્ટાચાર દેહ મન હક, યાચા યાચ નામરૂપ મોહ, ઇત્યાદિ સવની જ્ઞાનાગ્નિમાં આહુતિ આપો તેમનો ત્યાગ કરો તેમને ફેકી દો આ સવનો ધૂપ કરો અને તત્ત્વમસિ ના જન્ય તત્ક્રમા ભારે એ વસ્તુઓ બગતી હોય ત્યારે તેના સુગંધનો આસ્વાદ લો

આપણું બ્રહ્માત્મન સિદ્ધ કરી મોહ તથા દૌબલ્યનો ત્યાગ કરો તેને છોડો તેને વશ કરો સ્વાત્મનિષ્ઠ મનુષ્યને આખા જગતે એક બાબુ યજ્ઞને માગ આપવો જ જોઈએ જગતના પ્રજા તમે યાઓ નહિ તો જગત તમારા પર જ પોતાનું પ્રભુત્વ જમાવી દેશે સસયપણુ ક્રિયા અધ્યક્ષતાના શુભામને મોક્ષ પ્રાપ્ત થનાર નથી આવા જ લોકો સોગત આપ છે કારણ કે તેઓના પોતાના અસ્તિત્વનું બ્રહ્માસ્મિદુ પુ જો) રિધાન પોકળ-બચ હોય છે પોતાની બ્રહ્માત્મતા વિષે તમને સંકા છે કે ? હૃદયમા સસયને જમા આપવા કરતા તેમા બંદુકની ગોળાને જમા આપવી મહેતર ? તમારે અત કરજી તમને દગો દે છે કમ ? તેને બેચી કાઢો અને દો ફેકી ઉન્નતસીત વૃત્તિથી સત્ સાગરમાં પ્રવેશ કરો ગભરાઓ છો સામારે ?

કાનાથી ડરો છો ?

ધુધરથી ? એ તો સાવ મૂર્ખતા છે

માણસથી ડરો છો ? એ તો બીજા છે

પથ મહાશૂનથી ડરો છો ?

તો તો હિમ્મત ધરો

તમારી જાતથી જ ડરો છો ?

ત્યારે તો આત્માને ઓળખો

હો કે હુ ઇશ્વર છું

રામ સત્ય સ્વરૂપ છે

વાણી વિલાસ

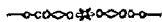
ધરાનના આદ્યશાહ નાદિરશાહનો એક આગળનો ધણે માનીતો વડે જ ગલમ જાળને ઇશ્વર બળન નિમિત્તે ફકીરી લાઇને બેઠો હતો. આદ્યશાહ પોતે કાઠવાર રસો કરતો સા ત્ર મડયો અને જે દીવાન પોતાને ત્યાં મોગી અમીરી રિયતિમા હતો તેને આવી ફકીરી રિયતિમા જોઇને તેનું મન દુઝાયું તેથી તેણે વડેને છુ કે અત્યારે તને જે વસ્તુ જોઇતી હોય તે તું મારી પાસેથી માગી ને તું જે માગીશ તે આપવા હું ખુશી છું ત્યારે ને ફકીર થયેલા અમીરે હસીને કહ્યું કે— તું કાણ છે? તું તો મારા શુભામીનો શુભામ છો ત્યારે તારી પાસેથી તું શું માગુ ? આદ્યશાહે તેવીજ દબથી કહ્યું કે— અરે ! તું બૂલે છે હુંતો ધરાનનો પાદશાહ છું અને જે માણસ જે વસ્તુ માગે તેને તે આપવાને સમથ છું ! તું મને દાસાનુદાસ શા કારણથી કહેછે?

વદર—' જ્યારે માણસ દુનિયામા હોયછે ત્યારે તે રોજ મોઢ મઢ તૃષ્ણા ઇલાની નો દાસ હોય છે પરંતુ જ્યારે તે દુનિયાનો ત્યાગ કરીને જ ગલમ જાળ મસેછે ત્યારે તૃણાદીક તેના દાસ થઇ રહેછે તેથીજ કહ્યું છું કે તૃષ્ણા વોરે જે મારા શુભામ છે તેમને તું વસ્થ છે અથાત તેનો (મારા શુભામીનો) તું શુભામ છો ત્યારે હું તારી પાસેથી શું માગુ ? ત્યાગીઓ પાસેથી ગૃહસ્થીએ માગવાનું પુષ્કળ છે પણ ગૃહસ્થો પાસેથી લાગીઓને માગવાનું કંઈ છેજ નરિ

આ સત્ય વચનોથી આનંદિત થઇ તથા પોતાના પેલા વદર—ફકીરનો ઉપગાર માનીને નાદિરશાહ ત્યાંથી રવાને થયો.

રૉટનાંડનો ગળ રૉજટ હુસ જ્યારે ઇતજે સારે લગાઇ કરતો હતો ત્યારે એકવાર તે દાણાની વખારમા સુનો હતો ત્યાં સવારમાં એક નવાઇ સરખો બનાવ તેના જોવામા આ યો એક કરોળીઓ તે બગરની પકવાસાપર ચડવાનો યત્ન કરતો હતો ત્યાંથી તે પાછો જમીનપર પડ્યો. પછી તેણે બીજાવાર ચડવા માંડ્યું તેમા પણ તે પાછો પડ્યો વળી તેણે ત્રીજીવખત ચડવા માંડ્યું તેમા તે નિષ્ફળ થયો ત્રીજી વાર તરફ પરિજ્ઞામ પણ એવુંજ આ યુ-

એ પ્રમાણે તેણે બાર વખત ચડાનો પ્રયત્ન કર્યો અને તે સઘળી વખત તે પાછો જમીન પર પડ્યો. તોપણ તે હિંમત હાર્યો નહીં જાણે ગમે તેટલી વખત પડીને પણ આખરે કૃતેહ મેળવવાની તેણે પ્રતિજ્ઞા લીધી હોય એવું તેના આગ્રહ ઉપરથી દૃષ્ટિગોચર થતું હતું પણ તેરમી વખત તે ચડ્યો અને પોતાને ધારેલે ઠેકાણે સલામત જઈ પહોંચ્યો. કરોળીયાને આવો અસાધારણ આગ્રહ જોઈને એ રાજાને ઘણી હિંમત આવી તે ઈંગ્રેજો સાથે લડતા બાર વખત 'હાર્યો' હતો પણ આ જનાન જોઈને તેણે નક્કી કર્યુંકે મારે હવે યદી પણ નાહિ મતં થવું નહીં પરંતુ જય મેળવતા સુધી આગ્રહપૂર્વક મડયા રહેવું. પછી તણે ઇંગ્રેજો સાથે તેરમી લાઇ કરી અને તેમા તેને સંપૂર્ણ શતેહ મળી માલસ જો અખડ આગ્રહ રાખે તો તેને વેહેલો ૩ માંડો જમ મળ્યા વગર રહેતો નથી યોડી નાકમેલીથી આપણે નાહિ મતં થવું જોઈતું નથી



ફરજ

(લેખક—નન્દન.)

મનુષ્યનું જીવન પોતાના માટેજ નથી પરંતુ તેના ઉપયોગ ખીજના બલને માટે પણ કરવાનો છે. દરેકને—ગરીબને તેમજ પૈસાદારને પોતાની ફરજને જાળવવાની છે કેટલાક મનુષ્યોને ઝડપી એ એક આનંદરૂપ છે જ્યારે કેટલાકને તે દુઃખરૂપ છે પરંતુ ઉત્તમ પુરો પોતાના મોજશોખ માટે તથા પોતાની કીર્તિને માટે પોતાની જીવન ગાળતા નથી કાઢતું અન્ય જનોના પરોપકારાર્થેજ ગાળે છે એ પ્રજામાં અંગ્રેજ લેખક કહેછેકે— આપણામાને દરેક જણ એક મધ્ય મિત્ર છે અને તેની આસપાસ ધણી વતુલો દોરાયલા છે આપણી પાનેથી જે પહેતું વતુલ દોરાયલું છે તેમાં સ્ત્રી પરિવાર માતા પિતા વિગેરેનો સમાવેશ થાય છે તે પશ્ચાત્તુ વતુલ સગા સબંધીઓ સુધી લબાય છે તે પશ્ચાત્તુ એક જ ગામમાં રહેતા આપણા શહેરી ભાઈઓ અને છેલ્લે જતા આખી મનુષ્ય જાત સુધી તે લબાય છે ' એ નમાણે આપણે ધીરે ધીરે આપણું વતુલ લગાવી અને અતે જતા આખી મનુષ્ય જાતને ઉપયોગી થઈ આપણી ફરજને જાળવવાની છે આ ફરજને જાળવવાનું કામ આપણે ખત તથા ધીરજથી કરવાનું છે આપણા નાના વતુલોની આપણી ફરજને જાળવ્યા પહેલા ખીજ મોટા વતુલમાં દોડવાની આપણે જરૂર નથી, કેમકે તેથી આપણે નાના વતુલોની ફરજને જીવી જઈએ છીએ અને મોટી ફરજને જાળવવાની આપણામાં શક્તિ હોતી નથી તેથી આપણે બે રીતે અપૂરણ રહીએ છીએ

હવે આવી ફરજને આપણે કેવી રીતે જાળવી તે સ્વાત સ્વાભાવિક રીતે ઉત્પન્ન થાય છે પરમાત્મા તથા મનુષ્યો તત્ક આપણી ફરજને, ધીરે ધીરે એક વૃત્તિથી જાળવવામાં પરમેશ્વરે આપણને જેને શક્તિઓ આપી છે તેને ખીજવવાની જરૂર પડે છે પરમેશ્વરે આપણને ધણી શક્તિઓ આપી છે પરંતુ તેમને વિશ્વાસ કર્યા સિવાય તે શક્તિઓને સંપૂર્ણ થઈ શકતો નથી એ પગમ કૃપાળુ પ્રભુની ઉચ્ચ ઇચ્છા શક્તિ આપણા કાયેની રસતો નક્કી કરે છે

શુભાશુભનો વિચાર કરવાની પ્રકૃતિ શુ સહ છે તથા શુ ખોટું છે તે ઓળખવાની સક્તિ વિશે ને બધીસો પરમાત્મા તરફથી આપણને મળી છે તેથીજ આપણી આ કુનીઆમાં મનુષ્ય ભત્તી પ્રત્યેની તથા દેવ પ્રત્યેની શુ શુ પ્રત્યે છે અને તે જાણવામાં શુ શુ જોખમદારીઓ મારે રહેલી છે તેનું જ્ઞાન આપણને થાય છે

આવી ફરજોનું વસ્તુ માપી શકાય તેવું નથી તે ફરજો જનનના દરેક આરમ્ભમાં આપણે જાણવાની છે ઉચ્ચ જીવન ગાળવાનું મુખ્ય સત્ત્વ જોઈ છે કે મને તમ માવ તોપણ આપણી કલ્પ પરાવણ્ય બુદ્ધિને અનુમરીને વસ્તુ મહાત્મ કાવા માટે દરેક માણસે પ્રયત્ન કરવા જોઈએ આશાએ રાખવી જોઈએ તથા નાશુભાગ થતા સુધી પણ તેમાંથી પાછું હટી જોઈએ નહિ એક અગ્રેજ અ યકાર કહે છે :

Do you wish to be great ? Then begin by being little
Do you desire to construct a vast and lofty fabric ? Think first
about the foundation of humanity

અથક અથક યકિતને અથક અથક સમયે અથક અથક ફરજો જાણવાની છે દાખલા તરીકે પુત્રને પીતા ત ફની રરજો પુત્ર તરફ પિતાની ફરજો શેકને નોકર તરફ નોકરને શેક ત ફની સિબને પુર પ્રત્યે શુરને શિવ પ્રત્યેની મનુષ્યને મનુષ્ય તરફની મનુષ્યને પ્રથમ પ્રત્યેની પ્રજાને રા ન પ્રત્યેની રાજાને રા ન પ્રત્યેની અને પછી કુટુંબ પ્રત્યેની ફરજો દરેક મનુષ્યે જાણવાની છે એક મનુષ્યની રર ન લીધેના વિચારો અને ઠાકરામાં આવે છે — એક માણસ કલ્પ પરાવણ્ય બુદ્ધિનો હતો તે માત્ર મનુષ્યો ॥ મુલાકાત લેતો તેઓની પચારીઓ ઉપર તેમની પાસે બેસી તેઓને દિનસો આપતો તેઓની ચાકરી કરતો એક વખતે તેના મિત્ર તેને આવ્યા કાવન માટે કપડા આપ્યો ત્યારે તેણે તેના જવાબ ॥ કહ્યું કે — હું મારી સ્ત્રી તથા છોકરા માટેજ તારા કપડા તરફ જરા ધ્યાન આપું છું પરંતુ મારો ખાસ અભિપ્રાય એ છે કે કાવ્ય જો મારે સ્ત્રી તથા છોકરા ન હતો તો મારું બધું જીવન હું પરાપકારાય ગાતો આ રાખ્ખો પોતાની રરજા માટે કલ્પ પરાવણ્ય મનુષ્યના છે તેજ પ્રમાણે ડો બનડોર્ડો ના જીવનનો વૃત્તાંત છે — આ મહાત્મ પુરુષનું કાવ્ય કરવા તરફ શી રીતે લક્ષ ગયું તેની વાત અતિચલ્પ કરજાજનક છે તે ૧૮૬૬ મા લંડનની એક દાકતરી શાળામાં વિદ્યાર્થી હતો અને રાત્રે એક પરાપકારી યાગમાં શીખવવા જતો વહાણુ વાયુ અને સન હો રા પોતપોતાને ઘેર મથાં પણ એક દશ વધેના બાળક પાઠળ રહ્યો ડો બનડોર્ડો એ હતું હવે જતી સુખવાનો વખત થયો છે તો બાપ હવે તું તારે ઘેર તારી મા પાસે જ છોકરાએ જવાબ દીધો સાહેબ મને અહિ રહેવા ધા મારે માખાપ નથી ડો બનડોર્ડો એ કહ્યું ત્યાર તારા ૧૬ સગા બહાવા તોદરશેને છોકરાએ કહ્યું ના સાહેબ બનડોર્ડોએ કહ્યું ત્યારે બાપ તું મને ત્યા રહેછાં છોકરાએ જવાબ આપ્યો સાહેબ રાત્રે હું એક ધાસના યાગમાં પડી રહ્યો હતો ડો બનડોર્ડોએ પુછ્યું ત્યારે તને નિશાબે બેજુ લાગ્યું તે છોકરાએ જવાબ આપ્યો, મને એક છોકરાએ કહ્યું કે અહીં તાપવાનું મળશે તેથી હું

આદિ આવ્યો આ અધનરૂ ચીચરાચી વિરાયલા ભૂખયો દુખય બની ગયેલા બાળકની
હકીકત સામળી હો બનાડોનું હૃદય દયાથી ચીરાયુ અને એ હોકરાને ગરમ ટાપી કરીને
પાંચ નાને સુતાની જગ્યા નહીં કરી આપી અને પુછ્યુ દુખી બાળક, તારા 'જેવા' માં
ગીબ હોય ? હોય તો મને બતાવ' એ હોકરાએ પોતાના જેવા દુર્ભાગી બાળકોના
પડી રહેતાના સ્થાન બતાવ્યા અને સારથી હો બનાડોના અનાયાશમની સરથા સ્થપાઈ

હો બનાડોનો દાખલો તદ્દિ દુસ્તાનના પસાદાં લોભ ગરી : નિરાધાર માણસોને બનતી
મદદ કરી સા દરેકે ચડાવે તો શુ તે તેમની દુઃખ નથી? અત્યંત છે પરંતુ પૈસાદાર લોભ
પોતાના મોજસોખ દાર અને રોજમાજમા પૈમા ઉડાને કે એવા ગરીબ દુખી પાત
અને નિરાધાર મનુષ્યોને મદદ કરે? પૈસાના મદમા અધ બની ગયેલા મનુષ્યો શુ તમને
નમદાશ કર અને દલપતરામની મડીએ યાદ નથી આતમી? શેની આવો પૈસાના મદરૂપી
અધકારી તમારી બાદ તેમજ આતર ચક્ષુઓ બધ ચર્ચ ગાં છે તમાર હૃદય મૂક બ પુ
છે પરંતુ ઉગા મ્હો દુ તમને વચન બાણ વડે ઉત્તજ કરી યાદ દેરડાવુ છું ? —

વિનતિ હું કર દેશીઓ રડા, ગરીબ જનને લક્ષ હો વડા

જરણ આધળા પામળા બહુ ખજા લેવી રોગી તણી સદ્

✽ ✽ ✽ ✽ ✽

જિજ્ઞાસા નનાણુ મળાવો વાવ કુના નદી તીર તળાવો

✽ ✽ ✽ ✽ ✽

ધીગી રચો રૂડી ધમશાંતિએ જ્યાં નર નારી રહે નળળાએ

તે જનના તન તાપ નિનારો તે ધનના ધણી ધમ તમારો

✽ ✽ ✽ ✽ ✽

શુ આમ કરવુ એ તમારી દુઃખ નથી? અલગત હેજ પરંતુ તે જુધી જઈ તમારા
મોજસોખમા ફક્ત તમે આનંદ માગો છો અને તેનેજ તમે તમારી દુઃખ સમજો છો

હમેશા રાત્રીએ જ્યારે તમે નિદ્રા યાઓ ત્યારે તમારી જાતનો હિસાબ પો તમારા
આત્માને પુછો ? — તારો નખત તે યાદદાતાક રીતે ગાળ્યો છે કે કેમ ? એ પ્રશ્ન તાર હા
મજે તો તમે તમારી દુઃખ જાણી છે નહિતો તમે તમારા કલબથી વિદિન રહ્યા છો શુ
આપણા દુરસતા વખતમાં એના ચોડા પચુ સળેગો નથી બનતા કે આપણે આપણા દેવ
બાઈએ અને ખેડેનાની મેવામા તરપર લીએ ? આપણા પોતાનાજ ઘરમાં ચોડા મારાણુ સળે
વડે આપણે પૈયગી વધારે યાતિ અને આનંદ પ્રસરાવી શકીએ નહિ ? આપણે આપણી
જરૂરીઆત ઓછી કરી જેઓને આપણા જીવે મળતી નથી તેઓને માટે જરૂરપણુ
બચાવી રાખીએ નહિ ? શુ આપણે આપણા દેશી બાઈઓને દિસાસો આપીને તેઓના અગ્ર
સુધાવી રાખીએ નહિ ? શુ હવેતમા આપણે એકજ મદદ લેરલા સળેથી માણણુ કાપ કરી

ડીએ નહિ ? શુ આખા દિનસભા એવા તુક્યાનો નથી થતા કે જે આપણે દુર કરી શકીએ ? ગરીબોને માટે કામ કરવાની ઇચ્છા રાખનાર માણસને આપણે ગરીબોને ઘેર અથવા તેવી સરથાઓમાં મોકલી શકીએ નહિ ? મૃત્યુની પધારી પર પડેલ માણસની હેઠો ધડીઓમાં આપણે તેને આનંદ આપી શકીએ નહિ ? દુકામાં આખા દિનસભા આપણે એવા કાર્યો કરી શકીએ નહિ કે જેથી આપણે તત્કાલી શકીએ કે આપણે આપણી ફજ્જ રૂટલેક અથવા બચાવી છે તે દુસ્તાનનો એક મહાન પુત્ર લખે છે કે —

The longer one lives observes and thinks the more deeply does he feel there is no community on the face of the earth which suffers less from political evils and more from self inflicted or self-accepted or self created and therefore avoidable evils than the Hindoo community

અર્થાત જેમ જેમ માણસ લાંબી મુદત જીવે છે તથા વિચાર કરેછે તેમ તેમ તેને વધારે ખરી રીતે લાગે છે કે હિંદુ જાત જટલી બીજા કોઈ પ્રજા વધારે દુખી નથી પરંતુ તે દુખો પ્રજાએ પોતાની જાતેજ ઉત્પન્ન કરેલા છે અને તેમાં અન્યનો હોય નથી માટેજ આના દુખો દુર થઈ શકે તેમ છે માટે દરેક મનુષ્યે—ગરીબ તેમજ પૈસાદાર એકવ થઈ એક બીજાને મદદ કરી તેમના દુખમાં ભાગ લેવો અને અતે તો ધર્મ કરવા તરફ લક્ષ લગાડવું એ તેમની ફરજ છે આવો વખત ફરી ફરીને મળનાર નથી માટે ત્વરાએ કરીમદ થઈ તમારી ફરજ અદા કરો કારણ —

To day man lives in pleasure wealth and pride

To morrow poor or life itself denied

અર્થાત— આજે મનુષ્ય સુખી હોય પૈસાદાર હોય તથા મહાર હોય પરંતુ કાલે તે ગરીબ સ્થિતિમાં આવી પડે છે અથવા આ દુનિયામાં રહેવાને તેનો દૃઢ રહે નહિ માટે મનુષ્યે પોતાની ફરજ જેમ અને તેમ જલદી જાગૃત થઈ જાગૃત થાઓ બેઠા થાઓ ખરાબ વિચારો કાર્યો અને વચનો પ્રચલીત થતા અટકાવો સારા વિચારો કાર્યો અને વચનોને જનતા મદદ આપો તમે પૈસાદાર થાઓ પરંતુ તે તમારા માટે નહિ પણ તમારી આત્મબુદ્ધિને પસાદાર બનાવનારા તમારી દોષત અપશુ કરો તમે મહાન પુરુષ થાઓ તે તમારી ઇચ્છાઓ પુરી પાડવા નહિ પરંતુ દેશને મહાન બનાવવા માટે તથા હિંદુસ્તાન આખી દુનીયાની પ્રજામાં માથું ઉઠાવી રાખીને લ્હુ રહી શકે તેવી સ્થિતિએ તેને પહોંચાડવા તમે નિષ્ઠા સપાદન કરો તે તમારા ઉદર પોષણાર્થેજ નહિ પણ તેનો ઉપયોગ તમારા દેશી બાળકોના બનાવનાર કરો તમારૂં શરીર મન તથા આત્મા દેશની સેવા કરવા માટે સજ્જ બનાવો

આ વકરણ સમાપ્ત કર્યા પહેલાં અમારે કહેવું જોઈએ કે જે દરેક મનુષ્ય અક્યતાથી પોતાની ફરજો નિરૂપાય શુદ્ધિથી જાગૃત થઈ તે હિંદુસ્તાન દુખી સ્થિતિમાંથી ઉચ્ચ

સ્થાનિએ આવશે

અસ્તુ ।

‘ Does any one wish to do his duty ? Then he must be strong in body and mind ’

મૈત્રી સબધે વિચાર-રત્નો

મિત્રો એ ઇશ્વરી બક્ષીસો છે અને જીવનના સર્વોત્કૃષ્ટ ખાખના છે

પ્રતિકુળ સમયમા ખગ મિત્રોની મુલાકાત થાય છે ત્યારે તે વરમાદના ગ્રાપટા દરમીયાન સૂચકીરણના જેવું દ્રશ્ય છે પરસ્પર મળી જતા કાળો વાદળો વચ્ચે એક પળને માટે દ્રષ્ટિએ પડતું ને જળમય કીરણ છે

રેફ્રેક્ટ

હૃદયને ખાખનાના સંઘળા સાધનોમા મૈત્રી એ ઉત્તમ સાધન છે, અને મૈત્રીમા શ્રદ્ધા, એ ઉમદામા ઉમદા દિસેલો છે

દુર વસતા મિત્રોની બાદી ધણી મધુર છે અસ્ત યતા સૂચના નમ કિરણોની પેઠે તે કામગતા યુક્ત હતા અતઃકરણ ઉપર શોષપ્રદ અસર કરે છે

વૉર્શોગટન અર્થિંગ

મૈત્રી એ સાજનો પડછાયો છે અને તે જીવનના અસ્ત યતા સૂચને પુષ્ટિ આપે છે

હા ફ્રાઉન્ટેન

આપણા આનંદને બમણો કરીને અને આપણી ઉદાસીના નિમાગ કરી રહેને મંત્રી એ સુખમા શુદ્ધિ કરે છે અને દુખને ઝોણુ કરે છે

સીસીસી

આપણે જેવા દોષએ તેવું જ દેખાવું હૃદયમા દોષતેજ બોલવું સંઘળા ખાખતોમા આપણી જાતને સત્યની વશાદાગ બનાવવી અને મૈત્રીના પવિત્ર ધધાદારી થવું

લોગ ફ્રેન્ડ

સંઘળા બળીસોમા મંત્રો એ પરમ પવિત્ર છે ઇશ્વર આપણને તેના ક તા વધારે પવિત્ર કાષ્ઠ પણ આપી શકતો નથી તેના વડે દરેક આનંદ શુદ્ધિગત થાય છે અને દરેક દુખ ઝોણુ થાય છે જે પોતે મીત્ર કેમ બનવું તે જાણેછે તેવા દરેકને મીત્ર મળી શકે છે

રિવર્સ

તમારા માયાળુપણના બીજને વેરી નાખો અને તે સંઘળા તમે તમારા જીવન દમમા જોમ જોમ આગળ વધતા જશો તેમ તેમ તમારી સદ્વૃત્તિને પુષ્ટ કરવા રહેશે તેમને છોડી દેવા અને પાકે આપનારનો બરોસો નાખો કે તે દરેક ખીવાને ઉગારો તેવી રીતે જીવનના

મુધી તમને મિત્રની ખોટ પડશે નહિ

જે એવ બાઈન

કંચન કળ

Grains of Gold

પણી આસપાસ હમેશા શુ બને છે તે સંબંધેના જરા સરખો વિચાર આપણને બતાવી કે આપણી ઇચ્છા કરતા કાઠક વધારે મદાન નિયમ સંબંધી બાજતોમાં આવે છે. કુખદ શ્રમે આનાવશ્યક અને નિષ્ફળ છે આપણા સહેલા સાદા અને સ્વાભાવિક માન આપણે અજાન છીએ અને નમ્રતાપુત્રક આપણી જાતને સતોષી રાખનામાં આપણે પશાળી ચર્મ સમીશ્રુ શ્રદ્ધા અને પ્રેમ—નકાચુકત પ્રેમ સામવાનીના મદાન બોળનાથી પણને મુક્ત કરે છે. આ મદારાજપુઓ ઇશ્વરનું અસ્તિત્વ છે. કુદરતના મધ્ય નિદુમા ને દરેક મનુષ્યની ઇચ્છા ઉપર એક મદાન આત્મા છે કે જેથી આપણામાંના કાઠ ચૂકને કાઠ મુકસાન કરી શકતા નથી તેણે પોતાનો વળગ જાત કુદરતમાં એવો તો જોતપોત કર્યો છે કે જ્યારે આપણે તેમની સલાહનો સ્વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે આપણે જીવત ચર્મએ છીએ અને તેના પ્રાણીઓને જાગી કરવાના તારે ધમપછાડા કરીએ છીએ ત્યારે આપણા હાથ આપણી જાગૃતિએ જાત જાત છે અથવાતો તે હાથો વડે આપણી પોતાની જ છાતી કુદાચ છે સંબંધી બાજતોનો સવ પળાય આપણને નકાનું સિદ્ધાંત આપે છે આપણે પક્ત તામે થવાની જ જ ર છે આપણુ દરેકને માટે તે માગ પ્રદરક છે અને ચાંતપણે સામજવાની આપણે સસ રાજ શુ કરી શકીશુ. આર ઇશ્વરનું ઇંમસન

આનદીપણા સાથે શક્તિનો વાચ હોય છે આના આપણને હવામી સ્થિતિમાં મુકે છે અને નીરાસા શક્તિનો હ સાદ મદ કરે છે. ઇમસન

ધારણ કરવા યોગ્ય વસ્તુઓમાં આનદીપ્તુ એ સર્વોદ્દ છે—તે હૃદયની પુષ્ટિમાં વ ગણાયેલું છે. સમાધ દસ

નિ કપટતા મિત્રિત આનદી સ્વભાવ સાદ્યને આકર્ષક બનાવે છે જ્ઞાનને આનદશ બનાવે છે અને પુદ્ગિને સારા સ્વભાવવાળા કરે છે માદગી ગરીબાઇ અને કુખને તે જોષુ કરે છે અજ્ઞાનતાને તે મિલનસાર સાદાઇમાં ફેરવી નાખે છે અને કુખડાપણને અનુકૂળ માની લે છે. જે એડીસન

સ્થલિત મનને *

(ગજલ—સાખી)

અહો પખી ઉડીને ક્યા બમે આકાશની માહી ?
 મળ મીડી મળે છે શી કહે પખી તને ત્યાહી ?
 પખી દુર દુર ઉડતું આવે નહિ મુજ પાસ
 પિજરે આ ખાલી પડ્યુ તારે માટે ખાસ
 રહીશ તું ક્યા સુધી સાહી ? ઉડી તું આવ અહીં જઈદી
 કરે દુ ખી—સતાવે કા રહીને ત્યા મને પખી !
 તારા વિશ્વ ગમતું નથી રહુ એકલો આપ,
 તારી પશુ તેવી ગતી—હું અહીંને તું ત્યાપ
 મનાઇ જા હવે બહાવા તજ દે રીસ મન પખી !
 વીચારે વાણીએ કર્મે થતી હમ્મેશ તુજ ઝખી !
 તારાં જનાથી જ યુ મગજ સદન વેરાન
 તારા વીશ્વ પ્રિય પખીડા અતી વહુ હેરાન
 ઉડી આવ્ય ઉડી આવ્ય જાલા પખી ઉડી આવ્ય !
 મ્મી દે ખેલવુ છેટ અરે ઉડી અહીં આવ્ય !

મનપત્નીનુ પ્રત્યાગમન

—મદાકા તા—

આવ્યુ પખી ખરર કરતું શાત મુદ્રા ધરીને
 ત્યાગી જાતુ પ્રણયી ઉરને વાત એ કે વડી છે !
 ઝોહો પામે જન દુર રહે સાતિ ક્યાંથી લગીરે !
 પ્રેમી કેરે ઉગ દુઃખીને સાખ્ય ક્યા શોધશે એ !

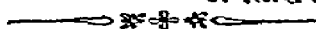
* આ માસિકના ચાલુ વર્ષના પહેલા અકાશ મે “દૂર રહેતા પખીને એ નામક પીસ
 ‘મકરદ ના ઉપનામથી આપેસો છે તે રચેને કલ્પેક્ષ પખી મન—વિચાર તરીકે સેવાતુ છે
 એ રચેને દુ પૂઠ નોટ કરતા મુકી ગયોછુ એ પીસ કર્વો પછી આ પીસ તેના અનુમધાનમા
 જ કરેસો છે મારા આ એ પીસો ઉપલગ દૃષ્ટિથી અગારિક ગિરાવાળી જાસે છે પરંતુ ચહજ વીચાર
 કરવાથી ભાવ સ્પષ્ટતા સમજ જવામા આવશે વીનાર વાળા મનુષ્યને વિચાર—મન એ
 સ્નેહના પાત્રોજ છે

દોસતસિ હ.

—શિખરિણી—

સદયે સાનદે દુર દુર રહે તું ખગ પ્રીતે
હવે આલિંગીને મુજ ઠર વિશે જો રમી હસે
ગાંધ બીલિ બાગી શરમ પથ્યુ તુમી ગાંધ ખરી
નથી દેયા માહે મિલન મધુ ચાતા રીસ જરી
હવે ગાર્તુ મ તુ સ્વર થકી જ ગાણ મધુર જો
વહી મીઠી વાણી વ્યચિત દિલ શાંતિ સુખ બરે
ઉડીને વર્ષાવે પરમહીત પ્રુષો નમ થકી
નમા રેડે ત્યાંથી પ્રુનિત ઉર થારું મળ તજ
સદા મારા માટે અમુન સુખ અ વેપથ્યુ કરે
અને પાણુ આવી નિજ સદન મધ્યે લપી રહે
મને જો દેખાડે દગ સમીપ મૂર્તિ નવલ કા
અનેરા બાવો * હૃદય પ્રકટાવે દીપ નવો

દાવતસિ હૃદય



આશ્વાસન

કરતા કરતી છાંયડી દુ ખ આવે ને જાય
દુ ખ પછી સુખ આવશે સદા દુ ખી નહિ કાય
આ સસારે અવતરી દુ ખી સુખી સદુ દોષ
તરકા પાછળ છાંયડો સદા દુ ખી નહિ કાય
દુ ખ આવે નવ છોડવી દિ'મત જોવી દોષ
દિ'મતથી દુ ખ નાસશે સદા દુ ખી નહિ કાય
સુખમાં અસ્તે મોજથી આગમને નવ લંધ
કાળ થકી માણસ મરે સદા દુ ખી નહિ કાય
સુખને છુટે સવ જન દુ ખ છુટે નહિ કાય
જોવો મનુષ્ય સ્વભાવ છે સદા દુ ખી નહિ કાય
દુ ખના દી તો વદિ જશે સુખમાં વસશે મોય
દિલગીર થશે ન સજ્જનો સદા દુ ખી નહિ કાય

ધીર



અમારા માતૃશ્રીનો શોકજનક સ્વર્ગવાસ

સખાને અસત દીલગીરી ઉપજે છે ચક્રુઓ અશ્રુથી ઉભરાઈ જાય છે, અને હૃદય વિદીવાનાથી ઉદ્ભવેલ ચિત્તક્ષોભે જ્ઞાનતત્ત્વથી વાણીદેવીની વીણાના તારો અવ્યવસ્થ મરી ગયેલી નાખ્યા છે આવી મનોવ્યથાના સમયમાં તત્સમયે હૃદયમાંથી નિકળતા ઉદ્ગારો અતુકજા ભાષાવાળીમાં શીરડીતે અત્ર સુધી શકાય તેથી અમારું હૃદય—ચિત્ત જે રસપ્રભ છે તેજ રસપ્રભ અમારા સુંદર પ્રાદુર્ભાવ ગણ્ય સમક્ષ રજુ કરી રહેના વડે અમારા તમા હૃદયને કાંઈક શાંતિ અને દિનાસો મળશે એવી આશા રાખીએ છીએ

આ મ સાગ્રમાં માતાપિતા એ પ્રલક્ષ દેવસ્વરૂપો છે અને તેમણે પશુ પિતા કરતા માતાનું પૂજ્યત્વ દર્શાવ્યું વધારે શાસ્ત્રમાં મનાયલું છે તેમજ મા એ શબ્દ સઘળા ભાષાઓમાં પ્રથમ શિખાય છે અને સાથી છેલ્લો વિસરાય છે આ ઉપરથી દરેક મનુષ્યની પોતાની માતા પ્રત્યેની કૃત્તે, ધૃણીજ હૃદય ત્રેણીની હોવીજ જોષએ એ સિદ્ધ થાય છે તેમજ પરમાત્માને એક પુરૂષ વ્યક્તિ—પિતા તરિકે પૂજના કરતા માતા તરિકે—જગત્માં સ્વરૂપે પૂજવાથી આપણા હૃદયમાં આધૈાિક દિવ્ય સ્નેહ—જ્યોતિને પ્રાદુર્ભાવ થતો હોનાથીજ પ્રાચીન કાળના રૂપી મુનિઓએ આપણા આ દેવીપથની સ્થાપના કરેલી છે અને તેની યોગ્યતા અને ગૌરવ પશુ મુરમિદ છે—પરમાત્મા પશુ પોતાના શક્તિ સ્વરૂપે—જગદળા સ્વરૂપે આપણા હૃદયમાંની તે વિવન સ્નેહ જ્યોતિના પ્રતિદ્શ રૂપે આપણા મનોરથો સિદ્ધ કરે છે કહેનાનો આશય એ છે કે દરેક મનુષ્યને જગત્પિતા તરફની સર્વોત્કૃષ્ટ બક્ષીસોમાંની એક જે જ મતાજ મળે છે તેની જગત્પિતા પ્રલક્ષ આદત—માતા—જોકે તેમના બદલો વાળી ન શકાય તેના ઉપકારોના સ્મરણમાં તેમની બી ૧૬ તેટલી સેનાનો લાભ લેવાયો છે છતાં સો વરો પશુ જ્યારે મળ પડે છે ત્યારે તેને માટે શોકની પારાવાર લાગણી થાયજ એ સ્વાભાવિક છે વળી આગકમાં આરા નરસા શુભોના જે સન્કારા બધાય છે તે પશુ માતા તરફનીજ પ્રમાની છે અને દેશની જનતિનો આધાર પશુ હૃદય સન્કારો વાળી માતાઓ ઉપર અવલભેલો છે માતા તરફના સ્નેહની જોડી આ જગતમાં દુલભ છે અને કુપુત્રો જાણેલ કલ્પિદપિ કુમાતા ન ભવતિ એ જગત્જહેર છે અને તેથી દરેક આગકને (મનુષ્ય ગમે તેટલી મોળી, ઉમરનો હૃદયપદ્ધતિ કારી કે માતી હોય જના માતાની દ્રષ્ટિએ તો તે આગકજ છે) પોતાની માતાનો સદાને માટે વિરોગ થતા અપ્રતિમ શોખ ઉત્પન્ન થાય એ સ્વાભાવિક છે અને તેમાં પશુ માતા જેવી માતાનું વિરમણ્ય અગર છે

અમારા એક કુટુંબી અમને પોતાના દિલાસાપત્રમાં લખે છે કે—

આપનાં માતૃશ્રીના શોકકારક સ્વર્ગવાસના સમાચાર મળતા પારાવાર દિલગીરી ઉત્પન્ન થાય છે ત્હેમને માટે આપને શોક માય એતો સ્વાભાવિકજ છે પણ ત્હેમના સબંધમાં જે જે મનુષ્યો આવ્યા હશે તેઓ સનને પશુ આ અજ્ઞ મળતા શોક ચર્ચેજ જોષએ કારણ કે તેઓ સદાચારી, ધર્મચાળી, ઉત્સાહી, સદનયીજ, વિગેરે હૃદય અને દેહી શુભોના કથાંતરૂપ

હોઈ દરેકના માન અને નસમાં પાન હતા

છેવટમા અમારા એ સુમાતાના અમારા નાથેના ઉપકારો અકર્ય છે શ્રી જગદંબા પોતાના દિય સ્વરૂપમા અમારાં એ માતૃશ્રીના આત્માને સ્થાન આપેા એ અમારી અનિમ હૃદયગત બાધના—તહેમને શ્રદ્ધાજલીરૂપે સમપણુ હો ! !

અમારા સુઘ ગ્રાહકો જાણી શકયા હશે કે ઉપરોક્ત કારણુને કાષ્ઠ ગત માધ માસનો અક અમો તેના નિવૃત્ત સમયે નગટ કરી શકયા નથી અને તે અક આ કાલ્યુષ્ય પુર્ણિમા પછી મો લવામા આ પો છે અમા । આ વિલખને માટે દરેક નાદ તરતની ક્ષમાની આશા રાખીએ છીએ

માધવ

ચાલુ વર્ષના ચાર ભેટો સખધે અભિપ્રાય—

વેતવળ તા ૨૭—૨—૧૯૧૩

મે શ્રી અમિતાવિજય ના અધિપતિ માહેજ સુઝા

આજરોજ રા ૧—૮— ના વી પી થી ભેટો મળ્યા છે માસીક સાથે રા ૧—૮— ના લવાજમમા આ ભેટો ઘણીજ નસ શાયુમ્તા ાથી શકાય તેમા જરાએ શ નહિ સુરચ વર ન વરપ્રદાન અને ઘણીજ ઠીગ ગણુ કરતા સરસ લાગે છે વિગેરે

રણુછોડાના બહેચરદામ છાયા

હડ વાક ઠી એસ એન કો લીખીરે

શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજના મેનેજર

વિનંતિ સાથે લખવાતુ કે તમારી મોકલેલી ભેટના ટાટ નં ૪) નું વી પી. આ નરાજ મળ્યુ છે જે સ્વિકારી અત્યાનંદ પામ્યા છીએ બાદ જણાવવાતુ કે આ સાથ જણાવેલા મે શીરનામાથી ખીજ બે વી પી. મોકલી માસીક રૂર કરશે

દયારામભાઈ ગોવનભાઈ મેની

સુર વનીયાવ

‘ મહેન્દ્ર ઓરીસ વાડી રગમદાલ વડોદરા તા ૧૨—૩—૧૩

વી પી દ્વારા ભેટો મળતા અત્યાનંદ વિશેષ લખવાને પ્રુક્તાલી ઉપજે છે કે ફોટોમાફસનું કામ ભેટા વીલજ સમ્ય છે ફોટોમાફસ નેટલા રાનીય છે તેટલાજ પ્રસન્નીય છે માત્ર ફોટ રૂપીયાના લવાજમમા માસિક સાથે આવા પ્રકારની ભેટો આપવાના સાદસ માટે તહેમને

ધન્યવાદ થતે છે

લી સ્નેહાકાંક્ષી
એમ એસ જી વડોદરા

આ વધની ઉરોક્ત ચાર બોટા તૈયાર થઇ આજના તર મોકલાવવાનું મમ યશ થઇ અર્થુ છે જેઓના તરથી વીં પી મોકલાવવાના ઓર આવે છે તેમને તુરંતજ મોકલવામાં આવે છે અને માફીના જે ચાતુ આદર છે તેમને ચાતુકમે અમારી સગવડ પ્રમાણે મોકલવામાં આવે છે આ વધની બોટમાં જે ચાર ફોટા આપીએ છીએ તેની રસ શા અમારે મહેલે કરાધી આત્મસ્નાનને હોય યદ્ય જવાના બચથી દ્યુત ને નિશે આપણા આદરો તરથીજ મોના અમિત્રાચોમાના કૃત બે ત્રણ સ્થળ સમાવ્યને લેઈ ઉપર આપ્યા છે તે તરફ સુગ આદરોનું લક્ષ જે ચીએ છીએ કાચુ કે — આર આ બોટો જોશો કે સદજજ વિચાર આવશે કે ૨૧ ૧—૮— ના લગ્નમા રૂા ૨) ના ફોટા તો મળી ગયા અને માસિક બાર માસ સુધી નધાગમા ૭ નળી આપ સર્વે આદરે અદાતુ છે તેથી જાણી શકશે કે આ મર્થમા અમારી તૈન નિચ્ચાથ બુદ્ધિ છે ફક્ત શ્રી જગદલાનાં ધરોમાનને બદોના નચાર કરવાનેજ ઉદશ છે છતાં પણ આ બોટો જ્યાં સુધી આમે જોઈ નથી લાસુધી તેની મદત્તા કરાધી સમજાયર અને તેથીજ ઉપરોક્ત અભિપ્રાયો અન પ્રગટ કર્યા છે લખવાને અત્યંત દીલગીરી થાય છે કે વધની શરઆતથીજ દરેક અકમા બ્રમે પાશા કરીએ છીએ કે આદર ન રહેતુ હોય તો ના લખવી અથવા અક રીશ્યુઝ કરવો છતાં મુએમો અમા દિનકાલ જવા અો લાજમની ઉત્તરણીમા બોટોનું ની પી આવે ત્યારે રીશ્યુઝ કરતુ આવે કરાની મદાસપતા ઓજા બોટો મેદી રાના કરવી શર કરી છે અને આદર રહેવાની કચ્છા ન હોય તો તેમ કરવાની તક પણ વળીવાર આપી છે છતાં આપણા ચાતુ આદરોમાના જે ચાતુ શુભ્ય તરથી ઉપર પ્રમાણે વતન ચતાવવામાં આવ્યુ છે અને તેની માસિકને અમે જે નુકમાનને સગવ છે તમા તેમજો વધારે કર્યો છે આને ના અમે શ્રી જગદલાને મોપીએ છીએ અો તમામ આદરોને ૮ ટુ એમ વખત નધારે છેવટના તક આપીએ છીએ કે જેઓને આદર ન રહેતુ હોય તે જો આ અક મળેથી વળતી પોરે લખી જણાવતુ અ રથા વી પી રવાના કર્યા છી રીશ્યુઝ થશે તો તેમના નામે જાહેરમા મુકામા આવશે

જે આદરોને શ્રી જગદલા ન્યે શ્રદ્ધા ભક્તિ છે તેઓને અમે દિન નિ કરીએ છીએ કે તેઓ આ વધની બોટો મળેથી પોતાના લાગતા વળગતા સ્નેહિ મળધીઓ વિરોમા બતાવના તરદી લશે અને આ રીને દરેક આદર અમેને અકેક રમે નધા આદર મેળવી આપી શ્રી જગદલાનાં ધરોમાન પ્રસંગવતા આ શ્રી અખિકા વિજય મામિકને મદદરૂપ થઇ પડશે દર વરમે ૧ ૧—૮— લગ્નમા જોકે વધારે પડતી રકમ નથી છતાં મધ અદાતુ મનુષ્યને તેટલી પણ મગવડ ન હોય તો ' શ્રી આગામી દુર્ગાનરૂપ મદી ૨૬ ની ૨૫ ગીટીટ ની એક શુક ભરાવવાને ફક્ત પ્રવાસ કરશે તો રૂા ૨—૮— કમીન મેળવી તેમાથી માસિકને લાભ લેવા યત્નિવાન થશે એ દબીકત પણ અમારા સુગ આદરો મોગ્ય રથાને જાહેર કરવા કૃપા કરશે એમ આશા છે

અધિપતિ

ત્દમે પ્રજા છે ? હમણાં જાણાએ કાતપણે પ્રજા

ત્દમાના બાવી પત્ની તરિકે જે નહીં થઈ ચુકેલ છે અને જે ત્દમને આ તપની જગ્યાથી શુભશાન્તિના સદન તરફ લેઈ જતા હતા તે પત્નિકે છે તે પત્નિકે આરે ત્દમે આવે પ્રજા પ્રજા રોકે તે શુ સર્વાવત છે ?

મદલેનો બાવી પત્ની રૂપસિદ્ધ પાતાના કુળની કીર્તિને કલકીત કરે તેવા નથી ને મનુષ્ય પ્રેસરીઆ કરી ત્દમા પ્રજા મા પત્ની દુસ્મનને પીડે જતાવી નારી આવીને કિંદામા મગરો છે ત્દેની સાથે જયમલની પુત્રી દીપણુ લક્ષ્મણ નયથી જોડાઈ શકશે નહિ રૂપસિદ્ધ તુ શુ મુશ્યુથી રહે છે ?

નહિ પણ મદા ! ધરવા પ્રમાણે આ ૭૮૦૦ રહે સુખોપભોગની આદા દી રાક્ષી હોય લામુધી તે વ્યથ પ્રજા ન રેવા યોગ્ય જીવસ તે છે આત્મભોગ વડે કામપણુ શુભ પરિણામ આવી શકતુ હાય તા તે આત્મભોગ આપવો એ આપણી મત્ત છે પણ તે શિરાય તે મૂખતા બરતા અને વ્યથ આત્મભોગ દી રાક્ષા

કલકીરી મુક્ત રહેતુ શુ સાર નથી ? પાતાના ગેરઆગર સાથે મુશ્યુથી રીને નામતુ તેમા પાપ નથી ? ૭૮૦૦ અને ગેરઆગર જે મેના રમ્ય સંસારમત રહે છે તે મનુષ્યો આત્મા મુદર દોષ રહે પણ ૭ મનુષ્ય ગેરઆગર બરેલી ૭૮૦૦ને સિવાય રહે છે તે ધર્મોજ નીચ છે રૂપસિદ્ધ ! આપણે લક્ષ સંબંધથી દી જોડાઈ રાખીશું નહીં

નિષ્કલ્પ મહેસા રાજપુતને ૬૫૦૦ મોટા આધાત થતા તેની દલીલા સાબગવાની તેમ્નીએ ના મ્દી અને તેની પામેથી આવી જતા તેના કૃપ રૂપાવુક્ત મિત્રારનો દરિયાન કપે તે નો ચક્તજ થઈ ગયો વિહારો અને શરમ વચ્ચે પ્રસતો તે અન્યેતજ મ્દો રો તે યોડીવાર કામપણુ નિભય ઉપર આ પા શિરાય ઉભા આ તેવા । તે જોડો પુમાડના જોડે ગોટથી બરછ મરો ૭ રસ્તે ચલેને આ પુમાડો આવેનો દનો ત્વા દોડી ત્ત ને આગળના ચો પાનમા આ ગો અને જે ક બધ કર સમ તેની તજર દ્રશ થયુ બોલ ત રીયા નીચે આવતા એક વિદ્યાન જોડામા નેજરના અગિ સજાવવા ૧૧ આ પો રતો અને ત્વા ૧૧ મેનાપતિનો વિધવા અને ન્દાની પુત્રી શિરાયની જીજી ગ ત્પુત કુટુ મની ૧૦૦ સ્ત્રીએ એકી મગી હતી પસિદ્ધ એક તમીયાનો આદર તજર કરી તે તે જોડામા ખડેલા લાકા એકમા નેના વડે હમણાજ અગિ મુકેસો દતો તે મશાલ દાયમા લઈને મુંદર સુદલે ત્વા ૧૧ દતી રાડીપગમા પુમાડના ૫ પજાને કીધે તેની દ્રશી આ સત્ દ્રશ અ રૂપ થયું અને જગત્ સાકાના અવાજેથી મુશ્યુ પામતી સ્ત્રીએની મુખે પણ તે સાબગી રોકો નહિ જાય કર કાગરારૂપ જેવા બજાગા બેદરતા અમિતી જવાજાએ આકાશમા પહોંચી ૨૬—૬૬૫ અને તેનો ધ્વનિ અને બધ કર દતા રહે જાંથી મુશ્યુ મુખમા ધમી મરેલી જાણાને કામ જગાવી રોકે તેમ નહોતું તે રાક્ષીની પતિ સદ્યસી જની ગઈ હતી આ જવાજામય લક્ષમ પમા—નેદરમા અનેક જાગાએએ પોતાના જીવન નમણી દતા રૂપસિદ્ધ આ બધ કર દ્રશ આગળથી ધજાજ નવાસ અત કમ્બે આલી મરો

અમ્મરે કિલ્લામાં ઘેરાયલા તરફ ઘણીજ ઉદાર શરતોની માગણીઓ લેઈને પોતાના વકીલને મોકલે પો પશુ તેનો ધિક્કાર સાથે અસ્વીકાર કરવામાં આ રો.

તમારા બાલ્યાઈને કહો ' જનાબ મલ્યો ' કે અમારી બાપીકી જમીનની માવીકી ડાહ્યાના જે પ્રધાન કરેછે ત્હેના તરફની કોઈ પણ શરત અમે ઝિંમરી ચકતા નથી અમારી ધારણા પ્રમાણે ' સરજો જરુ ' એ શબ્દ ફક્ત નામર્જીઓનાજ શબ્દમારમાં હોય છ

અમલ પાછો પ્રયો અને અમ્મરે શહેર કબજે કરનાનો નિશ્ચય કર્યો તેજ દહાડે જે સુરજો ડાહ્યાના આવી અને તેથી આગળની પેઠે જે જુગીજુદી જગ્યાએ કાટમાં જે બાગા પગ્યા ચીતોડ ઉપર અત્યારે અમલ ચલાવતી શુગ્રવીર ઓ આથી કરીને કાંઈ ગમરાઈ નહિ નક્ષણીય મૈયમાના ફક્ત બમો માણુમો શિવાયનો દરેક જણ કપાડ મુકો હતો સખ્યાબંધ રાહેરીઓ પોતાની મેળેજ પોતાના કુટુંબો સહિત વિજેતાના હાથમાં ન પડવા માટે મૃત્યુ ચરણ થયા હતા તેમ છતાં તેણીએ હેલો પ્રયાસ અજમાવવા માટે જોટલા રાહેરીઓ એકઠા થઈ ચકયા તેટલા કર્યા અને કિલ્લાની અદર લડવાને માટે ખુશી એવો એકપણ મનુષ્ય રહે ત્યા નુધી કિતાનો બચાવ કરવા નિશ્ચય કર્યો

જે વખતે ાટમાં ગામડા પડ્યા તેજ પળે શુગ્રવીર વિધવાએ તે બંધ કરવા દુકમ આપી દીના અને તેથી કરી થોડા વખત માટેનો સહજ બચાવ દુરમનો સામે ખડે થયો કાદવથી બરેલા મોટા તાકડાના ચોકકાં અગાધીજ તૈયાર રાખવામાં આવ્યા હતા અને દુકમ મળતાજ તે કાટના બાકારામાં ગોમ્તી દેરામાં આવ્યા કિલ્લા ઉપર ન્હાતી પણ નિશ્ચયાત્મક ખુદિની ટાળી કચરાનાળા મેલા ઉમળતા પાણીના મોટા મોટા વાસણો લેઈને ઉભી હતી અને દુરેલી દીનાલ ઉપર કોઈ દુરમન ચડવા ચતન કરતો તો તેના માથાપર તે રડી તેને બાળી મુકતી સ્ત્રીઓ ની પણ કેટલીક સખ્યા પથરા વિગેરે છુગ દેડી ચકાય તેવા સાહિત્યો સાથે ત્યા એકરી થઈ હતી અને તેઓ પણ દુરમનોને ખાળી રાખવામાં બનતો પ્રધાન કરતી હતી કિલ્લામાંની મુખ્ય મુખ્ય સ્ત્રીઓને તો તેમના પતિઓ પુત્રો અને બાઈઓએ જોઈરમાં બળી જવા દીધી હતી અને થોડી જે તેમથી જમી હતી તે આ પ્રમાણે કામમાં લાગી હતી

શહેરના ન્હીરો બ્યારે આ પ્રમાણે કિલ્લાના બચાવ કામમાં વળગેલા હતા ત્યારે રૂપસિદ પોતાની પ્રેમમૂર્તિની માતા પામે આવ્યો તેજે ત્હેના તરફથી ધિક્કારના પ્રતિપાત માથે ફરી ગઈ

નહિ તે બોયો ' એક નિરાશ થયેના મનુષ્ય તરફથી મ્હો ન ફરવો મે જે પ્રતિને કલકિત કરી છે એમ તમે ગણોહો તે મારી થયેલ બૂલ દુ સુધારવા આવ્યો છુ મ્હારી વિલાસવિપતાની જવાબા દવે સમી ગઈ છે અને મ્હારા નસિમના વધારે લલાસ સબોગોને દુ તામે યાઉ છુ ' .

' જે મનુષ્ય રાજપુતાણીએ હત્યુ ' પોતાના જીવનને કીલત કરતા વધારે બ્હાનુ મલેછે તે મનુષ્ય એક શુરવીર તરિકેના મોતને ચોગ્ય રહેતો નથી ચિનેડના અમાનુષિક બચાવના

મતિદાસના કાળા પાના ઉપર કુરતી હકીકત લખવા માટે આ કિશોર પ્રતાપ બાજુસે છ માટે તમે વિજેતાની પાસે ખુશીથી ગયો અને તમારા નામદ હૃદયમાં તમેદારીના બંધન વાળી જીવંતી રહેનો સાથે યુગ્મરો અમારૂં રસિદ તરફની કાંઈ મદદ માગતા નથી

તાજપુતે પોતાનો ઓછ કરડ્યો પણ ત્યાંથી તે ખરેખર નહિ દુમનો લઈ આવતા રૂમનો તરરનો એક ત્વરિત તીરછો દ્રષ્ટિપાત્ આ આગળ વધતા જતા બંધનો પછે તના હદામાંનો ગમ ર નિવ્ય પડત કરતો હતો તે દ્રષ્ટિપાત્ એક ટાપી રહેતા વાધના જેવો હતો તેજી પોતાની તલવાર ખેંચી અને તે શાંત પણ મક્કમ પાને જાકોરાના સુધી જોડા સનામન આગ તરર ચાલ્યો

દુસ્મનો ત્વતથી આગળ વધી આવતા હતા અને દરીયાની છોળની પેઠે આગળ નમરી જતા હતા આગની હરોળ કિશોર નજીક પહોંચી ત્યારે અપાઝપી ધણી સખત હતી વેાવસા સમુદ્રના ટકી ન શકાય તેના નિશ્ચય આગળ તેઓ પાછા પાડા તેમના ઉપર તથાર રાખેલા સાધનોનો વરસાદ થયો બચાવની આ નવિન રીતથી દુસ્મનો ગમનાઇ ગયા તેઓ પાછા હકપા પણ કુરીને હલ્લો કર્યો તેનું પણ તેજ પરીણામ આવ્યું દુસ્મનો જોકે દરેક દુમતામાં પાછા હકપા હતા છતાં કિલો ધણે ઠેકાણે પુગેલો 18 દુસ્મનોની 1 દુકાથી દિદુઓને પણ નુકશાન વેદવું પડ્યું 27 ઉપર આવેલા સિદ્ધ જેના જીવનથી રૂપસિદ્ધ લડતો હતો તે બે વખત સખત ગીને ત્રાપલ થયો છતાં તેણે પમદ કરેલ જગ્યાથી એક તંતુ પણ ખેંચ્યો નહિ રાત્રી પડતાં આ અપાઝપીઓનો અત આ થોડો અને મુસલમાનોને પાછા ફરવાની પ્રેરણ પડી

વેરામતાઓ પોતાની કાજીમરની કુતારથી ઉત્તર ગયા હતા છતાં એનો ખુલ્લો ૧૭ ૭ બીજા દિવસને માટે તેઓ આ દુમતાઓ સામે ટકી શકશે નહિ દુસ્મનોના નેમવાળા અગ્ન્યાઓથી તેમની સખ્યા ધણી જોઈ થઈ ગઈ હતી અને ચાનુ દુમતાઓથી તેમના કામચલાઉ કામ કામ ધણી નજીક પડી ગયા હતા છતાં નિવ્ય કરવામાં આ થોડો હતો 2 એક મનુષ્ય ટકાવી જીવવા એ તુલ રમ ત્યાંથી સામે થયું

સરનાર ચતાજ હલ્લો ચાનુ થયો કિલો ઉપર ચડનાનો પ્રયત્ન કરતા ધણી મુસલમાનો હથે ચરતકે પાછા પગ પણ તેમની જગ્યા તેમના જેવાજ નિશ્ચય વાળા અગ્ન્ય મેનાનીઓથી પુ 18 જવા લાગી અને ઉપરે નિરાશ થતા દિદુઓનો અત્યંત ત્યાગ જતા દુસ્મનોના પગ દર્પા અને કિલો લેવામાં તે રતેલમદ થયા રૂપસિદ્ધ કેટલાક દુસ્મનોને માર્યા પછી એક બદુકો જોણી મરનામાં લાગતા પડ્યો કુરી રાજપુતાણી જે કે ધણે ઠેકાણે લાવત થઈ હતી છતાં ચિતોડના મહાદુર રક્ષકોને હિત રન આવતી આગળ ધસી પણ દુસ્મનોએ ઉદારમરિત પછે પોતાની તખનારો મુકી દીધી અને તેણીને જીવતી પડી લેવા પ્રયત્ન કર્યો દુસ્મનોનો પ્રસારો જાણી લેતા તેણી તરત 7 શહેર તરફ પાછી ફરી અને અગ્ન્યના લેતાનીઓએ તેની પુક પડી જે તેણી હજી લોહીમાં તરભોળ હતી છતાં પોતાની પુક પડનારા પડના તે પોતાને ધોર પહોંચી ગઈ મહેનમ પહોંચતા તેણીએ ફરવાનું બંધ કરા થોડો અને પોતાની ખાજી રહેલી પુત્રીને પોતાની પાસે લેનાવી બોલી—

શ્રી જગદ્બાના કોટાયો । । ।

કોટાયુ નામ	સાઇઝ	કિંગ્ડમ	કોટાયુ નામ	સાઇઝ	કિંગ્ડમ
જહાંગીદાર	કેબીનેટ	૨૧ ૥	ગુપ્તચરવાસિની	કેબીનેટ	૨૧ ૦૫
શાવરવરૂપ	'	૨૧ ૦૫	રથાદિતી	'	૨૧ ૦૫
કેદાર પુનર્જિવન	"	૨૧ ૦૫	રામચંદ્રજનો અબાગમ્	'	૩૧ ૦૫
ચંદ્રમુડ મર્તિની	"	૨૧ ૦૫	મહિષમર્દિતી		૨૧ ૦૫
સરસ્વતિ		૨૧ ૦૫	સકર (દીગ્ગજર)		૨૧ ૦૫
શકર (કૈનાસ)	"	૨૧ ૦૫	કોટશ્વરમાના મહાત્મા કાન્ધાર		૨૧ ૦૫
શ્રી અબાજના જોખની કુદમસાઇઝ	૨૧ ૨		શ્રી અબાજના જોખની કેબીનેટ		૨૧ ૧

ખાસ વહેયવા માટે સસ્તી કોમ્પે । । ।

શ્રી અબાજ અને બહુચગણતા યાત્રા વર્ણન —

૨૧ ૧) ની ૭૧ નકલ ૨૧ ૥ ની ૩૫ નકલ

આ કમ્પે જોખી સખામ આપનામા આવતી થી

દેવી લક્ષ્મીના બહુજા પ્રચારને માટેજ ખાસ ।

શ્રી નવરાત્રિની કથા—(કાચુ પુકુ) ૨૧ ૧) ની ૧ નકલ

" (પુકુ બહુ પીવાણુ) ૨૧ ૧) ની ૫ નકલ

ઉપરના માલની ફક્ત થોડી થોડી નકલોજ એ બાકી વેચવા કાઢેલી છે ગાટે ખલામ થયાપછી મળા શકશે નહિ વહેશે તે પહેલે

શ્રી શક્તિ ધર્મોદ્ધારક સમાજ ચૂડા (કાઠિયાવાડ)

જાહેર खबर

૨૨૦૦ જુન નકલો બાકી છે

જે સદ્ગુરુસ્થાને તેમજ વિદ્યાર્થીઓને સંસ્કૃત નામનુ ઉત્તમ હાનકડુ પુસ્તક જોઈતું હોય તેઓ તીર્થેના શીરનામે ૨૧ ૦—૦—૮ ની ટીકીટ મોકલશે તો કાઢપણુ લીધા શિવાય જો મોકલી આપવામાં આવશે આમાથી ૨૧ ૦—૦—૬ ની ટીકીટ મોકલશે અને ૨૧ ૦—૦—૩ મડગીના લાઈબ્રરી ફંડમાં જશે

લી સેવક

રામપુર બાગીની પોળ
અમદાવાદ

{ -

નૈરધરાય બાપાલાલ દવે
સ્થાપક, આદિત્ય ચુરક મડગી

આતકનિગ્રહ આપધાલયમાં તૈયાર થતા ઉપયોગો

ફોટોમદ આપનો

- ૧ આતકનીગ્રહ ગોળીઓ—જાણી ૧૧૧ આપનારી આપના પાટિક દવા ૧ મત ગોળી ૩૨ ની ૬ ૫ ૧ નો રૂપીઓ ૧
- ૨ વાજકરણ તેલ—ગંધિતા પ્રકૃતિને પાણી લાવી આપનાર હારના ઉપચાર ૩૫ ઉત્તમ દવાય હીમત તોતા ૧ ની બાટલી ૧ ના રૂ ૫
- ૩ આપનિગ્રહ—સાગકાના દળે ૭૨૫ ૨ તાવ ઝાડો જાણ આપના વગેરેને મટાડી તેઓના શરીરને મજબુત તથા પ્રુષ્ટ બનાવનારી ચમત્કારિક ગોળીઓ કિમત ગોળી ૩ ની ૩મી ૧ નો રૂપીઓ ૧
- ૪ ચુદ્ધ મોતીનો ચુ મ્હા—ખોની શક્તિને ટાળી રામેરે તમા આ ૧ નવગોષ્ટ વગેરેને દુર કરે છે હીમત કાળો સુરમે તોલા ૧ નો રૂ ૧૫ તથા ધાગો સુરમે તોલા ૧ ના રૂ ૨
- ૫ નેનાન મ ૧૨—આપના દુષ્ટો જેવા કે ક્રુષ્ણ ૫ ૧ આપ વગેરેને તોડી આપને ચોખ્ખી કરવામાં કદીપણ પાછો ન દહે તેવો ધવાજ કિમત તોલા ૧ ની ગોળી ૧ નો રૂ ૧
- ૬ કામાતક—ઉધરસ મટાડના માટે અકસીર ધવાજ હીમત—ગોળી ૫ ની ૩મી ૧નો રૂ ૧
- ૭ ઠંધની ગોળીઓ—ચોખ્ખી નીલા લાવી મગજને શાંતી આપે છે કિમત ગોળી ૧૬ની ૩મી ૧ રૂ ૧
- ૮ કેચક ગોળીઓ—કષ્ટપ્રત દુર કરી દરન સાથે લાવે છે કિમત ગોળી ૩૨ની ૩મી ૧ ના બાટ આના
- ૯ મહુરવટ—પાણી કમળો બરેલ વગેરે મટાડે છે કિમત—ગોળી ૧ ની ૩મી ૧નો રૂ ૧
- ૧૦ જવરાત—દરેકેષ બનતા તાવના જોસને એકદમ કાચુ ૧૫ લખ મટાડે છે કિમત ગોળી ૪ ની ૩મી ૧ નો રૂપીઓ ૧
- ૧૧ ચદ્રમણી—નમેદ વધરાવના દરસ વગેરે મટાડે છે કિમત ગોળી ૧૬ ની ૩મી ૧ નો રૂ ૧

આ સિવાય ૫૫ કોલેરાપીલ્ગ, કણ તૈન, આયુષ્યનદ્રુ તૈવ, વાત મજા કેસરી તન, અમ્બનાજવ પાક, મહામન્ન મન્નમ હાદરની એગહી, હતમજન, કેશરાદિ ગોળીઓ, સીફી-રીમ પાઉકર, વિગેરે દવાઓ તથા પુતકોની પુરી વિાત જાણવા માટે અમારા આપધાલયના પ્રાધસનિષ્ઠ મગાવવા મહેરમાની કરો.

વૈદ્યશાસ્ત્રી મણીશ કર ગોવિંદજી

જામનગર—કાઠિયાવાડ

શાક્ત પ્રકોર્ણ ૩

અંક ૫ મો

હિ હસ્થાનમા જાહેરો કેવાનો પામેહુ, શક્તિધર્મના તેમજ
કાવ્ય, સાહિત્ય, કળાકૌશલ્ય, નીતિ જ્ઞાન, વીગેરે સખ વી
સમય અને બોધક લેખો ગચતુ અને સવત
અન્માન પામેનુ આસિક પત્ર —

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુત્રે જ્યાર પડે છે)

પુસ્તક ૧૦ મુ દુગણ, પુણામાં, ૧૯૬૮ અંક ૫ મો



પ્રગટ કરનાર —

આધવાન કુબેરજી સવળ

શાક્તધર્માચાર્ય

મેળવ, શ્રી શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજ યુગ (કાઠીયાવાડ)

(અમાલ ૧ થી ૪ સુધીના મેળવને પેટરેજ અને બેઠ માથે મળવ)

વાપક લવાજમ અગાઉથીજ રૂ ૧-૮-૦ બેટના પેટરેજ સાથ

પાછળથી રૂ ૨-૦-૦ બેટ લીના ધુલક નમ્યના રૂ ૧-૩-૦

માહકોને વિજ્ઞપ્તિ

આ માસિકનું વર્ષે કાર્તિકથી શરૂ થાય છે અને અધવચમાંથી આદ્ય થનારને પણ આ સુધી પાછલા નામ શીલીકમાં દરી લાસુધી પહેલા અકથી મોડલી આપી શરૂઆતથી આદ્ય ગણવામાં આવશે

વ્યવહારિક અનિવાર્ય સંજોગોને લેઈ પ્રલોક માસ થયાં આ માસિકના અકો અનિવચિતપણે રગટ થાય છે તોપણ હવે આપતી વૈશાખ પૂર્ણિમાએ ચત્ર—વૈશાખ અક ભેગો રાગી નિયમિત કરવામાં આવશે

બુનતા આદ્યકોમાંના મોઢ મોઢ તરફથી ગયુ વપ પુરૂ થયા પછી નવા વધના નજી ચાર અકા મુગેપોટ રિતકારાં છતાં વી પી કરવામાં આવે છે ત્યારે રીફ્યુઝ કરવામાં આવે છે તેને માટે અમો દિવસીર છીએ જેમો તરફથી એ પ્રમાણે જાયુ છે તેઓ તરફ નજી અકા મોઢલવા ચાતુ રાખ્યા છે અને તેઓ ચાતુ સાલની ભેગ સંધેનાં આ અકમાં છોરો અભિપ્રાયો વાગી અમારા વિદ્યાર તરફ દ્રષ્ટિ કરી અમને થોલ ખર્ચ સાથે ફરી વી ડી કરાતો મોડરે રાગી એમ આશા રાખવામાં આવે છે

માસિકના અમાડના આદ્યકો પણ વચમાં ખર્ચ પડી મયેન પરિચીત રૂઢરયો તરફ નાહુ સાલથો વિનિનિપન સાથે માસિક શરૂ રાખા આવ્યું છે તેમાંના કોષ કોષ તરફથી નજી નજી અકો રિતકારાં પછી અમો વી પી કરવાની તારી રાં રોષએ છીએ તેમાંના મોથો અક રીફ્યુઝ કરવામાં આવે છે તેઓને માટે બહેતર હવે ક આદ્ય નહેતુ થયુ ત્યારે વચમયોજ અંગે વિચારવા નહેતા પણ અત્યાર સુધી અમને ખર્ચ કરાયા પછી અક રીફ્યુઝ કરવો એમાં સંજ્ઞનતા નથી છતાં બન્યું તે ખર્ચ હવે નેઓ તેવા આદ્ય છે તેઓ સર્વ ચાતુ સાલની ભેટો સંધેના અભિપ્રાયો ઉપર પોતાનું લક્ષ્ય આપશે અંગે તે ઉપરથી અમારા વચમ નતિ સહાનુભુતિ ધરાવી વી પી મો મોડર આપશે અથવા તો વી પી આવે ત્યારે વિચારી લેશે એમ આશા રાખવામાં આવે છે

છવટ રાં — માસિક રૂઢી રહેતાનો આધાર ફક્ત આદ્યકના લવાજમ ઉપર છે દરેક દરેક આદ્યકનું લવાજમ વચ્ચે થાય છતાં પણ ચાલુમાલની ભેટો એવી છે ક બાર માસ સુધી અકા મોઢનગ કોષ પણ બચત છે નહિ તેવીરિયતિમાં આવા નુકસાનો ઉપાડી શકાય નમ નથો તેથી આ માસિકના દરેક વિનિનિતકને વિનિનિ કરવામાં આવે છે ક પોત પોતાનો ભેગ તેઓ વી પી રી મોઢલવાને મોડર આપશે તેમજ પોત પોતાથી બનતા નવાં આદ્ય વધારી આપશે

અત્યાર સુધીમાં આ માસિકની નાજી વિચયક સ્થિતિ બહુ નબળા છે અને તેથી બવિધ્યમાં શુ થશે તે અમો કોષ કહી શકતા નથી પણ આ માસિકને કાયમ રૂઢી રહેલું જોવાં ક છતાં મળ્જનો પોતાની બનતો પ્રયાસ કરી પોતાની સહાનુભુતિ દર્શાવી આપશે

પણ અકમાંની વિરુદ્ધિમાં આ માસિક સચિત્ત કરવા સંજયે આ અકમાં કોષક રૂઢીકત આપવાના વિચાર અમોએ દર્શાવેલ પણ આ સુધી અમો આ માસિકને કાયમ રૂઢી રાખવા જોવો ઉપર આદ્યકમાં જોતા નથી ત્યાંસુધી તેનું સાદસ મેડવા માટે હુમ્મન થઈ શક્યા નથી

વિધિપતિ

નમન્મૌલિ શ્રેણિત્રિપુર પરિપથિ પ્રતિ લસત્
 કપર્દ વ્યાવૃત્તિ સ્ફુરિત ફણિ ફૂત્કાર ચકિત
 લસત્ફુલ્લા ભોજ શ્રદિ મહરણ કોઽપિ ચરણ
 શ્વિર શ્વેતશ્ચારી મમ ભવતુ વારીશ દુહિતુ

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુનમે જ્ઞાત પડે છે)

પુસ્તક ૧૦ મુ કાગણ, પુર્ણિમા, ૧૯૬૯ અંક ૫ મો

શ્રી જગદવાની ભક્તિ અને તેના સાધનો—

આપણા આપ શાસ્ત્રોમા ધર્મ અથ કામ અને મોક્ષ એ ચતુર્વગ પુરપાથ માનેશે છે આ ગ્રંથે ધર્મ એટલે પુન મિત્ર સ્વત્ર આદિ દેહના સખધીઓ, જન સમુદ સંખ્યસત્તા વિગેર પદવારિક ધર્મોની સિદ્ધિ તેને ધર્મ ગણેતો છે અથ સિદ્ધિ એટલે દ્ર રાશિ માનેલી છે, કામરાશિ ધર્મોના ભોગો ભોગવવા એ છે અને મોક્ષ એટલે આ સૃષ્ટિની ઉત્પાદક અને તેમાના દરેક જગત્ત માફિ પ્રાણી પદાય ત્રાતમા પ્રતિબિંબિત જીવ બાવે લીલામાત્રથી વિલસતી અને સવને નિયમવશ પર્તાવતી શ્રી જગદવાના ભક્તિ અને અનુમદ્દારા પોતાનુ શુદ્ધ તત્ત્વસ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરતુ તે છે સ્ત્રી પુત્રાદિ પ્રત્યેના યથેષ્ટ ધર્મો પાળવા દ્રવ્યોપાર્જન કરતુ અને ધર્મિય ભોગો ભોગવવા એ તથુ તેા અનેક અનુચેદ કરે છેજ કરતુ કે તેમા કાષ બારે પુરપાથ નથી પણ ઉક્ત ત્રણેની સિદ્ધિ એવી રીતે કરાય કે જેથી કરીને ચતુરથ મોક્ષસ્વરૂપ પ્રાપ્ત થાય અને તેજ એ ત્રણની પ્રાપ્તિ સાધક છે મહાત્મા પુરષો પણ એજ પ્રભોધી ગયા છે જેની પ્રાપ્તિ અતિ મદજ હોય કરીને પુરપાથની આવરપકતા ન હોય અને મન અથવા પ્રાણનો જન્મ જેમા સાધવાનો ન હોય એવુ કાષ સાત્ત્વવિદિત પ્રાપ્તવ્ય ગણી સકાય ।દિ નેગાય વિના અમે અથવા સત્ત્વ પ્રવૃત્તિથી ચતુર હોય તે કરવા મહાત્માએ કાષ સાત્ત્વ લખીને પ્રભોધી નહા અને સાત્ત્વો જો કે ઉપરોક્ત ચતુરવગ પુરપાથ—ધર્મ અથ કામ અને મોક્ષને પ્રાપ્તવ્ય ગણે છે જા પ્રથમના તથુ મોક્ષને અજી મદાયક થઇ પડે તેવી રીતે તેના ઉપભોગ કરવાનો છે

અન્વાદિ સ્મૃતિ અથોમા તેમજ સંહિતાના અથોમા તે અથોના કર્તા રૂપીઓએ આશ્રમ વ્યવસ્થા બાધી છે તે પણ ક્રમ સવ જીવોને કમે કમે ઉપવ્રજામિતુખ કરી અથ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવા મારેજ છે તેમજ ઉપરોક્ત ચતુરવગ પુરપાથમાના સદ્વચ રચાન મોક્ષ પાત પદોઅવા

ખાટે સત્યાગ્રહોમાં કમ ઉપાસના અને જ્ઞાન એ તના ત્રણ સોપાનો વર્ણવેલા છે વ્યવહાર કમો તો સસારપાશને છ' કરનારા હોવાથી તેમજ સસારમાના અનેક જ મના સસારોથી સદજ—સ્વાભાવિક રીતે સંધાય છે પણ સાતસાર નિવેક ક્ષુદ્રિ ભેની જમન થઈ છે તેણે તો પોતાને આ સૃષ્ટિમાં મળેલ જ મ—પાત્રનો વેશ બળવતા છતાં પોતાના મુગ રથને પહોંચવાનો કમ ચાલુ રાખવો જોઈએ અને તે કમ વધાય અમજવા માટે સાલ સો અને સદગુરુનો આશ્રય લેવો યોગ્ય છે

મનુ ભગવાને પ્રહાયયનુ પ્રતિપાદન કરનાર બીજા અધ્યાયમાત્ર કહ્યું છે ૩ —

આચમ્ય પ્રવતો નિત્ય મુમે સર્વે સમાહિત

નુત્તૌ દેશે જપ નવ્ય મુપાસિત યથાવિધિ

અર્થાત્ — નિત્ય પવિત્ર થઇને આચમન કરી સાવત્રી મંત્રનો જપ જપતાં યથાવિધિ સવારની તથા સાંજની સંધ્યાને ઉપાસવી આ રમાણે આ પરમ તાત્પર્યથી સિદ્ધિનો આરંભ બાળ પશુથીજ કરવો આનરવ્યક ગણ્યો છે અને જેન ૭મ આયુષ્ય ક્ષીણ થતું જાય તેમ તેમ જીવત્વ નિહાત્ત જાય શાંતિધન વધતું જાય અને ઉત્તરોત્તર તત્ત્વ સ્વરૂપમા સ્થિતિ થતી જાય તેને માટેજ વાનરમ્થ અને સન્યસન આશ્રમોની વ્યવસ્થા રાખેલી છે

હવે આપણે આપણા મુગ વિષય ઉપર આવીએ શ્રી જગદબાના આપણે સવ ભક્તો છીએ તેથી જગદબાનુ સ્વરૂપ જાણવાની આવશ્યકતા પ્રથમ છે

‘દેવ’ નો વેદગનિક ભાષામા દીપ્તિ અથવા આયુષ્ય દેનારી શક્તિ એવો અર્થ થાય છે તેમજ દેવતાનો અર્થ તે હથ્થર શક્તિના જુદા જુદા સ્વરૂપ પછી તે બાહ્ય શક્તિ હોય કે અત્યંત ઇદ્રિય શક્તિ હોય—એવો અર્થ થાય છે અધિદેવ કળ્પની સાથે આધિત્મિક કળ્પની પુલના કરી જોતા દેવતા એ શબ્દ સમહિરૂપ શક્તિ વાચક છે એમ જણાઇ આવે છે ચંદુ દેવતા એટલે સવ પ્રાણીઓમાની જોવાની આદિત્વ નામની શક્તિ અને આ વિશ્વતુ નેત્ર જે ચૂંચ તે એ શક્તિનુ ચિન્હ છે હરતે દ્રિયનો દેવતા એટલે સર્વ હાથની શક્તિ અને એ દેવતા હંદ્ર કહેવાય છે પદ દેવતા એટલે સવ પામાની શક્તિ એ દેવતાને વિષ્ણુ કહે છે તેજ નમાણે બીજા દેવતાઓનુ સમજવુ હવે દેવ ત્રિલય ખરી ભગિન કરવી એટલે આપણી દરેક મનુષ્યની ઇદ્રિયશક્તિઓ તે તે સમહિરૂપ ઇદ્રિય દેવતાઓને અપણુ કરવી એ છે દેશમાના સવ હાથના દિનને માટે કામ કરવુ એજ હંદ્રની ભગિન કર્યા બર્જાબર છે આદિત્વની ભગિન કરવી એટલે સવ નેત્રોમા હથ્થરતુ અસ્તિત્વ જાણવુ—સવ નેત્રોને માન આપવુ આપણા ઝેરવર્તનથી કાઢતી દ્રષ્ટિને કષ્ટ થવા ન દેવુ આપણી તરફ જોનાર સવને ચેમધુક્ત સ્મિતપૂરક આશિર્વાદ આપવો અને આપણાં નેત્ર વિશ્વની ચક્ષુને, એટલી અનન્ય ભગિની નાપણ કરવા કે આપણો સવ અદકાર નાશ થવાથી વિશ્વના ચેમધુરૂપ પરમાત્મા આપણા મેત્રોમા સવદા પ્રકાશતો રહે બદરૂપિતની ભગિન કરવી એટલે દેશના સવ મગજને આપણુ મગજ એટલે ક્ષુદ્રિ વિચાર અપણુ કરના અથવા આપણા દેશનાથવોના હિત સંબંધને વાસ્તે પોતાના હિત સંબંધને લીન કરી—મેળવી તેમના ઉદારથી આનંદ પામીને તેઓ અને આપણે ભિન્ન નથી એવા વિચારોથી દેશહિત સાધવુ પ્રસાદિ ઉપરોક્ત સવ પ્રથમ પ્રથમ શક્તિઓના દેવ

ગણાવ્યા તે ફક્ત આ દ્રવ્ય સંપિનાજ અને તેટલી તેટલી શક્તિને આરોપણ કરેલા સ્વરૂપો છે પણ આપણે જે જગદળાના બંધનો છીએ તે જગદળા તો સમ્યક્ અનત બ્રહ્માડોમાંની સર્વ શક્તિઓનું સમષ્ટિ સ્વરૂપ છે અને તેની સત્તા નીચે મમરત બ્રહ્માડો અને તે બ્રહ્માડોની નિયંત્રણા ઉપર યોજેલા દેવો પણ આવી જાય છે અને તેજ મહાશક્તિને કેટલાક મહાત્માઓ પરમ પુરૂષ પરમાત્મા કહે છે અને કેટલાક મહાત્માઓ તે પરમાત્મા નિરાકાર હોય તેની આ માહાશક્તિને લઇને સર્વ બ્રહ્માડોને નિયંત્રણ પ્રવર્તાનનાર કાષ્ટ શ્રેષ્ઠ સત્તા છે એમ માની સંક્રિષ્ટાકાશ તેનો માહાકાર કરી શ્રી જગદળા સ્વરૂપે અને અખિલ ચરાચરની ઉચ્ચ સત્તા તરિકે તેનો ચિત્કાર કરે છે ઉપરોક્ત જે પ્રથમ પ્રથમ શક્તિમય દેવો વર્ણવ્યા છે તેના બંધોનું કતવ્ય શું છે તે આપણે કહી ગયા છીએ તેની તુલનામાં આ મહાશક્તિના બંધો તારિકે આપણું કત વ આપણે સમજવાનું છે છતાં તેનો નિર્ણય કવના માટે આપણે અત્ર કહેવું જોઇએ કે એ મહા શક્તિ— શ્રી જગદળા આ વિશ્વના પ્રત્યેક અણુ અણુમાં સુત્રામારૂપે વ્યાપક હોવાથી આપણો આત્મા કે જે અનેક જ મીના સરકારોથી છત્રસ્વરૂપે બદલ થયેલો છે તે શ્રી જગદળા પ્રતિબિંબ અથવા તો મહાન ચત વ સાગરના એક બિંદુવત્ હોય તે પ્રત્યેક આપણું મતવ્ય આપણે જાનવીશું તો તેથી જે વિશાળ કર્તવ્યની જવાબદારી આપણા માથે રહેલી છે તે આપણે સાદી શકીશું

આપણે આપણા આત્મા પ્રત્યેક જે કતવ્ય જાળવવાનું છે તે મુખ્ય એટલુંજ છે કે તે આત્માનું ખરૂં સ્વરૂપ ઓગળવું અને એ આત્મ સ્વરૂપ સમષ્ટિરૂપ જગદળાનું જ બિંદુવત્ ચૈતન્ય હોવાથી ઘટાકાશ અને મહામશની ઉપાધિ જેમ ઘટ અને મહાને દેવ સ યતા મહદાકાશ રૂપે એકરૂપ થઇ જાય છે તેમજ આ બિંદુવત્ ચૈતન્ય અનત મહામાગરમાં કર્મફલ અને માયાની ઉપાધિના પરમ યતાજ એકરૂપ થઇ જશે આ ક્રમ કે જેને મહાપુરુષો પરમ ધર્મ કહી ગયા છે તે પ્રાપ્ત કરવાના સાધનરૂપ ઉપરોક્ત કર્મ ઉપાસના અને જ્ઞાન એ તથા મુક્તિ શિખરે પહોંચવાના મોપાના છે

૧ ક્રમ —

આપણા આત્માઓએ અધિકાર પાત્રે રતાન સંધ્યા, જપ દોષ સંધ્યાય, દેવપૂજન આતિથ્યાદિ યમ નિયમ આસનાદિ અષ્ટાંગ યોગમાંની પૂર્વ ભૂમિકાઓ સદૃશની સેવા સંસારોનું અવજ વિજેરની સત્કર્મમાં ગણના કરેલી છે આ કર્મો સક્રમ અને નિષક્રમ બે પ્રકારના છે સક્રમ કર્મથી અધિક મુખો અને સ્વર્ગદિ ભોગો પ્રાપ્ત થાય છે પણ ઉચ્ચાધિકારીન તો નિષક્રમ કર્મજ યોગ્ય છે નિષક્રમ કર્મથી ચિત્તશુદ્ધિ દ્વારા તે હૃદય ધ્યેય સ્વરૂપ શ્રી જગદળાની મુક્તિ તપ્ત ખનવા યોગ્ય યોગ્યતા ધારણ કરે છે અજ્ઞાન ભોલ એમ સમજે છે કે કર્મ કરતા કર્મની ફરસિદ્ધિથી વધારે સુખ મળે છે પણ તે બોલુ છે શળ કર્મના કરતાં અધિક સુખદાયક હોય શકતું નથી, સુખ એ કર્મરૂપી વસ્તુ તમે દેશવર્ણ હોય છે ખર્ગ કર્મ કર્યા પછી થતો આનંદ મોક્ષની એક ચીજુગારી અથવા અજ્ઞાન આત્મસાક્ષાત્કાજ છે તે તમને શુદ્ધ નિર્ભગ અને પરમાત્મ સ્વરૂપમાં લીન બનાવી દે છે આ આનંદજ કર્મનું નિશ્ચિત

લાલ મળે છે

શ્રી જગત જનુની મહામાયાની કૃપાથી તમે આથી પણ સારી ભેટ આપવાને સક્તિવાન થાઓ તથા શ્રી અનિતા વિજયનો બહેનો ફેલાવો થાય એવું ખા. અતઃકરુણી છુટ્ટીએ બીએ

શ્રી શુભેચ્છક

રમણીલાલની વતી

લાલાજી હરીદાસના નથામ

ઝરીઆ તા ૨૩-૩-૧૩

પરમ સ્નેહિ બાઇ

તમારા તરફથી મળેલ વી પી લેખ લીધું છે તે હજે ના ને અચૂં. છનીઓ તમારે મોકલાવી છે તે સાનદાયપથી નિહાળત નિહાળતે આપના સંદર્ભનું મહેનત બન્યવાદ આપી ફેલાવો છે

છનીઓમા છઠ્ઠાર રવરપિણી જગદલા મધુ ટેલરવધ રિગેરે ખાલ આપક છે

છેવટ તમારા પ્રયાસને અધિકારિક ફાલ હ હુ હુ

મખોલાલ રેવશર દારી

મેમાલ કોમ સંવાવસ

તા. તા ૨૩-૩-૧૯૧૩

શ્રીકૃત મહાશય શાક્રત ધર્માચાર્ય શા ગા માધવલાલ

સખવાને આનંદ થાય છે કે શક્તિ ધર્મોદ્ધારકમાજ તરફથી કરાસે અનિતા વિજય માસિકી યગદ થાય છે તેમાના વિષયો માન સાથે મન આપનાતા ઉપરાંત છતીદારીકે નોવેલ આપવામા આવે છે તેની તેમા ઓર વધારો થાય છે શ્રી અનિતા વિજયનું લવાજમ ? આહકો તરફથી આપવામા આવે છે તેનો બદલો દર વરસે અપાતી બેટોમાજ વળી નવ છે આટલુંજ નહિ પણ લવાજમ કરતા બેટોની ટોમત વધારે આહકોને મળે છે આના ધર્મસર્વના યગદ થતા મારીકના ધર્માચાર્ય પોતાના હીન તરફ ન જોતા આહકોને શ્રીકૃત અર્થ રહસ્ય સખવાવનો પ્રયત્ન કરના ને સાદસ ઉગાવે છે તેમા શ્રી અનિતા સદાય થાઓ આ સાથે ને બેટો મારા તરફ આવી તે મે તપાસી તેમજ છતર વિદ્યાગીએ તપાસી તો એક અવાજે આ પરીપાટારી ધર્માચાર્યના સાદસને અતી હપ સાથે વધારી બરિ મમા આમાદી મવા છઠ્ઠે છે આજસુધી અપાયલી બેટો જો કે સરસ તો હની પણ આ સાલની બેટોએ હદ વાળી છે તેમા લવાજમ ઉપર સુરત ન સખતા આહકોના મન રજન કરવા ઉપરાંત શ્રીકૃત અર્થ રહસ્ય જણવાના કરેલ તપાસવી હું તેમજ માફ નિહાન ફોલિમ ના પ્રુથી થયુ છે

આના થા 'કે કાર્યની ઉત્તરિનો આધાર આહકો તરફથી મળતા લવાજમ તેમજ અન્ય સખી ગૃહસ્થોની ઉદારતા ઉપર રહે છે તો શ્રીની કૃપા છઠ્ઠનારાઓએ લવાજમ સખથે વગર

ઉવરાણીએ નાણા પગાર કરવા એ વિદ્વાનોની ખાસ ફરજ છે તેમજ આ માસીકના અન્ય ગ્રાહકો મેળવી આપણી આ બાબ સરકારને ઉછેરી સુધાન વચમાં લાવવા ફરક માણસે પ્રયાસ કરવો ઘટે છે

શ્રીની આગાહીસાર કૃપારસાદી વડે આવા સુભ રહસ્યો ફેલાવવાના પ્રયાસમાં શ્રીશ્રી થાઓ એવી શ્રી પ્રત્યે પ્રાર્થના છે

માસિકના અંગે ભેટોના વખાણ કરવા આવશ્યક હોવા છતાં લ બાણ બધે ઉપરના દર્શાવેલ અતિશયોક્તિ વિનાના શબ્દો શુદ્ધ મનવડે લખી વિરામ પામુ છું

લીં ૩૧નો સેવક
જોવી લલુ માવજી વકીલ
તા જય શ્રી અંગિકા

ઝવડીઆ તા. ૨૫/૧૧/૧૩

શ્રી શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજના મેનેજર સાહેબ સુધ.

શ્રી અંગિકા વિજય ની ચારે ભેટો અમને મળી છે આ માસીક માટે અમને દહાં ચિરાય ચાલતું નથી કે પોતાતા ગળ ઉપરાંત કામ કરી બતાવી ગ્રાહકોને સંવૃદ્ધ રાખવા પ્રયત્ન કરે છે આ માસીક લવાજમના પ્રમાણમાં ભેટો ઉપર ખ્યામ પહોંચાડના ખાતરી થાય છે કે તદ્દન સુધન નેવુજ છે આવું એક પણ માસીક સાહસ હવે સુધી કરતું નથી એમ અમારું માનવું છે ફોટોગ્રાફી કામ ધણુંજ સાફ છે સ્ક્રીન સ્વરૂપનો ફોટોગ્રાફ પૂર્ણનીય છે તે તેને માટે ખાસ મારી પસંદગી દર્શાવી આપવી ઘટે છે

લીં ૦
પી જે. બદ માસા

આ અંગિકાઓ ઉપરાંત હજી ભેટો મોકલવાનું કામ ચર હોત ખીન અંગિકાઓ મળે નય છે છતાં સ્થળ સંકેતને લેઈ આટલા અંગિકાઓ પુરતા લેખીએ છીએ એક દર રીતે આ ભેટોની જ કિંમત લવાજમ કરતાં વિશેષ હોવાથી તેમજ ભેટના ચારે મોડા શ્રી જગદલા પ્રત્યેના અંકિત બાવને પોષનાર હોવાથી અમારી આ કામના નિસ્વાય વૃત્તિ પ્રદર્શિત કરવા સાથે ગ્રાહકોને સંપૂર્ણ સંતોષ આપવા અમે શક્તિવાન થયા છીએ અને તેથી શ્રી જગદલા પ્રત્યે અદા ધરવતા સભ્યોને શ્રી અંગિકા વિજયના મંદક થવાનો અમે નિઃકપરે આશ્ચરી કરીએ છીએ

આધ્યક્ષાન કુમેરજી ગવળ શક્તિ ધર્મોદ્ધાર
સુધ (માસીવાત)

વાણી વિલાસ

ધ્રુમ ગીતાલી નામના એક મુસલમાન શાધુ વિશે એમ કહેવાય છે કે તે બધું જોતો ત્યારે એક ચત્રે મોડી રાત સુધી વાગીને પોતાની અજાણની જોરડીમાં લઈ ગયો

સ્વપ્રમા તેને જાનદેવતા (પ્રવાણ ગિજાર)ના હયાન થયા અને તેણે તેના ના અને ના મા
પુત્ર મારીને જગતનુ સવ જાન આપનાવું કહ્યું તુ પુત્ર આત્મજ્ઞાન ધરાવનાર પ્રમામ ગીઝાલી
એ તેના અસ્થિધાર કરીને ફક્ત પોતાને મોડી રાત્રીમાં વાચવાને ચાલે તેટલું તેમ માત્ર
છેક પાસેના માગ કરતાં લાખો માર્ગજ તેને ગમ્યો કારણ કે છુપાઈને શુપ્તરૂપ પાછલે નારણેથી
સ્વપ્રમા લાખન થવાની તેની ઇચ્છા નહોતી

નાજાની મર્યાદાઓ —

જેમ કહેવાય છે કે દ્રવ્ય વડે આપણે હરકોઈ મીજ ખરીદ કરી શકીએ છીએ જવાબ :
હા અને ના બંને છે

આપણે ખોરાક ખરીદી શકીએ પણ	ખાવાની રૂચી ખરીદી શકતા નથી
દવા	આરોગ્યતા
જ્ઞાન	બુદ્ધિ
મિત્રમળાહ	આત્મક
સોબતીઓ	મિત્રો
સુલાયમ બીજાના	રાત્રિ નિદ્રા
નોકરો	વફાદારી
બપોરો	સુખીજીવન
ચુપકીદી	શાંતિ

જ્ઞાતાઓ —

૧ કોઈ જ્ઞાતા છે અને પોતે જ્ઞાતા હોવાનું જાણે છે તે જ્ઞાતા છે—તેને અનુસરો

જે કોઈ જ્ઞાતા છે પણ પોતે જ્ઞાતા હોવાનું ને જાણતો નથી તે નિઃજ્ઞાત છે—તેને
જાગૃત કરો

જે કોઈ અજ્ઞાત છે અને પોતે અજ્ઞાત છે એમ ને જાણતો નથી તે મૂખ છે—તેના
ત્યાગ કરો

જે કોઈ અજ્ઞાત છે અને પોતે અજ્ઞાત છે એમ જાણે છે તે એક ખામશ છે—તેને શિક્ષણ
આપો

આવશ્યક નિયમો —

૧ તમારા ધરને સુઅવસ્થિત રાખો વ્યવસ્થા એ એક સોદસ્યુષ્ક છે આરોગ્યના સુખ
અને લક્ષ્મીને તે આવશ્યક છે દરેક વસ્તુને માટે સ્થાન અને દરેક વસ્તુ તેના સ્થાને

૨ તમારા સાહીત્ય—રાચગ્ગીલા બને તેમ થોડા પણ સુદર અને ચોખ્ખા રાખો ઉપરા ઉપરી
ખામશથી માવધ રહો કોઈવસ્તુ નવી પ્રાપ્ત કરો કે ધુનીનો ત્યાગ કરવો—ખૂબ સાવેજ તમે
રાખીશકતા નથી

૩ જીવન પ્રવાસમા આગળ વધતા જાઓ તેમ તેમ સુધરતા જાઓ કઢીપણ ઉતાવળીવાપણ ન કરતા તેમજ લાસરીચાપણું પણ ન કરશે તમારા હાથોને જે કરવાનું મળ્યા આવે તે સંપૂર્ણ કરવા ઘેર તમારા મનમા એક સમયે એકજ જાગૃત ધારણ કરો જ્યારે તે પકવ થાય ત્યારે તેને બહાર કાઢો

૪ તમારા શબ્દને તમારી જાતભાટના કાપડા તરીકે સ્થાપન કરો તમારા વચનોને અનુસરો

૫ તમારું મૃદકાપને નીચમીત કરો સાત કલાકે એક કલાક આરામ ભોગવો કામ કરવામા અને સ્થવામા ન મધ થાઓ અને બીજાતિ માટે થોઓ

૬ તમારા શરીર—રચને ચાલતે રાખો પણ ભગામ કઢી છોડી ન દેતા

૭ બહેલા હિંદો પહેલા કમાડ ઉપર આખા દીવસનો આધાર છે

૮ યાદ રાખો કે—સ્થીર હૃદય, નીમજ મગજ અને તાણુ શરીર એ આરોગ્યતા છે તમ રી મીતાઓને તમારી સાથે જીજ્ઞાસે ન સહ જતા મગજ અને શરીર બંનેને સાથે નોંદા સેવા ધા

આરોગ્યતાની કહેવતો —

મુરદી મજેજમા થઇ આવે છે પણ તેને દુર કરી વીધમ છે

સાર આરોગ્ય અમૂલ્ય છે છતા પણ તે મૂલ્ય સિવાય મેળવી શકાય છે

વ્યાધીની સાથે સર્વોદ્દેષ બચાવ સાદુ જીવન છે તમારો ખોરાક જરાજર ચાવો કારણ કે તમારી હોઝરીને દાત નથી મુરદી ખોતાનો ખોરાક ચાવ્યા કીવાય ગળી જાય છે પણ તે સાથે તે દગાના પથત પણ ગળી જાય છે

ચોખ્ખી હવા ભેદીને શુદ્ધ કરે છે અને શુદ્ધ ભેદી તમને વ્યાધી સામે ટકાર થયો તેવા જતાને છે

એક બોલ જોડતો અટકાય એક શર જોડતો દુરમીની જરાજર છે

શાહનશાહ વીલીયમના મુદ્રા લેખો —

જર્મન સંદેનશાહના રેજલ ઉપર નીચે પ્રમાણેના મુદ્રા લેખો ટાંગેલા છે

દુખના વખતે કદ રહે

અપ્રાપ્ય વસ્તુની ઇચ્છા કની નીરર્થક છે

નામ ચમોલ સમયમા સતોષ માનો દરેક વસ્તુમા સ્વયં હોય તે જુઓ

દુખનો હજારો કલાકોમા તમારી જાતને એકાદ શુભની કલાક વડે દીલાસો આપો

નિરતરના વીજ્યમાં પરીણામ પામે છે એ વાત જાણવી એ અનિશ્ચય ઉત્સાહ આપનાર છે

પાપી મનુષ્ય અને મધુ પુરુષના જે તફાવત છે તે એકે કે — તેમાંના એકે આતુર પહે પ્રયાસ કર્યો છે તે સંજયે ચિંતન કર્યું છે અને પરીણામમાં બરાબ પ્રાપ્ત કરી છે ત્યારે બીજાએ આતુરપણે પ્રયાસ કર્યો છે તે સંજયે ચિંતન કર્યું છે અને પરીણામે બરાબ પ્રાપ્ત કરી છે ૫૨૦ એક પ્રકારની છે મન પથ એક જ રિતિએ કામ કરે છે દરેક દ્રશ્યતામાં શરીર પથ એક જ પ્રકારનું છે પથ દરેકે પોતાના ૫૨૦ મન અને શરીરનો જુદા જુદા ઉદ્દેશથી ઉપયોગ કર્યો છે

તેથી જો નિરતર અસત્યની પછવાડે દેરાનાવાની અને સત્યનો અસ્થિતિ કરવાથી એક મનુષ્ય પાપી બને છે તો તેની જ રીતે એ પણ ચોક્કસ છે કે પવીત્રતાની ઇચ્છાને નિરતર વળગી રહેવાથી અને દુશ્મનોને દ્રુપણે ત્યાગ કરવાથી એક મનુષ્ય પાત્ર થવો જોઈએ

કાંઈ મનુષ્ય પાપી બને તો તેમાં તેના પોતાનો જ દેવ છે એ શું આપણે તથા જાણતા ? તેણે તેમ કરવું પસંદ કર્યું છે એ તેની તે જાનતમાં પસંદ ન હોત તો તેનામાં પાપની વીણામાનતા જ ન હાત કારણ કે મનુષ્યે ફક્ત પોતાની મેગે ચાલનારા વત્તો જ છે

નીતીપરાયણતાના ઝડાસુએ માફ રાખવું કે પોતાના અનીતીમાનપણાને માટે તે પોતે એકલે જ ઇપકાને પાત્ર છે કારણકે તે પોતે જ અસત્ય હોય તેના ત્યાગ કરી જે સત્ય હોય તે જ મહાજ કરવા શક્તિવાન છે સદુશ્મનોના સપૂષ્ણપણે સ્વિકારીને પોતાના સમગ્ર વિચારો અને કાર્યો વડે પોતે તે સદુશ્મનોને જ અતુમરશે એવો દ્રઢ નિશ્ચય તે પોતે રાખી રાકે છે

નીતિપરાયણના એ પ્રાપ્ત વસ્તુ હોઈને તેના રસારસાદને માટે જેઓ તૃષ્ણાતુર છે તેઓ જ અખિનિ કલા યોગ્ય છે

શરૂઆત કરનારે પોતાના મનના મધળા સહયો છાંડી દેવા જોઈએ અને પોતાના શ્રમોની પછવાડે ૭ કીર્તિવત્ દેહાવે નિશ્ચિતપણે પ્રાપ્ત થનાર છે તેના તરફ દ્રષ્ટિ રાખીને પ્રવળ ઉત્સાહ ધારણ કરી વફાદારીથી કામચલાયક થવું જોઈએ

મન ઉપર અકુશ

ઝડાસુ જ્યારે પરમાત્મ તત્ત્વની શોધમાં હલુકા થાય છે ત્યારે તેણે આચારમાં મુકવાની સુરક્ષા જાળવવાની એક તેના પોતાના મનને અકુશમાં રાખવું એ છે આ કાર્ય કેવું સમ અને સુચકેલ છે તે તો ફક્ત જેણે આ દિશામાં પ્રયત્ન કર્યો છે તેઓ જ જાણી શકે છે જ્યારે આપણે વિચારોને અકુશમાં રાખવા વિશે વિચાર કરવો શરૂ કરીએ છીએ ત્યારે જ આપણું મન સવદા કવી નિરકુશ સ્થિતિમાં રહેતું છે મગજના કોઈ ફાટા કે વિચાર તરંગ રૂપી દરગ કપર સ્વાર થવામાટે કેવું હોશીકું છે અને દરેક પ્રકારની સૂચનાઓને અવલગના કેવું તાત્પર્ય હોય છે એ આપણા જાણવામાં આવે છે ઉદય વિનાના કટકતા વિચારો

આપણે કૃતો બધો અમૂલ્ય સમય નિરચક બરમાફ કર્યો છે તેવું અવલોકન કરવાનું કાર્ય કૃત્યુતબધુ ચોક્કાવનાર અને શરમ ઉપજાવનાર છે તેજ સમયનો આપણે કાષ્ટ કાપ પરત્વે સદુપયોગ કર્યો હોત તો રહેનાર્યા આપણે દૃઢ અને લઘ્ય ચાગ્રિકાળી બની શક્યા હોત અથવા તો જાહેના નિદિધાસથી આપણા જીવન મરહારી બને આપણા હૃદય નિશુદ્ધિને પ્રાપ્ત કરે આપણી નિષ્ઠા વૃદ્ધિ યામે અને દૈવીશાનના બહારરૂપ આપણે બનીએ તેમ વિચારેના સિતનમા આપણે તેજ સમયનો સદુપયોગ કરી શક્યા હોત

મને એમ જણાય છે કે મનુષ્ય જે વિવિધ આ સત્ત્વથી પરિચીત થાય છે તેજ દિવસ રહેતી જીવગીતિ મહુકાન દિવસ છે

પ્રથમ તો મન અકુશમા રહેવાનો અગ્નિકાર કરે છે પોતાની સતતત્ત્વા બળથી રાખના કમજોર અણુપણાટાયલો વહેરો જેમ લગામ ચડાના નથી હોતો તેવી સ્થિતિ મનની પણ આ સમયે હોય છે પણ આપણે જો વિચારને અકુશમા રાખવાનો કાષ્ટ પ્રયાસ કરના કમજોર હોઈએ તો આપણે બધીજ ધીરજ રાખવાની આનુષંગિકતા છે અને મદકતા વિચારોને ફરીથી અને ફરીથી અને ફરીથી— એમ વારંવાર પાછા ઢેકાણે લાવવા જોઈએ વારંવાડીએ આપણે નિરાશ અને નાહિમત થઈ જતા જણાઈશુ અને કઠાણો આવતા પ્રયાસ છોડી દેના લક્ષ્યાઈશુ છતાં પણ તે કાર્ય ઉપરથી હાથ ઉઠાવી લઈશુ તો તે ખરેખર બચકર આત્મિકરૂપ થઈ પડશે

મન ઉપર હસાવવાની પહેલી બાનતોમાની એક ધીરજની આનુષંગિકતા છે ઉત્તારણ કાર્યથી કાષ્ટપણુ ત્યાગમા કાષ્ટ પ્રાપ્તિ થઈ શકતી નથી તેથી ત્વરા કરી નિષ્ફળતા અનુભવથી તેના કરતા ધીમા પ્રયાસથી વિજય પ્રાપ્ત કરવો એ વધારે સારું છે આ કાચમા આપણું મન રેનાપણું ન હોવાથી રખેને તે કઠાણી જાય અને તેથી કરીને હાથ ખરેલા આ સુંદર કાચને માટે નાલાયક થઈ બેસે! માટે આરબમા, વધારે પડતો શ્રમ મનને ન આપવો અથવાતો વિચારોને ઢેકાણે લાવનામા— લક્ષ્ય સિતન ઉપર સ્થાપન કરનામા વધારે પડતો વખત ન ગુમારવો ઉપર આપણે આ કાચને સુંદર કહ્યું તેમ તે ખરેખર સુંદરજ છે કારણ કે મનના વેગોને મનુષ્ય જ્યાસુધી તામે કરી શકતો નથી ત્યાસુધી તે ખરેખરો મનુષ્ય નથી

શરૂઆત કરનાની સારી રીત એ છે કે તેને માટે ખાસ વખત— અને તો સહારમા વહેલાનો વખત— મુકર કરવો પ્રારબમા તે દશ મીનીટ સુધીનો પછી વીજ મીનીટ સુધીનો હોવો જોઈએ એકાદ બે બઠનાડીયા પછી ક્રમે ક્રમે આ વખત વધારી અરૂધી કલાક સુધી વધારવો અને આ પ્રમાણે ધીમે ધીમે લક્ષ્ય સિતનના કાર્યમા મનને પરિચીત કરવું

એક દબ્બ લેવો અને તેવું મળતું કરવું એ બધું શ્રેયસ્કર છે દાખલા તરિકે જ્યાં સર્વ દ્યો દયામાના સૌદયનો વિચાર કરો તેની સમિત કૃતલી હિતકર અને સુખાભાસનાળા છો! તે બીજાઓ પ્રત્યે કેવી રીતે વતનમા મુકી શકાય? તેનો ઉપયોગ ક્યારે થઈ શકે? તેવું પ્રશ્નકરણ કરો ફરક વેષરથાતથી તેના સૌદયનું નિરિક્ષણ કરો કદાચ તમને જણાશે કે તમારું મન

નિરતરના વીજ્યમાં પરીણામ પામે છે એ વાત જાણવી એ અનિશ્ચ ઉત્સાહ આપનાર છે

પાપી મનુષ્ય અને મધુ પુરુષના જે તફાવત છે તે એકે ? — તેમાંના એક આતુર પહે પ્રયાસ કર્યો છે તે સમયે ચિત્તન ક્યુ છે અને પરીણામમાં બ્રહ્મ પ્રાપ્ત કરી છે ત્યારે બીજાએ આતુરપણે પ્રયાસ કર્યો છે તે સમયે ચિત્તન ક્યુ છે અને પરીણામે બ્રહ્મ પ્રાપ્ત કરી છે ઇચ્છા એકજનકારની છે મન પશુ એકજ રિનિએ કામ કરે છે દરેક દ્રવ્યતામાં શરીર પશુ એકજ પ્રકારનું છે પશુ દરેકે પોતાના ઇચ્છા મન અને શરીરનો જુદા જુદા ઉદ્દેશથી ઉપયોગ કર્યો છે

તેથી જો નિરતર અસત્યની પછવાડે દેશનાવાની અને સત્યનો અસ્તિત્વ કરવાથી એક મનુષ્ય પાપી બને છે તો તેવીજ રીતે એ પશુ ચોક્કસ છે કે પવીત્રતાની ઇચ્છાને નિરતર વળગી રહેવાથી અને દુશ્મનોને દ્રુપણે ત્યાગ કરવાથી એક મનુષ્ય પવિત્ર થવો જોઈએ

કાંઈ મનુષ્ય પાપી બને તો તેમાં તેનો પોતાનોજ દોષ છે એ શુ આપણે નહીં જાણતા ? તેણે તેમ કરવું પસંદ ક્યુ છે જો તેની તે જાગૃતમાં પસંદ ન હોત તો તેનામાં પાપની વીધામાનતાજ ન જાત કારણ કે મનુષ્યો ક્ષણ પોતાની મેળે ચાલનારા વસ્ત્રો છે

નીતીપરાયણતાના ઉત્સાહને માઠ રાખવું કે પોતાના અનીતીમાનપણને માટે તે પોતે એકતોજ દેખાને પાત્ર છે કારણકે તે પોતે જે અમત્ય હોય તેના ત્યાગ કરી જે સત્ય હોય તેજ પ્રકટ કરવા શક્તિવાન છે સમજીએ તો સપૂણપણે રિવકારીને પોતાના સ્વધર્મા વિચારે અને કાર્યો વડે પોતે તે સમજીએજ અનુમરશે એવો દ્રઢ નિશ્ચય તે પોતે રાખી રાકે છે

નીતીપરાયણતા એ પ્રાપ્ત વસ્તુ હોઈને તેના રસારનાદને માટે જોએ તુલ્યાતુ છે તેઓજ અભિનંદના યોગ્ય છે

શરૂઆત કરનારે પોતાના મનના સ્વધર્મા સહાયો છાડી દેવા જોઈએ અને પોતાના શ્રમેની પછવાડે જે કાર્તિવત સ્થાવો નિશ્ચિતપણે પ્રાપ્ત થનાર છે તેના તરફ દ્રષ્ટિ રાખીને પ્રમજ ઉત્સાહ ધારણ કરી વશદારીથી કામચલાુ થવું જોઈએ

મન ઉપર અકુશ

જીવંતુ જ્યારે પરમાત્મ તત્ત્વની શોધમાં ઉદ્યુક્ત થાય છે ત્યારે તેણે આચારમાં મુકવાની મુશ્કેલ જાગૃતીમાંની એક તેના પોતાના મનને અકુશમાં રાખવું એ છે આ કાર્ય કેવું સમ્પન્ન અને મુશ્કેલ છે તે તો ક્ષણ જોઈએ આ દિશામાં પ્રયત્ન કર્યો છે તેઓજ જાણી શકે છે જ્યારે આપણે વિચારીને અકુશમાં રાખવા વિશે વિચાર કરવો શરૂ કરીએ છીએ ત્યારેજ આપણું મન સવશ કવી નિરકુશ સ્થિતિમાં રહેલું છે મગજના કાંઈ કાંઈ કે વિચાર તરંગ રૂપી ટરંગ ઉપર સ્વાર થનામટે કેવું હોશીયું છે અને દરેક પ્રકારની સૂચનાઓને અવલખવા કેવું તત્પર હોય છે એ આપણા જાણવામાં આવે છે ઉદ્દેશ વિનાના અટકાતા વિચારો

“ દુનિયાને ખરા ગુણદોષ બતાવી સ માર્ગે દોરવી પશુ તે ખરી દરજ બજારનારા લાખોમાં દોઢકેજ બાગે મળી આવે છે

એ સામળી બૂખણે ઉત્તરમાં કહ્યું કે ‘જહાપનાહા’ ઉત્તરરૂપ વિષે નિચાર કરતા આપણે મનુષ્યદેહનું અવલોકન કરીએ છીએ તો તેમણે પણ સારી અને શોભાપમાન વસ્તુ બહાર પ્રગટ બતાવી છે, અને નકારી દુર્ગંધી વસ્તુઓ અદરતા બાગમાં ગુપ્ત રાખી છે તો સદરજ કુદરતી નિયમને અનુસરી અમે કવીયો પશુ મદાન પુરષોના દુગુણોને છુપાવી તેમના દ્રષ્ટાંતિક સદગુણો દુનિયાની નજરપર લાવી તેને સ માર્ગે ચડવાનું સાધન ખડું કરીએ તેમાં કામ ખોટું નથી એટલું જ નહિ પણ આમેરના મહારાજ જયસિંહ જેવા સત્યવાતા સામળનારા શ્રોતા મળે તો ખરેખર સત્ય પ્રગટ કરવાને કવિરાજ બિહારીના જેવા સંલ કહેનારા ઉપદેશકની કમ અગારા દિદુ કરિયોમાં ખોટું નથી માટે આ બાબતને દોષ આપ કવિયોને શિર મૂકા છે તેના કરતા વધારે દોષને પાન તો તેમાં શ્રોતા વગ છે એમ મારે માનવું છે સખજ આપના મનમાં એમ આવતું હોય કે આપના ખરા ગુણદોષ સામળતા આપને શરસો ઉપજે નહિ તો હું તે સમજાવવા દૂરેમાં દાનરે છું બાદશાહે બૂખણની ધણી આનાકાનીને અ તે પશુ પોતાના ખરા ગુણદોષના કવિતા સામળતા વિષે લાગણી જણાવાથી કવિરાજે પ્રસિદ્ધ સમાસદોની સાક્ષીએ પોતાને માટે અશ્વપદાન લખને પછી નીચે પ્રમાણે કવિતો સમજાવ્યા

કવિત

કિવલેકી ઠાર વાપ, વાદશાહ શાહજાહ,
તાકો કેદ કિયો માનો, મક્રે આગ લાઈ હે,
વડો માઈ દારા વાકો, પકડકે કેદ કિયો,
મ્હેર હુ ન આની યાકો, માકો જાયો માઈ હે,
વધુ તો મુરાદવક્ષ, વાધ ચૂક કરવેકો,
વીચ લે કુરાન, खुदाकी कसम खाई हे,
भूपन भनत योही सुनहु नौरगजेव !
एतेही अजाब कीय, पादशाही पाई हे ?
तसवी ले हाथमे, सु प्रात करे वदगीपें,
मनमें कपट से, जपे हे जाप जपके,
आगरेमे आय द्वारा, चोकमे चुनाय दीनो,

ગરુડકો દાવા જેસેં નાગકે સમૂહ પર,
 દાવા નાગ' યુથ પર, સિંહ-શિરતાજકો,
 દાવા પુરહૂતકો' પહારનકે પૂરપર,
 દાવા સવ પછિનકે, ગનપર વાજકો,
 ભૂપન અલ્ખડ નવલ્ખડ મહી મડલમેં,
 તમપર દાવા રવિ કિરન સમાજકો,
 પૂરવ પછાહ દેશ ઉત્તરતેં દક્ષિન લોં,
 જહા પાતશાહી તહાં દાવા શિવરાજકો ૬

આ કવિત્વે બોલી કવિએ સિદ્ધાસનપર બેઠા મહારાજ તરફ નિદાગીને બોલે છે તે પૂરવ
 ગઠમતે મળેલ તેજ કિવાણ મહારાજ પોતે છે તેથી તેના મનમાં અનેક તરંગો આવવા
 લાગ્યા તે સ્વ વિચિત્રજી મહારાજના સમજવામાં આવેલ તરતજ તેમણે કવિને કહ્યું
 'શિવા પ્રજ્ઞા પારીલોચિત વડે પ્રસન્નતાપૂર્વક સમાન ક્યુ તેમજ પોતાના રાજ્ય કવિનું પણ
 નહયુ ત્યા રહીને કવિરાજે મહારાજની બેઠક તારીફમાં ધણી ઉત્તમ કાવ્ય જાવી આપ્યા
 હિંદમાં પ્રસાદવા આડી જન રહેક મુદ પ્રજાગે મહારાજ તથા તેમના સમગ્ર સભ્યને વિરક્તમાં
 ઉત્તમિત કરના તેમણે સાધ્ય રહેવા માગ્યુ અને કવિરાજ જુખણના આવ્યા પછી કિવાણે
 વિશેષ વિશેષ બહુ દુરીનાં કાર્યો કરવા માગ્યા હોય એમ નજાય છે

કિવાણ મહારાજ પાસે ધણી મુદન રજા પછી પોતે કરેલા કાવ્યથી કિવાણ મહારાજની
 મોર્તિ દુનીયાના મદને સુધી પહોંચી છે તેની જાતે ખાતરી કરવા કવિરાજ જુખણ હિંદમાં ફરવા
 નીકળ્યા પ્રથમ પોતાના મૂળ આશ્રમમાં પમાનરેજ છત્રશાસિસીંહ મહારાજના હરનારમાં
 આવ્યા ત્યારે છત્રશાસિસિંહને વિચાર થયો કે કવિને શિવાણ છત્રપતિએ દ્રવ્ય તો અપાર
 આપ્યું છે ત્યારે હવે કયા ઉપાયથી હું તેમને વધારે સત્કૃષ્ટ કરી શકું? આવ્યા પમાનરથી
 કવિરાજને વિદાય કરતી વખતે મહારાજ છત્રશાસિસિંહે અગાધ તેમની પાદબીજો વાસ
 પોતાના કાંધપર લઈ લીધો : :

છત્રશાસિસિંહજીની આ અપૂર્વ નમ્રતા જોધને કવિરાજને અતિ લાગણી થઈ ને તેજ
 વખત તેજો નીચે પ્રમાણે તેમની પ્રસન્નતામાં કાવ્યવચનો બોલ્યા —

(દોહા)

ए देखो छत्ता पता, ए देखो छत्रसाल।

ए दिल्लीकी ढाल ए—दिल्ली ढाहन वाल ७
 ईके हाडा बूंदी धनी, मरद गहे वा बाल,
 सालत नौरंगजेवकों, ए दोनो छत्रसाल ८

पुनः कवित्त

राजत अखंड तैज, छाजत सुयश बडो,
 गाजत गयद दिग्गजनि हिय सालको,
 जाहिके प्रतापसों मलीन आफताब होत,—
 ताप तजि, दुर्जन करत बहु ख्यालको,
 साजो सजि गज तुरी, कौतल कतारें दीन्हे,
 भूपन भनत एसो दीन प्रतिपालको ?
 ओर राजा राव मन एकहु न ह्याऊँ अब
 शाहुकों सराहों की सराहो छत्रसालको ९

चण्ड भट्टारालखे पोताना शुभदुर्गा परछीने लेधने ३६ ३ —

कवित्त

भुज^१ भुजगेशके वे सगिनी भुजगिनी^२ सो
 खोदी खोदी खाती देह दारुन दलनके,
 वखतर प्राखरनि बीच धसी जात मीन—
 पैरी^३ पार जात परबाह ज्यों जलनके,
 रैया राव चंपतिके छत्रसाल महाराज ।
 भूपन सकत को वखानी तो वलनके ।

१ अथ २ राजनी सगरी माटे अथुगारैवा भेडा ३ दासि—साधनी ४ शिवाऊ, ते
 मना पिताव नाम आडाऊ ओ परछी शिवाऊने डाह साहू मथु लये छे ५ आथरपी शेष
 नाम ६ नागधू ७ तरीने ८ पक्षिनी भाव

તાને ઝોળખાવવાનું પાતું મુઠ્ઠું નહોં તે પોતાને મઢાવ 'રાખ' કરતા પશુ બધીક સમજતે હતા એકાર તેણે તે વખતતા રાખ શીલીપ ઉપર પશુ એક પત્ર મોકલ્યો તેમાં તેણે લખ્યું હતું કે— શીલીપ પ્રતી—મનીકેડીસ બ્યુપીટરની સજામ સાથે શીલીપે પશુ પ્રત્યુત્તર મા ઠાવકાષથી લખ્યું કે— મેનીકેડીસ પ્રતી—શીલીપ તપ્પણો ત દુસ્તરી અને અપ્રમદી સાથે આ ઝોળખો બાવાય વાયનાર સેજેલથી સમજશે કે શીલીપે કુઠાયા મેનીકેડીસને બેવકૂફ બનાવી બચાવ્યું હતું કે તેની અક્ષત કેશો નથી આ મસ્કરો રાખ એટલું જ ફરીને બેચી રહોં નહોં, પશુ તેણે મેનીકેડીસને સખ્યાબધ પ્રસીદ્ધ મનુષ્યો વચ્ચે બનાવીને તેની કુલેદી કરવાનો નિશ્ચય કર્યો તેણે આ માત્ર વેધરાજને એક મોગી ઉગ્રશૂભા મોખર્તા બીજા સદ્ગુહર્યોની મેજપર તરેલનાર સ્વાદિષ્ટ પકવાન પીરસ્યા પશુ આ વેધરાજની મેજપર સુખડ અને ઝોળખાઈ ધુપ કર્યો કેમકે બ્યુપીટર દેવતાને શોધે કાંઈ જમાડતા નહોતા પશુ માત્ર ધુપ કરતા હતા બીજા પરાશુઓએ પકવાનોપર હાથ ચલાવવા માડ્યો ત્યારે આ કમ્બી વધરાજે થાવું કે અને બ્યુપીટર તરીકે માત્ર આપીતે હવે મારી મેજપર પશુ પકવાન પીરસશે પશુ એ વીધે તેનો કાષએ ધડો પશુ કર્યો નહોં તે જાપડો નીજા જમનારાઓના મુખ તરફ ટગરદ્યાર જોવા લાગ્યો અને ઝખવાણો પડી ગયો પરાશુઓ જમતા જમતા એક નીજા ચામું જોષ સ્મિત હાસ્ય કરવા લાગ્યા એ રીતે આ વેધરાજને તેઓએ પૂરેપૂરા બનાવ્યા એ દિવસ પ્રજી તેમણે પોતે પોતાને બ્યુપીટર તરીકે લખવા બેસવાનું છોડી દીધું અને બીજાઓ તેને બ્યુપીટર કહે ત્યારે તે શરમાવા લાગ્યા.

ચિતોડનો ઘેરો

ગતાકથી માણુ

“ મઢારી પુત્રી આપણી જેવટની હતેલની પણ આવી પહાચી કે દુસ્મનેના હાથએ આપણે જીવતા પગાધયું નહિ ”

“ આ કૌશલ્ય સભેશને મારે આગળથી તમાર સંગમાં રાખેલ જળતી મઢાલ તેણે લીધી પુત્રીમાં લેની માતા જેવુ ચોપ નહોતું—એકર તરફ આગળ વધતા તેણીએ ત્રીસ પાડી પશુ તેણીની નિશ્ચયાત્મક માતાએ પોતાના અવશેષ જળને એકડું કરી તેનો હાથ વચ્ચે પકડ્યો અને તેને ઉપર ઘેટી મધ મઢારી પુત્રી મટ્ટુ ચિવાય હવે બીજા ઉપાય નથી તે જ્ઞાત પશુ મોલી તે એકર ઉપર મહોત્તી, કે પતી જાળને હૃદય સરસી ચાપી જળતી મઢાલ લમ્બી દીધી અને ચોડી પળમાં માતા અને પુત્રી બને ચતુની નાથમાં વિટાઈ ગયા. અગરના સેનાની આ ડરવાને બાગી અંદર પેઠા તે કિહાર છટકી ગયેશો બચાવેા એકરના જાણને ઉપર તેજ ચિજેરે જ્વાળામાંથી પદાર્થો છટકી જલદી સળગી જાય તેવા બનાવવામાં આગ્યા હતાં તેના બચકડ થતા જળતા તરફ તેઓ આશ્ચર્ય પૂર્વક પડેલ અને વિરાજાનું બધ કર દ્રશ્ય એવું પશુ બધ કરે હતું

ચિતોડનો દુય જીવથી કુસમપાનોથી ભરાઈ મુલો જે દિવસે આત્મ સમપ્રવૃત્તિ

અસામાન્ય રૂપે ગ્રહણ નહોતો કર્યો તેમજ રથપટમા કેસરીયા કરી પ્રાણદાનની છેલ્લી આહુતિ આપવામાં જેવા સ્થાને નહોતા થયા તેઓ દેવમંદિરના દ્વારને ઘનુના અટકાવ માટે કામચલાઉ કાંઠ તરીકે મણી તેમાં એકઠા થયા અને વિધર્મી વિનિર્તાઓને જરથ ન થતાં પોતાના સરથુરૂપ પવિત્ર સ્થાનોમાં મૃત્યુને ભેટવાને નિશ્ચય કર્યો હતો. અકબર પોતે હવે સહેરમા દાખલ થયો અને દેવમંદિરનો કળ્મશ સેવાનો તેણે પોતાના સેનાનીઓને હુકમ આપ્યો. મંદિરમાં જરાયેલા હોદ્દાઓએ જરા પથ્થુ સામે થવાનો પ્રયાત્ન ન કર્યો પણ યજ્ઞના અવાજ પ્રાણીઓની પેઠે દુશ્મનોની વૃક્ષારોને આશીન થયા હજારો ધર્માધ હોદ્દાઓ આ પ્રમાણે સ્વ ધર્મ ખાતર પયશૂતના દેહને નષ્ટ કરણી બચાવનો કિયિત્ પથ્થુ મૃત્યુ કર્યા વિના બેરહારી જરના સ્મિત સહ મંદાયે આવેને જરથ થયા તેમ છતાં દરેક દેશનો ધર્મ તેમાં રહેથી જે ધર્મધિતાને લેઈ કલકયુક્ત મણાયે છે તેવી ધર્માધિતાનું ઝનુન બાદશાહે આચારમાં ન મુક્યુ તેમજ જરમા અને ધર્મધેયજાને પ્રાપ્ત થયેલ છતાં પ્રાચીનતાના માનનિય સ્મરણારથ બોનો નાશ ન કર્યો તે કારીગરીનો શાખીન અને પ્રસશક હતો છતાં હિંદુઓમાને ક્રિયાઓ અને સરકાર વિધિ વિગેરેના સિવાજ હતો તેને તે બ્રહ્મ ક્રિયાઓ મણીને અતઃકરણપૂર્વક ચિહ્નારતો હતો અને તેથી તેણે આ મૂર્તિપૂજકોની કદાવર પ્રતિમાઓનો નાશ કર્યો છતાં દેવાજયોમાના ધણીક આર્યકારીગરી અને ચાતુર્યના ઉમદા કાર્તિરથનો રૂપ હોખને તેણે તે દેવાજયોને ઉમા રહેવા દીધા.

જ્યારે કિશા અકબરના પુરેપુરા કળ્મશમાં આવ્યો ત્યારે લગભગ દરેક ધરમા થયેલ મનુષ્યજીવન નિવિહાનની યજ્ઞવેદીઓને તે આશ્ચર્યવત્ જોષ રહ્યા જોહરમા પ્રથમ પ્રથમ વધની સ્ત્રીઓએ મૃત્યુને ખુશીથી સ્વિકાર કરતા દુશ્મનો પ્રત્યેના પોતાના ચિહ્નાર પ્રદર્શીત કર્યો હતો. સ્ત્રી પુરુષો અને જાતિઓના ટોળેટોળાએ પોતાના જીવનો—કેટલાકે તલવાર અને કેટલાકે અગ્નિજ્વાળાને સ્વાધિન કર્યા હતા લોકોની નીકા વહી રહી હતી જેમાંથી એક સર્વ સચ્ચિતમાન દ્રષ્ટિ મનુષ્યના આ જુલમ મુખાંધ અને અપરાધો તરફ જોષ રહી હતી તે જાત અને સુદર જણાવુ બ્યામપટ મૃત્યુની ગમનભેદી બાબપથી બ્યામ યજ્ઞ ગયુ હતુ.

કિશામાં જરખાદીની એટલી જધી યોજનાઓ અમલમાં મુકાઇ હતી કે વિનિર્તાઓને ચોડાજ દ્રવ્ય હસ્તગત થયુ જેઓએ સ્વેચ્છાપૂર્વક પોતાના જીવન મરણ સરથુ કર્યા હતા તેઓએ પોતાની દરેક માલ મીલકતનો અગાઉથીજ નાશ કરવાની સમાજ લીધી હતી જે મંદિરના દ્રવ્યકોષોને પણ ઠેકાણે પાડવામાં આવ્યા હતા અને તેથી વિનિર્તાઓ જ્યારે કિશામાં પ્રવેશ્યા ત્યારે તે તદ્દન વેરાન અને શીકારના પશુઓ તેમજ હિંસક પ્રાણીઓને મેદાન યોગ્ય સ્થાન જેવો બિયાબાન બની ગયો હતો.

કિશાના રક્ષણીય સભ્યોએ જે વિભાગ છેલ્લે કેસરીયા કરીને પોતાના દેશ અને ધર્મની ખાતર પ્રાણ સમપથુ કરવાના નિશ્ચયપૂર્વક દેવાજા બંદાર વગાડના મેદાનમાં ઉતરી પડ્યા હતા તે ધારાતિથમાં પોતાનો દેહવિસય થના ઉચ્ચલોકના—અગમ્યુષોનો ઉપભોગ પરીણામે મજરો એ ધારણાથી સ્વકતબ્ય પરાયથ રહ્યો હતો તેઓ પોતાના અવસાનકાળની ધાર્મિક ક્રિયાઓ તરીકે જળથી નાહી પવિત્ર થયા, દેવપૂજન કરુ, ગરીબોને દાન આપ્યા, પોતાની

પાપકીમા દુલસીની આખળી ખોસી અને ગળામા, ચાલીમામને બાધી લીધા ત્યાં આદિ બધરખા સજ્જયક કેસરીયા ઝાંખા પદરી લીધા, હેન્દી વખતને માટે પર પગ બેટયા અને પછી રણુવતની આહુતીરે દધીયારોની બવ કર દાપા પીમા ધસી ગયા

અકબર જેમ જેમ રમણના આ રા.ય અને નિજા મહોલાઓમા આગળ વધતો ગયો તેમ તેમ તેના હૃદય પર ધણી અસર થતી ગઇ સંઘાની દુઃખ અમતાવતા ગા, મહેના અને વિકૃત મુદાઓ કદાચો ઉપજાવે તેવી સ્થિતિમા તેા સમય પડયા હતા તેઓ સ્વદરને ર મરણુ ચરણુ થયા હતા તેઓના શ્વેત જમીનમા દાર્દી નામા આ થા હતા જ તેઓ પોતાની કનરોમય જમીન આરપાર મરણીના બીજેથી વાતાવરણને વ્યાપ્ત કરતા હતા મૃત્યુ પાપેલા અને મૃત્યુ પામતા સમુદોમા આંજો અને બાગ ૧ દંડુ પોતાની હેરાટને સ્થિતિમા હતા અને તેમના દુખમા વધારો કરતી અમલ તીવ્ર તૂટા છીપાવવાને માટે તેઓ એક જળને ખાસો દરા ઉત્પન્ન કરે તેવી રીતે આગતા હતા

સધળા શ્વેત એકઠા કરી એક વીશાગ ચિનામા બાળી મુકવાને દુકમ ગવામા આ યો તેગબ આ વેરાન સહેરની બગડેલી હવા શુદ્ધ કરવામાટે મેટલાક દિવસ મુધી અગ્નિ સળગતો રાખવામા આ યો

આવા બવ કર સળેગો હોરી લઇને મોગલ બા શાહ ચિતોડને સત્તાધીશ થયો વામતવમા મનુષ્ય તુષ્ણને લેઇ લણીવાર આવા બવ કર સ્થો પરિણામ પામેછે તેનું અવરો ૧ લણુ ખેદજનક હોય છે ૧ એમ જ્ઞાવ છે કે લાખની ધાતણી પાપમાલીઓ નાથે આપણે નાજના કાયદામર પરનાના તરિકે દ્રષ્ટિ કરીયે છીએ અને તેથી ૨ તેઓ આપણી દયા ઉત્પન્ન કરવામા નિષ્ફળ થાય છે પણ જો આપણે લક્ષ્ય આપીયે કે તલવારથી અથવા તો તેવીજ આરતો કે જેમા લાલછનીદાસીયો મદામરી અને દુર્નિક્ષ સુખ્ય છે તેના ૩ મનુષ્ય નાંખીઓ કેટલીક બવ કર—અગાધ સમ્પાના મરણુ શરણુ થયા છે તારે તેના ધાતણી સરવાળાયા આપણે ચમકી શુ નાંખીઓ એક બી નો ફક્ત એકરે પાયે નાશ કરછે અને તેપણુ તેઓ વિશાક્રમમા આગળ વધેલા ન હોઇ પોતાના જીવન ૪ જેને તેઓ પ્રથમ તરફની મદાન બમીસ ૫ છે છે તે જીવનનું રક્ષ ૬ રવાની અનિવાય પ્રેરણા બુદ્ધિને બાનુસરીનેજ પણ પ્રથમ નિર્મિત નાંખીઓ માનો એટ બુદ્ધિમાન સમુદાય રક્ત લાખની દુરુક ગત્રીઓ સિદ્ધ કરવાને, નીચ વિઠારને સદુદ કરના અથવા તો નિરુદ્ધ તુ જ્ઞાના ઉમેરો અગલમા લાનવા મારેજ એક બીમા ૭ વધારે જરૂરમા અને વિશાળ સમ્પામા નાશ કરે છે

ચિતો ના યો ૧ અનેલા રહેતાશીઓનો દુમો જોછા કરના પોતાથી બને તેટલુ કરી પછી કિંદનાની મરામત કરના અકબરે દુકમ આપ્યો ૨ અસદુખ્યા અરવીને લાનો સુઓ નિમ્નો તેના હાથ તળે પુષ્કળ રદાણીય સ પ મુક્યુ અને બાળીના સૈન્ય સાથે પોતાની રાજધાની તરફ પાછા ફર્યો

આ અકાશ બીજી રસીક નૌવેલ સર કેલું દોત પણ આપણા એક સહધર્મી દેરીબકા બધુ તારકથી એક રસીક નૌવેલ શ્રીની સેવા તરિકે શ્રી અખિલા વિજયમા આપવાની ઇચ્છા પ્રશસ્તિ થયેલી હોઇ તે સપૂલ લખાયમુ તેવાર દોનાથી ગાળી લેઇ આવતા અ—વૈશાખ અકાશ તે શર કરોમા આનશે અધીપતી

WANTED

An experienced under graduate on Rs 30 p m with
Sanskrit Apply sharp with testimonials to —

The Proprietor B D English School
Chuda (Kathiawar)

કનાગાની મેસમને માટે ખામ વાપરના લાવક

સમતના પાઉડરો

સીંધુ ૧ નારગી ૧૧ ગુલાબ ૧૧૧

૫૨૫૨ પેકેટના બડના ૩૧ ૦—૫—૦

૧૦૦ પેકેટ ૧૧ બડના ૩૧ ૧— ૦

એમ ૨૧ની દીનના ૩૧ ૦—૮—૦

તાપમા દરવાયી ઉકળેના મગજને ખુશ્મોઝર લહેજતથી શાંતિ પમાડતા બેચેની મસ્તક
પીડા છાતીનોદાહ, બન્દજમી વિગેરેને દુર કરે છે બનાવતાની નિગત દરેક પેકેટ ઉપર
તેમજ કાગળ ઉપર છાપેલી છે

સોલએજન્ટ — કે વી કપાશી એન્ડ સન્સ
ચુડા (કાઠિયાવાડ)

શ્રી જગદ્બાના રોટાએ !!!

રોટાનું નામ	સાઇઝ	કિંમત	રોટાનું નામ	સાઇઝ	કિંમત
જ્વલાળેદાર	ફળીનેટ	૩૧ ૥	ગમ્મર સાચિની	ફળીનેટ ૩૧	૦૥
ચાતરવરૂપ	'	૩૧ ૥	રથસાદિની	'	૩૧ ૥
કેદાર પુનર્જિવન		૩૧ ૦૥	ગમ્મર કુળનો અબામખ		૩૧ ૦૥
ચંડમુક મર્દિની	"	૩૧ ૦૥	મહિપમર્દિની	"	૩૧ ૥
સરસ્વતિ	'	૩૧ ૥	ચકર (દીગબર)		૩૧ ૥
સકર (દેવામ)		૩૧ ૦૥	કોટેશ્વરમાના મહાત્મા કાડમાઈઝ		૩૧ ૥
શ્રી અબાજના ગોખા ૧ કુલસાઈઝ	૩૧ ૨		શ્રી અબાજના ગોખા ૧ ફેમીનેટ		૩૧ ૨

ખાસ વહેચવા માટે સસ્તી કીમતે !!!

શ્રી અબાજ અને બહુચરાજના યાત્રા વર્ણન —

૩૧ ૧) ની ૭૨ નકલ ૩૧ ૦૥ ની ૩૫ નકલ

આ કૃત્તા ઓછી સંખ્યામાં આપનામાં આવતી નથી

દેવી લખતોમાં બહુજા પ્રચારને માટેજ ખાસ !

શ્રી નવરાત્રિની કથા—(કાચુ પુટું) ૩૧ ૧) ની ૧ નકલ

" (પુટું જાડું પગીવાળું) ૩૧ ૧) ની ૫ નકલ

ઉપરના માલની ફક્ત થોડી થોડી નકલજ એ આવથી વેચવા કાઢેલી છે માટે ખાસ
મથાપણી મળી શકશે નહિ વહેશે તે પહેલે

શક્તિ ધર્મોદ્ધારક સમાજ. ચુડા. (કાઠિયાવાડ)

આતંકનિગ્રહ આપધાલયમાં તૈયાર થતા ઉપયોગી

ફોલોમંદ ઔષધો

- ૧ આતંકનીશ્રમ ગોળીઓ—અખુટ કાચત આપનારી ૫ ૧૦ પૈશિક
દવા કીમત ગોળી ૩૨ ની ૬૫ ૧ નો રૂપિયો ૧
- ૨ વાણકરણ તેલ—ગંજીલા પુ રતને પાણુ લાવી આપનાર બહાર ૧૦
ઉપચાર ૩૫ ઉત્તમ ઉપાય કીમત તોલા ૧૧ ની બારસી ૧ ના રૂ ૫
- ૩ બાળમિત્ર—૧૧૦૦ના દરદો જેના કે તાર ઝાડો બગાડ આપવું
વગેરેને મટાડી તેજીના શરીરને મજબુત તથા પુષ્ટ બનાવનારી ચર્મ
તારિક ગોળીઓ કીમત ગોળી ૩ ની ૫૫ ૧ નો રૂપિયો ૧
- ૪ શુષ્ક માલીનો શુભા—આયોની શક્તિને ટકાવી રાખે છે તથા આખ
ના ઝાડ વગેરેને દુર કરે છે કીમત કોળી ચુરમો તોલા ૧ નો રૂ ૧
૧૧૦ તથા ધોળો શુભા તોલા ૧ ના ૧ ૨
- ૫ નેનાન દમદાર—આખના દરદો જેના કે કુલું પડા આખ વગેરેને
તોડી આખને ચોખ્ખી કરનાર કઠોપણુ ખાંડો ન દહે તેવા દલાખ
કીમત તોલા ૧૧ ની ગોળી ૧ નો રૂ ૧
- ૬ કાસાત—ઉધરસ મટાડના માટે અઠરસ દલાખ કીમત—ગોળી
૫ ની ૫૫ ૧ નો રૂ ૧
- ૭ લિધની ગોળીઓ—ચોખ્ખી નીકા લાવી મગજને ચાતી આપે છે
કીમત ગોળી ૧૬ ની ૫૫ ૧ નો રૂ ૧
- ૮ રેચક ગોળીઓ—કમડાવત દુર કરી દર ૧ માફ લાવે છે કીમત
ગોળી ૩૨ ની ૫૫ ૧ ના આઠ આના
- ૯ મકરવટક—પાંડુ કમળો ખરાબ વગેરે મટાડે છે કીમત—ગોળી
૧ ની ૫૫ ૧ નો રૂ ૧
- ૧ જવનાતક—દરદાખ ભાતના તાવના ગેરને ઓઠમ કાચના લઈ
મટાડે છે કીમત ગોળી ૪ ની ૫૫ ૧ નો રૂપિયો ૧
- ૧૧ ચદ્રમલા—પ્રથમ વધરાવળ દરસ વગેરે મટાડે છે કીમ
ગોળી ૧૬ ની ૫૫ ૧ નો રૂ ૧

આ શિયામ પજ કોલેરાપીડસ, કબૂ તેલ, આયુષ્યવલ્ક તેલ, વાત
મજ કેસરી તેલ, અગ્રતાપલ પાક, મગ્ગમદન અવમ દાદરની
સોઝી, દત્તમજન, કેશરાદિ ગોળીઓ, સીફીલીસ પાઉચર, વિગેરે
દવાઓ તથા પુરતોની પુરી વિગત જણવા માટે અમારા આપધાલયનું
પ્રાપ્તચિહ્ન મગાવવા માટે બાની કરે.

વૈદ્યશાસ્ત્રી મણીશંકર બાવિશ્ય

બમનગર—કાઠિયાવાડ

ગાત્ર પ્રકીર્ણ ર.

અક ૨ જો

હિ હુસ્થાનમાં ખલોળો ફેલાવો પામેયુ, શકિતધર્મના તેમજ
લાભ્ય સાહિત્ય, કળાકાન્દય નીતિ, જ્ઞાન, વીરે સગથી
રસમય અને બોધ-લેખો ચર્ચતુ અને સર્વત્ર
મનમાન પામેયુ માસિક પત્ર—

શ્રી અંબિકા વિજય

(રેડ પુનર્ગે ખટાર પડે છે.)

પુસ્તક ૯ મુ

માગસર પુર્ણિમા, ૧૯૬૮

અક-૨ જો

અનુક્રમણિકા —

પથ પાવરો સુત્રા	૩૩	કથન મધુ	૨૯
દેવીતલ દિનાર	૩૪	સાહિત્ય	
કોટા મળ્યે	૩૧	શ્રી જગ જાની આવા	૪૨
૧ હોંઠારી ૧૩૧ દસન	૩૧	વાણીનામ	૮૪
૨ મેચ્છમલ મનિની જલ્પયગ	૪૮	વસ્તુ ગણના નામ	૮૫
૩ મું રાન સદાયકાળી	૩૮	એક તરણી કુટુંબ વસયના	૪૭
૪ હમ્પાળી અને રક્તિદેવી	૩૮	નિધનતા	૫૫

પ્રગટ કરનાર —

માધવલાલ કુબેરજી નારણ

ગાત્રધર્મચાર્ય

મેનેજર, શ્રી રામિતર્મોદાર- મમાજ ચુડા (કાઠીયાનાથ)

(મમાજના ૧ મી ૪ વર્ષે દુસીના મેળાને પેલેજ અને બેટ નામે ખરત)

પાણિ- લાનાજીમ ગંગાધીજી રૂ ૧-૮-૦ બેટના પેલેજ માથે

પાઠાથી રૂ ૨-૦-૦ બેટ સીના પુસ્તક નમ્બરના રૂ ૦-૩-૦

નિયમો અને મૂલ્યના -

માસિકત્વ વર્ષ કાલિક પુર્ણિમાએ સ્વ યામકે અને દર પુર્ણિમાએ દરેક બેક નિર્ધારિત નીચળશે

આ વખતે દરેક આદરને ચાર બેટા આપવાની છે તે હવે તૈયાર થતી જાય છે એક વખતમા બેટા મેકવાવાનું કામ થતુ થશે મટે ને ને આદરને મળ્યા બેક સાથે કાર્ટી બીડ વામા આપ્યા છે તેમજ કાર્ટી અને કેટલાક નવા આદરને ક્રમ હે ડબીય નીચળામા આપ્યા છે તેમજ હે ડબીય નીચેનું કુપન ભરીને તુરત મોકલી આપવું એટલે તેમના તરફ માસિક આવું રાખતા થયાવકાગ બેટા મો ૧૧ રકમ

મળ્યા બેક સાથે દરેક આદરને ઓછામા ઓછું એકએક હે મીલ નો માફક માપવાનું છે તેનો તેમજ સ્વકોપયોગ એટલેકે પોતાના રેન્કિ વર્ગમા વચાવી અને તે એક પક્ષ આકે વધારી આપવા કૃપા કરવી

કેટલાક પ્રતિબિં આદર કે જેઓ કેટલાક આદરો વધારવા હ-એ તેો સ્ધારી રહે તેમ છે તેમને આ બેક ખરી ના પડી તુરતજ બેટા વી પી કરવામા આવશે તેની સાથે પ્રથમા કની કેટલીક નકસે ત્યા હે ડબીયો માખતરામા આવશે તેો તેમજ કૃપાકરી પોતાના રેન્કિ સળધીઓમા તેમજ ને ગૃહસ્થો આદરક યાવ તેમ હોય તેઓમા તે બેકો તથા હે ખીલા વહેંચી આપવા અને પોતાને મજલ બેટા તેમને રેખાડવા આદરકયવા બસામણ કરવી

કેટલાક ગૃહસ્થો તરફથી બેટા વી પી કરવાના ઓ ૨ મળવા છે જાકીમા હોય તેમ જો તુરત મોકલના મળ કરવી

ફગયાદોનો જવાબ

કેટલાક ગૃહસ્થો તરફથી જુનીજુલી તતની ફરીવાર આવે છે તેમને ડુડા ડુડા નવકામ જવામ આપવાનું નહીં (નો ચક્રવાથી આવી એકદર જવાબ આપવામા આવે છે કે મળ્યા વરમાં જેમજો વી પી ના પસા ભર્ષા છે તે મળ્યા અશાડ માસિકત્વ વર પુરુ થક મળુ લાં સુધીના દિસામેજ દના જાવણુ ભાદગ્વો અને આસો એ વ્રજમાસ માસિક મળુ મળુ છે તેથી તે અપે ન પડેા યાત્રી ફરીવાર નકામી છે આ વખ કાલિયથી શરૂ થય છે તે આસો સુધી દર બેકો આપણ અને ત્યા સુધીતુ એક વાનુ સવાજમ વસુલ કરવા બેટા વી પી હાગ અમને અતુકગ પડતા રમજો મોકલવામા આવશે

શ્રી રક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજ

વર્ગ ૧ મા	પેટન એકા વખતે રૂ. ૫૦ સમાજના ફડમા આપનાર ગૃહસ્થ
વર્ગ ૨ એ	લાખુ મે વર એક વખતે રૂ. ૧૦ સમાજના ફડમા આપનાર ગૃહસ્થ
વર્ગ ૩ એ	વાલિક મેમ્બર ૪ દરરો ૧ ૫) સમાજના ફડમા આપનાર ગૃહસ્થ
વર્ગ ૪ એ	વાલિક મેમ્બર ૪ દરરો રૂ. ૧૫ સમાજના ફડમા આપનાર ગૃહસ્થ
વર્ગ ૫ એ	સજરશાખર ૪ દરરો વખતે સમાજના ફડમા રૂ. ૧ જેના હાલે આપનાર ગૃહસ્થ

વર્ગ ૬ એ સજરશાખર ૪ રૂ. — ૬૪મા આપનાર ગૃહસ્થ

બિપરના ચાર વર્ગન મેમ્બરોન આ માસિક તેની બેટામા કી મટે છે વર્ગ ૧ થી ૩ સુધીના મેમ્બરોન આ માસિક બિપરના મળાજ તરફથી ને ને પુસ્તકો મેટા વિષે પ્રગટ થશે તે પક્ષ ફક્ત પોરટેજ લઈ અન વર્ગ ૫ તથા ૬ ન અપાત્રી હનામી દીધોટા ત્રી બેકો દીધોટ કો આપવા આને છે વર્ગ ૪ થાન માસિક બિપરના વર્ગ ૬ મા માનો એક દીધોટ કી મે સવામા આપશે

વર્ગ ૫ માને મટે રૂ. ૧) ની હનામી દીધોટા અન વર્ગ ૬ મા મટે રૂ. ૦૧ ની હ નામી દીધોટા અમુક સંખ્યામાં લવામા આવશે અને તેની કચીકા હવેપછી તુરતજ આપવામા આવશે

માયાનગ વિકાર રૂપ લલના વિંદુર્ધ ચદ્રાત્મિકે
 હુફદ્કારમયિ ત્વમેવ શરણ મત્રાત્મિકે માદ્રશ
 મૂર્તિસ્તે જનનિ ત્રિધામઘટિતા સ્થૂલાઽતિસૂક્ષ્મા પરા
 વેદાના નહિ ગોચરા કથમપિ પ્રાપ્તા નુતામાશ્રયે

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુનમે પઢાર પડે છે)

પુસ્તક ૯ મું. માગશર પુર્ણિમા, ૧૯૬૮ અ.ક. ૨ નો.

પથ પાધરો સુઝાડ શક્તિ સર્વમા વ્યાપક વડી.

(હરીગીત)

માયારૂપી આ દેહપિ નર આત્મ વશ વરતે સદા,
 દુષ્પ દિવગીરીની બરતીઓ લેપે ન આ ઉરને કદા
 એવી ભૂમિકા હૃદય શાંતિમય સદન આવે બડી
 પથ પાધરો સુઝાડ શક્તિ સર્વમા વ્યાપક વડી
 નિર્માત્ર્ય દ્રવ્યની લાલસાના વ્યથ શોભે સર્વ ને
 મળે કરીને નષ્ટ આવેલી યુવતીના મન ને
 વળી હૃદયે શોકોદ્માર બ્યાધિ બધાંય બાગક ઢેકડી
 પથ પાધરો સુઝાડ શક્તિ સર્વમા વ્યાપક વડી.
 ને સલકેરી હૃદય પૂવક માન્યતામાંથી મળે
 બ્યા રચાન લેતા સર્વ પ્રાણી તરફની ઇર્ષ્યા ટળે
 એવી પરમ શાંતિતણા શીખરે જવામાં હરધડી
 પથ પાધરો સુઝાડ શક્તિ સર્વમા વ્યાપક વડી
 દુષ્પ હૃદય તાવી કસોટી ચોગ્યતાની કાઢને
 અથવા બનાવા ચોખ્ખ સધાડે મુખેયિ ચઢાવને
 પશુ એ બધું કરવા સદન બળ આપ તું લક્ષ્યે મડી
 પથ પાધરો સુઝાડ શક્તિ સર્વમા વ્યાપક વડી

માધન.

દેવી તત્ત્વ દીવાકર.

(ગાંધી માનુ)

હવે આપણે પ્રવેશના પુત્ર દક્ષપ્રજ્ઞપતિની ચાલતી કથાને પુનઃ શરૂ કરીએ છીએ તદ્દા
 પ્રજ્ઞપતિએ મનથી સ્મૃતિ કરવાનો આરંભ કર્યો પણ પ્રજ્ઞપતિ જદિ યદ્ય નહિ તેથી વીરણુ ન ત
 પતીની પુત્રી વીરણી અથવા અસિકની પુત્રી પ્રજ્ઞપતિ હવે અને તેનાથી મનુન ધર્મ વડે
 પ્રજ્ઞ કરવાનો આરંભ કર્યો ત્યમ તેમણે પોતાની આ સ્ત્રીથી પાંચ દળાર પુત્રો ઉત્પન્ન
 કર્યા આ કુમારો પ્રજ્ઞ સરજવાને બિયુક્ત થયા તે જોઈ નારદ જે બ્રહ્માથી બિયુક્ત થયા
 હતા તેમણે દક્ષપતિ પાસેથી સામળ્ય હવે કે દક્ષની પુત્રીઓથી પુરુષ સ્મૃતિ થશે તે બિપર્યયી
 તે કુમારોને કહેવા સાગ્યા કે આરંભ કર્યો । તમને હજુ દિશાઓની ખબર નથી પૃથ્વિના
 વિસ્તારને જાણતા નથી તો તમે કેવીરીતે સ્મૃતિ કરશો ? માટે ત્યમતો તમે જૂમડળને
 જાણો । નારદની વાણી સામળ્ય તેઓ જૂમડળને વિસ્તાર જાણવા માટે આપ્યા ગયા તે
 ઓ ગયા પછી દક્ષે વળી જીજ્ઞાસુ પુત્રો ઉત્પન્ન કર્યા તેમને પણ નારદજીએ તેમના મોટા ૧
 છત્રોના જેવાજ બિપર્યય આપ્યો તેથી તેઓપણ સ્મૃતિ કાર્યમાં બિયુક્ત ન થતા આકાશ મા
 મેં આપ્યા ગયા તે હવે સુધી પાછા આવ્યા નથી સમુદ્રમાં ગયેલી નદી પાછી ન આવે
 તેમ તે દિવસથી આગળ ગયેલા ગાદને જે બાંધ ગોતવા જાય તે પણ પાછો ન આવે
 દક્ષપ્રજ્ઞપતિ પોતાના સમગ્ર પુત્રોને તદ્દ મથેલા જોઈ તે કાંઈ નારદજીને જાણી તેમનાપર
 ગુસ્સે થયા અને તેમને ત્રાપ આપ્યો કે હે દક્ષ બુદ્ધિવાળા । તે મારા પુત્રોનો નાશ કર્યો
 માટે હું પણ નાશ પામીને મૃતવાસને પામ તે મારા પુત્રોને બદલ કર્યા માટે હું મારેજ
 પુત્ર થા આ પ્રમાણે શાપ મળવાથી નારદજી વીરણીના બિરથે જ આ હતા સારપથી
 જીતમ ધર્મને જાણનારા દક્ષે પુત્રનો મોઠો છોડી દાખને વીરણીમાં સાંકે કન્યાઓ બિયુક્ત કરી

તે સાંકે કન્યાઓમાંથી દક્ષ કન્યા ધર્મને આપી આરંભ કર્યો મરીઓના પુત્ર દક્ષપતિ આ
 પી સતાવીસ કન્યા ચક્રને આપી આરંભ કર્યો તાદ્ય નામના દક્ષપતિ (મોઠ ટેકાએ અરિષ્ટને
 મોટે કહેલ છે) જે કન્યા બ્રહ્માના પુત્રને જે કન્યા કૃષ્ણાને અને જે કન્યા આરિષ્ટને આપી
 ધર્મને આપેલ દક્ષ કે યાઓમાં બાનુ નામની કન્યાને દેવ રૂપમ નામના પુત્ર થયા અને દેવ
 રૂપમના પુત્ર દક્ષેસેન થયા સમ્યા નામની કન્યાને વિષ્ણુ અને વિષ્ણુને સીનવિલુ થયા
 કુકુભ નામની કે પાને સહટ સહટના કીકટ અને કીકટને દુર્ગના અભિમાન પુત્રો ઉત્પન્ન
 થયા જમિ નામની કન્યાને સ્વર્ગ અને સ્વર્ગના નહિ પુત્ર થયા વિષ્ણુ નામની કે પાને વિષ્ણુ
 દેવતા નામના પુત્ર થયા અને તેમને કાંઈ સ્ત્રીનાં થકુ નહીં તેથી તે દેવતાઓ અપ્રજ્ઞ કહેવા
 મા સાધ્ય નામની કન્યાને સાધ્ય નામના દેવગણ અને તે સાધ્યદેવગણને અચસિદ્ધિ નામ
 ના પુત્રો થયા મરુતવતી નામની કે પાને મરુતવાન અને જગત નામના જે પુત્ર થયા મુકુર્તી
 નામની કે પાને મુકુર્તીના અભિમાન દેવતાઓ થયા કે જે સર્વ પ્રાણીઓને પોતાના કાળ
 સળધી રૂળને આપ્યા કરે છે સહદા નામની કે પાને સહદા નામનો પુત્ર થયો અને સહદા
 નો પ્રજા કામ થયો વસુ નામની કન્યાને ઘા પ્રાણુ ધરવ અને અનિ દોષ, ત્રિશા અને
 પ્રભાસ નામના આઠ વસુ પુત્રો થયા તેમાંના ઘો નામના વસુને અભિમતિ સ્ત્રીથી કર્ષ
 મોઠ બધ વિરેર પુત્રો થયા પ્રાણુને બિજસ્વતિ સ્ત્રીથી સહ આયુ અને પુરોજય નામના

પુત્રો યથા અકેની વાસના નામની સ્ત્રીથી તપ્યં વિગેરે પુત્રો યથા અગ્નિની ખસોધોરા નામની સ્ત્રીથી દ્રવિષ્ણુ વિગેરે પુત્રો યથા વળી અગ્નિની સ્ત્રી સ્વાદાએ કૃતિકાનુ ૩૫ ધરી પાનતીમાં રમણ કરતા સદાશિવનું અમોઘ વિર્ય પ્રદણ કથુ હવ્ર તેનાથી રકદ (કાર્તિકેય) નામના પુત્ર યથા હતા અને રકદને વિશાખ વિગેરે પુત્રો હિતપત્ર યથા હતા દોપને શર્વરી નામની સ્ત્રીથી શિશુમાર નામે પુત્ર હિતપત્ર યથો હતો વિમાને હવા નામની સ્ત્રીથી વ્યુષ્ઠ આતપ અને રોચિ નામે ત્રણ પુત્ર યથા હતા અને પ્રભાસને પ્રદરપતિની પહેન આગિરસી નામની સ્ત્રીથી શિલ્પવિનાના આચાર્ય વિશ્વકર્મા નામના પુત્ર હિતપત્ર યથા હતા

અત્રાને કૃતિકાદી ૨૭ સ્ત્રીઓ આપી હતી પણ તેમાંની રેદિશી નામની સ્ત્રી પર અદને અતિશય પ્યાગ હતો એથી બીજી સ્ત્રીઓનું મન્દાન કરતો નહોતો આ હિપરથી તેના સત્તરા દેહે તેને સમન્વયક હતા તેનું કહેવું પણ અદ્રે ન મા યુ તેથી દેહે તેને શ્રાપ આપી ક્ષય રોગ વાજો કર્યો અને પછી સદાશિવ ઉપર અદ્રે તપ કરી અનુગ્રહ મેળવ્યાથી કૃષ્ણ પક્ષમાં તેની ઓછી થતી કળા શુકલ પક્ષમાં વૃદ્ધિ પામશે એવું વરદાન મળ્યું હતું આ બ્રહ્માએ ક્ષપરોમથી ક્ષીણ થતી કળા પુનઃ પ્રાપ્ત થઇ હતા તેને પુત્ર થયો નહોતો

તાર્ક્ષ્ય નામના મ્શ્યપને આપેલ ચારકન્યા વિનતા મ્દુ પતંગી અને યામીની એ નામની હતી તેમાં વિનતાને ગરડે અને અરણ્ય નામના બે પુત્રો યથા તેમાં ગરડ વિષ્ણુનું વાદન થયો અને અરણ્ય સુયનો સોરેથી થયો ૩૬ને અનેક નામ પુત્રો યથા પતંગીને પતંગ—પાખરા ના પક્ષીઓની સહતિ થઇ અને યામીનીને ટીડા વિગેરેની સતતી થઇ

બ્રહ્માના પુત્રને સરમા અને બીજી સ્ત્રીથી અનેક રૂદ્રગણ રૂદ્રના પાતક અને ભુતાદિ ગણ હિતપત્ર યથા અગ્નિની સ્વધા નામની સ્ત્રીએ પિત્રીશ્વરને પુત્ર કરી ગમ્યા અને સતી નામની સ્ત્રીએ અધર્વાગિરસ નામના બે પુત્ર કરી તપ્યો

કૃશાશ્વને અર્ચિ નામની સ્ત્રીથી કુમરેશ નામનો પુત્ર અને ધિષ્ણા નામની સ્ત્રીથી વેદશિ ના દેવલ અયુત અને મનુ એ પુત્રો હિતપત્ર યથા

હવે મરીચિના પુત્ર કસ્યપને આપેલ તે ૩૦ કન્યા કે જેના વશથી આશુ નગત પુરાઇ ગયું છે તેના નામ નીચે સુન્ન હતા ૧ અતિ ૨ દિતિ ૩ દત્ત ૪ કાદા ૫ અરિષ્ટા ૬ સુ રસા ૭ કલ્પા ૮ મુનિ ૯ કોષવશા ૧૦ તાપ્ત ૧૧ સુરભિ ૧૨ સરમા ૧૩ તિમિ

તે તેર કપાઓમાં નિમિના જગ જગ પુત્રો યથા ક્રમમાં સતાનો હિસક પ્રાણીઓ યથા સુરગિના ગાય બેસ અને બીજા જે બે ખરી વાળા પ્રાણીઓ છે તે યથા ત્રામાને બાજ ગીધ વિગેરે સતતિ થઈ કોષવશાને સપાદિક પેટે ચાતવાવાળા પ્રાણીઓની સતતિ થઇ મુનિથી અમ્સરાઓના રોગા હિતપત્ર યથા હતાની સતતી સર્વ વૃક્ષો યથા સુરસાના યદ પુત્રો યથા અરિષ્ટાને મધન અને કાદાને બે ખરી વગરના બીજા પ્રાણીઓની સતતી થઇ આ કસ્યપની સ્ત્રીઓ કાલ પણ પક્ષો ૩૫ ન હતા આવી સતતી હિતપત્ર થયેલ સાબળી શ્રેતાઓને આશ્રય લાગશે પણ જેવું છીપમાં મોતી યાયછે તેવું જ દાખીમાં કુશરમળમાં ગજ મોતી યાયછે મૃગની નાભીમાં કસ્તૂરી યાયછે ગાયના દાનમાં ગોરોચન યાયછે અને વામના વજ્રોચન યાયછે એ સવ વિધાઓની ગતી અપરપાર છે તેવીજ રીતે આ સ્ત્રીઓના

હારથી પણ પક્ષી અને જીવ જાતની સૃષ્ટિ જાતન મર્ષ હવે અસ્તિત્વ દિન અને જુનો વસ્તુ હરીજી હીએ

અપૂર્ણ

ભેટોસખધેનો હકીકત —

૧ હીકારા સ્વરૂપ દર્શન

हकार स्थूलदेह स्या द्रकार सूक्ष्मदेहक
इकार कारणात्मासौ ह्रीकारोह तूरीयकम्

(દે ની)

હકાર સ્થૂલ દેહ રૂપ છે રકાર સૂક્ષ્મ દેહ રૂપ છે અને ઈકાર કારણ દેહ રૂપ છે એ સવ અર્થોને હીકાર તૂરીયરૂપ છે કે જે તૂરીય હું છું

આ ચિહ્ન ભવાટવિમા શુચતાર્થ જુલા પડી ચોરાડીની ઘટમાળમાજ બ્રમણમા ન પડતા સૌધિ સરલ રસ્તે પોતાને મુગ રચાને પાઠા પઠોચરાના આનંદસ્થાન તરિકે દરેક ધર્મની ચો જના થયેલી છે આપણા આર્થ ધર્મમા તે મુળસ્થાનને પરબ્રહ્મ—પરમાત્મા કહેલા છે અને આ સચરાચર અનંત બ્રહ્માડો તેની ઈન્દ્રિય સક્તિ વડે જાતપત્ર થઈ તેમાના સવમા તેજ પરમાત્મા પ્રતિબિંબિત થઈ પોતાની લીલા ચલાવી રહ્યા છે અને એ રીતે જોતા સવ જીવા તમાઓમાનુ ચેત વ તે પરમાત્મા રૂપી મહાન ચતન્મન્દા અરો છે પણ આવારૂપી દેહાદિક બધોને લઈ તે પોતાના સલા સ્વરૂપને બૂલી ગયેલ છે અને પોતાને ચોક પામર જીવ તરિકે માને છે આ માયા તિમિરનો નાશ કરવા માટે જ્ઞાન દિપકની આવશ્યકતા છે પણ કાડીયુ તેલ વાટ અને અગ્નિ વિગેરે સાધનો સિવાય જન્મ દીવો પ્રગટી શકાતો નથી તેવીજ રીતે જ્ઞાન દીપક પણ તેને જોઈતા સાધનો સિવાય પ્રગટી અજ્ઞાનાધિકારમાથી મુક્ત થઈ શકાતું નથી માટે તે સાધ્ય કરવામાટે આપણા વહિલા મહર્ષિઓએ સાસ્ત્રો રચેલા છે અને તેમા મુખ્ય કરીને કર્મ જીપાસના અને જ્ઞાન એવા ત્રણ મળલા વાળા તેના અતર્ગત અનેક ધર્મથી આવાળા નિરેપ્તી (નિમરણી) ની મોજના દરેલી છે જ્ઞાનની પરાકાષ્ટા પરમાત્મા સ્વરૂપ સાધિ આત્માનુ અનુસંધાન કરવામા સમાવેલી છે આ અનુસંધાનને યોગ કહેલો છે આ યોગ રાજયો (જ્ઞાન યોગ) અને હઠયોગ એ બે પ્રકારનો છે અનેમાં કર્મ અને જીપાસના ની આવશ્યકતા છે જના હઠયોગમાં પ્રાણનો નિરોધ કરવાની મુખ્ય ક્રિયા સમાયેલી હોઈ સાવકને તે ધણી કઠણ થઈ પડે તેવી દોવાથી રક્ત જેઓ સસાર લાગી ગયેલા છે તેઓને જ આ રવા લાયક છે અને રાજયોગમાં ભક્તિ વડેજ ચિત્તનો પોતાના ઇષ્ટ સ્વરૂપમાં લપ કરી પરાભક્તિદ્વારા જ્ઞાન/મેળવી શકાય છે અને તેથી સસારમા રહ્યા છતાં નિઃકામ કર્મો અને અપ્રતિહત જીપાસના દ્વારા વિશ્વબ્રાહ્મી પ્રેમનુ અવલમ્બન કરી પરમપદ—મુક્તિ મેળવી શકાય છે જીપાસનાને માટે અનેક મતમતાંતરો પ્રમાણુ અનેક ઈષ્ટ સ્વરૂપને આપણા આર્થો મુજે છે

પણ તે સર્વનો લય એક પરમાત્મામાં થતો હોવાનું સવ આર્યો માને છે વળી નિરાકાર સ્વરૂપે પરમાત્માનું કોઈ પણ સ્વરૂપ ન હોવાથી તેનો નર ના નારી એવી કોઈ વ્યક્તિમાં સમાવેશ થઈ શકતો નથી પણ ઊપાસનાને માટે તે પરમાત્માનું સાકાર સ્વરૂપ કલ્પાયેલું છે કોઈ કોઈ સંસ્થાઓ તેને નર સ્વરૂપે પ્રભુ—ધર્મ—પરમાત્મા એ નામે પુજે છે સારે કટલાક તેને નારી સ્વરૂપે આદ્યશક્તિ તરિકે પુજે છે નર સ્વરૂપે પુજનારાઓમાં અનેક છોટા રૂપે અનેક બેદો પડી ગયા છે અને તે તે છોટાની શક્તિઓ પણ ઓછી વધતી કલ્પાયેલી હોઈ મત્ત ગાતા અમ વે તેમના અનુયાયીઓમાં પરસ્પર ક્રોધાભાવે અનેક બખેડા ઉત્પન્ન થઈ પોતાનો કમો ખરો મનાવવા સહુ કોઈનો પ્રયત્ન છે નારી સ્વરૂપે આદ્યશક્તિરૂપે પુજનારાઓમાં એટલા બધા મતમતાનરો નથી છતાં દક્ષિણ અને વામ એવા બે માર્ગો ધર્મની ઓપે ધૃતિગ ચલાવનારા પાખડીઓને લઈ પડી ગયા છે છતાં સક્ષના અનુયાયીઓ પોતાનું હૃદય ને ક્રિયા નિતિ વિરૂદ્ધ હોવાના સાક્ષી પુરે તેને ન અનુસરતા શુદ્ધ સાત્વિક ઊપાસના દ્વારાજ તે આદ્યશક્તિને આગધે છે અને વ્યવહારિક દ્રષ્ટિએ જોતા શ્રદ્ધા અને ભાવજ સર્વદા રૂપ દાયક હોઈ સકામ ભક્તોના કાર્યો તે પરમાત્મા આદ્યશક્તિ સ્વરૂપે — પિતા કરતા જેમ માતામાં વાતસલ્ય રનેહ વિશેષ હોય છે તેને અનુસરતી રીતે — મુત્રના દોનો દરચુનર કરી તેમના કાર્યો સફળ કરે છે અને તેથીજ હમેશા ખીજા છળે અનુસરના હોવા છતાં પક્ત એકજ વખતની માતા તરીકેના રનેહની વાતસલ્ય ક્ષિપ્ત — માનતા — બાધા — આપડી — થી — તેમના કાર્યો કાર્યો રૂપીભૂત કરવાની જગદબા કૃપા કરે છે અને એટલા ઊપરથી જ પરમાત્માની શક્તિ સ્વરૂપે ઊપાસના કરવી એ સકામ દ્રષ્ટિએ સાસારીક સુખ સપા ન કરવામાં તેમજ જ્ઞાનનારા પરમપદ — મુક્તિ મેળવવા માટે સરલ અને સીધો રસ્તો છે જગદબાની પ્રેરણાથી અમારો જોદેશ ' શ્રી અખિકા વિનય ' દ્વારા જગદબાની ઊપાસના નો સલ્ય અને સરલ રસ્તો શ્રી જગદબાના ભક્તોમાં પ્રસરાવવાનો છે અને તેથી શ્રી જગદબાના દરેક ભક્તો — શ્રી અખિકા વિનયના માહકો આ (હો) માયાખીજ રૂપ જગદબા ના સાકાર સ્વરૂપનો પોતાની ઊપાસના — પૂજન કાર્યમાં લાભ લઈ શકે તેટલા સાથે આ વર્ષે જે ચાર બેટો રાખેલી છે તેમાં આ ફોટાને મુખ્ય — અગ્રસ્થાન આપ્યું છે આ મત્રન સર્વોત્કૃષ્ટતા સબધે શ્રી જગદબાજ હિમાવય પ્રતિના ઊપદેશમાં પોતાના કીમુખેજ કહે છે કે —

सर्वं हल्लेखया कुर्यात् पूजनं मम सुव्रत ।

हल्लेखा सर्व मन्त्राणानायािका परमा स्मृता ॥

હે સુવ્રત ! માફ સધળું પૂજન માયાખીજ રૂપ મત્રથી કરવું કારણ કે એ મત્ર (હો) મર્વ મત્રનો અધિપતિ અને જીતમ છે

हल्लेखा दर्पणे नित्य महतु प्रतिबिंबिता ।

तस्माद्दल्लेखयादत्त सर्वमत्रै समर्पितम् ।

અ મત્રરૂપ દર્પણમાં કુ સર્વદા પ્રતિબિંબ હું એટલા માટે તે મત્રથી જે અપણ કરવા

પ્રમાણિકતાથી અને નિસ્વાર્થે પણ તમે કાર્ય કરો છો એટલું જ જાણ લક્ષ્યમાં રાખો તેનું
 યજ્ઞ તમને મળ્યા વિના રહેશે નહિ

કૃત્ય જીવન ગાળવામાં જે સદ્યજ્ઞની જરૂર છે તેમાં મનોનિગ્રહ પ્રથમ પદ ધરાવે છે
 જીવાત્મા જ્યારે સંસારની વાસનાથી મુગ્ધ થાય છે ત્યારે જ પોતાના મુક્ત સ્થાન પ્રતિ
 પ્રયાણ કરે છે

જે જીવાત્મા ધર્મ સાથેની ઐક્યતા અનુભવે છે તેને માનુષી જ્ઞાન મર્્યાદા બદલના શાંતિ
 અને છુટાપણ મળે છે

એકાંત એ ધર્મરત્ન મુલાકાત—જીવન છે

દેહ અને આત્માના પરસ્પર સબંધ સબંધે દરેક બાબતમાં આત્માને દેહના સ્વામિ તરિ
 કે જોળખને જોઈએ

દરેક મુક્ત વસ્તુ આપણી રાહ જોઈ રહેલી છે પણ તેના સપાટ થવા થોડા સમયકાલ
 આપણે બતાવી આપવી જોઈએ

આપણામાંના ધણીખણને અવરોધકારક દ્રવ્ય એક જ મુશ્કેલી એ છે કે આપણે ધણી જ
 થોડી ઇચ્છાશક્તિ ધરાવીએ છીએ અથવા તો એવા તો દયુષ્પયુષણે ઇચ્છાશક્તિનો ઉપયોગ
 કરીએ છીએ કે અતઃકરણ પૂરકનો પ્રયાસ જામત થતો નથી

સંસાર બંધનની જાડી ખાણમાંથી મુક્તિને શીખરે પહોંચતાં પુષ્કળ વખત લાગે છે અને
 તેમાં અપ્રતિહત પ્રયાસ અને ખતની આવશ્યકતા છે

અજ્ઞાનતાની ખાત્રી એ જ્ઞાનગર્ભિત પગથીયું છે

કોઈ પણ કામ પ્રતિકુળ લાગતું હોય તો તે સારીરીતે પુર કરવું એ જ તેમાંથી છુટા થવા
 નો ખાત્રી પૂર્વક જાણ છે કે જ્યાં કરીને ખાત્રી કોઈ વધારે અનુકૂળ પડતું કાર્ય હાય ત્યાં
 સમય ગ્રાપ્ય

સાહિત્ય—સમસ્યાઓ

પાની મેં નિસ દિન રહે, જાકેં હાડ ન માસ,
 કામ કરે તલવાર કો, ફિર પાની મેં વાસ
 કુભારનો દોરો

સીસ જટા પોથી ગઢે, સેત ઘસન ગલ મારિ,
 જોગી જગમ હૈ નહીં, બ્રાહ્મણ પંડિત નહીં

લસણ

સ્યામ વરન પીતાંબર કાધે, મુરલીધર નહિ હોય,
 વિન મુરલી વહુ નાદ કરતહૈ, વિરલાં બુઝે કોય ભમરો
 વાવી વાકી જલ ભરી, ઉપર જારી આગ,
 જવૈ વજાઈ વાસુરી, નિકસ્યો કારો નાંગ હોકો
 સિર પર સોહૈ ગગજલ, મુઢમાલ ગલ માહિ,
 વાહન વાકો વૃષભ હૈ, શિવ કહિયે કૈ નાહિ રેટ
 રગ વરગ ઇક પન્હી વના, છોટી પીચ અરુ કાટે ઘના,
 તોસ તીસ મિલ વિલ મે વસે, જીવ નહિ અરુ ડડકે ડસૈ તીર
 દેખી એક અનોખી નારી, ગુન ઝસમે એક સવસે ભારી,
 પઢી નહી અરુ અચરજ આવે, મરના જીના તુરત બતાવૈ નાહી
 ફાટયો પેટ દરિદ્રી નામ, ઉત્તમ ઘર મેં વાકો ઠામ,
 શ્રીકો અનુજ વિષ્ણુકો સારો, પડિત હોયસો અર્થ વિચારો શશ્વ
 આદી કટે તે સવકો પારે, મધ્ય કટે તે સવકો મારૈ,
 અંત કટે તે સવકો મીઠા, સો ખુસરો મૈ આલૈ દીઠા કાજલ
 આધા ભક્તન મુખ વસૈ, આધા ગુનિયન સાથ,
 વાહિ પસારી દેત હૈ, પુઢી વાધ કૈ હાથ હરતાલ

શ્રી જગદંવાની આજ્ઞા

(મતાશ્રી ચાલુ)

પરમાત્મા અને તેની શક્તિ અભિજિત તેમજ એક જ તત્વ છે પરમાત્મા કહો તોપણ તે જ
 તત્વ છે અને શક્તિ કહો તોપણ તે જ તત્વ છે

પરમાત્મા અમરતો તેની શક્તિ નિરાકાર છે પણ મહાત્માએના આવના બળથી તે
 અવધન તત્વે સાક્ષર સ્વરૂપ ધારણ કર્યું છે

નિરાકાર પક્ષે શક્તિનું સ્વરૂપ કે પુરૂષને દેવાની કલ્પનાનેજ અભાવ હોવા છતાં હવે સૌજાત રીતે ભક્તોના ભાવનામળથી સાક્ષર સ્વરૂપ યથા સાધેજ મહાવાક્ય તત્ત્વમસિ પ્રમાણે સર્વ દ્રશ્ય જગત્ તે ગુણ છે એવી વિશ્વવ્યાપી પ્રેમ લક્ષણાનું પાત્ર—સાદર્થ્ય એ પરમાત્માનું નિવાસ સ્થાન અને આત્માનું જીવન હોય સારથેની અધિષ્ઠાત્રી—અને વાત્સલ્યાભિજનની તરિકેના ગભગાથીજ શરૂ થતા ઉપકારો તેમજ સંસકૃતા કામજતા સદનશીલતા ક્ષત્રી દિવ્ય ગુણોથી પરિવેશિત અત્રિમ દાપલ રમેદના ઊપકારોની કર્ત્રી—ક્રાંત એક સ્ત્રી વ્યક્તિજ આત્મસ્વરૂપનું લક્ષ્ય દેવાથી—પોતાના નિર્નિર્મયરૂપ તે વ્યક્તિમા તે અસ્ય પદારથ પરબ્રહ્મા—પરમાત્માની શક્તિ સ્ત્રી સ્વરૂપે—જગદંબા સ્વરૂપે મુર્તિમાન થયાછે અને સાર થઈ પશુ ભક્તોની મન કામના સિદ્ધય અથવા બદુચરો માલકા દુર્ગા ભવાની શાકભરી ચડીકા જોમા સાવિત્રી લક્ષ્મી રાધા વિગેરે અનેક અદ્યાદ્ય સ્વરૂપે આદિર્ભાવ પામેલા છે પણ મુળભાતો નામરૂપ શીવાયનું એક શુદ્ધ તત્ત્વ પરબ્રહ્મ છે તેજ શક્તિ જગદંબા છે

પરમાત્માની શક્તિરૂપ જગદંબાના અનુયાયીઓ માટે પોતાની શાગ્રિક શક્તિના સરક્ષણાર્થે બ્રહ્મચર્ય પાળવાની ખાસ જરૂર છે તેનું મહત્ત્વ એટલું બધું છે કે તેને ચાર આત્મ અમા મુખ્ય પશુઓ છે અને તેને પાયા તરિકે માની તે ઉપર હદ ઊંચી ઈમા તનો આધાર માન્યો છે શારીરક શક્તિના અભાવે માનસિક તથા પહેલુંજ હોય છે

મ્હારી પ્રમાદી તરિકે મળને જે સ્થાન આપવામા આયુ છે તે મ્હારી કમ્બાલિશ્વર છે સાધારણ નવિક દ્રષ્ટિએ વિતારતા તેનાથી મટતા અનર્થો જાહેરબે છે તે જગત્ હેર છે શક્તિ ક્ષીણ કરવામા તે પ્રથમ પદ ધરાવે છે છતાં તેના વડે શક્તિ પ્રમત્ત થાય એ વાતનો મનુષ્ય ખુદિ શી રીતે સ્વિકાર કરે છે એ આશ્ચર્ય દરેક દુગુણનું તે ખીજ છે તેમજ નકેનું હાર છે માટે તેનો લાગ કરવો

તમારે માટે અનાજ અને વનસ્પતિનો આહાર મુકરર કર્યા છતાં મ્હારે નામે નિરાપરાધી મુગા પશુઓનું જસિદ્ધાન — જોગ આપી તેનો આહાર કરોછો એ ફૂલ માનુષી નહીં પણ સદાસી છે એક માતા તરિકે સુહિમાના સવ બાળકો મ્હારી દ્રષ્ટિએ સરખા છે અને તેઓનો આત્મા પણ મ્હારોજ પ્રકાશ છે દરેક ધર્મમા અહિસાને પ્રથમ ધર્મ કહેવો છે એ કિવાય તમે વિશ્વવ્યાપી પ્રેમને સાધી મોક્ષના અધિકારી થઈ શકશો નહિ આપુ વિશ્વ મ્હારો પ્રકાશ છે તેમાની એકાદ વ્યક્તિનો દ્રાહ તે તમારા પોતાના આત્માનો અર્થાત્ મ્હારો દ્રાહ કયા મરાજર છે

આ કિવાય પવિત્રતા સદાચાર કમંતે આ પશુપચાદિ વિષયો ઊપાસના શક્તિનું સાદર્થ્ય પ્રેમ યાન વિગેરે અનેક વિષયોના સિદ્ધાંતો મહામાયા જગદંબાએ મળને કૃપા કરી સમજાવી હતા પણ અત્ર લલાણુભયે બધતાખવામાં આવે છે આ સવ સિદ્ધાંતો શ્રી અભિકા વિજયમા પ્રસંગોપાત ક્રમે ક્રમે વિસ્તારપૂર્વક ચર્ચવામા આનરો દાખવેલો શ્રી જગદંબા—ના દુર્ગાસ્વરૂપના પ્રામટ્યની તૈયાગી માટે નીનેની વ્યવસ્થા કરવામા આવેછે તેમા સદ્દેશ જગદંબાના ભક્તો સમત થઈ સદાચારમાં ધીમ અમ બેરો એમ આરા છે

અમારા વિચાર પ્રમાણે આગામી દુર્ગાસ્વરૂપના પ્રામટ્ય વખતે તેની શોભતા લાવક

એક મહિરની ખાસ જરૂર છે પ્રાગટ્ય પછીની વ્યવસ્થાને માટે બંડોની 'મન કામના' સિદ્ધિ થતી જશે તેના ઊપકારમા જગદામા નિમિ તે દ્રવ્યને કુટો રહેશે નહીં અને ત્યાં એવો મુદ્દ નીતિમય અને ખીજ સ્થાનોને અનુકરણિય પ્રબળ ચાલશે કે સ્થિતિ તત્વની ઉપાસનાનું કેદ સ્થાન તે સ્થળ બનશે દાહમા તો ફક્ત મહિર માટેની વ્યવસ્થા કરામા—દેશના શ્રીમતો રાજદારી પુરૂષોની કૃપા સપાદનાર્થે લાભો રૂપીયા છુટાંતરી એકાદ ઇલાકાત મેળવવાનું પસંદ કરશે પણ ધર્મને નામે એક પાઈ પણ ખર્ચવામા સકાર્યો તેથી તેમના તરફના આશ્રયની આશા નકામી છે જે કાંઈ બની શકે તે ફક્ત સાધારણ વર્ગમાથી—નાખની પાણું મુજબ થોડું થોડું એકદુ કરી એમ બડોળ એકદુ કરવાની આશરકતા છે અને તેમાં પણ શ્રદ્ધાળુ બંડો તરફના આશ્રય ઊપર મુખ્ય આશાએ આવીરીતે એકાદ યથેના બડોળના પરિણામે તે મલ દ્રવ્ય અને તેનાથી થનારા કાર્ગો સાર્વજનિક ગણ્યો અને તેની વ્યવસ્થા જગદામાના પુર્ણ શ્રદ્ધાળુ બંડોના બનેતા એક પચાસા માનશે તેમજ સક્તિધર્મના પ્રચારનોજ મુખ્ય હિદેશ રહેશે

ઉપરાંત મર્ચને પહેામી વળવા મમાજ તરફથી એક ઇનામી રૂડ ખોનવામા આવેછે અને તેની અજમારણ ગત વપમા થઈ ગયેની હોઈ તે કાપ સરળ થવાની સપુર્ણ ખાતરી છે સમાજ તરફથી શ્રી અનિલ વિજય અને શ્રી જાગના દોટા તેમજ પુસ્તકો પ્રચારમા છે તેમાથી પણ જે કાંઈ બચત રહેશે તે આ કાપમા વપરાશે

ફંડનુનામ —

આગામી દુર્ગાસ્તરૂપના મહિરનું ઇનામી ધર્મદા ફંડ

સમાજના મેમ્બરોને માટે ગદ્ય લાંબ પ્રમાણેજ પ્રથમના ચાર વર્ગ અને તેની શી જે છે તેજ કાયમ રાખવામા આવેછે અને તે ઊપરાંત રૂ. ૧૧) બરનાર પાચમા વર્ગના અને રૂ. ૧૧) બરનાર છઠા વર્ગના મેમ્બર ગણ્યો અને તેવા દરેક મેમ્બરને એક ઇનામી ટીકીટ આપવામા આવશે

વર્ગ ૧ થી ૩ સુધીના મેમ્બરોને રૂ. ૧૧) તથા ૧૧) વાળી બે ટીકીટો અને વર્ગ ૪ થીના મેમ્બરોને રૂ. ૧૧) વાળી એક ટીકીટ અમારી અનુકૂળતા પ્રમાણેના પ્રસંગે ક્રીઆપવામા આવશે

જનમ ઇળના વિચારને માટે જુદા જુદા સહેરામાના અમારા પ્રતિષ્ઠિત ગ્રાહકોને આ ફંડના હાથરેકટર અને ખીજ એકાદો સ્વિકારવાનું આમત્રણ કરવામા આવશે અને તેઓ તે એકાદો સ્વિકારણ એમ આશા છે તેઓનું કાપ ફક્ત રૂ. ૬૬ એકદુ મધ રહેથી જગદામાના પ્રાગટ્ય સ્થળે ઇનામી કાલવામી આવશે તેમા પ્રમાણીકતા સમવાય તેટલે દરજ્જે જેમ જેમ રાખવાની છે તેમજ પછીની વ્યવસ્થામા ખજુ થોડા સલાહ આપવાની છે તે સ્થળે જેમને મોલાવતા આવતા જતાઈ ખર્ચ સમાજ તરફથી તેમની ઇચ્છા દર્શાવશે; આપવામા આવશે.

હાથરેકટરશીપ અને ખીજ નોખકારક એકાદોની નિયત્રણા મધ રહ્યા ખાદફંડનું કામ

(૨)

- ૨ ક્ષર અક્ષર— ક્ષર અક્ષર એ શોક છે વિવિધ રીત વખણાય
અક્ષર ક્ષર કહેવાય છે અક્ષર જીવ ગણાય
- ૨ જ્ઞાન વિજ્ઞાન— રમી દશ જાણે જાણને તેને કહિએ જ્ઞાન
જાણરૂપ પોતે જાને એ વિજ્ઞાન નિધાન
- ૨ વિદ્યા અવિદ્યા— ધર્મર સાથ સખધતા રિવા એક પ્રમાણ
જીવનની અવિદ્યા, એજ અવિદ્યા જાણ
- ૨ દેવાશ્વરના દિન— જિતાર દક્ષિણ અયન એ મકર કરકથી માન
દેવાના દિન રાત એ અસુર જીલટા જાણ
- ૨ શબ્દ— એવાત્મક વર્ણાત્મ એ શબ્દ તારા પરકાર
પ્રથમ શબ્દ વાળ ગણે પછી વાણી વિસ્તાર

(૩)

- ૩ રામ— સચરાચર પાપી રહ્યા દશરથનદન રામ
પરશુરામ જાનગમ એ ત્રણે તરફ પ્રધામ
- ૩ ત્રિદેવ— જહા રિત્તુ મહેશ એ ત્રણ દેવ જગમાય
ઉત્પતિ પાલન સદરન ત્રિવિધ કર્મસર પાય
- ૩ ત્રિપુટી— કર્તા ક્રિયા ને કર્મ વળે જાના જ્ઞાન સુમેય
ભોગ્ય ભોગ્ય ભોગ્ય ને ધ્યાતા ધ્યાન સુધેય
- ૩ ત્રિગુણ— સત રજ તમ એ ત્રણ ગુણ જાણે ચતુરસ્રજાણ
દેવે સ્વભાવ રૂપિ તથા કરે હુ કાંઈ વખાણ
- ૩ ત્રિગુણ રસભાવ— સકળ વસ્તુ જ્ઞાન ને પુદ્ગિ ત્રિમળ જવ યાવ
જ્ઞાન દ્રષ્ટિ જુ ને તણ સત્વ શુદ્ધ પરમાય
ભોમ પ્રજા બદવાર એ રમેશજીની રીત
આગસ નિકા ત્રિગુણતા તમેશજી વીપરીત
- ૩ ત્રિગુણ વૃત્તિ— જાગત રૂપિ સાતિશી સ્વપ્ન રાજસી માન
વળી સુષુપ્તિ તામસી દુરિયા જાણનિધાન
- ૩ જ્ઞાન ૧ સાત્વિક— જાણની આજા વિના રેખિ ચિત્ર વિજ્ઞાન
રેખાજા અવલગીને, અપાય સાત્વિક જ્ઞાન
- ૨ રાજસ— કાષેલા કંપકારને, જાણે મહિ મનાય
અજ્ઞાનને આપે કહી રાજસ/જ્ઞાન ગણાય

ક તામસ— દેશકાળ જોયા વિના, વિષ્ણુ આદર સત્કાર
કુપાવને આપે તદ્દ તામસિ દાન વ્યહવાર

અપૂર્ણ

એક તરુણી કુટુમ્બવત્સલતા

(અથના — હિંદુઓની ક્તબ)

(ગતાશ્ચી ચાલુ)

સુરજમલ પોતાના બાઇની ખાચમા જઈ પડયો અને તેને માળાથી બેઠયો. પણ વૃદ્ધ એ
કુળજી તણુના એક પુણામા જઈ બેઠો અને પુન રાયો.

મારા પુત્ર ગોપાળને — હમણા દસનના નામે—મુસલમાની લેખાસમા સજ્જ થયેલો—
અફસોસ ! આ દિવસ જોરાને હું સામાટે છોયો !

‘ પીતાજી ! તમે તેને કઠોરતાથી ધ સાફ ન આપો ’ સુરજમલ બોલ્યો તમે જે
કલ્પના કરવા દોરાઓ છો તેટલો બધો દોષિત તે કદાચ ન પણ દોષ ! ’

‘ દોષિત ! તણુની ચોગને અર્ધિંગજો ઊભો રહી અદ્ય વાળતા ગોપાળ બોલ્યો હા
માર્ષ હું દોષિત છું—હું દોષિત છું—કારણકે મારા દેશનો હું દુસ્ત્રમ બ થો છું મારા ધ
ર્મને મ્હે નિલાબલી આપી છે ! હું એક જનીજરી બ થો છું કે જે દુકડીના ધસારાસામે
ટકવું મુશ્કેલ છે અને જે પોતાના દુસ્ત્રમનો પ્રતિ દયાથી વતવાવું જાણતીજ નથી

‘ ચુપ ! ચુપ ! દુખી ખાપ બોલ્યો “ ત્હારા કુટુંબોથી મારા કાન અપવિત્ર ન કર
તું હવે મ્હારો પુત્ર નથી !

મ્હાર કહેવું સાબળો, પીતાજી—કારણ હજી હું તમને એજ સગાથી સગોધીસ
ચાત પણ દ્રઢ સરથી ગોપાળ બોલ્યો. મ્હાર કહેવું સાબળો અને તમને જણારો કે મારા
સખ દુખો મ્હારા બાઇની ખાતર મ્હે મારી વૃત્તિઓનું બગિદાન આપ્યું તેમાથી ઉત્પન્ન
થેલા છે ! ’

‘ મ્હારી ખાતર ! ’ અલ્પ લાગણીથી ગોપાળ તરફ જોતા સુરજમલ બોલ્યો

હા ત્હારી ખાતર ગોપાળે જવાબ આપ્યો. ‘ ત્હારી પેટે હું પણ તારાને મ્હારા
મરા હૃદયથી અને જોવાતો ગાડા ખારથી ચાહતો હતો કે દિવસની અવિચ્છિન્ન કલ્પનાઓ
અને રાત્રિના સ્વપ્નો રક્ષા તે પ્યારના સબધમાજ નિર્મિય હતા તેને પતિ થવા તને આપ
ણ પીતાજી પસંદ કર્યો અને મ્હાર સ્નેહમય મનોરાજ્ય એક પળમા તુડી પડ્યું પણ સુર
જમલ હું જોતીરીતે તને હાથ ચાહુ છું—જોતીરીતે કાઈપણ બાઇ પોતાના બાઇને કવચિતજ
ચાહતો હશે—તેતીરીતે તને પણ હું ચાહતો હતો—અને તેથીજ જ્યાં મ્હારી છપ્પાં, હરી

શાક અને નિરાશા નસતી આવતાં લીરી' અનુકૂળતાને તોડી પાડવા દેવાવા સંભવ હતો તે પર ભાગી દેવાની પ્રથમજ તક મેં મેડી લીધી શું તું એમ ધારી રાકે છે કે નથમ એક અનુપમા સરદારની નોકરીમાં જોડાવા અને વળી રાજભૂમિના જોખમી સામે બાથ બીડવા ન મેં આપણું સુખી અને શાંતિ દાયક પર છોડ્યું હશે ? મેં માતા આનંદની ખાતરજ આ કમુ હશે એમ તું અટક્યો છે । અને પછી જ્યારે મુસલમાનોના હાથમાં પકાયો અને સ્વદેશમાં પાછા ફરવાની કે આ છવનમાં ફરી સુખી થવાની આશા ન રહી સારે મ્હારા ન સીખના ફેરફારે એકે તે ફેરફાર એક નિદમ જ્ઞાતીજરી તરિકેનો હતો છતાં તે ફેરફારે ? ફરજાસ્વ મુઠી તે સ્વિકારવામાં મેં શું અયોગ્ય કમુ છે ?

મારો ભક્ષે ઉદાર હૃદયી ધુવ । તણુના ખુશીમાંથી છાંતી અને પુર્ણ જુરસામાં હ અરાધ જતા વાતસલ્ય પ્રેમથી લાખા વખત થયા ખોવાયના યુગને બેઠવા માટે દો ના દહ પીતા બો યો

લાગે વખત શાંતિ નસરી તે ફરમીઆન પીતા અને પુત્રોએ પરસ્પર બેઠતા શોક અને આનંદના મિત્રિગ ઉભરા ઠા વા છેવટે હરજમલ પોતાના ભાઈની બાથમાંથી છુટી થતાં બોલ્યો 'ગોપાળ ! આજે રડાં ? ત્હારા હાથથી અમારે મરવું જોઈએ અથવા ત્હારે ત્હારા કુલ સગદાર આજાસંખ્યાના યુરસાના જળોદાન તરીકે ત્હારી જ્ઞાતને દોમળી જોઈએ

તમાઈ પાછળ વાંક જોઈ મારો નિર્ણય છે ગોપાળે કદુ સ્વરે કહ્યું 'પણ હજી આપણું સવના છુટકારાનો સંભવ છે મ્હને આવી એટલી બધી સ્વતંત્રતા છે કે ખુદ આજાસંખ્યાન તરફનો દુકમ લઈ કાઢ આવે તે સિવાય બીજી કોઈપણ મારી રજ સિવાય મારા તણુમાં પેસી શકતો નથી અમારી હાથથીને પગ આવી થોડા દિવસ રહેવાનો છે ત્યાંથી તમે આવી રહી શકશો તે ફરમીઆનના વખતમાં તમને મુસલમાનોના હાથમાંથી સ્વીકાર્યા મત નસાડી મુકવાની તક મળશે અને તેથી કરીને સેનાપતીના ફરમાનનો બગ કર્યાની શી ક્ષામાંથી હું બચી શકીશ

અને તું — અમારી સાથે — સ્વદેશમાં આવીશ ? પીતાએ પુછ્યું

“ ના ! શોભાવરણે મસ્તક ધુસાવતા ગોપાળે જવાબ આપ્યો 'મ્હારાજીવનક્રમમાં થીપાછુ ફરવું મુશ્કેલ છે અને તેથી હું સ્વદેશમાં પાછા ફરવાની કિંમત કરી શકતો નથી તમે અને સુરજમલ મ્હારે માટે છેટેથીજ નજીક પ્રાયના કરજો અને મ્હારો દેહ કાઢ રણભૂમિમાં પડશે સારે તેવાની છુટી પડેલ અઘાત આપના ત્હમરી શુભ રાધનાથી શાંતિ પામશો ! ”

આ શબ્દો બોલી ગોપાળ એકાએક તણુ છોડી ચાલ્યો ગયો 'અર્ધાર્થ થતા સુધી જ્યાં લા બેઠ્યો' અને પછી સવારે જ સ્થળે લગાઈ થઈ હતી સાંચે, લોહી કુદાણુ મુઠામાં બોધી મેદાન બરચક હતું અને તેમાંથી વિવર્ણ મ્હેરાઓ બિરૂદ ચઢતો આજે પ્રમાણ પડતો હતો

ગોપાળે પોતાની તલવાર બેચી કાઢી થયેલા દિડુએના હમલામાંના બે શબોના માથા કાપી લીધા તે માથા તેણે પોતાના કબાજામાં સત્તાડી દીધા અને પછી હાથથી તરફ ખેંચે

શ્રી પોતાને તથા એ આવી તેણે એ બાલા લીધા તે જીપર એકેક માથુ ગોઠવ્યું અને પછી પોતાના તથા બાલા પાસે તે બાલા જમા કર્યા

ખીજ દિવસ સવારમાં બેસી તપાસણી માટે નિમાયેલ અમલદાર જેને જેને કહીઓ કાલ માટે સોપાયા હતા તેનું લીસ લખને છાવણીમાં શ્રી અને ગોપાળના તથા સામે એ માથા જમા કરેલા જેમ તેણે આપાસખાનને હુકમ બળબેસે હતો એવી ખાતરી આગળ આપ્યો ગયો

ત્રણ ચાર દિવસ પીતી ગયા તે દરમિયાન સુરજમલ અને તેની બાપ ગોપાળના તથા ખુપાખલા રહ્યા, પણ છાવણી છોડી નાસી જવાની તક મળી નહીં

ગોપાળ એવેન ધતો ગયો દારણ કે છાવણી છોડી આગળ કુચ કરવાની સુદત પાસે આવતી જતી હતી અને પછી જે અમલદારના તાબામાં જાતીજરીની દુકડી હતી તેનાથી તેમને ખુપા રાખવાનું કામ મુરકેલ હતું પણ તે એ દિવસોને સમાપતી બક્ષવા નસીબદેવી એ નિશ્ચય કર્યો હોય તેમ આખાખાન માટે પડ્યો અને પડાવની સુદત લખણી આખાખાનની માંદગીએ તુરતજ ગંભીર રૂપ લીધું અને તેણે દરમિયાન દયાએને નિષ્કર્ષ કર્યા

આખાખાન મરવાની અણી જીપર આવી પડેડ્યો અને માંદગી દરમિયાન તેનો સ્વભાવ એવો તો ચીડીઓ અને કુર થઇ ગયો હતો કે છાવણીમાંના દરમિયાન તેનું દરદ મટાડવા માં પોતાના કાજ હલાજ ચાનતો નથી એવું જોઇને તેમજ તેના સ્વભાવના પરીણામથી બધા પામીને ગમરાટમાં છાવણી છોડી નાસી ગયા

છાવણીમાંના વર્તમાન ગોપાળ પોતાના પીતા અને બાઇને વખતોવખત જણાવતો રહેતો અને બ્યારે તેણે આ હેતુ બનાવ કહી સંભળાવ્યો ત્યારે વૃદ્ધ ગોકુળજીના મોંપર આનંદનું સ્મિત અમરું

ગોપાળ ! "તુદ્ધ બોલ્યો ' તુ જાણે છે કે વનસ્પતિના ગુણોય સબધે હું સારી માહેતી ધરાવું છું જુદા જુદા દરદોના નિદાન પ્રમાણે બદલ ચોપડવામાં અને પાવામાં તેને ઉપયોગ થઇ શકે છે ત્યારા સરદારની હજુરમાં અને લખ જવામાં આવે તો તેની છાદમી હું અચાવી થકું અને તેનો જીપકાર આપણું સવની સમાપતીનું સાધન થાય '

આ વિચારથી ગોપાળ ખુશખુશ થઇ ગયો અને આખાખાન કે જે પોતાના પલગમાં નિશ્ચય શારીરિક વેદનાથી આમતેમ તરફડીઆ મારતો હતો તેના તથા તરફ આપ્યો તેના તથાથી તેની ચીસો ધણે દુરસુધી સંભળાતી હતી અને તથા આસપાસ પહેરેગીરો ભય અને ધાસ્તીથી હેબક થઇ જીભા હતા તેની માંદગીના હેતુ યોગ દિવસ દરમિયાન તેણે એવાતો જુનમી દુકમો કાઢ્યા હતા કે તેનાથી ખીલ દરજ્જાના અમલદારની માનુષી લાગણી ને લીધેલ તે અમલમાં આવતા અટક્યા હતા તેની પાસે જતા દરેક જથ્થું બંધીતા હતા અને તેના પોતાના પુત્રો પણ તેની અમલમાં છોડી મયા હતા

સેનાપતિ સાથે ખાતરીમાં વાતચીત કરવાની ગોપાળે રત્ન માજતાં તે તેનેમળા અને એ સુમા લીધાઓ તેને ખાતરીની હજુર લખ મયા ગોપાળ તેની રૂબરૂમાં મુટખમગિએ પડ્યો

અને તે એરમદ સરદારને નીચે પ્રમાણે બારબારી —

વિભવ સરદાર આપના તથા જીમીર ઉપર પોતાના માથુ મરવાની પથ જોતી કાવ
કાત નથી એવા આપના આ મુદ્દામની બારબાર સાબળવા મહેતમની કહે આપની માંડીના
શોકારક સમાચાર મારે કાને આ પાડે, અને તેનો હલાલ સુચવવા હું આવ્યો છું અહીંયા
થી, યોરદર એક એકાત ગુરામાં એક/૨૬ દિડુ કે જે વતરપતિ કાલ સમયે સપુર્ણ મારે
તો પરાવે છે તે, રહે છે તેની પ્રમાણીકતા અને દુશીવારીને માટે હું મારા માથાના જોખમે
જવાબદાર છું ”

તેને આઠી તેડી લાવ ' ખાને કહ્યું અને હું પુછના કસમ લઈને કહું છું કે જે
તે મને સાંભળે કરશે તો તેને અને તને બક્ષીસીથી હું મલ કરી નાખીશ પથ જો તે
ગો રમશે તો હું મારી કબરમાંથી પથ તેનું વેર લઇશ '

ગોપાળ નમન કરી બહાર નીકળ્યો અને ચાર કલાક વીતવા હાઈ પોતાના પીતા સાથે
માઠા સરદારને તથા પાછો ફર્યો અને તેટલા અરસામાં ખાનની અધીતાઈએ તેને મોટી
ખતાવી મુક્યો હતો

આખાસખાન ન્યાં કારીરિક તિમ વેદનાથી પીડાતો આમતેમ ત કડીવા મારતો હતો તે
વિશાળ તથા તરફ જાની કરી અને ૨૬ દિડુ ગુપ્તપ દાખલ થયા ત્યારે એક સુદર જાળા
પોતાનો છુટ્યો ઉઘાડી દ દી જીપર નીચી વળાને તિ પ્રેમજ જે સખ્તો મોલાવી શકે તેવા
બદાલના સખ્તોથી તનુ સાતવન કરતી હતી તથા આવાનાઓના પગલા તેણે આમળા
નહિ અને ગોપાળ કે જે તેના મોઢક સાદ્યથી રતબ્ધ થઇ ગયો તેને આ પ્રમાણે તેની
દ્રષ્ટિએ પડેલ અપ્રતિમ સુધરતા તરફ યોડી પગ તાકી રહેવાની તક મળી

તેના પીતા તરફ નીચી દ્રષ્ટિ રાખતા પોપચા અને સાળી પાપણેથી અધ દકાપલા
હાળા નેત્રો પત્તાળા સરખા અધોરાઈની શાટમાંથી મુક્ત પડ્યા સરખા દખાતા કાતે પ્રમ
જુસરે બરાવદાર અવવવો ના ગ્રહ સફર પગે અને ઘુરીઆ જીપર આવી રહેલા મુલવા
ન આકરે અને તેની આસપાસનો નિરોપતાને પરિવેશ—એ સપળો મોઢકતા આ સુદર
ઓળાના કારીર પર તરફની દ્રષ્ટિ ઠેરવી રાખવાને માટે પુરતી હતી

આ મોઢક પ્રાણી—કે જે મુલ્ય શોકની ખાનિની કરતા ક્ષમતની દુરીને વિશેષ મળતી
હતી —તેની દ્રષ્ટિ એકાએક જમી ગઇ અને તે દ્રષ્ટિ ગોપાળની દ્રષ્ટિસાથે મળી તેના અંદર
પર કમનની લાકી છવાઇ ગઇ અને તેણે તરફી પુરખો નીચો કર્યો

ગોપાળ પછી આખાસખાનના પલમ તરફ આમળ વધ્યો અને જાહેર કુચ કે સવારમાં
પોતે જે કુદ દિડુ સમયે વાત કરી હતી તેને ધણા પરિમ અને કુશલીતા અને શોષ
[કાઢવામાં રહેલ મળી હતી

'તેને આઠી આમળ લાવ ' સરદાર જુમ પાડી, અને હું મુલમલન! પોતા
જો પુત્રીને બોલી તેણે ઉમેયુ " મારી પાસે રહે તારી કાનગીથી મને કાઢિ મને
મોઢક બીમારના પલમ નીકળ આ મો અને તેનું ચરિત તપાસુ પછી તેણે આજી

વનસ્પતિ અને કેટલીક જાતના ફળોવાની માગણી કરી કે જે નહોતી, જમવામાંથી મજા આપ્યાં તે આવ્યા પછી મોકુજીએ તેના જુદી જુદી રીતે ભવિષ્ય કહ્યું.

આ કામમાં તેના પીતા ગુલાયો હતો ત્યારે ગોપાળ પોતે અત્યાર આમમમ જોરે સોદરનો અને તે સોદરની માલિક કે જે જુઓ નાખીને પણ હજી પોતાની નજીબ હતી તેના વિચારમાં પડ્યો હતો ત્યારે મારે તેના પ્રેમ સાથે અને ખર્ચિત હતો તેને મુશ્કેલી તેના હૃદયમાં અત્યારે જે પ્રેમ જ્યોતી પ્રગટ હતી તે વિદ્યુતગતિ ધરાવનાર અને મગજને પ્રભાવ કરી મુકે તેવી હતી નહીં વિચારોના અઘાવામાં તેનું મન ચડ્યું હતું અને અત્યારે તે આ જાસખાનની માલિકી તેમજ જે કામ પોતે સા આપ્યો હતો તે સમજી સુધી ગયો હતો તે નામા જાણના મધુર સ્વર તેના કર્ણપટ સાથે અચડાયો.

“ તે ડાસો ડાણ છે અને તેની વફાદારી માટે તમે જવાબદાર રહી શકશો ? માં રા અને કે કોની છદ્મી એક અજણતાના હાથમાં સોંપાતી છે. ” ગુનગદન બોલી.

ગોપાળે આ વિશે તેના મનનું સમાધાન કયું.

અને તમારું નામ શું છે ? ” પગનાર અચમત્સર્ય તેણે પૂછ્યું.

“ મહારી ટુકડીમાં મને નિમકદલાન હસન ના નામથી બોલાવે છે. ” માનપુર્વક જવાબ મળ્યો.

અને તે નામનું તમે માં પીતાની સાન્વાર માટે આ ઘરમાં દિલ્લે આણી આપી સાચક કયું છે. ગુનગદને કહ્યું અને પછી પોતાની આગળથી એક સુદર વીંટી કહાડી તા ધીમ સ્વરે તે બોલી “ નિમકદલાન હસન ! મહારા પીતાની ખાતર આ પહેર ”.

“ ના ” બાનુ— તે દિલ્લે કે જેણે તમે જુઓ છો તેમ તમારા પીતાની વિક્ષેપ વેદના ભગમમ સાત કરી છે તે જે તેમનું દરદ મટાડી આપશે તો તો તેમણે મને બક્ષીસ આપવાનું વચન આપ્યું છે તરફે જવામાં આપ્યો. “ પણ તે વીંટી છ તમારી ખાતર પહેરી શકે અને તરફે તેણીના નામનું કર કમળમાંથી વીંટી ગ્રંથ કરતા તેણીનો હાથ રનેહયુષ્ક કહ્યાંયો.

ગોપાળનો પીતા હવે આગળ આ રો અને ધીમેથી જણાવ્યું કે આજાસખાન—જાત નિદામાં પડ્યો છે તેમાં ખસત થઈ ન જોઈએ.

વનસ્પતિના સમાધાન દવા જનારા મોકુજીએ ખાનને પાછા હતી તેને લીધે આ નિદા આવી હતી અને તે પછી વિવસની બેચેનીને અતે પછી આવશ્યકતા હતી છતાં તેણે, રાહની પાસેજ રહેવા પોતાનો ઈશારો જણાવ્યો.

મુલખાને જણાવ્યું કે તે પોતે પણ પોતાની પીતાને છોડી જશે નહીં અને ગોપાળે ત પછી છોડી જવું ન પડે તેનું કામ જવાનું રહેલાઈથી શોધી કાઢ્યું.

મુલખાને હવે પાસેનો એક તંબુ કે જેનો સખે તેના પીતાના તંબુ સાથે એક જથ્થે આશીર્વાદ કરવામાં આવ્યો હતો સા ચોડી પળને માટે મધ અને જ્યારે તે પાછી આવી.

સારે તેની પાછળ બે ગુલામો ચાલીના થાળ માથે લઇ આવતા હતા તેઓએ તજુના એક ખુણામાં નાસ્તાની તૈયારી કરી અને હવે જેઓની સારવારના પોતાનો પીતા માથેથી મુક્ત થવાનો હતો તે મીઠાજાનોનો સંકાર કરવા માટે મુલબદલ પોતાનો જુરખો એક બાજુ મુકતાં સંકોચાઈ નહિ.

મુલબદલનું સૌદર્ય ગોપાળ જેમ જેમ વધુ જોતો ગયો તેમ તેમ તેને માટેનો તેનો થા દ વધતોજ ગયો નાસ્તામાં અદ્યપાન મુલકનો અનેક પ્રકારનો લીંતો અને સુડો મેવો હતો તેથી ગોપાળજી હિંદુ હોઈ તેને ખાવામાં ખાધ ન હતો ઉપગત તરણ અને આગને માટે કુરાને કરીદમા સખ મનાઈ છતાં ઉંચી જાતના શીરાજી કરાખને સ્થાન આપવામાં આવ્યું અને જ્યારે તેઓ બંનેએ તે પરાપકારી પ્રવાહીના જેમે વજુવજુ બનાસ પીધા તેમજ જલ પોતાના ખીમારને તપાસવા તેના પલ્લની બાજુએ ગયો ત્યારે તેઓ પરસ્પર નેત્ર દ્વારા રનેક વિનિમય કરવા લાગ્યા ગોપાળે પ્રેમાશ્રુતના ઝરામાથી મોટા મોટા કુટંગ પીધા અને તેઓ પાછા ખીન્ને દિવસ ફરી મળશે એવો પોતાના સુદર સોબલીનો કોલ લાઇનેજ તે ગુરો પડ્યો.

મુલબદલ સાથેના આવ્યા મધુર પ્રસંગોના આસ્વાદ તેના પીતાનાજ તજુમાં ગોપાળે કેટલાક દિવસ લીધા છેવટ તજુના દ્વાર પાસેના ચોગાનની ખુદી હવાનો ઉપભોગ થેવા સાં સુધી જવાની હિંદુ હઝીમ તરફથી ખાનને રજા મળી અને સારપછી ખાનની તખીયત તરફથી મુબરવા લાગી અને વીસ દિવસને અંતે હિંદુ ડોસાની સારવારની જરૂર રહી નહીં.

જેક દિવસ સવારે જ્યારે ગોપાળજીએ પોતાના દરદીને જાહેર કબુ કે હવે પોતા તરફની સારવારની જરૂર નથી ત્યારે ખાને ગોપાળને હુકમ કર્યો કે તેણે તે હિંદુ ડોસાને બધીસ આપવામાં આવે ત્યાં સુધી પોતાને તજુએ લઈ જઈ યોગ દિવસ સારી સરમરાથી રાખે. આવીરીતે વિલબ કરવામાં મુળથીજ હિંદુઓના પ્રપત્ત સંબંધે જેના મનમાં ઝાક હશે તે ખાનને જાહેશ એ હતો કે પોતાને ખરેખરી રીતેજ સાન્ને કર્યો છે કે કોઈ ધીમી મતીની અસરવાળું ઝેર છે તે કુપાવવા અસારે દેખાવ કરવાજ કામ ચલાવી સાન્ને કર્યો છે તેની ખાતરી ધર્મશક્તિ.

દસ દિવસ વિતી ગયા અને આખાસખાનના કરીરમાં તેના પ્રથમનાં જોર અને ઊંચાઈ પાછા આયા તેની ખાતરી થઈ કે હિંદુ ડોસો પ્રમાણીક અને વશાદર હતો અને તેણે હવે વિના વિલબે તેને અને તરણ જાનીઝરીને બધીસોથી નવાજવાનો નિશ્ચય કર્યો, નિમકદલા લ હસન સળધે કેટલીક તપાસ કરતા પરિણામ સંપૂર્ણ સંતોષ કારક જણાવાથી તેણે મુલબદલને પોતાની પાસે બોલાવી સુદર જાણા પોતાના પીતા સમક્ષ જમીન તરફ નીચી રહી ખાતર અદ્ય સર બીમી રહી.

બેટા ગુલ ! " ખાને કહ્યું નિમકદલાલ હસન ત્હારા પીતાની નવી જામીન નિમિત્ત છે ખુદા સવ શક્તિમાન છે હુંને તેણે પોતાના નાચાર મુલાખને આરોમતા આપવા માં હસનને સાધનમૂત કર્યો હસન એક આઝાદનક તરણ જલ્દાદર સીપાહી અને વશાદર અસંમખાન છે મે તેને આપવા પારેલી બધીસ એ છે કે મારી પ્રતી મુલબદલ તેની પ્રિય-

મા બનશે

આ ખમર કે નેમા તેના હૃદયમા આનંદ સાગર રેલાવાના સમાચાર સમાવશા હતા અને જે સામળવાની તેને ખીલકુલ આશા ન હતી તે સામળતાજ તેનું હૃદય તે આનંદાધિના મોળ સાથે જીછળવા લાગ્યું અને પોતાના પીતાના હૃદય સાથે પોતે સંપર્ક સમત હોવાનું જાહેર કયુ પછી તે સાથી ચાલી ગયું

ખાને ત્રણ વખત તાળી પાડી અને તુરંતજ આગા અથવા તેના ગુલામોનો વડો આવી દાજર થયો

અબદલા ! ” ખાને કહ્યું ‘ અલત મુલ્યવાન બક્ષીસો જીપડાવી ખાર ગુલામોને ત્હારી સાથે લે અને નિમક હલાલ હસન કે જે જાનીઝરીના ત્રીજા વીભાગમાં બક્ષી છે તેના તબુએ જ ત્યાં ત્હારી નજરે એક દિંદુ પણ પડશે તે દરેકને માનવ તો મુસ્લમાન પોશાક ગળામા સોનાના દાગીનાં હાથમા સોનાના હડા અને આંગળીઓએ વેટ વીંટીઓ પહેરાવી મારી હજુરમા વિના વિલંબે લાવ ’

દરમાન મુજબ તૈયાર કરીને અબદલો હસનના તબુએ મૂકે તબુમાં તેણે એવીતો અણુચિત્તીરીતે પ્રવેશ કર્યો કે તેની નજરેથી સુરજમલને છુપાવવાનો વખત હસનને ન મળ્યો ‘ અદિયા ! તો બે દિંદુઓ છે ’ પોતાની આસપાસ નજર કરતા અબદલો બોલ્યો ‘ અને મને ખાતરી પુનઃ કહ્યામા આવ્યું છે કે તું એક દિંદુ જોઈશ તેથી હું તેમાંના એકમને આ બક્ષીસોથી ન ચણુગારતા જનને નામદાર ખાનસાહેબ હજુર લઇ ચાલીશ ’

આ સંખેદ સામળતા જોવાળ કપ્પો પણ કાઈ જવામ વાળવાની કે પુરતુ જમાનમા બોલાવશા આ સંખેદનો બાવાર્ય પોતાના પીતા કે બાહને સમજાવવાની તેની હિમત ન આવી તેને સુદર જરીનો પોશાક પહેરાવવામા આવ્યો તેના ગળામા મુસ્લમાન દાગીના હાથ માં સોનાના હડા અને આંગળીઓએ વેટ વીંટીઓ નાખવામા આવ્યા પછી જોડાજી અને સુરજમલને સાથે આવવાની ધધારત કરનામાં આવી અને સંપ્રજી મડગ ખાનના તબુએ પાછું ફર્યું તેઓ જ્યારે ખાનની હજુરમા પહોંચ્યા ત્યારે ખાન પોતાના સર્વ લશ્કરી અમલ દારોથી વીંટળાવશે હતો તેને પત્રે પડ્યાં અબદલા બોલ્યો, ‘ ખુવારિદા ! આપ નામદારે આપના આ નાયાર ગુલામને શરમાવ્યું હતું કે નિમકહલાલ હસનના તબુમા એક દિંદુને જોઈશ પણ જુઓ ! ત્યાં બે દિંદુ હતા— તે બેમાંના કાણને આપ બક્ષીસોથી નવાજવા હતુક હતા તે વાતથી હું અત્યુદોષ તે જનને હું અદિયા લાવો છું ’

‘ હસનના તબુમા બે દિંદુઓ ! ’ ખાનના પલમ આસપાસ બીજેલા અમલદારોમાંનો એક બોલ્યો ‘ ખુદાના કસમ ખાહને હું કહું છું કે હમજી છેવટની લગાઇમા પકડાયેલા આ ને કાલ કરવા માટે બક્ષીને સોનાવશા તે બે દિંદુ ફરીઓ છે ’

અક્ષાના સોગન સેઇ કહું છું કે આ જો ખર હોય ’ પોતાની આસપાસ વિઠાળપણે સ્ટિટ ફેરવતા ખાને ઉચ્ચાર્યું ‘ કહું ” આ ઘોળી દાદી વાળો કુતરો એકાતમા પવિત્ર પશુ સાધુવતનમા રહેતો દિંદુ ન હોય અને લગભગ ત્રીસ કિલો પહેલાં આપણા સામે ચડી આ

વેલા કિદુઓમાનો એકાદ હોયતા હુ તેને અને તેનાં મદદમારેને મારા તથા સામેજ હાથેને
ભાડે લટકાવીશ ,

‘ હસન મોલ ’ ભાષના કેદીઓ બહેમી આપનાર અમલદાર મોલ્યો ત્યાર નામ
લપટે મહડેલા અને નેએને તેજ સાંભળતા ત્યારે કતલ કરવાના હતા તેજ એ એ કેદીઓ
છે ?

વિકાગ આખાસખાનની હજીરમાં મોપાળ હુલ્લુમડીએ પડ્યો અને સઘળા સત્ત્વ હાથે
મથુલ કરી

દગો—માફ નહિ કરી શકાય તેવો દગો ! અનુનતા ખરા આવેસથી ખાન પોતાની
ભંડો ‘ મે બીજા પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે આ છેવટની ઝપાલખીમા પકડાયલા તમામ કેદી
કતલ થવા નોંધએ અને પોતાને સોપાયલ કેદીને ને કોઈ બચાવશે તેને ફારસીને લટકાવવા
મા આવશે હુ મારી પ્રતિજ્ઞા ફરવી શકતો નથી — નેજે મારી પોતાની છદ્મી બચાવી
છે તે માથુસને પણ હુ માફ કરી શકતો નથી

ખાન તરફેલો વૃદ્ધ પીતા ખાનને પગે પડ્યો અને તેની બાતમા બોલવાને અક્ષત હોઈ
મણીજ દયા જનક અને હ પ એ ક સચાઓ દ્વારા એક પીતા તરીકેની આજીવન્યો કરવા
લાગ્યો વૃદ્ધ માથુસની મોં પ થયું હૃદય દ્રાવક દીમગીરી નોંધ ત્યાં ઉભેલા દરેક મનુષ્યની
આખમા આસુ આંધા અને ખાન પણ પોતાને પગે પડેલા નાચાર ડોમા તરફ દોલાયખાન
દીનથી નોંધ રહ્યો ઉપકાર વૃત્તિ લાગણીથી તેમજ આમપાસના અમલદારોની અરજ ઉપ
રથી છેવટ ખાનનું હૃદય એગવડું અને તે ગોરાજ પ્રત્યે મોડ્યો

દામોર ! હુ તારા પીતાની છદ્મી બચાવીશ કારણ તેજે મારી છદ્મી બચાવી
છે અને હુ તેને તેનાં એ પુત્રોમાના એકની છદ્મી બક્ષીસ આપીશ તમારા બેમા તેની
પસદગી કરવા દે—મારી પ્રતિજ્ઞાના ખાતર આ પ્રસંગે એક છદ્મીનો ભોમ આપવોજ
નોંધએ

વિલાસ—મૂવનનો રાજમાર । । ।

આ એક અ માત્રસની એવી જુમિયાનો ફોટો છે તેને નજરે નોતાજા વિલાસી મુદરથ
તે મેળવવામાટે પોતાની જાન કુર્યાન કરે છે કમોદિપન અનેક દવાઓવાપરી નિગ્રહ થયેલા
એને માટે આ રૂક્ષ એકજ ફોટો નોતાતેની નસેનસમા કામાગિત પ્રતિષ્ઠા થાય છે આ ફોટો
શયનમુદ્ધમા રાખવાની તક મળવી એ વિલાસ રિયલિટીને આશિર્વાદ સમાન છે કે કામો આ
એકજ ફોટોમા કોંઈકાએક સપ્તમે સારું સમાપ્ત્ય છે

કુલસાધનની એક નકલના રૂા ૨) પોસ્ટેજ સ્લુડ

રૂા ૧ એકના રૂા ૨૦)

અરખા હસનના રૂા ૧૦)

મળવાનું ઠેકાણું— મીંડ કોમ્પોઝીટર

પ્રેસ—જુલા (મીંડવાવા)

તરફ જતીઝરીએ ખાનનો હરાવ પોતાના પીતાને કહી સમજાવ્યો અને તે ડાસાએ પોતાના બે પુત્રોમાંના એકને બધકર બનિષ્યના હાથમા સોંપવાની ખાત્રી સાથે એકને મૃત્યુ ના મુખમાથી જાયાવવાની ફરજમા પોતાને આવી પડેલો જોયો.

તેણે સુરજમલ તરફ રોડપુત્ર એક દ્રષ્ટિપાત્ર કર્યો અને પછી ગોપાળ તરફ જોયું. સુરજમલ પરણેલો હતો અને તેની સ્ત્રી તથા બાળક તેને આધારે દતા અને ગોપાળ એકા કિ હતો. પણ તે દાનો હતો અને તેની માતાએ પોતાની સેવકતી ધડીએ સભાળવા સોંપેલી અમાનત—ચાપણ હતો. તે સુરજમલથી છુટો પડી શકતો ન હતો—તે ગોપાળથી છુટો પડી શકતો ન હતો. તેણે સુરજમલને ધરે તારા પાસે લઇ જવો જોઇએ—તે ગોપાળને પાળળ મુકી શકતો ન હતો. તમને તે વારફરતી બેટતા—તેમના ઉપર ઉજી અશુભો વરસાવતા—પ્રથમ એકના અને પછી બીજાના મુખપુત્ર સ્મરણ કરતા—જને ઠી સાથે મનમા સ્ત્રી આમણી કરતા — પોતાને આપાસે દયાની નજીસ કરનાર ખાનતુ જુલમી હૃદય આવી રીતે દીલ થવાથી બદલાઇ જવાની બીતિમા — તે એકની પાસેથી બીજા તરફ વારા ફરતી માઝાની માફક દોરતો હતો.

અપૂર્ણ

નિર્ધનતા

પોતાના શિષ્ય ઉદ્દેશ પાર પાડવામા શક્તિશાન થવાની વૃત્તિથી દુનિયા જેના તરફ પુન્ય જુદીથી જુએછે એવા મહાન પુરોષોએ સુખના સાધનરૂપ મથાતા વૈભવોનો ત્યાગ કરી ભાદ અને સરલ જીવન નિવહારેલ છે, તો પછી નિધનતા અસલ દુખ ઉપજ કરનારી શા માટે મણાઇ હશે ! ને નિધનતાનો મહાન પુરોષોએ પોતાની બદાલી સ્ત્રી તરિકે રિવહાર કરેલો છે એ નિર્ધનતાનો જનસમાજનો મોટોભાગ ખીણાચીની રૂપ અથવાતો મદામારી રૂપ ગણી શા માટે ત્યાગ કરતા હશે? આ પ્રશ્નનો ખુતાસો સરલ છે. મહાન પુરોષોના સમ્બંધમા સેવા નિધનતા આત્મિક મહત્તા સાથે જોડાયેલી હોઇ પોતાના વિષમ સ્વરૂપનો ત્યાગ કરેછે એટલું.

સ્વાસ્થ શિયાળાને માટે ઉત્તમ વનાવટના પાકો !!!

આરોગ્યતા સાથે પુષ્ટિ આપનાર ઉત્તમ પ્રતિના વસાણાં નાખી આપુર્વેની પદ્ધતિ પુનઃ સર નમનગરના સુપ્રસિદ્ધ રાજવૈદ્ય ડૉક્ટરજીની રસચાળામાં તૈયાર કરેલા બદામપાક, સાલમપાક, સોભાગ્યસુહીપાક, ચોપચીનીપાક, કુખાગ્નિપાક, વિગેરે અનેક જાતના પાકો આ શિયાળાની માસમમા ખાસ વાપરવા લાયક અમારા આપમાલયમાં તૈયાર મળે છે. દુર દેશવરના ગૃહસ્થો અમારે ત્યાંથી આ પાકો ફરવરસે મગાવી વાપરે છે. આ શિયાળા અમારે ત્યાં ફરક જાતની કરતો શરિડાઓ મુર્ચ્છા અવસ્થા, આસવો ક્રાપી સરવતો, પુરબ્બા અનેકો વિગેરે, મળેલ વધારે માહેતી અને બાવને માટે પ્રાઇસલીસ્ટ મગાવો.

રાજવૈદ્ય કેશવલાલ પોપટસાઈ વિહુલજી.

(ઓપંથરાળાઓ મુકા—બદવાલુ શહેર.

વેલા હિંદુઓમાંનો એકાદ દોષતો હું તેને અને તેના મદદારોને મારા તથા સામેજ શસ્ત્રે
માઠે બઠાવીશ .

“ હસન મોલ જાણના કેદીઓ બહેમી આપનાર અમલદાર મોલ્યો તારા નાથ
તપરે મહોલા અને જોએને તેજ સાંભળા ત્હારે કતલ કરવાના હતા તેજ એ બે કેદીઓ
છે !

વિકાગ આપાસખાનની હજીરમાં જોપાળ ધુટજુમડીએ પડો અને સમજા સત્ય લીખત
રખી કરી

હજો—માફ નહિ કરી શકાય તેવો હજો ! ઝગુનના ખરા આવેશથી ખાત પોતાની
જાડો . ‘ મે બીયણ પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે આ છેવટની જપાજપીમાં પકડાયલા તમામ કેદી
કતલ થયા જોઇએ અને પોતાને સોંપાયત કેદીને જ કાઢ બચાવશે તને ફારસીને લટકાવવા
માં આવશે હું મારી પ્રતિજ્ઞા ફરવી શકતો નથી — જેણે મારી પોતાની જાણી બચાવી
છે તે માણસને પણ હું માફ કરી શકતો નથી

અને તરજોનો વૃદ્ધ પીતા ખાતને પગે પડો અને તેની બાતમાં બોલવાને અશક્ત હોઇ
ધણીજ દયા જનક અને હ વ બે ક સચાઓ દ્વારા એક પીતા તરીકેની આજીજી કરવા
લાગો વૃદ્ધ માણસની માથે પણ હૃદય દારક દોલગીરી જોઇ ત્યાં ઉભો ન દરેક મનુષ્યની
આખમાં આસુ આવા અને ખાત પણ પોતાને પગે પડેલા નાથાર ડોમા તરફ દોલગીયાન
દીનથી જોઇ રહ્યો ઉપકાર વૃત્તિની સામણીથી તેમજ આમપાસના અમલદારોની અરજ ઉપ
રથી છેવટ ખાતનું હૃદય ઓગળતું અને તે જોપાળ પ્રતે બોલે

દગમોર ! હું ત્હાગ પીતાની જાણી બચાવીશ કારણ તેણે મારી જાણી બચાવી
છે અને હું તેને તેના બે પુત્રોમાંના એકની જાણી બચાવીશ આપીશ તમારા બેમાં તેની
પસંદગી કરવા દે—મારી પ્રતિજ્ઞાની ખાતર આ પ્રત્યે એક જાણીને ભોગ આપવોજ
જોઇએ

વિલાસ—મૂવનનો રાજગાર ! ! !

આ એક રાજગારની એવી જુમિયાનો ફોટો છે કે તેને નજરે જોતાજ વિલાસી મુદરજ
તે મેળવવામાટે પોતાની જાન કુરબાન કરે છે કમોદિપન અનેક દવાઓ/વાપરી નિરાશ થયેલા
ઓને માટે આ રક્ત એકજ ફોટો જોતાંતેની નસોતસમાં કામગિની પ્રદિપ્ત થાય છે આ ફોટો
સાચનમુદમા રાખવાની તક મળતી એ વિલાસ પ્રિય વપતિને આશિર્વાદ સમાન છે કે કામો આ
એકજ ફોટામાં કાંકલાત્તને સમજા સાર, સમાવેશ છે

ધુલસાઇઝની એક નકલના રૂ. ૨) પોસ્ટેજ છુટ

ફોન ૬ એકના રૂ. ૨૦)

આરમા ફોનના રૂ. ૧૦)

મળવાનું ઠેકાણું — મી. કોમ્પોઝીટર

પ્રેસ—જુલ (કાઠીયાવાડ)

તરણ જ્ઞાતીકરીએ ખાનનો કરાન પોતાના પોતાને કહી સમજાવેો અને તે પુરેસાએ પોતાના બે પુત્રોમાંના એકને બપોર બરિષ્વના હાથમાં સોપવાની ખાત્રી સાથે એકેને ખાત્રી ના મુખમાંથી ગયાવવાની ફરજમાં પોતાને આવી પડેતા જોયે.

તેણે સુરજમલ તરફ રનેદપુત્ર એક દ્રષ્ટિપાત કર્યો, અને વળી ગોપાળ તરફ જોયું. સુરજમલ પરણેલો હતો અને તેની સ્ત્રી તથા બાળક તેને આધારે હતા અને ગોપાળ એકાદિ હતો પણ તે ન્દાનો હતો અને તેની માતાએ પોતાની છેવટતી ધડીએ સુભાળવા સોપેલી અમાનત—યાપણ હતો તે સુરજમલથી છુટો પડી શકતો ન હતો—તે ગોપાળથી છુટો પડી શકતો ન હતો તેણે સુરજમલને ધરે તારા પાસે લઇ જવો જોઇએ—તે ગોપાળને પાળી સુધી શકતો ન હતો તમને તે વારાફરતી બેટતા—તેમના ઉપર ઉચ્ચ અધ્યુએ વરસા વતા—પ્રથમ એકના અને પછી બીજાના ગુણ્ણ સ્મરણ કરતા—અને પી સાથે મનમાં સારા આમણી કરતા — પોતાને આપાસે દયાની બક્ષીસ કરનાર ખાત્રી જુલમી હૃદય આવી રીતે ઢીલ થવાથી બદલાઇ જવાની જીતિમાં — તે એકની પાસેથી જીભ તરફ વારા ફરતી માગની માફક દોરતો હતો.

અપૂર્ણ -

નિર્ધનતા

પોતાના જીવ્ય ઉદ્દેશો પાર પાડનારા શક્તિમાન યવાની વૃત્તિથી દુનિયા જેના તરફ પુણ્ય જુદિથી જુએ છે એવા મહાન પુરોષોએ સુખના સાધનરૂપ ગણાતા વૈભવોને લાગ કરી નાંદુ અને સરલ જીવન વિચારેલ છે તે પછી નિર્ધનતા અસહ્ય દુખ ઉપજ કરમારી શા ખાટે મણાઇ હશે ? ને નિર્ધનતાનો મહાન પુરોષોએ પોતાની વ્હાલી સ્ત્રી તરિકે રિત્તાર કરેલો છે એ નિર્ધનતાનો જનસમાજનો મોટોભાગ પીણાચીની રૂપ અથવાતો મદામારી રૂપ ગણી શા ખાટે લાગ કરતા હશે ? આ પ્રશ્નનો જુતાસો સરલ છે મહાન પુરોષોના સખધમાં સેવા નિર્ધનતા એકતરફ મહત્તા સાથે જોડાયેલી હોઇ પોતાના રિપમ સ્વરૂપનો ત્યાગ કરે છે એટલું

લાસ શિયાળાને માટે ઉત્તમ વનાવટના પાકો !!!

આરોગ્યતા સાથે પુષ્ટિ આપનાર ઉત્તમ પ્રતિના વસાણાં નાખી આપુરેલી પદ્ધતિ પુનઃ સર નમનગરના સુપ્રસિદ્ધ રાજવૈદ્ય બુદ્ધભટ્ટજીની રસશાળામાં તૈયાર કરેલા બદામપાક, સાલમપાક, સોભાગપદ્મ ઠીપાક, ચોપચીનીપાક, કુખાદખડપાક, વિગેરે અનેક જાતના પાકો આ શિયાળાની શોભામય ખાસ વાપરવા લાયક અમારા આપણાલયમાં તૈયાર મળે છે દુર દેશાવરના ગૃહસ્થો અમારે ત્યાંથી આ પાકો દરવરસે મગાવી વાપરે છે આ શિયાળા અમારે ત્યાં ફરેક જાતની બરમો, ગુટિકાઓ, સુર્જો, અવરેલો, ખાસતો ઉવાયો, સરમતો, મુરખા અનેક વિગેરે, મને જે વધારે માહેતી અને ભાવને, ખાટે પ્રાપ્તસહીર મગાવે.

રાજવૈદ્ય-કેશવલાલ પોપટભાઈ વિદુલભ.

અધિધશાળાઓ. જુડા—મદવાણી રોડેર.

જ નહીં પણ એ મહત્તાની હાયામાં રહી નવું સાદરું પ્રાપ્ત કરે છે અને કાશ્મીર અમના સત્તા
જતાં વધારે આધ્યત્મિક થઈ પડે છે

જીવન જીવનની સાથે જોડાયેલી નિર્ધનતા એટલી બધી આકર્ષક લાગે છે કે એવા મ
હાત્મજોના જીવનનું હળવું મનુષ્ય ખુશીથી અનુકરણ કરે છે કારણ કે તે જીવન એમની
દ્રષ્ટિમાં સુખરૂપ અને મહત્વતાવાળું જણાય છે બીજી તરફ દ્રષ્ટિ કરતા મહાન નગરોમાં જો
વામાં આવતું દારિદ્ર્ય પ્રમાણે અપ્રમાણિક, ખુની અને દાડીયા મનુષ્યોના સમર્પમાં રહી
વિરક્તારૂપ અને અધમતાથી ભરેલું જણાય છે ત્યારે ખરે જોતાં અધમતા શેમાં સમાવેલી છે
નિર્ધનતામાં કે પાપમાં ? જવાબ ખુશીજ છે કે પાપ એજ અધમતાનું મુળ છે. પા દરિ
તાનું મુળ અનેક જાતના પાપોની પોષાતું હોય ત્યાં આપણે એટલું જ કરવાનું રહે છે કે એ
પોષણ બંધ કરવું કે જેથી દરિદ્રતાની અસહ્યતા દૂર થશે તેમજ તેના બચકર સ્વરૂપને
નાશ થઈ આપણને શુભ પરિણામે લાવવામાં સાધનશૂન્ય થશે કોનક્રુશીયસ નામનો એક
મહાન તત્ત્વવેદી પોતાના ગજશ્રીમત શીષ્યોને ઉત્તમ જીવન ગાળવાનો મોધ આપતી વખતે
એક નિધન પણ સદ્ગુણી શિષ્યને દાખલો રહ્યું હતો જેની સામાન્ય સ્થિતિ એટલીબધી
નબળી હતી કે ખાવામાં માત્ર ચોખ્ખા અને પાણીથી તેને મલાલી સેવું પડતું અને આજીવ
તરિકે એક કુદરતી ગુફાનોજ આધાર હતો છતાં એ સબધમાં માત્ર મીન જળથી પોતાના
જીવ્ય જીવનમાં એ સ્થિતિને વિધનરૂપ થવા દેતો નહિ એ શિષ્યની સ્થિતિમાં કેટલું સામાન્ય
મનુષ્ય મુકાતા તેણે અમતોથી અને દુખમય જીવન ગાળ્યું હોત પણ આ પુરે પો એવી
અધમ સ્થિતિમાં પ્રજા પોતાનું સમગ્ર જળથી રાખ્યું નિધનતાથી સદ્વર્તનનો નાશ નથી થ
તો પણ એથી ઉત્તરુ એ પતન પીળને દ્રષ્ટાત રૂ થઈ પડે છે જેવીરીતે મોઢમાં જોકુ
જવાહીર વિશેષ દેખી કેખાઈ છે તેમ નિર્ધન સ્થિતિમાં આ મનુષ્યનું સદ્ગુણી જીવન વધારે
ચોની નિકરું

(અપૂર્ણ)

જગદ્ગ્યાના ભક્તોનેજ માટે ખાસ ।।

છંપાય છે ।

છંપાય છે ।

છંપાય છે ।।

શ્રી અવિકા કાવ્ય

આજસુધી છંપાયેલી કરેકે કરેકે આટલિઓ સાથેની સરખામણીમાં આ મારામાં મોટો
સમ્રાટ છે આ અનિકાકાવ્યમાં અબાજી બહુચંગ મહાકાળી વિગેરે દેવીઓના કરેકે બધી
તા મરણાઓનો સમાવેશ કરવામાં આ પો છે અને તે જપરાત મુખ્ય મુખ્ય મરણાઓની કીર્તિ તાદ
સ્થ જનતી હોય તેવા દેખાવેના કેટલાક દેવોઓ પણ અર્ચ તરફ દ્રષ્ટિ ન રાખતા તેમાં મુકવામાં
આવ્યા છે વળે પુસ્તકના પ્રારંભમાં જ કરેકે વીભક્તને જીપયોમી થઈ પડે તેટલા સાર શ્રી દેવીપ
જન પદાન સરીકે મોઢાસાથે દાખલ કરેલી છે

અમાજીથી આઠકે તરિકે નામ નેખાવનારે જુદર્યોની સખ્યા પુરતીજ તરબી દહાવ્યાની છે
કિમત રૂ ૧— — પોસ્ટેજ ૧૬

નામ નેખાવવાનું ટકાણું — શ્રી શાસ્ત્રધર્મદ્વારક સમાજ

મુદ્રા (કાઠિયાવાડ)

ફક્ત થોડા વખતને માટે નીચેના ફોટા ચરધો કિમતે ।।।

(દરેક પેન્ટિંગ અને વી પી ખર્ચ શુદ્ધ) -

ફોટાનું નામ	અસલ કિમત	ઝાણી કરેલી કિમત *
જ્ઞાનોદ્ધાર	કેબીનેટ રૂ ૦-૮-૦	રૂ ૦-૪-૦
ગમ્બીર વામિની	" "	" "
શાતરનરૂપ	" "	" "
રથાદિની	" "	" "
કેદાર પુનર્જિનન	" "	" "
રામચદ્રજીનો અવાગમ	" "	" "
ચંદ્રમુડ મહિની	" "	" "
મહિપ મહિની	" "	" "
મગ્નપતિ	" "	" "
મમર (દીગબર)	" "	" "
સદર (કૈલાસ)	" "	" "
કેટેશ્વરમાના મહાત્મા	કાઉસાઇઝ રૂ ૦-૪-	રૂ ૦-૨-૦
શ્રી અબ્બાજીના ગેખની	કુત્સાઇઝ ૨-૦-૦	૧-૦-
"	કેબીનેટ ૧-૦-૦	૦-૮-૦

આ કિમતો ફક્ત થોડા વખત માટેની છે તો તુરંતમાજ મગાવી લેનાથી મજશે પાછળથી મજશે નહિ

ખાસ વહેંચવા માટે સસ્તી કિમતે ।।।

શ્રી અબ્બાજી અને બહુચરાજીના યાત્રા વર્ણન -

ગ ૧) ની ૭૫ નકલો રૂ ૦૦ ની ૩૫ નકલ

આ કુળા ઝાણી સખ્યામા આપનામા આવતી નથી.

દેવી ભખોમા બહોળા પ્રચારને માટેજ ખાસ !

શ્રી નવરાત્રિની કથા- (મધ્ય પુહ) રૂ ૧) ની ૧૦ નકલ

" (પુહ બહુ પગીનાથ) રૂ ૧) ની ૫ નકલ

હાવરના માવની ૪૫૫ થોડી થોડી નકલોજ એ ભાવથી વેચવા કહેવી છે માટે ખાસ ચલાવણી મગી મજશે નહિ વહેલો તે પહેલો

શ્રી શક્તિવર્મોદ્ધારક સમાજ ચૂડા (કાઠિયાવાડ)

ગ્રાહકો પ્રત્યે ૭

આને લગભગ પોણામે વગરે આ અદસ્તપણેલા માસીકનો અક હાથ અડાને દેશે માલ કોને માનદાર્ય સાથે આ માસીકની રિયતી સ રથી કાઢક વધુવતા સહેજ કમ્પા ઉત્પત્તિ થ એ રવામારીક છે અને તેને ખાટે અત કું તે સખથી કાંઈક જતાં આપને ઉચીત સમજુ છે

મામારીક રજતીની રજઆતમાન પ્રેક્ષનો ધધા હાથમા લેતા દાતાના સ્વગરથ માદારણુ ૭ તરથી ગોમ આપ સાથે શ્રી અખાજમા સ્થાન મગવાથી મદારી ખીન અનુભવી પડુ તાપાયસ્થાથીજ જગદલા રથે શુદ્ધ અને અપરીમીત અદા ધરાવતી બુદ્ધીને આ મામીક કદ દા ઇચ્છા હાદમવી અને ફક્ત પચાસ માલકથી / રજઆત કરી અખા ૭ ગેવાસ્થગમા કે ભવે વીગેરેની અગવડો તેમજ હાથ ધરેલા વીજમા મદારો ખીન અનુભવ આ સગત ના નેત્રીક પ્રયાસથી Whores a tall there is the way એ મુ લ્પ ઇચ્છા ચકતોની કૃપા વડે અ વુજ સન્નેગેને લાઇ ત્યા આવતા અદાગુ યાનાગુઓના સામાન્ય ઉત્ત રથી ઉત્તીકમ ૮ ૮ મામ વવાદ વગેરે અને તેને લીધેજ આજ સુધીની આ માસી ની કારખાંદિના કાર્યો પેજ શ્રી અખીઝાના અરીત્રો તા સ્પ યાપ તેજ દેરાઓની ભેટની વાવસ્થા અને યાનાગુઓની અમત દુર કરવાને ખાટે અમ લઈ કાપમની પોરે ખોરીસ એ બે કાર્યોની અમે આ રથને નોધ લઈ રાજીએ છીએ આ માસીકના ચોથા વડતી રજઆતમા અમેએ શ્રી માતાજી ના દેવગની અદરથી શ્રી માતાજીનો ફોટો કે ને ઘણા ઘણા દેશી અને મુરશીપીયન ફોટોગ્રાફો થી ભેરાયો નહોતો તે શ્રી માતાજીની કૃપા વડે લીધે અને મામીકની ભેટ વરીકે માલકોને તે નો લાભ આપવા માગ્યો પણ તે દરમીયાન કેલકાએક આસુરી રજતી ધગવનાગ વીધનસતો થીએ તંત્રથી ઉપરોક્ત માદારણુ સાહેબે એમ સમ નયવામા આ યુ કે માતાજીના તાલ્સ સ્વરૂપના ફોટાનો પેર પેર પ્રચાર ચાલુશે તો પેર બેઠા માતાજીના તા સ્વસ્વરૂપનો લાભ મળતા કોઇ માતાજીની યાત્રાએ આવશે નહી જોકે આ કહેવું તદન નાપાવાદ્ય હતું અને તે સખધે અમેએ શ્રી અખીઝાવીજ/૫ પુ પના ૧ લા અકમા જયવતજ માતમવનામક સખ લખી શ્રી અખાજનોગેટો દસન અને પુજનમા રાખનારભક્ત શ્રી અખાજના અસરધામ થી આ રાસુરની યાત્રા કરવા નિરતર આગુર રહી ખનતી મગવડે શ્રી જગદલાના દીદારુ દસન કર વા રપત્ત રીંગ રહેશે એમ સીદ કરી ખતા યુ હતું છતા પણ સમય વગરનું બેઠવુ જુલ્લ જુલ્લિ સમુદ્રેષુ ની પેટે નીરચા જાય છે તેથી મુગે મોગે રાજ્ય આગેજને માન આપી તે ભેટ બધે કરી આ વખતે ને અગચ્છની સભન્યતા હતી તે સભન્યતાને સ્થાન મળ્યું હોત તો તંત્ર વખતે આ મામીકનો અત તને પણ અપરીતી ઇચ્છા રમજ છે તેથી અમે તે વીધનમાથી વગર જોખમે પસાર થતા છતા શ્રી આ

* આપતા મામથી આ રથએ શ્રી અખીઝા રજાવ રજીત આનંદ લાકરી ગ્લાઝ સરલ રીદા સાથે લખન કરવામા આવશે

જીગર

તાજના ગરીબો ઉપરથી બેઠ માટે દક્ષિણ ફેરવેલા તેવા કરવા તે પણ રાજ્યની મજૂરીયા ન પ્રગટ કરવા એવો અમારા ઉપર અત્યુચ્ચ મુકોરો તેથી ત્યાં તેવીજ અગત્ય માં બે વરસ ગુ નારી પછી જાણીયા વધારે અગવડોની સમવ્યતા દ્રષ્ટીમર્પાદામાં આવતા અમોએ તે સ્થળ છોડી દીધું

આ વખતે મદારા વડીલ બાઈ કે જેઓ ત્યાં અબાજીમાં થાણદારના હોદ્દા ઉપર હતા તે મને પણ તે પ્રદેશના મજૂરાના પાણીના સાળા વખતના સેવનથી થયેલ સોડીવીકાર અને તેવી બધા ખોજોના પગીજામે ભગદનું બરહર દદ થઇ આવ્યું હતું તેથી તેમજે પણ નોમરી છોડી દઈ મદારી સાથે આવવાની આરક્ષતા કરીકરી. અમોએ અમદાવાદમાં શ્રી અબીમાવીર્ય આંશી સ્ત છાપડી ત્યાં શ્રી અબીમાવીર્ય શ્રી નીમ પ્રેમ નામના અગાગ છાપખાનામાં માસીક છાપી પ્રગટ કરવા માગ્યું પણ ત્યાં પ્રેસ અને માસીકના કામ સાથે મારા બાઈની જુદા જુદા વેચેલા અને ડાકટરો પાસે દવા કરાવવાનો વ્યવસાય અને ખર્ચ વધ્યા તેની સાથે વળી અબાજીના સ્થાનમાં અમો હોતા કેટલાક સોડા કે જેઓ શ્રી અબાજીની યાત્રાએ વારવાર આવતા હોવા થી અમારી મોટા શરમથી કે તેો લીધે પોતાની મગવડો સમવાય તેના પ્રત્યુપકાર તરીકે આ માસીકના આદક થયેલા હતા તેઓ શ્રી અબાજી નોની શુદ્ધ શ્રદ્ધાના અભાવે આદક તરીકે આવું રહેતા અટક્યા અને આના આદકોમ્મના કોષ કોષ પોતાની મજૂરીના આગેવાન તરીકે મજૂરીનું સારાજી ઉપરની સજ્જ પોતાના નામ ઉપર થોડા સમયે આપવા ઉપર મુત્ત થી રાખી સેણી મુકોરો રાખતા તે રકમોની ઉચ્ચગણીને માટે ખાતર ઉપર દીવેલની પેઠે પોરટ ની દીકાટો બગાડાનો બોળે અમારા ઉપર આવી પ પો. કેટલાક માસ મુખી આવી રીતે ચલાવતા અમદાવાદમાં દવાનું સાફ પરીણામ ન આવતા અમારા વગન મુકાના દવાપાણી સારા દોવાળી તેમજ વેંતાની પણ અનુકુળતા દોવાળી સુખા આગ્યા અને ત્યાંના પાટવી કુમારશ્રી જોરાવરશી હજીના નામથી ભવિષ્યમાં તેઓ રાજ્યગાદી ઉપર આવશે ત્યારે રાજ્ય તત્કથી સામે આશ્રય મગવાની આશાએ શ્રી જોગવ સીતજી શ્રી દીમ પ્રેસ એ નામનું છાપખાનું છાપડી માસીક આવું રાખ્યું તે સાથે દવા દવાથી પણ સર કરી આ રીતે ખારેક મહીના દવામાં વખત અને પસાનો ભોગ આપ્યા હતા પરીણામે દદ વધતુંજ ગયું અને જે ચાગ ડાકટરોનો ઓપરેશન (કાપકુપ) કરાવ્યા સીવાય મટશેજ નહીં એવો મત પતા વારવાર પ્રેસનો સામાન ફરવાથી કટાંગી પ્રેસ તથા માસીનું મંમ બંધ કરી ફરી અમદાવાદ ગયા ત્યાં ચાગ પાચ મહીનાના અત્યંત પરીશ્રમ અને પૈમાના ખર્ચથી ઓપરેશન (કાપકુપ) કરાવતા તદ્દન આરામ થઈ ગયો એવો પછી આવતા વખત મુખી થયેલ ખર્ચ અને પરીશ્રમ સફળ થયાને માટે આ નદ પામી ઉધરીનો તે ખાતે ઉપકાર માનતા ૫૩ સલામતતો પાપડી બહેનેરી એ કહેતાનું સ્મરણ કરી મન વાળ્યું અને ફરી ત્યાં ૧૮૦૮ના મનેવારીથી શ્રી અબીમાવીર્યનું સાતમું ૫૫ રાજ કયું મદારા બાઈએ પણ હર્ષ તરમ નામે માસીક ચલાવવું સર કયું ઉપર પ્રમાણે મદારા બાઈની મા ગીના સબળ જે ગણ વધ મુખી વારવાર સ્થાન બદલાને સજ્જ માસીક સબળી બગાળ વ્યવસ્થા રહી ન શકવાને લીધે તે દરમિયાનના વખતમાં ઘણી વખત અનીયમીત થઈ જતું હતા પણ દેરી સબળી ફક્ત આ એકજ માસીક દોવાળી તેમજ તેને આદેશ તરફ

મા આશ્રયની આનન્દમતા સ્વીકારી જગદેશ પ્રયે પુર્ણ શ્રદ્ધા ધરાવતા અમારા સુત્ર ગ્રાહકો હૃદયારની સહનશીલતા ધારણ કરી ચાલુ રહ્યા હતા અને હવે તેમન પુર્ણ સંતોષ આપવાએ મેં અમે નીચે મુજબે હતા બનીતવ્યતાને મીઠ્યા કરવા કોઈ સમય નથી તેથી ચાર અઠવાળી રીતે નીચમીન બહાર પાડ્યા પછી તુરંતજ મહાર બોધએ પ્રેરણા મેળોને લખવા દીધી ગ બધ કયુ અને મને પોતાની માથે આવી ચુકે લઈ આવ્યા બધા ખરા ગ્રાહકોવા લ વાજમો અગાજીની આસી ગામ હતા છતાં તેના પમાનો ગેરકપરોગ થયા તેથી મામી ચાલુ રાખવાની તીવ્ર લાગણી હોવા છતાં પણ આ પોણામે વરસ નીરપાયે થતીત કરવા પડ્યાછે પણ તે વખતે સ્વીચાન મંગેલા અનુભવ બનીચની ઝડપી માટે અમુક છે દીવમે દીવસ સમય બારીક આચરતો જ્યારે શાત ઝડપી કે જે મને મુશ્કેલી પ્રીય છે તે સ્વામીનસ મયમા અધમ પણ હાલના સમયમા પ્રેર મનાતી નોકરીથી સાધી થકાવ તેમ છે છતાં પણ માસીક બ્યારથી બધ છે લારથી મહાઈ હૃદય ની તરને માટે ઉઠીઅ મહા કરેછે અને વારવાર વીચાર થઈ આવેછે :-

પ્રારમ્ભ્યતે ન સ્વલુ વિદ્મ ભયેન નીચૈ
પ્રારમ્ભ્ય નિદ્મ વિહિતા નિરમતિ મધ્યા
વિદ્મે સ્સહસ્રગુણીતૈ રપિ હન્યમાના
પ્રારમ્ભ્ય સુત્તમ જના ન પરિત્યજન્તિ

બાવાય ઉત્તમ મધ્યમ અને કનીટ એ ત્રણ પ્રકારના મનુષ્ય હોય છે જેમાના કનીટ મનુષ્ય વીદ્મ થનાના ડરથી કોઈ કામમા હાથ ધાનતા નથી અને મધ્યમ મનુષ્ય કામદારમા લે છે પણ તેમા કોઈ પ્રકારની અડચણ પડે તો એકદમ મુકી દે છે પરંતુ ઉત્તમ મનુષ્ય તો હ જાતે વી ન આવી પડે છતાં હાથમા લીધેલા (આરભેવા) કામને છોડી દેતા નથી

૪મી માત્રાજી નીચેની મહારી અનંક શ્રદ્ધા પણ મને એજ રસ્તે પ્રેરેછે તેથી ગર્વા ત્રણ ચાર વખત ગાગામા ઉપર બતાવેલા રાજોને લઈ નાણા સખ ધે રિથતિ તમ છતાં મહારા સ હવર્મો બધુઓ તરફના જીદાર આનંદ બિપર સંપુર્ણ આધાર રાખી પુન મૂસીકને મર્ષારજ કરેછે

હાલમા આર્યાવતમા અનેક ધર્મ મતો થઈ ગયા છે તેમા જાદુવાની બમ્બી ગોપુપણ ની સ્ત્રીતીએ આવી ગઈછે ફક્ત બંધકે અડચણ વખતે કે ૧૮ કામનાની સીદ્ધિને માટે અ બાજ બહુચરાજની બાધા આખડી રાખવામા આવેછે છતાં દેવી સખ ધી બક્તીને કાંઈ રવ તાત્ર મત નથી તેમજ તેના તીથસ્થળ કે ૨૧ લોકોની બાધા આખડીના રૂપે દેવદંત સ ચક્રનો સંભવ છે તેમાથી દેવી ધર્મની ઉત્તીને માટે બિપદેશકો વીગેરે યવસાવનો મોઢ નમ ધ નથી તેના સમયમા કે ત ગ્રાહકોના લગા મોના આવારેજ નગદ થયુ આ માસીક સ્વી ધર્મ નારે કાંઈકપણ શ્રદ્ધા બકતી ધરાવતા હોને આનંદાર હાથક ચા પડો એમ મારે આ નવુ છે તેથી તેના દરેક સુનોને વીનતી કરવામા આવેછે કે આપણા સમય આ માસીક બ

ધ ગ્લાને લીધે ડેટવાક ઉપલકીયા—શ્રદ્ધા ભક્તી શીરાયના આહકો તો બધ થઈ જવા સુ
ભવ છે અને કસોડીને અંતે જેમ શુદ્ધ કન્યન પોતાની અસલ સ્થિતિમાં રહે છે તેની જે
જેઓની જગદબા પ્રત્યે શુદ્ધ શ્રદ્ધા હશે તેમાં આહકો ટકી ગશે કહેવાને તાત્પર્ય એ છે કે
માસીક ચાલુ સ્થિતિમાં હતું અને તેને આહકો તરફનો જે આત્મિક હોતો તેમાં આ બધ પડી
ફરી શરૂઆત થતા ફેરફાર થઈ જવા સભવ છે વળી જેમના લગ્નગમે માસીક બધ થયા
અમાલ આવી ચુક્યા છે તેમના બાળ રહેના અકો પુરા પાડનાની અમારી ધરજ છે તેથી તે
મના નપ પુરા થઈ રહેતા સુધી તે લગ્નગમેના આધાર આ ફરી શરૂ થતા માસીકને નથી
માટે માસીકના નીમાવને માટે શ્રી જગ બા પ્રત્યે ભક્તીમાવ ધરાવ । હોઈ તેના પ્રત્યે
લાગણી ધરાવતા દરેક આહકનું કર્તવ્ય છે કે આ માસીકના ખી ન નવા આહકો વધારના તન
મનથી મહેનત કરવી અને તેનો બદલો આપના પરમદુષાગુ જગદબા શક્તિમાન છે જેઓના
લગ્નગમ બાકી છે તેમને અને નવા આહકો થશે તેમને આ નસની ભેટ બ લ અમારે ત્યા
મગતા જહાજોધાર, શાતસ્વરૂપ, ગજપરવાસીની, ગયાકીની ચડી મહીપમદની કંદારપુનગ
વન પ્રદાન, રામચદ્રજનો અબામેષ અને ડી અબાજનો ખાસ ફોટો વગેરે ફોટોઓમાથી
જે ફોટો પસંદ રશે તે કેમીને સાઇજનો ભેટ બદલ આપનામાં આવશે અને આવતા વર્ષે
જેમને માટે નવો પ્રબધ કરવામાં આવશે તે સીવાય આ ફોટોઓ છુટક ખપાવના માટે પણ
પ્રયત્ન કરવો તેમજ અમાગ તરફથી હમણા પ્રગટ થયેલ “શ્રી નરનામની કથા” કે જે દરેક
દુષ્ટ કે દેવીભક્તને રાખવા લાગ છે અને માત્ર એક અશાક અને આમેના નરગત્રમાં અસલ
રૂપમાં હી છે તેની ઓછામાં ઓછી એક એક પ્રત દરેક આહક રાખશે અને છુટક ખપાવશે
તેની આશા રાખનામાં આવે છે વળી નૌવેલો વાચનાના રોખીતાને માટે જગ બા પ્રત્યેની ભ
તી પ્રદર્શિત કરનાગ નૌવેલો પ્રગટ કરવા ધારણ છે તેમાં હરપાળવે અને શક્તિની નામનું
એક ઐતીહાસીક નૌવેલ પ્રગટ થઈ ચુક્યું છે તો તે ખરી વા અન ખપાવવાની ભનામણ છે

ઉપર પ્રમાણે આહકો વધારનામાં તથા ફોટોઓ અને પુસ્તકો ખપાવનામાં જેટલે દરજ્જે
આહકો ઓછા રહેતો તેટલે દરજ્જે આ માસી નો નીમાવ થવા આધાર છે અને તે દ્વારા મા
સીક ટકી રહી તેની ઉત્તતી થાય તેનું માન તેમનેજ છે આરા છુટક બંધને કશ્વરી ગેથા
પ્રેરે છે તે પ્રમાણે દેખાય છે લાભ હાની વશ અપવશ સર્વ કશ્વરીને દનક છે ગશ્વરીની મેવા
તરીકે માસીક નગટ કરનાનું કત પ દુ સ્વીકાર્યું અને તેના નીમાવને માટે પ્રયત્ન ગ્વાનું કે
વ ધ સુચ આહકો ગિમરનેજ એમ આશા છે તથાસ્તુ!

દેવી તત્વ દીવાકર

(પ્રથમ રસિ)

વિશ્વમાં આ જગત પ્રલિકા માત્ર છે અને જગતમાં આ જીવિત કશ્વિમ મંત્ર છે અ
નત વિશ્વ પશિમાણની સરખામણીમાં અવ્યવસ્થામાં પણ નહીં લેખાતા નદશમાનો એક શુદ્ધ

૧ આના મહાન વિચાર પોતાની ક્ષમ મનાવવાનું જે સદમ કરે છે તે જોડે આગ્રહ પુખ્ત નાખ કરવાની શિશુવેદ્ય સમાન દુષ્ટ છે તે જાણુ ફનિયાના પ્રયત્નોમા રમી વચ્ચે રહેતી વાણી ની શુદ્ધતાને અર્થે અપાત્રે મિથ્યાશ્રુતી રૂપી દોષના પ્રાચલિત અર્થે અને ક્ષત્ર્ય મહોરમા નસતા ચૈતન્યતાનની ઉત્પત્તિને અર્થ જે શક્તિ સકલ વિશ્વની નિયામક છે તેના ગુણાનુવાદ મ ને તે સામય આપશે એમ સપુજ આશાઈ ક્ષત્ર્ય પ્રેરણા કરે છે

કોઈ પણ કાલ તેના કર્તા સિવાય બની શકતું નથી એ નિયમ પ્રમાણે આ સદ્વિના ક તા તરિકે ધ્યનનું અસ્થિત્ય રિનકારતા એ ધ્યનર કોણુ છે અને તેણે સદિ ક્યારે પેદા કરી એ બ્રહ્મા આપણા અત્તરણુમા રુદુરમે વેદમા સવ ચાપક અને સવના પાનક વિષ્ણુ કહેલાક કે જેથી નિગટરપ આ સમણ બ્રહ્મા કલ્પન યથુ છે સર્વ દેવતાઓ નારાયણ ભગવાન કે જે પરથી પર ધિયોના સ્વામી અને સવ બ્યાપક છે તેમને વજ્રામ કરી ઉપાસના કરે છે કેરમા એક સદાશિન કે જે મોટા દેવ પાત્ર મુખ્યનાળા અધ્યક્ષને મુકુટમા ધરનાર અને વેદોમા વ વ્ય એ નામથી વજ્રાવેના છે તેમને બને છે કેવલાએક વેદવેતાઓ પ્રત્યેક દિવસે રાત કાલે મ પદા છે અને સાયકામે અનેક રતોત્રાથી સ્પર્દેવની શ્રુતી કરે છે સધળા વેદોમા સુવન્ન ઉપાસના ૧ જીતમ ગણેવ છે અને તે મોટા દેવનું પરમક્રમા નામ વપ્પાત છે વેદનો પાર પામેલા અ નેક મનુષ્યોએ અગ્નિ વરણુ અને ઈ ની પણ સવ વેદોમા શ્રુતી કરેલી છે જેમ મગા નદી અને ત્રાહોમા વહે છે તેમ સવ દેવતાઓમા મહાન ફિસ્તુનિયોએ અનેક ત્રાકાર વિષ્ણુનું પ ળન કરેલું છે અને અનેક પ્રમાણોથી પણ જણાવ નહી એવું જે બલ છે તેજ જગતનું પુ ૧ વ મારણુ છે એમ વેદાત કહે છે આ પ્રમાણે સવ મતો વેદમાજ છે તેથી તેઓમાં કયો મ ત મુખ્ય છે એ વિચાર જોડે દુષ્ટ છે તે જાણુ નિશ્ચયાત્મક બુદ્ધિથી વરવાગ વિચારી વેદના વચનોનો પુર્વાપર આદિક્રમ બિપરથી કયો તા ૫૫ સિદ્ધ થાય છે તે વિચારનું જોડે બુદ્ધિમાન પુરે જે વત્યક્ષ જણાનું હોય તે પ્રમાણુ માનવું અને અતિઓના મામને વિરોધ ન આવે એ વું જે અનુમાન હોય તે પણ પ્રમાણુ માનવું વિનાતે કહે છે તેમ પુગણે પણ કહે છે કે બલ મા સદિ કરવાની શક્તિ વિષ્ણુમા પાલન કરવાની શક્તિ સિવમા સદાર કરવાની શક્તિ સ્ વૈમા ત્રકાશ કરવાની શક્તિ શેષમા તથા રૂપમા ધારણુ કરવાની શક્તિ વાયુમા પ્રેરણા કરવા ની શક્તિ અને અગ્નિમા દાહ કરવાની શક્તિ છે આ પ્રમાણે વસુ માત્રમા શક્તિ છે ત્યારે જે આદિ શક્તિ છે તેજ તે તે વસ્તુમા તે તે શક્તિ રૂપે પરિણામ પામેલી છે એમ સમજવું જોઈએ

૨ પદામ શક્તિ વિનાનો હોય તેને પડિતો અસમય કહે છે આ બ્રહ્માની અદરશ્યાવ ર અને જગમરપ સવ પદાર્થોમા જે શક્તિ રહિત હોય તે નિષ કહેવાય છે જેમા શક્તિ ન હોય તે સવ કાલમા અસમય થાય છે જેમ સવ પદાર્થોમા શક્તિ છે તેમ બ્રહ્મ પણ એક પદાર્થ હોવાથી તેમા પણ શક્તિ છે અને તે શક્તિ પોતાના આમય રૂપ બ્રહ્મથી અભિન છે અ ત્રીની શક્તિ અગ્નિથી કાંઈ ભિન્ન હોતી નથી એટલા માટે સવમા જે શક્તિ રહેલી છે તેજ જ—ચૈતન્ય છે એમ કહેવાય છે એજ શક્તિની મનુષ્યોએ સર્વેા બિપાસના કરવી જોઈએ

અને વિચાર કરવો જોઈએ કે વિષ્ણુના જે સાવિત્રી શક્તિ રહેલી છે તે જ ન હોયતો વિ
ષ્ણુ કાંઈ કામ કરી શકે નહીં જાણીએ તે ગજસી શક્તિ હેલી છે તે જ ન હોયતો જાણી
પણ પોતાના સૃષ્ટિ કરવાના કાર્યમાં નિષ્ફળ જાય અને શિવમાં પણ જે તામસી શક્તિ છે
તે જ ન હોયતો શિવ સહાર કરી શકે નહીં આ પ્રમાણે વાગવાર વિચાર કરી નિશ્ચય કર
વો જોઈએ કે જે શક્તિજ આ સચરાચર જાણીએ પોતાની ધર્મથી સજ્જે પાળે અને સ
હાર કરે છે માટે તે શક્તિ કોઈ બીજીથી જીમ્મન થયેલી નથી વિષ્ણુ જાણી શિવ, ૬ અ
મિ ચાલ અને વશ્ય વિગેરે દેવતાઓ શક્તિ વિના પોત પોતાના કામ કરી શકે નહીં જા
ણીએ અને કાર્યોમાં જે શક્તિ પ્રત્યક્ષ રીતે જણાય છે વિદ્વાનોએ શક્તિને સચુષ્ણ અને ની
ચુષ્ણ એ બે રૂપે વર્ણવે છે તેમાં શાંતી લોકોએ સચુષ્ણ અને ત્યાગી લોકોએ નીચુષ્ણ સેવન કર
વું જોઈએ જાણી વિષ્ણુ અને શિવ એઓ જે શક્તિના સચુષ્ણરૂપ છે તેમજ સૃષ્ટિની આ
દિમાં તેમજ પોતાના ભક્તોની કાર્ય સિદ્ધિને અર્થે જે શક્તિનો સચુષ્ણ રૂપે આનિભાવ થયે
લો છે અને ત્રણ શુભોની સામ્યવસ્થા રૂપ જે જાણ છે તે તે શક્તિનું નીચુષ્ણરૂપ છે ધર્મ આ
મ કામ અને મોક્ષના ઈશ્વરી જે શક્તિનું પૂજન કરવાથી મનવાદિન સુખ પ્રાપ્ત થાય છે મો
ક્ષથી યોગયા મૂલ્ય લેતા તેને જાણતા નથી અને કેટલાએ જાણતા હતાં બીજાઓને ભુલ ખ
વરાવે છે કળિયુજે પ્રેરેલા અને અશુદ્ધ બુદ્ધિવાળા પડિતો પણ પોતાના પેટ ભગવાના સ્વામ્ય
અર્થે નોખ નોખા પાખડ ચવાવે છે આ કળિયુગમાં જેવા નોખ નોખા પાખડ જામ થયા છે
તેવા બીજા મુજોમાં કદી હતાજ નહીં વિષ્ણુ જાણી અને શિવ એ ત્રણે દેવ કોઈ અવિચળ
સ્વરૂપનું ધ્યાન ધરીને અનેક વર્ષો લગી જીમ્મતપ કરે છે એ ત્રણે દેવ સવદા કોઈ મનોરથને
અર્ચીનેજ અનેક પ્રકારના યત્ન કરે છે એ દેવતાઓ જીમ્મત પરમાત્મા અને જાણતપ તે નીત્ય શ
ક્તિને સત્તાતન માનીને તેનું નીરતર ધ્યાન કરે છે એટલા માટે વીદ્વાનોએ નીચયપૂર્વક નીરત
ર શક્તિનું સેવન કરવું એજ સવ શાસ્ત્રોનો નીશ્ચય છે આ સૃષ્ટીના આદીકાળમાં ત્રીચુષ્ણ મ
ક પરમેશ્વરી મહાલક્ષ્મીજ કોઈ રથને લક્ષ્ય સ્વરૂપે અને કોઈ રથને અલક્ષ્ય સ્વરૂપે વ્યાપેલા
હતા એ દેવીને ચાર હાથ છે તેનું ચરીર તપ્ત સુવર્ણ જેવું છે અને તેણે તપાવેલા સો
નાના આશુપણે પહેરેલા છે આ અખીન જાણી પહેલા જાણ્ય હવું તેને તેણે પોતાના તેજથી
અકાશીત કર્યું સકળ વીશ્વને આરભમાં પરમેશ્વરી જાણ્ય દેખીને પોતે પોતામાંથી તામસી સ્વરૂપ
જીમ્મત કવુ આ તામસી સ્વરૂપ કાળુ હવુ તેના મોરામાં મોગી મોગી દાગે હોવા છતાં વદ
નચ દેહિપ્રમાન હવું નેત્રો વિશાળ હતાં તેમજ કટિભાગ પાતળો હતો તેમની ચાંદુળાઓ
માં ખડગ, પાત્ર ખેટ અને ચાપાં ધારણ કરેલા હતા અને ગળામાં પહેરેલ એક ધડનો અને બી
જે માયાનો એમ બે હાર છાતી સુધી લટકતા હતા તે મદો મત તામસી દેવી પ્રત્યે મહાલક્ષ્મી
જાણ્યા કે 'તારા જેવા કાપો છે તેવાજ નામ હું તને આપુ છું મહામાયા મહાકારી મહામા
રી, કુષાવતી, નિર્ગુણ, એકવીરા મગરાત્રી અને દુરત્યયા એવા તારા નામ તારા કાર્યોને
લીધેજ પ્રતિપાદ છે અને જે મહુજ તારા કાર્યોનો જાણતા થશે તે સુખ ભોગવશે મહાલક્ષ્મી
જે પ્રમાણે જાણ્યા પછી તેમણે એક બીજું સ્તરૂપ પણ જીવન કર્યું તે સ્વરૂપ સત્વ ગુણથી
ભરપૂર હતું અને તેનું તેજ ઈદુ—ચદ્ર સમાન હતું તેણે અક્ષમાળા અકુશ, વીણા અને પુ

તુ અને ત્યાર પછીની સંસ્કૃત સપા ન / 1. જાના સ્થાપન કરે ન નીચમ પ્રમાણે ત્રિ દેવમન
એ । થીતપ પ્રમાણના પ્રમાણાનુસાર થતા હતા અનેક બ્રહ્માડાની વાનોને ભજવવા આપણે મમથન
થી તેમજ પ્રયોજન પશુ નથી પણ મહાત્માઓના કહેવા પ્રમાણે આપણે વસીએ છીએ તે
ની પરતા મહા પ્રદન પછી વી હુ ભગવાન શેનાગ રૂપી શબ્દ પર પોતા હતા તેમજ
બી કમળમા બ્રહ્મા બિત્તન થયા ત્યા વી હુના મનના મેલમાથી રૂપન થયેના મધુ પ્રમ
મના એ દેવો બ્રહ્માને ગવવા લાગ્યા તે વખતે બ્રહ્મા વીંછુની શરણે જતા વી હુ યાગનો
ને વશ હતા અને અનેક નયત કરના છતા તે ભગવા નહી તારેજ બ્રહ્માને વી હુ તા
ચોમની દ્રા રૂપી શુભનીની અધીકતા જણાઇ હતી એ ચોમની । એજ મદાનદશીએ ઉત્તમ પ્રત
મહાકાળી નામે તામસી સ્વરૂપ હતા અને તેમજ મધુ કેટમને મારી વીંછુ અને બ્રહ્માને
પશુક કથા હતા ફરી દુર્જય મહીસાસુર ત્યારે દેવોને પી તો હતો ત્યારે બિપરોક્ત મહાકાળી
એ તેને મારી દેવોને સંતોષ્યા હતા તેમજ મહાસગરવતીએ શુભનીશુભન મહારી દેવોઓને
ગ્રાનદાસ હ ની ટક મરી આપ્યો હતો તો એના તગદબાને ભગનામા કયો મુ મનુષ્ય જ
રૂપી લાવે । પાપકમના ફગ રૂપ પ ન જેના ગાનચક્ષુ તટ આડે આવી અડેલા છે તે શીરા
ના મનુષ્ય કે તેના સત્કમ રૂપી બીજા રૂપરી રૂપામૃતના પાસણથી ભગી નીમળવાનુ નીમળ
પયેલુ છે તેવાને તો શ્રી જગન્નાથ રામાયીક રીતે નદા ભક્તી ઉત્તમ ચાવજ હવ મા
સ્વરૂપ કહેવાનુ શર કરીએ છીએ

માપુરું



કચનકણી

છાછી દુકી છે હુજ વીશાજ છે તક સ્થીત છે પ્રિયોત્ર અંજોદસ છે અને નીમ્ન મુ
રકેન છે (હીપોગીસ)

ધણા દ્રષ્ટાંતમા જુનાનીના ચક્રા ભરતા મોહીએ એવી જાખતો અજમાવી હોય છે કે
જેનો પ્રથાતાપ વૃદ્ધાવસ્થાના કમતા હા મએને કરવો પડ્યો છે (હીવી)

કાષ્ઠપશુ માણુમની આત્મપોષક સમૃદ્ધી તેના જીવતરને કાષ્ઠપશુ રીતે લાવજી આપી ય
ત્રી નથી (મેકા)

એવી એક ફરજ નથી કે જે અદા કરવાની આપણે વધારે સુખી ન થઈએ અથવાને એ
વી એક લાલસા નથી કે જેને મારે દયાજ નથી (સેનેડા)

બીનાસમા જવાનો દરના ને પહોંતો છે અને રસ્તો વીશાજ છે અને તમા ભય તેના
મણ હોય કારણકે ઉત્તમના જીવિતમાં લાખસ દરવાજો રસિધો છે અને રસ્તો સાચો
છે અને તે શોધી મદનાગ થો । હોય છે (ભાઈબલ)

જે કારવાની તારી જમ્મા હોય ને વરવાના પાંચી નહી પૂછે હજો ક્રિપના પ્રમાણ
થી કાપી લેને (શોસપીગ)

પુરતી રીતે આનંદ ઉપર્જનવં તેવી સારી વર્તેચીત કરવાની શક્તી અથવા જોન ગહેવાની
પુરતી અક્ષનનો અર્થાત્ એ મોટું દુર્ભાગી છે (૧૮૨૨ બટ ૧૨)

ગ્રીકટ 'Thariti' કરકસર સમ્પદ પોતેજ પ્રાપ્ત 'Thrive' (આનંદ થવું) થાતું
પરથી નીકળેલો છે તેથી તે પોતાનો અર્થજ્યતાવે છે (૩૬૨૨)

જનને જીએ કમાણીદાર બાપુ ન હોય તેને કરકમર તે એક બાજુ સમાન છે
(નીતીસાગ)

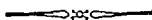
ઝેર એ મોટું ઝેર નથી પણ મોટું ઝેરતો 'દેણુ' છે કારણ કે ઝેર તો એકનોજ પ્રાણ
લે છે પણ દેણુ તો બુદ્ધ અને પ્રપુત્રોને પણ હણે છે (સહતન)

સારી વર્તેચીતની પહેલી અન્યવશત વસ્તુ સત્ય છે જીજ સારી અક્ષર ત્રીજ સારા સ્વ
ભાષ અને ચોથી મર્મક છે અને પહેલી ત્રણ આનંદો કોઈ પણ રીતીએ દરેક માણસની
શક્તિમાં છે (વીધીનમ ૨૫૫)

તમે કોની મોખતમાં રહો છો તે કહો એટલે તમે ગણ છો તે હું મ્હીશ
(સ્પેનીશ મહેવત)

તમારે જે કંઈ ય હોય તે કરાનો નીશ્ચય કરો અને જે નીશ્ચય કરો તે નીશ્ચળતા વીની
સીદ્ધિ કરો (ક્રાકલીન)

જો મનુષ્ય ધૃત્યુ જીવર આગ્યા રાખનાને માટે આ પાનથી થતું હું સહન કર તો તે
પ્રમશનીન છે (સેટ પીટ)



વાણીવલાસ

કાચી નામની રાજ્યધાનીમાં સુપ્રતાપ નામે રાજા રા ન કંગો હતો તેમાં એક દીવસ આ
ગેર એક શાહુકારનું ઘર ફાગતા પચાડ ગયા તેમને રાજા પાસે લાવવામાં આવ્યા રાજા
એ જલ્દીને આજ્ઞા કરી કે આ ચારે, ચોરને ગામથી બાહાર લઈ જઈ સુળી પર ચાલી મા
રી નાખો કેમકે—

સવર્જન ચ સાધૂના દુષ્ટાના મર્દન તથા

રાજધર્મી બુધા પ્રાહુ દંડનીતિ વિચક્ષણા

અર્થ—સાધુઓનું રક્ષણ અને દુષ્ટોનું મર્દન એ રાજાઓનો ધર્મ છે એમ કીર્તીને જા
ણનારા પુરુષો કહે છે

રાજાની આજ્ઞાથી જલાદ સોડા તે ચારે ચોરને મામ બહાર લઈ ગયા અને તેમાંના ત્રણ
ને સુળીપર ચાલી દીધા ત્યારે ચોથો બીમાર કરવા લાગ્યો કે—

પ્રત્યાસન્નેષિ મરણે રક્ષોપાયો વિધીયતે

ઉપાયે સફલે રક્ષા ભવસ્યેવ ન સશય

અર્થ—મરણ પ્રાપ્તિ આ યુ કોય તો પણ રક્ષાનો જીવાન કરનો નેહએ કેમકે ઉપાય ન કરી ચાલતો રક્ષા થાયજ એમા સશય નથી વળી —

વ્યાધિના પીડ્યમાનોઽપિ માર્ય માણોપિ ભૂ ભૂજા
પ્રત્યાયાતિ યમદ્વારાત્ પ્રતિકાર પરો નર

અર્થ—વ્યાધી પીડા કરતો હોય અને રાગ મારી નાખતો હોય તો પણ જે જીવાય કર મા તત્પર હોય તે યમદારથી પણ પાછો આવેછે

આ પ્રમાણે વીચાર કરી ચોર મોઢ્યો કે હે જલદો! ત્રણ ચોરને તમે મારી નાખ્યા અને હવે મને મારી એક વાત રાગને જાહેર કરીને મારો હું એક મોટી વીધા જાણુ છું અને હું મરી ગયા પછી તે વીધા નાચ પામશે માટે મારી પાસેથી તે વીધા લઈ રાગ મને મારી નાખશે તો તે વીધા મનુષ્ય લોકમા રહેશે જ નહોતો બો યા કે હે અધમ ચોર વધરવાનમા તને આરોગ્યે છતાં તું હજી જીવવા છત્તેછે તું કઈ વીધા જાણેછો અને તારા જેવા અધમની વીધા રા ન શીરીતે ગ્રહણ કરશે ચોર બો યો અને જ નહોતો તમે શુ બોલાછો! રાગના કામ મા વડતર નાખવા છત્તેછો! જે રા ન જાણશે તો અવશ્ય આ મોગી વીધાને ગ્રહણ કરશે અને તમે આ વાત કહેશે એટલે તમારા જીવર પણ રાગ પ્રસન્ન થશે પછી તે ચોરના વચન થી રાગના મમમા બાધ ન થવો નેહએ એમ ધારી જલદોએ તે વાત રાગ પાસે ફીડી જાએ એ તો સામળી ચોરને બોનાવી પુઝ્યુ કે અને ચોરાં તું કઈ વીધા જાણેછે

ચોર—હે દેવ! સોનાની ખેતી કુતા જાણુ છું

રાગ—તેની શી રીતી છે

ચોર—હે દેવ! સરવ જેવડા સુવર્ણના બી કરીને ધરતીપર વાવવા તે એક મીની સખ ના જેવા છેડા જગી નીકળશે આપ તલક દેખશો

રાગ—હે ચોરાં એ વાત સાચી છે

ચોર—આપની આગળ ખોદુ બોનાવી કોની સકતી છે જે મારા વચનમા શરક પડશે તો એક મળીના પડી પણ મારે મરણ છે અને ત્યારે પણ શીક્ષા કરવામાં કે પ્રસા કરવામાં આપજ સમર્થ રહેશો

રાગ—હીકછે ત્યારે સુવર્ણ વાવ

પછી સુવર્ણ ગળાસી તેના સર્વેવ જેવડા બીજ કરી રા નના અતપુરખ ફીડી કરવાનાં જાવને કાંઈ પરમ મુખ્ત સ્થાનમા ધરતી ખેડી ચોર બો યો કે હે દેવ! ખેતર અને બીજ સી દે દયા, તો હવે વાવનાં કોઇ જાણને આપો

રાગ—તુજ કેમ પાસતો નથી

ચોર—જે સુવર્ણ વાવવાનો મનેજ અધીકાર હોયતો હું દુખી કેમ ચાલું પણ હું ચોર છું તેથી મને સુવર્ણ વાવવાનો અધીકાર નથી જોકે કોઇ દિવસ કાંઈજ ચોર ન હોય તે

વાવે આપજ સારે વાવે

રાજ—આરણેતે દેરા સાર મે આપતું ધન ચોરું હતુ

ચોર—ત્યારે મનીઓ વાવે

મનીઓ—અમે રાજ્ય ઊપર જીનનારા તેથી અમેએ ચોરી કેમ ન કરી હોય?

ચોર—ત્યારે ધર્માધ્યક્ષ વાવે

ધર્માધ્યક્ષ—મે પણ આ રાત્રીમાં માની પાસેથી લાડુ ચોરી લીધા હતા

ચોર—તમે બધા ચોર છો સારે મને એકલાનેજ કેમ મારો છો!

ચોરનું એ વચન સાંભળી સભાસદો સધળા હસી પડ્યા રાજને પણ હાસ્યરસથી ક્રોધ હતી ગયો એટલે તે હમીને બોલ્યો કે હે ચોર! હવે તમે નહી મારીએ હે મનીઓ! આ ચો ૧ હુલુદી છે તોપણ હુલુદીમાં છે અને હાસ્યરસમાં પ્રવીણ છે માટે તે મારી પાસેજ રહેશે અ ને પ્રસંગમાં મને હસાવશે તથા રાજ કરશે એમ કહી તે ચોરને રાજ્યે પોતાની પાસે રાખ્યો

ન ચૌરાદધમ કશ્ચિત્ સહિ હાસેન વિદ્યયા

મૃત્યુપારા સમુચ્છિદ્ય રાજો વહ્નમતા ગત

અર્થ—ચોરથી અવમ કોઈ ન હોય પણ તે હાસવીવાથી મૃત્યુના પાશને માખીને રાજને ખારો થઈ પડ્યો

પ્રેમ મહિમા

નારાયણ છંદ

મનેહની સુનાતાચારી જાણવી જરૂરી, અપાર છે અધિષ્ઠા કૃપા ન જાણ જામથી મુજણ કોઈ જાણતા વિચારિ વાત અતરે ન જાણતા જરૂર મૂર્ખ ખાતી ખોગતા દુઃ પ્રસુતિ કેરિ પીઠ વાજણીજ જાણિ શુ શકા ગયો મધુરી શર્કરા સવાદ માણિ ના ગકે અમાપ તાપ યીજમતો ન મરઠ જોગણી શકે અસહ્ય તેજ સુવતું ન હુ બુદ્ધિમા ટકે, મિ રીત કાયરો મ્હોજિ સુદ્ધ રિતિ જાણુશે દિલે ન દુષ્ટ માર્ગ નેક નીતિને પિછાણુશે સતીની શુદ્ધરીત શ્રેષ્ઠ મૂલિકા મણે નહી, શિ રીત પદ જાત થાત કામની કળા મહી કુના તણા ન મયખો સમુદ્ર સત્ત માનશે મ્હીન સુદ જલુ સ્નાદ ક્ષીરનો શુ માણુશે પડે ન ઘા નપૂપરે ન પીડ તેની જોગખે સહી શકે શુરો સા ન મયરો કદી લખે મનુર સ્નાદ મૂં જોમ ચિતમાજ જાણુશે વિના સુનાણિ કેમ જાણુતા જતા વખાણુશે સુનેમ પ્રેમ કેરિ અતરેજ પ્રેમી જાણુશે ન અ ન કોઈ પ્રેમી વીણુ પ્રેમને પિછાણુશે કમુખી મગથી સુચેત વજ રમ્ય લાગશે કદી ન થાય રગ તુ મ સામ્યથી ધણુ બરો અધીક પ્રેમ ભાવના ચડેજ પ્રેમી ચિતમા, કદાપિ નુ યતા તણી ન રમ્ય ત્થ પ્રતીતના

ધડો સુપત્ર જેમ નીર ગ્રાહી તો ગણા છે અપકવ ના મહે કહી જરૂર એ જણા છે
બન કર ન પ્રેમ હીણુ ચિત આલિ થૈ જશે રવયજી પ્રેમ પ્રેમિ ચિતમાયિ ૨૨ ના ખરે
દોહરો ૧ :

પ્રેમ પુનિત પાત્રસ મણી આઢ કરે સહુ કોવ
પામે પૂવ પૂન્યથી, પ્રેમ અશ ૭ હોય

ભાવક પ્રેમ

આ વિષમા અનુરાગો સિધ્ધ સમાજ મ્હા સુની કષ યથા
સહિ કષ તપ દત આદરી યજી અણની શરણે રહ્યા
પ્રદલાદ પ્રેમી પુણા યજીમા પ્રેમ અનહદ લાવિને
ગીઓ નની રવ લાનયે વળી મટરી તન તાવિને
વળી પ્રેમનો પગાથ કુનના અગમા અવધિ થયો
તજિ ગાત્રો વમન લાંબા બાગાપણે વનમા ગયો
તપ આ યો અક્ષય પણે યજી પ્રેમ વશ થમને મળ્યા
આપ્યુ અવગ રદ અવનીમા પાનદ મદ દરી રજ્યા
ધરીમે પરીત / પ્રેમ ગોકુળ બાનિયા દાર સમગ્ર
તજિ લાત્ર માયા રમીત રૂક્ષ સજે રગમા
અનિરૂદ્ધ ૫૦ ધરિ પ્રેમ આખા પશિું તેને ત્રિતથા
સુતના દુત પણ દપતિ થયા એ રીતથી
આતુર અનમિત થમ મન માવિકાથિ મેળ યુ
સોદયવતી અતી ઉર્વશી શરી પાત્રથી સુખ કેળુ
રળી વત્સલ / વીશાગધી પ્રેમી ગણાયા પૂર્ણ છે
તે તાવિ નાસવતાપરે સુખી થયા સપૂર્ણ તે
અપુર્ણ

હરપાલદેવ અને શક્તિદેવી

વીર અને અદ્ભુત રસવી ઉલ્લસાઇ જવુ
ઐશ્વર્યશાસિ નોવેલ

આ પુસ્તકના નારક હરપાલદેવના રડાઓના વશ ૧૧૨૬ ક્ષત્રિયને શોભાપદ ઉચ પગા
મે તેના પ્રવાસમા આપ્યુ અને આ મુરના વણનો શ્રી જગદબાની ભક્તિ તેના મત્રોનો પ્ર
બાન જગદબાની કૃપા દ્રષ્ટિનું દુગ દેવીનો શક્તિદેવી રૂપે અવતાર તેમના દેવી પાકમો અને
અજુત કામે વિગેરે વિગેરે વિવેચનો ગસ ભરીરીતે આ નવેલમા સમાવેશ કરવામા આ પા
કે એ પાત્રની કીમત રૂ —૮— (પા ૨૧ / ૩૬)

મગવાનુ ઠેકાણુ — શ્રી અભિકાવિજય ઐશ્વીસ ચુડા (કાઠિયાવાડ)

साहीत्य

देहा

कवीर नाम हृदे धर्यो, भयो पापको नाश,
मानू चिनगी अगतकी, पडी पुराने घास,
कामीका गुरु कामहे, भोगीका गुरु दाम,
कवीरका गुरु सतहे, सतनका गुरु राम
कपटीके मन कपट वसे, साधुके मन राम,
गाडु लोकतो भग चले, सुराके संग्राम
नारी पुछत सुमकु, कहासे वदन मलीन,
कहा गाठसे गिर पडो, कहा कीसीकु दीन
नहि गाठसे गिर पडो, नहीं कीसीकु दीन,
देना देख्यो ओरकु, वहासे वदन मलीन

कवीर

कुडलियो

साचो झेर अफीन हे, खरच रुपैया खाय,
सूधेथी कडवो लगे, खाधे अग सुकाय
खाधे अग सुकाय, मित्रसे वाधे दावो,
घरमे सपत घटे, मागतो फिरे जुमावो
कहते करसनदास अफिनसे कबु न रांचो,
अवगुन करे अपोर, झेर अफीन हे साचो

कविते

१ होती जो विधवा तो सांस्य के सिद्धांतहुसो,

ध्यान धर इश्वरको मनमें मिलावती
 होती सती सिधवा तो रसके उद्दिपन सो,
 प्रेम लपटाय कर पतिको रिझावती,
 होती जो कुमारिका तो लखति न अंग नर,
 योगव्रत डढहुसे परम पद पावती,
 हाथ नहि विधवाना सिधवा कुमारिका न,
 जमली पतिते गति एको नहि पावती

करशनदास

दोहा

जगल जट्ट न छेडिये, बजारे बकाल,
 कस्वे तरक न छेडिये, उन्हाळे अगर
 पान पुराना धी नया, तिसरी कुलवती नार,
 चौथी पीठ तुरगकी, सरग निशानी चार

गंग

छप्पय

तरुनि काज रघुवीर, विकटवन वनवन रोए,
 तरुनि काज लकेश, शीश दश अपने खोए,
 तरुनि काज कैकध, कूल नीकदन कीनो,
 तरुनि काज सुरपति, शाप अपने शिर लीनो,
 चतुरानन भये ए तरुनिथे, मदन काड शकर दही,
 कवि गद्द कहेरे तरुनिथे, कोनहिकी पत ना गइ?

गद्द

“શ્રી શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજ” ની સ્થાપના



ચતો ધર્મસ્તતો જય

વેદોક્ત આર્યધર્મોનુસાર પરમાત્માનું અસ્તિત્વ સ્વીકારી ગતા તેમા રહેલી અનિનાયક શક્તીની માનતા પણ સ્વીકારવીજ પડે છે પરમાત્માનું ગ્રંથપ કલ્પતા ક્ષિયાર્થ ભાગ પરમાત્મા રૂપ પુરૂષ મહેનાય છે અને લાભાધ ભાગ શક્તિરૂપ પ્રકૃતિ મહેનાય છે અગ્નિમા જેમ દાહ શક્તી છે અને તે અગ્નિથી કાંઈ જુદી રહેતી નથી તેવીજ રીતે પ્રકૃત પણ પરમાત્મા —પર બ્રહ્મથી જુદી રહેતી નથી અને તેથી જેના પરમાત્મા છે તેવીજ તેની શક્તિરૂપ પ્રકૃતિ પણ છે પ્રકૃતિનો અર્થ કરતા પ્રત્યક્ષ અને કૃતિ એટલે સૃષ્ટિ અર્થાત જે દેવી સૃષ્ટિમા મુખ્ય છે તે અર્થના પ્રત્યક્ષ સાત્ત્વ શુદ્ધિ અને તિન્નમોગ્ય અર્થાત ત્રણે ગુણોની સામ્યા વરના કે જે અપાઝ ગતિવાળી અને સૃષ્ટિ પ્રવામા મુખ્ય છે તે અર્થવા પ્રત્યક્ષ અને કૃતિ=સૃષ્ટિ અર્થાત સૃષ્ટિથી પ્રથમ લાગમા જે દેવી છે તે પ્રકૃતિ મહેનાય છે જન્મોના અનુક્રમને માટે પ્રકૃતિના મુખ્ય પાત્ર ગ્રંથપ અને તેના અંશ અશાશ અને કલાઓ રૂપ અનેક સ્વરૂપ યથેલા છે મુખ્ય પ્રકૃતિ જે પાત્ર છે તેમા જ એક માનની કે જેનું વેદોમા ગાયત્રી રૂપે યજ્ઞગાન કરેલું છે તેને ધર્મર નિષ્ઠિત થે ને માનનાર ત્યેક મનુષ્ય માનનિય ગણે છે અને હાલના સમયમા આપણા આધાર્તમા અનેક ધર્મમતો ચાલે છે તે પૈકીના ગમે તે મતને અનુસરનાર પ્રત્યેક દિવ્ન પાતાના નિત્ય કર્મમાની સંધ્યેષાસનામા ગાનનીતુ આગમન કરે છે પ્રકૃતિનું બીજું રૂપ દુર્ગા જે ગણેશની માતા અને શિવની અદ્વાગના છે તેને દરેક સૌર અને ગાણપત્ય મતાર્થથી માનનિય ગણી તેનું આગમન કરે છે પ્રકૃતિનું ત્રીજું અને ચોથું રૂપ ગદા અને લક્ષ્મી છે તેને મનુષ્ય સપ્રદાયી પ્રત્યેક બંધાનોક પોતાના પ્રાણ ગણે છે અને પાત્રમુ રૂપ જે સરસ્વતિ છે તેને દરેક વિદ્યાવિદારી મનુષ્ય વિદ્યાની અધિષ્ઠાત્રી રૂપે પુજે છે જીવોમા પાત્ર સ્વરૂપ શિવાય ગંગા તુલસી મનસા દેવસેના અર્થવા પટ્ટી મગતચડી મળી સ્વાહા સ્વધા દાક્ષા, દક્ષિણા સ્વસ્તિ મુદિ, વૃદ્ધિ, સપતિ પ્રતિ, દયા પ્રતિષ્ઠા, ખર્તિ, ક્રિયા, શાન્તિ, લક્ષ્મી,

ભરતખંડની પડતી દશાના કારણરૂપ મહાભારતના તુમુલ્ય સુકના અને ક્ષાત્ર વીરો સાથે અમંગલ્ય પડિત ધર્મતા આલસો પણ મ્હાણ વીરગતિને પ્રાપ્ત થયા અને સાર પછી પણ અદર અદરના દલદલી ક્ષાત્રોજ નરમ પડેલું હોનાથી વિવર્તિ થનન રાજકર્તાઓના હાથમા આ દેશની સત્તા જઈ પડી અનેક શ્લેષ્ઠ આક્રમણો અને પરદેશી મત્તાની ઝુસરીને લઈ સ નાતન શાસોના અમુલ્ય યોગો લાગ થયો આ તેને લઈ વણાશ્રમ ધર્મ પ્રમાણે કતવ્યને પ્રમાણતા શાસોનો આયામ છુટી જવાથી આગરે વણના લાગીયો સહુ એક મરખા સાહુ ત ઝિકે ગણાના લાગના અને તેમની મુગમનિનો વિવેક કે નિચાર પ્રબળગમા ન રહ્યા અને તેથી યચાદેહ તચાદેવે એ સુનાનુસાર જોએન મવમાસા નો નિષેધ નહોતો તેઓની સા સગિન્નિતા વડે યોગ્યતાના નાદ યોગા પચમકાગિ કુત્મત આચાર વ્યવહારો દાખન યયા મનુષ્યના મનની વૃત્તિઓનુ નલપુ તર્વન સફળુષુ મરતા શુષુ તરફ વધારે હોવાને લી ધે કેટલાક ઉચ્ચ વગના વિદ્વાનો ઇચુ તને અનુભવા વાનમાગને નામે આ મત નિદાયો અ ને જ્ઞાત શાક્તા વર્ધિતવા ભામા યેચ વેષ્ણાવા એવા એવા પાખડો પ્રવર્તિ રહ્યા તેના મા વળી પાટમાત સત્તા અને જોનણીના નવાવે કહેનાતા સુધારાના અનુયાયીઓ આકરો વ ખત આપતા આ મતો આશ્રય લે તો તેમા કાંઈ નવાઈ નથી હવ ખરીરીતે જોતા નીતી અને ધર્મ એ બે વ્યસ્તીને એટલો તો જવો નીમટ સબધ છે કે પરસ્પર નામ બદલો ક્યો દોષતોપણ આની શરૂ જોમા અનીતીનો લેશ પણ હોય તે કદાપી ધર્મ મ્હી સમયજ નહી અને તેને ગારે આ પુરાણુ ધર્મપદ્મનુ સ જોધન મ્હી માધપણુ મનુષ્ય પોતે પીમસ્ત છે એમ કહેતા સંગવાન નહી તેવો તેમતને શુદ્ધ નીતીમય દુનીવાની દ્રષ્ટીએ દેખાડેનો એ દેશનયે માધક પણ શ્રદ્ધા ભગતી ધગવતા દરેક મનુષ્યનુ કત વ છે

દાવના સમયમા આપણા ગુજરાતમા શકિત ધર્મના યાત્રાના સ્થાનકો તરફ નિર્દીશુ તો ફક્ત અબાજ બહુચત્ર અને પાનાગ છે અને લા બુધા ઘણા યાત્રાળુઓ આવેછે તેથી આ મતની ઘણી જટીલતાથી બહારથી દેખાવછે પણ તે યાત્રાળુમાના ઘણા તે બાધા ૨ આખડીને માટેન દેવશુ વાજવામાટે આવેછે કેટલાક શયોમાની બનાઈ વિગેરે મોજ ગળ માટે આવેછે કેટલાક શ્રદ્ધાધુર્લક — પણ તે એવી અધ શ્રદ્ધાકે તેમા પ્રસાની વિગેરે મોજ શોખનો દેવ મિશ્રણ થયેલો હોનછે કેટલાક શુદ્ધ સાલિન્ન વૃતિથી આવતા હશે પણ તેઓ પોતાના નિજાચમ દીને લીધે સાનુ પોતાના સાગ્ગા ધારી અન્ય વિષયથી વિરક્ત રહેછે આજ્ઞાન નીજોના ધર્મમતો જેમશુ તો જણાશેકે દરેક દરેક પોતાનો સરદાય વધાર વાના કામમા અને નનાનવા સુધારા રનાના મમમા કેટલા મચ્છાછે અસારે માધ મ્હેછે કે હુ વૈષ્ણવ છું કોઈ મ્હેછે હુ ચાનુ, કોઈ કહેછે રામાનુજ છુ માધ કહેછે મયાદીકુ કોઈ કહેછે કપીલપથી છુ, માધ કહેછે ખીજા પથી છુ કાંઈ કહેછે આમીનારાયણના પ થનો છુ અને માધ મ્હેછે આચમજાજ છુ વિગેરે વિગેરે તો પણ જે દલ્લિને આપણે જ ગજગુડી માનીએ છીએ અને તેમા મપુણુ શ્રદ્ધા નામીએ છીએ તેને અનુમરનાર માધ હુ શાકનુ એમ કહેના ગણી આવતો નથી એ જોઈ જાણને મમેદાગર્વ નહિ યાન ઉરના

રેક સપ્રદાય વાળા શક્તિને બેંકે માન આપે છે અને મામ પડે ત્યારે વાખીયા મુછનીમી શ્રી બાધા આખડી રાખે છે અને કુપુલો જાયત્ત ઘાચિદાપિ કુમાતા ન ભવતિ પ્રમાણે જમ પા સર્વના મનોરથ પુર્ણ કરે છે તેથી કાર્ય સરળ થયે યાત્રા કરે છે છતાં જે દૃષ્ટ દેવને પોને માનતા હોય તે કરતા કાષ્ઠક ઓછી વિનિત દ્રષ્ટિ આ ધર્મપથ તરફ કરે છે તો તેના સર મ જો શોધી કાઢી આડખીલીઓ અટમવી પુનરુદ્ધાર કરવા ની આવશ્યકતા છે

અ માછ જેવા શાકન ધર્મના યાત્રાના મથકનો લાભો અનુભવ જલ્દાવે છે કે જેના મનુષ્યોમાગી સ્વીતીમા દેવીની બાધા અખડી રાખે છે પણ અસ્તો યના નીયમ પ્રમાણે મનુષ્ય માત્રની મગની પ તી થયા કરે છે તે પ્રમાણે જ્યારે બાધા પુર્ણ કરાનો સમય આવે છે ત્યારે કાતો તે મનુષ્યની સ્વીતી ન માછ મળેલી હોય છે અવવાતો કુટુમ્બ પોતણુ પ્રનાર રાજા પ્રાણી વીકશ આજમા ભસ્મીભૂત થયેતા હોય છે ત્યારે બાધા પૂર્ણ કરાનો જોત્ને અનાય વીધવા ઉપર આ વી પડે છે તેવે વખતે તેને જતા આવતાવુ રેલવે ખર્ચ પણ મહા મુઝ લીધી મળી થકે છે ત્યારે વળી ત્યાના પુ નરી વીગરે ના લાગા અને મુઝ વિગરે વીગરે જરના કેટલા આ સ યદ્ય પડે દીગીરીની વાતલો એ છે કે બહા થી ધાર્મિક જ્ઞાના તે લાગા ઘેનાત મનુષ્યો એટલાતો ની ષુર હોર છે કે તેને ગરીબ યાત્રાગીની જીવન દરા આતી નથી આે તે વખતને દેખાવ દરેક સહદય દ્રઢાને વજોજ ત્રાસ થક યદ્ય પડે છે આના ગરીબ યાત્રાગીએને પણ બધુમારે જનલી મદ આપી જગદલા નામે નદા ધરાવતા હરોને કુખી અને નીરસાહી થતા અટા વવાની આવશ્યકતા આ સમાજ સ્વી રે છે

શ્રી અરિકાવિ ૧૪ નામનુ દેવી ધર્મ સ રધે પ્રગ્ત એકજ માસિમ આઠે વન ઉપર શ્રી અબાજમા નગટ થના લાગ્યુ હતુ અને તેમા દેવી ધર્મ સજધી લેખે ચર્ચનામા આવતા તે મ ન સેટા તરિકે દેવીના ચરિત્રા તાદ્રસ્યથાય તેવા ફારાખ્દાર પ તા હતા તે માસિ ચાતુ રા ખનાતેના પ્રાનારટ રાવન માધનનાત કુમેરજી ની વણી ઇચ્છા છતાં પ્રેમીક વ્ય વારિક અ મનડો અને આત્રમહિન દશાને લઈ બે વા ચયા બધ પડી ગયુ છે છતાં આ દેવીધર્મા ના ઉપર ના વેલા અવતારાના અને ઉત્ત અત યો દુર કરી આ ધર્મને શુદ્ધીતિમય મા ઉપર સ્થાપન રી તેનો પુનરુદ્ધાર લીરીતે કરી શકાય તેના વિચારા તેમના શ્રી જગદલા ત

• શુદ્ધ રધ્યાથી બરેલા અતકરણમા અરજહિન પલો ઉભરાવા રાગવા લેધો તેમજ દશરી તરથી પ્રેરણા થયેલ એક મહાનઈ શ જે સદ્ગુણ બ્રહ્મનિટ મહાત્મા ની દુગાન ના આ દેશથી હાનગુસછે પણ યોગ્ય પ્રમ પ્રાનુમાર દવીબ તામના યોગ્ય અધિ રિયોને જલુવનામા આ વશે તે ઉ થને લઈ આ શક્તિ ધર્મોદ્ધારક સના ની નરસિ તેમણે રેલી છે અને ૧૪થી આ મમાજના મિનેજમ તરિક તમે કામ કરશો તેમજ ઉપગેક્ત મારિક પા સમાજના ઘાજન તરિકે સમાજ તરથી નગટ થશે

Memorandum Of Association Of

Shri Shakti Dharmodharik Samaj

શ્રી શક્તધર્મોદધારક સમાજનો કર્તવ્યલેખ (સંક્ષિપ્ત)

૧ દેવી ધર્મ સખૈ સાહિત્યોમા જો શુ તે કમ શ્રીમદ્ બગવતી ભાગવત ગ્રંથી અ તે કેટલાક છુટાછનાયા સ્તોત્રો છે તે શિવાય કેટલાક તન ગ્રંથો છે તે શુભ અને કુસ્તિત વ્યવહારવાળા કહેવાયછે તેનુ સરોધન કરી સ સામ્રોના પ્રમાણોએ અને જગદ આના શ્રી મુખે તેનો મ્દેય નિરોધ બતાવી આપી શકોતેને શુદ્ધ ઇતિમથ રસ્તે પ્રવતાવના તેમજ વૈધર્મ્ય મેં ॥ કેટલાક અમુ યગ્રથો અત્રસિધ્ધ છે તે પ્રગટ કરી દેવીબન્દોમા તેનો પ્રચાર કરવો

૨ દેવીધર્મમા આજકાલ પ્રસાદી રૂપે મળેના અને શાસાહારનો રિવાજ અતિશય પ્રચલિત છે અને તેમા કહેનાતા મુધારાના સખો દ્વારા અને મોટા શહેરોમાની હોટેલો (પ્લેસા હોટલ) વર્ગના દિ આ પશુ જતા અચમતા નથી) ને લીધે તેમા અમયાદ ઉમેરે ચાલછે તેથી દિ દના હિત અર્થેતેનો જલદી અગ્રમ કરવા જ હોવાથી તેનુ ખડન કરનારા આલુનિષ્ઠ વિદ્વાનોના આભિપ્રાયો અને શાસ્ત્રની આગાઓ લખી દ્વારા તેમજ તેવા યાનાના રચાનોમા અને જગ જણાતા બીજા ગ્રંથોએ નીતેના આદર્શપ સત્યચરિત્રશાળી ઉપદેશ । રાખીને તેમના બોધ દ્વારા જલદીમા મુખી વર્તમાન રિથિતિના મુધારા માથે બવિખ્યતી જાંધને અટકાવવી

૩ આપ દેશની આગી દોલત અને રિદ્ધિપ્રબળતા રતરૂપ હજારો ગાયો વિધર્મી મામાહારી મનુષ્યોના બળીદાન રૂપે કતલખાતાનો ભોગ થઈ પોછે એને માટે કેટલેક રથજો ગોઠવણી ચ રચાઓ સ્થાપન થયેલી છે તેમજ આ સમાજે મુરબિદેવી તરિ ગાનને જગ બાનુ અ શ સ્વરૂપ સમજી તેમના કાર્યમા ખનતી મદદ પ્તવી અને તે સાથે પોના તરફથી પશુ અડ કુળ પ્રમગે તેનુ ખાતુ સ્થાપન મ્દુ

૪ યક્તિના અનુયાયી તરિ યક્તિનું મેવન કરનુ જોઈએ અને તેના અમ વે તનમન થી નળાળી રમ હાલી કમ અગીશન્તી નથી માટે ગ્રંથમાત્રગ — બ્રહ્મચર્યના બોધમાથે બ વીખ્યતી પ્રબલ મુધારણામ ગૃહસ્થાશ્રમના સત્સત્સિધ્ધાતો પ્રગટ કરના

૫ ગરીબ યાત્રાગુઓને કેટલાક તીથ સ્થળોમા હેરાનગતી ભોગવવી પોછે તે દુર કરવા ના ઉપાયો ચો ટ્વા અને તેવા યાત્રાના રથજોમા ધર્મોદ્ધાર તરીકે દવી બડોના તરફથી આવી એ કર થનું દેવ દ્રવ્ય અન્ય મા । ન વપરાતા દેવીધર્મની ઉત્તીમા તે વપરાય તેવા ઉપાયો લેવા

૬ આ સમાજના વાડન તરીકે અબ્બીકાવીળ્ય માસીક પત્ર મમાજ તરફથી પ્રગટ કરી રાખીતી બડો, દેવીબન્દોના કર્મ સ્વલ ઉપાસનાના મગ્ધ રતા અને જાનના સાવન, માત્રા ના સ્થાળોનું સ્વરૂપ રચાનો નલે બડોનુ મ્દાન્ય વીગેર વીરો વીબાન લેખમાત્રા અર્ચના અને દેવીકેતેમા પ્રચારના

૭ આપાવત । મોગ જણાતા ન્દાના મ્દોટા શહેરોમા આ સમાજની ગાયો ઉપાડવી

અને તે કાચોની સમાજોમા ટેરીધર્મની ઉત્તીના વીજ્યે અચવારા

૮ ગાય હરકોઇ અમુકરણે સમાજ તરથી તે વચના સમાજના મેમ્બરોની એક જન તલ મીટીંગ (કોનફરન્સ) બરવા અને આખાવખમા દેવી ધર્મની ઉત્તી અચ કરેન મયવાટીના વાર્ષિક રીપોર્ટ પ્રગટ થ્યા તાદ આનતા વર્ષમા બરવાના કારો તેની યોજનાના બહુમતે પસાર થાય તે ફરવો તેમ જ નેતાઓ સમાજદો વાગેરેની નીચવણા રી વગી તે વચના પુરા રોય વાર્ષિક ધર્માદા ઇનામી ફરવો તે મીટીંગ સમક્ષ પ્રોગ્રમમી ઇનામો વહેચી આપવા

ઉપરાક્ત કારોને માટે સમાજને નાણાની ૧૩૨ હોઇ એમ સામાજક ૨૬ ખોલવામાં આવુ છે તેનુ બધારજુ નીચે મુજબ છે

The Constitution Of the Samajal Fund

આ સમાજને માટે મેમ્બરોના પાચ વર્ગ રાખવામા આવ્યા છે

વર્ગ ૧ હો પેટન ૩૧ ૫ એકી વખતે સમાજા ફડમા બરનાર ૮ દાહ મુદરચ

વર્ગ ૨ જો લાઇ/મે ૧૨ ૩ ૧ એકી વખતે

વર્ગ ૩ જો વાપિ મેબર ૫ દરર બરનાર—

વર્ગ ૪ થો વાર્ષિકમેબર ૩ ૧૧ ૨૨૫ બરનાર—

વર્ગ ૫ મો સમ્પ્રકાશ્વર ૨ ૧ બરનાર

ઉપરના ચાર વર્ગોના મે રાને દરવરસે શ્રી અખીશવીજ્ય માર્શીક તેની બેટ સાથે વગર પેશ્ટેન્સ શ્રી (મદત) આપવામા આવરો ઉડન વર્ગો પરી ચોથા વર્ગને બાદ કરતા બાકીના ૪ ચમ વજુ વર્ગોના મેબરોને સમાજ તરથી તે વખમા દેવાધર્મ સબધી પ્રગટ થએલા પુસ્તકો દ્રાટાઓ અને ધર્મસ્થાન અ પ સાહીત્યો ફક્ત પોસ્ટેજ લાઇ શ્રી (મદત) આપવામા આવશે

શ્રી અખીશવીજ્યના નયમના ગ્રાહકોને આ સમાજ તરથી રિનિતિ કરનામા આવેછેકે માસિકનું લવાનમ નયમ રૂ ૧—૪— હવુ પણ ઉપર જણાવેલી ડેટલીક ધાર્મિક ફરતે ૧ નવનાની હોવાથી તેમજ સમાજ હવુ ઉછરતી હોવાથી આપ સન વા ૪ થો વાર્ષિક મેબર B મા રૂ ૧—૮— ભરી દાખલ થશે એમ આશા છે રૂ ૩ —૪—૦ વધારે બરવાના છે પણ તેના બદલામા સમાજ જો દેવીધર્મની ઉત્તીના ધાર્મિક તથા બજાવવા શક્તિવાન થરો તેનો પુણ્ય ભાગ મળજો તેમજ નરસ મીટીંગમા એ મેમ્બર તરિકે મત આપી શા શા

ઇનામી ધર્માદા ફર

ઉપરના ચાર વર્ગોના મેમ્બરોની શ્રી ઉપરાત સમાજો વધારે નાણાની જરૂર હોવાથી એ ૩ ઇનામી ધર્માદા હવે વાગ્યા આવ્યા છે આ ફડમા ઉપરના ચારે વાના મેમ્બરો ભાગ લેઇ સમક્ષ એટલે કે પોત પોતાના વગના મેમ્બરો ગણુતા છતાં પોતાના વગની શ્રી ઉપરાત

ધમા । ૩ — ૧ — ૦ બરી ગમે તેટલી દીક્રીટા ખરીદી શકશે અને
આ સમા હજોતો ધનામ મેળવી રાખશે

ઉપરના ચાર વગો શીખાયને ૧૨૧૭ માણસ આ ધનામી ૧ ની એક કે વધારે દીક્રીટા ખ
રી ગે તેને ૩ — ૪ — ૦ બગના સખરકા ૧૨૧૭ તરીકે પાચમા વગના મેન્મર ગણવામા
માગશે

આ ૮ ની દરેક દીક્રીટ ૩ ૦ — ૮ — ની રાખવામા આવીએ દેવી ધમની કીતતી
૪૨૭નાર હરકોઇ ગૃહસ્થ આ ૬૭મા ગમે તેટલી રકમ ભરજો તો દર ચાગ્યાના દીઠ એ
દીક્રીટ આપવામા આવશે વરસ દરમીઆન જે દીક્રીટા ખપશે તેનુ વરસ આખરે ૧૫૨૬૨૬
તથા મેન્મરોની જનરન મીટીંગ ખોલાની તે સમક્ષ તે દીક્રીટ પાછળ રાખ ૧ ૩ ૧ થી માડી
૧ ૫૦ સુધીના ધનામ નગ ૪૦૦ હાપામા આ પા છે તેનુ ૧૦૦૦ કાપામા આનગે
મોટામા મોટુ ધનામ રૂ ૫ નુ છે આ ધમા ૧ ૩ ૧ રૂ ૦ — ૪ — ૦ ખેરીય
ત તરીકે બર્થની દીક્રીટ ઉપર રૂ ૫૦૦ નો આ સહે તે ૫૦૦ જેવો તેવો નથી કદાચ ધનામ
નહી આવે તો પણ જે ધાર્મિક કામમા તે નાણાનો ઉપયોગ થવાનો છે તેનો પુણ્ય ભાગતો
આપશ મળશેજ

अनित्यानि शरीराणि विभवो नैव शाश्वत नित्य सन्निहितो मृत्यु कर्तव्यो धर्मसंग्रह

શરીર અનીત્ય છે મરેતી પણ અચળ નથી અને મૃત્યુ સર્વદા નીકટમા છે માટે ધર્મ
મદ કરવો આવશ્યક છે

ચાર આના જેવી નહી રકમ આ ફેશનના જમામા દરેક મનુષ્ય હાનતા ચાલતા ખ
ચી નાખેછે તો આવા પુર્ણ રસ્તે ખરચવામા કોઈ ગૃહસ્થ સમયાશે નહી એમ આશા દે
માટે જગદળા પ્રત્યે શ્રદ્ધાભક્તી ધરાવતા દરેક ગૃહસ્થને પોત પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે આ
૭ની ધનામી દીક્રીટા ખરીદી સમાજને મદદરૂપ થઇ પડવાની બીનતી દરવામા આવેછે

આ માસીક જે સદગૃહસ્થો તરફ મોકલવામા આવ્યુ છે તેઓ ઉપરોક્ત શ્રી ચક્રધર્મો
ધ્યાન સમાજ સભાને લેખ સપ્તલક્ષપુર્વે નામી શ્રી જગદળા પ્રત્યે કાંઈક પણ શ્ર
ધ્ધા બની હશે તો આ ધાર્મિક કાર્યમા પોતાથી બનતી મદદ આપશેજ એમ આશા રાખ
વામા આવેછે

આ સમાજના પેટ્રન સાહરમેન્મર થવાનુ માનતો દેવી પ્રત્યે અનન્ય શ્રદ્ધા હોય અને
તેની સાથે શ્રીમત પણ હોય તેવા મનુષ્યનુ કત ૧ છે પુણ્ય વાર્ષિક મેન્મર A કે B થયુ તે
દરમજ સામાન્ય મનુષ્યથી પણ બનીશકે સ્ત્ર છે વાર્ષિક મેન્મર A ની રૂ ૧ ૫) છે ૫
શુ તેને શ્રી અખીમીનીજ ત્યા તેની જોના મળી રૂ ૧૫૫ અને તે ઉપરાંત ને વરસમા સ



માન નથી ત્રગ થયેલા પુસ્તકો ફોટા તેમજ અન્ય સાહીત્યો મળી બાળી રહેતા હા આ થી પણ કાષ્ટ/વીરેશ ક્રીમિતના મળશે માટે બનેતો ને વગમા દાખલ થવું નહીતો હેન વાલિક મેમ્બર B મા દાખલ થવું એટલેકે શ્રી અબ્બીકા વીજ્યના આ ૩ તરીકે રા શા બ રી સમાજને આત્મ આપવો આનંદકર છે

આ વાની અનીકારીય/ચની નીચેની ભેટ પણ અમુ વ છે ગઈસાન તે મ્હાર પાના ધારેલી તેથી આદેશના ટેટલા આ રા પણ લીલીકમા છે માટે શ્રી અબ્બી વીજ્યના પાના આદેશ ભેટ શીનાય રી ન બન તેના માટે તલદી નખાના વીનતી છે ભેટ ત્યા મેમ્બર વી પણ સર્વશીક વી પી થા પણ મો નનાની વ્યવસ્થા રાખી છે તો બપોરેમ્ત શીના મા મનીઓડર ખર્ચનો રૂબ એકબાનો વધારે પડશે

શ્રી નવરાત્રની કથા

મુદ્રાનોક સરન દીકા સાથે

નવરાત્ર નવનો પ્રમાણ મહાત્મ અને જગ સાની ભક્તિવ્રતિપાદન કરનારા મુદ્રા આપ્યા નો મધે ધર્મ અથ કામ તથા મોક્ષ એ ચતુર્વર્ગ પુરુષાર્થની સિદ્ધિ આપનાર આ કથા છે માટે તમજાવ્યા હિપર તદ્દા ગમનારા દરેક ગૃહે અ ક ન હ તો અવશ્ય રાખવી / ભોધમે વળી શ્રીમાનને માટે તો—

ય ક્વદ નવરાત્રન્ય કથાયા પુસ્તક મુદ્રા
દદાતિ દ્વિજધયાય વિદુષે દક્ષણાચિતમ્
પૂજ્યલોભમકુનાયો ગચ્છાન્તિ સુમન્તિત
લમત દેવિલાક ચ સુખ મુન્નવા ન સપથ
દ્વારા પુસ્તક દાનસ્ય દેવિભક્તિ તનાતિય
પ્રસાદ લમતેડમ્યાયા સાડય નારાયણીપ્રિય

વધારે પુસ્તકો ખરીદી દાનદાતા સક્રિયો ત્યારે ક વા કન્ય છે

માવ નવ અવાક અને આસોના નવરાત્ર તસિદ્ધ છે માટે આવના નવરાત્ર ના ઉપયોગ માટે દરેક દેવીમકનો તરફથી આ પુસ્તકની વિશેષ માગણીનો સભવ હોતા થોડી નકલો હોવાથી તુરંત ખનાસ થઈ જતા પાઠ્યથી મળવી મુશ્કેલ છે માટે વહેનો તે પહેલા કીમત ફક્ત રૂ —૮— (પા ૮૮ ૧૬૬) (શ્રી અબ્બી વીજ્યના આદેશને બેટતરીકે મદદ)

મળવાતું કેમકા — ની શક્તિધર્મોધારક સમાજની આશીર્વાદ મુદ્રા

૧) આ માધિક્ષન અગાળી સાત વર્ષ સુધી રા માધવનાન વરથી પોનાના ખાત્રી
 ચરસાવ તરિકે પગટ થયુ તેમા ને ને આદરોનું મોંઘ લેણુ રત્ન હોય તો તે મગજ તરફ
 વખવાથી તે તે મગની યોગ્ય સુધીના તેમના તરફથી આજ સુધીમા શ્રી જગદ્ગાના પ્રગટ
 થયેના ટોળાઓ માથી જે મગજો તે આ રામા આત્રી આદરોના પાછલા સીરક તમા હિ
 મામ બેતા મણા આદર પામે અમુક ચોરી ચોરી રહ્યો તેમની લેણી ગ્દેહો તે પતરી મુશ્કેલ
 હોવાથી તેઓ છોડી દેએ અને ગાર રકમોને માટે નેત્રો તેમના આદરના વર્ષ ૧૧ પ્રયાસ અ
 ને પરિણમે માત્ર આપી મોઘથી આપવા પાકરશે તો તે આમાર સાથે આ સમાજ સ્ત્રિ
 કાગી તેમ ૧૧ તરફ ૧૧ મદદ ના કે માનરો

૨૦) એકદર રીતે આદરના કાષ્ટ અંગે ખાત્રી હા સબધે નીચળતા લેણાની રકમ ૬૨
 તા નાદર પામે તેમની લાભી રકમોને મ રાતો વિશેષ છે પણ તે પત્રવામા અત્યંત પરિશ્ર
 મ સાથે સુરક્ષી પગ છે તેથી તે આગળના વાદનારનો હાન છે તેજ રિયાતમા નધ વાગી
 રહેથી નવે પામે દરમ દેશીમકત આ રામા સાથે વ્યવહાર ચલાવેતો સાર એવી આ મમાજ
 જતામથુ મ્દેહો પથુ આપી કરી નેત્રોની પામે વધારે રકમો છે તેજે માવ નથી આતો રકત
 પરસુ થુ લેણુદેહને માટે છે

૧૧) મ માનની વ્યવસ્થામાટે આ વર્ષનેમાટે નિચેની ગોઠવણ કરેથી છે
 રાયરેક્ટર્સ — શ્રીયુત્ત ગજવંદ્ય હજારનાય પોપટલાલ (ચિત્રીડે ૮ સુ ૧ શીગોસાશીમ્વ
 મોમાબી અને પ્રોનારેટર સનાતનધર્મ ઇંગ્લીશ ગુ સ ગુગ અને ૨૦ ૧)
 શ્રીયુત્ત મોમન્ય લામ્બ હાન્ડરશીલાલ (૧૫મા ગુ રેટના નમ ગેક અને ઘા
 માના સરકારી મમદાર સહેળ)

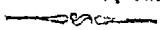
ગ રા માધવનાય કુળેરજી ગનળ (એકસ ઓશીસીઓ)
 મેન્કર્સ — વી સ્પીશી બેન્ક (સમાજ તરફ નાણા આપવા માગેથી અનાગત રકમ
 માટે આ સ્વેચ્છા બે કમા ખાતુ રાખવામા આનરો)
 ઓનારની એકેડમી — રા. રા. હરીશંકર કુળેરજી નાવળ (શ્રી અબાજીના માત્ર ચા-
 થુદાર સારિંગ અને હાલ સુ ૧ રેટ ચોહડી ડીવીઝન વહી
 વટદાર મોહેળ.)

મેનેજર્સ — રા. રા. માધવનાય કુળેરજી નાવળ
 પ્રોનારેટર શ્રી જોગવરમિહજી ત્રિ ટીંગ પ્રેમ

ઓડીટર્સ — રા. ગ. કેશવનાય કુલચંદ શાહ
 વહીવટદાર મોહેળ સુગ

રા રા મોતીનામ પ્રાણજીનન ગુકવ
 રેડ કીપર સુગ ગેટ

સુખ્ય આશીસ — શ્રી શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજની આદીન સુ ૧ (દાઢિયાવાડ)
 ઉપરની વ્યવસ્થા કમ્પ આ વાને માટે છે આ વરસની આબરે સમાજની જનરન મો
 ટીંગમા આપતા વર્ષ માટેની નવી સુદણી કરવામા આવો જોનજ અનુક્રમના થતા આ સ
 માજને સરકારમા રુપટા હજારના માટે સુખ્ય આશીસ અનુક્રમ પ તે રથાને રૂગવી નાખતામા
 આનરો સિવાય યોગ્ય રથાનોએ સમ રની આચોપથુ જોરાવામા આનો



શ્રી અધિકા વિજય ઓફીસમા મઝતા ફોટોગ્રાફ (જીવીઓ),

(દરેકનું પોષ્ટલ અને વીં પી ખર્ચ છુદ્ડ મળવું)

જહાંગીર—આજની સગનગ સાઠ વગ્ન પહેનાં મી અગાજમે માળવામા આવના મહુસરના સીક ખખેચદ બેરનનું મહાસાગરમા ફુગવું વગાવું ત્રીશુળ વડે મચાતી તેને સદા પતા ફરી તે વખતનો આજે ૧૬ દેખાવ આ ફોટામા છે કે તીનેટ સાઈઝ સાદી કિમત આઠ આના સોતેરી દસ આના

ખજુરનાશિની—ગળગળા મહાતપમા શ્રી અગાજ હીચેને વિતાનમાન થયેલા છે તે વખતે એક નમીરી જેણે માતાજીની ગાય ખાજુર સા મુખી ચારીછે તે ચતોડ હેના આવશ તે વખતનો તા ૨૫ દેખાવ આ ફોટામા છે કે તીનેટ સાઈઝ સાદી આઈઆના સોતેરી દસ આના

શાહ ૨-૧૩૫—મી અબિમદેની પદાસો વિતાનમાન થયેલા છે તેના બંધ સ્વરૂપનું તા ૨૫ બકતગનના મનને આર્થિક કરે તેવું છે કે તીનેટ સાઈઝ સાદી આઠ આના સોતેરી એક રૂપીઓ

શ્રી અગાજનો ખામ ફોટોગ્રાફ—શ્રી અબીમદેનીનો આ એક અમુલ્ય ફોટાસાઈઝ છે તેનું મહત્ત્વ જે દર્શાવે તે આપુ / છે—કુન સાઈઝ બે રૂપીઆ કેમીનેટ એ રૂપીઓ ૧૧ આ આના કુન સાઈઝ સોતેરી દસ રૂપીઆ કેમીનેટ સોતેરી પાંચ રૂપીઆ માઝ સોતેરી બે રૂપીઆ

રથ વાહિની—મી અબીમદેની પોતાના સીક અને વાંધ નોડેલા અને જોય સંપત્તી બહુકે ચોર છે એવા બાદબુત ૨થમા બેસી આજુરના જગનમા વીહાર કરે છે તે વખતનો આવેનો ટોટા સાદી કેમીનેટ આઠ આના સોતેરી એક રૂપીઓ

કે ૧ પનજિવન પ્રદાન—પરમાર કુખોન પ્રદારસીક પોતાના મીત્ર સાથે પાત્રીક અથવા સ્વાર થઈ આસાસુમા આવેલ જરીસાવના નામને મારી મણી લઈ અદર નામકન્યાના શ્રી પત્ની અપરથ અહ મરણ પામતા દીપચ દની શત્રુની પરથી શ્રી અગાજ મુરતીમાન રરૂપે દસ આગી તેને સજીવન કરે છે તે વખતનો આજે ૧૬ દેખાવ આ ફોટામા છે કેમીનેટ સાઈઝ સાદી આઠ આના

શ્રી રામચંદ્રજીનો અગામખ—શ્રી રામચંદ્રજીની પત્નિ મહામાયા સ્વરૂપ તીતાનુ તામણુ હાથુ ફરી જતા તેમને પાછા મેળવનારો ત્રાસ સદગ કરવા માટે શ્રી રામચંદ્ર જિ પંડેના પદાડી પ્રદેવમા પોતાના બાઈ-સંદમણુ સહિત અગામખ નામનો મત્ર કરે છે તે વખતે પત્ર જરાગામીની જગણા પ્રમટ થઈ શ્રી રામચંદ્રજીને વરદાન આરે છે તે વખતનો આ બેદુન દેખાવ આ ફોટામા છે કેમીનેટ સાઈઝ ફી મત્ર આઠ આના

એ વિગત ચડવું મહિની સરસતી અને સમગ્રતા ફોટામાં પશુ મળે છે દરેકની કેમીનેટ સાઈઝ આઠ આના અને કેટલાંકમાં રહેતા દુભાવી મહાત્મનો કાઝ સાઈઝના ચાર આના

મજાતાબુ ડેગણ—શ્રી રામચંદ્રજીના નમો પત્ની આશીશુક

શાક્ત પ્રકીર્ણ ૧

અક ૨

દિ હરેશ્વરનાથ બહાણી ફલાવો પામેલુ, શક્તિધર્મના તેમજ
કાવ્ય સાહિત્ય, કળાકૌશલ્ય, નીતિ, જ્ઞાન, વીરર સભાષી
રસમય અને બોધકલેખો ચયવુ અને સર્વન
સન્માન પામેલુ માસિક પત્ર—

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુત્રને બ્હાર પડે છે)

કુસ્તક ૮ મુ.

લાકપત્ર, પુર્ણિમા, ૧૯૬૬

અક ૨ નો

શક્તિ ભક્તિમાર્ગ નૂતના કથા
કાવ્ય નૈપુણ મુવાર ચિત્રજાન
પાંચકોવુ વિરણા દહનિય
અંબિકાવિજય નામ માસિકમ

શ્રી અંબીકાવિજય નામનુ મારીકપત્ર
૧ ॥ વાચકોમા હમેશા શ્રી આદીયકૃતીની
બેકતી અભીનવ કયાઓ કાવ્ય, રસાલ
કારાદીની અભીનુત્તા અને હૃદય (સદા
રજાદીનુ—જિઆધીકારનુ) શીશુશુ આ
પો ॥ ફલાવો) તથાસ્તુ ॥

પ્રગટ કરનાર —

શ્રી જગતિ ધર્મોદ્ધારક સમાન

ચુડા. (કાઠીવાવોક)

(સમાજના ૧ થી ૪ વર્ગ મુખીના મેળરાને પોરેલ અને બેટ સાથે મળત)

વાર્ષિક લેવાજમ અગાઉથીજ રૂ ૧-૮-૦ સેરતા પોરેલ સાથે,

(પાછાથી ૨ ૨-૦-૦ સેર થીના) પુર્ણનકલના રૂ. ૮-૩-૦

દેવી તત્વ દીવાકર

(ગતામ્થી આતુ)

દ્વિતિય રાત્રિ

કાળ સ્વરૂપ

દરેક પદાર્થતુ ૧૨મ સ્થુત સુખા વિચયગા અનુમાન કરવાગા આવેછે તેવીરીતે માનુ પશુ અનુમાન કરેલ છે એટલે કે જગ મા રૂપ આ વક્ત સ્વરૂપ કાળ પશુ પોતાની પ્રગાણુ આદિ અનુમાઓની ન્યાયિની વ્યવસ્થા પદાર્થોનો પરિચય રહે માયના વિભાગોમાથી જે અનુમા વિભાગ છેએટલે કે જોનો પત્રી વિભાગ યદ્યપ્ત તે નથી એવા કાર્યોઅરથા અને સમુદાયારથા થી હિન સવળ સ્થાની જે પદાર્થ છે તેને પરમાણુ કહેછે જે કાળ જગતરૂપ પ્રપચની પર માણુ અનુમાનો ભોગવે ને પરમાણુ પ્રમાણુ મગ હેવાનછે આરો જે તેની સપુણ અનુમા ને ભોગવે તે માગ પરમ મહાન કરેરાય છે જે પરમાણુનો એક આણુ ત્રણ આણુનો એક આસરેણુ* ત્રણ નસરેણુનો એક પુટિ સો પુટિનો એક વેધ ત્રણ વેધનો એક લવ ત્રણ લવનો એક નિમિષ ત્રણ નિમિષનો એક કાણુ પાચ કાણુનો એક માટ્ટા પદર માટ્ટાની એક લઘુતા પદર લઘુતાની એક ધડી ૧ ધડીનો એક ચુર્ત સાગસાતધડીનો અનુષ્યોનો એક નદર આર નદરનો એક દિવસ અને આર નદરની એક રાત્રી એરીતે આદ નદરનો એક અભાવ થાયછે પદર અહોરાત્રતુ એ પખનાડીધુ તેના શુકન અને કૃષ્ણ એરા જે ભેદ અને જે પખ વાડીઆવાનો એક મહિના થાયછે વાર સાત છે તિથિઓ સોન છે મહિના આર છે, રાત્રીઓ ૭ છે અને અવન જે છે જે મહિનાની એક રાત્રી ૮ મામતુ એક અવન અને ઉતરાવન તથા દક્ષિણાવન નામના જે અવનથી એક વખ થાય છે મહ નરત્ર અને તારામહત્ર મધ્યવર્તીકા જરૂર નશુ સુચ પ્રમાણ આદિ જાગના અનુમાઓથી વાર માસગા આરતશિરૂપ સુવન કોષમા ભમણુ રહે તે વખ કહેરાય છે અને એ વર્ષના સનત્રર, પરિવત્સર દાવાતસર અનુવત્સર અને વત્સર નામના પાચ ભેદ છે અનુષ્યોના એક વખનો દેવતાઓનો અહોરાત્ર થાયછે એટલે કે ઉતરાવન એ દિવસ છે અત દક્ષિણાવન એ રાત્રી થાયછે એ પ્રમાણુ અનુષ્યોના ૩૬૦ વ વેતોઓતુ એક વર્ષ થાય છે

જોના એરા દિ ૧૨ વર્ષથી સધ્યા અને સધ્યાંચ સહિત સત્યયુગ ત્રેતાયુગ અને કળીયુગ એરા ચારયુગ કહેવેતા છે એ ચારયુગોતુ પ્રમાણુ કમચ ચાર, ત્રણ અને એક હજાર દિ ૫ વર્ષ અને હજારથી ભમણુ સેકા જેટલા વર્ષોના તેના સધ્યા ધ્યાંશ ગણાય છે એટલે સત્યયુગ ૪ દિવ્ય વખનો અને તેના સધ્યા સધ્યાવના ૮ વર્ષ મળી ૪૮૦ દિવ્ય વર્ષનો છે ત્રેતાયુગ ૩ દિવ્ય વખનો અને તેના સધ્યા સધ્યાવ ના ૬ વર્ષ મળી ૩૬૦ દિવ્ય વખનો છે કાપરયુગ તેજરીતે સધ્યા સધ્યાવ મળી

*છાપસના કોષ કાણુઓમાંથી સવનો તાકાવરમા પડેછેજોને માકજુ આદરુ કહેછે તે સી છાપસથી તે જગીનપર આદર ૧ રૂપે પડેલ તાકાવરની સીધી લીટીમાં હજાર ૨૨૪૭૦૬૦૫૫ છે તે પ્રમરેલ છે

૨૪૦ દિવસ વધતો અને તેવીજ રીતે ઠળાયુગ ૧૦૦ દિવસ વર્ષો ગણાય છે મનુષ્યોના વય નમાણે સંધ્યા અને સંધ્યાસ સંહિત ગણતા સંતરયુગના વય ૧૭૨૮૦૦૦ ત્રેતાના ૧૨૮૬૦૦ હાલના ૮૬૪૦૦૦ અને ઠળાયુગના ૪૩૨૦૦૦ વય થાય છે અને ચારે યુગના મહત્ત્વે ૪૩૨૦૦ વરસ થાય છે આવીરીતના ચાર યુગ મળીને એક ચોક્કડી કહેવાય છે અને આવી એક હજાર ચોક્કડી એટલે કે ચાર હજાર યુગોનો બ્રહ્માળનો એક નિસ કહેવાય છે અને તે કલ્પના નામથી ઓળખાય છે બ્રહ્માળના દિવસના મગ જેટલીજ તેમની ગતી પણ થાય છે અને તે પ્રલય કહેવાય છે પ્રલય પાસ પ્રકાશ છે નિત્ય આત્મીય નૈમિત્તિક પ્રાકૃતિ અને મહાપ્રવૃત્તિ

બ્રહ્માળના એક દિવસના ચાર મનુષ્યો થયા કરે છે એ પ્રત્યેક મનુ ૭૧ ચોક્કડીથી માંડી અધિક કાળ બોગવે છે અને તેના વશજ રાગ ક્રમથી થયા કરે છે આ ત્રિભોગને ત્રણ ભરના રી બ્રહ્માળની રાજરાજની સદ્ધિ કહેવાય છે અને રાત્રી પડે છે ત્યારે ભુરાદિ ત્રણેય તિરોહિત થઈ જાય છે આ પ્રલય ઉપર જ પાસ પ્રકારના પ્રલય મહી ગયા તેમના નૈમિત્તિક પ્રલય ગણાય છે નિત્ય પ્રલયને મારે સુદૃઢમનુષ્યનારા વિદ્વાનો મેહેરે નહીંતો પ્રનાહ અને દીપકની જ્વાળા વિગેરે પશિષામી પદાર્થોની જેવી ક્ષયક્ષણમા હેરેરથરા — વિગેરે અવસ્થાઓ છે તે વીજ અવસ્થાઓ માગરૂપ પ્રવાહના વેગથી તુરતા તુરત ખેંચાતા દેહની પણ નોવાડા આવે છે અને અવસ્થાઓ ઉપરથી ક્ષયક્ષણમા તે પાથિતો જ મ અને નામ ચતો નેરામા ચારે છે આવીરીતે સત્ પદાર્થોની ઉત્પત્તિ અને લય ક્ષયક્ષણમા થયા કરે છે આ લય તેજ નિત્ય પ્રલય કહેવાય છે આત્મિક પ્રલય વિશે એમ કહેવાય છે કે જેમ મેઘ મયથીજ ઉત્પત્તિ થયેન અને સૂર્યજ પ્રગણિત મેરેન હતાપણુ સૂર્યના અસરપ નહુને સૂરના દર્શન થનામા પ્રતિબંધ કર્તા છે તેમજ અહ કાર બ્રહ્મ સ્વરૂપ જગદબાધીજ ઉત્પત્તિ થયેન અને બ્રહ્મનોજ પ્રગણિત કરેન હોનાજના પણ બ્રહ્મના અસરપ જુનો બ્રહ્મ સ્વરૂપ જગદ રાતુ ધ્યાન થવામા પ્રલિપ્ત થયે છે હવે વાદળા વિખરાઈ જાય ત્યારેજ ચતુ પોતાના સ્વરૂપ જૂત સૂરને જુએ છે તેવીજ રીતે સદ્ગુણના દ્વારા ઉપાધિરૂપ અહ કાર નાશ થઈ જાય ત્યારેજ જન પોતાના સ્વરૂપજૂત બ્રહ્મને જુએ છે અને આવીરીતે વિવેકરૂપ શસ્ત્રથી માયામય અહ કારરૂપ પોતાના બંધનને કાપી નારે જન પરિપૂર્ય આત્માને અનુભવ કરે ત્યારે આત્મીય પ્રલય (મોક્ષ) થાય છે

ઉપર બ્રહ્માળના એક દિવસ રાત્રીનું પ્રમાણ જણાવ્યું તે પશિમાણાનુસાર તેના સો વય જતા બ્રહ્મા પડે છે એટલેકે બ્રહ્માનું આયુષ્ય સો વયનું છે બ્રહ્માળના આયુષ્યના અર્ધા મા ગને પરાધ્વ કહે છે આપણે જેમા વસીએ છીએ તે બ્રહ્માળના હાનના બ્રહ્માળનું પહેલું પરાધ્વ થઈ ચુક્યું છે અને આ બીજું પરાધ્વ ચારે છે પહેલા પરાધ્વના પ્રારંભમા બ્રહ્મ નામનો મારો કલ્પ થયો હતો તે કલ્પમા વિષ્ણુના નાભિ સરોવરમા થી લોક રૂપ મગ જિત્તે મધુ હતું બીજા પરાધ્વનો પહેલો આ સ્વેત વારાહ નામનો કલ્પ ચારે છે અને આ કલ્પમા વિષ્ણુ એ જગદબાની પ્રેરણાથી વરાહાવતાર ધારણ કરી પૃથ્વીનો જીહાર મ્યો હતો બ્રહ્મા પડે છે ત્યારે પ્રાકૃતિક પ્રલય થયો ગણાય છે આ પ્રાકૃત પ્રલયમા પૃથ્વીનો જળમા જળનો તેજમા એવા અતુકમથી સંધવા કાયોનો પોતપોતાના કારણમા લય થાય છે આરંભમા પૃથ્વી જળમા હુલ

વાથી અત્યંત યાચછે સવ જગત પશુ જળમા હુમી જાયછે બહા વિષ્ણુ અને શિવ આદિ દેવતાઓ તથા જ્ઞાનવાન સપગા રૂઝો મત્વજૂન ચિદાત્માના લીન યાચછે નૃતિ (મહાત્મ) આ કાર અને પાચત માત્રા રૂપ નૃતિ) પશુ પરમાત્માથી અભીન પછે રહેછે તથા તે સમે પ્રાકૃત પ્રલુપ્ત થયો મણુપછે બહા પડતા પ્રાકૃત વક્ષ્ય થાય ત્યાં મુખીનો કાળ જગદાત્મા એક નિમેષ દહેરાય છે આ પ્રમાણે સપગા બહાડો નષ્ટ થાયછે અને પાછા નિમેષમાત્રમા સદ્વિના કમથી ઉત્પન્ન થાયછે આ પ્રમાણે ટેલીસદૃષ્ટિ થઈ ટેલા લપ થયા ટેલા ક પ ગવા અને ટેલા મ્દપ આલ્યા એ સખ્યાને માત્ર જાણું ત્યાં બહાડોમા બહા ટેલાડે એ પશુ કોઈ જાણું નથી સર્વ બહાડોનાં નષ્ટજૂત છધર એમ્દછે કે? સર્વો પરમાત્મા અને મત્વ ચિત્ત તથા આનંદ રૂપ મ્દેરાયછે બહાદિક જેના અશોઠે અને હુ વિરાટો પશુ જેના અશોઠે એવો મહા વિગટ પશુ તેને અશોઠે ડિપર ? પરમાત્મા મ્દલા તજ મુજ નૃતીછે । શુકે પ્રગ પરમાત્માને નષ્ટપણુ થયું નથી પશુ માપાવીશીદનેજ ધરેછે એ મુજ નૃતીમાંથી પચ મહાજૂત ઉત્પન્ન થયા પછી અર્ધનારીશ્વર થાયછે કેને શ્રીકૃષ્ણ દહેવા યછે એ બીજુજ અને ખીનુ ચતુર્મુખ એવીરીતે શ્રીકૃષ્ણના એ રૂપ થાયછેતેમા અતુનુજ વ કુદમા અને શ્રીજુજ ગાસો મા ગ્દેહ આી સુખી કે જેનુ વર્ણન પ્રથમાધ્યાયમા કરવામા આવે લછે તેના વક્ષ્ય સમો સર્વ પદાર્થોના તીરાનાવે રહેલ વામના રૂપી ખીજના પ્રભાવે રથપાથ લો આ સદી કમ હવે પછીના ત્રીજા અધ્યાયમા કહેવામા આવશે હાલતો એટલુજ કે હુ બક્ષ થયકે બહાથી તે નષ્ટપણુ સવજુ કાય પ્રકૃતીમયછે જેને કાઈ નૃતીમયછે તે સપજુ ઉત્પત્તી અને વીનાચવાગુ છે સુત્રીનુ જે પરમ નષ્ટછે તે તો સત્ય નીત્ય સનાતન રહે હા મય નીર્ગુણ અને નૃતીથીપર પરવક્ષ્ય જગદાત્મા એ પ બહા ડિપાધી રહીત અને ત્રી ગકાગે માયા વીશીદ પજાને લખને ભકતો ઉપર અનુબદ્ધ કરવામા તત્પ છે કમજથી ઉત્પન્ન થયેલા બહા એને જાણવાથી બહા ને સજે છે મ્દુ ૧૫ સર્વો જ્ઞાતા અને સર્વોના છધર સદાચીવ તપ મ્દેછે અને તપથી એને નષ્ટીને સહાર કરેછે જોગી વીજુતીવાગા સ વ સ ૦ વાપી અને સપગા સપતીએના વક્ષ્યા શ્રી વીજુતજુ એની ભક્તીથી અને એની સેવાથી સંતુ રક્ષણુ કરેછે

સવ જ્ઞાતિમય મહાસગથ અને રામાયા હેરાના નૃતિ છે તે / સત્ત ચિત્ત અને આનંદરૂપ બગવતી કરવાય છે હેરાતાએની મા અને વે ના અધિદાતા સાધિની એને જાણવા થી એના ઉપર તપ કરવાથી એની ભક્તિથી અને એની સેવાથી વેદને જાપાનારા અને બ્રાહ્મ જોના પૂજ્ય થયેલા છે સપગા વિવાએના અધિદાત્રી સત્સ્વતિ એ ને જાણવાથી અને એની એવાથી વિવાએનાં પૂજ્ય અને ઉત્તમ થયા છે સવગા માનેનાં અધિદાત્રી બ્રહ્મશ્રી એને જાણવાથી અને એના જીવ તપ કરવાની સર્વો છધરી મર્ જગતમા પૂતએના મધળી સપ તિએના નદાજ સપગાએએ નમના યોગ્ય અને સપગાએને પુત્ર આપનારા થયા છે સપ ગાએ એની સુત્રી કરે છે એવા હુર્ગ એને જાણવાથી અને એના ઉપર તપ કરવાથી સમજ અને મધળી વીરમ પીડા મટાડનારા થયા છે નીકૃષ્ણના વામ ભાગમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા આ ને તેમના પ્રાણના અધીદાત્રી રાધા પશુ એને જાણવાથી અને એના ઉપર તપ કરવાથી કૃષ્ણ ને પ્રાણુ કરતા પશુ વધારે ખાગ મર્જરી અધીક રૂપવામા સૌઆમ્યવાન અને મ્દેરાઈમાં

પણ અધીકતાનાળા યથા છે એ મૂળ પ્રકૃતીની સેવાથીજ પત્ની યદને શ્રી કૃષ્ણ ના વક્ષસ્થલ મા રહેના છે પૂર્વે રાધાએ શ્રી કૃષ્ણને પત્ની કે વા સાર શતશૃંગનામના પર્વતમા દેવતાઓ ના હજાર વળા સુધી તપ કર્યું હતું, શમ્ભીની કૃપાથી તે કૃષ્ણ તેમના પત્ની થયા અને ચંદ્રકળા સ આ તે રાધાને જોઈ તેમને છાતીમા લઇ કૃપાથી રોના માગ્યા હતા શ્રી કૃષ્ણે કહ્યુંને પણ ન મળે એવું માર્ગત વરદાન રાધાને આપ્યું કે તમે કે જે ભાગ ભક્ત છો તે હમે શા મા ! વક્ષસ્થળમા રહે તમે સધળી સ્ત્રીઓમા સૌભાગ્યવાન, પ્રેમ અને મોટાઈમા શ્રેષ્ઠ છો અને મને પ્રાણ મમાન છો તમને ઊત્તમ મોટા માનીને હું પણ તમારી સ્તુતી અને પૂજા કરીશ હે નાણુપ્યારી ! હું સર્વદા તમારે આધીન અને તમનેજ વશ રહીશ શ્રી કૃષ્ણે આ પ્રમાણે કહીને તે તારાને પોતાના નાણુપ્યારી પત્ની કર્યા અને વળી શોકોથી રહીન પણ કે વા પાચ પ્રાની ઊપરાત ખીછ પણ જે જે દેવીઓ છે તે સધળી મૂળ પ્રકૃતીની સેવાથીજ પૂજા થયેલી છે જેણે જેવું જેવું તપ કર્યું તેવું તેવું તેને ફળ મળેલું છે દુર્ગા દેવતાઓના હજાર વળા સુધી હીમાનયમા તપ કરી અને તેમના ચરણાર્વિ નું ધ્યાન કરી સધળાઓના પૂજ્ય થયેલા છે સત્સત્તી ગધગાદન પર્વતમા દેવતાઓના લાખ વરસ સુધી તપ કરીને સધળાઓએ નિશ્ચય મંગલ થોમ થયા છે સાવીત્રી મનયાચળમા દેવતાઓના સાઠ હજાર વર્સ સુધી તપ કરીને તેમના પ નું ધ્યાન કરીને પૂજ્ય અને વલ થયેલા છે લક્ષ્મી પુરુષર ક્ષેત્રમા દેવતાઓના સો યુગ સુધી તપ કરી અને વેળીની સેના કરીને સધળી સપત્નીઓના નદાતા થયા છે પૂર્વે શંકરે પણ દેવી ઊપ મો મ તપ સુધી તપ કર્યું હતું બ્રહ્માએ સો મળ ૧૦ સુધી શક્તિનો જપ કર્યો હતો વીશછ સો મનતરસુધી દેવી ઉપર તપ કરીને જગતના ક્ષક થયા છે શ્રીકૃષ્ણ દશ હજાર મનતર સુધી બારે તપ કરીને દી વ ગોક્ષક પામ્યા છે અને હજી સુધી ત્યા આનંદ ભોગવે છે વર્ષ પણ દશ મનતર સુધી ભક્તી પૂજક તપ કરીને સર્વોના પ્રાણરૂપ, સર્વોના પૂજ્ય અને સર્વોના આધા ભૂત થયેલ છે આ પ્રમાણે સધળી દેવીઓ સધળા દેવતાઓ મુનીઓ મનુઓ ગાનઓ અને બ્રાહ્મણો મુળ પ્રકૃતીનું આત્મન કરવાથીજ પૂજ્ય થયેલ છે

શેષનાગ પોતાના સહસ્ત્ર મુખોથી સદાશીવ પાચ મુખોથી જગતના તથા વેદના મર્તા પ્રમા ચાર મુખોથી આ કાર્તિકેય છે મુખોથી પણ દેવીના મહીમાને મપૂણપણે કહી શકે તેમ નથી સગર વીરણ અને ગોપી દ્રોના ગુરતા ગુર ગણેશ પણ એનું સપૂણાણે વણન કે ના શકીવાન નથી સધળા રાસ્ટ્રોના મૂળભૂત આગ વેદ અને પડીતો દેવીના ગુણો ના એક જાગતુ પણ પુરુષ જાન કરી શકતા નથી સરસ્વતીએ પણ દેવીના ગુણોના વણન મા જડ થઇને પોતાની અશક્તતા જણાવી છે સનહુમાર સનાતન, સનદન સનમ ધમ કપિલ સહ, અને બ્રહ્માના ખીજા દુરો પણ દેવીના મહિમા થી શમ્વા પુરા સમથ નથી ત્યારે ખીજા જડ બુદ્ધિનાગોઓની તો વાગ કરા કરવી મિધ્વો મુની દ્રો અને ગોપીઓ પણ દેવીના ગુણોનું પુરું વણન કરી શકતા નથી બ્રહ્મા વિશ્ણુ અને શિવ વીગેરે દેવતાઓ દેવીના ચરણાર્વિ દોનું ધ્યાન કર્યા કરે છે એ ધ્યાન ભક્ત લોકોને સુમાધ છે પણ ખીજાઓને મહાદુલ ભ છે લોભા કોટક પુરપજ દેવીના ગુણોના મહા વણનને જાણે છે બ્રહ્મા કે જે વેદમા વિચીક્ષણના ધરાવે છે તે ચોના કરતા વધારે જાણે છે, યાનીઓના ગુર ગણેશ બ્રહ્મા કરતા વ

ધારે જાણે છે સવત્ર સદાચિત્ર સરના ક તા વધારે જાણે છે પૂર્વે ગોલાકના તસમ ગમા નિગન વનની અદર પરમાત્મા શ્રીકૃષ્ણે મદાચિત્રને જન આપ્યું હતું અને તે મમયે જ દેવીના ગુણોનું કાષ્ઠક શુભ વણન કર્યું હતું સદાચીત્રે પોતાના લોકમા ધર્મની પામે તે વીજ્ય મા તો સુખ પુજના ધર્મ એ વીજ્ય તેને કલા નો સુખ તપથી ભગવતીનું આ ભવન મરીને તે મના સ્વરૂપી પામ્યા છે યમને ત્રયમ દેવતાગોએ ધમપુરીને અધીમાર આપવા મા રોહારે તે અધીમાર લેવા ા આગદપૂતક ના પાડીને વૈરાગ્યને લીધે તપ કરના સાર વનમા જવાની તેમ ા ઇચ્છા થતા તે સમયે તેમના પીતા સૂર તેમને શાસ્ત્ર પ્રમાણે દેવીના ગુણોનું વણન મળ ણા થ હતું અને તે દરરથી દેવીનું સ્વરૂપ જાણી નીભનવણથી યમ પોતાને અધીમાર મલાવે છે તેમ આકાશ પોતાના અતને જાણ્યું નથી તેમ દેવી પણ પોતે પોતાના ગુણોના અતને જાણતા નથી તારે જીવન મોતી તો વાત ર શી મરી? પગમા મા કે જે સપાળા શ્વિયસાળા મચળા મારજોના કાણુરપ સ ના આદી સ ના કષ્ટ નીત્ય નીચળ નીરા ૧૦ સ ના છા અને પરથી પણ પરછે એ ૮ પોતે માયા વીદીત પણતે લીધ ભગવતી મુગનકૃતી કહેનારછે એ નકૃતીના ૭ વી ગોઠે તે ત્રાકત કહેવાય છે આગની અને અગનીની સકતી જેમ મી પણ બી જ નથી તેમ એ પરમાત્મા અને ત્રકતી પરપરથી બીત નરી એ મદામાયા અને સ પીદા નદરપ ત્રકતી પોતે રપ રહીત હતા પપુ જ નો પર અનુચક ૨ નાસાર રપ ધરે છે

અહા એમના જાયથીજ જગતની સદી કરે છે સદુ સ ના કમોને આતુમરી લેખ લખે છે અને પુષ્પ પાપગાય કમોના રૂબ આપે છે વી ૭ એમનીજ બીકથી એમની આગા સુ ૮ ૬ મેશા સરવેનું કાષ્ઠ રે છે આે જાણની રૂઢ પણ એમનીજ બીકથી સરવે જગતનો મહાર કરે છે ગાતીઓના ગુરઓના ગુર યોગીઓના ઇશ્વર જ્ઞાને જાણુતાત સમયે પગમાનદ રપ રપ મત્યુજ્ય અને બમતી તથા વૈરાગ્યવાળા સદાશીન પણ એમને જાણુતાથી જ્ઞાનવાન થ યા છે શીત્ર આતનારાઓમા ઉત્તમ પવન એમની બીકથી વાન છે સુ ૧ કોનની બીમથી તપ છે ઇ એમની આગાથી વૃદ્ધી કરે છે મત્યુ એમ ા આગાથી ત્રાણીઓમા ફરે છે એમની આગાની જ આગની ત્રાગે છે જળ શીતળ રમે છે રીકપાનો દીશાઓ રહે છે મહેા ગશીચક્રોમા ફર્યા ક રે છે વૃક્ષો ફળ આે પુષ્પ આપે છે અને ૧૧ પણ સરવેને વશ રે છે જળ સ્થળમા રહે નાગ ૧ ૧ શુઓ એમની આગાથી ત્રાણુ છોડી દે છે રક્ષામણુમા અથવા વીરમ સ્થળોમા ધવા યા છતા પણ એમની આગા વીના કોઈને મણ ત્રામ થતું નથી એમની આગાથી ૮ વાણુ સમુ ને સમુદ્ર કૃષ્ણે કૃષ્ણ જીવનાગને જોવાના પૃથ્વીન પુ ની પતિને તથા સમુોને ધરી રહે ન છે ૧૬ રત્ના વસુધરા ક જેમા સરવે ૫ થો રજા છે અને પાછા લય પામે છે તે પૃથ્વી પણ એમનુંજ રપ છે

ઉપર ત્રમાણે દેવીના ગુણાનુવાદ સાથે નીલ નૈમીતીક આલતીક અને પ્રાકતીક તત્ત્વનું વર્ણન કરીગયા હવે મહુદા પ્રદન્ય ત્યારે યાચ છે ત્યારે સરવે દેવ વીગેરે ચરાચર, ધાતા અને વીધાતા વી ૭ ના નાભી કમગમા લીન યાચ છે ક્ષી સાગરમાં શયન કરનારા વીપ્લુ અને વૈ કુકમા રહેનારા વીપ્લુ શ્રીકૃષ્ણ જ્ઞાના ગમા પડખામા દ્યેન યાચ છે જ્ઞાનના ઇશ્વર સનાનન સદા ચીન તેમના જ્ઞાનમા લીન યાચ છે સધળી સકતીઓ વી છતી માયારપ દુર્ગામા લીન યાચ છે

બુદ્ધીની અધીષ્ઠાના દુર્ગાદેવી શ્રીકૃષ્ણની શુદ્ધિમા લીન થાયછે નાતાયણના અશરૂપ મર્તિરૂપ શ્રીકૃષ્ણની છાતીમા અને શ્રીકૃષ્ણના અશરૂપ મોટાદેર ગણપતી શ્રીકૃષ્ણના બાહુમા લીન થાયછે લક્ષ્મીના અશો લક્ષ્મીમા અને લક્ષ્મી રાધામા લીન થાયછે ગોપીઓ અને સધળી દેવતાઓની આશો પણ રાધામા લીન થાયછે શ્રીકૃષ્ણના પ્રાણની અધીષ્ઠાતા રાધા શ્રીકૃષ્ણના પ્રાણમા લીન થાયછે સાવીત્રી સવ વે અને સરવે શાસ્ત્રો સરસ્વતીમા લય પામેછે અને સરસ્વતી શ્રીકૃષ્ણની હાથમા લય પામેછે ગોરોકમ ગોનાળીઆઓ શ્રીકૃષ્ણના રવાણાઓમા લય પામેછે સરવેના પ્રાણનાયુ શ્રીકૃષ્ણના પ્રાણમા લય પામેછે અગ્ની તેમના જ્વરાગ્નીમા લય પામેછે, જગ તેમની હાથમા લય પામેછે જમ્તી મધી બીજન્યક્ષા વૈશ્ણવો શ્રીકૃષ્ણમા અરણ્યનિદમા લય પામેછે તુલસીચીરાટ મહાવીરાટમા લય પામેછે આ મહાવીરાટ શ્રીકૃષ્ણમા લય પામેછે અને તે પોતે શ્રીકૃષ્ણ પશુ ઇશ્વરીઇચ્છાથી આ લયના રાગચમા પ્રકતીમા લીન થાયછે વેદના જ્ઞાનાઓ કહેછે કે પરશક્તી અને નીળણુ પરમ પુરૂષ એકજ છે સૃષ્ટિથી પહેલા આ જગત સત્ત્વરૂપે હતું અવ્યક્ત અને અવ્યાકૃત શબ્દથી મહેવાતી એ મૂળ પ્રકતી પ્રધનમા પ્રેત યથી અખીન પછે રહેછે તેજ સત્ત્વ કહેવાયછે એવી મુળ પ્રકતીના સપુર્ણ શુભોત્તુ વર્ણન કરવાને મોઢપણુ સમર્થ નથી મુક્તી ચાર પ્રમારની છે એમ ચારે વેદમા મળુંછે પ્રકતીની બક્તીમા એટલીતો મહત્વતા છેકે તેને મુક્તીથી પણ અધીક માનવામા આવેછે પહેલા પ્રમારની મુક્તીમા દેવીના લોહની પ્રાપ્તી થાયછે બીજા પ્રમારની મુક્તીમા દેવીના જોવા રૂપની પ્રાપ્તી થાયછે ત્રીજા પ્રમારની મુક્તીમા દેવીનું સંગીપ પ્રાપ્ત થાયછે આ ત્રીજા પ્રમારની મુક્તીમા નીર્વાણ પ પ્રાપ્ત થાયછે દેવીના ભક્તો દેવીનું સેવન છોડીને મુક્તીઓને ઇચ્છતા નથી શીવપણુને અમરપણુને રક્ષાપણુને આ જોમા જ મ મરણુ જરા વ્યાધી બચતથા ઉદ્ધેગ વીગેરેનો નાશ થઇને સ્વરૂપ સ્વીતી પ્રાપ્ત થાયછે આના નીર્વાણ મોક્ષને પણ સાચા જામ્ત લોકો ભક્તોની આગળ તુલ્ય ગણેછે આ પ્રમાણે કાગરવરૂપનું યથા શક્તી વી વેચન કર્યાપછી જગદાના પ્રબલ રૂપે ચાનતા સૃષ્ટી સપા નનું વર્ણન ત્રીજા અધ્યાયમા આપરો

Grains Of Gold

કચન કણ

જે માણસ કહેછે કે દુનિયામા મોટા પ્રમાણિક તથા તે માણસને નિશક લુચ્ચો સમજવે (ખીશપબકલી)

જે સદ્ગુણને માટે મુઓ તે કીર્તિરૂપે જીવતો છે (શંકસપીયર)

સસ એ ઇશ્વરનું શરીર છે અને જે પ્રમાણ છે તે તેની હાયા છે (પ્લેગ)

આ દુનિયામા સૌ અમલકારનું મૂળ મહેનત છે (ગ્લાસ્ટન)

મા એ શબ્દ સધળી જાતમા પહેલો શીખાય છે અને છેલ્લો વિસરાયછે (સ્માઇલ્સ)

ગાતકી ગોરાઈ દેશિ ભુલિ સુધિ પુરોહિતકી,
લગી ટકટકી ટકા ગોમતીમેં ગિરગો
મોતીરામ

ચતુર્વર્ગ પુરુષાર્થ ગતક

હરીગોન

૧ ધર્મ પચીશી —

મલરૂપી ાગોયો છાપા કામા મુળ શીખમણી
છે પપવો શુભસત્તનાં વેદિન લતા સ મતિતણી
નર્મી પુણ્ય પવિષ્ણુમિત્ર કુગળ મ્હણામૃતે સિચાચતુ
ને વૃક્ષ ધમરૂપી શ્રીકળતુ સન । પરને બહુ ૧

ઉત્તર લોપ સુખવદા છે ધર્મ તિમિરાપય વી
મ જન જનોને નિધિસમો હાની હરેછે જુની
પિકટ વાગે બધુ સરખો સુહૃદ નિશ્ચળ જાણુવો
મરે જુમિરત સસારમા મુ વૃક્ષ ધર્મ રમાણુવો ૨

તે કથા સદ્ધર્મની વાણી વિભગ ધમયુના
ચિ તે મનોરથ ધર્મના સત્ત ધર્મે સચુતા
ધર્મ મયાગે પ્રિતિ નિરૂદ્ધ ના કોઇ કિના
જાતન્ય એના પુરુષને શુભ સવ ના દી વિક્રિયા ૩

મહા મોહન્ય વૃક્ષાદિ તામસ જ મ નિધ અપાર છે
સસર । જ મ મનુષ્ય પણ નિષ્ણુ બુદ્ધિ પશુ સમ બાર છે
તે બદ્ધિ પણ પાડિલ નિષ્ણુ છે જ્ઞાત મારામારમા
પાડિલ પણ પાપટ સમુ નિષ્ણુ ધર્મ આ સમારમા ૪

અદ્વૈતાર માહે આધના પુરોહિતપુ પાડિલ ને
હ કૃષ્ણ પરનો નદ મના જાદ આચારો સગે
પરબ્રહ્માથી ખટ મધ દુર્જય મસર મન ધરે
પાડિલ એના પુરુષનુ ગજસ્તાન ધિનિમા ૫

૨ અર્થ પચીશી —

વકરો સવા નિજ માલનો વેપારો જ્ઞાન-આર્દ્રમણે

યુક્તિ પ્રયુક્તિ વડે મનો આમ્પતો કલ્પકપણે ૧
 નિ ગુણ નૃપતિ વૃદ્ધા સમ શુણી જનોને જે ગમ્યુ ૧
 ઐશ્વર્યના મજાર રૂપ વન એવું જે તેને નમ્યુ ૧
 નાદિ ધર્મ અનેન્તુ છે સુખ ધનમા સવયા ૧
 દુનઃ મળા કારીગરી પણ મુકિ વીણુ જાયે વૃદ્ધા
 ધનથીજ ધન પ્રાપ્ત્ય નિષ્ણ ધન મામ બોલ નો આશ રીતી,
 નિવૃત્તિ એ સુખ તો ધન મેળવો કમળ કમી ૨
 કુદ્દ સમા સુમરો તણી કિ । જુએ કર્ત્ત્વ્ય સ્ત્રીજી જનો
 મિશ્રણ શુભ આનાપમા આનંદતા મુરખ મનો
 ઉચ્ચ સેવક હય પલાણી પિય ધનિત્રા ખેડતા
 ધનમ તણા નાટક નિનાસની માહિ ન્દાતો થતા ૩
 ધનગીજ જન છે પ્ર પ પળ સત્તુગૌરવ છે વૃદ્ધા
 નિકમન નિશે જાતિ નહો ધનમાજ કીતિ સવયા
 યૌવન વડે નહો રૂપ પણ છે ધનમહિ સો યતા,
 સત્તમ ધનથી થાય તે ચીરઆયુષી કહી ના થતા ૪
 પતિ દેયે પૂર કે જુગર કુળ પ્રસિદ્ધતા,
 આપો અનુભવી વૃદ્ધ કપિ શ્રુતિન ના સદ્વતા
 તત્તમ જનો એવા મધ ધનનાને મ્હો સામે જુએ
 જયનત જય જીવો કહે મન ભાગ્યને માગે રૂએ ૫
 અપૂર્ણ

૩ કામ — શૃંગાર પચીસી —

નીના લસિત લોચન મમળાંજળના સમુદ્ધની કાતિમા
 ફવમત પતની હાન સમ અલિપ્ત શુભે આતિમા
 આશાન પુષ્પાયુધ પી હળાં શ્યામ સરખી મોબતી
 એ દિવ્ય શ્યામાની કૃપા આપો સદા રૂપ સપતિ ૧
 અનિ શુભ દ્યનીમય કેતની પત્ર સ ખી છે પ્રભા
 મણિનીલ મસ્તક મેર નપુ મુક્તા લગા સૌદયતા

*ધમ કામ અને મોક્ષ ફનપુસક નારાકમ નીલાયી પ્રદુક્ષિતયથેલા નેન
 કમળના (સુખ સ્ત્રી ઉપર હળવે પુરપના નેત્રો હપ । ઉપર પડે છે તેથી
 આશપ મામદેનની શ્યામ મુર્તિ જાણે કમળથી પુન્નેલી હાય એવી શોભા ધા
 વ્ય કહે છે) સમુદ્ધની મળમતી કાતિવાળી રૂએ નેનકમળની આતિમા આ
 કર્ષાં શુભરવ કરતો અમર સમુદ્ધ જાણે વસતશરૂના પેલની હાયા પડી
 હોખની એવો જશાય છે.

મૃગતોયનીના દગ હયે છે કાગકુટ*અમૃત છટા ,
 શયીની કળા સમ સુખ જ્યમ વિપુત નજ મ ન થટા ૨
 મુદરીના બહ નિલામે ક્ષોભ પામી ચ આ ૧
 વાંકા વજ્રો મરી નમૃતા પ્રતિદી(ન) વયે મગ્ગો થના
 તે પુર્ણિમાએ પામિયો પુરી કળા પજુ દારિયો
 ચિતાથી ચ પીતરખી પ્રતિદીન દિશ્યુના ધરતો ગયો ૩
 કુનીલ બ્રહ્મી ચાપથી જે ચેય મનસુધી બજે
 સુકેન બાળ કટાક્ષથી ભેટાઈ ક્યમ ચિત ના ચજે
 પશુ પુરૂષ જે તે બાબુ સહી નિજ વૃત્તિથી લન ના લમે
 એ લોભન હલ્યે ખચીત વગગન વ જ મગો વમે ૮
 ચચળ અપાગે કમળમય બક્રી ત ના વારિના
 વર્ગો દાસ્ય હીમજગમિડ વત બાટુ મ્મલ અણ્ણાનિના
 આવરોહ અમૃતના કરા ચત્રચેન ચદન હય હર,
 છે સકળ રીતગમય છતા મનને તપાને । અરે ૫

અપૂર્ણ

૪ મોક્ષ પચીરી —

કાષ ને ક્ષતેયો આ છાદીન ભોગ બધ્યાન છે
 સયોગ પશુ વિરગ વિરોગે સુખ એમ જલ્યાન છે
 વળી ગગ પરીણામે ના વિરય બધ્યાને જે હલ્યે
 નરા પ વૃક્ષનુ મુળ એક નિવેક નમણુ તેહને ૧
 ઉવાનમા મધુ ચદ્રિ એ શરીમુખી ગીત સુશ્રિયે
 હમ્મેશ દાસ્ય વિનોદ નીનિ પ્રેમ રસ જ બલિયે
 પશુ એ બહુ ખગત્રેમ પ્રેા પાગ પનકા પુરથી
 પગ રગ મમાન ચચળ પેખો પગતુ દૂરથી ૨
 બાલ્યસ્ય અજ્ઞાનમા ચાત્રનવયે રાગાધતા
 વળી સકળ ભોગાભાન રાયે જૃહતા વિધર્ષ જતા
 જીવન સમગ્રે રમતા નિસાર આ સસારમા
 વરાગ્ય નિષ્ણુ તો છે નામુ જ્ઞાન સારાસારમા ૩
 દિવ્ય દીપક સ્નેહ— થી જ મે મરે છે હરનિશે
 ધરના પદામ નકાશ કરવા રૂપ કમ્મે સાગશે
 સદ્દુ જીવનુ મુળ સ્નેહ છે અજ્ઞાન આગારે રહી
 સસારમા સ્નેહે કરી જન જ મૃતા મરતા કષ ૪

*તાત્પર્યકે સ્ત્રી રીઝે તો અમૃત સમાન અને ખીજે તો કાળકુટ—ચેરની
 ચેડે પ્રાણુ હરનાર છે —તેનથી પ્રેમ—રાગ—આસક્તિ

તીન નૃપ્ત્યારૂપ મનને શાંતિ, રૂપી જળ વડે
સીચન કરી વિગ્મનીયુ છે વન્ય નર રણ ના પડ
—એના જનો ન કરે કદી સુખ જે દશનવિહિન અને
સુખ ધારા વ્યાપ્ત જનની સ્તન વિગે આસક્ત છે

અપૂર્ણ

પાય પગની ગાય અને માહોદેવજીનો પોઠીયો

નમજી જાણતો જો પુર્વાપર વીચાર રી અસત જિતમ માદા સ જ અને નીદોષ ની
યમોના બધાગણને લઈ આપણા આર્ય ધર્મ શાસ્ત્રે ઉત્તમ મનાયના છે આય ધર્મ શાસ્ત્રમા
ગાયને પરીત્ર પ્રાણી નાનેન છે તેમા કેટલુ ગણુ હાઈપણુ રહેલુ છે, તે તેા બારીય વીચાર
રી તેના જાપયોગી પણાનો અને સારાસારનો વીચાર મરી જુએ તેમનેજ માનમ પડે છે જે
પ્રાણી દુધ જેના પોતમ પદાય વડે મનુષ્ય માનનુ પોપણુ કરે છે જેના દુધથી માડીને સુન અ
ને છાજ જેવી વસ્તુ પણુ નીરર્થક જતી નથી અને જેના પુત્રો ઠીપરહીદના રૂપી શાસ્ત્રનો સુ
ખ્ય અધાર છે તે પ્રાણી પૂ પપણુને પ્રાપ્ત થાય એમા શુ આશ્ચર્ય જણા જેદની વાત છે, કે
ધર્મના પ્રતીકધર્મપણુને લીધે જે ગાયને હીદુઓ પવીત્ર માને છે તે ગાયના બીજા વચન લો
કા અ મથી અને દોમથી વધ કરે છે પણ તેઓ અમજતા નથી કે જે પ્રાણી માન હીદુઓ
ઉપયોગનુ છે એમ નથી પણ તેતો હુનિનાના સવ પ્રાણીઓ ઠીપર ઉપમાર કરનાને પગમેષ
થી નિર્માણુ થયુકે જે પ્રાણીથી હજારો પ્રાણીનું રક્ષણ ધાર તે પ્રાણીનું રક્ષણ કરનાને બદ
લે બદલણુ થાય એના જેવી કૃતમતા અને કૃપણ બીડુ કયુર ધર્મજનુન અને પ્રતિસ્પર્ધિતવા
જે પ જ વચન લોમના ચક્રુતટ આડે આતી ગયેનાં છે તે દુર કરી વાયાન્યારની નિષ્ક્રી
બીડીમા નિચાર મરમાર્મા આવેતો તેનુ પરિચામ શુ આવે તેની પ્રત્યક્ષ કરતા અમને અ
કમરના રાજનમા ગાનનો યથેતો વાય વાદ આવેકે તેને અમો સક્ષિપ્તમા નાયમ્નદ સમ
ક્ષ સુક્રીએ છીએ

હિદના જગપ્રમિદ શહેનશા મહાન અમ્ય થી જાએજ માઇ આત્મજ્યા હશે અકમરનો
અલ્લ ઇતસાઈ સમદ્રષ્ટિ દશા અને ઉત્તમ રાગવીતિ, એ હિદના મહાન તપ્તપા બેસના
મન બાદશાહો મરતા શ્રેષ્ઠ હતા 'સો શુ હેગારો બચીનમ એ બહેનર છે પણ એક બીન શુ
નહેમારને શંકા નજ થવી જોઈએ' એ ગયદાની મરેણી તેલે ગોખી રાખી હતી તેલો સરી
ગામ ગરતા પરના પોતાના એક મહેલમા ઘટ ખાખો હતો અને ઘટની દોરીમા એક લાકડ
વજમાડી જાહેર સ્તાપર તે ખુદનું સુકવામા અપ્રચુ હતું અને જાહેર ક્યું હતુંકે માઇના પ
ણુ જુદમની ધોરણસર દાદ જેઓ ન મેગવી સકે તેમજે એ ઘટ વમાડવો એટલે બાદશાહ

— દશનવિહીન — દાત વમરનું અને દુધની ધાગઓથી ભરપુર માવાના સ્તનમા આસમ્ન છે
એવુ મોડુ એવા પુરપો કદી ઠરતા નથી (એવુ મોડુ બાગકનું દોષ છે મનતજ કે ફરી જ
ન લેતા નથી)

પડે તેને પોતાની જાણમાં જોવાથી તેને જાણે છે સાથે એક દિવસ અષ્ટો પછી
 હજારો પોતાના માનિતા મત્રી ધર્મન સાથે જાત્ય નક પી વાતો કરતો તે મહેતમા જો
 નો તેનામા સ્થા પછી કોઈએ જાણે પડે વગા જો કે તમ અકળ જોઈએ અને ધર્મ
 લેને પુણ્ય

ધર્મજલદી દેખો વો કૈન વિધિયદ કરતા હે

ધર્મજલે બારીમાથી નીચે જોયુનો એક ગાય ગમેલી દીડી અને તે સાથે ને ધસાધને આ
 લવાથી પડે વાગો દતો પછી તે ગાયનો આકાર બરાબર જોતાજ ધર્મજલે પોતાના વિચાર
 ની સાથે સાધી લીધી અને ગાળને મ્યુ કે 'તેને જાણી વો અગ્રહાર એ' અમા
 (અમ ગાથી ઉમાગ્યા વાળા માતા)કે ઉમકે પર જોને મીતમ દુવા હે ઉમકે વો દગમ
 મરમે પાની નતી હે મે જલકે ઉમકે સીતમ । જાન પુણા દુ ઓર આપ પુરિદ
 આપળી નેક નજરસે યે એખમે મે વો પુજમ અમાથી નાક્તપે નિધા કીજીએ કથો મ
 વો અપની પુજીસે મેદન ઉપર નિ આ મકતી હે એમ કહી બી જત નીચે ઉતારી
 જો અકળે જોખમાથી જોયુનો એક મદાર જાતગતી ગાય દીડી તેના ચાર પગ અને
 પુછાના છેના નાગ સેદ દના અને કપાળમા જલે ચદનન મરી સુક્યુ હોય તેવુ થોડુ
 લામુ કુમતી નિમક જનું તેની આબોમારી દડા આમુ પ ના દના આવી નિર્મળ અને
 મામળી ગારી પુર જોઈ અકળને સહેજ દના જોઈ પછી દવે ધરનન શુ યુક્તિ કરેછ
 અને કહે જ તેની રાદ જોતો ઉગો રમે

ધર્મજલ સલ આવથી જો ગાનની આ જ મામળા જતો હોય તેમ જલ તેના માન
 મા કાન કલુ એજે ગાર રચાવિક રીને જલે હા જેતા હોય તેમ માયુ નીચુ નમાયુ
 સારે ધર્મજલે ગાનના મો પાસે પોતાનો જલે હા ધર્યો અને દરિત અત કરજીથી જલે
 હા મામળનો હોય તેમ માયુ દતાવરા લાગ્યા વગે પાડુ ગાનના નમા કાન કલુ અ
 જે કરી તેનુ કહેતુ સામળના માડુ પછી બાદમાં જો જોઈ કલુ કે

પુરિદ ૧ યે અમાળી અજ એમી મલર હે ઓર હસકે પર ધનના બા મિતમ
 દુવા જે કે આપી નેક સતનકે બીચ ઓર મેડ પર એસા બા જનમ નહી દુવા હો
 ગા વો જનમ જોળ જમેમે હોવા મદા હે લેજીન મેડ નેક બાદમાં હોને હસ અમાળી પુજા
 જતી નવી હે પર જે અમાને આપજી મેહત મેજી જતીથી ઉમકે આપ ડિમકા ધનસાદ કે
 રો । અમે જનમે જે આજ હે સારે બાદમાં બી જનને ઉપર આવવા હરાજ કરી અ
 ને તે કરા ગરો સારે પુજ્ય કે મેલ ધર્મજન । જસ અમાળી કપા અજ હે

ધર્મજલ — વો અમા કહેતી રાહી —

(૭૫૧)

નિત યન ચરત ઝજાર કાહુ નિગાર ન કરહુ,
 દાપસ દાહે દોનિ, વિન દ્રૂપ ડર સુમરહુ,
 હમ સુત હલ નિત યહત, વિશ્વવા કાજ, સુધારે,
 ય ઉપાય સંપ જાગ, ધરનિમે સનતન ધારે,

સરિતા તલ્લાવ જલ પીવતે નિજ દત્તન તુન ધારદો,
તક્સીર વિના અક્ષર સુનો, મૌય મ્લેચ્છ કયા મારદો?

આ અપ્યયથી તેમજ બનેલા બનામથી અન રીતમર જોતા ન્યાયથી અઘરે ખુશી થ
હને તે હીનમથી સુગલ શહેનશાહતમા ગૌ વધ ન થાય એવો દરાન કર્યો અને એ
ધારે અઘર પછી કેટલોય વખત ધણે અશે પળાયો હતો પણ પાછળથી થયેલી ગ થતી
અ વસ્થાને લીધ કાઢ નીશ્ચય મ્લો હોતો ! ધ વડે ખીગવનની વાત આતુર્યતા અને ધાર્મિક
હતી ! તેમજ ધ રે અઘરની ન્યાય પરાયણતાને !

અરે આજ ગાયોની બહારે ધાનાર હજારે લોખાથી ઘેર ખીરબલ થાયો ! અને આ
મના જેની યાત્રી ક્રીમીશ સરમર પાસેથી ગૌ વધ ન થરાતી મનદ રો ! આનહની વા
ત છેકે લોકોની વાર્મિય વૃત્તી પ્રવાક વરાં થયા જાગૃત થઈએ અને પ્રેતીક ગૌ રક્ષણીય મ
આજો રથપાઠ તે દ્વારા ગૌવધ અટકાવવાતો અને ગાયોનું ક્ષણુ પ્રવાનો યથાશક્તી પ્રયાસ
કરનામા આવેછે ! હવે તે વાત એક બાજુ પર રાખતા આ લેખને મથાને પાચ પગની
ગાય અને મહાદેવજીનો પોલીયો ! લખનામા આવ્યું છે તે અળધે હજુ માધ લખનામા આવ્યું
નથી તેને માટે વાચકો તાબુખીમથે રાહ જોતા હશે તો ખીજ બાજુનો હવે વધારે ન લખા
ના મુગ ખાત લીપર આનીએ છીએ

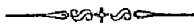
ઊપર પ્રમાણેના જાહેર ગૌવધ શીરાય એક ખીજે સ્તેથી ગરીબડી ગાયો અને બગરો હ
પર જે જુનમ ગુજારવામા આવેછે અને જેમા પ્રેતીય હોંસાઓ પણ થાય છે તેનાથી લોખ
તત્ત અજબ્યા લોવાથી મય કારણનો વીચાર ન થતા ગાડી ધર્મ રેલચામા તેરા કુનીલ
કમેના કરનારાઓને ધર્મને બદલે ઉ તેજન આપેછે તેને માટે મલ વાત જાહેરમા મુકી લો
કા એ ધાનકી કમેના રાખા થાય અને ધર્મને બદલે તેમા મગતું ઉ તેજન તેથી અટકે તો
ગાયો અને બગરો ઉપરનો તે જુનમ મલ નહ થઈ જાત એ હેતુની રીતુત સ્વામી મ જા
દેવજી સાધુ એ એક લેખ લખ્યોછે અને ‘માતાપ્રસા નીવેદી — છટાના તેમજે ગૌ કદ
નીવાનણાય પ્રગટ કરેલ છે તે અમારા માથનામા આનતા બો આમાત સુર વાચક વદ
માટે તેના કાલક સારને આ માસીમા ધ્યાન આપીએ છીએ

આરા બાધઓ આ હેનો !

આપે અને વાર પ્યુ હરોડે તીરોપર મેગામા તથા શહેરોમા ગૌવાળા બગવા કપડા પહે
રેલા પાખડી લોખ પાચ પગની ગાય અને અવલો પોલીયો અગર બળ દેખાડી હોંસોમ
પામે બીખ માજેછે આરા પ્રકારની ગાયો અગર બગદ ને જોઇ હાડુ લોકો દામા પૈસા આ
પેછે તેમા વીશેષ કરી સ્ત્રી જન વધારે માતની નજરથી પૈસા આપેછે પણ બાધઓ તથા
બહેનોએ જાણતું જોઇએ કે પાચ પગનાળા ગાય કમથી આનતી હશે અથવા તેને કચીરીને
બનાવતા હશે અને બનાવનાર પાખડી લોકો પાણુડે તે લોખને તેવી ગાયો સાથે સુ અખધ
છે તે વીશે આપણુ ખીલકુલ વીચાર કરતા નથી એ મોગી જુલ છે

તે લોખ અને તેમના કમે સમર્થ તપામ કરતા નજાય છેકે તેઓ મયુરા જુલદોદર
મુરાદાબદો રહેવાવાળા છે અને તેઓ આપણા ધર્મને દેગ મરી હોંસોમના બોગપણને

લાભ લેછે આપના પાપ પગ અને બળદની પીઠે જીમ સખધે લખના ધણી કમકમાત્રી લેવ
જેછ હતા સંસવાત જાહેરમાં મુકના અને તેમને મળતો આત્ર નધે ચાપતો ધણી સારી
વાત છે એમ ધારી લખવું પડેછે કે જેમ લામુ ન્યાના ૧૧ગી વીગેરે વૃક્ષોની કલમ એ
જા માથી ખીજના નાખનામા આવેછે તેવીજ રીતે ગાના બચ્ચાનો એમ પગ ૧૧પી ખીજ
બચ્ચાની ખરમા ચાનડી ચીરી તે લગાવી ગાના આવેછે આવીરીતે ગાના મે કે નવા
હું કેસ બગ તા હોઈ કોઈ જ કેસ સુધરે છેએટલે જે બચ્ચાનો પગ મારી લગામા આવેછે તે
તો નીરથક હોવાની તેને માખી તે મ્ગાઈ લોકો ખાઈ જાયછે અને જે બચ્ચાને ચાખી નીચ
પગ લગાડનામા આવેછે તેને પણ બરાબર પગ લાચુજ ચક્રજન્ય તેવો સભર થોડો હાઈ
જેમા સડો કે માઈ નરવાયો નડે છે તેને માટે પણ તેઓ પગ ૧૧૧ બચ્ચાના જેવીજ ય
વરયા મરેછે અને માટે પણ ઊપર જેવીજ હકી ત છે અને એકદર રીતે તેઓ આત્ર
પાપના મર્ત છે હુદરતનો વીચાર કરતા કેટલીક અસબવીત ૧૧૧૦ અને છે તે ખગ ૧૫
કુચ્છતની જાનતોમા કુચ્છતનો હાથ સ્પર્શીતે જલ્દાઈ આત્રતો હોવાથી દુરીમતા સહેવાઈથી
જલ્દાઈ આવેછે ગાગો બગદો સમધે આપણા દશના લા ૧૧૧ પુણુ અનુમન છે અને તે જોની
લોકો શીરાય જીને કોઈ દાખલા ૧૧૧૧૧૧ થો સભાગાયો નથી એ શકા લેવામાટે પુણુ
છે આ લોકોમાના મેટના ગાય કે બગદ સામે ન રાખતા ફક્ત ઘટા ગણી માફાવેને માથે
બીજા માગેછે પણ આ સજલોકો કસાઈની એનાદ છે અને દરેક રેકાજો મુમનમાનોની તેમનો
જેનાર હોયછે તેઓ મમે તેમ જનારની વાતો ૧૧૧૧૧૧ મહે તો પપુ ત પર બીલકુન શ્રદા ન
કરતા જે ધર્મ કાય સખધે ચા ૧૧૧૧૧૧ રથાન રહેલું ન હોય તેવા કાયમા પોવાના ધનનો સકુપ
થોગ કરવો શ્રમ કર છે અને તે લોકોને આરા પાપ મા ઉતેજન મળતુ બધ યશે તો તે
ઓ જે જિમેદથી પાપાયરથુ કરતા અચમતા નથી તે ઉમેદ બર ન આવવાથી તેઓ તે કાય
કરતા આપદે અટકશે આપણા ભારતવર્ષના સ્ત્રી પુરુષને સારાસાર સમજવા જેટલી અંત
આપવા અખીન વીજ્ઞાનીયતાને અંત રતા આ લખ ખનમ કરીએ છીએ



વાણો વિલાસ

અકબર બાદશાહ જેવો ન્યાય ૧૫મા નિપુણ હતો પાતાની સમમ વળો સુખ આંત્રવા
જિતુક હતો અને સારામાર વિચારનો મોધક અને પ્રવતક હતો તેવોજ વિદ્યાવિવારી હોઈ
અનેક ગુણીજનોની દર મરી તેપોતાની પાસે રાખતો અને ગજકાવગા નેમની સસાદ લવા
ની સાથે અવગ્રહના વખતમા તેમ ૧૧ સાથે વીચાષીનોદ કરી આનદ મેળવતો આવીરીતે
એના દુષ્કારમા અનેક નરતનો હતો એક વેગા સમામા બાદશાહે પુણુ કે મરનારની તીથી
એ જમવા જમાડવાનો ધારો હોઈએમા રાજીપરથી નીકળ્યો દશે પ્રાંએ કુણે મરજીતીથી
યાદ રાખવાની રીત મુસલમાન વીગેરે બધી પ્રમામા સામાન્ય જાહે એ રીતે સામે પેલપેલા
ની મુહી પ્રમાણે જવાબ આપ્યા, પણ બાદશાહના મનનું મમપ્રધાન યથુ નહો, એ કહેકે એ
ચીતો માણસનો જ મ દીવસ વાદરાખ્યો બહેતર છે બીજાને કાંકા રહીને જિતાર આપ્યો
કે સ્પેદેન્ જાતીઓની સીખામણુ છે કે

જન તુ અપને જન્મ દિન, કર લે ઉચ્છવ આપ,
મરન દિન તો સવહિ મિલ લહુ જાયગે વાપ

આ શાહ મ્યુ કાઠ માણમના મણના દિવસે ઉત્સવ કરયો એ તુ નહીં ખીરવસે દ
મીને મ્યુ મનાજી સમાર જાહુ સોની કે અને તેથી જગતન પાપ ગયુ જાણી તેના ગરબ
થી લગ્યાય છે વિચાર કરા કે

આયા કહુ લાયા નહી, ગયા ગયા જગ રોગ,
એસે જનકે મરન દિન, વિન કહા સુમરન જોગ

જે માણસ જગતમા આ રો સાથે કાલ પોતાની સાથે લા રો નથી અને ગયો ત્યારે બ
ધાને એમ જાણુ કે જગતનુ પાપ ગયુ, તેના માણસની મણતિયિ મિવાય બીજુ યા ગ
ખરા જોગ શુ છે ? તાત્પર્યકે એના માણસનુ મણુજ જગતને લાભગરી કે અને તેથી
તે દિનમનેજ તેઓ મમતાથી યા રાખે

જગતાય પતિ મો ના કે જગત મહાપુરુષાને તો જ મ નિસજ યા રો છે પણ
એના મહાપુરુષ થરા મુક્તિન તેથી મસાગને જદનાર મણતિયિ યા રાખનાને જણાય
છે

ઉચ્છવ સવકે મરન દિન, નિજ ઘરમેહી હોય,
જગમે ઉચ્છવ જન્મ દિન, એસા વિરલા કોય

એ ઉપરથી મહાપુરુષો નિશે વાત ચાલી બાત્સાદ કહે કે વાજળી છે જેના જ મધી
જગ ના લાભ થાત તેનોજ જ મ દિવસ યા આજે હતુ તો એના માણસનુ નમાણુ
છે

બીજાસ — અને બી ન માણસોનું મ વુજ નમાણુ છે

આકબરશાહે કહ્યુ પતિતાજ એવા મહાપુરુષા નિરનાજ નીકળી આવેછે તેનુ મરણુ શુદ્ધ
જગ સાથે જવાય આપ્યો, આખા જગતનુ પ્રિય માણસથી શીરીતે ચર્ચ શર્કે કાપણુ એના
નીકળી આવેછે એજ નવાજ જણુની ધબોખરો મસાગ તો પોતાનો મ્વાય માધરા પાળના
મચેતો છે, અને તેમજ ગત દહાડો મરી મચેતો તો પણ મન માનતી રીતે તે સાધી શકેતો
નથી દબાગમા જાગેજ એક એવો નીમ્લેજ કે જે પોતાનો સ્વાય સાધતો થરા પોતાના કુ
ળની ઉન્નતિ બાળન પણ કાઠ શીખ રાખેછે અને એવી શીખર ખનાગ દબ માધી એજ
બાગે તેમ કરવાને ચકિતવાન થાયછે જો કુળ દીપક થવુજ આરહુ બધુ હલમ છે તો દેશ
દીપક થવુ એ મનુ દલમ હોવુ જોઈએ ભરતખ માધી - દેશદીપકપણની તો આ કળિ
કુળમા મુક્તિ જતી રહી છે અને નથી મર્વ શુદ્ધનાને પડ્યા છીએ પણ એતો દેશદીપક

પણની માત્ર થઈ આખી જગતનુ ત્યાજી કરે મેના મેઠા કન્યા કમવાળા પુત્રોના એક
પણ પર જાય ॥

**કુલ દીપક હોના કઠિન, દેશ દીપક દુર્લભ,
જગ દીપક જગદીશકો, જરા મનુષ્ય જલમ્બ**

જગનાથ પતિ આ પ્રમાણે જ્ઞાનચર્યા કરવા લાગ્યા તે જલુગુદીનથી ખમી શકાય નહીં
તેથી તે જગનાથની નિદા કરી ગાગા દેખા લાગે જા શહે પુત્ર કે પતિરાજ તમારે એ
જલ મુરારી ॥ જોના તરુ જેવું નીલ તે ઉપથી ત્યાં જો ના એ રસમ જે (એ) નીચે
ફેલા મ્હી બધાના મન રજત મ્યા

**લગત જગતમે નહિ કદા, ગુનિકો ગાલી સાચ,
રશિ રશાક મૃગાક સ્વ, શબ્દ સુધાકર વાચ્ય**

કોઈ ગમે તેટલી નિ । કરે પણ જે ગુણના છે તેને તે ખરેખર લાગતી નથી ॥ ૭૫
કે ચાખાને કોઈ જાનાથી મસનાવાગો કે હરણીયાની છાપવાગો એમ મ્હે અને એ મ્હેવું
ખરૂ છે તો પણ જગતમા તેને તે ગાગ છે એમ સમ વચાનુજ નહિ અને લાકા તો તે
ગાગના શ દો તે પ્રજા મુનાકર વાચ્ય ગણવાના કમ તેમા સાદ્ય શિતગતાદિ આરા કુ
લો રહેના છે

જગનાથને કાલક રીસ ચ તા લાગી હતી તે આથી વસત થયા અને જો ના

**દોષદર્શી ગુન અધકો, ગિન, ગુનિ, અધમ અભાગ,
શર્દ સુધાકર શુદ્ધમે, જગ શોધત રસ ત્યાગ**

જે દોષજ દેમે છે અને ગુણ જોતામા કેવળ આનંદજ છે તેને જો શુદ્ધિજન તુ અધ
મ અને અભાગિજ ગણુ મતલ કે મુખ ટીકાકાર જીપર મીઠાવું નહીં પણ ઉલટું તેનું રસમા
પાંખરપણું જોઈ જેની દના ખાવી એના મુખ ટીકાકાર મેનાગરા છે કે કોઈ મુખ એમ આ
મન્યુ હશે ॥ ચ તા ॥ સસનાને આ ર દેખાર છે તે જીપરથી શરદ શુભા મુણ ૨ પ્ર
કારી રહે છે તે વેગા આ નીની મજા લેવાને બલે તેમા સસતુ મ્યા છે તેજ શોધતા લાગો
એવી રીતે મુખ ટીકાકાર રસ છોડીને સમયા રખી અ પ દોષજ જોધવાને દો છે કેમકે તે
ની આખે રસ તો દેખાતોજ નથી

શ્રીયુત્ રાજ્યવૈદ્ય પોપટમાઈ વિઠ્ઠલજીનો શોકજનક સ્વર્ગવાસ

વૈદ્યરાજ બ્રહ્માનંદ મુન, તન તલપ્રત મિત્ર/ચેત,

લલકત કરસે લેલિનો દપ દપ દપકત મન

મહયોગી સ્વસ્વદ સાલમેં, મદકત દિય વુલ દદ,
 ધવણ વૃષ્ણ દયમી મયે, — મયપ્રદ વાસર ચદ
 દત્ત રયો ઘણીરાજસો દાનમેં હાથ રયો હારિરાજ સુતી,
 સત્ત રયો ગુરરાજ ઝમ્મા મરુ વ્યાસસુ ચિત્ત રયો મજવુતી,
 સાયુવદકો સ્વન મહાનિકા કતા સરાઈ તે વત પ્રમૂતી,
 સુમ્મતા ગગસી મગ રયો મરુ મગપ રગ રરવ્યા મદમૂતી

આધાર્તના આધુનિક કાળના ધનતરીસરૂપ લેખાના મરુમ સ્વગત કુખાજીની ભા
 ધ અને અવેના તથા વત્રાશ રોટની સુપ્રસિદ્ધ । ત્યવેધ પોપટબાત વિલક્ષ ગયા આવ
 થ ૫૧ ૧૦ મોમસારે આ કાની દુતીયાનો લાગ ખરી આહીની સનમ પ્રાપ્તને તેમજ તેમના
 પરિચયમા જેજ આત્મા હશે તે સર્વને ગોમ્સામગમા કુખાવી આ દુતીયામા જેનો ખપડ
 તેનો ઝથરને લા પશુ ખા છે એ ત્યાયે આ સુદિના પ્રપચાવલોકનમાથી । અત્ય થવાડે
 તેઓ મુજા જામનગરના વતની હતા પશુ આહી સુ । મા ધણીમોં યવા પોતાના વલન રમા
 જેજ રહી રાજ પ્રજા ઉભયને મપુર્યુ સતો । આપવા મારે હેરા પ્રનામ વપ વત્રાશ રોટ
 ના મરદમ મહારાજને ગત્યવત તિની પોતાની નોકરીયો સતો । આપ્યો હતો મત્યુગ
 માના મહેવાતા સદ્ગુણો કે જે આ મણિયુગમા જન્મેને જનેસામા આવેછે તે સવતુ દર્શનિય
 ગ્યાન આ મહાપુરુષ હતા લામો વખત સુ । મા રહેતા અત્રેની પ્રજાપ્રતે તેમના અનેક ઉપ
 કારો છે અને પોતે વલ્રાશ રોટની નોખરીમા જોડાયા તારે તે ઉપકારોનો સતત પ્રનાદ આ
 વિચિત્રપણે પ્રથમ મરતા નધારે પ્રમાણમા વહેતો રાખે એવી પોતાની પ્રતિભુતિ — આત્મિ
 ય — પુત્રસ । રા કેશવવાનમાધની આહી નિયતશા કરી તેમની પરાપમા ગતિને અનુભો જા
 પોતાના અમૃતજ દ્રષ્ટિપાત તેઓ નારવા નાખ્યા કરતા હતા અને અવસાનમાગમુધીમા
 તે તરફનો મપુર્યુ સતો । સપાદન મોં હતો આ ગોમ્જનમ મૃત્યુની નોધ લેતા હૃદયજન્ય
 ઉદ્દગાગાનુ કિચિત દિગ્દશન કરાવી તે મહાન આત્માની ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ ગતિ અર્થે ધધરી
 સત્તા અદર્શિય ઉતુકા ગહે એજ અભ્યથના । । ।

મહારાજીનું ભવિષ્ય કથન

(નોંધ)

(ગયા વગસના ૪ થા અ પી આતુ)

“ તમારી હમિત અને હથીયાર વાપરવાની આવાકી વખાણના લાપક છો ” મહાગુસિદ્ધ
 બોલ્યો, “ પશુ અભયસિંગના આગળ ચલાવો તમારી વાત બધકર આમરુ ધમ્મિ ધરાવે
 છે ।

હુ હશેનો હતો કે ’ અભયસિદ્ધ આગળ ચલાવ્યુ, ’ કે મ્હારી પધવાડે એકાએક ખીણ
 જેતુ યપ જતા હુ ઉપર હેમક યપ હોઈ લા સારે એક પગને માટે માર મગમ બમવા

લામુ પછુ દુ તરતજ સાધ્યે ધન્ય થયો અને મારા મંગલનો બચકો દેવો અને ત્યા વરીર
દારે આપેન ચેતવણીની જરૂર પણ સમ સમ્યક મને મધ્ય મુખેની જણાઈ નહીં હુ પાગે
રી થકુ તેમ નહોતું કારણ કે કુદી જવા માટે ભાગ ઘણો પહોંચો હતો વળી જે પગથીએ
જ મને નાશ ની ખપીપુથી અવગ રાખ્યો હતો તેના પર હુ ઉભો હતો એ વિચારે મને બર
ની કપારી આવી મધ્ય કારણ કે જેને માગ ભારથી તે પગથીએ પણ નીચા પડે એમ
હુ બંધીલા લાગ્યો તે પગથીએ નીચેના કાંઈ આધાર શીવાય અને ઊપરના પગથીઆ ૭ હ
હુ મોઢા હતા તેનો ભાર ખમવાને અસમર્થ જેટુ કુનાયી બહાર લટકી રહેલું જણાત ત
ગથી હુ ઉપર ચડી ગયો અને માળ પર પહોંચ્યો અને લા ફક્ત એમ જ ઓડો હતો એ
ત ૧ ખરી વાત હતી પણ ઓગળા બહાર લાખી પરસાળ હતી તે મનનના બીજા ભાગ આ
પે પણ સબધ ધાવતા હતી તે જગ્યાએથી હવે જેમજેનેનેમ પ્રસી હુટવાનો આ
ત્વગિનિ નિરા થયો મ થકે મને રસનાટિક રીતેજ વિચાર થયો કે જે મો માર મસા
આન દાગે પાણીએ ના ૭વી રીતે —

ત્યાર શુ તમારા મ્હોતથી તેને ૧૭ લાખ ચાર તેમ હતું ૨ બહારગસિદ ના —
તા એ રો

હા— તેને લાખ હતો અમલસિદે કહ્યું પણ હુ કહેતો હતો કે જે હુ તેના
મ લખા રવા તે સુખ રીતે તેના રાધમા હતો એવી મારી ખાત્રી થતાં હવે નાશી હુમ્મ
શિવાય બીજો ઊપાર ન હતો હુ તેની મુઠીમા હતો ૧૭૫૩ મે વિચાર મ્યો કે ત્યારે
તેને માનમ પ રો ૨ તેની જગ્યાથી હુ છટખી જના પામ્યો હુ ત્યારે તે પોતાના માથુમે
પાસે માર ખુન રાશને વળી મે તેની ૭ સનાહ આ મ માગી હતી તેને લીધે પણ
હુ તેના રાધ તરે હતો પણ હવે બમ મેટલુજ હુ કે કે છગ કપર અને ખુનની બધ
કરે જમ્યાએથી નાસી જવાને હુ અધીરો થઈ રવા હતો જતા ક્યે ગરતે કી ના છોડવો
ઝોર : બહારની પરસાળ મ્યા હતી તરે કારણ કે મારે તમને જણાવુ જોઈએ તે
મનનનો માત્રિક મારો સંગો હતો પણ હુ લા પહેનનહેલોજ ગયેલો હતો ઝોર ની અદની
બાજુએ મે માનમેટ મુઠી અને કાંઈ અના ૮ ચા શિવાય છોનો માનો પરસાળમા ગયા પ
ખ તેજ પહે પરસાળને સામે છેડે અજનાથુ જણાયુ અને મારો સો ન તરે પ થો તેની સા
થે જે આમરો હતા અને તેના મ્હોર પર ના રા પ થો ત્યારે જણે તેના મનમા સશય અને
પ્રત્યાપ મિત થયેના હોય તેમ તેના મ્હોરપર આજુ તમ અમર મને જણાઈ મારો સંગો
અને જે નો રો પરસાળની આ બાજુએ આવેછે કે કેમ તેના સશયમા અને જે આવેતો
જરૂર પડે મરુણીઆ થનાનો નિયત કરતો હુ એક હાત્રી કબાન તમ ત્યમથી ખમી ગયો
પણ મારો સંગો તરત ૮ તે પરસાળને સામે છેડેના એક ઝોર મા પહો અને ચા રો માન
એ તેને અદરથી બધે કડુ એટલે પરસાળનો તેણી ખમો તોરતો બીલકુલ બધ થઈ મ
ગે મારા દગાખોર સંગો અને જે નો રો પર હુમલો કરી તેમને હતાવ્યા શીવાય તે તરુથી
ની જા શકાય તેમ નહોતુ આ વિચાર મારા મનમા ઘોળાતો હતો તેનામા પરસાળમાનુ તે
તમનુ એક બાગલ બધ મુ અને એ ત્રોમે આમ અદર રહેતા ચાકરની ગળ માગી બહો

તીર્થો આવી રીતે મ્હાર અવિશે ચામ્ એક બીજા ઓરખા ગયો અને પછી પરજા
જમા બધે શાંતિ પ્રસરી રહી પણ તેને ગને ખાત્રી થઈ કે જી નાના તે જાગમા મારા સગા
ના ચામ્ નોમરો હતા તેથી મધ્ય પ્રકારનો ખમો કે બગ નો વાપરવાનો વિચાર હવે તદ્દન
અમી ગયો પણ હવે મારે શુ સુરુદ્ધ પાછો માગ ઓરખા આવ્યો — અતિશય સાવ
ચેતીથી ખારી પાડી અને ખૂબ જોયું — મ્હારના મેદાનમા ઊગેના એક વૃક્ષની ળાળી ન
જાદીકમા જાણી નીચે મધ્ય નહોતું અને ખડાગના કાપ પર ચડી કુદમે ! અને હું સનામ
ત રીતે ખડાગ ની નો

અભયસિંહ બોનતો બધે પ રો અને મ્હાદુ સિંહ તેની વાતને માટે તેનો આખા મા
નતા મો થો ' ખરેખર તમારી વાત અ જુત વિલક્ષણતા માળી છે, તમારા નસીબ તેથી બ
ધુતભાવવાગો વહીનટમ્ તમને મળ્યો તમે તમાગ દગાખોર સગાને ન્યાયના પળમા ન
ઓખો તે બાવતમા હું ધાર છું તેમ તમે તેમ મરના જેવી સ્થિતિમા નહેતા એજ દયા ખા
વા જોગ ?

સરદાર કેમરીમિગટ' તમાર કહેવું ચથાર્ય છે હું તેમ ખરી શકું તેની સ્થિતિમા નહો
તો મધ્ય કદાચ ન્યાયના પળમા તેને સોખી શકું તેવી સ્થિતિમા હોત તોપણ માત્ર મગો
અને હું જે કુળના છીએ તે કુળની ગેરઆચર થાય તેને લીધે હું તેમ કરત નહોં મારા દ
ગાખોર સગાને ન ઓગળી રાકાય તેને માટેજ મે આ વાતમા મેદાન નામ ખુલા કર્યા ન
થી તે પણ મેજ મારજુને લીધે છે

હું તમારા જાણુને માન આપુ છું ' મ્હાદુસિંહ બો રો અને તારી બિમદા
વતણકને વખાણ છું હું ખાત્રી પુનઃ કહેનાની હિમત મર છું કે તેને નમે ખરી કેની પણ
નમાગ આ દગાખોર સગાના માનમા પગ નહિ મુખે

તેથી બનની રીતે બેદરમાગજો અત્યમિદ્ધ બોલ્યો હમણા મારા તેજ સગા
ની ફરી મુનામ્ત વેના બાક છું

શુ' મ્હાદુસિંહ આનય પામતા બો થો જે માણસ દરેક ત્રકારના દગા ફટકા
મામા સકાયાવ તેવો નથી તેના હાથમા ખરી પ ના માટે તમે મ્હાના નથી ?

મને મુન્સાન કરાની તક તેને આપના હું ધારતો નથી ' અભયસિંહે જવાબ આ
પ્યો તેને બીજેથી નાગી છુટાના બનાવ મારે તેની ખેલી રીતે છુપી મુલાકાત લેવી તે મને
શીખવ્યું છે તેનો સુવાનો ઓગડો મ્હા છે તે હું જાણુ છું અને ત્યારે મારી ખાત્રી થશે
કે તે એકોજ છે અને તેના મોકરો સુધ ગયા છે ત્યારે હું તેની સમજ જલગ મો વખતી
સારી રીતે મદદ ખરી શકે એવી સ્થિતિમા તે હજી છે અને જે રૂપા યોડાં વખત મદદ
તેના મમતાગણમાથી મેળવનાની હું આગા રાખતો હતો તે હવે તલના ની ધારે મ પાદન
કરીશ અને તે માગ માપે જે નીચ જોગ રમ્યો છે તેનેમા આ એક વણી અમગમરક પર
નુખિની રીત છે

અભયસિંહ ! હું માતા અત્યમ પુનઃ મ્હું છું કે તમો તમા માપમા આ

દાતા સપાદન થાઓ ! બ્રહ્મદુરસિદ્ધ મેરનો ' તમેયોડા મળિના આગાઉ તમારા સગાની સનાદ અને મદદને માટે પ્રયત્ન કર્યો હતો તેના જેવીજ વિધિમા દાન દુ પશુ છું

તમારા કહેવાની જે મતનજ છે? અભયસિદ્ધે તમારી પુત્ર અને મરી તેના કાગાને ત્રા તેન સાબતી તર તિક્ષણે કર્યા

મારા કહેવાની મતનજ એ છે કે મારે પણ એવો નસગ આગે છે કે મારે માત્ર એક સગાની સનાદ અને મ ની જરૂર છે અને જે તે ધારે તે બંને આપી શકે તેમ છે પણ નથી ધારતો કે ઈમનદાસ્ય કગતા બ્રહ્મદુરસિદ્ધ બોલે કે તેનામા માર કો કે તેના મકાનમા કાંઈ કપટ જાળો મારે અનુભવ લવા પડે

હમણા તમે મારા માટે તમારી સદ્ ઇચ્છાઓ ન શિત કરી તવીજ રીતે ૮ પણ તમારી ધન સાર થતા ઇચ્છુ છું પણ આપણે આ મેઘપુરમા આવી પડેલા

મુસાદરની ટોળા મેઘપુરના મુસાદર ખાનામા દાખલ થઈ મોડુ થઈ ગયેલ હોવાથી મુસાદરખાનું બરચક બરાણ ગયું હતું તેથી જ પાના સકાચને લઈ બને ટોળાના સારે ૮ બની અને એક એઆમા બ્રહ્મદુરસિદ્ધ પોતાના બે નોકરો સાથે મુતો અને અભયસિદ્ધે તેમજ કયુ

બ્રહ્મદુરસિદ્ધે સનાદમા હળી અભયમિદની ખખડ દાવી તો તેના આશ્રય વને તને ખાલમ પડ્યું તે તો ખોટા જાતના પોતાના બે નોકરો સાથે આગે ગયો હતો બ્રહ્મદુરસિદ્ધનું દીન જરા દુખાતું અને તે મનમા બોલે અભયસિદ્ધે આ જાણી જોઈને કયુછો સાતમે રહેવું એ એક બા ૧ છ મારે સશનાતમક રહેવું એ ખીજ બા ૧૦ છે ૨ આ ૧૫ પાસુ છું કે તે ૧૫ દરો

સાર પછી નાસ્તો મી લઈ મુસાદરખાનાના ની ગતા પસા સુધી આપી બ્રહ્મદુરસિદ્ધે પોતાના બે નોકરો સાથે પોતાની મુસાદરી આગળ ચલાવી

પ્રકરણ ૧૩ મુ

સોલકીના કીલ્લે

મુસાદરને જસ્તો રીવા કાચી જોકે એક મનને આશરે આડો પથરાયેલો હતો તોપણ આડ આનતા ટેકરા જે રીએ નટાનના બેલ ગાડીએની સગવળ માટે ધોરી રસ્તો આગે પાછો થતાથી વખતે વખતે ખીનારાની નજીકમા નીકળતા વિશાળ સમુદ્ર દ્રશ્યમાદાએ આકાશમા મળી જતો જણાતો હતો મુસાદરની સામાનમા બ્રહ્મદુરસિદ્ધ મંજિરપણે વિચાર કરવા લાગ્યો કે પોતાને આ મુસાદરી અદર જે અતર કાપનાનું હતું તે પોતે તેજ દિવસે પુર કરવું કે વચમા એક રાત્રી મુખ કરવો પણ આગળ આવતા રસ્તે જતા આવતા મુસાદરો ને પુછતાં પોતાને પળાયવા ધારેલ સ્વર્ણનું ચોકસું અતર જાણના જોકે યોગ્યો તદ્દન થાકી નાવ તેમ હતું છતાં તેજ દિવસે આ પહોંચવા નિશ્ચય કર્યો

યો ! જાને હમણા હમણા જે મુસાફરીઓ મરી પડી હતી તે લક્ષમાં લેતા આ વખતે તેમણે ધાર્યા કરતા વિગત શ્રમ સહન કરામાં મકાઈ રાખ્યો નહોતો સંધ્યામળ થઈ મયો હતો પણ શુકલ પક્ષ હોનાથી ખુગનુમા થઈ ચાહનીમા મુસાફરી લખાનતા કાઈ નિલક્ષ્ય આનંદ તેમને થતો હતો રાત્રીના નવ દશ વાગનાની દમ્બીઆનતા વખતમા એક કીલ્લુ મ કાન ધીમે ધીમે ખડાદુર્ગિહ અને તેના નોમરોને દ્રષ્ટિગોચર થવા વાગુ તે ખીલ્લો સોવ કીનો મહાતો હતો અને તાજ આપણો મુમાર જતો હતો મરણ કે ત્યા જે તેનો સગો મહેતો હતો તો તેને મેટલાક સુજોગોને લીધે પોતાના બચપણ પછીના વખતમા કદી મજેતો નહોતો તેમ છતા તેણે પોતાની બાલ્યવસ્થામા આ મગાને — આપણને મહેવા દો કે ગુના બસિહ સોનકીને જોયો હતો નારથી તેની અરણ્યશક્તિમા તે સગાના પ્રેમાગ મ્હેરાની છા પૂ પડી રહી હતી અને તેથી તેને દરેક પ્રકારના સારા સત્કારની આશા હતી એટલે તે કીલ્લો નિધિગોચર થતાજ તેને આન થયો આપણે અત્ર કહેવું જોઈએ કે ગુનાબસિહ સોનકી રિધુ હતો તેને શક્ય એમજ યુવ હતો કે જેને હમણા યો । સમયથી મહારાણી કમળા બાઈના દમ્બાગમા ઉચા દમ્બાગી નોકરી મળી હતી અને તેથી ગુનાબસિહ પોતાને કીલ્લે એમ્બોજ નોકર ચાકર વિગે સાથે રહેતો હતો અને કીલાની આસપાસ આવેલ પોતાની જ મીન જાગીરીની વાવરથા કરી ઉજ્જ સજ્જાગતો પોતાના દિવસ નિર્ગમન કરતો હતો

કીલ્લો આવી પહોંચ્યો મુદર પણ જુની ફેશનનો પોષાખમા સજ્જ થયેલા એ મગો દ વાગ્ને ઉવર થો અને તરણ મુસાફરને જે નોકરી સાથે જોતા તેને તેણે નમીને સલામ કરી મુસાબસિહ ખીરને છે કે નહી તેવો પ્રત ખડા રમિહ ત કથી યુગતા હકારમા જવાબ મળ્યો અને પછી દરનાને કહ્યું કે “મહારા સરદારને દુ આપતું નામ હુ જણાવું ?

તમારે કહેવું કે ‘ ખડાદુરસિદે જનાબ આખ્યો ’ મોમટી સોનાનો સરદાર કેસરી મિહ આપની મુનાખત ઝગ્ગે છે જોડે તેઓ માગ નામથી અર્પા ચિત છે તો પણ મારી ખા વી ડોક તેઓ મારી માગણીનો અનાદર નહીં કરે

ચોખ્ખા આટા દતા એ નોમરને રાને આ પ્રમાણે પોતાના સરદારન જાહેર મ વા જણાવ્યું અને ગોમ મરદાર કેમરીસિગને મોનાવી લાવનાની કામગી સાથે થોડી વાગમા પાછો ફર્યો ખડાદુરસિદે જે અત્યાર પહેલાજ થોડેથી ઉતરી ચુકે હોતો તેને નોકરની પહવાડે આ લ્યો ચોખ્ખા પટાવી તેઓ એક વિશાળ પણ આછા પ્રકાર વાળા ઝોરમા આ થા આ ઝોર જામાનો ફનીથર જુની ફેશનનો — એટલે કે આપણે જે સમયની રાત લખીએ છીએ તે વખતનો તો સરસ ગણાવો — હોતો અને એ પીતલની મગેલાનીમા દીગે જળતો હતો ગુનાબસિહ પોતાની જગ્યાએથી ઉઠ્યો અને પોતાની મુલાકાતે આનનારને સત્કાર કરતા એ કે મે કદમ સામે આખ્યો તેની ઊંચર અત્યારે સાંક વખતી હતી — મે ઉચો અને પાનલો હતો તેનો મ્હેરો ચાત અને ગભીર હતો અને તેની રીતમાત ઘણી સભ્ય હતી તેના દયાળ થી થોડે ઉચે માથામાની પડેલી રાજ અને તેની બને જાણુના જ । તારા મેદ થતા વાળ રખડવા વાળા હોઇ જ્વેનારના મનમા મારી છંપ પા તા હતા અને જેના દાની મુજ દળુ તેમ ની અમલની મગાસ સામવી રચા હતા

જાદુરમીદ માથે રાધ મેળવતા તેની કાળી આંખો — ૭ કુ રતી રીતે જુલુક
મગ હતી ને — તેના ઉપ તીલ્લુપળા દરી હતી અને તરણ પળુ એક પળુ જુલુક
વના રમીત દાસ્યપુરિક્ક તે ગોલક પ્રિતી નિગિષ્ઠા કરતો ઉભો

હા — હુ તમને ઓગણુ છુ તે તમેજ હેના નેઠએ યાદી પગ પછી તે
વિજ્યાગમા પણ નરસ પહેલા ને છોડાને નેયો હતો તેજ ખરેખર તમને હમણા
છેલુ તેવેજ ધવો નેઠએ

તેજ છુ । ૧૩૧ જહા રસીહે જવાન આપ્યો તમે મન ઓગણી રોગોડા કે
તે નેવા મારો ધીયાગ હતો હવે હુ આપો રાધ નેરી પ્રધામપુરુષ આપ તર ની આશીષ
આદુ છુ

અપુષ

શ્રી નવરાત્રની કથા

મૂળગ્રંથોક સરત રીકા સાથે

નવરાત્ર નવનો પ્રભાત મહાત્મ અને જન્મદળાની બક્તિપ્રતિપાદન કરનારા સુખ આ
નો માથે ધર્મ અથ કામ તથા મોક્ષ એ ચતુર્વર્ગ પુરુષાર્થની સિદ્ધિ આપનાર આ આ
માટે જન્મદળા કુપર શ્રદ્ધા રાખનાર દરેક શ્રદ્ધેએ એકેક નક્કત નો અવગમ ગણવી નેઠએ
વળી શીમાનને માટે તો—

ય इव नवरात्रस्य कथाया पुस्तक मुदा
ददाति द्विनययाय विबुधे वक्षणाश्रितम्
पूज्यलोभमकुवाणो ययाराक्ति सुभाकित
क्षमते देविलोक च सुख भुक्त्वा न सपथ
द्वारा पुस्तक दानस्य देविभक्तिं तनोति
प्रसादं क्षमतेऽम्बाया साऽय नारायणीप्रिय

વવારે પુસ્તકો ખરીદી દાન તર બક્તિનો નવાગ કે ના કનન્ય છે

માથ ચેત્ર અશાક અને આમોના નવરાત્ર પ્રમિદ છે માટે આવતા નવરાત્ર
ના કુપરોગ માટે દરેક દેવીબક્તો તરણી આ પુસ્તકની વિશેષ માગણીનો સંભવ હોતા ચેડી
નારો હોવાથી ગુરત ખવાસ યથ જતા પાઠગ્રંથી મળવી મુરકેશ છે માટે વહેવો તે પહેલે
કીમત રૂકત રૂ — ૮ — (પા ૧૦૨ ૭૬) (શ્રી અંગિકાવીજ્યના આદકોને ભેટતરીકે મફત)

મળવાદુ ટેકાછ — શ્રી મહાધર્મોપધારક સમાજની બોલીસ સુદા

સમાજનું વંધારણ

The Constitution Of the Samajik Fund

આ સમાજને માટે મેમ્બરશીપ પાંચ વર્ગ રાખવામાં આવ્યા છે

વર્ગ ૧ સી. પેક્ટન રૂ. ૫૦૦ એકી વખતે સભાના દરમિયાન દરરોજ ગૃહસ્થ.

વર્ગ ૨ બે લાઇફમેમ્બર રૂ. ૧૦૦ એકી વખતે " "

વર્ગ ૩ બે વાર્ષિકમેમ્બર રૂ. ૫ દરવર્ષે બરનાર—

વર્ગ ૪ થી વાર્ષિકમેમ્બર રૂ. ૧૧ દરવર્ષે બરનાર—

વર્ગ ૫ માં સબસ્ક્રાઇબર રૂ. ૦ બરનાર

ઉપરના ચાર વર્ગોના મેમ્બરશીપ દરરોજે શ્રી અબીકાવીજ્ય આસીક તેની બેઠ સાથે વગર પોસ્ટેન્ડે ફ્રી (મફત) આપવામાં આવશે ઉપર વર્ગો પૈકી ચોથા વર્ગને બાદ કરતાં બાકીના પ્રથમ ત્રણ વર્ગોના મેમ્બરશીપ સમાજ તરફથી તે વખતે દેવાધર્મ સુબધી પ્રગટ થએલા પુરતકો દ્વારા અને ધર્મપ્રચારક અન્ય સાહીત્યો દ્વારા પોસ્ટેન્ડે સહ ફ્રી (મફત) આપવામાં આવશે.

શ્રી અબીકાવીજ્યના પ્રયત્નના આદરે આ સમાજ તરફથી રિનિતિ કરવામાં આવેલ છે મામિકતુ બવાજમ પ્રથમ રૂ. ૧—૪—૦ હતું પણ ઉપર જણાવેલી કેટલીક ધાર્મિક શરતો બાબતવાની હોવાથી તેમજ સમાજ હવે ઉછરતી હોવાથી આપ સર્વે વગ ૪ થી વાર્ષિક મેમ્બર રૂ. ૧—૮—૦ બરી દાખલ થશે એમ આશા છે રૂ. ૦—૪—૦ વધારે બરવાના છે પણ તેના બદલામાં સમાજ જેને દેવાધર્મની ઉમતિના ધાર્મિક કર્તવ્યો બજાવવા કમિટિયન થશે તેનો પુણ્ય ભાગ મળશે તેમજ જનરલ મીટીંગમાં એક મેમ્બર તરિકે મત આપી શકશે.

સમાજની લોઠરોની રૂ. ૦ ની ટીકટ ખરીદનાર દરરોજ માણસ પાંચમા વર્ગમાં,

હરપાલદેવ અને શક્તિદેવી

વીર અને અદ્ભુત રસથી ઉભરાઈ જવું.

ઐતિહાસિક નાવેલ

આ પુસ્તકના લેખક હરપાલદેવના વડવાઓના વચ્ચે મૌરવ, સુગ્રીવને શોભાપ્રદ ઉચ્ચ પરાક્રમે, તેના પ્રવાસમાં આવું અને આરામરસ વધુને, શ્રી જગદલાની બક્તી, તેના મનોરો પ્રભાવ, જગદલાની કૃપા દ્રશીનું રૂપ દેવીને ચક્તીદેવી રૂપે અવતાર, તેમના દંવી પરાક્રમે અને અદ્ભુત કાર્યો વીરે વીરે વીરોને રસ બરીરીતે નવેલમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે એક પ્રતની કિંમત રૂ. ૦ — ૮ — ૦ (પોસ્ટેન્ડે જુદું)

બજાવવું ઠેકાણું — શ્રી અબિકાવિજય એડીસ. સુસા (કાઠીવાવાડ)

જાહેરખબરના ભાવ.

	એક પેન	પાંચ પેન	એક વખત માટે
૧	૨ વર્ષે રૂ. ૨૪	૧૫	૧ ની લાઇફ આર
૨	૬ માસ ૧૫	૫	૬ થી આરો ભાવ.
૩	૩ માસ ૮	૨	

આદુરનીક મારે હાથ મેળવના તેની ઘણા આખો — જે કુદરતી રીતજ
જર હતી ને — તેના ઉપ તીક્ષ્ણપણ ધરી હતી અને તદ્દય પદ્ય એક પદ્ય જેવું
વળા સ્મીત હાસ્યપૂર્વક તે ગોપિક ટિપી નિરિક્ષા કરતાં જોતો.

હા — હું તમને ઓળખું છું ને તમેજ હોના જોઈએ યાદી પણ પછી તે
ચિન્તિત મા ઘણા નમ પહેલા ૭ દોશ્માં જોયો હતો તેજ અગ્રેષ્ઠ તમને હમણાં હું
જીરુ તેવોજ થવો જોઈએ.

હું તેજ છું મગડાં ૪૮ તસીદે જવાન આખો તમે અને ઓળખી સોઝો કે નહીં
તે જોના મારો વાંચાર હતો હવે ત આખો હાથ જોડી પ્રણામપુનઃ આપ તમની
આજુ છું.

અમુક

શ્રી નવરાત્રની કથા

મૂળગ્રંથોક મરણ દીકા સાથે

નવરાત્ર નવનો રતના મળતા અને જગદ રાત્રી ભક્તિરતિપાદન કરનારા સુદ આ
ને સાથે મૂળ અથ કામ તથા મોગ એ ચતુર્વર્ગ પુરુષાર્થની મિદ્ધિ આપનાર આ હમણાં
માટે જગદવા કૃપા શ્રદ્ધા રાખનાર રેક ગૃહસ્થે અગ્રેક ન ર નો અવશ્ય અપવીજ જોઈએ
વળી શ્રીમાનને માટે તો—

ય દ્વ નવરાત્રસ્ય કયાયા પુસ્તક મુદા
દદાતિ દ્વિનવવાય વિદુષે વચ્ચણાવિતમ્
પૂજ્યલોભમહુવાણો ચચારતિ સુમાક્તિ
લભતે દેવિલાલ્ક ચ સુધ્ધ મુક્ત્યા ન સયય
દ્વારા પુસ્તક દાનસ્ય દાવિમર્તિ સનેતિય
પ્રસાદ લભતેઽમ્શાયા સોઽય નારાયણોપ્રય

વધારે પુસ્તકો અરીદી દાન રા ભક્તિનો નચાર તો હતા ય છે

આપ ચેત્ર અક્ષાઃ અને આમોના નવગન પ્રમિલ છે માટે આપના નવસક
ના હિપ્તોગ માટે રેક દેવીભક્તો તદ્દયથી આ પુસ્તકની વિશેષ માગણીનો સંભવ હોવાથી
નક્કો હોવાથી ગુરુત પચાસ થઈ જતા પાઠગથી મળવી મુશ્કેલ છે માટે વહેલો તે પહેલો
કોમલ રૂપ ૩ — ૮૮ (પેન્ટેજ ૭૬) (શ્રી અમીકા વીજળના આદ્યમે બેટતરીકે મળ

મળવાદ કેકાલ — શ્રી શક્તિધર્મોધ્ધારક સમાજની ઓફીસ તુલ

જાતો વ્યવસ્થા પરિશિદ્ધે સ્થિતિમુજા સામાન્ય માત્રે કુલે
 નિ શેષાયનિચક્રવર્તિ પદવી લઘ્વા પ્રત્નપોષત
 યદિદ્યાધર વૃદ્ધ ઘડિત પર શ્રી યત્સરાજો મંવ
 દેવિ ત્વચ્ચરણાવુજ પ્રણતિય સાપ પ્રસાદોદય

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુનમે બાર પડે છે)

પુસ્તક ૮ મુ

આશિન, પુણિમા, ૧૯૬૬

અંક ૩ નો,

સ્વગરથ વિરાજે દેવીદાન કાયાસાધની તરદથી જાડેજા ભગેય
 તસિ હજી પ્રતાપસિંહજીએ મોકલાવેવી)

શ્રી અંબિકા સ્તુતિ,

દોહા

{ સકટ નિષ્ટે નિનાશિની, બાધી વિધન વિદાર ,
 સેનકમી પુનર સુની વીસ હથી કરનાર

છંદ સારસી

કરે વાર બજા પુકાર સુનકે જાર સકટ જનાની ,
 મમ રોમ ચિતા મેટ માતુ, શ જાની દયાળીકો
 દારીદ્ર છીજે દરશદીર્ઘ , અભય કીજે ઇશ્વરી
 ભય, શત્રુ મજન બીડ બજત મેર મર માહેશ્વરી
 મરપુર આનંદ દે બનાડી જૂલ અપને ભાંધકે
 સુ સુની શીઘ્રહી ચાદ અખે આશ પુરો આપકે
 જખ જુડ હસતી ગૃહો જળમે રીર તખ કુજર કરી
 બળહીન મજકો પેખ ખાલીદ, હાક સુન આયે હરી
 મારત મ દુખ જલનાર મેઠન, જુડ મારો કટ તહી
 પ્રતીપાળ કીની ખજા પુરન કટ તનકો કટતહી,
 તતકાગ ગીરધર મેદ તાયો, અક ધાર અલાયકે
 સુ સુની શીઘ્રહી શરૂ અખે આશ પુરો આપકે
 કયો દ્રાવણકી પીડ જાની, દુરત ધાયે શ્રી પતિ

પાયાનીકે પર અર્નત પુરે, અતુચક કીને અતિ
 ૩ સમાજ કૌરવ કેર ખીચહો, આપ વિષ્ણુ આપહો
 દીઘર સનમુખ તુરતમેકે શામ કીની સાયહી
 નવસે નવાણુ દીએ અબર જગત ખાત જનાનકે
 યુ મુનિ શિદ્ધહાં શાદ અબે આશ પુરે આપકે ૩
 સાગરાકે બીચ બેડી છુડને લાગી જબે
 ૪ ૧૮ મરકે જહોજ મડ ત તજત નિય આશી તમે
 ત ફડત સગ જન ધડકે ધુજત બનત ગત એશીમની
 ધાનકે અબે વાર ધણુ વિધ શાહખી શાનળ સુની
 ત્રિહોં બેર નૌકા તાર લીએ સમિત બૌદ પશાયમ
 યુ સુનિ શિદ્ધહોં શા અબે આશ પુરે આપકે ૪
 ત્રૈશુગ લીખો હાથ સ્વજમર મહીર માતો મારહોં
 શેનદ્ય માર જનાન પુર સગ છેક કીને હારહોં
 બાખનો સો હરપે બચાયો બાણુકા રથ થબીઓ
 એમૃત પેશ પધાય આ યો મેરકે અમ્મર નીઓ
 બડેન એસે આપ અબે બાળ લીન બચાયકે
 યુ સુનિ શિદ્ધહોં શાદ અબે આશ પુરે આપકે ૫
 સ્વમરા રાજ રાતપ શક્તિ સમારાજ સમર્પિઓ
 બાખરો વાહન કરી બેડયો સિધુકો જળ શાશીઓ
 ત્યો સોસીએ કુખ દદ તનમે જનન અપનો જનકે
 દેવી સુવિચા દાન દીજે માત અનુચર માનકે
 વિરાજ કાળી રા કીનો મહામ મિટાયકે
 યુ સુનિ શિદ્ધહોં શાદ આવડ આશ પુરે આપકે ૬
 સર સિધુ સરવર સધન સરિતા અગમ જૂમિજદ અતિ
 વિ રાજ રવ હર વ્યાજહોંતે, સાલ કર લીજે સતિ
 જિનકોર મક્ષ પિશાચ યોગણુ તૈલ વ્યતર રમણી
 સખ પપ્પ તેહી સચોટ કરકે પીડ દેવત શાકણી
 ધન જગજ આખ પડત અબે ધીર દીજે ધાનકે
 યુ સુનિ શિદ્ધહોં શાદ અબે આશ પુરે આપકે ૭
 હોંગા દેવજ તુંહોં હરજ રસીદ તું પરમેસ્વરી
 માગકા બાયર તુંજ કરનડ બારતી બુવનેસ્વરી
 ચારક નેચ તુંહોં ચામુડ મેહ દાનવ મારની
 આસાપરી વિક તુંહોં બોડલ છુટ અસર વિદારની
 સ્વરાય માલણુ તું રવેચી નમુ નિગ શિર નાપકે

યુ સુનિ શિવહો સાદ અબે આશ પૂરો આયકે ૨૮
 કમ હજત જોત વિકાશઝાદીર અગર મુપ ઉભસીત -
 શિરજી કર ત્રેશુજ સોહત, તેજ અતુપ પ્રકાશીત
 સુરલોક કે નરનાર માનત, વિભલ પદરજ વદીત
 એ પાનહો સુખ સુમશ સપતિ વેદ બીતજ બદીત
 ત્ય તાપ મેટણુ તુહિ ત્રિપુગ કહત શ્રુતિના ગાયકે
 યુ સુનિ શિવહો સાદ અબે આશ પૂરો આયકે
 તુ આય માત્ર આવ શક્તિ ત્રિગુણુ વેન વિસ્તારી
 તુ ગગન જૂજળ તેજ વાયુ પચ બૂત સુધારની,
 સુ નાગ સુનિ નર પ્રત સુમરન ગુણુ તિહારા ગાનહો
 કરને વિનતિ કરે દેવો પ્રગ પ્રિયા પાનહો
 નિત પ્રતે ચરનન પરા માણ મેર મહુ નિભાયકે
 યુ સુનિ શિવહો સા અબે આશ પૂરો આયકે ૧૦

છપ્પથ

અબે પૂરો આશ દાતક મહા પદ દીને
 મરણ કીને શક્તિ ભક્ત બચ માણુ છીને
 કરે સકળ સુખ કાજ વિવન દારીદ્ર નિતી
 દીઓ માત વરત બીડ આદી પરજની
 બડ દેર દૂર કીને વિપત કૃપામિધુ મગગ પ્રત,
 જુગ પાનિ જોડ દેવો જાપે નમસ્ત અશરત નરત ૧

દેવી તત્વ દીવાકર

(ગતાથી ચાતુ)

તૃતીય રક્ષિમ

જે આત્મસ્વરૂપને શ્રુતીઓ ચૈતન્ય જ્ઞાન અને પરબ્રહ્મ બીગેરે શમ્ભોથી રહ્યુવેછે તે આ
 તમ્બવરૂપે સંપ્રીથી પહેના જગદબાજ હતા એ આત્મસ્વરૂપ રૂપ જમ બા અતુમાનથી જણા
 વ તેમ નથી તેમજ જાતી ગુણ કીરા અને મગાઓથી પણ શ્રુતીઓ તેને બતાવી શકવી
 નથી અને કાષ્ઠની ઉપમા બાણ પડતી નથી એ તત્વમા કોઈપણ નીકાર નથી એ જગદબા
 ના આત્મસ્વરૂપમાં મોટ સ્વત સીદ્ધ શક્તી છે કે જે માયા કહેવાય છે એ માયાને બ્રહ્માજ્ઞાનથી
 સોધ ચાલે છે મારે સાચી મહેવાતી નથી તેમજ એમા બદલાયીક સત્તા હોવાથી ખોળી પણ જ
 હેવાય એમ નથી પરસ્પર વી દ્વ ધર્મો એક સ્થળે રહેવા સભવે નહીં તેથી એમા સત્યપણુ
 અને અસત્યપણુ અને રહ્યાં છે એમ પણ કહી શકાય નથી એ મારે એ મોઢ શક્તિ આનિત

અનિય છે અને સવદા બાવરૂપ છે. આમનીની ઉચ્ચતાની પેઠે સૂર્યની પ્રકાશ પેઠે અને ચંદ્રની ન્યોત્તરતા પેઠે એ શક્તિ જગદબામા સંભાવિત અને અસીધા છે જેમ દિવસે દીવમે સુદુ પિતમા સધગો વ્યદનાલીન થાયછે તેમ પ્રત્યમામા જીવો જીવોના કર્મો અને માગ એ સ ધગા માયામા અભેદથી લીન થાયછે જગદબા નીરૂણ છે તો પણ એ શક્તિના યોગથી જ ગતના કારણરૂપ થાયછે એ શક્તિનાં માયા અને અવિદ્યા એ નામના બે રૂપ છે તેમા મા યા પોતાના આશ્રયને મોહ કરતી નથી અને અવિદ્યા પોતાના આશ્રયરૂપ જીવને મોહ કરે છે માટે અવિદ્યા દોરરૂપ મહેવાય છે એ માયામા પ્રતિબિમ્બિત જે વિદ્યામાસ છે તે જગતનું નીમીત કામ્યુ છે અને માયા પ્રપચરે પરિણામ પામેછે માટે માયા જગતનું ઉપાધન મારુ છે સર્વના અધિષ્ઠાન રૂપ બીજબૂત શુદ્ધ ચૈતન્ય તો જેમ દોરડી (ગજુ) સપનું વિવતાપાત છે તેમ વીવર્તોપાત છે

આ ચતન્યરૂપ આત્મા સવદા જ્ઞાનરૂપ સુખરૂપ સત્ય પૂજા આસગ અને તત્ત્વથી રહિતછે જગતના પહેલા અનુભવથી યથેલ સસ્કારરૂપ હેતુને લીધે અને કૃણ દવાને ઉન્મુખ થોલા કર્મોના પરિપામરૂપ હેતુને લીધે ચોવીસ તત્ત્વોને નોખા પ્રગટ કરવાને વારને તે આત્મા ને મામ જીવો જીવોના અ જો અને માગી જોડાયતી પોતાની માયાથી સૃષ્ટિ કરવાની એ કલ્પિત ઇચ્છા ઉત્પન્ન થાયછે જગદબાનુ આ માયારીશિષ્ટ અનૈમિક રૂપ છે તે રૂપને સપ શાસ્ત્રો અ વૃત્ત અ ચક્ત અને માયા શમન વીજ નામોથી વસુવેછે સવગા કાલોના મ ગ્ણરૂપ તત્ત્વોના આદિરૂપ સંવિધાનરૂપ સધગા રાત્રીઓના કર્મોના અધિષ્ઠાનરૂપ હાંમિ ના અચરૂપ અને ઇચ્છા જ્ઞાન તથા ક્રિયાઓના આશ્રયરૂપ એ તત્ત્વને આદિ તત્ત્વ કહે છે તે તત્ત્વમાંથી શ દ ત માના રૂપે આકાશ ઉત્પન્ન થયુ આમાસમાંથી રૂપશ ત માત્રા રૂપે વાયુ ઉત્પન્ન થયો વાયુમાંથી રૂપ ત માત્રા રૂપે તેજ ઉત્પન્ન થયુ તેજમાંથી રસ ત માત્રા પે જળ ઉત્પન્ન થયુ અને જળમાંથી ગંધ ત માત્રા રૂપે રહિત ઉત્પન્ન થઈ આ તમા એમ્લો શ દ જ ગુણુ છે વાયુમા રૂપશ અને શબ્દ એ બે ગુણ છે તેજમા શબ્દ રૂપશ અને રૂપ એ ત પુ ગુણુ છે જળમા શબ્દ રૂપશ રૂપ અને રસ એ ત્રા ગુણુ છે અને પદિમા શબ્દ રૂપશ રૂપ અને ગંધ એ પાચ ગુણુ છે ઉપર મ્હેના સુદમ જૂતોમાંથી જેને સિંગ શરિર મ્હે છે તે તાપક સૂત્ર ઉત્પન્ન થયુ એ સવરૂપમય લીંગ શરીર આત્માનો સુદમ દેહ છે આ માને અવ્યક્ત નામનો કારણુ દેહ જેમા જગત બીજરૂરે રહેલુ છે અને જેનાથી સિંગદેહ ઉત્પન્ન થાયછે તે વીશે ત્રયમજ નીરૂપ રૂપ ગડુ છે ઉપર તમાણે અપચીકૃત સુદમ ભતો ઉત્પન્ન થયા પછી પચીકરણની રીતીથી પાચ રચુના જૂત ઉત્પન્ન થાયછે

૮૫૩ કહેના સુદમ જૂતોમા ત્રતેકના બળે વિભાગ કરવા તેઓમા પાંચ એ એક ભાગ ના ચાર ભાગ કરીને પોતપોતાથી નોખા જૂતના અવશેષ રાખેના બીજા અધ ભાગો મેળ વી દમ્બ એટલે પાંચે પદાર્થો પાચપાચ અવશેષવાગા થાયછે એ પચીકૃત જૂતોમાંથી વિંગ દેહ થાયછે કે જે આત્માનો રચુદેહ મ્હેવાય છે

પાંચે જૂતમા રહેના સત્ત્વગુણના અંશોથી ત્રતેક પ્રેત્રા આ પાચ જ્ઞાનેદ્રિયો ઉત્પન્ન થાયછે અને એ સધગા અજ્ઞા બેગા મજાને તેઓમાંથી અત કરણુ ઉત્પન્ન થાયછે એ અત

પણ જોડે એમાં છે તો પણ વૃત્તિઓના બેદરથી ચાર પ્રકારના થાય છે અને મન, બુદ્ધિ ચિત્ત અને અહકાર એ ચાર નામો ધારણ કરે છે પાંચે ભૂતમા રહેના રત્નેશુભના અશોધી પ્રત્યેક કર્મદ્રિયો ઉત્પન્ન થાય છે અને એ સધળા અશો ભોગા મળીને તેઓમાથી પાંચ પ્રમારનો પ્રાણ થાય છે પાંચ જ્ઞાનેદ્રિય, પાંચ કર્મેદ્રિય, પાંચ પ્રાણ બુદ્ધી અને મન એ સત્ત્વ તત્વો મળીને સી ગશરિર કે જે આત્માનો સુક્ષ્મ દેહ કહેવાય છે તે બને છે

જગદબામા રત્ન સૌંદર્ય રહેલી શક્તિ — પ્રકૃતિના માયા અને અવીધા એ નામના બે રૂપ વિશે આગળ ધ્રી ગવાળીએ શુદ્ધ સત્ત્વ પ્રધાન છે તે માયા મ્હેનાય છે અને માલનસત્ત્વ પ્રધાન છે તે અવિદ્યા કહેવાય છે એ બે ભેદમા જે માયા છે તે પોતાના આશ્રયનુ આપરણુ કરતી નથી જગદબારૂપ બીજભૂત પરમાત્માનુ એ માયામા જે પ્રતિબિંબ પડ્યું છે તે ઇશ્વર કહેવાય છે એ ઇશ્વરને પોતાના આશ્રય રૂપ પરબ્રહ્મનુ જ્ઞાન છે ઇશ્વર મવનો કર્તા સર્વજ્ઞ અને સર્વપર અનુબંધ કરનાર છે બીજભૂત પરમાત્માનુ જે કાંઈ અવીધામા પ્રતીબિંબ પડ્યું તે ન હોવાય છે એ છત્ર પોતાને સર્વ દુષ્ટોના આશ્રયરૂપ માને છે સર્વનો સ્વામી ઇશ્વર છત્રોને મોક્ષની સન્ન મગી દેવા સાર અનેક ભોગના આશ્રયરૂપ વીરીધ પ્રમારના જગતને ઉત્પન્ન કરે છે પ બ્રહ્મરૂપ જગદબાની માયા શક્તિની નીલ પ્રેરણાને લીધે ઇશ્વર એ સધળું કરે છે અને એ ઇશ્વર રત્નેશુમા મંપતી પેકે જગદબાના રત્ન પમા કલ્પીત છે

ચૈતન્ય શક્તી પ્રતીબિંબરૂપ અને અદ્વીતીય ઇશ્વરને અપચીકૃત પચભૂતરૂપ હીરણ્યગબની વૃત્તીવાર પચીકૃત પચભૂતરૂપ બ્રહ્માની ઉત્પત્તી થનાપગી પોતામા રહેના કાળની પ્રેરણાને લીધે સ્વજ્ઞના પ યોના અધીટાતા દેવતાઓને ઉત્પન્ન કરવાની ઇચ્છા થતા તે પોતે સૃષ્ટી કરનારા ઉન્મુખ થયા બિ મુખ થઇને એ ઇશ્વરમાય ઇશ્વરે પોતાની ઇચ્છાથી બે રૂપ ધયા ૧ બા ભાગમાથી સ્ત્રીરૂપ થયા અને જમણા ભાગમાથી પુરુષરૂપ થયા જોડે બે રૂપે થયું એ પ્રકૃતીનુ માય છે હે પણ પ્રકૃતીનો આત્મામા આરૂપ થીને આત્મા બે રૂપે થયા એમ કહવાય છે એ અધ્ધનાગીસ્વરૂપમા જે પુરૂષ શ્રીકૃષ્ણ થયા તેમણે કામના આધાર રૂપ નારીને દીડી અલસત રૂપાળી સુશોભીત કમળ સરખી, ચંદ્રમીબધી પણ અવીધ રોઆનાગા નીરબો વાળી અતી સુદર ન્દળીરૂપ બે જેના સાથગનાળી બીના મરખા જે સ્તનોનગમી, પુષ્પોની માળાઓથી વીંચુષોત પાતળી ટ્રેડાળી નીરહી અકીત પેટમાળી મનોહર ચાત કુટીર ગા કાવાળી, અગ્નીથી ધોવાયના વસ્ત્રોથી સન્દિગ્ધત, માલતીના પુષ્પોથી શણગારેલી અને ઉત્તમ છ નીર મણી સરખી કાળા વસ્ત્ર વેણીને ધારણુ કરતી પતીની ઇચ્છાવાળી કરે ચંદ્ર સગખી સ્વચ્છ માતીવાળી અને રાજહ સની ચાનને ભુજાવતી એવી તે નારીને જોઇ રાસના રનાગી અને રામવીનાસમા મહા ચતુર શ્રીકૃષ્ણે ગસમગમમા તેની સાથે રાસકરી કરી શ્રગારસની સુતિરૂપ શ્રીકૃષ્ણે બ્રહ્માના એક હીરસના કાળ પવત અને પ્રમારના નગારવાળો સુખ સભો ગ કર્યો પછી યાદી ગયેના એ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને પરમ આનંદ ભરેલા સારા મમયમા તે નારીમાં ગર્ભાધાન કર્યું સમાગમ પુરો થતા યાદી રહેલી અને ઘણા દાયથી મુઝાયેલી તે નારીના શરીરમાથી પસીનાનું જળ ચાતવા લાગ્યું અને નીધાસ પડ્યું ચાતવા લાગ્યા એ પમી

નાતુ જળ સમગી જલ્લામાં વ્યાપ્ત થઈ ગયું અને જે નીચાસનો વાધ હતો તે સવ પ્રાણી
જોતો આધારૂપ અને સવને છૂતન આપનાર વાધુ થયો.

એજ સમયે પ્રકૃતિએ પ્રાણીઓના નીચાસના અધીનતા દેહધારી વાયુદેવને પણ ડગટ
થો. એ દેહધારી વાયુના ડાગા અગમ્યાથી તેનાં નાથુ કરતાં પણ પ્યારી સ્ત્રી જિત્વન થઈ એ
આ માથી વાયુદેવના મમાગમને લીધે પ્રાણીઓના પાય નાથુરૂપ તેના પુત્રો થયા જે પછી-
નાતુ જળ હતું તેનો અધીનતા મોગ વરણુદેવ અને તેની સ્ત્રી પણ તે સમયે જિત્વન થયા.
પછી કૃષ્ણના તેજથી પ્રગટતી કૃષ્ણની અત ધ સક્તીરૂપ પેલી નારીએ પોતાને રહેજ મર્નન
એ મ ન તર સુધી ખારણુ યુ તે સમયને અતે તેણે સુતરણુ સરખો અને સવ આધારૂપ
પણુ આધારૂપ એક જિત્વન બાગજ જણો તે બાગમને મોટા ઈંદર અને ભયકર જોદને
ને નારીનાં મનમાં બે અને ધપ જિત્વન થયા પછી તે નારીએ ધપને લીધે તે બાગમને
જલ્લા ની અદગા જગમાં કેળી દીધો તે સમયે કૃષ્ણે હાહાકાર કરી તે નારીને યોગ્ય શ્રાપ
આપ્યો કે ' હે કોધી રતબાનવાળી ! હે કઠોર મનવાળી ! આ સત્તાનનો તે સાગ કર્યા મા
જે આજથી તું સત્તાન વગરનીજ રહીશ એ નીશ્રવ છે તેમજ તારા અશોરૂપ જે જે દેવીએ
થશે તેઓપણ તારી પેઠે સત્તાન વગરની અને અખડીત યૌવનવાળી રહેશે એ મમયમાં
તે નારીનાં જીવનમાથી એ મનોહર કન્યા ડગટ થઈ સવ સાએના અધીનત્રી એ મ્વેવ
વારાણા સરસ્વતીચીએ મ્વેવ નસ્ટ પરીધાન કર્યા હતા વીણા તથા પુસ્તક હાથમાં તેમજ
અવ અગે આપુપણો ધરા હતા પછી કેટલાક સમય વીતતા પેલી સ્ત્રીકૃષ્ણની નારીના મે ર
પ થયા તેમા જાના અગમ્યાથી લખ્મી થયા અને તમણુજાગ તપ્તિ રૂપ થયું

એ રીતે પ્રથમ જિત્વન થયેલા સર ની અને પછીથી દિદ્ભવેલા લક્ષ્મી એ બનેને પો
તામા મતાવાળા જોઈ ગરાતુ ઠારવ ખપરા માટે એ સમયે કૃષ્ણના પણ બે રૂપ થયા
તેમા તમાજ અ । બે ભુજનાગા કૃષ્ણરૂપ થયું અને ડાણ અગ ચાગ ભુજનાગા નાગ
ઉપ થય બે ભુજનાગા કૃષ્ણે સરસ્વતીને અને લક્ષ્મીને જુકે તમો બને આ ચાર ભુજ
વાળા નાગપુત્રી સ્ત્રીઓ થાએ અને આ અભીમાન વાળી ગધા મારી પાસે ર રહેશે વખ
૨ વાધુ થશે આગ કઢીને એ બે ભુજનાગા કૃષ્ણે ડરાનતાથી લક્ષ્મી અને સસ્વતી
નાગપણને આપ્યા એટલે તે નાગપણુ પોતાની બે સ્ત્રીઓ સારે વૈકુઠ લાકમાં ગયા ધાના
અઘથી જિત્વન થએલી તે બે સ્ત્રીઓ સત્તાન વગરનીજ રહી પછી નારાપણના અગમ્યાથી
આગ ભુજનાગા તે રૂપ અને શુણ્ણથી નારામણુ જેવા ર પાદો જિત્વન થયા અને લક્ષ્મીના
અગમ્યાથી લક્ષ્મી જેની કરોડો દાસીઓ જિત્વન થઈ અને તેઓ વૈકુઠમાં વૈકુઠ ક વા લા
૦૨૧

અપૂર્ણ



વાણી વિલાસ

અકબરની પસે ખીરખસ પ્રથમ કરી તરીકેજ રહ્યા હતા પણ જેમ જેમ તે ભાદસાહબ

વધારે સદ્ગતિમાં આવે. ગયો તેમ તેમ તે ક્ષીણ તરંગની સાથે બહારીઝ ગમમાં પણ કુશળ તર્કબાજ અને ચતુર માનસ પડ્યો. અકબરે તેને સુગલીરી બક્ષી તેથી અદેખા લાગે અને જાતની તેને માટે ખટપટ કરવા લાગ્યા અને તે લાચ ખાયછે ઉચાપત કરેછે જીલમ કરેછે વીરે સુગલીઓ મર્યાદામાં.

ખીરબય દરેક બાગતમાં ચોખો હતો તેથી તેને આ સવળી બાગતોમાં સામળી હમરુ આવતું તો પણ તે પોતાના જાતીબાઈ નાગરોને જ બધે વર્તાવેછે એવી સુગલીની જેને બાતમી મળી હતી તે વધારે ખુલી થયો અને પ્રથમ મર્યાદા વધારે મહેરબાની પોતાના નાતીના પર રાખવા લાગ્યો એક વેળા તે રોયની પૂજામાં બેઠો હતો તે વેળા મઠ બ્રાહ્મણ નીચે પ્રમાણે 'ટન નાખો આ પો તેને માન સ માન આપી મેરી એમી કરીને જાહેરરીતે પાન ક રી નાખ્યો.

સાગરકો જલ સોસ ધર, જ્યાં ઘરમે જ્યો તોપ, નાગરકે મર કોપરુ, ગાગર ગરીવ પ્રદોષ

અર્થ— રબારી સમુદ્રના પાણી તું સોધીને લાઇ જા, તારા ઘ મા બરાય તેટલા મર કિમ્મે તે કાઇ ખુટવાના નથી નાગર લોકોના બહાર બગ અને હુ ગરીબની આ એક ગાગર તું પ્રદોષની વખતે બરી આપ

આ વખતની સુગલી બાદશાહને કાને પહોંચતાજ બાદશાહના મનમાં પણ આવ્યું કે આતો હવે છે કાટ્યો તેથી તેને પોતાની હજીરમાં બોલાવ્યો. ખીરબય ધારતો હતોજ કે મને બોનાવશેજ તેથી જાણે લમમાં જતો હોય તેમ આનંદથી દીલ્લી આવી પહોંચ્યો. તુરતજ દરબારમાં ગયો અને તેને આટલો વહેતો આવેતો જોઇ સદુ આશ્ચર્ય પામ્યા એ તુત તખ્ત આગળ જઈ નમ્યો. અકબર તો તેના મહે સામુજ જોઇ રહ્યો અને વીચારમાં પડ્યો કે શું મેગાર હોયતો આહુ દસતુ નીદોષ મહે રહે નહીં હેરટ અમ્બર મોલ્લો કે ખીરબય ! આ ટલો તાપ છતાં તારું મહે કેમ સુમયુ નથી ? તે વખતે ખરો ઉનાળો ચાલતો હતો તેથી આ પુછતુ થોમ્સ હતું છતાં તેના ખરો મર્મ ખીરબય સમજી ગયો અને બોલ્યો કે મારા શું રૂબોની આ પ્રમાણેજ શીખામણ છે

દુઃખમેસે સુખ હોત હે, ડર મત દેખહિ દુરં, જિતનો દુઃખહિ તાપકો, તિતનો વૃદ્ધિ સુખ

એમ કહ્યો ચાલુ મામલાથી અનુસરો હતો તે બોલ્યો કે ખરી વાત છે જેમ તાપ ન વધારે તેમ વરસાદ પણ વધારે પણ ખીજ બધાના ચીત તો ખીરબયનું શું થાયછે—તે તરફ હતા તેથી સાલીસ ચર્ચા લખાણી નહીં તેની બેપરવાહ, જોડ સુગલીબોરોના મહે શીકા પડી ગયા પણ તિમાના એકે કહે હવે પેલી ટેલની વાત કાઢી એને ખી હમે બોલા હોય તે મ બધી વાત કહ્યું કરી એણે કહ્યું કે તું ખીચારો બ્રાહ્મણ છોડરી પરણવાને માટે તારા લઈને બપોરનો ગામમાં રખડો હતો અને મને ખુબ મતા માતાથી બન્યું તેટલું આપ્યું જે

મહેનતી ખુબી એવી હતી કે હું એ માનત હતો "

બરી આપત."

આજે અજણ્યા યહ દહેન શી હતી તે પુછ્યુ તારે ખીજ

સાગરકે જલ સોસધર જા ઘરમે જ્યે

નાગરકે ભર કોપર, ગાગર ગરીબ પ્રદે

પના ખોરાએ ધાર્યુ કે હવે એ લખ માંગે તેઓ ખોલી દયા
ના મહેનતીજ કણવાત આવી ચુખી હવે આપ ધણી છો ચાહો તે કો
યયો હતો હતા મહી તાથી એ યો કે બીજન । તને આ દહેનમા સો
તે બીપર તું આટલો શીદા યહ ગયો હ

શી મમ એ યો નારી મમ સમ દ ખાસે કે મને સુઝે તે ખુ ધુ અ
નાગરમા તાપ પડે છે તેના જોરથી પાણી દયા ચરે અને તેના વા ગા
ખલા તે પૃથ્વી ઉપર પડે છે તારે નરસા મહેવાય છે એ બીપર મા સાહીય છે
તાપ પ તો હશે તે વખતે મહ-નીએ સ્ત્રીને આ રમાશે ચુ તું તપે છે તેની વ
ત તાગી મગ્ગમા આવે તેદણ મહુ તુ પાણી સોની લકને તારા રમા (વા ગમા)
મા તો અમે નામના નગરસાસીએના એન મહેવા દા એા કરી નખ કે અને હુ
આ શે આ એ ગાગર મુકી છાડીશ તે બરી આપને એને યહુ પ્રદોષ દેવાનુ મ હ
સા આચરનો વખત વાછ રીને ના દે

આ સામળી મધા દમિજ યહ મયા ખટપગીવાના હો તો ગા મેરા નેવા જેખાયા અને
એધો ઉચુ જોઈ શક્યા નહીં અમરશાહ પશુ સાનદાચધી ખીરજની તામે જોઈ
ખખમા અપુ । તાહાલી કમખી હમુ

અ રીતે ખીરજન સામા ને તમે ઉચુ હતુ તે તુગી પ યુ અને આ સાહન
નવમ તો વધી બધા દરઆરીએ ખીરજની સન ના વખાણુ મરના લાગ
અને તો આ ખીરજીજ બજતા હતા કે ખી ખર એવુ મમ મે નહી ખટપ

માસમાં ચાલે તથા માં એક અક્ષર (ગ) વધવાથી નાગર એટલે સાપતુ એર થઈ
જાત અને ચતુર મા

ની તેને માટે ખરું
સુગર્વીઓ કે જે મધુ કે સાહની સમુખ સાચી રીતે બીજી હુ બો ૧૧ મા
૧ દરેક બાળક ૧૭ અને એ ટહેલીયો પણ મારે કહેથી આ થો હતો એ હુઆઓ
પણ તે પોત મુકના મધ વીચાર કરતા નથી અને તેમાં મગી મસાલો ભભરાવી
તે વધારે મીઠીઓ ખાયછે તે ઊવાતુ પા વા આ એલ ક્યો હતો તેને માટે હુ
એ એક શપથ ખાતે મધુ કે મે એક દમડી પણ દરામની ખાધી નથી
ખતો એતો મારી ખાતી છે મારે તે વિશે બોન નહી પણ જરા કહેતુ પડેછે
મીઠાઈથી ચાતો હોત તો હીમ ટોડમત બોલ્યા કે, નહાપનાદ । ઉત્તર-
એવું છે માગે તે મધને ઊગિ લાગે નહીં બાદશાહ કહે એમ તો કેમ કહેવાય
તેમાં મરાગની ઉપર છે પણ મધએ અમારું વાકું બોનતુ નથી ટોડરમ ને હસીને
કેડોડો કપીઆ આના ઉઘગતદારોજ પેદા કરેછે અને તેને તો કોડો ગાળોજ રહેછે
મ તો એ પેગ ખગનવાતુ તુ એટલે આપની ઉદારતા વખણાય એમાં કામ
મા આપજ વીનાર મરોની કે જીત્વલ ને પસા ઉવરાન્યા તે કોને સારું

કેરની મરની કરત સો, વિન ઘન કિસ્કે કાજ,
'સુલી સુલી રાને, રાજા રાજધિરાજ

એટલે ત્યાં ને તપી તપીને ઉનાગામા પાણીની બરણી કરેછે તે વરસાદ થીવાય
વામ્તે તો પચુ જગતને ધારો છ કે મહેરુલ ઉઘગનના । માથુસ સોને સુળી
અને તજ પસા ખરચનાર । ન તે મહાકિર અને રાજધીરા । મહેવાન
હુ મહેરુલુ દાન તો એરું ખરું ટોપણ મીઠાઈ રાખી દોરતો કામ રેર પડે
મગીએ મધુ કે કમ નહી સગ્ગના છાત ઉપ થીજ વિચાર કરે

સહસ્ર જલ ચૂસે રવિ, ઘન વરસે જતિ ઘોર,
તવિ મેઘ મહારાજ રુ, દિનકર કઠિન કઠોર

હસી હસીને જગ સુગી રેડ અને વ માદ મધુ બચાન ૩૫ મા હુ મરીને વર
પણ વગસાદ ને મે રાજાજ મહેવાય છે અને સુગ દીનકર કહેતા દીવસનો ને
છતા તે તપેડે લાગે તેને વીજુ કરેર એવાજ વીરોયણો અપાયછે કહેવાત છેકે
૧ શા મમના અને ફુજની બેમની પડુ પાતુ સારી

વિશ્વ વાટીકાના પુષ્પો

(બેકા શુરે ગાહી બેકા શુરે ગાહી — એરાક)

ખીયા શા પુષ્પો (૨) વાનારે ફરતા સુદીર વિશ્વ સાગ
ખીયા શા પુષ્પો ૨૫

લાલ મસુખી શુનાખી કેસર નવ રંગ કોમળ જલતે
દનમુકતા મી પરમાતે (૨) ખીયા

લીલા લહેકે છાક રૂપણી તે પર ગનીવ હીચોજે
નીજ રૂપે મદમત ડાવે (૨) ખીયા

સાગનાન મોગી ઉમેદે હાથ લાગે જો સવા

સા હાન થયા હુ કેવા (૨) ખીયા

અ કતા આગળાએ લાગ્યા રાત કટ અણીયાગા

પદ વીધ્યા યુગ યકોના (૨) ખીયા

કુમળી નાશુક જાલ યુગ બેકા જો મસ્તી સા જોયા

સુહુર્ગ માળી લોચન જોયા (૨) ખીયા

બના વખારી અમ આવગણીને પ ભમમા જૂ ના

પપુ નાધીચોરના કુના (૨) ખીયા

પુ કેતકી કમળ દશી કહે જુ ના જાલ જગ માહે

ચેશન લાસને જૂલાને (૨) ખીયા

ચુખીયન પટપદ યુ ના ચુસે ગોખીજન ના કુવે

ઉદ્દળ વા લાજ તે ઉધે (૨) ખીયા

નિનન પુન્ય વાયુ ૮૩ રીઝે સ્પષ્ટ માવતુ યાન

નથી પુણ્ય અવપુણ્ય જાન (૨) ખીયા

કલુ ચયુ નમે ભેટ ૪ લીધી જલતે અનુભવ ખીયા

અમરેતો તોરે ઠીધો (૨) ખીયા

વિશ્વ વાટીકા અજબ રંગીમી જલત નતના કુલો

દ દન માત્રે ના જૂરો (૨) ખીયા

રંગ કુમળી કમળ પુષ્પ નામ છે જીને

છે સ્વગ જૂનાવન તેને (૨) ખીયા

ચતુર્વર્ગ પુરુષાર્થ શતક

ગતા થી આશુ

હરિગીત ૭૬

૬ ધર્મ પચીસી—

સ્મરથી શુભિન ગીન ના જતા પાનિય પૂરે રમાણુડ,

પશામ્યના જે વડે ધૈય ધૈય તેને જાગનુ
 જગ હનનાગી અજિત માના પાત્ર મુક્ત પ્રવિણના,
 મ સાગના મરગા પગમર નટકો એ પિદ્ધતા ૬
 મત્તાશ્વ અને ના સુલો તે બધ સાગમાગમા
 અર્થિ પરે કાપે નિર્યમ લાકયના સસાગમા
 છાના સુલોતો જર ન શે અમ્મર યશસિર જાખના
 નર્મો દુર્વમા લવ ધર્મ તે રુધુ પુરુષલીન પ્રમાણના ૭
 સદ્વિત લેર સધાય ના જે નિસ એજે જાણવો,
 રગા નલ બાણુ ના બને તે રપ્ત વ્યથ રમાણુવો
 દેનાય ના મર હાયથી દીવ વાયમને દાનમા,
 એ મય સોમકુલ પ્રસંગો ર ત મમજો સાનમા ૮
 યોજો એ ર દાન સમાન સુખ ધનજીવો આ જગમા
 મનારતનય નહિ પુણ્ય જે રાત્રી મ મારમામા
 વગા ક્રેટ રીયજગન મમુ નયે કાછ મદિયે શુભરદા,
 દલ ર શુધુ દેમા ર જો જ ન કિતકારી મનદા ૯
 મિત સમુદ્ધ ડાલિ મર એવી પ્રમનતા રો રમે
 જન મેલ મારજી માવાતી પીકર જુદિમાં લગે
 ર ઉપમરે ઉદગી છે હાય કલો નમા
 માર ર રાત તેહુ છે એ ર જોખા શામમા ૧૦
 ન ૧૧

૦ અર્થ પચીસી—

પાપાજી મુતિ પેઠ નિવર નર છે ના કુવિનતા
 ૫ ૧ માનિતા પરે ધામદ તા પી ગર્ભિતા
 એ તા ધનિ આગા કા કુપાતન હિમ્મ જોડિને
 ભુમિ કો મેરા પે. મના રક નિજની લોડે ૧
 એ માદ ધન રા રા રક વલ આદ રા ધનુ
 ધન મેગન્યા પડી રાસમા મેખતી કમ ના મધા
 રહેવ ધન પાડી રહિ ર વા વલગીગ રેલુ મદા
 એ રહિ ન ધન યેજીવ પાડી યોગ્ય રથાને અમય ૨
 મનુષ્ય ધનીને માર અટાગા પ્રમગો આગમ્યા
 ધન મથી બધ ન છેલ્લો એવો દરામન મિ ન ન
 મમ(૧) જો જનખર્મ(૨) કુદિસે(૩) અદેમા(૪) સાધન
 મિત(૫) જામુ(૬) જાન(૭) રથાને માન(૮) કદરે વાપના ૩
 પુત્ર જ મેખ્યાન(૯) વાપના નિ લપમ(૧૦) શુભ ર રમા(૧૧)

વિદ્યા(૧૨) કળા(૧૩) નાપ્ત્યર્થ ને કીર્તિ કરણુ આદાયમા (૧૪)
 અવસાન કાળે ઉપયોગી થાય એવી સુકિતમા (૧૫)
 નિજ પ્રાણ રક્ષા(૧૬) ભાગ(૧૭) ને કો કલેષકેરી સુકિતમા (૧૮) ૮
 શીલચર્જિત બનવતી છે કામિની ધરને વિશે
 કુચ્છદ માદિ પુત્ર બધુવગ શઠ દુષ્ટા દિમે
 સુરજન વિશે સતોષ ના છે ચોર આગસુ એકા
 વર્ણો મિત્રતામા કુપટ છે ત્યા નરૂર ધનકોરે ધકો

૧
 અપૂર્ણ

૩ કામ—શ્રગાર પચીશી

ચત્રાદિ ધાર્મિક માયમા છે ધન તણી સાધના,
 તર્જી ચત્રનું રજ એજ સુદર પુણ્યની વાધે લતા
 એ પુણ્યથી પ્રાપ્તવ્ય છે શુભ સ્વર્ગ મિદિ અવનતી
 એ સ્વર્ગનું રજ સુદરી — દિ રાગના આલિંગવી ૬
 કુળિય બકુળી ચાપ બાણુ કટાક્ષ વેષક ચિત્તના
 ફણીપાથ વેણી શીરની દિ કુચ મેઝ પિતના
 ઉર રબના છે સ્થબ વર્ણો સુવણુ અગ અનુપ છે
 રમર મારિયો અધક અરિ પણુ સ્ત્રીજામ સ્વરૂપ છે ૭
 શુભ સુદરીની ભુજનતાની મૃદુલ કાતિ આગળે
 બિપદા ય પામી કમલિની નિજ અગ સતારે જળે
 નિહાળી નેત્ર કટાક્ષ પકળ સ્યામતા ધારણુ કરે
 નર્ચો અગ ઉપમા યોગ્ય વસ્તુ મઠ આ ભુમિ બિપરે ૮
 મારવ રી મિત્રાઇ કણની સાથ હુમ્મા ગણુવિશે
 બહુ શૌર્ય રાખી સૈન્યથી અતિ પાડવો પિડયા દિમે
 મૃગનયની ચક્ષુ રૂપ કારવ કણ મત્રીમા રહી
 કટાક્ષરૂપી સૈયથી ઉપમ જનનન પીડે નહોત ૯
 છુતી થયેલી સ્યામ વેણી હાથમાઢી ધરેલ છે
 લજ્જા થકી લાનણ્યવતીએ સુખ વક કરેલ છે
 સ્નાનાતરે પનજેલ વસને રપટ અગો શોભતા
 અવિભેદી મુવતિ ચિત્ત કાના કાગ વસન નથી થતા? ૧૦

અપૂર્ણ

૪ મોક્ષ પચીશી—

ખગ ચાંડિયાથી વ્યાપ્ત થઈ કષ્ટ મન્યભુવનો લય થતા
 મક્કરવડે વિદ્યા વળી ધન નાસ બહુ લેભે જતા

કુળનાશ કુપુત્રો થતા ચિતનાશ ચિતા હૃદયમા
ઝોધે મસિન નન થાય એજુ શાંતિ વિષ્ણુ નિદોશ ના ૬

મસાગમા સ માનછે મ્હા ધન મનુષ્યો ભણુતા,
સુધા સમેા સુખકાં તે સતોા મનથી માણુતા,
તો પશુ મનુષ્યો સૂમ બદલે દુઃખ લેવા દોડતા
આશ્ચર્ય એછે મહત કે પરમેશમા તન તોડતા ૭

વિવેચ સ્વાધિનતા પ્રવર્તે વિવ્રન સ્થાને છે ગતિ
વર્ણો જ મ મૃત્યુ નાશર પ્રેસાય જે થકી સ મતિ
તે વિમળ વર્તન વ્યસનરૂપે જીનનમા જોવાય જે
વિમાર પ સમાગમા દુખનટ શ્રદ ઊપાય તે ૮

જ મમમયે ધારી બાળક શીંગ નિજ પાણી ધરે
ત્યમ આપના આશીર્વાચન સદુ મત પશુ એટલ કરે
તે મતને પશુ શીંગ સ્ત્રીર સ્થાપનાનું બે બને,
તો પતિન સાધુજીવન એવે વ્યર્થ જોતા જ મને ૯

કેને મરી આડુગ વર્ણો રૂધીર પ્રતિરજમા ભયું
છે પ્રગટ અસ્થિ ત મ જા મેદ એ માડે બધુ
પર પાયથી છે વ્યાપ્ત તે સ્ત્રી અગ રૂપ સ્મયાનમા,
કામી પુરૂષ રૂપ કાગ નો સમુદ અતો તાનમા ૧૦

અપૂર્ણ

સાહિત્ય કુડલિયો

સાડ અપને ભ્રાતકો, કવહુ ન દીજે ત્રાસ,
પલક દુર નહિ કીજિયે, સદા રાખિયે પાસ
સદા રાખિયે પાસ, ત્રાસ કવહુ નહિ દીજે,
ત્રાસ દિયો લકેશ, તાહિકી ગતિ સુનિ લીજે
કહે ગિરિધર કવિરાય, રામસાં મિલિયો જાડ,
પાય વિભીષણ રાજ, લકપતિ વાજ્યો સાડ
ગિરિધર

(કવિત)

આયા હૈ કલકા દોર, ઘર ઘર કાગારોલ,
 પોલ પોલ ઠોર ઠોર, પાપ વેલી જાગી હૈ,
 કેતીથી રિધ્ધ સિધ્ધ, કેતીથી ગહો મુખ,
 ટ્રેડા હિદુવાના તરકાના હૃદ લાગી હૈ,
 જૂઠેકુ સચ્ચા કરે સચ્ચેકુ જૂઠા કરે,
 માયાકે લોભસે દુનિયા જલ્યાગી હૈ,
 રાજનની રીત ગડ પચમ પ્રતીત ગડ,
 અજમત ગડ અતીતનસેં અનરીત હોને લાગી હૈ
 ચૌરામલ

સમસ્યા મુદ્દા

નીચેના મનુ મેની નસીનાશુ એમ એકુ શ ૩ ૭૫૪ નાર વત્તીરી ની ૧૨ મેષ છે
 અને ૩૬૪૬ નાર બેજ દોર છે લાઈના વખતમા નસીનાશુ અને કોલના વખતમા ૬ ૧૦
 મેષ છે

એક ગોમાળી પોનાશુમા રેપીરી માપ પડેલો છે અને તેના મેલોમા તેણે મોનેરી ૫૬૫ ૫ ૬
 ન છે ગોમાળીમા બરેતો પ્રસાદી તે માપનો ખોરા છે અને તે સાથે પડેલો ખોરા છે ૧ મા
 નો ખોરાક નાર ખુરે છે તારે ૫ થી એક પગમા મરી નથ છે

મેળીઆમા તેન અને રૂની વાટ રી બગતો નીવો

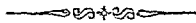
મે ગોમાળીમા રીજ છે તે દુગધ વાળો હાવા હતા તેન મુખમુખ મા મો પથ ખાપ છે
 તે ૧ રાનો અને ગોમા પોમા પડેલો છે અને તેને મારી નાખે છે તારે મારનારને તેને માટે
 મારુ ન પડે છે

એક એકુ માણી છે કે જેને ૧૦ આગળ છે અને દસ પગ છે પથ તે માન આઠ ૫
 ગાળીઆને છે તેને પાચ માથા છે પથ ૭૫ તાર છે આ વીચીત્રતા દુનીયામા સ્વત્ર નસી
 દ છે

માર માણસોએ ઉચકેલ ગળ

માર માણસો નસીની સારે લાગ્યા અને લડના લાગ્યા મજ મામા તારે તેઓ ને સા
 કડી ખીણમા લ ૧૬૫ તે તેઓના લોહીથી બરાધ ગમ પાનખીરી પાન કાપે મુને સોપારી
 ત્રણ લોહીની આ છે હતા પગ ૧ ને તી જાય છે અને કપુર નેવા મરેલો હોત પર ૨૫

ગી જેવી મળાતા છાટતી જાય છે સરીર ગીર છે તે પશુ મ્હો તે હમચી જેવું કાણ છે અ
જે સ્વેચ્છા ઠેકાણે રહી મલન પ્રવેશ પા રતા ચવાવી શકે છે હૃદયમ.
જેવી વીચીન ભીર છે કે જેમા પાણી નીચે રહે છે અને અમિ માયા પર મ્હો છે હૃદય.



કચન કળ

જે આપણે હાથ પર ચવારીશુ તે હમણાં વખત કીમ છે, જે મહાત્મ આગા હર
રહે તેવુંજે મરે છે મહેનત વગર લાભ નથી થતાનો જે આપણે વોગી હીડુ તે મ્હો
લુણે મર્યુ નવી (સાકીત)

માગ દાકરા એજ મારો હવે પછીનો અવતા (એ ૧)

મતો! એ મેળી કિમતુ મેલી છે અન જે માધુમ પાનાની હળવે ધ્રુવ્યોનો મો
ગ આપીને પ્લ તેને મળવે છે તે ધળીજ રહી અને સામગરી મગી મ્હો છે [મેન રી]
વાની મીચી સાગલી જેજ લિમગનપણી ખગી નીજાની છે [મેન પીર]

જે પોતાના દેને માટે આત્માપ્ત મ્હો તે પોતાના નાની સુખ સંખ્યાનવ મગી
ઓસુવી પોતાની સાહજ ગળી કહે છે (પિન ૧૭૮)

અનત્રતાનો સ્તો પ્રવેગ મતા માકડો અને જ મચડો જણાય છે પણ જેમ જેમ તમે
આગળ વધતા જશો તેમ તેમ તે વચાર માફ અને મ્હો દીમતો જશે [આપ]

મ્હો દો ત અો વજનસાગી તોનર અને મોટા લિમગનમાના લધુ ડુધોને મરીજ ન
માળીક માથુસ મ્હો પશુ જમળી ચીતા હોય છે [કીકમન]

જેને આશિદ શખતા આનડ્યા તેને મમ પાર પા તા આન ધુ ખતથી વતશે નો જ્ય
થી મગ શો [મેન]

દેકે વરકસીયા માખસો પરાપકારી ગણવો અને દરેક બાકને અનતીતો શરી પ્રમાણ
ગ [માડસ]

મહારાણીનું અવિવ્ય કથન

(નોવેન)

(ગતામ્થી નાડ)

તે આશીદ હું મારો અત મ્હો ધુવ મ્હો આપણુ સુતામસીદ મોમો " હા!
બાતર જતીમ? તું આહી ભલે આજો

તુઆહી મ્હો સ્થિતિમા આજો છે તે પૂછવાની મારે જરૂર નથી પોતાના જતીમ તરફ
દીનસોજ ભરેલી દ્રષ્ટિ મતા તે પાછો થોડી વારે મો પો મગ્ધુ કે મ્હો પાની છે કે ત
સરદાર કેસરીસિના નામથી પોતાને ઓળખાવતો હોવાથી હજુ તુ જ મો — રાજોહી
તરીકે ગણાવતો

‘વાત બધે રીખો—જ્ઞાનાકાશા આજીવ પુર્વક જ્ઞાદુરસિદ્ધ વચ્ચા ખોલી જાયો, ખેદ રહીથી ખોલાવલો એક પશુ સખ્ત મારે સલાનાશ વાળા નાખવા માટે પાસ છે’

ખરે ખાખ ખર” ગુલાબસિદ્ધ બોલ્યો. દુ તને કોઇપણરીતે ખુલ્લો પાડીશ નહીં અને તેથી તમે સગદાર કેસરીસિદ્ધ છે તે યાદ રાખવાની દુ સભાગ ગમીશ તમારી સાથે કોઇ મોકરો છે.

હા વાધ અને નારના નામથી ઝોગખાતા બે વિચારુ નોકરો મારી સાથે છે તેમની પશુ સારી સરખા થાય તેમ બદોયસ્ત કરશે.

એવી માગણી કરવાની કાંઈ જરૂર નથી ચોક્કસ રીતે માનાણુ સ્મીત સાથે ગુલાબસિદ્ધ હે જવાબ આપ્યો. મ્હારે લે મ્હારો બનીને ગમ્ય સત્કારનો હકદાર છે અને તેના નોકરો નો પપુ તરીકરીતે સત્કાર થશે.

ત્યાર પછી ગુલાબસિદ્ધ પોતાના એક નોકરને ખોનાવી દ્રશ્ય કે સરાર કેસરીસિદ્ધના બને નોકરોની બરાબર સમજા કરાવે અને જીવને તહે કે એકદમ જમવા યાગ લાવે.

નોકર સલામ કરી આ પો ગયો અને હવે ગુલાબસિદ્ધ પોતાના બનીજા ત દ વાતસલ્લખા વધુવક દ્રષ્ટી રતા ગોળ્યો. મને યાદ છે કે તું જ્યારે સાત આઠ વખતો હતો ત્યારે મે તને જોયો હતો તે રખતે તને જોતા તું જેવો થવાની આશા બધાતી હતી તેવોજ તુ થયો છે તે વખતે તુ એક સુખર બાળક હતો અને અરે નીચાસુખકતા ગુલાબસીદ્ધે જોયેઈ તમા રે આવી દુખી ડ્રદશી ભોગવવાની છે એવા બવિધની તે વખતે કાને ખમર પડે.

મારી બાલ્યવરધામાજ મારા માતાપ મરી ગયા તેને લીધે મારે દુખ ખેનડાયુ છે — બાળવયમા માખાપ પ્રમાવવા તે દરેકને માટે ઘણુ ખગમ છે પશુ જ્યારે આમા કુદ્દતી જીછરનારને અભાવે બીન અનુભવી બાળકને પ્રાઇ એવા સગાની સભાગ તમે જીઠરુ પડે કે જે સગાના વિચારો નીલિ રીતિ અને હ શો—

ચુપ અને ગુના સિદ્ધે એકદમ પોતાના હોઠ જીપર આગળા લાઇ નાકે આડાડી.

તેજ પછે બારણુ જીવડયુ અને ડટલાક નોકરો જમવાના સાહિત્યો સાથે અદર દાખલ થયા અને શ્રીમત મરદારોના ધરના તે વખતના રીવાજ મુજબ કીલોનો વહીવટદાર પોતાની સરમરાની યુગી (કરજ) જાવવા તે નોકરો સાથેજ હતો વહીવટદાર કદે પક્તજો દીં ભુજા અને વૃદ્ધ તેમજ આલાક અને રેક કામમા ગાયુ મારનાર જણાનો હતો જ્ઞાદુરસિદ્ધ તેના સામે એક નજરે તાકી રખા અને અબયસિદ્ધે તેને જે વિચિત્ર બયકર વાત કરી હતી તેમા વણુવેલ ગભીર દેખાવના વહીવટદારથી આ વહીવટદાર કેટલા બધો જીલટા દેખાવતો હતો તે વિચાર તેના મનમા આ પા શિવાય રતા નહીં આ વાતના વિચારે અડી જતાં વહીવટદારની દ્રષ્ટિ પોતા તરફ થયેલી જોઇ કોઇ અનીચાર્ય દ્વિતી પ્રેરણાથી જ્ઞાદુરસિદ્ધે તેના તરફ પોતા ની ગુમ ધર્મસ યા કરી પશુ તે મંડાનો કાઈ જવામ મળ્યો નહીં— ખરેખર તે વહીવટદાર તે ધર્મથી પરિચિત નહોતો તેમજ ગુનાબસિદ્ધ રણુ નહોતો દારણુકે જ્ઞાદુરસિદ્ધે આ ઘાસમે લીઆ વહીવટદારને અજમાવી જોમા પછી તેને પશુ અજમાવી જોયો હતો.

બાનેડો લાગવામા આવ્યા અને તેના બિપર સુદ ચાલીના થાળો મેળવવામા આવ્યા હોય પણ વહીવટદાર બધા નોકરો સાથે આ પો ગયો.

કાકાજી હુ બાગક હતો ને વખતની વાત બિપર તમે તમારી સ્મૃતિ શક્તિને 'તેરી જતા હતી' પોતાના સગાસાથે એમનો પડતા બહાદુરસિંહ બો યો 'તે સમય મને બરાબર યાદ છે અને કદાચ કાકાજી તમે અટકળી થકો તે મૃત્યુ મને વધારે સ્પષ્ટ રીતે યા છે તમારા મા મધ વધારે ફેરફાર થયેલો મને લાગતો નથી તમારા મ્હેરાનુ પ્રતિબીંબ મ્હારી યાદ ઉપી અરીસામા બરાબર પડેલું હતું હા આહી આપતા જેવો ચિતાર મારા મગજમા આવતો હ તો લેવાજ તે છે તે મ્હેરો હયા અને મમતાથી ભરપુર છે — અને મને ખાતરી છેકે મારી માગણી નિષ્ફળ નહિજ—

૧ 'સુધા ફરી શુનાબસિંહ બોલ્યો કારણકે તેના પોતાના કીધાની અદર થતા અસંજ અને પડાગી તેના કાન પરીચિત હોવાથી બહાદુરસિંહના ધાર્યામા પણ નહોતું કે માથુસો આવેછે તેમ છતા તે જાણી શક્યો હતો

વહીવટદાર અને નોકરો ફરી દાખર થયા અને બાળ રહેલા જમવાના ટેલક સંહિત સુખ્યા ગકો બનીને જમવા બેઠા અને વહીવટ દારનો સીમે બોલી તેમને વારા ફરતી ગાથ આપના લાગ્યો

રમેકે ઘણી ઉચા પ્રકારની બનાવી હતી અને જમતા જમતા તરણ પોતાના મનમા વીચાર કરના લાગ્યો કે 'આહી મારો સમય થશે એવી જે મે ધારણા બાધી હતી તેમજ મે જુન ખાવી નહોતી

વપરાતો દાર જે કે ઘણા ઉચા પ્રકારનો હતો તોપણ આદરમતકારમા વપરાતા વીવેકની ખાતર શુનાબસિંહ બોલ્યો કે માનસીય હજી મારા કોદારથી બગાડર જાણીતો તથી જે કે તે પોતાના મમમજમા કુશળ છે છતા મારી નોકરીમા નવો છે કોદારમા એ ઉચા પ્ર મરના મથાનાનો દાર છે તે હું તમને આપવા ઇચ્છતો હતો પણ—

૧ 'સાહેબો નોમરોની સમક્ષ પોતાના કાકા સાથે ખી રીતથી બોલવાનું છે તેની સભા બ મખતા બહાદુરસિંહ બો યો 'વધારે દાર ન મગાવનાં હુ આજીજ કર છું અને તેને માટે ક્યનારાણી કામ કારણ નથી, કારણકે આ રથી હું સત્વટ છું અને તમારો આ ચા લાક વહીવટદાર મા સીય મ્હારી જે બરદાસ લેછે તેને માટે તેને પણ હુ આમાગ માનુ છું'

કદપીત સરદાર કેસરીસિંહ પોતાની તરફેણમા હમણા જે માથાણ સખ્કો બો યો તેના બ પકારમા વહીવટદારે તેને નીચા વળી નમન મ્ચુ અને બહાદુરસિંહ પોતાની આગળ પીરસેલા બોજનને પુરતો ત્યાવ આપના લાગ્યો જમવાનું પુરું થતા તેના સાહીત્યો પાછા નોમરો લઇ ત્યા ત્યા પ્રીધાની ધડીઆળમા અગીઆરના ટકારા થતા હતા

૧૧ 'બહાસા બનીના' દુ દાર છું ' જેવા બંને એકલા પડ્યા કે શુલાળસિંહ બો યો "આહી

રાખવો ૧૧ યુક્તિની રીત આ રસ્તો બતાવતી નહતી આવી ચાવચાવતવાળા માણસની નોકરીમાં તેનાં હુમ્મ પ્રમાણે ખુનનું મગ કરતા પશુ ન સકાચાય એના માણસો હોય તેમાં શુ નવાઈ વળી પોતાને માટે ામનાનો એક રસ્તો હતો તે બદાસિદ્ધ જાણતો હતો તેમજ નીસરણીના નાશકારક રમથીઆની પશુ તેને ખાતમી હતી

મળા ૧૨ કનનારા નીચા માયાની લાગણી જરૂર જણાતા શાત નહે ૧ તરફ દ્રષ્ટિ કરતા તે મનમાં બોલ્યો

પરજાળના છે તું બાગણું આ યુ ગુનામસિદ્ધે તે ઉવા યુ અને માગ ઉપર જવાની સીડી નજર પડી બદાસિદ્ધની ત્વરિત દ્વિ મનથી ગણતી ગણતી તેરમે પગથીએ ચાટ્યો ત્યારે તને મ્પારી છુતી પપ્પ પોતાની વૃત્તિ ખુરી ન પડી જ્ય તેની તેણે સભાગ રાખી હતી અને આટલે સુધી તે પોતાની જાનન અકુશમાં મગરાતા પ્રયત્નમાં જળીશુત ચોા હતો

બદાસિદ્ધ વહાના બાપિ ન પહેલા તેને મમતાળુ લાગતુ હતુ તેના રિમન સાથેની દ્વિ બદાસિદ્ધ તરફ કરતા ગુનામસિદ્ધ બોલે છે હવે હુ વધારે આગળ ન આવી શકુ તો તેને માટે તું દરગુજર કરશે એમ મારી ખાતરી છે હું ૧૨ તારી સાથે ઉપર આવુ તોપણ ધર્મી પછી મારે મારા પોતાના શયનદ્વમા જમાને માટે પાત્રુ ઉતરવુ પડશે વળી વધારવાને લીધે માગ અપવો—

કાકાજી મારા માટે વધારે તરફી લેવાતી જ નથી અને તરફી પોતાના ગુરસાને મદા મહેનતે દામમાં રાખ્યો

તારે સુત્રા માટે ૭ ઓરડા છે તે તુ છુવી ૧૫ તેમ નથી કાગળકે પહેલ માટે તે એ કબજ ઓરડો છે અને તેનુ બાગણું બાગર દાસ સામે ૮ છે ત ઓરડો ખાસ મોઝા ૧૨ મ્પુમે માટે ૮ હુ ઊપચાગમાં લઈતુ

તેવા ઓરડો ૧૫મેળ લેવાતુ માન આપના વાગર મને તમે ધારોછો તેને માટે હુ તમારો બિપાર મપ્પુહુ

૮ રમ લજીહુ અને તને શાત નિમ્ન બાપે એમ દી છુ છુ

આ શ હો રિમન સામે બોનતા ગુનામસિદ્ધ પાછો વળી ઓરડા બદાર ની બ્યો અને તે ૧૨ બધ ક્યુ તરફે તે તરફ કાન માડ્યા તો બદાર સાકળ વસાતા સામળી એટલે જોકે બારીને રસ્તે કોઠની દીવાન કુદાવી નાસી છુવા તેનો ધરાય ન હોત તોપણ આ તરફથી તો છુગતાનો સબબ નથી એવી તેની ખાતરી થઇ એ પગને માટે તેને બધ ૨ ગુરમો થઈ આ રો પશુ શાત થવાની તર જણાતા તેણે પોતાની વૃત્તિએને અકુશમાં આપી પછી એ કદાપિ વાચસેદ લજીહુ ૭ હાથે સીડીની બાહુની લાખાની ચીપ મળ્યુત પડી તેદો બરે લી સીડી એ વા લાખ્યો

એક—બે—ત્રણ—ચાર—અને તેજ ક્રમે બાક સુધી તેણે ગણા—બધ કર રીતે નાશ કરી રક થઇ પડે એવી બુનની સબબતા ન થાય તેની ખાતરીને માટે તેણે ધણીજ સમાધાની અને સાધા સીધી બાર સુધી ગણ્યા પછી તેરમુ પગથીજ—બધ કર તેરમુ પગથીયું—
અપૂણુ

શ્રી અંબિકા વિજય

(૨૨૨ પુનમે બ્હાર પડે છે)

પુસ્તક ૮ મુ.

કારતિક, પુર્ણિમા, ૧૯૬૭

અંક ૪ થો

આનંદ લહરી

(શ્રી મચ્છકરાચાર્ય પ્રાસિતા)

ચિત્તારિણી ઘૃતમ્

ભવાનિ સ્તોતુ ત્વા પ્રમવતિ ચતુર્ભિર્ન વદને
પ્રજાનામીશાન સ્ત્રિપુરમથન પચભિરપિ
ન પદ્ભિ સેનાનીર્દશશતમુલ્લેરપ્યહિપતિ
સ્તદાન્યેષા કેષા કથય કથમસ્મિન્નવસર ?

॥ હે ભવાનિ પ્રજાના અધિપતિ — બ્રહ્મા ચાર મુખે કરીને, ત્રિપુરાસુગ્તા નાશકરનાર —
શકર પાંચ મુખે કરીને દેવોના સેનાધિપતિ — કાલિદાસ છ મુખે મરીને અને અપાધિરાજ
શેનાનાશયજ્ઞ હનર મુખે કરીને તમારી શ્રુતિ પ્રવાને શક્તિમાન નથી, તો કહેા વા ! ! !
આ બાગતમા બીજા — આધારણ કાલ પુરોને અવકાશ મળી શકે ? ૧

ઘૃતક્ષીરદ્રાક્ષામધુમધુરિમાકેરપિ પદૈ-
ર્વિશિષ્યાનારયેયો ભવતિ રસનામાત્રવિપય
તથા તે સૌદર્ય પરમશિવદ્વમાત્રવિપય
કથકાર બ્રૂમ સકલ્લનિગમાગોચરગુણે - ૨

સર્વ-વેદોથી વધુ જ્ઞાતા મુણિ અગણ્ય છે, એવા હે વેદો ! તમારી વાણી, ધી, દુષ્ટ શક્તિ
અને અવની મીઠામ જેવા વાણે નડે વિશેષલો આપોને પણ વણવી સમજી, તેવી, નથી, તે
મળ તમારું સૌદર્ય — રૂપ પણ મુખહુ પુરુષોનો દષ્ટિ વિષય છે તો તમારો વાણી તથા રૂપ
ને અમે (અમાની) કેમ મરીને વણવી શકીએ ? ૨

મુલે તે તાવૂલ નયનયુગુલે કજ્જલકલા
લલાટે કાશ્મીર વિલસતિ ગલે મૌલિકલતા
સ્ફુરત્તાચી રાટી પૃથુકટિતટે હાટકમયી
મજામસ્ત્રા ગોરિં નગપતિકિશોરીમવિરતમ્

હે જગદામા ! તમામ મુખમા તામુત — પાનમીડી રોમે છે બ ને ગેરામા કલ્પલક્ષ-
યા — કાશ્મીરોમાય રા મનોહર લાગે બાતપ્રદેશમા કેમરીપીળ માગી રહીએ ગળામા મોની
મોહાર રમણી રજાએ મોટા કમીરદેશ બપર ચગડતા સુચર્યતા કોરો સાથે જરીઆની
સાડી શોભી રહી છે એવા દિખાવવાના પુત્રી હે મરે ! આપને અને [મજામસ્ત્રા] અદર્શ
ઉપાખ્યએ બોલે ૩

વિરાજન્મન્દારદ્રુમકુસુમહારસ્તનતટી
નદદ્વીણાનાદશ્રવણવિલસત્કુण्डलगुणा
નતાઙ્ગી માતઙ્ગી* રુચિરગતિમઙ્ગી ભગવતી
સતી ગન્મ્મોરન્મ્મોરુહચટુલનહુર્વિજયતે ૪

જેણીને વલ્લભગ દેવરક્ષના પુણીના હારી નિર્મલિત છે, (ખોળામા રાખેવ) વીણાના
દના તવણને માટે જેણીના કુદળની સાકળી શોભીત્તીએ જેણીના અગામય નમેલ છે
જેણીએ બીધીરૂપ ધરેલ છે જેણીની ચાનવાની હા મનોહર છે જેણીના નેત્રો કમળ જેવા
મનોહર છે એવા મહેશ્વરના સમર્થ સતી દેવી જપડતા રહે ૪

નદીનાર્કન્નાજન્મણિકનકમુખાપરિકરે—
ર્વતાઙ્ગી સારઙ્ગીરુચિરનયનાગીકૃતગિવા
તલિત્પીતા પીતામ્બરલલિતમઙ્ગીરસુભગા
મમાડપર્ણા પૂર્ણા નિરવધિસુલ્લેરસ્તુ સુમુલ્લી ૫

જેણીએ જિલ્લપામતા સુવના જેવા ચળકતા મણિઓની જડિત સુમુલ્લીના અલકારોના
સમૂહવડે શરીરો સજ્જારેલ છે જેણીએ મુખીના જેવા મનોહર નેત્રોથી ચકરને આધીન

* માતઙ્ગી — તપશ્વરુપ રતા ચકરને ધરવા માટે જગદામા માતઙ્ગીરુપ — બી
જેણી — બીધી થયેલ હતા.

કર્ણ છે વંજનાની મારક પીળા પીતાબર અને ઉમદા આકરથી મનોહર આકૃતિ વાગત નિ
રવધિ સુખોથી પૂર્ણ અપર્યાપ્ત — પાર્વતીદેવી માતા ઊપર પ્રસન્ન મુખવાળા થાયો ૫

હિમાદ્રે સન્મૂતા સુલલિતકરે- પલ્લવયુતા
સુપુષ્પા મુક્તાભિર્મરકલિતા ચાલકભરે
કૃતસ્થાણુસ્થાણા કુચફલનતા સૂક્તિસરસા
રુજા હૃત્રી ગત્રી પિલસતિ ચિદાનન્દલતિકાદ

અહીંઆ કવિ હતા રૂપમા દેહીતુ ૨૫૫ બતાવેછે

દિમાનવથી હત્યનથયેલી સુદર હરતવડે પલ્લવાળી મોતીઓવડે સુદરમુખવાળી, અ
મોહાવડે ખમગવાળી ચિવરપરફે ચડેલી જ્વલનરૂપથી નમેલી કીતમવાણીથી સરસા — લી
લી રોજીની (સસારપીરોગીની) નાચ કરનારી ચંદનચક્રિત્રાળી ચિદાનંદથી વેલડી
શોભી રહીછે ૬

દેવી તત્ત્વ દીવાકર

ચતુર્થ રચિત

(સંદેશ — ગત કથી ચાતુ)

પછી ગોપાકતા સ્વામી જે સુખનાળા સુખના સાના છીતમાથી અગ્રજી નાળાઓએ
કમળ થતા તે ગોરાળા માંમે અરંગા, તેજ રક ગુણ બળ અને પગદમથી કૃષ્ણ જેવાજ
મયા અને કૃષ્ણ પાર પડુ કરતા હાળા રાજાના અંગના રૂવાગ્યોના છીતમાથી રિષ જે
હનાળી રાધા સરખી / અને મિથ્ય ચોનાવાળી ગોપકન્યાઓ કમળ મર્ધ એમરાળી રાધાની
રાખીઓ થા અને પ્રાદુર્યુ આપો લીરે પિરતર સતાન રંગ પિત્ત રહી નેઓ મન ગોસોકમા
ચમેજી સીદાર કરતા હાળા

એ સમજાઈ થીકુચની હૃદ દેવતારૂપ પરમાત્મા ની સનાનન ગાય મંદિર દુર્ગારે પ્રમટ
થયા કી । કરનારા ના ૧૧થી, ૬૫થી સરળા શક્તિઓ રૂપ, સંગતિ તથા વ્યતિ પ્રહા ની જુ
દિની અધિગતા દેહીઓના ખી / રૂપ બોરે ને ત્યા અત્યત પરિપુષ્પ એ દુર્ગા દેહી લક્ષ્મી સન
રમતી ની પડે રધાના અગાળાગ રૂપ નથી ખજ નાલાગ મૂત પ્રકૃતીનાગ પૂર્ણવતાર રૂપ છ
એ દુર્ગાને વર્ષે તપાવતા સેના સમ્યો એ પ્રમા કરેગ મુર્ચ્છિત જેવી હ સુખ કમળ મ
રહાસ્ય વીમુચિત છ હાળરે મૂળ ધારણ કરીછે આગે અગ્નિ વચો મૂલ્ય કાલા છે નેર
પ્રજુ છે અગેવી ધોરેતા વચો પડેરયા છે અને મનાતા આતુરતાથી રજુગાયવા છે

* અપર્યાપ્ત — કન્યા અપર્યાપ્ત પાર્વતી તપસવતુ ના હતા તે વખત રથોના ખૂંચી
એલ સુધા પાદ પલ્લ મોહનમાં સેના નહતા ત્યારથી નમનુ નામ અપર્યાપ્ત પડેલુ છ.

સાગી સ્ત્રીઓ એના, અશોધી અને અશોની પ્રાગ્જાતી તપ્ત થયેલી છે જગતમા હોવા
સા લોકો એની માયાથી મોહ, પામેલા છે કામનાવાળા ગુરુથ લોકો એજ સમગ્ર અ
શ્વ આપે છે બધુએને શ્રીકૃષ્ણી બળિ પણ એજ આપે છે તેમજ મુમુક્ષુએને મોક્ષ અને
મુખની મન્દાવાગ્યોને સુખ આપનારા એજ છે લક્ષ્મીકા પછ એ / છે સ્વમમા રમ
લક્ષ્મીરૂપે ધરેલા ગુરુલક્ષ્મીકાપે તપસ્વિઓમા તપસ્વીરૂપે અને નામઓમા રાગલક્ષ્મીકાપે એ
જ રહેલા છે અગ્નિમા દાહકાગ્નિ સ્વર્ગમા વદમા શોભા અને પામા કાનિરૂપ પણ
એ / છે શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મામા સમગ્રી શક્તિરૂપ પણ એજ રહે ॥ છે આત્મા એને લીધે ત
કિવાળ છે એ જગત પણ એને લીધે / શક્તિનાર છે એ / દુર્ગા સસારરૂપી વૃક્ષના
ખીજ રા સાતત્ય ત્રિયતિ રૂપ બુદ્ધિરૂપ અને ફગર છે મુક્ષા પિપાસા યા નિ । ત
। કામા પ્રતિ શાંતિ લ મ તુષ્ટ પુષ્ટિ પ્રાપ્તિ અને કાર્ત આદિ પશુ એમનાજ રૂપ છે
એ દુર્ગાદેવી સવળા ધર્મર શ્રીકૃષ્ણના વખાણુ મરીને તેમની પાસે ઉભા થા ગવિ ના રાગિ
શ્રીકૃષ્ણ એમને તલતું સિદ્ધાસા આપ્યુ તે ઉપર દુર્ગાદેવી વીરાજમાન થયા

। એ સમયમાં પોતાની સ્ત્રી ગાનત્રી મદન ચાર મોહા । નાગા બ્રહ્મા શ્રી કૃષ્ણના નાજી
મગમારી ની બા કમડુને ધરનામ રોભાવમાન તપસ્વી નાનીયોમા ઉત્તમ અને અનતે
જથી દોષમાન એ બ્રહ્મા પોતાના ચાથે મુખથી બે ભુગવગા શ્રી કૃષ્ણની સ્તુતી કરવા ના
ગ્યા તે સમયે બ્રહ્માની સાથે સગમયા એ ૨ ના સગમી મતિવાળા અગ્નિથી વાવાવડા
વસા પહેરનારા ગતુપગોથી સુરોમિત અને બદ્ધ રૂપામાં માયની દેવી મવના મગજરૂપ
શ્રીકૃષ્ણની સ્તુતી મરીને પોતાના સ્વામીની સાથે ત્રીનીપુવક શ્રી કૃષ્ણની સાથે ત્રીનીપુવક શ્રી
કૃષ્ણની સાથે રક્ષના રમણીર મિદાસન ઉપ બેઠા એ મર્મયે શ્રી કૃષ્ણના ૭ રૂપ ચયા તમા
ને ૧૫ અગ કતું તે મદા ૧ રૂપ, ચયુ અને જમણુ અગ નાધાના પત્ની શ્રી કૃષ્ણ કયે ૩

મદાવેવનો વર્ણ સુદ સ્વર્ગમા ૭૦૦ છે ૨૫૦ મો કરોડ મૂર્તિના જેવી છે ત્રિશુભ અને
પૈથ ધરતા છે વારના ચમ રૂપી ૨૫૦ પહેલના છે ૧૬૦૦ તપાવેલા મોના સરખી છે શ્રી
યે મોગી જ્યા ધરેલી છે ગોમા બગમરૂપી મધુગાર ધરેલા છે મુખમા ચદ્રમા છે સમય
પર નગ પશુ રહે છે ૬૬ રાગન કે સર્વરૂપી મુરજો પહેરે છે જમણા હાથમા ગર ૧૦ જા
પથી આમળા વગેરે અને પામે મેળાની વચ્ચ અને માયા બીજ આ મેળોનો જા
કયા કરે છે એ મદાદેવ સત સ્વરૂપ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માની સ્તુતિ કરીને તેમની પાસે રાના
મ ર મિદાસન જીર બેઠા પડી શ્રીકૃષ્ણ બ્રહ્માવતે મદાદેવન દુર્ગાદેવી આપ્યા શ્રીકૃષ્ણ ૬
જે નક્ષત્રે પણ ગારનાર છે તેમની સાથે અમેદેવે ૧૦ મદાવેવનું મત્તવન નામ કરેલા
એ

૧૫૦ રાધાએ જે ધાર પાતાનો નાગ જગમ દેહી દોષો હતો તે સમય પ્રાતઃ
તાતે છુટ્ટુ છડાના મધ્યમા સો કરો નાના સરખી મતિવાળા એક જાગકા જેવામા
આ પો પીતા અને માતાએ છોડી દોષેલો અખથી પીપલા અગે રાગપાનથી છુટી રહે
એવો એ જાગક અનાથ હોવાથી જગના મધ્યમા રાગે રાગે બદ્ધ રાવા કુમરો એ ચેતે
અખેષ્ય બ્રહ્મારોમે અધિપાન હોવા છતાં એવી ફરેલા સમી અનાયની પી કોમે એવો

જાગે. પગાણુ જેમ મધના સૂખ પામે તે પગ આ ત સુખ છે, તેમ સવળા સુખ પ
 દાયોથી પણ અત્યંત સુખ એ મદા વીતર નામનો બાગરૂપ દેવ 'મને કાણુ પાગરો એમ
 વીચાર કરના, સાગ્રો વાપાથી કલ્પ થયેલા એ વીરાટના કૃષ્ણ પરમાત્માની શક્તિનો મોતમે
 બાગ રહો છે એજ સવ જનનો આપાર છે અને મદારિષ્ણુ કહેલા છે એના પ્રત્યેક ર
 સાગ્રોના છીંખા તથા મદાડો રહ્યા છે એ બ્રહ્માડો કેના છે એવી નીશિત સખ્યા
 દેરાને કૃષ્ણ પણ મમથ યા પૃથ્વી ને રહેલી ગતી કબોએલી સખ્યા કલ્પ - થઈ શકે
 પણ એ વિરાટની આદર રહેના મુર બ્રહ્માડોની મો બ્રહ્મા વિષ્ણુ ત્યાં સિંહ વિગેરેની સખ્યા
 કદી પણ થઈ શકે એમ નથી કુ બ્રહ્માડોની પણ સખ્યા થઈ સખ્યા નથી ત્યારે તે પ્રાણે
 બ્રહ્માડમા રેના બ્રહ્મા વિષ્ણુ મો સિંહ વિગેરેની સખ્યા તો કમજ થઈ શકે પ્રાણથી
 મહાલોક સુધીને જાગ બ્રહ્મા કહેના છે બ્રહ્મણી જીવર વૈકુલ લોક તે બ્રહ્મણી બ્રહ્મા
 ન છે વૈકુલથી ઉપર પચામ કોરોડે વળતને જોવા છે એ લોક કાશુની રેડે પ્રાકૃત નીલ
 ધતા સુધી વિત્ય અને સત્ત્વ છે પૃથ્વીના મનો માન સમુદ્ર અને ઓગણીયાસ ઉપર
 છે પવેનો અને વનો તો અનન્ય છે પૃથ્વીની ઉમે બ્રહ્મગે સહીત માન દેવતાક છે અને
 પૃથ્વીથી નીચે માન પાતા છે એવીરીત બ્રહ્મા ની ચના છે પૃથ્વીથી ઉમે મોન તોડમા
 ૧ જુતા ૨ જુરલાક ૩ જુરલાક ૪ જાલાક ૫ તપોલો ૬ સત્ત્વલો અને ૭ બ્રહ્માલો
 એ ગીત એક બાં યો ઉપર જીવર છે આ રખાલો બ્રહ્મણી બ્રહ્મા અને બ્રહ્માડોની આ
 ને માં છે તે અપ્પુ બનેલું છે બ્રહ્મા નો વિનાય થતા મર્ષ રોકનો વીનાય થઈ જાય છે
 મર્ષા નો અદ્વન ને પચાલો છે તે તે મધ્ય જળના પરોગની પેઠે અનિત્ય છે વૈકુ
 લોક અને ગોલોક કલ્પેલા સવદા અક્રીમ અને નીત્ય કહેવાય છે તેઓ પણ પ્રાકૃત રૂપ
 મળ સુધીને એક મનરિગટના પ્રત્યે જગતના છીંકામા મળાગે રહ્યા છે એવો નીશય છે
 એ બ્રહ્માડોના સખ્યાને કષ્ણ પણ જળતા નથી ત્યારે જીનનોના વાનજ ની કચીર પ્રત્યે
 બ્રહ્માડોમા પચા વિ અને શિવ આદી તલ મોડ દેવતા તો કેવા છે દીશાઓના મ્યાથી
 વીશ્વામ નમત્રે શ્રદ્ધાક પૃથ્વીનાના ચાં જો પૃથ્વીની નીચેના પ્રાણેકા અને સત્ત્વ
 જગત્ એ કસ્ટુ બ્રહ્માડમા અનર્ગલ છે પછી એ મદાવીરા નામના બાગરૂ જીવુ ને
 યુ તથા પેલાના રથી તીજા ઇલાનો અદર પણ જોઈું તો ત્યાં માત્ર શુન્યજ નેવામાં આ
 બુ આમ થતા જુઓ મથેતો એ બાગક મીતામા પચો મો વારવાર તા સાગ્રો પ
 છી રૂં કમતા સર્ગોગી લીરે માં ઇસ્ટ છે એ જાન તામ થતા તે બાગરૂ ૧૨૫ પુરુષ
 મીકાણુનું ચાન કરના સાગ્રો પાન કરતા તેને બ્રહ્મજોનીરૂપ મીકાણુનું દ્યન થઈ પેલા
 ૭ દીવ્ય કર તાર તે ઉપર ને જો તે પુરુષ રાજપાથી દમવા સાગ્રો પછી મીકાણે તે
 વંદાન આપું કે 'દેવતા' જુ પ્રાણ થતા સુધી જુવ તથા આગી રહી, જનના
 અસખ્ય બ્રહ્માડોના રાજરૂપે મો મુગી સમાનતા મગાનાયા નીચામ નીતય, સધળા
 એ વરદાન દનાર અને જરા મુલ રોગ, શોક તથા પીડા વીગેરેના રહીત થા ' આમ
 કહીને મીકાણે તેના કાનમા વેદના જીવન અગરૂ, ૩૦ કૃષ્ણાય સ્વાહા એવા ૭ અર્ચ
 સાગ્રો મદામનો વજ્રાગ નય કો.

આ પ્રમાણે ગ્રીષ્મનો ઉપરેશ કર્યા પછી શ્રીકૃષ્ણે તે મહાવીરાઓનો નીચે પ્રમાણે આદા
ર કરાવ્યો. પ્રત્યેક પ્રજાગણા વખતે જનને કોઈ નૈવેદ્ય કરે તેના સોળમો ભાગ વૈકુંઠરાસી
નાર ભુજવાયા લીરણના અને પદર ભાગ એ મહાવીરાઓના હરા પા પોને બે ભુજવાયા
યા કમ્બુ કે જે નીચણ અને પરીપૂજ આપ્યા રૂપે તે મહા તૃષ્ણા દોરવાને કાલે તેમને નવે
થતું હાથ પ્રયોજન નહોતું. માલુમ જે ૭ નૈવેદ્ય આપેછે તે સઘણ વૈકુંઠના અધિપતિ ચિષ્ણુ
અને મહાવીરાદ આમ જાયછે.

શ્રી કૃષ્ણે જિતંગ મન આપીને વળા પછુ તેને કહ્યું કે, તને ખીનું, પછુ જે વરદાન જે
મનું હોય તે કહે એ પ્રમાણે શ્રી કૃષ્ણનું વચન સાંભળી એ બલક ૩૫ મહાવીરાદ એકલા
કે 'મારું આયુષ્ય ઘણાગ્રાન્ત હોય અથવા ઘણુ લાંબુ હોય પછુ તે ભાંજીથી હોય ત્યાં શુ
ધી મને તમારા અણીપિંદમા અતિથાગ વાકીની પ્રાપ્ત થાઓ. આ લોકમા જેને તમારી બક્તી
હોય તે સર્વદા જીવનમુક્તજ છે. આજે જે મુખ તમારી વાકીથી રહીત હોય તે જીવતો જ્યાં
પછુ મુલેલોજ છે. શરીરમા જ્યાં મુખી આત્મા છે ત્યાં મુખી શક્તિ રહેજે આત્મા મયા પછી
સઘળી શક્તીઓ પોતાની એકે જાતી રહેછે. હે શ્રી કૃષ્ણ! વાકીથી પર રવેચ્છામય સવર્ણ
આગે સનાતન અને બ્રહ્મ જોતી રૂ. તે આ મઠ તમે છે.'

એ બાગક એટલું જોઈતે બધ પ તા શ્રી કૃષ્ણે તેને મધુર વાણીથી નિવૃત્ત આપ્યો કે
હે પુત્ર! તું ધણુ કાળ મુખી સ્થીર રહે અને જેવા દુઃખ તેવોજ થા. કુદ્ર બ્રહ્માડોના અનેક
બ્રહ્માડોનો નાશ થતા પછુ તારે નાશ થશે નહીં. તું પોતાના અશોધી પ્રતેક કુદ્ર બ્રહ્માડોમા
કુન્વીરોત થા (આ ઉપરથી જણાયછે કે આ મહાવીરાદ આ ૩૫ કુદ્ર બ્રહ્માડોમા રહેલા કુ
ન્વીરોના સમટી અધીપતી છે) અને તારા નાશીકમગમાંથી જગતને મજનનાર ખીન સલા
પછુ જિતયજ થશે સદૈર્ઘ્યેના સદાર કરવાને વારતે ત્યેક બ્રહ્માડમા સીતના અથ રૂપે બ્રહ્માના
લલાટમાંથી અગ્નીઆર રૂ. ઉત્પન્ન થશે એઓમા એક કાલામી રૂ. સઘળા જગતનો સદાર કે
કરશે વીજ્યોના ભોગનામા વીષ્ણુ પછુ પોતાના કુ અશોધી પ્રતેક બ્રહ્માડોતુ રૂ.દાણુ પ્રનાગ
કુદ્ર વીષ્ણુઓ રૂ. થશે. માગ વરદાનથી તને મારી બખીનીર તર રહેશે તું પાનના ન
જાવથી કુદ્ર આકાતીવાવા મને અને મારા વક્ષ રથલમા રહેલી તારી કુદ્ર માને નીર તર
દેખીશ હે પુત્ર! તું બાદી રહેજે અને કું જોલોકમા જાવ.

આમ કહીને શ્રી કૃષ્ણ તુરંત અવદહાન થઈ મયા તેમણે પોતાના સોહમા જાળને સદી કે
ગવામા સમય બ્રહ્માને આ મદાર કરવા સમર્થ થકરને કહ્યું કે, હે પુત્ર! તે નાશીકમ
માંથી ઉત્પન્ન થયેલા બ્રહ્મા સદી કરવાને વારતે તમે મહાવીરાઓના રૂવાડોઓના હિલોમા રહેલા
પ્રત્યેક બ્રહ્માડોમા રહેનારો કુ વિરરાના નાશીકમગમાંથી કુદ્ર બ્રહ્મારૂપે જિતન થતે હે મહા
દેવ! તમે પછુ તમો અને મહાવીરાદના રૂવાડોઓના છી. આ પ્રત્યેક કુ બ્રહ્માડોમા રહેના
ગ અનેક કુદ્ર બ્રહ્માઓના લલાટોમાંથી કુદ્ર, રૂ.વરૂપે, ઉત્પન્ન થતે અને ધણુ કાળ મુખી તપ
જાએ.

આ પ્રમાણે આવી કરીને શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન સુખ રહ્યા પછી કલ્યાણ આપનારા બ્રહ્મા
અને શીવ તેમને પ્રણામ કરીને ત્યાંથી ગયા શ્રી કૃષ્ણે જેમ બ્રહ્મા તથા શીવને કહ્યું તેમજ
ચાર સુભવાના વીર્યને પછી જન્મતના પાતનને વારતે પ્રત્યેક બ્રહ્માદેવોમાં બીજ બીજ સુદ્ર ર
યે ઉત્તમ થનાની પ્રેરણા કરી હવે મહાવીરસદ પોતાના અસથી બ્રહ્મા ના જલમ્મ નોખનાખ
સુદ્ર વીરાટરૂપે થયા કે જે વીર્યમા બ્યાપક જલશાયી નાગવધુ કદેરાયછ એ નારાયણ સ્વામ,
જીરાન, પીલા વચ્ચેને ધગનાર અને મેદહાસયથી રોજના મુખનારા છે એમના નાભીકર્મવમ્મ
થી સુદ્ર બ્રહ્મા ઉત્તમ થયા એ બ્રહ્મા કમલના નાભમા લાખ યુગો સુધી રૂપા પશુ તેમને તે
નામનો અત જડપો રહી

સુદ્ર વિગટની નાભિમાંથી જન્મત થયેલા કમળના નાગનો અત નહી આપના બ્રહ્માને સ્ત્રી
તા ઉત્તમ થઇ પછી તેમણે પાછા પોતાના સ્થાનકમા આવીને કૃષ્ણના ચણાવિંદુ ધ્યાન કર્યું
ધ્યાના પ્રભાવથી તેમને દિવ્ય ચક્ષુ પ્રાપ્ત થયા બ્રહ્માડ ગોળમાં જળની રાખામ સુતેલા સુદ્ર
વીરાટનું જેના રૂપા ઓના છીદ્રોમાથી એક બ્રહ્માડો ગલાછે એવા મહાવીરાટનું તેના પીતાશ્રી કૃષ્ણનું
જોડોકનું અને સ્ત્રી રહેનારા ગોરાલીઆ તથા ગાંધીઓનું પશુ દસન થયું શ્રી કૃષ્ણની સ્મૃતી
કરી વરદા મેળવીને બ્રહ્માએ સંદિ કરી બ્રહ્માના મનમાંથી સનક આદિ પુત્રો ઉત્તમ થયા
તે પછી શીવ તા અસદ્ય અગીઆર રૂદ્રો પશુ જન્મત થયા સુદ્રવીગટના વાગમાગમરૂપી લો
હનું રક્ષણ કરનારા ચતુર્ભુજ વીર્યુ જન્મત થયા અને તે સ્વેતોત્તમા રહ્યા સુદ્રવીગટના ના
ભિકમળમા થયેલા સુદ્ર બ્રહ્માએ સ્વર્ગ મુલમેક, પાતાલ તથા સમરાચર ત્રેલોકવરૂપ જગત સ
ખ્ય મહાવીરાટના રૂપાગના છીદ્રોમા જે અતત સુદ્ર બ્રહ્માડો રહ્યાછે તેઓમાં પ્રત્યેક બ્રહ્માડમા
આ પ્રમાણે સુદ્રવિરાટ સુદ્ર બ્રહ્મા, સુદ્ર વીર્ય અને સુદ્ર શિવ વિમરેની રચનાઓ થાય છે

અપુષા

વાણી વિલાસ

(ગતોકથી ચાલુ)

અંકબરજનક વસતવરને જોડ્યા કે આજતો પાછો કનિનુવિલાસ હીક ચાલ્યો ફાજદારી
કાઈ તપાસાયું અને તેની નેડે બિન્દોળાના મુરજની કવીના થઇ જગનાધરાવ, હવે એ વીધે
તમે પશુ કામ કરૂં કરો કે સમાખરખાલ કરીએ

જગમાય પડીત કવીતા રચેછે એટલામા તે દીવસની સજીકત સુરી કરવાની અપુષા રચમ
પોતાના મુનથીને તાજીદ કરી, અને ધમકાઓ કે હું સખાલુડું તે સખતા આજ કેમ આટ
લી વોર લગડોછ તેજે ફણુકે હમરની, ફાગનુમો પાણી નાખી નાખીને યાકયો પછ આ તા
વને લીધે આવી ચડાજ જલપછે આ ગરજનો અનાજ ખાસાદને કાને ગયો તેથી પુછ્યું કે

પ્રેમી સાહેબ શુ હવે જગત્માં બેસી ઉઠ્યા કે મહારાજ એ વાતનો ખુલાસો મારી કવીતા
મા નીવરો એમ કહી નીચે પ્રમાણે કહ્યું

‘હર્ષ અર્ધદે અર્કકો ॥ નરધર્મિષ્ઠ પ્રમાત

તપે દુપો’રે તવસવી ॥ દરિયા અરુદુઆત

જે ધર્મસુદિવાળા માણસો છે તેનો પ્રમાતમાજ હરખથી સુરને અધ્યાત્મ દેહે પણ એના
ચોક્કસ હોય છે ધર્માખરા તો બપોરે સુરજ તપીને જગત્માં લેખની પાસે પાણી ગમવે છે ત્યારે
જ આપે છે—પછી ને દરીયા હોય દુઆત મતલમ ધનવાન માણસને આપતુ મળતું નથી
અને તેના પાસે લેવાને માટે જગત્માં દરવો પડે છે માટે દશ વાની ચંદ્રેશ્વરી મહેસુલ
વસુંધર કરવાને અર્થે આ શ્રીમત શ્રીધાને કેદમાં મોકલવો પડ્યો હોય તો એમાં કાંઈ નવાઈ
નથી.

આ સાબળી બધી સમાનો દિવરજન થયા અને બાદશાહે કહ્યું કે આ શાખી મહારાજે
તો તારા પક્ષનો તાલાથ પણ ની આપ્યો ખીગન કહે મહારાજ નડોરને માટેનો ચોદ્ય
રત આ પ્રમાણે વતાવોથી પણ ચાલતું આવે છે

કવીએનો ખી ને મગાનડો પદેક દહાણ પછી થયો કેમકે એ દુઆત બાદશાહ બારી
ધમચર્યામાં સુધાયો નો એ ધર્મસબામાં પણ ખીરખ બાદશાહની હુકમને હજુરમાં
હોતા અને વખત લાગ એક બધાને હમાવતો તોપણ કવીતાવરગ કીધવવાની વિમત આ
ની નહી જગત્માં રેની વીરે જે સપળા વીરપદા કુશળ હતા તેનો ધમચર્યામાં રજે
ના હતા તેથી બાદશાહને આ કવિતા વિનોદનું મન થઈ આવું હતું

મળા મળ્યા પછી બાદશાહે કહ્યું કે તે દાસે જગત્માં બહુ સારો હુકો કલો હતો રેની
દમગાથી બોલી ઉઠ્યો કે એમાનું ‘હર્ષઅર્ધદેઅર્કકો’ એ ચરણતો મારા કાનમારખાજ
દેરે છે અને મણુ જાણે એમા જો ચમત્કાર છે તે કહી સંકાતું નથી બાદશાહે કહ્યું કે તારે
મને સરળા ગસમાચીઓ મળી એનો વિચાર કરો

પેતા નેવી—કવીએ કહ્યું કે મારી નજરમાં એમ આવે છે કે એમા જણ પાસનો ચડમરો
આ ગો છે તે કારણથી એ ચરણ મનોહર લાગે છે

રેનીએ કહ્યું કે એમતો નથી શબ્દના જોડવાથી કાંઈ આટલો રસ જામે નહી એતો
ખાજખેલ મહેવાય જોયોએ કહ્યું કે એ શા મારો શબ્દાવકારની પણ મજા લેતો છે રેની
હે એ ખુબ ખુર, તોપણ મગમગના અમગાથી તો ખાજક હોય તેજ ફીકે જોયોએ ની
વાંકને જગત્માં દીધા કે એમ હોય તો વિદ્વાનોએ અલગરમા શા, માટે ચલે છે

આ રીતે તકરાર વધી ત્યાં આવતી હતી પણ જગત્માં પડીત બોધવા કે આકાંક્ષા પ્ર
દા સમજ્યા કીવાય નહાંમાં શુ કામ વહેણા રેની કહે છે તેપણ ખરું છે અને જોયાવા કહે
છે તેપણ ખરું છે ખરૂ વીવાલંચળ એ છે કે અત્યંત રસની કીમતી હોયજ નહી અને તે છતાં કબ્દા
લકાર આ માટે કાંઈ શોભાવે છે એ પ્રમત્ત વીવેચનકેરણુ જોયોએ આ સાંભળી બપાને જોયુ

કે વીવાદચળતો ખરેખરે એવો છે. પણ મમાધાન 'શુ તે કોઈને' શું નહીં જગન્નાથ પરીતો
આટલું કહી જણી જોઈનેજ સુખ જોઈ હતા જાદગાહે ખીં જમને દહુ કે તું મમ કાઈ આ
વિરે જોસતો નથી

બીજમલ બોલ્યો — મહારાજ હું શાસ્ત્રખાત્રમાતો કાંઈ જાણું સમજતો નથી પણ જો અ
હા અને માફ લાગે છે તેવું કાણું મારા મનમાં તો એ છે કે, "हृत्स्वस्वदेवकौ" એવી ત્રી
પુટપાસ સામગતાજ જાહજો ત્રણ અર્ધ આપે છે તે મારી આખે દેખાતું જુવે છે

જગન્નાથે કહ્યું શાગમ મગરી ખીરજન તુતો હસનામાં અને સફળ જાણીને બોલે છે પ
ત્ર એવો ગજાલ મરના શાસ્ત્રવું હાલ છે પૃથ્વીપતે રમી રમી રહે છે તેમજ અજમમના અમકા
રા જાતે કાઈ મનના નથી અને તેથી પ્રાણક શીરાય કાંઈપણ રીકે નહીં, પરંતુ જ્યારે તે ગ
ની ધ્વની જાપથી કાંઈ ઓર્થની વ્યવસ્થા નીમળ સારે તે રમ્ય કારણ થઈ પડે ઘણા મા
ણસ એવી વ્યવસ્થા સ્પષ્ટ સમજી શકતા નથી તોપણ તેના અતઃમા કાંઈ એવો આમામ પ
ડે છે અને તેથી એવે આનંદાધ્યાય છે જે 'શુ ની ધ્વનીમાં મન વ્યવસ્થા રહેલી નથી તે મા
ન જાગ્યેલજ છે એવો કારણથી એકે કહીની જ અમકાથી વીદ્યાર્થી રીકે અને બીજાની જ
અમકા એની હોય છે તે સામગી 'હૃસ્વ' આવે છે શ્રી ૧૮ કાર સારા જો ને નકારો કયો એ
આગખગા જાહુ ખારીક પુલિતું મમ પડે છે અને તેથી ગામડીખાઓ તો ચોર ચમ્પા મમ્મા
વધારે મેળવેલા હોય તો તો જોઈનેજ વધારે રાજ થાય છે

આ પ્રમાણે જગન્નાથ પડીત ક્યાપ્પમાન કરે છે એટલામાં આમરમા લાંબા ચડી જાહુ
અને ચોમેર ધનધોરિ યજ્ઞ રહ્યું 'આ' જોઈ સધજાના મન ગજા થયા, ક્રમ્પે 'દિનાજો જાહે ચો
ગાસુ જોડું હતું અને લોકો કપરના, વરસાદની, શીઠર કરતા હતા સધજાના હરખથી આમરમા
શ્રી જોના લાગ્યા જાદગાહે કહ્યું કે 'શ્રી', તું કાંઈ આ પ્રસંગને અનુસરતી કવીતા મે રમીતું
અતઃકરણ આ અધરખીતા જોખને ઉમરમ રહ્યું હતું અને તેથી તે નીચે પ્રમાણે બોલ્યો,

તૃપિત, ધરાકે શિર, ધરા અધર 'ઉઠાકે' આન

સાગર ક્ષારા કર, સિઠા, ધન્ય ધની મગવાન

માનાથ — આખી પૃથ્વી તથાતર, થમને પાણી પાણી, મગી રહી હતી, તેથી, પરમેશ્વરે અધ
ર જાણીને તેના મામા ઉપર દરીયાનીજ સાક્ષીને મોકલ્યા, અને, વળી ત, ખારો હતો તેને મી
કમો ધન્ય છે સેના મહાદેવાણુ ધણી ધર્મચરનો

જાદગાહ બોલ્યા કે 'શ્રી'એ જાહુ મગેની વાત કહી ખીરજન કહે મહારાજ એ સાહીસના
જરસા વખાણું કરીયે તેટલા જોહાંએ એમા ને લુન્તે જોઈએ, પરંતુ અને મી જોનેમો
લામ રસ છે દર્યામાથી પાણી મીઠું થમને હવે સુ કે - ને મધરુ અધર આપણે મારે
આવીને લિતુ રહે છે એમા કાંઈ જોઈું નથી ખરી કવીતા ને અનુસરતી તે આતુજ નામ

ચતુર્વર્ગ પુરુષાર્થ શતક

ગતાઢી આધુ

દરિગીત ૭૬

૧ ધર્મ પત્રીરી—

પર પ્રાણુ રમણુ કાલુ જુદી રવાપી છે ૭ માનવે
તેવા પુરુષની જીવદયા અમૃતમગી શુભ આ ભવે
છે માનવજી નેહને એવા મુનિ મુખપી વરે
મહા પુણ્ય ૨૬ એકલ અદિ સા દોરતી ૨૫૨ પદે ૧૧

નાજી રક્ષણમા નવત નાજની મપણી દિવા
નથી વિશ્વમા વરતુ વિશે નાજથી આધિકી પ્રિયા
ને પ્રાણુને જે અભય આપે પુર પાગવાર છે
છે વત અદિ સા સિદ્ધ જી મુ સદગ જગ આધાર છે ૧૨

જીવગર સત્યે શોભતી નિદોરતા અ ગે સસે
એવી સરસ્વતી વદન કમળે નિલ ન્યા વાસો વસે
તે પુરુષ પ્રાણી માનવ છે જીવણુ રવાન વતાવતુ
આધાર અરનિ ઉદરણુ વર્ગી પાન મુથ આસાપતુ ૧૩

ઉપયોગિ યાચકને નહિ ચિત સદ્ય પેડે સાનવું
ઉદ્દેગ કલેસવું કરણુ એવું દ્રવ્ય તે છે સપ મનું
જુભાર સ્વાર્થસક્ત વર્ગી દોષો તણે બાર જે
અણુધર્મી સવ નન આદ્ર એવું શરીર પશુ નિ સાર છે ૧૪

જેની સકળ ક્રિયાવડે બહુ કુણ્ય એવો પ્રગટના
તે પુરુષર્થ સમગ્ર સુર સમગ્ર વદન તુલ્યતા
બન વૃદ્ધપર ઉપકારણ આશુ રણી શોભતું
છે શરીર જેવું એ પુરુષવું જીવન સારણે મળું ૧૫

અપૂર્ણ

૨ અર્થ પત્રીરી—

સદવાસ આરણુ ગેહિ વિટથી— શ્રીતિ નેરવાપી શ્રી,
શોધતલો વિશેષપ્રમ— મુલેવર્મા રૂપા ઠી

~ પાંચમી ૧૫૪ પ્રસેવરી ~ સાદુ પ્રસેવરી વિશેષ જોખન સામગ્રી

નિજરતિમા બજાળ ધરીને ત્યાગી મહામાનથી
ને લક્ષણે ધન નામનો છે સર્વ સમજે સાનથી ૧૧

સ પતિ ઉવાન જાળસિ ચન સમી'શુભ નીતિ છે
વન વ્યમન કેરુ સમુંમૂર્તન સવમે જે પ્રીતિ છે
મી' રક્ષણે શુભમત્ર દુર્જનસગ'લાગજ જાણવે,
ધનવનનસિને નાશકર આવરણ હીમ પ્રમાણુવે ૧૨

રતિ તાપ જીતિ શીત પેણુ કહી સહન જરિ ના થાયછે,
માર્ગે જતા જનની પ્રતિક્ષા ક્ષણસંખ્યાત્વે નુપાયછે
લજ્જાતણું અભિમાન વર્ગી નક્ષત્રચર્ચા આતવુ
ધન સમહે એ અતરાયો મુક્ત તેનાથી થવુ ૧૩

ખટુ કંદેશ જ્યાં ખટુ ધનતણી વિશેષ અભિચારા વમે
પરમુખ દક્ષિણ રાખવુ નિશાસની અદતા લશે
નદી વેગમાહિ પડેલ રૂગસમ ધન ભીપેક્ષા આદરે,
અવલ જતા એ સવ કર્મો જરર ધન હાની કરે ૧૪

દારિદ્રતાથી કુળ કુચગતો વળી અહ કારથી
દેવેકરી વિધાનુરુણ શીઘ્ર દુર્જને બહવારથી
મલીનાચરણથી ધનજ મશ આસરવથી ધન નાશ છે
વર્ગી રક પેરે માગનાથી સવ ગુણ નિભાશ છે ૧૫
અપૂર્ણ

૬ કામ—શ્રૂગાર પચીશી—

ધર્મી કરી સ્ત્રી નેનની કુરંગ વનમાહી વમે
મુવર્ણુ જનવા સીસમુ મુરેણ અનિમા ધમે
શુભ સાસથી લલિત મધ માનગ માથે ધુગ ભ,
પસમ થઈ પરમેશ એ આશર્ય ના ધમિત રે ૧૬

જલદી ધનરથી કમગમનો નાશકરતમા આગસ હિમ પડવા
જરાખર છે તહેવરોના કલિપત ભાવો બજવવા ન મોતરી, વ
પરજ, વાર મુક્ત તીથી નક્ષત્ર વીમુરેલી ચર્ચા પ્રમાણે આવવુ ન પા-
રક કુખ દક્ષિણ રાખવું એવેક દયાવા આસાળી કનેથી તો જ્યાં
લેવા ધારીશુ ત્યારે લક્ષ્ય કોરણુ જેતો આવજે વહ છે એવા વિશા
મનો અહ કાર રાખવે

પુણકુળ પ્રકુલ નવનો રાજ્ય છવ ગણાય છે ।
 વર્ણી મદદાસ પ્રભાત ચામર વાતપીઠ મણાય છે ।
 મદયતી માન પોષ દડ સુખાય આસન ચિન્દ છે ।
 રાજ્યે જયા દય સુખાય આ રાજ્યે વિદ્ય વિદ્યન છે । ૧૨
 પુર્ણ ચદ્ર વાસ મમ મુખ, મુખ કાંતિ શોભતી,
 પ્રમદ કમળની કુપળી વપુરાજ, નોરો છે અતી,
 રતિ રમમા આસકત સ્તનધન રેટ પનાકાર છે
 એવી મુ'વાપી સ્ત્રી શ્રેષ્ઠે તે જન ઝન વિદ્યાર છે । ૧૩

10/1/02

४ मोक्ष पचीसी—

જનવદ મોહન । ૪૧ આગાર ને તૃપ્ત નથી । ૧
નર સો । ૨ જવાના વસારા પાછા પામ્યા
છે નિપદ પામ્યા । ૩ આગાર ને તૃપ્ત નથી । ૪
સી નયન પામ્યા દર જવાના પાછા પામ્યા । ૫

— 422 —

આવકાર દાયક નોંધ

અત્રેના નામદાર ઠાકોર સાહેબ શ્રી જી ૧૨૨ નંબર ગંગા હાસ સુધી પોતાની ગણીતા થ પોતાના રાજકીય જ્ઞાનના વડા સામે શ્રી ૧ વના કુશળ નુપર પાસે રહી તાલ—
૧—૧૦ના રોજ પોતાના સ ગાવડ પધાતા અત્રી સુખમ પ્રેન તર થી તા ૨૦ના રોજ એક મેળાવડો કરી પોતાના ૬૫ ગાર જાનર રવા એક માનવપત્ર રવાના દાખડામાં તે નામદારને જીવાયત કરવામાં આણુ હતું અને તે માનવપત્રના જવાબ વાગતા તે નામદારે રૈયત ઉપરના કેટલા ગાજળી કરા માફ પાયા પોતાનું નેરો દીવા દર્શાવી આપ્યું હતું તે હજી ત જોકે કેટલાક આવાડી અને દલી પેપતમાં સપૂર્ણ વીગતે પ્રગટ થઇ ગઇ છેતા તેઓ નામદારની શ્રી શક્તિદેવી ત્રયે પોતાની કુશલેવી તરીકે અપૂર્વિમિત શ્રદ્ધા હોવાથી દેવીધર્મ સળખી આ મારી ૧૧ જોકે ગયા પશ્ચિના દેવીમક્ત તરીકે તેઓ નામદારના ઉદાર ગુણોની એ ગજાણુ અમારા આદકાણુ આપના મારે તેમજ પોતાનું મશરિ નામ અમાતા એસ સાચે જોના દેવાની પરવાનગી આપવામાં અને સારપછી પણ એસની જિનતીને માટે પોતાની સમા સિદ્ધ સમી કૃપા દિ પોગળવામાં અમારા ત્રયે તેઓ નામદારના ૭ જિપશરો છે તેની કૃતજ્ઞતા બતાવના માટે આ સદ્વિધ નેધ ધણાજ આનંદ સહ મેતા આનુદન વપના મગજમય હૃવસે તેઓજીની મશપ્રભાનો પ્રતીદીન અધીક જિત્તે હજી પે છીએ.

નામદાર ઠાકોર સાહેબનું સહયુક્તમ્ । જીવનવશિત્તે બાતે ફેરો બા વર્તના જોઈઃ બાકમા
આપી સુઘ આકારને તેઓ નામદાર થી વધારે પરિચિત કરવરે અમારી મનોબા છે અને હમ
રી તે મુદ્દા ગોઠવે એમ આશા છે
જોડીય

અડીટર

“विपनिर्वाह शिक्षा आपनाया यत्तु” मोह पामेल

કંચન કણ

મીઠા માણસની બાજણી વીરો આપણે તેની જગ્યાએ હોઈએ તો આપણને જેવું લાગે તે ઉપરથી મત બધાવો ન જોઈએ હંદરના દરમા આપણી નજરથી ગમેતેવું અપાડે જણાય પણ તે પ્રાપ્તિને તો પોતાનું રહેણાણ પુરતા અજવાળામાં જણાય છે

પ્રમાણી માણસ કંચરૂત સૃષ્ટિ માર્દવનો સરસમા સગસ નમુનો છે

બધા ધર્મ એ વાતમા એક ખીજાને મળતા આવે છે તે એ વાત એ કે પોતાના ધર્મના ગણાને પણ માનેરા અને સામાના ધર્મની ખરી વાતોને પણ ધિક્કારી

ઉઘોગ એ નસીબદેવીનો જમણો હાથ છે અને ક કસર એ ડાંગો હાથ છે

અવિચારીપણે મ્હોમાયી કાગી નાખેલ શબ્દ ચાર ઘોડાની બગીચી પણ પાછો આણી શકાતો નથી

એક ખરી કીમત અનેક અભિપ્રાયોને પ્હોચી વળે છે

આત્મારૂપ પાદકુ મુસ્લિમોરૂપી વાનાઝો ભાં ઉડીને અટવાય નહીં એટલામટિ તેના પર ઇશ્વરે ધૈર્ય રૂપી બાર (અંશીસોમા કાગળો દુઆનવાનો વેટ જેને કહેડે તે) નિર્માણ કરતો છે

અધિકાર મળ્યો અને પછી કોઈના ઉપર ઉપમાર ન થયો તો પછી તે શબ્દમાથી અનીકળી જઈ ત્હોને કપાળે બાકીનો અક્ષર ધિક્કાર રહી જાય છે

પાપ તથા કરજ કરનામા જે માણસ પ્રથમ સુખ માનતો, હશે તે કેવળ સુખ ખાતે છે કારણ કે તેનું પરીણામ મોટાઓને પણ હતપ્રાપ્ત કરે એવું ગુહન છે



સાહિત્ય

કવિત

શુદર શરીર હોય મહા રણધીર હોય,
વીર હોય મીમસો લરૈયા આઠો ચામકો,
ગરવા ગુમાન હોય વડો સાવધાન હોય,
સાન હોય સાહેવી પ્રતાપી પુજા ધામકો,
પઢત અમાન જૈપ મઘવા મહિપ હોય,
દીપ હોય વશકો જનૈયા સુલ્યયામકો,

सर्व गुण ज्ञाता होय यद्यपि विधाता होय,
 वाता जो न होय तो हमारे कहा कामको

रविराज

दुहा

वीर पराक्रम ना करे, ताँसाँ डरत न कोय,
 बालकहुके चित्रको, बाध खिलौना होय
 भली करत लागे विलव, मिलन न बुरे विचार,
 भयन विनायत दिन लगै, डाहत लगै न चार
 बुद्धिमान गभीरको, सगत लाग नाहि,
 जौचदन डिंग अहिरहत, विप नहोय तिहिमाहि
 मुख श्रवण इग नासिका, सबहीके इक ठौर,
 कहवौ सुनवौ देखवौ, चतुरनको वहु ओर
 इक कामिनि अरु कवीवचन, दोऊ रसकी ठौर,
 वेधकको मन वेधइ, वे कामिनि कवि ओर
 पिशुन छल्यो नरसुजनसों, करत निस्वास न चुक
 जैसे दाध्याँ दुधका, पीवत अछहि फूक
 भाव भावकी सिद्धि है, भाव भावमे भेव,
 जो माने तो देव है, नहीं भीतको लेव
 जेसो गुण दीनो दइ, तेसो रुप निवध,
 ये दोऊ कहा पाइये, सोनो ओर सुगध

वृन्द

મહારાણીનું મૈત્રિચ્છ કથન

(નોંધ)

ગતઃકાલી માધુ

પધાર કરતા તેનો જમણો પગ ચોમ્મે પગથીએ યજ્ઞો — તે તે । પગ નીચે દશ્યુ એવી કપવાએ તેના કપાળ પર પરમેશ્વરના મોનાયા ખાલી મયા — લાખાની ચીપ તેણે વધારે મળ્યુન પકડી — તેણે ઠોકર ખાધી — ગનગદમા તને પગ તેરમે પગથીએ અડકી મ — ચે — કાર્ધક પડવાનો અરાજ થયો — પણ દશ્યુ તે પોતાની ડહાણી માટે લાખાની ચી પને મળ્યુન વળગી રહ્યો અડકક કામ ॥ દગ તેના પછાડે નીચે ચડ્યો મયો — (તે નીચે છેક લીડાખુમા પાણીમા પડવાનો અવાજ થયો) નીચેની આડમા ખેંચીજવા સાગ પકડે જા માટે કાળને પડોડો પોતા તરફ લ માયયો હોય તેમ તે એકજ મળે છે એક પગથીઆ પડાવી ગયો તેમ જા તેને હવે પાતે સમાપત છે એમ લાડુ તેણે પાડુ દરી જોયુ — અને પસિયુ નીચે ઝડો ફાડી ઝડી દની અબલસિ હે કહેલી વીગત પ્રમાણે બધુ — નહીનદ દારે હીતરથી તરીકે આપેલી એતવણી શીવાય બધુ — બધુ હતું અને સુમાએ બહાદુરસી હને આ એતવણીની જરૂર નહોતી

પાડુ ફરવાના સંભવેનો નાશ કરવાર અધકર આખાત પર તાકતો તે થોડી વાગ મળરા દમા જીમો રહ્યો અને તેના કાળખોર મગા સામેનો કોધાખી તેના હૃદયમા ફરી પ્રત્યક્ષીત મયા લાગ્યો પણ દરી તે પોતાની પત્નીએને અકુશમા રાખવાની જરૂર અણખી અને તે માજ જીર અડી ગયો એ ડાનું બારણું તેની મામેજ હતું અને જાણુ પર લાખી પરચાળ દની એમએક નેને વિચાર આવ્યો કે પોતે જો નાહી જમોના પોતાના વીખાસુ નોડાને પણ ૨ દગખોર હે ન કંગે તેઓ શુ રસવાદમા પોતાના સત્કારની મામણી નર્ત કરે તેઓને ખાત શુમ મપાનું તે શુ બહાનુ બતાવશે તેઓને સાગ રાખવા તે શુ શુ નહી કરે

પણ ના બીજે વીચાર આવતા બહાદુરમીદ મનમાં બેસ્યો, તેમને કાષ્ઠ ઇજ્જ થયો નહોતો મારા દગખોર સગાના યા વીચારો છે તે હું હવે બાજુ સમજુ છું સીડી તુડી પ જાને તે અદરમાત હતાવશે તે પણ ઘણીજ દીનગીરી બતાવમે તે તેમને કહેશે કે તેમને કમનસીબ મરગાર કીધાની નીચેના પાણીમા ખરી ગયો તે તેઓને કાંઈ ઇજ્જ શીવાય જવા ન રહે કારણ કે માગ મળ્યુયા તેને જે મજવાતો સમજ છે તે કારખુને લઈ શ ૫ તરદયો માત મોત સમયે કાષ્ઠ ચક આણવામા આવે તો તે બને તેની પાળમાં પુડાવાના માણી વ રીકે કામ આવે અને પછી તે પાંગો દશે કે માફ સમ બોળાવવુ — તેને દહ માફથી અબીહાદ કરવો — સારી રીતે પાછળ ફીસા હતી — શાક પાળવો ખરખર મારા નો રાને કાષ્ઠ ઇજ્જ થઈ, શકે તેમ નથી નહીને હું તેમને છોડી કરી નજ બજી

આ સમયે વીચારો બહાદુરસીદના મનમાં આંખના પવકાગ જેટલા પખતમાં આવી ગ મા અને પરચાળ તરફ દલીપાત નાખી પોતાને કાંઈ તપાસવું નથી તેની ખાત્રી કરી તેણ

—ઝોરડાનું બારણું ઉઘાડ્યું પણ તેજ પડે બધાડી બારીમાયો કુની એક માણસ ઝોરડા માં પડ્યો.

બનેના મહેમાની બિચારો નીકળી ગયા અને તે માણસના આનંદથી તનનાર ઉઝા પછી બહાદુરસીદના મગ ત્યાં તે વખતના ક્ષણિક આવેશને લીધે અને ઝોરડાના તે ભાગના ના બાબા અધિકારને લીધે તે માણસને ઝોરડાની સામગ્રી પડેલાં વિનળી જેવી ત્રણો મંડુક ચાલે આવી શ્યુ.

અમલસીદશી ૦ ૧૬ મીંદ બોલે

“શુ આ સંજનીન હા” તે માણસ બોલે “સરાર કસરીસીદશી”

હા હાવેરી મોના તમારી તનનાર આન કરો હવે માફ કરીશ તમારા કરીશ સાથે સ ગાયનું છે” અને તેજે સાચેતીથી ઝોરડાનું બારણું બંધ કરી તેમજ અમલસીદે બારી બંધ કરી

ધરણ બાની મના ૧ શુ છે અમલ અને અરેશથી અમલસીદ બોલ્યો

મેનો મના ૧ એ છે કે બહાદુરસીદે ત્યાંથી જવાજ આપ્યો કે તમે મને જે વા ન કરી હતી તેના ત્યાં મું હમણા બપોર મંડી ઉપર સવાખત રીતે ચડી જાઓ છું”

તારે તમે—

અને તમે—

પણ અમલસીદ અને બહાદુરસીદ એક બી નને તીકશુ “હીએ તપાસના વચમાંજ આ હી મયા

આખોર શુ માનસીદ” અમલસીદે બોલવા માં પુ તમારે—”

મારો કાકા છે— અને તમારો પણ છે” બહાદુરસીદ વચમાં બોલે

“તારે તમે સરાર—

અને તમે મરદાર—”

રેશુજનસીદ સામગ્રી અમલસીદે જવાજ પાલ્યો

અને મું રનાપસીદે સોડથી બહાદુરસીદે બોલે

પછી બને ઠાકાના દીકરા બાલકો— હા છુકે અરેખ તેઓ ઠાકાના દીકરા બાલકો હ તા— જુ બને રામદાસી સરારો — એક ખીજની બાથમા પડી બાલકો રમાવેલા ખારથી મન્ય

‘આપણને આવીરીતે એકઠા કરવામા હર્ષમા હાય છે। રણજીતસિંહ બોલ્યો।

“હા પહેલા જે શુચરણ હરેલા અને જાણવાને અશક્ય હતા તેવા ઉપાયો વડે, હજાર પોતાનું ધર્મ કય જાયછે’ પ્રતાપ સોનકીએ જવાબ દીધો।

અહા ગઈ કાલે આપણે સાથે મુસાફરી કરી ત્યારે મારા મનમા હતું કે ધાર્મિક વાત જાણ કરતા કાદમ વધારે — આપણા સંબંધને જોડી દેનાર રીંગીન આપડો —”

‘અને મારે હૃદય પણ તમારી તરફ ખેંચાતું હતું” પ્રતાપ વચમા બોલી ઉઠ્યો। ‘અને પોતાની છુપી વાત તમને મેળવ્યાને તેમજ તમારી છુપી વાત જાણવાને આવું હોય તેમ જણાતું હતું, અરે આપણે પરસ્પર નીચપટ વીધામ’ સુકવાને દોરણએ એવો એક પણ શબ્દ તમે કેમ ન બોલ્યા?’

“હું કહ્યું નહીં છું કે હું ધણો માનવ — ધણોજ સારવ હતો,’ રણજીતસિંહે જવાબ આપ્યો। ‘પણ અરે દગાનો અસત બય હતો’ — કારણકે આપણુ બંનેને જેમ આપણા સગા તરફ થીજ દગાનો ભરકર પુરાવો મળ્યોતે તેમજ — જો શાન અને મમતાણુ જણાતાં અને તમે થી નીચી આવેછે એમ મારા મનમા રહ્યા કયુ વળી તમે પણ ધણોજ સારવ હતા —

“તમારી થડી રીતનાતેજ મારા હૃદયના તમારી તરફ બિછળતા ઉઠાવે નરમ કરી નાંધો” પ્રતાપે જવાબ દીધો।

શુ! રણજીતસિંહ બોલ્યો। આપણે અહીં એમ ખીજાને કપડા આપતાજ”

ના, — ના આપણે તેમ કશું નહીં। અને ફરી ને સગદારો એમ ખીજાને ભેગી પડ્યા।

પ્રતાપે પછી પોતાની તમામ વીગત વાત દુકમા કહી જતાંતરે બીજે ક ‘અને મારે તમને મહેરાની ભાગ્યેજ જરૂર પડે કે હું આહી ગુનાચસિંહ પાસે’ તેના પુત્રની રાજ્યમા જે સામંત છે તેના સાથ લેવાની આશામાં આવ્યો હતો”

“અને મારા વાત્તા ભાગ” રણજીતસિંહ બોલ્યો। ‘તમે જાણો છો કે મારો પણ તેજ છે હું —”

પણ આહી તમે રાત્રી ૧૧ વખતે છુપી રીતે કેમ આવ્યા’ પ્રતાપે પુછ્યું। ‘આપણા ક માખિય સગા પાસેથી તમે તલવારની અણીથી શુ મેળવવા ધારો છો’

તેના પુત્ર બિપરનો કક્ત એક પત્ર કે જેમા એવું આચર્યુર્વેદ લખેલું હોયુ તેમજ એ મારો, કેસ હાય હાય ધરવામા તે મહારાણી સાથેની પોતાની સંધળી સામંત વાપરે અને આવો કાગળ મળ્યો કે તુરંતજ હું અને તે બેજામે વિજયનગર જઈશ —

‘પણ પ્રતાપ વચમા બોલી ઉઠ્યો, આપણા દગાબોર કાકા પોતાના પ્રથમ લખેલા કા મળને રદ કરા એવો ખીજે કાગળ પાછળ મોકલેતો કેમ ચાપા’

તેના—તે, તેમ કરતા વિમત ન ચલાવે! રણજીતસિંહ બોલ્યા. આપો કારણકે આઠ તરફનો તો ધોતણી ધરાશે તેમજ તેની પ્રાણધાનક સીડીના ધુપો ભેદ જાહેરમાં, બાવવાની કુંડ ધમકી આપુ તેથી તે તેમ નહીં કરે.”

હું નમજો પ્રતાપ બોલ્યો. હજી આ પુકિત સત્તા રખા છે અને એક કામજ બેર કું કામ બજાવશે ખરું કે નહીં?

હા બાઈ—રણજીતસિંહ બોલ્યો. આજથી આપણા બનિય સકળાવણા છે અને આ પછે કામના ગીરો બાઈઓ છીએ છતા મગા બાઈઓ તમારોજ વતન.

ફરી તેમણે એક ખીજને બધામાં ઘાડી કરા અને પછી તેમના વચે ઘોડી તરિત વાત કરીત થઈ ત્યાં પોતાના ગીર અચળ અને ત્યાર કીડનામાના કોઈ બાગમાં કોણ જાણે કે વી સિયનિમાં દરો એમ જણાવ્યું ત્યાર રણજીતસિંહ જણાવ્યું કે તેણે પોતાના બને નોકરને ઘોડે દુર આવેના એક ગાડી નીચે બુક્યા છે.

આપણે આપણા કાબેર સત્તા પામે. કામજ મેળવીશું તેજ વખતે તમારા નોકરની તતામતીની આજી કીશું.” રણજીતસિંહ મેલ્યો.

ચાલો ત્યાંપ બોલ્યો. હવે એકામ કામ બજાવીએ વખત ચાલે જાય છે—

એક શ બાઈ રણજીતસિંહ બોલી બોલ્યો. એમ બને કે આપણે કામના પ્રસમ આવે — અને આપણામાને એકાદ કપાઈ જાય — અથવા પકાવ અને ખાંડો ના થી છુટે. ત્યાર તે તમારે માટે બને એટલે કે તમે કપાઈ જાઓ કે પકાઈ જાઓ તો તમારે કાઈ બનાવણ કરવાની નથી! હું તમારે માટે કહું તેવું કાઈ નથી.

તેના સરદાર-દીગીર વડે ઘોડીવાર વિચારમાં પડ્યો અને પછી બોલ્યો. હા—છે ખરું!

બને મારે કાઈક કહેવાનું છે રણજીતસિંહ બોલ્યો, સામજો વિજયનમરતી, પુવડીસાએ જેવ મેદાનમાની ગાળા મારા એ બાઈઓ સતાઈ રહેના છે અને હું મરી જાઉં કે પકાઈ જાઉં તો તેવા મમાચાર નેમને જેમ બને તેમ જાલવીથી રેવા.

હું નવિસા પુત્રક કહું છું કે મારું આશરો તો સુધી તમારી તે છાંછા હું પૂરી પાડીશ તમારે જરાય દીધો.

અને હવે રણજીતસિંહ પુછ્યું તમારે શી છાંછા છે?

પ્રતાપે પોતાની છાતીમાંના મજવામાંથી એક મખમલની કાથળી બેચી કાઢી અને તેમાંથી રેશમ સરખા સુવાળા કાળા કેશની એક કાઠી તેમાંથી તણે. વીલામ કર્યા તેમાં નો એક તેણે પોતાની છાતી કીપરના મજવામાં પાડી મુક્યો અને ખીજે પાછો કામજમાં મુક્યો અને ને માથળી રણજીતસિંહને આ તરત સાગણીથી કપતા રવરે તે બોલ્યો. મોં મા કું બનિય ખરાય માય—આ રણીના સાદસીકે બામતી જા કું કપાઈ જાઈ બધવાને જો.

નીચે હસાઈ અદર કપાઈ જવા માટે પકડાઈ જાઈતો તમારે નગરશેઠની પુત્રી કમળાની મુલાકાત લેવી—તે વાળની લટ ને છેના જાર પરી, યથા મારા લક્ષ્યની નજીકમાં પહોંચી છે તે—મારા પ્યારની નીચાની તેને આપવી કહેવું કે—કહેવું કે—તેનો પ્રતાપ પ્રાણીન સુધી તેની પ્રતિભા પ્રેમમાં સાચો હતો!

કમળા કસમ લેઈ કું કું કું કે રણજીતસિંહ બોલ્યો, “કે તમારે કાંઈ બળવતા માટે શક્તિ જોખમ લેવું પડશે તોપણ કું બળવીશ અને તેલે મખમલની ફાથળી પોતાના ગળવામાં મુકી

એકાએક ઝોગ નું મારણ ઉઘડ્યું અને હથીઆરખ માણસોની એક ટુકડી અદર ખરી આવી બી મરદારોની તનનારો આનમાંની ઉછળી અને યોડી પગની અમાધારથી કપાઈ પડી યથા મુલાખરી ગના તથા ચાર લડાઈ લોહી વહેતા ભોપ સુધતા યમા પથ આકર્ષિત રીને બહાદુર તાપની તનનાર મુન્ની નજીકમાંથી ભાગી ગઈ અને તેને પકડી લેવામાં આવી તો ભોલી ઊડ્યો નાસી જાયો બહાના બાઈ નામી જાયો!”

પછી ને બન્યું તે એક પગતુલ કામ હતું રણજીતસિંહ જોયું કે હવે આવી બ મુછો અને તે બારી ત કું કું આપના પનકારા જોટલી વારમાં બારી ખુલી ગઈ—આગળ ઊભેલો મુનાસિંહને માણસ તેની પછવાડે દોડ્યો પણ ગરબ મુધી મે ફાડીયા થયેલા માથે તે પાછો પડ્યો—અને રણજીતસિંહ બારી દ્વાર મુમ થયો તેમાં પ્રતાપ ખુલાલીના પોઠાર મા બોલ્યો ‘મારો સંદેશો મુકના નહીં’

પ્રકરણ ૧૫ મું

ખુલાસા—બગીચો

મુખા સ્વદ્રવિહાર નજીકના રહેને બીએથી ચાલેા દુન્યાને જાંઈ કરતા તેને જરાપણ ખ ખાસ થવા ન થો અને જો કાઈ બગત બીખાર કર્યા નીચે આવી ઉભો રહે નો તેને તેના તથાગતો રજામાં બીખારના ઝોરમાં સુધી પહોંચ્યા પહેલાં જીખ આવી જલદી વિદાર કરે સખત મદનાડમાંથી બેઠી થયેલા તે શીકરી પણ સુદર જાગાળ તાપથી અકાશ ગયેલ મગજ શાત પડે એવો સાજનો ખુશનુમા પવન આનંદ દેવા માટે તે ઝોરમાં બારી ઊંધાડી ના જો તેને આતમ ખુશીપર મુગાડો મખમલના નરમ ઊંચીકા તેને અડી ગયા માટે મુકા અ ને બારીના છત્રમાં સુદર પુષ્પના મુછો ગોઠવી તેની તકારો ખુશનુમા બનવા થો અને અ દા અલ્લાહીયાઓ થતા ને કદ્યો ચિતાયસ્ત અનેલા છે તેમને પણ તે સાચેજ આનંદ થ ના હોયો! ઠારથકે વેધોએ હવે આસા આપી છે કે બાધી બખરર પધારણ કરે એવી હને શીકર રાખવાની નથી!

નગરશેઠની પુત્રી કમળા અને પ તમીર ની આવેલ પદાર્થોના મનાનો પુન પહો

છ એમના લગ્ન એકાએક અટક્યાની વાતને પાંચ અઠવાડિયા બિપ્રસાદ વખત થીતી ગયો હતો અને તે દરમિયાનના વખતમાં સુદર બાગા કાળના ગયાસુધી પડેલા મધ હતી તે સ્મરણિય રમજે તેણીએ અનુભવી વૃત્તિઓના આવેશને લીધે તેને તાવ ચી આ પો હતો તેના પીતાનુર પિતા શહેરમાં પોતાની દબેલીઓથી એકાત અને શાન સંવિહાર મહેલે ક મળાને મોકલી આપવા; બાગ્યેજ સજિતવાન થયો તેટલામાં મહારાજે તેના બિપર આવી રીતે દુમલો કર્યો હતો અને તેથી મદરા ને ખાટલેથી બાગ્યેજ પાછો બાગ્યેજ એવો ભય ટેલેલી વખત રાખવામાં ગયો હતો આ મદરાક દરમિયાન તેને વારવાર ભમણા અને લવાગે થઈ આવતા હતા પણ નયપજુથી તે જેના માટે આટલો થો વીલક્ષણ એમ ધરાવતી હતી તે ની મનર મુર્તિની છાપ તેના કામગીરીમાં ટેલી બધી જાડી બેઠી હતી તે આ ભમણા અને લવાગે તેના પીતા કો અને લક્ષીતાને સંભળીત કરી આપતાં હતા અને એક વખત તેણે પોતાની પુર્ણ શુદ્ધિમાં પોતાના પિતાને પુછ્યું હતું કે લગ્ન થતા અટકાવવાને બદલે પ હેરેને પુરૂષ એકાએક પા આગો હશે તે પ્રતાપ હતો કે નહીં ત્યારે તના પીતાએ હવે જ ને વધારે વાર બુના પા નાખવાની અથવા જેનાપર લગભગ એટલા બધો ભો ને પડેલો તે તે મંથરને કોશ્વે વાનીમહીમત કરી નહી અને તેથી તેના પીતાએ મુ કે કમગાભય જુથી જેને તાપ તાકે ઓળખતી હતી તેજ તે ખરેખર હતો અને આ કમગાભીક સત્યથી તેના મના બિરો વણે ભો ને એકો મધ ગયેલો જણાયો તેણીએ તે પ્રસંગે વધારે કંઈ પુછ્યું નહી કદાચ તેણીએ ધાણું હશે કે પોતાને જેમએ તેટલો નીર્ણય થયોએ અથવા કદાચ પોતાના હમણા વીચાર માટે તે પૂરેલો બો છે એજ તેણીને લાગ્યું હશે પણ એ બી જ રસ જે પોતાના પીતાનુર પીતાના મહેરના બાગ્યેજ તે શરીથી પણ પોતાને સત્યજ કહેશે એમ તેણીને લાગ્યું તાર તણીમે પુછ્યું કે પ્રવાપ અને બાદુસીહ બને એકજ વ્યક્તિ હતા કે કેમ અને તેણીના મનની સાતી ખીજ બધા વિચારોની બાર છે એવું જોઈને તે જ ન નામાં એ જ સ્મિતા જેવાનું બુન મુ સુ ર બાગ્યેજ માટે આ સંસાર અને અદ્વા માથી બી ને છુ રો હતો અને અદા આથી તેના વીચારોને ખીજે કટલો બધો ભો મ યો ને જણતી હતી કે બહુ સિદ્ધ પોતાને આહતો હતો—અને બહુસીહ પ્રતાપ હ તો—અને આવી રીતે ૭ આ મહી બને તે ગમે તેટલી અસંભવિત આપ્ત અને અમમમ મય હતી હતા તેણીએ કરેલી દરેક અટકાવ ખરી પડી

હા—પ્રતાપ હવે તેણીને આહતો હતો—અને હોશિયારું હેત મનુષ્ય પ્રેમમાં પસંદાઈ ગયું હતું આ ખાનીમાં એટલું જુદું મુમ હતું અને તેમાં એના વિચારો માટે એટલો બધો ભો મ હતો કે લા અધીકાર બનેલા ગુદા લુદા બતાવેલા તેને શા માટે હેતરવામાં આવી હતી અને જાણે તેઓ ગુદા ગુદા સખમે હોય તેમ બહુસીહ પ્રતાપની વીરહતાને માદ કા માટે બજાગે હશે તેને માટે તેજ વખતે પુછવાની તેણીએ તરકાર કરી નહી

અપુર્ણ

The Constitution Of the Namayik Fund

[illegible]

॥ हरिपादोदय ॥ ५ ॥ ॥ गणितद्वयी

[illegible]

2010 10 14 10:14

[illegible]

જાહેર ખપ્પરના જીવ

[illegible]

● ۱۹۸۸ ۲۵ ۴

2434 2, 18 37

1. 2022. 12. 25

३ ५ श्री साधन मार

જે ૩, અરબા ભાવ : ૩૪૨

શ્રી ગંગિદાસ વિજય ઓફીસમાં મલ્લતા ફોટોગ્રાફ (છબીઓ)

(૧૯૧૧ પોસ્ટલ અને શ્રી પ્રી અર્થ શુદ્ધ સમય)

જ્યોતિર્દેવ—આત્મીય લગનમાં સાથે વરસ પહેલાં શ્રી અબાજીને માંગનામાં આવેલ
મહાસરના કોઈ અભેદ મળ્યા હતા. દાનામાં આ કુળવૃક્ષ વૃક્ષમાં તો બધાની તોને મદદ
જતા રી ત વખતના આને દુન દેખાવ આ ફોટોગ્રાફ છે કેબીનેટ સાથે સાદી કમાવ આ
આના સોનેરી કમ આના.

મહાસરનામની—મળના મહાસરના શ્રી અબાજી દીસોને વરા માન થયેલાં છે તે
વખતે એક નવાની જેલે જાણી માન આ વરસ સુધી ચારી છે તે માત્ર એવ આવેલ ને
વખતના તદ્દત્ત દેખાવ આ ફોટોગ્રાફ છે કેબીનેટ સાથે માત્ર આના સોનેરી કમ આના

શાત સ્વરૂપ—શ્રી અબાજીની પદામને વગળામાં થયેલા છે તેના અભ્ય સ્વરૂપમાં
વેવ અભ્યવનના મતને અભ્યવન હરે તેવું છે કેબીનેટ સાથે સાદી આના સોનેરી એક
રીઓ.

શ્રી અબાજીનો આસ ફોટોગ્રાફ—શ્રી અબાજીનો આ એક અમુક કુપાવસાદ છે
તેવું મદદ ને ફોટો ત આફેલ છે—દત સાવજ ને રૂપીઆ કેબીનેટ અક ફોટોના કાઢ
આના કુલ સાથે રો રી કમ રીઆ કેબીનેટ સોનેરી પાચ રૂપીઆ કાઢ સાવજી જે
રૂપીઆ.

કથ જ હિની—શ્રી અબાજીની પોતાના સીક અને વાધ નોડેલા અને નેના ફોટો
મદદ બંદર છે એવા અભ્યવન સમાર્થે મેરી આસરના ન લાભ વાદાર કરે છે તે વખતના કે
આવેના ફોટો સાદી કેબીનેટ આના સોનેરી અક રૂપીઆ.

કેનાર પુનર્જિવન પ્રદાન—પરમાર કુળે કન કેસમાં ક પોતાના મીત્ર સાથે પાચે અભ્ય
કર સ્વાર કમ આસરના આવક જાતવાળી ના તે માત્ર મળી સાધ અકર વાગળના આ
પાચે સ્વાર કમ અભ્ય સમાર્થે દીપત્તની સુતી પાચે શ્રી અબાજી મુરતીમાં સ્વરૂપે ફોટો
ન આમી તેને કદાચ કરે છે તે વખતના અભેદ દેખાવ આ ફોટોગ્રાફ છે કેબીનેટ સાથે
સાદી આના.

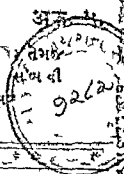
શ્રી રામચંદ્રનો અબાજી—શ્રી રામચંદ્રની પ્રત મહામાત્રા સ્વરૂપ સીતાલે
રાવણ કરેલ કરી જતા તમને પાછા અભ્યવન પ્રવાસ સુલે કરવા માટે શ્રી રામચંદ્ર નિ
અધ્યાત્મ પ્રદાત્ર પ્રદેશમાં પોતાના કાર્ય લાક્ષણિક સદત અબાજી નામ ને વચ ને વચ
તે વચ જવાળામાં જમદના અમદ અમ શ્રી રામચંદ્રને વગ્દાન આવે છે તે વખતના અભ્ય
મેદન દેખાવ આ ફોટોગ્રાફ છે કેબીનેટ સાથે સાદી આના.

એ સિવાય અમુક મહિની સમગતી અને કારના ફોટોગ્રાફે કુલ મળે છે ફોટોની કેબીનેટ
કે સાવજના અમદ આના અને કોરેશનમાં રહેલા કુપાવાની મહામાત્રા કાઢ સાવજના અમદ

અવજન દેખવું—શ્રી સુકિર્ણદેવે સમાજની કોમીસન શુભ

શક્તિ પ્રકીર્ણ

શિ હુસ્તાનમાં બહાણો ફાલો પાસે
લાલ્ય ગાહિત્ય, કૃપાદૈશ્ય, નીતિ,
સમય અને જોનાવેણા ચર્ચા અને સમ
અન્મોત પામેતુ માસિક પત્ર



શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુસ્તકે ૭૫૦ પૃષ્ઠ છે.)

પુસ્તક ૮ મું.

મા ૧૭૦, પુસ્તકીમા, ૧૯૬૭, અ. પ. મે

શક્તિ મક્તિમપિનુતતા કાંપા
કાચ નેપુણ મુદાર વિચાર
વાચકેપ દિયતા દહનિય
મમ્મિકાવિચય તામ માસિકમ

ની અળીદાવીજ્ય તામતુ ગાહીકામ
તેના વાચકોમા દેશા શ્રી ગાહીકામની
મક્તી અળીના કયાઓ માન્ય ન્સાન
મસાદી અળીસુના અને કદાર (મદાય
રથાગીકનુ — જન્માવીમરુ) વીકિયુ આ
પો ૧૧ (ફાલો) તથાસ્તુ ૧૧

પ્રગટ કરનાર —

શ્રી ગમ્મિત વમોદ્ધારક સમાજ તરફથી

માધવલાલ કુબેરજી રાવળ

સુગ (મઠીયાવાડ)

(સમાજના ૧ થી ૪ વર્ગ નથી મા મળીને પોસ્ટેજ અને બેટ સાથે ૨૧)

વાર્ષિક લવાજમ અમાઉધીન રૂ. ૧-૮-૦ જોના પોસ્ટેજ સાથે

(પાઠાવી રૂ. ૨-૦-૦ બેટ થી ૧૧)

હુલક નંબર ૦-૩-૦

માલકોને ઇંકુ મિલતિ

મગ અંક ૧૫ના રાત્રિ દિવસ તિલક પુર્ણિમા આ ૧૧ રાત્રી મોડા બને અને અમી આશા હતી કે હોંક પુર્ણિમાએ જમણા વિવિધ રૂપે બહાર રી રૂંતા આ એક વખતને માટે કેટલીક અસાધ્ય નિર્મિતીઓ નડતા અમારી મુગ્ધ પાંખ આપી રહી રાત્રિ લંબ ગઈ સા વિવિધ યોગે છે તો માટે મુગ્ધ આ બંધનુ ૧૨ કરશે એમ સંદેહ બંધ થો છે ।

આ મુગ્ધાન પાંચમે અંક શરૂ થઈને મળી ચુક્યા હોવા છતાં ૧૬૩૧ જેઓએ પાછલા દિ- સામ ધમા । ની ટીપ્પણી મેઘ માડામાં રાત્રા મર્ગ રેક ના ૧ મોકુમેના બરી આ આત્મ સાવતુ નવાજમે થી થી રાત્રી દેવતાને ગી ૨ તે અગા । મો ૬ ૧ ધ ના સદી ફરી અ મા । ત ૬ ટીક પોસ્ટ કપા તેમને થી નવા જતી કયા ભેગ દામજ ગળી ગઈ છે હવે જેમેએ તે ઠાડ અપાતા તરફ મોક ના નથી તે આ અંક પહેલોની બનતી ત્વ એ મો સાવતા કુમા કરશે એમ આતાએ હજા કાડે નહી આવે તે પછા આ પાંચ અંકથી તેમાં અગતી સુવાસો તેમો મુખ્ય ૭ એમ ગણી । મા જગાવેના હિસા । મુજબ બેટુ મુખ્ય ૬ ની થી થી મોમ માસમા આવતો જાત તના દિવ ૧૨ થયે ૮ એમ અમારી માન્યતા છે

આસિનનો નો નુકસાન સમાજને છે અને આવીરીને પાંચ આ રથી ૧૧ પછી બેટુ પુસ્તક થી થી કરવામા આવે તારી રીચુક કી સ ૧૧ તે નુકસાન ફરી સમાજે કરવા મા/ સ ધાર્મિક કાયમા અવસા ૧૫ મેઘ નહી ૫ ૧ આસ વીચિતી છે તે જગદ નો નો નકલ બની ધાનનાર હરે શુદ્ધ ધાન્ય કરશે ।

માલિક મે વી વચમખ ધ રહ્યુ તેને લીધે આલકો ધણા મળી ધમગરા છે માટે કામ ૭, આપ છે તે તના તરફથી જગદ માનો નામ વીર આશા ખરાગા અવિગ ૧ દરેક દરેક આલક રધારે નકલિ ૧૬૩૧ જેક એમ આલક ૮ નેસારી આવતા થય લગે તો એમારા વીર ગવાન કી ૧૨ થોરો સમર્થ ૧૧ તે સાથે જગ આ તરફરો બદલો અનોનિય છે

હનામી ધમા । ની ટીપ્પણી આપણા આ ૧૧ શીકો પશુ ખીજ સંદેહથી ત ૬૧ પુજા ખપરવા ચલ આલકે મર્થ અને લાભ બને સમા । છે એન કાલજગને પશુ ૬ કપ વાર આના ૧૧ ૩૫૦) નો આ સ હોઈ રહી વિવ મના સભવ છે ૨૫) ટીપ્પણી એક કુકે ૩૧ ૧૧ કનીયતી કોષી ૩ ૫) મોકવવા પછે અને ત કીધરત ૩૧ ૧ ના આ સ જગા એ રી ટીપ્પણી આપવામા આલે તે ૧૧ મોકે સામ નથી સદ્ય તો ના માટે કમા ને માટે નહી તે શકન જગદ આ પ્રિવન આ ૧૫મા મ કરવા થોમ છે તો આ વિગ મો માનગા દેમ દરેક દરેક આલક બધારે હોં તે પ્રકા એક એ કુક માલી અપાવી આપશે તા મમાજની ગોતા બદલો જગદ । ક ના ન ૧૨ દો

મુજેષુ કિ વહુના ।।।

જગ આના શક્તાની ગોટી માટી રોવાઓ મજબના સમાજે આશારખ છે પશુ તે કાયેની માટે સમાજને લાયક કરવી એ જગદ આન લાખાના લાયમાજ છે

માયા કુડલિની જિયા મધુનતી કાલો કલા માલિની
માતંગી વિજયા જયા મગવતી દેવો શિવા શામલો
યતિ યકરવલ્લુમા પ્રિયના વાગ્યાદિનો મેરવી
દોંકારો ત્રિપુરા પરાપરમથી માતા કુમારિત્યસિ

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુનમે ૫૬૧૨ ૫૩ છે)

પુસ્તક ૮ મુ

માગશ, પૂર્ણિમા, ૧૯૬૭

અંક ૫ મો

આનંદ લહરી

જતાડથી આનુ

સર્વનામાકીર્ણ કતિપયગુણે સાદરમિહ
શ્રયત્યન્યે વહ્નો મમ તુ મતિરેવ વિલસતિ
અપણેકા સેવ્યા જગતિ સકલૈર્યત્પરિવૃત
પુરાણેઽપિ સ્થાણુ ફલતિ કિલ કૈતલ્યપદવીમ

આ જગતમાં કેટલોક જગો પાદ ૧, વાળી કેટલાક શુભાથી વારપુર એવી, વેવડીનો આદર
સહીત આજન સેહે 'પરપુ' આરી શુદ્ધિતો આપ કુન પેહે કે સવ જગતે એક અપર્યા—પરિતી
સેવવા લાયક છે કારણ કે જીણીએ સ્વીકારેલ પુરાણ—૪૬ એના પશુ થકર અવશ્ય માક્ષ મા
એને દુલેહે અર્થોત મોક્ષ માગ આપવાને શક્તીમાન થાયછે

ત્રિધાત્રી ધર્માણા ત્વમસિ સકલાદ્નાયજનની
ત્વમર્થાના મૂલ ધનદનમનિયાત્રિકમલે
ત્વમાવિ જ્ઞામાના જનની કૃતકદર્પવિજયે
સતા મુક્તેર્વિજ ત્વમ્ભિ પરમગ્રહમહિષી,

વમે સવ પર્મના ઊપજાવનારા છે. કારણકે સર્વે શાસ્ત્રો તમારાથી નીપજ્યા છે તેથી કુમેર પણ તમારા અરણ્યકમગમા વદન કરી છે કારણકે સવ સપત્તિઓનું મુળ તમે જો છે. આ બાં આપે કામદેવનો પરાભવ કર્યો છે છતાં સવ અભીસાધ્યોના પૂરક છે વળી પરમ જ્ઞાના પટરાણી છે. માટે આપ સત્યરૂપોની ભક્તિનું ખીન્ન—શીત્પત્તિ રધાન છે.

પ્રમૂતા ભક્તિસ્તે યદપિ નમમાલોલમનસ
સ્ત્વયા તુ શ્રીમત્યા સદયમવલોમ્યોઽહમધુના
પયોદ પાનીય દિશતિ મધુર ચાતકમુખે
મૃશ શકે કૈર્ગપિધિભિરનુનીતા મમ મતિ

જોકે અનેક રથને ભટકતા ચિત્તવાળા મો આપની પુષ્પ બક્તિ નથી તોપણ આપ મ હેરમાને તો હાનમા મને દયાભાવે જોવોજ નોપજો. કારણકે વરસાદ બપૈયાના મ્હોડાના પ રીપૂર્ણ મધુર જગ આપે છે મને વહેમ આવે છે કે મારા કોઇક શાગ્યના યોગેવડે આપ ત રકે મારી બુદ્ધિનું વનણ થયેલ છે—અન્યથા અતિ ચપલ ચિત્ત ભક્તિલીન થવું મુશ્કેલ છે.

કૃપાપાગલોક વિતરતરસા સાધુચરિતે
નતે યુક્તોપેક્ષા મયિ શરણદીક્ષામુપગતે
નચેદિષ્ટ દદ્યાદનુપદમહો કલ્પલતિકા
વિશેષ સામાન્યે કથમિતરવહ્નીપરિકરે

હે ભક્તમયરીતવાળા મારી તરફ જલદી કૃપાકટાક્ષને કેમ કાવમને માટે શ છે આવેલ મારા ઉપ આપ ત મેદરકારી વ્યાજખી નથી. અહો!!! જે કલ્પલતા—કલ્પવૃક્ષ તલદી મને ન આવેતો. પછી ખીજ સામા પ લાગ્યોના સમૂહોમા અને કલ્પલતામા—લ્પવૃક્ષોમા શો તરિવત ગણાય?

મહાત વિશ્વાસ તવ ચરણપકેરુહયુગે
નિધાયાન્યન્નૈવાશ્રિતમિહ મયા દૈવતમુમે
તથાપિ ત્વચ્છેતો યદિ મયિ ન જાયેત સદય
નિરાલયો લલોદરજનનિ ક યામિ શરણમ્

હે પાવતી! આપના ચરણ કમળ પુગતમા મહાન વીશ્વાસ રાખીને આ જમતના ખોળાં દે

વનો આશ્રય મે લીધો નથી તોપણ દયાળુ એવા આપના ચિત્તની લાગણી મારા ઉપર ન દોષતો હે મહેશજીનના નીરાશ્રય એવો હું કેને ઘરણે જાઉં? અર્થાત્—ખીઠ દેવ તમારા જેવા દયાળુ નથી ૧૮

અયઃ સ્પર્શે લગ્ન સપદિ લભતે હેમપદર્શો
યથા રથ્યાપાથ શુચિ ભવતિ ગૌઘમિલિતમ્
તથા તત્તત્પાપૈરતિમલિનમતર્મમ યદિ
ત્વયિ પ્રેક્ષ્યા સક્ત કથમિવ ન જાયેત વિમલમ્

પાત્સમણીનો સ્પર્શ થયે ભોદુ જેમ કુવળ ખોલે અને ગંગાના પ્રવાહમાં મળેલ શેરીઓ તુ જળ જેમ પવિત્ર થાયછે તેવી રીતે અનેક પાપોથી અતિ મલીન મારૂ અતઃકરણ પ્રેમથી ન્ને તમારામાં ભેડાણુ હોયતો પવિત્ર કેમ ન બને મારૂ? અર્થાત્—અનરથ બંનન ૧૯

દેવી તત્વ દીવાકર

ગતાકથી ચાલુ

પચમ રશ્મિ

શ્રી જગદગ્નાએ પ્રાયમિક સંહિતાર કર્મફળોના પરિપાક રૂપ નામના રૂપી ખીજાની કાન સ્વરૂપના પ્રળયમય જે સંટિકમ બાધ્યો તેને અતેકાનધિકારી વ્યતિત થઇ ગયોછે. મળકમે આ નેકાનેક પ્રલયો મહાપ્રલયોની દશા ભોગથી જળને ઠેકાણે રથળ અને રથળને ઠેકાણે જળની ક સ્પન્ના કરવાનું કારણ મળેછે તેમજ ચક્રના આરા પેડ ચાલુ ગતિમાં પડતાવાના સ્વભાવવાળા કાળાતરના પ્રતિધોય રૂપ કોઇ કોઇ અપર્યાય કથાનકર આપણા પ્રાચીન મહર્ષિઓના જ્ઞાન પ્રભા વને આભારી થયેલા આપણી દ્રષ્ટિમાં દેખાય છે શ્રી જગદગ્નાને આપણે પરમાત્મા સ્વરૂપે ઓળખીએ તો પણ તે માન્ય છે કારણકે જે પરમાત્મા છે તેજ શક્તિ છે અને સાક્ષત છે ત જ પરમાત્મા છે. પરમ પુરુષ પરમાત્માથી તેની શક્તિ અભિનજ છે એટલે કે એક રૂપ છે પરમાત્મામાં જે કોઇ શક્તિ છે તેજ શક્તિ છે અને તે શક્તિને રહેવાના સ્થાનરૂપ પરમાત્મા છે પૃથ્વીની સપાટી પર ચાક્ષતા દરેક ધર્મવુ તત્ત્વ જ્ઞેશી તો જણાશે કે તેઓ સવ એક અ ભિનમતે એકચર ૧૧ અસ્તિત્વતા ગ્રહણ કહે તેમજ તેમાં શક્તિની અભિનતાને આદર આપે છે શુણુ કર્મે કરી પરમાત્માના અનેકાનેક નામો ગણાયલા છે તેમજ ૧૧મુખ્ય ધર્મે એટલે કે શ ક્તિને પરમાત્માથી અભિન ગણતા શક્તિતા પણ શુણુ કર્મે કરીને અનેકાનેક નામો પ્રસિદ્ધમાં આવેલા છે ૧૧ી પરમાત્માના શુણુ કર્મે કરી ને નામો છે તે શક્તિતાજ છે અને શક્તિતાજ છે તે પરમાત્માનજ છે દાખલા તરીકે વ સર્ધે જગત્ત્વ કર્તુ યજ્ઞોતિ સ શક્તિ જે સર્વ જ

અહીં સુ મોતુ કે મુગાજ રહ્યું આ પ્રમાણે વીજ્ઞાન વીચાર વખતેના અટવાતા હતા તેવા મા દેશીને મહારાજ પુરેક કૃષ્ણ કે હે વીજ્ઞાની વીરમર કેમ પામ્યા હોઈ મદાસમીના પ્રમા વથી તમે મો જુની ગયાઓ જગતી સુચી ચતા અને પ્રાપ્ત થતાં તમે વાર નાર જ મેતી છેલ તે પરચકની નીચુર્ણ છે અને તમે તથા હું મગુણ છીએ જે સાત્વીકી સમી છે તે મારી છે તમારા સગીમા હું સવિ ગીય હું તમાગા હૃદયમા રહેનારી છું

હે દેશી' વીજ્ઞાન બોલ્યા 'મે સુત સુત' અક્ષગંગાગે અર્ધશ્લોક સબલ્યો તે તે પરમ મગારૂપ શ્લોક મણે કલા એ વાતને અને સશય છે માટે હે સુ રી મારા મહેલ મો નીધન ગાણુમ વારવાર ધનને મહારે તેમ હું એ અત્યા શ્લોખે વારવાર સબારૂ છું'

હે વીજ્ઞા' સુ ર હારપુરેક મહાનક્ષત્રીએ જવાબ આપ્યો હું મગુણ છું તમે મારૂં મગુણ સ્વરૂપ હમણા જળ્યુ પણ નીચુણ રસ પ જળ્યતા નથી એ નીચુણ 'રીએ વેદના સા રૂપ અને સુમ આત્માર તે અધ્યશ્લોક મક બાગત પ્રગટ કૃષ્ણ ૧૮૦ દેશીએ તમારા ઉપર કૃપા કરીને તમારા હીતને માટે એ પરમ ગુણ મત્ર હો એમ હું માનુડુ મદારીદાએ પ્ર કાશ કરતો એ સવ શાસ્ત્રોનો માર તમારે નીરતર નીતમા રાખવો મ્મીયુ ભુલવો નહીં એ થી અધીક મનગા જગતમા કાઈ જળ્યવાનું નથી તમે દેશીને પ્યારા છો તેથી તેમણે તમને ઉપદેશ આપેલો છે

ત્યારપછી વીજ્ઞા તે મનને સર્વોત્તમ મા િ જપ્યા લાગે હતા ત્યારપછી શ્રેતેક ક જે વીજ્ઞા યાગીદ્રાને વસ્ય યદ રોજનાગ ઉપર ચાલ કરી મહાનક્ષત્રના જગમા (મહા સમુદ્રમા)સુ તા હતા ત્યારે તેમ િ નાગીમાથી કમળ ઉત્પન્ન થઇ તે કમળ ઉતર યજ્ઞા હીતપત થયા હતા અ ને ચારે જાણુ જોરા માટે નજર કરતા જલ્લાને ચાર મો । થયા હતા અને તેમણે આ મહા સાગરના જળમા હું સાથી હીક્ષત થયોછું મને હીતપત્ત કરનાર પાલન કરનાર અને અતે ના સ મરનાર કોણ હો આ જગ જોના આધારે રહ્યુ છે તે પૃથ્વી કયાઈ દેખાતી નથી અને કમ જ કાદવમા હીતપત ચાલછે છતા કાવ્ય પણ જળ્યાતો નથી માગે નીએ પૃથ્વી દેશી જોઈએ આવો વીચાર કરી ખાણીમા ઉતરવામા યુ પણ ધણા વરસો સુધી પૃથ્વીને કાશ પતો લા ગો નહીં ત્યારે તપ કર એવી આમગરાણી થઇ તથી પાગ મ્મજપર ચારી જલ્લાએ દળ ર વય સુધી તપગર્ભી કરી ત્યારે સુધી કર એવી આમગરાણી થઇ જલ્લા વીચાર કરા લા ગ્યા કે કાશપય સાધન શીરાય સુદી શીરીતે મ્મવી આવો વીચાર જલ્લા દરતા હતા તેવામા રોજનાગ પર સુનેલા વીજ્ઞાના નામ મેલમાથી પેદા થયેલા મધુ કૈટ । નામના દયોએ તેમો બીહવાડયા તેથી નેઓ મ્મગના નામની અદર ઉતરી પડ્યા ઓ તા વીજ્ઞાને સુનેલા જોઇ તેમની સુની કરી પગ વીજ્ઞા યોગીદ્રાના દનાદુમા હોરાની નમ્યા નહીં ત્યારે જલ્લાએ જા દામ થઇ હવે શુ કરડુ એવો વીગાગ મરી હવટ િ પેનીની મ્મતી દળા તેઓ િ પડના દેશી થી નીકળી એક જાણુ િમા લા લારે વીજ્ઞા હું ૧૧ થયા અને તેમણે તેને 'તેરો સારે પા અ હમર વય સુધી મુદ્દ કરું દેશીએ દટાસ મુત દટીતી તે દેશીને મોહીત કર્યા એટલે િજ્યુ

એ પોતાના સામળા વધારી તે ઉપર તેઓનાં માથા કાપી નાખ્યા પછી બહા અને વીળ્યા
 ઉભા હતા ત્યાં રૂદ્ર આ પા અને તેઓ ત્રણે જણાએ એ મનોદર દેવીને જોઈ તમના મુ
 તી કરી સારે તે પરમશક્તિએ તમના તરફ દયા છી કરી તેમને કહ્યું કે હે બહા હે વીળ્યા
 હે રૂદ્ર આ બે દેવ મરી ગયા તો હવે તમે ત્રણે જણ આગસ રહીત યદ્ય સદ્ધી રિયત્તી અ
 ને વ્રતવના કાર્ય કરો અને પોતપોતાના સ્થાન રથી તેમા સુખથી રહો દેવીનું એ પ્રામળ
 મધુર અને મુખપદ વચન સાંભળી તેઓ બોલ્યા કે અમે શયન છીએ તો વ્રતને શીંગતે
 સજીએ? હે મા સારે બાપુ જગ દેનાઈ રુદ્રે પૃથ્વી દેખાતી નથી ભૂત મુતો ત માત્રાએ
 કે ઈયા કયાઈ દેખાતા નથી તેમનાં એ વચન સાંભળી જગદબાએ મદ સ્ય ક્યુ તેનામા
 પ્રસન્ન આકાશમાથી એક દી પ વીમાન આ યુ દેરીએ તેઓને કહ્યું કે હે બહા હે વીળ્યા
 હે રૂદ્ર તમે ત્રણે નીભવ યદ્યને આ વીમાનમા બેસો હુ તમેને અદ્ભુત વસ્તુ તાતુ છુ " દે
 વીનું વચન સાંભળી તેઓ ત્રણે તે સુર વીમાનમાં ચડી બેઠા તેઓને તે રત્ન દીત વીમાન
 પર બેઠેલા જોઈ દેવોએ તે વીમાનને પોતાની શક્તિથી ચાલતું કહ્યું એ મનસગપ્પા વેગવાયુ
 વીમાન ને જીત્ત સ્થગમા મધુ ત્યા ાજજનાકાર દેખવામા ન આવતા તેઓ ત્રણે પરમ આ
 અવ પામ્યા એ સ્થગમા જ્યોતી લગી રહેવા અને કાલ્યાણીતા મુલ્ય મગરી ગોળી રહેતા
 જ્યા હતા પૃથ્વી પવતો નો ઉપવનો સ્ત્રીઓ પુરુષ પશુઓ પક્ષીઓ નગીઓ વા રા
 કુવાઓ તાગાવો અને ઝરણાઓ એ સઘળા ધણા સુદર દેખાતા હતા આગ એક રમણીય
 નગર જોવામા આવ્યું તે દી યમદવી દેગીચમાન અને અનેક પ્રકારના ધરોથી સુશોભીત અને
 અનેક યજ્ઞશાળાઓથી રુપુરીત હતું એ નગરને જો નેઓને આ રંગ છ એવી એળખા
 છુ પડી પશુ આ આ ભુત વર્ગ કોણે બનાવ્યું છે ત ખાર પડી નહી ત્યા એ દેવ સરો
 ગ ન વનમા મૃગા કરા સાર જતો હતો તે તેમના નામા આ પો અને ને અમીકાને
 વ્રત જોયા હતા તેમને પશુ વીમાનમા બેઠેલા જોના

મિત્ર

A Friend in need is a friend indeed †

(દોહરો)

અ જગમા ને ક્યારે કળે હોત ના મિત્ર

જનને જીવન આપવા માત્ર કોણ પવિત્ર

આ વિશ્વમા બહુધા પ્રકારના મિત્ર હોયછે—યાપછે પરતુ તેમા ખરા રૂપના તો વિવરજ
 હોયછે હવે ખરા અને નહીખરા મિત્રોનું સ્પષ્ટીકરણ કરવા અર્થે આપણે મિત્રના એ વચ પા
 ડીએ (૧) મુદ્ધ વી પ્રેમ વાળા અને (૨) સ્વાર્થી

પ્રથમ આપણે ખીલ વગના મિત્રો વિશે વિવેચન કરીએ સ્વાય એક પ્રકારનો હોતો ન

૧ રૂદ્રની બીલપતી બહાના બહાટમાથી છે એમ કહેએ સચળે કહેલું છે તેથી આ રૂદ્ર બ્રહ્મ
 હવે એમ જણાય છે

યો પરણ તેના પ્રકારે મિત્ર મિત્ર અને અનેક હોયછે કેટલાક રક્ત સાથે ખેતી આનંદ વિહાર કરનાના—કેટલાક સગા કરના તથા રમવા જવાના—કેટલાક ધનની સાલવે—કેટલાક રાષ્ટ્ર માય (માઠ કે પછી નરસુ +) સાધવા અર્થે — કેટલાક ખાવાપીવા અર્થે — કેટલાક આશ્રય — મદ અર્થે — કેટલાક શીખવા અર્થે — કેટલાક આપણા વિરુદ્ધના પક્ષના કેાઈ માણુમના કહેવાથી આપણી હકીકત કે અન્યથા ખબર મેળવી લેવા કે દાર આવે આપણો કેાઈ પ્રકારનું નુકસાન કરી દેવા અર્થ — એમ અનેકવા મિત્ર થાયછે આના મિત્રોમા સ્વાય કે દુષ્ટ બુદ્ધિ — ભાવના શીવાય અ ર મદ હોય નથી આવા મીત્રોની વાણીમા અતિશયોક્તિ — પ્રસશા — માન — અનુસ્તર્ષણુ અને ખુશામત આદી મળાએલા હોયછે તેઓનું વતન — તેમના હાનભાવ — અભિનયો આદિ સૂક્ષ્મ દ્રષ્ટિમા જોતા ત ન કૃત્રિમ માનુષ પડેછે અને સ્વાર્થ સાધનાર્થેજ એવી રીતે કરતા હોય અને જ્વળ સગાત્મકજ હોય એમ આભાસ જળાધ આવ્યાવના રહેનો નથી આવા મીત્રોનો સગ અતિ બધ જરેલો અને કુખર હોયછે માટે તેમનાથી દુર રહેવું એ અતી ઐયરકર એછે

હવે પહેલા વર્ગ વિશે વિચાર કરતા સહજમા જણાઈ આવેછેકે તેના મિત્રોતો વિરલાજ હોયછે — તેઓ અપ્રાપ્ય — દુર્લભ હોયછે આના પ્રકારનો મિત્ર સહોદર કરતા પણ વધુ કામનો મદ પડેછે આવા મીત્રોમા પરસ્પર અખણિત સપ્રેમ વાસ કરી રહેલો હોયછે તેઓ ના વધુ વ્યતીરે જતા તદ્દરૂપજ હોયછે આવા મીત્રો પરસ્પર દરેક કામમા સહાય — ટકા આપેછે — સદા હિત ર અને અબશુદ્ધ જાહે છે — સમભાન રાખેછે — તેમના હ વોમા અદ્વૈત સવદા વસતું હાયછે — શુભ કામમા પ્રેરી હોતેજીત કરેછે — શુદ્ધ વૃત્તી હોયછે સહટ સમયે મદદ કરે — એક બીજાના મદ્યાણુ અથ પોતાનું સવગવ અપણુ કરી દેછે — સહીષ્ણુમા તેમનામા સદા ખ ધુલ — બ્રાતૃભાવ — ઐક્ય હોયછે તેમના મન કર્મે — આચરણુ અર્થાત રણીકણી — વાણી હલ્લ અને વચન શુદ્ધ અને સરલ હોયછે તેઓનામા સમગ્ર જીવનનું શુભ વક્ત અને અખણિત — અરીમીત અર્થાત નીરતર આ યાપણ હોયછે આવા મીત્રોમા એક બીજાની અતીસયોક્તી — પ્રસશા — માન સ્થાન સેવા પામતા નથી કારણકે તેઓનો એમજ સમજે છેકે —

(અનુક્રુપ)

જહાંછે પ્રેમ સાચો ત્યાં, સૃષ્ટિ ના આદર તણી
પ્રતીતિ પ્રેમની કાળે તૃષ્ણાના કષ્ટ માનવી
હરેા દિ જ્યા મળેલાછે ત્યાં રસના તી ભમી
સરીરોની સ્થિતિ બુદ્ધિ પણ ના એવી જીવની

એકબીજા મળે ત્યારે આદર આપ્યો તોય શુ અને ન આપ્યો તોય શુ જમજમ — જુવાર — જે ગોપાગ — રાહેજી — Good morning — સલામલેકુમ કીધા તોય

+ સહટ સમયે કામ આવે તેજ ખરે મી + foul or fair

શુ અને ન કીધા તોય શુ ઘેર આવે સારે બાહ્ય વીનય વાળી સુત્રા કીધી, તોય શુ અ
ને ન કીધી તોય શુ પરતુ તારે એકખીલ મગશે સારે તેમના શુભ પ્રેમા હૃદયેનું
ચિત્ર તેમના નેત્રોમા આમેદુખ પછે તિલિમિલિત દેખાશે — વાણી પશુ નીર્મળ — મનુર
અને પ્રભય પીડારમ વર્ષાવતી માનુષ પ શે તેઓ કાષ્ટ બાલાશ્રેમ દર્શાવતો વીરેક અને
અવનવા કૃત્રીમ અખીનો હરી મીનાઈ જતાવતા નથી તેમના ઉ । હૃદયમાનો પ્રેમનુ વીપુલ
અણુ સતત વલાજ કરે છે એક ખીલને મળતા તેમના દિલ હમેઠે પરતુ તાલા રીતે દર્શા
વવા સાર વદન હસતા નથી અને આખોમા રનેશ તાના આરિર્માન માનુષ પડે છે

ખરી મીનાઈ સારેજ હૃદયપ કે પોતાની કરજો સમગ્ર તેવું થયાછે પ્રતીપાદન કરે
ઉદાહરણ તરીકે આપજો જાણશુ તો દુધ અને પાણીની મીનાઈ આપજોને અસરકારક દાખ
લા બેસાડશે દુધ જીળતુ હોય છે સારે તેમની મીનાઈની કમોગી ચાલે છે દુધ અને પાણી
એકઠા મળે છે ત્યારે તદરૂપ / થઈ જાય છે દુધને જળતુ નેઈ પાણી રના રખ કરે છે એટલ
દુધને બચી પોતે જાગવા માટે છે — પાણીને પોતાને વા તે જળતુ નેઈ હવે સાતત
અખીમાજ પડવા માટે છે કારણકે એક ખીલતુ દુધ તેમનાની જોઈ સદન કરી ચકાતુ
નથી

મનુષોમા પણ જ્યારે આવી મીનાઈની બાવનાઓ ઉદ્ભવી વસ્તુ મતીને પ્રાપ્ત કરશે
ત્યારે સસાર — વ્ય હારતુ સાર્યકે કરવામા મનુ યો પરસ્પર રહાયબૂત થઈ પાશે.

મિત્ર પરીક્ષામા પ્રજ્ઞા માણ્યો હમાય છે પ્રુશામનીઆ અને સ્વાર્થી મીત્રોની વાણીથી —
વર્તનથી—ઓ અભીનયથી અજાણ જાણ તેને પેતાનો સાચો મિત્ર ગણી કાળમા જીલયાપ
ખાતે તે તેમને મુખ મીઠા ને મનમા કપટ સ્વાય લગી સગાઈ છે એવા જાણ્યોતો નથી પ
રતુ આખરે એ માયુ હરે છે—પોતાને નુકસાન થાય છે ત્યારે જાન આવે છે અને પછી પચાતાપ
કરે છે તત્કારણ મનુ થ મન્વીય શખલામા સંધાતા પૂવ —હૃદય અને પ્રેમનો વિનિમય કરતા
પૂર્વે —પાત્ર અને તેના શુદ્ધ આશય તિ દીવ અને સુદૃઢ દૃષ્ટીથી ગદન વિચાર કરવો કે જોયો
પાઠજીથી વિમાસજ કરાનો સમય ન આવે પડે. દરેક મનુષ્યની જનના અનુભવની પોથીમા
આવા અનેક દૃષ્ટાંતો રચાન લેવા પામ્યા હશે અને બનિષ્યમા સાચેતીરૂપ થઈ પજા હશે
આવા અનેક દૃષ્ટાંતોનો સમ્રદ અને અનુભવ થયા છતાં ઘણા મનુષ્યો હવે પણ પૂન જૂલ
ખાઈ જાય છે

દરેક મનુ યે જિવ્ય બાવના — વીચાર અને સત્કર્મ કરવામા મીત્રનો સગ કરવો
કારણકે જેવો સગ તેવા રમ આવે છે સમીશે કહ્યું છે કે

કાંધી જાણ્યા કને / ધારી ધોગીઓ વસે

વળે ન વાન તોર સાન અગ જેવાં શીખશે

એક સમયે કોઈ ગાનને પણ કુદા જા પરીણામે કાઢ થતાની — વીટજણા સદન મરવી
પડી હતી અને એ વીશે ચાલની દાખલા રૂપ કહાણી કુસંગા સગ દાયણ કાન્ટ ઘંટા
વિટમ્પણા સરકાને સુવીદીત છે માટે સસગ કરવામા જ મનુષ્ય હયાણુ સમાએદું છે અને
તેને નીચેના આક પુટી આપે છે

અઘૌઘ પ્રાચીન વિઘટયતિ પુણ્ય પ્રથયતિ
 પ્રસૂતે સદ્બુધ્ધિ નવનવફલા પલ્લવયતિ ॥
 હરત્યજ્ઞાનાન્ધ્ય દિશતિ પરમાનન્દ પદવી
 સતા સગ કલ્પદ્રુમ ઇવન કિકિ વિતનુતે ॥

અર્થ — સત્યરોનો સગ કે પવૃક્ષી સમાન છે તે શુશુ નથી કરતો તે ધણા
 જુના પાપના ઓઘનો નાશ કરે છે — સત્યુદ્ધિ આપે છે — નવની કનાઓનો વોતાર કરે
 છે — અજ્ઞાન કેપી અધારને હરી લહે છે અને પરમાનન્દની સ્થિતી આપે છે.

આ શ્લોક ઉપરથી સદજ્ઞા સમજી ચકારો કે સત્મીતનીસાથે સમ્પન્ન રાખવાથી શુશુ
 રાય છે

અતમા આપણે દરે મનુષ્યે મીત્રાર્થનું ખરૂં કર્તવ્ય સમજી તે પ્રમાણે અન્યો પ રહાય
 રૂપ થઈ પડતું એવી બાબત કરી આ લઘુ લેખનો અનુસાર આણીએ મસ્તુ

શ્રી કેકલ્પુર, — ઝાલાવાડ }

“શીશો”

વાણી વિલાસ

(ગતાકથી આતુ)

એવામા મદ મદ પવન આવવા લાગ્યો અને મેઘરાજા લાનલસકરની સાથે પધાર્યા એ
 મજા લેવાને બાદશાહ હરખામા જઈ બેઠા, અને ખીળાઓ ફરતા ફરતા ત્યાં જીભા રહ્યા સવ
 બાના જીવમા આવદ આવદ થઈ રહ્યો અને યોગ વખત સુધી કોઈને મદ પથ વાત ના
 નું સંજય નહિ, પછીથી રાજા તોડરમહા બોલ્યા કે વાહવા ! ફુનીયા આખાદ થઈ ગઈ ! અક
 બરશાદે કલ્પ કે રાજા સો મેઘરાજા ઐર રાજા કાયમ” એમ બે ખેલાય છે તે ખરૂં છે
 ખીળ કાની મગદૂર છે કે એ પતકમા ફુનીયાને આ પ્રમાણે આખાદ કરી શકે ?

જગત્રાયે કલ્પ કે મહારાજ ખરૂં કહેછા રાજનીતીમા પથ મેઘરાજાનેજ વખાણ્યો છે

કેસો રાજ ચલાવનો, મે’સો શીખ સુજાત,

મયા ૧૪ ૮૬ ની દીકા

— ઝાલાવાડમા જોતે ડેરા કહે છે તે તે રખડાજી વા હરાયા ટો ને કાણુમા રાખવા સાર,
 મજામા નાખવામા આવે છે અને તે એક બાજા લાકડાનો ટુકડો હોય છે અને ગજાથી તે આ
 ગજાને એ પગ સુધી લાગતો ધસાય છે નેથી ટોર ઉતારાયથી આતી કે દોડી થતુ નથી

હે સો લગે ન લોગકો, દે સો સુખ સાક્ષાત

અર્થ — હે કૃપા કુળના ભૂપુત્ર ! તારા અધાવણે તે તું મેઘ । ની પાસેથી જીવ
ને લોકો પાસેથી લહે તે કાઢને કાંઈ પણ જાણીતું નથી અને આપેલે તેનો બધાને નાશ
સુખરૂપ માન્ય પડે છે

તોડરમલ કહ્યું એ । તાર વાત છે મેરસાળ રસાગરે જ્યાં પાસેથી પાણી ખેંચી લે
છે તે માંડને કાંઈ જાણીતું નથી, પરંતુ બધારે જલિ કપે તેનું તે પાણી ભરવને પાણુ આ
પેટે સારે વાનગી થઈ રહે છે વગેરેગ કથગરસાં । ખરી રીત એજ છે એનો પહેરો ની
યમ એવો છે કે તે મરગા પામથી લેવા અને પક્ષાત્ફીરી માંડને તાલ રાખવા નહીં એ
બાળતો પડીતો જો પ્રથમજ કહ્યું હતું કે “હરિયામચ્છુભાત” યોની પાસેથી મેઘ । ન
ની મહેસૂન લવાય છે બીજો નીચમ એ છે કે મધા પાસે વનુ ખરે પશુ જેવી જેતા શક્તિ
યા નીચમ પ્રમાણે બરાબર કાંઈ જા નથી વર્તે જાતું નથી પણ સૂચના લેણુના હાથમા તો
આદન દારો છે સાગરમાથી માગર પ્રમાણે ને ગારમાથી માગરના પ્રમાણમા । તારા હાથે
નયલે ત્રીજું ને ખરે દલીએ તો મુખ્ય વાત એ છે કે સરગા વગેરે । મરગા તે લોકના લા-
બને માટેજ તેજા એ માનમા પણ મેઘના જેવું પરમાથપણ મ્યા । જાતું ડિજનાતું હતું
જોરો નીચમ એ છે કે શક્તિ પ્રમાણે મહેસૂન લેવું એટલું જ નહીં પણ કે કે કે એવું લવું
કે માંડને જરાએ બારે પડે નહીં એ વાતમા ।, મેઘ । ની તારાની કાંઈ કરી શકે એ
મ નથી એ એટલું જોડું જ છે કે કાંઈથી દેખાતું નથી મતલબ કે જેમ જેમ વીચાર કરી
એ હાથએ તેમ તેમ મેર । નની નીતી સ્વોપરી માન્ય પડે છે એ બાળત કાંઈ દલી કદ
છે કે

સાગર ગાગર સર્વકી, શક્તિ વત સુખ મૂલ, અલ્પ અલ્પ અદ્વય રૂપ, મેઘ લેત મેં સુલ

વચ્છતુ વધે ખીલ બધાએ કપીતા જાણી પણ ખીરમલ કાંઈ જો તે નહીં તેથી પાદ
સાંકને આશ્રય લાગ્યું એણે કહ્યું કે ખીરમલ તું કેટલાક દીવસથી કેમ મબામા મન ખૂંડોને
જોડનો આવતો નથી । હ જવાબ ન દેતા ખીરમલ દીવગરી બરેલે એકેરે નીચુ જોઈ ર
જા પ્રેમાગ ૨૭એ કહ્યું કે સા જ જે દીવસથી એના ઉપર પેલું આગ આવ્યું હતું સાર
થી એ પહેલાના જેવા હસમુખો દેખાતો નહીં

બાદશાહ બોલ્યા કે જો તે જાતનો ખખરો હતો એના મનમા રહેવા દેતો હોય તો
એને ઘરે જાણવો એ અમારી તપાસમા કેવળ નીરોર થયો છે અને અમારી નીતી એના
ઉપર હતી તેથી પણ કાલ અધીક છે ખીરમલે નજાતાયા ધણી ધણી તાજમની સાથે કહ્યું કે
મુદાવદ સાહેમે તો આપના હમેશના કૃપાળુ સ્વભાવ પ્રમાણે મને પાછા તોડીમાં લેવું
રીતે હાજમ થયો છે તો પણ મારી જી જીતી થઈ તે મારા મનમાંથી હું જઈ રહ્યું તો

પણ દૂર ચલી નથી

પેલા જોધીએ કહ્યું મહિય, ખીરમત ખર કહે છે બદનામીકેબદ્ધ પુરી ચીજ છે અને તે સારા માણસના અત મરણમા રાત દહાડો સાંચાજ કરે

વદનામી વૂરી વહુત જગમે જાન નિશક એક કલકે કારને ક્ષણ ક્ષણ ક્ષિણાદિમચક

અથ — નીશ્ચય જાણેકે જગતમા બદનામી બહુજ ખરાબ છે ચદ્ર આવો રડો અને મરે શ્રીન છે તોપણ એક જુજ કલક બાગુ છે તે કારકુથી તે પળપળ (પોતાના દીલમા મળીને) ક્ષીણ પલ જાયછે

અપુર્ણ

કચન કળ

ધણા માણસો પોતા ની પાસે પુષ્કળ પૈસો હોવાથી પાધમાય થઈ ગયા છે
 એરીસ્ટોટલ

જે ખીજનને માટે થોડામા થોડુ જાણે છે તેજ પોતાને વીશે ઘણામા ઘણુ અખીગાન રાખે છે
 (કોલ્ટોન)

આપણી પામે બલે સાધારણ પ્રતીતિ હથીયાર હોય પણ જો આપણે તેને અમાધારણ ખ તથી વાવરીશુ તો જ ધારીશુ તે આપણે મરી શકશુ એમ મારી ખાત્રી છે
 (ફિલેલ બકરટન)

જે માણ સધળાનો બેદરકાર હોય તેનો ચોરોજ વીશ્વાસ કરજો જે સધળાની ખો કાઢે તેનો તેથીએ થોડો વીશ્વાસ કરજો પણ જે અધળાની ખુશામત કરે તેનો તો બીજકુસ વીશ્વાસજ કરતા ના
 (સોક્સ પીરર)

મોટુ મન એજ મનુષ્યનું મહત્વ
 (પિપીઝ)

અખાવત એજ સ્વર્ગની કુચી છે
 (સ્માઇલ્સ)

જે સુખ હુ એકસો ભોમણુ એવુ હોયછે તે સુખમાં મને કશુ જેન પડતુ નથી
 [માલસ આરેલીઅસ]

પ્રમાણીકપણુ એજ વ્યવહારની જીવન શક્તિ
 (જોન સ્ટર્લિંગ)

સૌથી સરસ કિપદેશ એજ કે જેનાથી તેનો પેતા પોતાની જાતનોજ વીચાર કરતા રહીએ જીવન માગમા ચાલતા નાનામાં નાના પરોપકારો કરવા પણ આવશ્યક છે કારણ કે કાંઈ પણ નીરચક તો જર્જુજ નથી પુષ્પ કિપર પડેલા અંજળના દીવા બરબાદ જતા નથી પણ પુ ખ્યામાં પેસી તને વધારે મધુર બનાવે છે
 (ફેમીડી હીરોસ)

અપુર્ણ

ચતૂર્વર્ગ પુરુષાર્થ રત્નક

ગતાકથા ચાલુ—હરીગીત

૧ ધર્મ પચીસી—

પરદાર જોવામાં ન કુદ્દર્શન દ્રવ્ય પર નીચ્છુહતા
પર પ્રણયમાં વત્સલ વળી પર રત્નતી માહિ પ્રવીણતા
પરજોઈ માહી છે ક્ષમા પરપીડ હરવા પ્રેમ છે
છે સહીનું સૌ ય એવા કુરુપ સધલે ક્ષેમ છે ૧૧

લક્ષ્મી કમળને આગ્રયે ત્યમ સચુણતા સત્પ્રકૃતિમાં
હોય મજેદ્ર મદજરણ ત્યમ દાતતા ઉત્કૃષ્ટમાં
વળી શુક્લ પદે સશીકળા સમ દાનશીળતા વાંધતી
થાયે ન કહીયે તુ ય તે પણ માન્યદ નતીની ચતી ૧૭

લક્ષ્મી તાણું ફગ દાન વીધાવ્યાસનુ ફળ શાતી છે
છે હાથનુફળ દેવપૂજન સંલગ્ન ના ભગતી છે
મોઢા નતાપતી ઊભતીનુ ફગ જગતનુ શુભ કરે
જાતી વીચારે પ્રેમ બુદ્ધી વૃદ્ધન રીઢી કરે ૧૮

પાણે બતે શીલને વળી મર્ગદ કુળની સાચવે
ત્યાગી કપટ વીચારી શુણ અનૈક મનમાં ચીંતવે
રાખી ક્ષમા પાપે સમાવે તત્ત નીત નવજો ધરે
પણ સવ રતાં શ્રેષ્ઠ પર ઉપકાર પ્રુણ નદા કરે ૧

અતીશય પરીત્રમ સાધ્ય એવા તીવ્રમાં નર બટખ્તે
બટુ દ્રવ્યી છે સાધ્ય મહાઃખરેથી અટકખે
વર્ગી કરીર શોષણકાર એવા તીવ્ર તપ ત્યાગે બસે
પણ સાચવે એક / અહીસા વ્રત છે અખરો ખજે ૨
આપૂર્ણ

૨ અર્થ પચીસી—

રાત્રીયતા સર કમલીની સમય પામી જાણે
લગ્ન સ્થીર સંપત્તી પચ્ચેરોવા કાવતા દુર ચાલે
૧ ૨ ૩ ૪
આલસ આરાધારીપણ કુસંગ ને વધી મુશ્કતા

૫

ઠલેશેયકી મન જાય વસે એ પચ દોષ પ્રસીધતા ૧૬

રાગ રૂપી ઉડા કુલે લાળા ચર્ષ પુરુષ ઘડા,
ધન ખેત્રી કરતા એકું પથ તે મહી વીધો વ ।
ઇદ્રીયતણા છાના કુકર્મો છી઼ મટમા યાયછે,
દાશે ઘડે જલ નમ સવે સમ દ્રવ્ય આત્મ જાયછે ૧૭

સુનર્ણ શ્રુગી મુઘતાગા રામ સીતાને ખુએ
ઓખા મળવે આનસે સમ બાણ મનન દુખ જુએ
બલીરાય આર્જનતા વડે ત્રીલોક રા ય શુભાવતો
જુગારથી નહ દુખી સર્વ વૃતાત ખોધ રૂપે થતો ૧૮

સુગધમા આસકત અલી અપુન્નવીશે બીડાય છે,
આસકતરૂપે દીપમા પતંગી મૃત્યુ પજાય છે
શબ્દે શ્રુગો રૂપશે ગળે આસકતી આવે દુત બની
કરવા બખર પહેલેથી રાણી વીપત્તી આગમનની ૧૯

વાયે કલ કીન કુલ ત્યા વલી સ્વરૂપ ઊજવલતા નહી
ગરવા શુભોના સમુદ થાએ તુર્ત તરણા તુલ્ય તહી
પોતા તણા ધન માપને જે પુરુષ સાચની ના શકે,
હાઠિપથ રૂપી કુદારે માનવજ નરી ના ટકે ૨

અપર્ણ

૩ કામ—શ્રુગાર પચીશી—

હરિણીસમા છે દીધી નેત્રા મુખચક્રે માનીની
પત્ની વીરહથી પીળાશ કામાગ્નિ સુચક વધતી ધણી
અહનિશ અશ્રુ બિદુથી છે વ્યસત નેત્ર અપાગળે
અદ્રવ્ય મુખપાપુખનો છે મુર્તિમાન પ્રતાપ તે ૨૪

છે દીનતાનું સદન ઉરનું દમન કરનારો અર્તિ
પતીસ્નેહથી વર્ણી પુષ્ટ છે જ્યા મદન દાસાનન ગતી
ચોતા દુખે યગરાજ સગ નજ અચન રે ધિરજ પાને
એવો પતીનો ધિરહ કોષ કુશાગીને કદી ના યએ ૨૫

કૃષ અગી મુખા સગ ધમ્મકા કરામીએ મનમા ધરી
ખલથી ભરીને બાય કટીની મેખાને દુર કરી ;

- પતિકક વલગેલી નવો । નેત્ર અબુ ૮ વીંગના
 માં માં બિચારે અદારે અમિરમ મનખમા સીચના ૧
- પતીકક દટ્ટાભીંગને નીચલ સતા પડે રદી
 સુ ૧૧ કરે રસમીતર કર મેશ બટુ બવચી મદી
 અમૃતમેરી વ્યાપ્ત પત્રવ અપક ૩૫ કરે જરી
 સુબ સાધના સગથ મ મથ મત્ર સાધિ ચુદરી ૨૭
- કુમ રમેથી આર્ મત્ર મેદ્ર મ ગથા સમા
 સ્તી રતન રહેમે પાતી બીડી મમીનન વર્ગો શાસમા
 રામા તથુ બાદુના રૂપ પી રે પદ્માધરે
 છે ધન્ય જે શ્રીશ્રીમીત નર કાજુ સુવે ચીત ગાદીને ૧૮
- કારે ન સુધેયુ દજ તે પુષ્પ મમ તુ ૮ ૨૫ છે
 નખથી ન હેદાયવ નવાકુ જેયુ એદ આનુપ છે
 વર્ગો પુણ્યવલી ફગસમુ અબુરીધ રતન અમોદ છે
 નર બાગપસાજી દોજુ જો ૧૨મે અદા ચીત ચોગછે ૯
- સદી સમ વદન છે નેત્ર અબુ ૮થી અધીકા શોભન
 વપુવર્ણ અપક પુષ્પ ફળીધર સ્વામ કેરો છક થના
 રતન મરમ ગદસથા યકી નીતબ ગુર આકારમા
 મદુ વાણીમા છે રમ્યતા સ્ત્રી ૧૮ આ સસા મા ૭
 અપૂર્ણ

૪ મોક્ષ પચીશી—

- માતાપીતાના મોદમાં જાયે શાશ્વતા બેલમા
 ગુલા જતી રામા રસીલી સગની રસ સમા
 વર્ગો નીચ પુત્ર કથન જે વપ જદ તેમા સાલતા
 છે સર્વ મીથ્યા વાદના વીચીત્ર મોમે મ્હાલતા ૧૨
- છે ત્રીય વસ્તુ પ્રાપ્તી સ્વખાતુલ્ય આ સસારમા
 આ બમની ૧૬૨થી જરી વૈવન ખરેખર ખારમા
 વર્ગો કાગ — ફળીધર જીવન સુમીખાય જન જોતા છતા
 આશર્ષ એ મન મદત કે મા મુક્ત મોદે ના થતા ૧૩
- રામ સ્વેત નકુષ આદી સમ । રાજાં કંઈ
 કાસો વડે જે રાત તે લીધુ સર્વ જુ સાધ મથ

નજરે નીહાળ્યા કહ ધની દુર કાન ફેરા મહીયા
છે સવ મીથ્યા થાતીવીણ ચૈતન્યદીણા બોલીયા ૧૪

લક્ષ્મી જણાયે નૃપ રણગણ રંજલતી દનોણી સમી,
નમદનસ્થા દ્રશ્ય જે તે સ્વપ્ન ગ્રેષ્ઠા રહી રમી
નપુ મેવમડન તીજણી જેરી જીવાનો લાગતી
તો મુખ વીણ હા કોણને થાતી ન સસારે યની ૧૫

સૌદર્યતુ અભીમાન વૃદ્ધા રાક્ષસી આ ગણા ગમ્ય
સમૃદ્ધીવતા વીસ્તીર્ણતા પણ ક્ષીણતા પામ્યે ગદી
જન કજ આયુ પરાગ યુમે કાન આની જાળુ યદા,
જીવશમ વીરો ધરી ઘેરો મીથ્યા જગને જાણુ તત્ત ૧૬

વય જાય તેની સાથ વીચય રોગ નષ્ટ થનો રહે
લમ ભોગ ભાગે દુર તે િ જામના પલતી ગ્રહે
વડ ક્ષીણતાની સાથ મીથ્યા મોડ ઓગા યાયછે
એ કમ પુર સગ માર્ગ એ પણ મોક્ષદારે જાયછે ૧૭

મુગધી પુષ્પો પ્રગટકર રૂતુ વસત બહે બવે
આ જ્યોમ મલયાયલ પનન વાયે નીગત જો દવે
સ્મર સ્ત્રી મટાસે જનસમુદતુ ધૈય છોડાવ્યા કરે,
પણ નીર્વિમારી મમ ચીતે થાતી સદા હે હસ ધરે ૧૮

રાયુ વડે રજ ઉડતી અનુસાર ચચમ ચીત છે
અધ્યાસમય જ્યા નીકટ એ દીનકર પ્રભા સમ વીત છે
ારીદ્રતાધગ મદીરે જ્યમ દીપ તેવા ભોગ છે
ચી તે મનન પ્રતીપન દવા સસાર રૂપી રોગ છે ૧૯

છે કુસુમ જેવી આ જીવાની ક્ષણ ખીલી કરમાય છે
ખાધવતણો સયોગ પણ જ્યા સ્વપ્ન તુલ્ય જણાય છે
મુસાશનીના માર્ગમા છે પરજ જેવુ શરીર આ
સસારમ્મી છુટતી મન મનન આયુ સ્થીર જ્યા ૨૦

અર્જુન

સાહિત્ય

પ્રસ્તાવિકા — દૃષ્ટાંતિક — દોહા

વચન તજે નહિ સતપુરુષ, તજે પ્રાન વર દેસ,

प्राण पुत्र दुहु परिहर्यो, वचन हेत अग्रधेस
 तासो नहि कहु होत जो, वकै वृथा बहु वार,
 पूरन जल वरसे नही, ज्यो धन गरजनहार
 विनु धन बुध अधिकै सजै, नही वृषिन धनवान,
 सहजहि सोहत केसरी, नहि भूपनयुत स्नान
 तजि मुक्ता भूपन रचै, गुजनके वसु जाम,
 कहा करै गुन जोहरी, वसि भीलनक ग्राम
 जैसे धूम प्रभावते, गगन होत न मलीन,
 तथा कुसगति पायके, मलिन न होहि प्रवीन
 भाग्य फलति है सकल थल, नहि निधा बलबाह,
 पायो श्री अरु गरलको, हरिहर नीरधिमाहि
 बुरे भले पर है न कहु, औसर सवै प्रमान,
 चना लगे प्रिय भूखमें, नहि पीछे पक्वान
 निरवल जुगल मिलापकरि, काजकठिनवनिजाय,
 अध कध पर बैठि करि, पयु यथा फल खाय
 सुकृत साधुमें बढत है, नीच बीच लय होय,
 पसरत जलमें तेल ज्यौ, क्षार माह क्षय होय
 गहै दोन गुनहीन प्रभु, नहि गरजी गुन पूर,
 छेडि केतकी कूसुमको, हर निर धरै धतूर
 दीनदयाळगिरि

जाणवाजोग

વામા આવી છે તેની કીમત ૧૯૦૩૦ ૦ ૦૦ પાઉં અને આશરે અઠકળામા આવી છે, આટલી કીમતના ચોખા સોનાના તોલે ૨૬૨૩૭ ટનને આશરે ચામ અને તે ૨૭૦૩૯ ધને પુટ જેટ લી જમા રોકે આટલાથી ૨૦ શીટ ઘેરાવાનો અને ૮૬ શીટ ઉંચો, સોનાનો નક્કર ખીનારો મધ્ય સરે

આખી દુનીયામા જે સુગંધી વપરાય છે તેમાંની નેવુ ટકા માસેલ્સના દૂરમા જૂમધ્ય સ મુદ્રના કાંઠા સુધી કાસમા ફરીયાઈ આદ્યપમ નામનો પહાડી પ્રદેશ ગણાય છે લાની પેદાશ છે જમીનની ફર્ફુપતા આમોદવા અને દક્ષિણાધનના સુખ સામેની પડાડી દોગાવ પ ની કાજો ને લીધે આ જમા પુષ્પોના વાનેતર માટે ધણીજ આવડુગ છે અને ત્યાં દર વરસે ૬૦ લાખ પાઉં શુલાળ પ લાખ પાઉં નારંગી ૩૦ લાખ પાઉં કારનેશન, ૧૦ લાખ પાઉં વા ચોનેટ, ૮૦ લાખ પાઉં લીલી ૧ લાખ પાઉં ટયુબ રોઝીઝ (શુલાળની એક જાત) અને બી જા પુષ્પો તેથી ઘોડા જથ્થામા એ રીતનો પાક થાય છે

એમ અઠકળામા આવ્યું છે કે આખી દુનીયામા ૩ કાતરાના રપી લોની સંખ્યા ૧૦૩૧ ૬ અને ૬ લાખની અને શાગોની સંખ્યા ૧૩૫૦૦૦ ની છે આમાંના ૪૪ ૦ ૦૦ રપીડો અને ૬૫૦૦૦૦ શાગો એટલીટનમા છે આ રપીડો અને શાગોના ખોગક માટે એટલીટન તથા વપની સરાસરી કાળતા દર વરસે ૩ કરોડ ૫૦ લાખ પાઉંનું ૩ આવાત મે છે અને તેમાંથી દર વરસે ૬ કરોડ રપીઆનો માલ નીકાસ કરતાં ૫ કરોડ ૫ લાખ પાઉં નફો મેળવે છે

લખવામા પીછાની કસમોનો ઉપયોગ વહેલામા વહેલો છડી સદીથી ચર થયો અને તે મા સુધી રંગીતપેતો [સોનાની] બનાવવામા આવી ત્યાં સુધી ચાલુ રહ્યો અને તેથીજ પેનને માટે લાટીન ચમ્પે પેના એ રૂપર છે વસત રતુમા જીવતા પક્ષીઓ ઊપરથી ઉતારેલ પો જા સૌથી સરસ છે અને હસ પક્ષી તે ધણીજ જથ્થામા પુરા પાડે છ છતાં રાજદસ કામગે મારૂ અને મુદ્રના પીછા પશુ કસમ માટે વાપરી શકાય છે

રસુજ

દાહલે દેના પહાડી પ્રદેશના વતનીઓ નેઓ દાહલે ૩૨ કહેવાય છે તેઓમાંના જે પહેલ વહેતાજ આમગોમુ ગયેલા હોવાથી સહેર જોરા માટે શરતા હતા તેવાના એક શરીયામ સ ૩૬ ઉપર આવતાજ પાણીના એક બબાથી પાણી છટાવું જોઈ તેઓ ધણા આપર્વચકીત થયા આ પાણી છાટવાની ક્રીયા પ્રથમ કદી નહીં જોયેલી હોવાથી તેમાંનો એક જોતુ નામ રોપલ હતું તે શુલ્ક ભરેલી સ્થપનાને લઈ બબાની ગાડી પછવાડે દોડયો જન દાહનારને જુમપાડી કહેરા લાગ્યો કે “અરે ઓ બસા માજસા તારૂં પાણી દોગાઈ જ્યાં તેનો મોજ તો રોપલના અઘાનથી નાખુચ થઈ તેની પછવાડે દોડયો, તેનો હાથ પહાડી ટોચે રાખ્યો અને જરા ઠપકામરેલી રીતે કહેવા લાગ્યો કે, દોષલા રોપલ તારૂં અઘાન દર્શાવતુ જુદે મારૂં જુલો નથી કે હાફુઓને ગાડી પછવાડે લાગતા બધ રાખના માટે આ પાણી

માનવી યોગના કરેલી છે—

તમે કહેડો કે દારૂ તમારી કુખરિયતીના કાલુજ દને. જો જોવા આપે
માપાત્ર માણ્ય બોલો 'હા માટે' કદી જવા આપે. એક મુદત્ય કે ૭૫
જોજ પીધતા હોવાથી પોતાના પૈમાની સજાન ખવા માટે અરજ દતો તે અને અન્યો
અને સામ્ય ધણી પ્રગત હતી

મા નાની છાડી જોલી મારા પીતા ખરખર ધણાજ શ્રીમત હોવા જોએ
બહારી દીકરી તુ તે આ ડિપત્તી કહેજ

હું સાબળતી હતી તેમ તમે આ? મેંના દતા કે તેમને આને અમદાવાદ પોસ્ટ
(માન) ખરીદા માટે જાયછે

લેખાપર રીજમીટના એક સીપાજન પોતાના દાય ડિપર કાષ બ્હાડમપ દાવવા માટે
સરભળ પામે જવા જરૂર પડી ત્યારે સત્તને પોતાની રીત તુ અ તને કસારોમાં મુઘા ન
ધ્રુષ્ટા દર્શાવી સીપાજને બ્હાડમપ મારે જોવી છે એમ કહી કસારોમાં મુઘા ના કહી અને
પોતાનો હાથ ટેજન હાર મુઘી ના કા ક ના રતુ તેમજ એકપરેશન દરમીઆન દાત
સત્તજદ બીમી ગમ્યા કુપત્તત તેણે કાષપણ કુખ ચવાના મીન્દ જતા પા નળો તેથી છુટી ન
ક સત્તન બોલ્યો બ્હાડુર માણુ! તુતા એક સત્તનન ધવાને સાચક છું.

હું લરકરમા જોશ્યા પળેયા તેનાથી ખી? નખરેજ હતો"

'શુ' ખરખરા તે શુ દતાઈ

'મારજી સાહેબ,

માહરાણીનું મનિષ્ય કથન

ગતાધી માયુ

પણ આ સંધ્યા મુએવામાં ખુદા ધવા કમળા આપ્તિન ચક્ર એવો વખત દવે આ પા
તજ આ વીરી સસિતાને કહ્યુ અને આ બધા રવખાન તી તણે એ મગાગાતન કહ્યુ કે
આપણે આપણી બહારી કાગાતી તનદુરતી અને માનસિક સોન દખ્ખા દોષઅ તે કહે
માનત તેની પાસે ખુદી કરતી જોઈએ— અત્યાર કુધીમાં ૭ છાનુ છે તે તમામથી તેને દરે
અ તમ્મ રાખતી જોઈતી નથી"

મારા મત પ્રમાણે તે મગાગાએ જવાન આપે. તેને દવે ખુદા દોષથી ન
વળુ જણવતુ તેમજ પણ તમારે મારા માથેને કહ્યુ જોઈએ"

તસિતાએ આ દર્શાત ધુનાય નગરોને કહી ત્યારે તે બોલો કે ને કુખરિયત
અને આપણી કહી તે આપે છે પણ તે દુર કી ચાંચ તેમ નથી મારી બહારી કમવાન

સુખધમા એ રમગી સુત બારેસો ગરતા લીધો છે એમ અને જાણ છે વરસો થયા હું
 સુતાના બધા કો હું 'મરે' નાચતી જાગ જ્યારે ગુલાન છે તારે તેને ઉદેશ મને તેવો
 મરો આધાર વગાડો છે અને તો પશુ હથેર બાજે છે કે સરજો હાથે રમનામા ઓળે
 છે તે મારા વિદેશ લાભ જ દત્તા

“ દા તનમે જી રીનામે લગાને છે લમીના બોધી અને પછી એક દીધ પીયા
 સ મુક્તા તણે પીયા 'મરે' નાચતી જાગ જ્યારે ગુલાન છે તારે તેને ઉદેશ મને તેવો
 સારા કાપ કે ન કી રીત રચના આ પીડિત સમી પેલા છે તે તરફ કાન જોનારું
 નથી પશુ રીધામ એ આવ છે કે તે રધાર રધારે ગુલાન બારેલી થતી જાય છે ”

‘ આ સુત દવે છાટ આસરે ’ નમ ગેઠ જોવા જે સત્ય પુપાનનાથી તે તેની સધ
 જી મગજ સ આ માધ મેમનાના મબા છે તે કરતા વધારે સારું એજ છે કે તેણે જાણુ
 જાણ કે — ત જોન આ છે તે ત મુ એક દેશ નિકાલ થાસો રાજ દાદી છે — નામ કે
 પે । વગર । અક રાખી છે — દુનીયા । સવાગી પરને એક ક ગાલ પ્રાપ્તવશ મનુષ્ય
 હ’

અને દવે વચન શુભી એક સુદર સારું આપી સૌદમ્યમુર્તિ બિમાર પોતાના એગડને
 ઝાંતે શીઘ્ર મનીર નદરીએનો આનંદ જોવાની ઓ પોતાની જીવનનાડીઓ તનદુસ્તીને
 મગજરે જો રા દોડી દોડાતી ખાત્રીથી વધારે ખુલી થતી એક આગમ ખુશી પર પડી
 હતી — તે પ્રભે જીવજાગનો બગે છુતો બેદ ખુન્તા ચરાનો દતો પ્રથમ લમીના ધીમે પ
 મને જ્યારે મા ચાની આગી ઓ આપણી રાતાની નાચિકાના ખીવના ગુલાન જેના ગાને
 એક સુખન કરતા છુતો બેદી ખુનામે સામગરા તૈયાર થયા મુમબુ પછી મગાવાઈ
 પોતાના હમેશના ગભિર મરે આવી અને પોતાની વડાની અત્રીજની તખીલના સગાચાર
 પુછી એક પનગપ બોલી છેવટે નમ રોઠ આગરા અને પોતાની વડાની પુત્રી કે જેની જી
 ગીની આસા તેને ઘોડા વખત ઉર મુછી હતી ત દવે તમામ બાધી બચી ગયેલી જાણી
 ખુલી થતો તેની પામેલી એક તુર । પર બોલો પોતાને જે ખુનામા આપવાના હતા તે બા
 બન લાપ ધગના પદેના પોતાની જાણે કાજુમા મજબરા મારે નમરગેને થોડો વખત લેવા
 પડેલો અને પછી જ્યારે તે આવત સુ દેવાને તે તથાર જણાવે ત્યારે લાગી રમતાનાથી
 તે રા મર । તણે જોગ્ય પાડું

એકદમ મુદાની વાન બીર આનનુ વધારે કાર છે મગાજામ મોડી

‘ તમે મારી પામે શુ કહેવગરવા મગાજા ’ પોતાને મારેથી ખુનામાને બોલે પોતા
 ની ખેડના પર નામી દેવા તક જાણી લેવાને ખુશી થતા નમરગે પુછડ

“ શુ કહેવું મારા સાચુન કવી કેવું ” રદ મગાજાએ જવાબ આપેલ ‘ આપણી ક
 મગાને કો કે રાતરી એવેનો ખરામ રસાણા મગા રીત કે જે તેને ન્દાની વધમાજ
 સદ્દમા દોરી ગયો — ”

તુ કેરી રીતે ૥ પાત્રી રા ૧ પલ ૧ તને પાત્રી બારી કે તે એક ૧૪ ૧૫ મજારના ખાસ
 ધર ૧ ૧૪ ૧૫ તે તેન રીતે તારા માફ કુટુંબ નાના જામણે આજિવણી બદાડુ મનસુ
 રાખે મન ગાળવી ૬ સુધી બધા ૥ નાખવા કે તા પોલીમને દાયે પાઠામ કામને લાકડે
 મદડાનું જે મમ પમદ મ્યુ પછી દે તદન દાબ હુવના ન હતો અને મે તેને આશરો આ
 પરાના ના ૬ કોર જગ તે ૥ નામે દે નેને જેટલી મરતો બળાવુ તે પાઠામ સોમદરી બ
 ધાત્રાન તેની સામે ૥ વચન તીકુ અને દવ મારી બારી પુત્રી બદાડુ મિ દના બનાવરી ના
 મના છુપા ૧ ૧ તજ રે તાતી રતા ૧ તરીકેની ખરી વતણુ તણે મરી રીને ખુશામી હતી તે
 બાજમા મરણા છુ ૥ બેદરી કુચી તરીકે આ તેના મોગદ દતા

નગરશેક થાડી પથ અટકા તે દરમીયાન દવે કુ હમી ત આવશે તે બાજતમા તની
 પુત્રી ગણાયુ હી ૥ તના મેનું ની મન કગતી હતી

હાની પુત્રી તણે તાગમ ચલાયુ તારે સમજતુ જોઈએ કે પ્રતાપનો મોઢો આડ વા
 પહેના ૭ થ તે જો હો દના તે માગ દાખમા ૧૪ ૧૫ કો ખુચતા કદી બધે ૧ થા નથી
 અને મે મોગદ લીધા — ૬૬ મે મોગદ લીધા કે કામજા રીને તે તને પતણે નહી ૧ થ
 વળી આ નીશવ ૬ તત એક પિતા તરીકે મારે બીજા બાબનો પછી વીચા વાની હતી મા
 હુવેવાની મતલબ એ છે કે પ્રતાપ એના માગમા હો ૧૪ મયો હતો કે તેનું દેવદ વાસ —
 તેનું આ ૧૫ મત્યુ આપના વીના રહેજ નહી મા કુ કે તેણે મારી મપુણ ખાત્રી કરી આપી
 છે તેમ કાવત્રામા સાધસ ચના તેની તદન નાખુચી હોવા છતા તા ૧ હીઓ સાથે તે ભેગો
 હતો અને શીમાનુ ચક તેને માને શરતું હતું એવુજ બમ હતું વાર કમળા તારે દવે તન
 આશ્રય નહીજ લાગશે કે આ બધા કામોને લઈ તમે મગાએ મને બધા બા પુ — તમે
 અને જ્યારે બાગક દતા તારે જનેશી — અને જેને કુ મુખામ બરેવી વીવમજવા લેખુહુ
 તે તા ૧ મનમા પાછી તા ૭ થાય એવુ કામ જને તે વીચા થી મને બધ લાગે અને તેરી
 મે તને જારે સાવધ થયા અને આપણા વરનો આત્રપ રિવકાતવા આત્રદ કયા તારે તે પા
 તાના સો ૧૬૬ નહી તોડે જોવો પ્રભાણીક દોવાની મને ખાત્રી હોવાની તેની પાસ મોમદ લે
 વડા ૧૬ કે તે નમને કહાય મજે તો મેજે પોતાની ઓગળાવ ન પાડી — પોને રતાપા ૧
 વાની ના કમેવી — પ્રતાપનુ નામ ન વાપરુ — બદાદુરસિ હતું જોડુ નામ ધાગુ હતું—
 અને એકદર રીને પોને માણ છે તે કાઠને ૧ થુ બજવા ન રેડુ

અત્રા અને તે તેણે કેવા મપુણપણે પાળ્યા કમળા મણમણી અને કુ નીચુ મી
 તેં મુચવ મા પડી હતી — ૧ થયો અને અનિશ્ચિત થા જુ ઓ માફ ૧૬૬ કુખદ રિયાતુમ
 ધિરામ મળુ હતું

અપૂર્ણ

જાહેરખબરના અમાનામા તત્સવધે એક મલામણી
 બાજમા દરે બાજતની એટલીમથી જાહેરખબરો કોઈકને પ્રસિદ્ધ થતી જોવામા આવેછે

કે દ્વારો સમય જલદેરખખરનો જમાનો એ નામે આગાખા લાગ્યો છે દરેક દૈનિક, આ વાર્ષિક કે માસિક પેષર જોઈશુ તો તેમાં સમગ્ર અર્થ ઉપાત્ત ભાગ જલે તોથી જરેયે નહીં એ શિવા રલવે પ્રેતોના ડાખોમાં રોશન ગીદીગસના મોટા શહેરોમાંના જાહેર સ્થાનોપરથી દારાતો ઉપર આ દુકાના જ્યાં જ્યાં લોક મુદ્દાવતી દ્રષ્ટિો સમય લા લા અતિશયોક્તિ ભરેલી અનેક આવી જલેરાતો જોનામાં આગે જુલુદા મુજર ધધાની યોગ્ય ખારો માટે જોકે આ રસ્તો સરન અને રસશીય છે તો પણ વૈધ્ય રિપવની જલે રાને તેના અમરના ધરાવે છે અને તેમાં શક્તિની દવાની જલેરાતોએતો દલ્લ વાળી દીવી છે તેમાં પરીણામ એ આશુ છે કે દિદાગી દરેક મનુષ્યના મનમાં પોતાના શરીરમાં નમગાજ હોરાનો બમ પેસી ગયો છે અને તેનીમાયે એક દારા અનેક શુદ્ધ દશાની જલેગતો માયી સલાસલનું મગોધન થતુ દુષ્ટાપે હોમ એક વખતની અજ માયસ સમજ જલેરાતો માટેના નિદ્રા અગિયમયુ ઉત્તિ રધાન બનના સાથે જલેર ખખર આપનારન અજમાયસ તરિકે ખરીદનામાં એક શક્તિ તરિકે ઉમેરાય છે આની અનેક અતિશયોક્તિ વાળી જલેરખખરમાં જોકે ડેટનીક સય રરશે પણ દોય છે અને તેના જીવાદ્ય જોને તેના જોર વેચાય, મીઠા ભેગા ખાટા પણ ખપી જાતે એ ધાગણનું રમરણ કરી જલેરાત આપનાગમેને માટે જલગદગતો ગમેનેવો મત હોય છતા તેની દરકાર ન કરતા તેમાં જોવાયા છે અમાક આ કહેવુ શક્ત દવાની જલેગતોને જીવલીજ છે કાગણ કે તેમાંજ એક આનાતા અમુક નજા આસડીયા એકા કરી તેનુ શાલી આડખરાણુ ના મ પોડી એકજ દવા દુનિયામાં હસ્તિ ધરાવતા તમામ રોગોને નાશુદ કરી શરીરને હમેશન માટે આરામ રાખે છે છતાં અનેક અતિશયોક્તિ વાળી જલેરાતો તો તેના પાયસ ૩ પીચા ઉગમથી જલેરાતો નમ કરવાનો મખત ચાજ હમેશને માટે બની શકના સભવ છે અને તેથી સુકો ગાગરે ગારી થોતા ધણા વૈવગાને આ વૈધસાગ્રીઓના નામ આપણી દ્રષ્ટિએ પડે છે અને તેમનો જોશ એવોજ હોય છે કે દિદાગી ૩ કોડ વમ્તીમાંથી દર વર એ દર એકનામ માણસે દક્ષ એવજ મનુષ અજમાયસ તરિકે પોતાની દવા રાપરવા (દવાના) પ્રેરશે તો પણ દખરસે ૩૦૦૦ ગ્રાહકો મેળવી શકે જલેરાતોની આની રથાતિથી વખાન ખરા મનુષી જલેલી છે છતા અનુભવના અનાવે એકાદ વખત જરેર પડેથી અજમાયસ કરવા પ્રેરા છે અને તેમાં જે જલેરખખર રજાના વખતથી તરિકે પેષરમાં નજરે પડતી હોય તેના ઉપર તેની પમદગી ઉતર છે આની કરીને જલેરાત આપનાર સમય વૈવમદગ તરફ જે અવિશ્વાસની દ્રષ્ટિથી જોવાય છે તેની ગજનામાં ગજાવાતી રિયતીથી મેદકાર રહી જલેરખખરમાં રહેના લાભો ત દજ દ્રષ્ટિ રા આરજા આનાતમાં વધમડગા સર્વોદ્દે રધાન ભોગવતા દક્ષ એક કુદુમ્મ ચિનાય તામ વૈવો લતમાપાછે છતા સલાસલના અમા વે તેમની રાજ જલેરાતોમાં તેમાં સમજ નાવખી રેયી છે એક દર રીતે જનમમુદાય તે એક સાચા વૈધની શોધમાં અનેક અજમાયસોનો જોગ આપી કટાણુ પડે છે છતા દેટ પ્રાપ્તિનો ભાગ્યવશાત ધર્મ રકે છે આમાં મુઝ ગ્રાહકના સળધમાં આની એક મુરુદ્દી દર દરનાનો પ્રસંગ અજ અમે દાય ધરીએ છીએ આપાવતમાં ધ વતરી સ્વરૂપ સેખાવ સ્વગર્ય મહાત્મા કુદુમદગના નામથી બાગેજ કે છ અગણ હશે તેમના કુદુમ્મમાં પરપત્ર થી જે વૈવવીધા જાગવાઈ રહી છે તે જો દાનના સમયમાં દવાતીમાં ત હોતતો આપરેદક

જાણે દત્તરાજ થઈ ગયેલું મણાઈ મુકુટ હાળ તે પ્રખ્યાત વધકુટુંબની એક આત્મિક
 અન્ને મુકામા મણા પા થયા હોઈ રાજા રાજા ગીમથને અલગ સામદાના મર્ધ પડેલ છે
 સમય રીતે તદન નિદાય અને શુદ્ધ વનરપતિભાષીજી શાસ્ત્રાવધીધી વૈધાર કરેલા એ થોડો
 સપુત્ર સમૃદ્ધ આ કુટુંબની એકવચાગાઓ શિશુન ખીજે પરીપુષ્ટ પડે હોવાના સ્વભવ
 અમારી મધ્યવાની બહાર છે હતા આ જન્મેજન્મના જન્મનાના નહેરાત આપવામા આ
 મના લાગે મમજતા હતા જન્મતા આપનાર, એ દસમી પ કાના વધ જા મની જોણ
 મનુષ્ય સાથેની સરખામણીમા ઉત્તરવાના મબવને લઈ પોતાની રીતઠાને ખત આ કુટુંબ
 ની કોઈપણ જાહેર ખગર કાઈ પેપરમાં લેવામા આવતી નયાર રાજ રજવાડા અન્ન પ્રતિ
 દિન શુદ્ધિઓમા આ વધ કુટુંબ જાણીતું હોઈ તેઓ તેના સાન લ છે હતા થળાખરા અ
 પરિચિત મનુષ્યો સાત વૈધની ફવાને અમારે એકાદ ઉત્તરેધની અભમાયકને વાગ મધ પડે
 છે તે ઘણું દયા ખાવા ભેગ છે અમરચમાદામા જુજુદના બાક અત અન્નેની અને વરવા
 ખુ સરેરની આવધશાગાઓના સરચાપક રા વરધ પાપજાઈ વિદનન ન શોજનક મુકુ
 ની નોંધ આપણા ભારીકના ગયા અકામા લેવામા આવી હતી તે મર્વ આદરોને સુરિદિત
 હશે અને હવે તે આવધશાગાઓ મગકુમ વધમદાતમાના સુપુત્ર વધવધા વિચાર રા કેક
 વધાવમાઈ ત રથી અચાવવામા આવે છે દરેક પ રપકારી કાપમા લેમનુ અમ થાન હોવાસાથ
 માંનિ નૈતિક અને સામાજિક બાળનોમા દરેક રજવાસાગી મનુષ્ય ત કે તેમની મદ તો દાય
 સન લખારસો રહેડે અને આપણુ સવ થી જગદમાના જાગેએ પેર ખુશીયવાતેલુ છે
 કે આપણી મી રક્તિ ધર્મોદારક સમાજના કાપરેકા પુ પદ તેમજો રિકમગેલ છે આ જાગે
 ખનરના જન્મનામા જન્મેરાગના લાભને સબધે અને ત હા તમના જન્મના વધક સાંતેક
 લાભ જન મડગને આપવા સબધે તેમની સામે વાગ પિત થતા સારા વધાએ જાહેર હા
 ગમેતેવા નાખના વધની સરખામણીમા કનરવાતું જોખમ મેરામા પોતાની રીતિને દાંતી
 કારક સભવે કે જે આ લેખમા આજ રજાત્રાઈ રા છે તે તેમના જિજ્ઞાસા અમાર
 જાણવામા આ વાધી, જન્મેરાગ દારા જનમડગને લાભ નાપરાતો અમદ અમે મુકી દધે
 હતા અમારા પુત્ર આદરોને નહેરાવો નાની અજગાવશમા લિપ વાની મુકેલી દરે કવમાખ
 કે અમા ભલામજુ દરીએ છીએ કે । કેસવવાલબામની એકવચાગાઓના અનુષ્ઠ નિ
 દોષ એકપેલુ લીરટ તેના મુકુ અને કીમત સાથેનુ તેમની આમરપુરક મેળવલ રજા રા
 રમટ કરી આ અક માથે વહેએલ છે તો દરેક દરેક મા કે તે કામગ સાચી રાખશે એ
 થી આશા છે અને કમરી અમારા કોણ આદરોને એકવ આરાગે રસગજ ન આવે, એમ
 અમા છન્ડીએ છીએ હતા કાઈ જાતના આવધની ન ર પડ તો જાહેરોના તેની કોષ
 જોણ કે અભમાયક તરીકે એકા વખત પછુ મગાવવાનુ મોકુરુ ગળી રા રજવાસાગાઓને
 લાગી જોઈતી ફવા મગાવી થવી અથવાનો આપણી આ મી અ ખડા વધ એકીદિવા લ
 ખવાધી પછુ અમે તેમની આવધશાગાઓને જોઈતી ફવા મોકાવાવા લા આવીશુ એ દિ
 વાવ આપણા આદરોના કાળે કોઈપણુ ફરને માં કાઈ સલાહ જોઈતી હશે તો દરેક
 દરહિત લખી મોકાવાધી મદદ સલાહ આપવામા આવશે

શ્રી અવિકા વિજય ઓફીસમાં લઠતા ફોટોગ્રાફ (છવીઓ)

(રેન્ડ પોષ્ટલ અને વી પી ખર્ચ જુ. સમજાવુ)

જાહાજોહાર—ખાળથી લગભગ સાઠ વ મ પહેલા શ્રી અબાજીએ આગરામાં આવેલા મુ. મગ ૥ રોક અખેચ દ હોરુચ દનુ મહામાર્ગમાં ડુપાતું વહાણુ ડોનુળ વડે ખયાલી તેને સહા યતા કરા તે વખતનો આતેહુમ દેખાવ આ દોગમાં છે કે ડીનેટ સાધજ સાદી પ્રતા બા આ ૥ સોતેરી દસ આના

ગાજીરયાસની—ગણ્યગના મહાનયમાં શ્રી અબાજી હીએએ વગજમાન કુચેલા છે તે વખતે એક ગારી જેણે માનાડની ગાર બાગ રમ મુધી ચારીછે તે ચગલ લેના આનેલ તે વખતનો તારસ્ય દેખાવ આ દોગમાં છે કે ડીનેટ સાધજ સાદી આડ આના મોઝી દસ આના

મીલત સ્વરૂપ—શ્રી અબજીને પામતે નરાજમાન થયેના છે તેના અવ્ય સ્વરૂપનું આ મનબતાવમના મનને આપી છે તેવું છે કે ડીનેટ સાધજ સાગી આડ આના મોઝી એક રૂપીઆ

શ્રી અબાજીનો ખામ ફોટોગ્રાફ—શ્રી અબીકાવેનો આ એક અમુલ્ય કૃપાપ્રમાદ છે તેવું મહત્ત્વ જે ફીએ તે ઓર્ડીન છે—હુન સાજજ બે રૂપીઆ કે ડીનેટ એક રૂપીઆ કાડ આડ આના હુવ સાધજ સોતેરી દસ રૂપીઆ કે ડીનેટ—સોતેરી પાય રૂપીઆ કાડ મોઝી બે રૂપીઆ

રૂથ વાહિની—શ્રી અબીકાવે પોતાના સીદ અને વાપ જોડેલા અને જેના સારથી બહુ બેરવ છે એવા આદુરુ રથમાં બેસી આરાસુગના નગનમાં લીટા જે છે તે વખતના દે ખામનો ફોગ માદી કે ડીનેટ આડ આના મોઝી એક રૂપીઆ

કેતાર હુનજીવન પ્રદાન—પરમાર કુબેલા કે જગીલ પોતા ૥ મી ૬ કારે પાનોમ અથ પર સ્વાર ચઈ અગસરમા ગાનેવ જરીવાન ૥ તાગેતે મી નશી નહ અદર તાગસ્યાના ગા પરી મર્પ ય ગઈ મગજ પાગના દીપચ હતી શુતી પરથી શ્રી અબાજી મુરતીમાન સ્વરૂપે દેલા ન આપી તેને કુનવ પ્રેક્ષે ડા વખતનો આતેહુમ દેખાવ આ દોગમાં છે કે ડીનેટ સાધજ સાગી આડ નાનો

શ્રી રામચ દહનો અબાજી—શ્રી રામચ હતી પાત મહામાયા સ્વરૂપ મીતાજીનુ તવજુ હરણ કરી જતા તેમને પાછા મેળવરાનો પ્રયાસ સમજ કરના માટે શ્રી રામચ હુ પિ કુધાના પદ્મી પ્રદેશના પોતાના ભાઈ લક્ષ્મડુ સહત અબામખ તાગનો યજ કરે તે વખ તે યજ જવગામમાંથી જગ બા પ્રગથ યજ શ્રી રામચડને વન ન આપે છે તે વખતનો આ બેહુમ માવ આ દોગમાં છે કે ડીનેટ સાધજ મી મન આડ આના

એ સિવાય ચેડમુડ મીની સંગ્રાસી અને ચકરના દોગમાં પણ મળે. દરેકની કે ડીનેટ સાધજના આડ આના અને કેટલેકમાં રહેતા દુધાવાગી મહામાનો મ. આઈના ચાગ આના

મળાતુ કે હ—શ્રી શુભધર્મેદારકે સમાજની ઓફીસ, રુડા

શ્રમિતનો અપૂર્વ ખલનો આત્મનિઘ્ર ગોળીઓ

શરીરના તમામ અવયવોને અપૂર્વ તામત આપવાનો આ એક મિત ફરીકે દેલાજ છે
જાહેર ખચર હપારી અપનાર ધરૂ પોતે પોતાની રા માટે એના શુભોત્તુ ય આપવી
અનુકરણ કરે છે પણ પાની ખરી ફતેદમા તંતુ અનુકરણ તના સક્રિયતાન થતા નથી

રમરશુ શ્રમિતો આખા શરીરની ઠાળીને તથા શરીરના દરેક અવયવોના ખગનો વધારે
કાનામા બળ વધા દેસાક તેમજ આરોગ્ય સુતી આપવાનો આપુજ સમ કાર તાતપામ
અને મૌલ પુરતવને રાહુ સાચી આપવામા આ ગોળીઓ અમૃતની બરાબરી કરે છે
કિમત — ગોળી ૩૭ ની ૫૦ ૧ નો રૂપીઓ એ

વેદશાસ્ત્રી
મણિરાજ ગોવિંદજી

ભારત — આત્મનિઘ્ર આયુર્વાદ
જામનગર — દાગીમા ૧૧૩

કામિ શાસ્ત્ર

શરીર સ દાહનો રૂવોતમ સ્થિતિ આપનાર અને નીતિ રા હમા નૌયમો સિખવનાર આ
સ્પીગી રૂમતની આ / સુખીમા જુદી જુદી રૂપ બાપાઓમાં આત્મ આદરિતમા મળી સુખ
બમ સાત લાખ નમ વધુ છે જે કાઈ મજાવે તેને આમારેજ અર્થે પોતાની દેવામા આવેતે
વેદશાસ્ત્રી મણિરાજ ગોવિંદજી
જામનગર — મહિલાવા

ગૌરિ પ્રથમપાતિ પાર્વતિ સતિ ત્રૈલોક્યમાન સિદ્ધે,
 શચાણિ ત્રિપુરે મધ્યાને ઘરદે રુદ્રાણિ કાત્યાયિનિ;
 નીમે મૈરવચ્છિ સર્વઘરદે કાલેચર્યે શલિનિ,
 ત્વત્પાદ પ્રણામનન્યમનસા પયાકુલ પાદિ મા

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુનમે બહાર પડે છે.)

પુસ્તક ૮ મુ

પ્રાપ્ત પુણીમા, ૧૯૬૭

અંક ૬ છે

આનંદ લહરી

મતાડપી આલુ.

ત્વદન્યસ્માદિચ્છાવિષયફલલાભેન નિયમ-
 સ્ત્વમર્થાનામિચ્છાધિકમપિ સમર્થા વિતરણે
 इति प्राहु प्राच कमलभवनाद्यास्त्वयि मन-
 स्त्वदासक्त नक्त दिवमुचितमीशानि कुरु तत्

સનાતન એવા શ્રદ્ધાદી દેવો પણ આવી રીતે કહે છે કે આપ શીવાય બીજાદેવ પામેથી
 તો ઇચ્છાવીચ્છલતા સામનો અડધી છે અને તમેતો અઘની ઇચ્છાથી પણ અધીક આ
 પવામા સમર્થ છો માટે હે જશાનિ મારા અતઃકરણને અહર્નિશ યોગ્યરીતે આપશીમા પ્રતિ
 તેલુ કરે અર્પાત્ — સાવધી રૂળ દેનાર બીજા દેવનો ઉપાસના મારે કરવી નથી

સ્ફુરન્નાનારત્નસ્ફટિકમયભિત્તિપ્રતિફલ-
 ત્વદાકાર ચચ્છશધરશિલાસૌધશિખરમ્
 મુકુટ્રદ્ધોન્દ્રપ્રમૃતિપરિવાર વિજયતે
 તવાગારં રમ્ય ત્રિભુવનમહારાજગ્રહિણિ

હે ત્રિભુવનના રાગધીરાજના પટશર્ણી જેની ચગકતા નાના ઝકારના રતોયી જડીત સ્વર્ગમણીની દીવાસેમા તમારૂં પ્રતીબિંબ પડેલ છે જેના શીખરે ચગકતા ચક્રકાંત શીલા જોના છે જેમા મુકુટ, અક્ષ ઇ વીગેરે પરીવાર રૂપે છે એવો રમણીય તમારો મહેલ ૪ વતો વતે છે

નિવાસ કૈલાસે વિધિરાતમલાદ્યા સ્તુતિકરા
કુટવ ત્રૈલોક્ય કૃતકરપુટ સિદ્ધિનિકર
મહેશ પ્રાણેશસ્તદવનિધરાધીશતનયે
ન તે સૌભાગ્યસ્ય કચ્ચિદપિ મનાગસ્તિ તુલના

હે નગદ્ર તનયે — પાવતી! આના રાણનાથ મહેશ્વર જોકે દેવાસ નીવાસી છે છતાં મહેશ્વરી દેવે તેમના સ્તુત કરનારા છે જો ત્રણ ત્રણ પોતાને કુટમરૂપે છે અને પોતે મિદિઓના બહાર છે, છતાં (બીલાપાત્ર) કરાજસી કરેલ છે તે તમારા મૌભાગ્યની સ આછ કોષપથ્ય સ્થાનમા જરાપણ જણાતી નથી અથાત્ — સ્ત્રીના સૌભાગ્યના પ્રતાપથી પુરૂષ નિર્બળ સ્થિતિમા હોય તેમણે તેને મોટા મોટા આપણે મળે

વૃષો વૃદ્ધો યાન વિપમરાનમાશા નિવસન
રમશાન ન ક્રીડાભૂર્મુજગનિવહો ભૂપણ નિધિ
સમગ્રા સામગ્રી જગતિ વિદિતેય સ્મરરિપો
યદેતસ્યૈઽવર્યં તત્ર જનનિ સૌભાગ્યમહિમા

વાહનમા વૃદ્ધ જગદ છે બોલના ઝેર — હનાહન છે વચ્ચમા દલ દીશાઓ છે કી । જૂનિ સ્મશાન છે બુધજીનો બહાર સપ્તસુદાય છે મહેશ્વરની જાપર ગણાવેલી ધરખરીથી કેની શુદ્ધતાતા રણાય તેવો ત્ય પ્રસિદ્ધ છે તથાપી હે જનની! તેમણે જે જૈશ્ય છે તે તમારા સૌભાગ્યનો મહિમાજ છે

નિરોપાય — સતી સ્ત્રીઓ પોતાના પતિની દુર્બળસ્થિતિથી કોષપથ્ય રમરે ખેદ કે નિરાશરી નથી પરંતુ આન આની પોતાના સતીત્વ ધરને ખરો અનુભવ કરતી પતી સેવામા તત્પર રહે છે અને સતી સ્ત્રીઓના પતી પોતાની દુર્બળ સ્થિતિ છતાં જગતમા માન્યતાના પાત્ર થઈને મહત્ જૈશ્ય મેળવે છે આમ ખનવાઈ કારણ સતી સ્ત્રી છે

અપુર્ણ

હે દિમાસવના પુત્રી! — ક્રીડામ્ — મોતશોખ કરવાને આનખીરમ અથવા જાગજગીયાઓ

દેવી તત્વ દીવાકર

ગતાકથી ચાતુ

પ્રથમ સ્કન્ધ

પવનથી પ્રેમયુક્ત વીમાન વળી ક્ષણમાત્રમાં આગળ આગમનમાં ચાલ્યું અને થોડી વારમાં જીવન મનહર પ્રેમમાં પહોંચ્યું ત્યાં તે જુદો દેવોએ ઊત્તમ નદનવત દેખ્યું અને તેમાં પારીખન રક્ષની છાયામાં હોતેના કામરે જોવામાં આવી એ ગાયની પાસે ચાર ગત વાળો ઐગમત હાથી જોતો હતો ત્યાં મેનકા વીજેરે અમર અપ્સરાઓના ટોળા તૃણ ગાયનાનીથી અનેક પ્રકારની કીડા કરતા હતા મેકડો યક્ષ, ગંધર્વ અને વિધાત્રેણ મદારવાગીકામાં ગાતાહતા અને ગમતા હતા ત્યાં છાણી સહીષ્ણુ પક્ષ જોવામાં આવ્યો તેઓ તો તે સ્વગતે તથા ત્યાં વચ્ચે ડુબેરે યમ સૂર અને અગ્નિને પશુ જોઈને વીરમય પામ્યા તેઓ પોતાની સંદિગ્ધી જુદા આ દ્રવ્યોએને જોઈને આશ્ચર્ય પામતા હતા તેવામાં છાણ જોઈને એક પ્રલય રાત્ર પાવણીમાં બેસીને તે રમ્યનગરમાંથી બહાર નીકળ્યો તેઓ તો તે વિમાનમાં જોઈ હતા તેવામાં વળી તે વીમાન તુરંત બ્રહ્મચોરમાં ગયું ત્યાં બ્રહ્માને જોઈને સ્ત્રીવ અને વિષ્ણુ વીરમય પામ્યા એ બ્રહ્માની સભામાં વે તેઓના અગ, સમુદ્ર, નદીઓ પવતો અને સર્વો દેવધારી ચઢેને બેઠાહતા સ્ત્રીવ અને વીષ્ણુએ વીમાનમાં પોતાની સાથે બેઠેલા બ્રહ્માને પુછ્યું કે આ વળી ખીન્ને જના કોણ? સારે બ્રહ્માએ મ્યું કે આ બ્રહ્માને હું ઓળખતો નથી હું કોણ છું આ મશ્વ છે અને શા માટે છ? એમાં મને બ્રાત્રી છે ક્ષણમાત્રમાં વળી તે મનસરખા વેગમાં વીમાન નાવતું ચલ્યું તે યક્ષોના સમુદ્રમાં રમણીય નૈનાસ પવનના સ્ત્રીમયમાં પહોંચ્યું મદારના જળીયાઓથી સુરોહીત પોષ્ટ અને કોણલની ધ્વનિથી પ્રપુરીત અને પવિત્ર એના એ સ્થળમાં વીમાન આવ્યું ત્યારે વૃષભપર જોઈને ત્રણત્રનાળા પાનમાં વાળા દશ ભુજમાં આગ્રયદ્રના મુકુટમાં બનાવેલી વસ્ત્રમાં ગજઅર્ધના ઊત્તરીય વસ્ત્રમાં સદાશીવ નીકળ્યા ગણપતી અને કાર્તિકેય સ્વામી નામના તેમના બે મદાળમાં પુત્રો રક્ષાને માટે સાથે જતા હતા પારદો અંતે પારદોમાં મુખ નદીમંથર નય નયતું અલી રિત્તન ઊચ્ચારણ કરતા પાળન ચાલતા હતા આ મદાલીનો જોઈ તેઓ નરો અલસ આશ્ચર્ય પામતા હતા અને સરસરી ઘેરાઈ દીગમુ થઈ મંસી રહ્યા હતા તેવામાં વળી તે વીમાન આગળ ચાલ્યું અને ક્ષણમાત્રમાં વૈકુંઠ લોકમાં પહોંચ્યું એ લોકમાં અમરધનીય વીભૂતી તેમના જોવામાં આવી એ ઊત્તમ પુરને જોઈને વીમ્બને તો મહાન આશ્ચર્ય બિપત્યુ તેવામાં તો ક્રમ સરખા નેત્રમાં ચપાતા કુલ સરખી કમીનામાં પીતવસ્ત્ર ધારણ કરેલા ચાર ભુજવાળા, ગરગર દીપ્ત જુલોથી દેદીપ્યમાન અને જેને સદાશીવ અમરથી પવન દાળતા હતા, તેના એ લોકમાં વીષ્ણુ તેમના જોવામાં આવ્યા એ સાચા વીષ્ણુને જોઈ ત્રણે જણ એક જીવ સામે જોઈ વીરિમત થઈ રહ્યા હતા તેવામાં પાણુ તે વીમાન આગળ આવ્યું, વીમાન આગળ ચાલતા મધુર જળના મોટા તરંગોમાં, અનેક જળ જતુઓથી બધા પત અને પવનને અતુસરતી લહેરો વાળો સુધા સુમુદ્ર આવ્યો અને એ સમુદ્રી મધ્યમાં એ

ક અતી અદ્ભુત બેટ જોવામા આ યો એ બેટ મદાર અને પારીજતના ઘટ રક્ષાથી બ
 પુન શોભતો હતો અનેક પ્રકારના ચીત્રાથી વીચીત્ર લાગતા એ બેટમા ધોતીની તેમજ બી
 ૭ પણ અનેક પ્રકારની માળાઓ શોભી રહી હતી આસોજાનવ, બોનમરી, કુરખક કેટકી
 અને અપક ઇલાદી મનોહર રક્ષો કરતા છાંઈ રહ્યા હતા મારોના ટોકારા અને જમર ગણ
 ના શુભર । યહ ગ્લા હતા તેમજ ઘેરો દી પ મુગધ વાપી રહ્યા હતા એ બેટમા તેઓ
 એ દુરથી એક મનોહર પનગ જોયો એ પનગના ચાર પાયાને ડેમણે બદલ વીચી, રૂદ
 અને ઇશ્વર હતા અને ફનકને ડેકણે સદાશીવ હતા રતોના સમુદોથી જડીત અનેક પ્રકારના
 રતોથી શોભાનમાન અનેક પ્રકારના ઉત્તમ ખીજાનાઓથી આચ્છાદીત અને વીવીધ પ્રકારના
 મણીઓઓથી ઈધનુખ્ય જેના વીચીત્ર મનોરજક રંગનાગા એ ઉત્તમ પનગપર એક સુરો
 ભીત ઉત્તમ સ્ત્રી બેઠેના હતા એ સ્ત્રીએ રાત્રા કુત્ર અને રાત્રા વસ્ત્ર ધારણ કયા હતા રાત્રા
 ચદનનું લેપન કર્યું હતું નેત્ર અત્યંત રાત્રા હતા કરોડ વીધુત જેવી કાતી હતી મુખ અ
 તીશ્ય મનોહર હતું રાત્રા હોઠ રોમી રહ્યા હતા કરોડ લક્ષ્મી કરતા પણ અધીક કાતી હતી
 અને સવળ શરીર સુષતા મિત્ર કરતા પણ અધિક તેજસ્વી હતું તેમણે ચાર હાથમા વર
 પાશ અકુશ અને અમય ધારણ કર્યા હતા મદ હાસ્ય શોભી રહ્યું હતું અને તેઓએ કોઈ
 દીવસ નહીં જોયેના એ સુંદરી શ્રી જુવનેશ્વરી દેવીને માયાખીજના તપમાત્ર તંત્રીન ચછ ગ
 ચેના પક્ષી સમુદો સેનતા હતા એ કોમળ નરીન મુનાવરયા વાગા અને કશ્ચાની સા સ્વ સુ
 તિશ્વ દેવિના વળુ રાત્રો હતો સ્વ નારના સણગારયુક્ત વેશ ધારણ કર્યો હતો મદહાસ્ય
 કરીરહ્યા હતા અને સેનાના બાચુમધ ઇયુ અને ખરીટથી શોભતાં હતા તેમનું મુખાર્વિ
 દ અત્યંત દી પ ત્રીપુર સુંદરીના નક સરખા કુલોથી ચળકતું હતું હાથેમા અને જુવનેશ્વ
 રી એ નામનો જપ કરનામાં લાગેલી સખીઓ તેમની નીરતર રતુતી કરતી હતી અને હ લે
 ખા આદી દેવકન્યાઓ તેમજ અન । કુસુમા વીગેર દેવોઓ તેમને વીડીને ઉભી હતી એ
 જુવનેશ્વરી યત્રરાજની ઉપર હ ખુદાના મધ્યમાં બીરા જેના હતા તેમને જોઈને તેઓ ત્રણે
 વીરમય પામીને જિતા રહ્યા અને વીચાર કરના હાગ્યા કે આ વળા કોણ છે અને તેનું ના
 મ શુ છે? આપણે આહી ઉમા છીએ તો પણ તેમને જણતા નથી તેનામા તેઓને તે દ
 વી નીસ શપરીતે હજારો નેનરાળા હજારો હાથવાગા અને હજારો મુખવાગા રમણીય વીરાટ
 રૂપથી દેખાયા આ અપ્સરા નથી અદ્ભુતી સ્ત્રી નથી કે દેવામતા પણ નથી એમ સહ
 ય પામેલા તેઓ ત્યાં જિમારજ દેવામા વીખડુએ તે સુદર હાસ્ય વાગા અભિમાને જોઈ
 પોતાના સ્મરણથી મનમા નીચ કરી કહ્યું કે આ ભગવતી દેવી આપણુ સહજાઓનું મા
 ગણ છે મહામાયા મહાવીવા પુર્યું નકતી વીનાશ રહીત આ પ બુદ્ધિવાગાઓથી અગ્રેય યો
 ગથી જણાય એવા કુટ્ટા રહીત પરમાત્માની ઈચ્છાશ્વ નીલ તથા અનીલ સ્વરૂપ વાગા
 રિશ્વના હાથરી મગજરૂપ વેદને ઉત્પન્ન કરનારા સર્વના આદીશ્વ પરમ પ્રકાશમય વીશાકાદી
 જગદાના હાથરી છે હે જગા હે રૂદા આ દેવીજ નલ્ય કાગમા સર્વેના લીંગ સરીરોને પો
 તાના સરીરમા રાખી સમગા જગતને સહાર કરીને કીડ કરેછે હમણા આ દેવી સવ ખી
 જમય રૂપથી શોભેછે જુઓ તેમના વડખામા અતુકમે કરોડો વિશૂતીઓ ઉભેલી છે દીખ

આમરણ તથા વેશવાળી અને દીવ્ય ચ દનના સેવન વાળી આ સવળી વિભૂતીઓ એમના મેવનના લાગેલી છે આપણને આ ભગવતીનું દર્શન પોતાની મેળે મળ્યું તેથી આપણે ધન્ય ભાગ્ય અને કૃતાર્થ થયા છીએ આપણે પુવ પલપુવક તપ કર્યાં આ ગિતમ રૂળ છે નહીં તો આપણને આ દર્શન મળ્યા હોય પુણ્યના સમુદરપ અને ઊદારતા વાળા તપસ્વી લોકો આ મગગ રૂપ ભગવતી દેવીને દેખે છે રાગી લોકો દેખતા નથી આ દેવી પરમ પુરુષની સાથે મળેલા મુગ પ્રકૃતિજ છે આ દેવી આપણે જ્ઞાત મનારીને પરમાત્માને દેખાડે છે દે જ્ઞાતા દે રૂપ દ્રષ્ટારૂપ જીવ દ્રવ્યરૂપ સધળું જ્ઞાતા અને દેવતાઓ એ સવનું કારણ આ સ નશ્વરી માયા છે અને એ માયાજ સવરૂપ અને મગગરૂપ છે હુ, સધળા દેવતાઓ અને લક્ષ્મી આદી દેવગનાઓ આની આગળ કોણમાન છીએ લાંબા ભાગથી પણ આના જ માન થવાને કદી સમય નથી હુ જ્યારે બાગક રૂપ હતો વડના પાદગરૂપ પલગમા મુતો હતો હાથમા પગનો અથડો લેધ ચાટતો હતો અને અનેક પ્રમારની બાળએણ કરતો હતો હારે જે મને ખુનારતા અને ગીત ગાતા હતા તેજ આ દેવી છે જે મે પુરવે અનુમન કર લો હતો તેવું રમરણ આજ મને આના દરશનથી થયું છે તેથી મહુ છુ કે આ દેવી અનસ્ય આપણી મા છે આપણે વારમવાર પ્રણામ કરતા કરતા આ દેવીની પામે જન્મએ તે ઉત્તમ મહામાયા છે અને તેજ આપણને વરદાન દેશે માટે તેમની સમીપમા જન્મ સ્તુતિ કરીએ કાર મા કીર્તેલી દાસીઓ આપણને અટકાવશે તો આપણે દ્વારમાજ ઊભારહી દેવીને સ્તુતી પાઠ મણીશુ

આ પ્રમાણે વીજ્ઞાનુ વચન સામળી જ્ઞાતા અને રૂ ૨૧૭ યધને રવસ્ય થયા અને દેવી પામે જન્મને બહુજ ઉત્સુક થયા બધા એકમત થયા પછી ત્રણેજણ વીમાનમાથી ઊતરીને મનમા બહુજ ખીતાખીતા દારની પાસે ગયા તેઓ સધળાએને દારમા ઉભેના જોઈ દેવી ભગ, વતીએ મદ્દાસ્ય કરીને તુરત તેઓને સ્ત્રીનું રૂપ ધરનારા મરીદિલા સારા રૂપનાળી અને સુ ૭ અક્ષર વાળી સ્ત્રીઓ થઈ જવાથી વિમ્બય પામેલા તેઓ જગદેશ્વરી પાસે ગયા અને દેવીએ પોતાની પ્રેમભરેલી દ્રષ્ટિ તેમના તરફ કરી તેઓ નણે તે દેવીને પ્રણામ કરી તેમની સમક્ષ હલા અને સ્ત્રીરૂપ થઈ જવાથી પરસ્ય એ ખીજના ત્રામે જોવા લાગ્યા એ દેવીના ચરણનુ આસન કે અનેક મણીઓથી શણગારેલું અને કરોડ સુ જેનું દેદાખમાન હતું તેની સામે જોઈને તેઓ નણે દાસીને વેડે ઉભા રહ્યા એ મહામાયાના પગમા સવળી શુભ આકાર વાળી અને વીચીત્ર વસ્ત્રો તથા આમરણ વાળી ખીજ દાનીઓ સેવામા તત્પર રહેલી શામતી હતી એ હમરો અનુચરીઓમા કેટલીએકે રાતા કેટલીએકે સ્વામ અને કેટલીએકે પીળાં વસ્ત્ર પહેર્યા હતા કેટલીએકે આનંદથી ગાતી હતી કેટલીએકે નાયતી હતી, કોઈ મે વા કરતી હતી અને કોઈકે વીજા વિગેરે વાજમ વગાડતી હતી આ પ્રમાણે દેખાવ તેઓ જોઈ રહ્યા હતા તેવામા તેઓએ એક અહુનું દેખાવ જોયો દેવીના અગ્નિવિદ્યા નખરપી દરપણની અદર સરણ સ્થાવર જગમ જ્ઞાતા જોવામા આમ્યું જ્ઞાતા વિષ્ણુ રૂ ૬ વાધુ, અ ગ્નિ, યમ, સૂર્ય, વરુણ ચદ્ર ત્વષ્ટ, કુબેર ઈદ્ર પરતો સમુદ્રો, નદીઓ મંદર્ગો અપ્સરા ઓ રિધત્વસુ, સીતકેતુ, મેન, સીત્રાગા નારદ, તુમર, હાંગ હુદ અશ્વિનીકુમાર, વસુઓ,

આપ્યેવ સીધો પીત્તો, શેષઆદીનાગ સધળા બીર રાઠસો, વૈકુંઠ બ્રહ્મલોક દેસાસ
એ સધળુ તેમના નખની અદર પશુ રે'તુ જણાય મહાની જ મનુમીરપ કમળ તે ઉપર
જેઠલા બ્રહ્મા શેવનાગની જપર સુતેલા વિષ્ણુ અને મધુકટલા દેવો પશુ નખની અદર જો
વામાં આયા આ પ્રમાણે ચરણ કમળના નખની અદર રહેલું એ સરગુ જોવામા આવ્યું તે
થી આ શુ છે? એમ શ્રમ પામીને બ્રહ્મા, વિષ્ણુ તથા પરમ શીરમખ પામી ગયા અં
એ દેરી / જગતની મા છે એમ તેઓએ માન્યુ આ પ્રમાણે સુધામય અને મગજરવ એ
દીપમા અનેક પ્રકારના વીરાર જોવા જોતા તેમને પુરા સો વરસ નીકળી ગયા પ્રસન્ન મુ
ખાનિ દવાળી અને અનેક આમરજોથી શબ્દગાયલી દેરીઓ તેઓ જણેને સખી સમાન મા
નવા લાગી અને તેઓ પશુ અન્યત્ર મ્યતાથી મોટ પામી ગયા અને પ્રમજ્જીને રહેવા લા
ગ્યા

અપુર્ણ

વાણી વિલાસ

(ગતામ્થી આતુ)

બાદશાહે કહ્યું કે સમારો ત તો દીક છે પણ ચ ને બીરખત બને અને તો થેવા
જપાર છે જગનાથ તમે કામ બનેને શીખામધુ રૂપ જોતો કે તેઓ પોતાની ગામજ મૂકી
દે / મગનાથ કહે ચ ને તો આરબમા જોધ મળો છે તેથી ક્ષિણ થાય છે તો ખરો પણ પા
છો પોતાની મેળે સમજીને વૃદ્ધિ પામે છે અને મને આજ્ઞા છે કે બીરખત પણ તે જ કરશે
તે હતા આપની આજ્ઞા છે તો પડેના એક દુહો મારે પોતાને માટે / કોઈ હતા તે બોલુકુ

क्यौहि किह् क्षिण सव कला? सुन गठके कटुवैन?

रसदर्रीकी नज़रमे अमृत पैं तू एन

બાવાથ — તે તારી સધળા કળા ક્ષિણ જમ કરી નાખી? શુ શક માણસના ક ના બો
લ સર્મજાને? એમ તારે કહી પણ કર્યુ નહી કેમકે રસના સમજવા વાગાની ન રમ્યા તો
શુ સદા અમૃતથી પણ સરસ છે

આ દુહો ચદ્ર અને વી એ બંનેને સરખીજ રીતે લાગુ પડે છે શરદ પુનગની મનિએ
કેટલાક માણસો જોવા મળેને ચાદની ખાતા હતા બધા આનંદમા તસ્મિન ચંદ્ર ગયા છે તે
વેળા તેમથી કેમ નીરસ માણસ જોવી હડ્યો કે ચદ્ર ગમે એવો ખાલે પણ, એમા પેલું
કલક છે તે કામ હાથુ રહેલું નથી આ પ્રસંગે આતુજયન બધાને વસમું લાગુ પણ મંદ
બોલ્યું નહિ પદર દહાડા પછી તેઓ પાંડા દીવાળીને દી સે રાતને સમે મળ્યા તે, વેળા
શુએજે તો ચદ્રની સધળા કળા નાશ પામી ગયેલી અને આકાશમાં અધાર ઘેર તે જીપર

થી તેમાના કોઈ રંગીક માણસે કાંઈક રીસ તથા બિભાની સાથે ઉપસો દુહો કલો.

કવી પહે તો એનો અથ સ્પષ્ટ છે શક સોકનો અનાદ્ય જોઈ મનમા મુગાધને કોઈ કે પી પોતાની માન્યજ્ઞા પ્રકાશતો બધ પડયો હશે તેને કોઈ રસના સમજનારે બિ તેજન આ પવા ઉપર પ્રમાણે મ્હુ

ખીરમન અત્યાગ લગીતો ચુપ બેસી રહ્યો હતો પણ આ પ્રસંગે તેનાથી બો-ચા વીના ર દેનામુ નહી એણે કહ્યું પડીત ૧૭ બે અથ તો બરામર લગા ના પણ દૂં ધારણુ કે જે અ થે એમણે એ દુહો મુગ રચ્યો તે તો કાંઈ જુદોજ હશે, જગનાથે હમીને કહ્યું કે ખીરબધ પરીક્ષા તો સારી મ્ત્રી એનો અથ શ્રગા પહે પણ યથ શકેએ એમા ખડીતા પ્રતી સ્ત્ર નાયમ્ની ભક્તિ છે

પછીથી સમામા અર્થ થાલી કે સોકમા નિ । યાથ તેથી જી રહેવું એ સાગ કે પોતાની ન જન્મા જે યોગ લાગે તે કર્યાજ નવું કોઈ મ્હે કે જગતનો અભાવ તો છીન્ શોધવાતેજ છે અને તેના બોનના જિપર કાંઈ લક્ષ આપવું જોઈએ નહી કોઈ કહે કે પચ લા પગમેશ્વર ને પાચ માણસ કાંઈ જોડ કહેતો તે ખરીજ બાણવી ખીરમનના સામાનજીનામાથી કોઈ તજ બીજથી એમ પણ જોત્યો કે ચદ્રમા કલક છે તોજ કોઈની પણ તે કહેવાની હિ મત સાથે છે કેની આ ઉપથી ખીરમનને મુખે ચડ્યો ને તે નીચે પ્રમાણે બોલી ઉઘ્યો

મૃદુમયક, કલક જન, તાકત ભાસ્ત મુલ,
દુષ્ટ દષ્ટિ નહિ કરશકે સુર સુર સન્મુલ

અર્થ — ચદ્ર પ્રમળ સ્વભાવના છે તેથી તેનું કનક માણસ તાકી તાકીને જુએ ને મોગે પણ કહે છે પણ શુભ સુવની સામા જરા નર પ્રસાની પણ તે દુષ્ટી દિ વાનતી ન્યા

બાલશાહ આ સામળાને રાજ યયો પણ એ ખીજને મહેશા ટોણા મારતા બધ યાપ એમ ધારી નાત ફેરવી અને કહ્યું કે આ સુર વર્ષા રૂત સાથેએ તે મુખને તમે ખીજ વીધ પ ઉપર શા માટે કવત કરીહો કોઈ મોત્યુ કે દરીયામા આ નખતે જોવા લાયક તમાશે થઈ રહેઠે જીવથી મુશળ ધાર વધા પડે અને નીચેથી દરીયાના મોજ બીજમા મારી વા જતે જઈ અ કે તેથી આખું જગત જગમય પગાય છે જોવી — કવીએ કહ્યું કે એ વીરે મે કાલક કવીતા કરી છે તે સામળો

જાવાદલકો 'સિંધુજલ ઉછલહિ મેટત આપ
ઘર્વાકૃત મે હર્વસે, દેલ સ્વસુત પ્રતાપ

અર્થ — વર્ષા રૂતમા દરીયાનું પાણી બીજાને વાળતે જઈ ભેરે, કેમકે મેલ જે પો

તાનો પુત્ર છે તેનો આ વેળા આવેા મોટા પ્રવાપ જોઇને પછે હરખ ધાપજો મેઘને દરીયા
નો પુત્ર કહેવાનું કારણ એ કે તેના પાણીની વગળા ચવાયોજ તે ચિત્પત્ર ધાવજે

જગદાયે કહ્યું કે જોષીએ કવીતા દીક મ્હી મળગાવી કેમકે એમા વાર્તાનું ના વચનની
સાથે વાતરાસ પણ આ યો

વરસાદનાં જીણાં ત્રીણાં ટપકાં પતા જોઇ કાઠએ કહ્યું કે આકાશમા આટલું બધું પા
ણી બધું છે તે છતાં વરસાદ કેવો કૃપાળુ છે કે ટીપુટીપુજ આડે છે.. રાજા રોહરમશ્વે કહ્યું કે
આ પ્રભાજોગ મુખે સોમ તવા મનમોની નીલ કરે છે પણ તેમણે મધ તાળતી પૂતી જો
ઇને દીનારો સેવો જોઇએ

**વૃદ્ધ વૃદ્ધ ઘન દેત જલ જદપિ સિંધુ સમકોષ,
અણ્ડ અવનીપાલ ક્યૌ કરે અનીતિ દોષ**

અથ — મેઘરાગની પામે દરીયા જરડા મોટા મઝાર છે તો પણ તે ટીરે ટીરેજ
પાણી આપે છ જોને આખી પૃથ્વી પાગવાઈ તે તે અનીતીના દોષ કેમ કરે?

એ સામળી જગદાય પડીત નીચે વગાણે બો યા —

**નદી નઆ જલ પાવકે ફૂલી કિયા સવ રવાર,
ફિર ગ્રીસમ કે રાપવચત ધૂલ હુડ નિર્ધાર**

એનો અથ એવો છે કે વરસાદનું નવું પાણી એક નાની નદીમા આવ્યું કે તે એ દમ
ની ગઈ એટલે મોટું પુત્ર આ યુ અને ચોતર રેલાઈ ગઈ તેથી આસપાસ ખેતરો બાગબગી
આ ને ગામો હતા તે પણ સધળા ખત : અથ ગયા એ રીતે પોતાની આગાહીની વખતમા
એ નદીએ પોતાનું કે પારકું કાઠ બધું ક્યુ નદી પણ ઉલગી બધાને દુખ રૂપ થઈ પડી
પછી બ્યારે બે હાળામા પાણીન ખખેનો વખત આ યો બારે તો પોતે / મુકાઈ ગઈ ૧
'સા ધુગ જીડવા લાગી તો બીજાને તે વગા તે શો શયદો કરી રહે? મતનખ અણુસમણ
જીકાડ માણસો બો નો કાઈ પણ શયદો કરતા નથો પણ પરીણામે પડને અને બીજાને તે
ઓ દુખ રૂપ થઈ પડે છે

આ કવીતા સામળી સધળાના દીસ બહુજ રજન થયા બાદકાદે પ્રસન્ન થઈ કહ્યું કે
જગદાય કવીની પાણીમાજ મીઠાસ રહેલી છે હવે તો ખીરખસ એનો ખેદ મુખી કે અને ૧
કુશિત ચી તે વર્ષો ક્યું વીરે કાઠ કરાના કરે તો પડી આપણા આનંદમા કાઠ કુત્ર હે
નહિ

આત્મ હિતાદર્શ

૧

“જેવું કરીએ તેવું પામીએ અને વાતીએ તેવું લણીએ” એ કહેવત સત્ય માનીએ છીએ. જ્યાં અધમ વીચારના મી વાવતા આપણને એ સત્યનું જ્ઞાન કેમ નથી રહેતું? દલકી મિથ્યા યોને આશીન મતા આપણે કેવા ફળો આપવા પડશે એ કેમ જુનાઈ જવાય છે? નીચ કમો મનુષ્યોની આખમા મુજ નાખી પ્રવૃત્તિમા આવતા બવીજમા મજનારી શિક્ષા કેમ જુધી જવાય છે?

દરકારના કાપદા તમને છૂટા નથી ઝુકતા તો ઇશ્વરના કાપદા તમને યોગ્ય શિક્ષા કેમ નથી દરે? દરેક તેવું બોગવશે એ વાત જુલવાની નથી કારણુ ઇશ્વરના દરબારમા યોગ્યતા જનું રાજ્ય નથી.

૨

તમારા માટે બીજાઓ અયોગ્ય વીચારો દર્શાવે અપવા અધરીત મતો બાધે તેથી ગુસ્સે ન ઘસો તમને બીજા ધિક્કારે તેથી તમારે તેમને ધિક્કારવા એ કાઈ તીવ્રકાર આહો કરવાનો બિપાવ નથી બીજાઓ તમને ધિક્કારે ત્યારે તમારે તમારું વતન તપાસી જોવું અને જોખી જાવું કે તેમા નબળાઈ અજવા અધમતા છે કે નહીં. જે અધમતા દુર કરવાથી તમારા ત રહનો તીવ્રકાર દુર થઈ જશે.

બીજા મનુષ્યો આપણે માટે શું કહે છે તેની ચિંતા કરવા કરતા તમારે અતર તમને કેવા કહે છે તેની તપાસ રાખો આતરમા મેલ રહી જાય અને મનુષ્યો તમને સારા કહે તે સારય, મોટા જખતની છે.

૩

માનસી સહીમા જુકા અને ધિરાણના જગલોમા શરીરે દૃઢ બનેલાઓને માટે પોતાના કે મજા બનેલા દ્રવ્યમા સ્નેહના બીજો વાવવાની જિતમ તક તૈયાર છે એ તકનો સાજા પુદ્ધિપુ વેદ બેધ તેમણે સુવ જીવેના ઐકમનુ મેળવેલું જ્ઞાન આની તક મજાતાં ઉપયોગમા લેવાનું છે જેમ પરસેવો વાગી મેળવેલ પેમાનુ દાન જિતમ ગચ્છા છે તેમજ સુખદુખના જુદા જુદા પ્ર સગોથી જગાયલા મનનાચાનનુ દાન વળી સર્વોત્તમ બેખાવ છે માટે એ જિતમ ખળનામાથી સર્વ મનુષ્યને ઉપયોગી થઈ પડે તેવી રીતે જ્ઞાનનુ વહન ચવા ધો સાથે સ્નેહને પણ વહેવા દેજો નહીં તો જ્ઞાન કુખ્ય લાગશે અને યોગ મુહ્યોજ સાજા લેશે.

૪

આપણે કાંઈ મનુષ્યને કોઈકી રિધતિમા મુકાયસો જોઈ ખજખજ દસીએ છીએ — તેને જાનારીએ છીએ — તેની મશકરી કરીએ છીએ જય ખરી રીતે જિતા એક સારા મનુષ્ય તરીકે અપણી એ રીતમત યોગ્ય નથી કારણુ કે એવા સ જોખોમાં આપણે પોતે જો પોતાને

જા શક્ય એરી યુક્તિઓ વીરની મમતીલી વાનો કરેછે પણ તેમા કાઇ બદલો કે નસ સા
 ઘણવાનો હેતુ રહેશે તેવછે પણ આ સાદા લોકોમા તેમાનો એકપણ ઉદ્દેશ રહેશે નહીં
 તેમને મનથી ૭ એક ધાર્મિક ક્રીયા હતી તેજ યજ્ઞવલ્કનો તેમનો હતુ હતો તે બનાવ કોઇ
 પણ રીતે પ્રસીદ્ધિમા મુખવામા આ ચો નહોતો તેમજ પ્રાપ્ત્ય પશ્યો માણસ ત્યાં દાગર ન
 હોતો તેમા કાઇ છગ કપડ કે કાગનો બિપોચ નહોતો અમકાર સગીન હતો અને આ બ
 રીવાતી અમારી ટાળી વતીયા પુત્ર સામેડી પુત્રો આવો દુષપ્રાપ્ય અને વીલક્ષણ દેખાવ
 કે ૭ની આ ૧૨ પ્રકારના ડેલી પેપરને પણ મળી નહોતી તે દેખાવ જોવાની છુટ મળ્યાની
 મરેજનાનીની બિપકાર વતીમાં અમે ત્યાં પાઠ કર્યા અને રાજા એવી વીશેઠ ખાત્રીસાથે કે
 મુખ્યમા એવુ કાઢી છે કે ૭ સપળા બાળનોને સંભળી બનાવે છે

જો રાજા એરીન

સાહિત્ય

પ્રસ્તાવિક — વ્યતિક — દાઢા

લખિ ભૂપિત ગજ પથવિપે, મૂસત સ્વાન અજાન,
 તેસેં खल जन जरत हे, महिमा देखि महान
 राजभ्रष्ट लखि भूषके, त्यागिजाहि सब दास,
 ज्ये, सर सुखो देखिके, एस न आवहि पास
 जो मन प्रिय सो प्रिय लो, गुन अरु रूप विहीन,
 त्यागि रतन हर जतनसो, पक्षग भूषण कीन
 दोष गहे गुन नहि गहें, खल जन रहे अधीन,
 लगी पयोधर रुधिरको, पिये जोक नहिं छीर
 पराधीनता दुख महा, सुख जगमे स्वाधीन,
 सुगो रमत शुक् वन विपे, कनक पीजरे दीन
 तहा नही कहु भय जहा, अपनी जाति न पास,
 काठ गिना न कूठार कहु, तरुको करत विनास
 भीर परे जो बढनको, वारि सकें नहि नीच,

गिरिंदव घनहीते बुझे, नहीं घटनते सीच,
 बाधेहो पालन करे, अकूत धरको नाग,
 फिरत स्वान स्वार्थीन निज, भरेन उदर अभाग
 प्रिय अश्रिये जाने नहीं, जे समरथ है लोक,
 सभु जरायो कामको, नहीं जरायो सोक
 खल जनको विद्या मिले, दिन दिन बढे गुमान,
 बढे गरल वह भुजगको, यथा किये पय पान
 दीनदयालगिरि

अथ विनोद

(गजल)

जगावा आत्मनी ज्योति

सुभी ससारमा रहेता	तज्जेने मोहनी वाते।
हृदयमा भरम जोगीहो	जगाना आत्मनी ज्योति
जनावी जुपडी मननी	जनी ऐकतना वासी
निरतर व्यादरे तपने,	जगाना
ललुता लक्ष्मीनी छोडी	विषयनी वासना जावे,
छुटावे साधने सुभना	जगावा
मण्डीने दुभना पाठो	हृदयने राप्पीने
जगधीने सुधारी ह्यो,	जगावा
जरातो स्नेह वरसावे,	दुभी हृदये कीजनाते
जनावो सत्रुने भीत्रो	जगाना
जरापपु राम के ह्यो	इसार्तु जेधने मनने
जगारे छुडीनी जगधी	जगाना
स्नेहा स्वभना रोडरे	मकानो जग के गाडी
समा पशु जेभ मानी ह्यो	जगावा
तज्जेने 'माई ने ताई',	जिआरे उल्लेखनी वाते।
जीवावे सुदृग दृष्टीने	जगाना
विसारी वासना जहाला	जवे मनने जोगारी ह्यो।
जयावे जाल अतरने,	जगावा
जभीरी के 'दुखीनीना	जगे ते जेसमा रहेता
जगवले पाड पोतानो,	जगावा

અમર છે જીવ અણી	બિપાધીના મરણ માટે
યતી ચિતા વિસારીલા	જગવા
વિચારી ચિત્તમા નેના	વસે તેડું વસે બાવી
ગણી અકુચ મનોને	જગવા
પલક પલક ચિત્ત વૃત્તિથી	ખલકના બેલ બહીને
ધરોને ધ્યાન કેરવનું	જગવા

તજ્યો સસાર શા માટે?

હજી જો પેટને માટે	મરો ધરનીખ માટે ત્યા
તિરસ્કારે વધે શુભો	તજ્યો સસાર શા માટે?
જરા પલક ટાક કે તડમે	વળી વર્તી લજ્યા વારી
બિપાધીને મુઠાવે તો	તજ્યો સસાર
હજી બાજો બગીચા ને	હથોળિત મ્હેનને માટે
રહી અતર જરા પ્રીતિ	તે થો સસાર
દુઃખમા જે સદા રહેતા	હજારો નોકરો તારા
વખત પરવાદ આવે તો	તજ્યો સસાર
મયેલા અમ્મ ગાડી કે	રૂપેરી હસ્તિના કુદા
ખડીબર ધ્યાન રોકે તો	તજ્યો સસાર
મધુ સ્વાદિષ્ટ પકવાનો,	મ્મતાના હજુ સુગંધે
કરે રા આર રસનાને	તજ્યો સસાર
કુસુમોના સુગંધીથી	મધુર માનને નાંકે
બનેછે ચિત્ત ચચળ નો	તજ્યો સસાર
જતી કેા મુખ બાગાના	નયન કે બાવની સાથે
હજીજતું જો હૃદય ભાંડે	તજ્યો સસાર
તજ્યો મિત્રને માટે	સન્નેલા વેશને સાર
હૃદયમા ક્ષેય બ્યાપે તો,	તજ્યો સસાર
સગંના સ્નેહ સાંભરતાં	પ્રિયાની પ્રીતિને માટે
નયનમાં જો વહે વારી	તજ્યો સસાર
નથી જો નિમા ગમતું	વને જો ખીક લાગે છે
ચહે જો સગ માનવનો,	તજ્યો સસાર
મૃતીકાની પયારીમા	મુજી પાયાણુ જોશીકે
સુતા જો નીદ નાવે તો	તજ્યો સસાર
સમાધિ સેજ સાધે ત્યા	ખીને સસારના મિત્ર
વધે વિશેષ ધ્યાને તો	તજ્યો સસાર

તજ્યો સસાર ને વહાલા

હમણિ અજ માગે ત્યા હૃદયમા વાસના વધતી

સમય ને ટેવ બુલાવા ત થો સ સાગ્ર મે બ્દાના
 શિવાજે કું હિનાળામા ગમ્મ આપો અમ્મ વસ્ત્રો
 વિન તનને નિભારાને તંચે
 મમતો ને ખગીઆમા મુખામોના સમુદોધી
 મનગ મધન જણીનાથી તંચે
 ઉપાધિ નાહનો ગાહે ફસેલી મેજ નેવાથી,
 ચરણવી આનશે જણી તંચે
 અંત રસાદિટ મિછાનો મુગધી સૌ મશાના છે
 નકામા પ્રમને માતી તંચે
 મુગધી પુષ્પ ને વાળ ગવૈયા ને મુણી આ
 જણાતા મમના મગી તંચે
 વસેવા ખાગ મુગધાના ચકિત નપને વિવિધમાને
 ગણીને મારના ખાણે તંચે
 હૃદય મુહુંદ તણા કેરા રહેજે યોગીને માટે
 અનુભવથી સમજનાને તંચે
 સંગા ને રનેહના સગી પ્રિયા ને પ્રાણુમા હુમ્મ
 હુમેલા રનાયમા બેતા, તંચે
 જૂંમિતી શુષ્ક સૈયામા વિમ્મ આકાશની નીચે
 જમીરા ગાદ નિ ને તંચે
 ધરીને ધારણા ધ્યાને સગ્ગ કરવા સમાધીને
 જગાધા આ મે જ્યોતિને તંચે

માહરાત્રીનું ભવિષ્ય કથન

ગવાકથી આનુ

'એ, ખલુ સખ હવુ એમ મનવવાની અમારી ધારણા હતી" નગરશેઠ બો રા આ
 ને અજાઓ અતીથી કે જેને મહેનમા દાખન કરામા આ થો હતો તે ક્રમ બે તથા
 લાખ અત્રે રોકાયો હતો એમ તને કહેવામા આવ્યું હતું હવે ખડ એ હતું કે સપ્તરી ૫
 હાથના નાખુદા રાયે મે તેને લઇ જરાનો બદોમરત મરી આપ્યો તે દરમીયાનના થો
 હીવસ પ્રતાપ ચક્રવીહાર રજો હતો અને પછી પ્રતાપનો કામે કેટલામ રાજકોટીઓ સારો
 પકડવાથી શમીને લાકડે ચડી મૃત્યુને ચમ્પુ થયો અને પ્રતાપ તેનો વારસ કર્યો પણ ત્યાં
 પછી તરતજ માઇ દા જુને લઈ દાન્ય સસાની ખાત્રી ચઇ કે ખડેરમાની રાજકોટી ટોળીમા
 પ્રતાપ હા તર હતો હજુરમા તેની ગેરહાજરીમા તેને માટે શાસીની શીક્ષા નખી મરી અને
 મહુમ સોલકી સરદારની જાગી જવા વાગસની વાત જ લીના લીધી આવીરીને ખીચાજો
 પ્રતાપ ને શુન્દાને માટે ત ન નીદોળ હતો તે શુન્દાને માટે શીક્ષાખત બ થો. ૧૪૫૫ વર્ષી
 ગયા અને આ વખત દરમીયાન તરણ મોલકી મરદારે સરદાર કેસર શીગના નાખી મોગ

છી સેનામા નોકરી કરી છેવટે તેણે સરદારમા આવવા નીચ કયો અને આ મહેન છુટવા ના કુચ્છાત બરેલા પ્રપચમા સકરી વહાણના ચાચીઆઓને તેણે કેવીરીતે મ્દાત કર્યા તે નું જાણે છે આ જનાવે પ્રતાપને કરી આ અમનમા આરો અને પ્રથમ તેણે જ મોગદ લીધેલા હતા તે આ વખતે શરીને પણ પાગવા મે તેને વીન મે

હા — અને ફરી તેણે તેમજ ક્યુ! કમળા બેની અને પછી વીચાર વદનમા ત જ્ઞાના તે પોતાના મન સાથે બેનવા લાગીકે અહાં અમારી છેલ્લી મુનાકાત વખતની વા તચીતમા તેણે મને પ્રતાપ માટેના વીધાસપાત જેમનું હમેશને માટે પેલણ કરના ઘડી બધી આપુરનાથી મુચ્ચુ હતુ તેનું કાળુ હવે મને સ્પષ્ટ જણાય છે હા — અને તેજ અને કુહુ હતુ કે મારી બાધાવરચાથીજ ઉદ્ધમવેલ આવુ પ્રમાપુરીત — મુદર — સ્વન તેમા બ આજુ પાડુ તેમા પણ પાપ છે

એ બીજી વસ્તી પણ મે પ્રતાપને ચ વીતારથી તુરત રજ આપી નગરશે આજ ચત્રાનુ અને પછી, કમળા તારી રીતમાથી મે ધાયુ કે તાર મન તદન રજા હતે— બ્હાદુરસીદ અને પ્રતાપ એ બને પ્રથક પ્રથક બક્ષિ હોવાનુ સ્વીકારનામા તે સતોત મા ચો છે — અને તેથી પ્રતાપ વીરોના કાષ સમાચાર કદી સામજવાની આશા તે હમેશને માટે છોડી દીધી રશે અને અરે! પ નમી વેપારી ગુહ ય જની આવેલ કુચ્છા ચાચીયા પહાણ સાથે તાર લગ્ન દુ કરતો હતો તે બાગત રક્ત કથરજ જાણે છે કે હુ જે કરતો હતો તે તાર મુખ્ય ડખ રચાવીત કરવાની કારણથીજ હતુ પણ આત્રી મે તને— અ રેરે આપણુ સખને દુખસમુ મા કેરા હુનારી ગયા હોના અને માર કર બ્હાલી કીકરી તારા વદ પીતાને મા— રા — જે બુકોને માટે હુ તારો ગુ હેમાર છુ તે સવ જુનો રક્ત તાર પ્રત્યેના વાસ પ પ્રેમને લઈ તેમજ સારા ઉદ્દેશોને લીધેજ જીવમવી હતી

હુ તે જાણુ છુ હુ તે જાણુ છુ કમળા બેલી અરે બ્હાલા પીતા! તમે રજોગા તમારા નેત્રામાથી અમુ પ્રતા બેવા હુ ખમી ચકતી નથી શંકત યાઓ હુ તમને આજુ ર છુ!

મધુર સમાન પી બાગા પોતાના પીતાને ગળે બાઝી પડી અને આમુ છુટતા બેલી હુ ચ્છા પહાણ ચાચીયા વીરુદ્ધ તને લગનમ કપમા જેત યા તે માણુસ શુ પ્રતાપ પોતે ન હતો!

‘હા તે તે / હતો આજે શરી અખતર મહેરેલ તરણુ સોલકી સરદાર’
અને વાગેરે ગુચ્છો જનાગેરે કમળા ગળગણી કે જે બાર વધ પહેલાં તેણે મારે ચાચેથી પી રામી હતો! અહા! જના પીતાગ વધને બધાપલી પ્રીયતમા તરીકે તેણે મારો હાલો કર્યા હતો! નતી મતિજ શુ આજ હતી!

મો તુ તને આહુક — પલ્લેજ આહેકો કાષ ચોક્કસ પોતાના પોતાના મનમા જાકવનો નાગોડ બો ચો

કમળાએ પોતાના પીતાના જ્ઞેર સામે ગભીરપણે તીક્ષ્ણ કદી દેવા વીધાપણુ મધુર સ્વ રે જનામ નાખો વરસો યવા મે તેને આજાઓ હા — બ્હાદુરસીદના નામથી મને

હતરવા માગતો હારે પણ તે જલ્દિ પ્રતાપ પોતેજ હોય એમ માર દાસ તેના પ્રતી આર્થો તુ હતો પણ, અરે! મારા વહાલા પીતાણા મારી વૃત્તીઓના પ્રસાદને આરીરીતે હુ ખડાર મડવા દઉં છુ તેને માટે મારા તરફની મધ અસંભવતા કે નફરાઇ ગણતા ના”

‘ના, ના’ નગરશેઠ વચ્ચા મોલી ઉઠ્યા એક પુત્રીએ પોતાના માત પીતાને સ્વ કહે વુ જોઇએ અને જો — અને જો’ ધીમા વીચાર પ્રસાદમા તણાતા તેણે આગળ ચલા વુ ‘જો ત જુ જિભેરાન રાજદ્રોહી તરીકે ગણાઇ શીશાપાત — પૈમા વીનાનો દુનીયાની સપાળી પરનો બપ્કતો સાહમીક ન બ થો હોતતો તેના અબીમાની કાકાના અપમાન’ કારક યમ્દો ના ગુસ્તાથી મે જે સોગદ લીધા છે તે જુલી જવા માટે હુ સહચાત — ’

અહા પીતાણા આભારવૃત્તીની ઉડી સમજથી ખીમાર બાગા ગણુગણી ‘તમારી સ મતી આપત?’

‘મહારી વહાલી પુત્રી! કમળાના માથાપર હેતથી હાથ ફેરવતા નગરશેઠ બોલ્યા ‘મારા મુખાંધ નરેના કાર્યોથી તને આટલી દુખી કર્યા પછી જેનાથી તુ સુખી થવા સંભવ હોય તે મરુ એ મારી ફરજ છે પણ આજુપટતી આશાઓને તરંગે વુ મરીયા નહી — મારજુ કે જોડે હુ નગરશેઠ છુ પૈસાદાર છુ અંો સુલેહનો અમલદાર છુ છતા કોઈમા મારી લાગન ગ ધણીજ ઓઝી છે વળા મદારાણી પોતે વૈર વૃત્તીમા “બહુ બીચ છે અને તેમનો કોધ ઘણા વધેરે સુધી ખર કહીએ તો સદાપને માટે કદી નરમ પડતો નથી તેમ છતા વહાની ક મળા’ પ્રતાપનો ટેસ હાથમા લેનાવુ — તેની માશીપત્ર મેળવવાવુ અથવા ખરીરીતે બોનતા તે તદન નીચે હતો અને રાજદ્રોહી કામનામા તે જીલકુલ સામેલ ન હતો એમ સ્થાપીત કરનાવુ —

અહા જો આટલું કરનામાં આવે તો હુ કેરી સુખી થાજી! કમળા વચ્ચા બેલી જી હી ‘જે કુકુળી તેના અબીમાની ગાકાએ તીરસ્કાર કર્યો હતો તે કુકુળના એમ મનુષ્યના રાજ તેના પદવી અને પૈસો ભોગવનાવુ છુટાવણુ સુ પાદન થયેલ છે એ પ્રતાપને દહેશીગા મટતો આનંદ’ પણ આ કામ કેરીરીતે માર પાડવુ તે કાણુ — મણુ બતાવે?

આ મુશ્કેલીનો ધિવેડો લાવવા ચોગર વીચારથી જાલે જી તેજત થયેલી હોય તેવી ચોક સ માર્ગિકતાનો પ્રકાશ એ એક મ્હેરાપર આરોહીત નતા પોતાને ઠેકણેથી ગગાનાઇ સફા વ્વા જીવી પણ પછી જેવી તરારથી તે વીચાર ઝડપી લોધો હતો તેરીજ તરારથી તેને હારી હત ત પેરતાના મનમાં કાષ્ટક ગણુગણી અને ધીમેથી મેસી ગઇ

ધ્રમરને ખાતર, દુધખા,’ તપ્ત આતુરતાથી કમળા બાનીડી, ‘તમને મધ થો ત્ના સુ જી હોય ને—

‘ના, દીકરી તોહડાકથી છત્તા હેનાગ હસ્ય સદ તેણે હુ કામા પતાવ્યુ તમે ખગેખર કાષ્ટક વીચાર —

ના દીકરી ’

‘જેના’ તેના તમ્ અથમુચ મ્દષ્ટી મરી અને પછી કમળા તરફ તારીખો વાલે એમ સુચવતો હોયની કે આ વહાની દીકરીને ખતર બો તેવુ મ વુ જોઇએજ તેરીગને નગ

રોકે બોલો, 'ને તમે તે પા માં મુકીથી ખરેખર ઉતેજન થયા હોવ તે—

ના ભાઈ

લલીતાએ પોતાના મુઠ્ઠા ગોળા વૃદ્ધ રોસી તરફ આજીજી બાંધી રીને ઠેર પા બોલો ધીમા ન મ અનાને બોલી રીથી વીચાર કરી જુઓ તમારી દ્રવીમા ખરેખર કાંઈ મુઠ્ઠી હતી"

ના, લલીતા' અને મ્હેરાના કાર્પણ ફેરફાર વીના ગંગા સહ બેસીરહી.

સુધ્યા સમયનો આઠો અવગર ધીમેધીમે વધતો જતો હતો નીગસાથી સમય થમ ગયેલું કમળાનું સુદર મુખાર્પિદ છુપાવી ગમ્મતો હતો લાભો વખત મુઠ્ઠી દાગ મુખપાદી દ લાઇ રહી અને થોડીવાર પછી લલીતા ટી અને મ્હેરાનાથી બહાર નાલીગમ

નગરશેઠ ત્યારે સનભેદ જુ નો કરતા હતા ત્યારે લલીતા કમળાના મુખનું નીરી જુ એક દ્રવીધી કરી રહી હતી અને તે પોતે જોકે પ્રેમ મથમ માન અનુભવી તદા અગત્ય હતી છતાં મમળા પ્રગાપને પ્રેમ તીવ્ર પ્રેમથી મ્હાતી હતી અને તે ની માથે તેના લખ થયા ઉપર તેનું મુખ કેવું સપુષ્પણે અવલખી તેનું હતું તે તે કોઈ સ્ત્રી તરીકેના સ્નેહા હલ્લથી અપુર્ણ મમળા સહી હતી અને તેથી આ વખતની મમળતામા કેટલા અતગરો ઊપારેયત હતા તે વીચારથી તે અત્યત શોકમમળ હતી બાળાની મુદર દીલમોજી તરીકે જુલમ હરે આનું વહેન જવા ની આવશ્યકતા તેને જણાઇ અને તથી તે પોતાની જતીઓ મુખ પા મા રે ત્યારી ઉડી ગઇ

તે જગ્યામા મમળ તેના નેત્રોમાથી અરીચ્છીન પહે અનુવત્તદ પ્રેમો હતો અને તેથી તેની બરછ ગયેલી છાતી કાંઈ હલકા પવા લાગી હેવટ તેજે આનું હોર્ડ નાખ્યા બોળીમાર બાળાના મ્હેરામા અનેલી રજી ત પર વીચાર રતી આગળ આત્મા લાગી અમ્મર વધતા હતો હતો અને સુધ્યા સમય ત્વરીતપણે તારીની સરઆવમા મળી જતો હતો

એકાએક લલીતાને જણાય કે મા' બો આ જ— તેને લાગ્યું કાંઈ પ્રગાપો પ્રગાપા ની દગાવવા આમાર — તે આમતી હતી તે રજાને હેડે થઈ પસાર થયો પછી તે તરફ ગમ્મોળીય દ્રવીમા કપા નો પસારો તેજે સામળો હોવ તેમ જણાડ અવને લખને ઊભી ગઇ પખુ તેજ પને પુન ત્યા શાતી રમી રહી. તેજે પોતાના નેત્રો ઉપર મુદર દાગ પો અને પડી છે બહી જુ ન હોવાની મનમા બોલીકે, મ્હારી આખ ફરશી હતી

હતા તે તે રતે આગળ ચાલી નહીં પણ તરતજ એક દીલે સમને બીજે તે રજા થોળી પાયા તે આ અકરમાન જુલીગઈ અને કરી કમળા પીછેના વીચાર વમળમા ડી ની મામા મ્હેરાએક જોડેમા અ ખમટ થયો અને બીજા પો એક જ મામા વીટગાવવા પ્રાર તેની સામે આ ની ઊભા થા —

બાઈ ઈશિગને ખાતર જમ ન પા ની તે માફસ બોલ્યો એક સમજન મનુષ્ય તો કે હ વખત નીપુણ કે દુ તને કાંઈ હલ ખરવા માગતે નથી

આધારે તરુણાકર્ષિવરચિર સોમગ્રમ વાગમવ
 વીજ મ મયમિદ્રગોપકાનિમ હૃત્પકજ સસ્થિત
 રધ્રેવ્રહ્મપદે ચ શક્તમપર ઘટ્ટ પ્રમામાસુર
 યેધ્યાયતિ પદત્રય તવ શિથે તે યાતિ સૌર્ય પદ

શ્રી અંબિકા વિજય

(દરેક પુનમે બહાર પડે છે)

પુસ્તક ૮ મુ

આધુ પુર્ણિમા, ૧૯૬૭

અંક ૭ મે

આનંદ લહરી

ગતાંશી ચાતુ

અરોષવ્રહ્માડપ્રલયવિધિનેસર્ગિકમતિ
 ઇમશાનેજ્વાસીન કૃતભસિતલેપ પશુપતિ
 દધો કઠે હાલાહલમખિલભૂગોલકૃપયા
 ભવત્યા સગત્યા ફલમિતિ ચ કલ્યાણિ કલયે

સમગ્ર બ્રહ્માડના પ્રત્યેક પ્રધારમા સ્વાભાવીક શુદ્ધિનાળા અને ફગડાનોમા ગોનાગ ભસ્મ
 ને લેપ મનારા ચક્ર સર્વશુભડળની કૃપાને લીધે કઠમા હાલાહલ એરેને ધા શુકતા
 તા હે મ્હયાણી એ શક્તિ તમારી સગતિ — મોખતનુજ રાજે એમ હુ ધાડ હુ
 વીરોનાથ — મનીશ્ચીનો પત્ની અગોપ મામ કરેછે તો તેને કાઠપણુ રીતે — આ લાન્
 કે પરતોકમા દરમત ન આવતા, ચડતીનો પાન યાપછે તે બધો મદીમા સતીશ્ચીના મહવામ
 નોજ છે

ત્વદીય સૌદર્ય નિરતિશયમાલોમ્ય પરયા
 મિયેવાસીદ્રગાજલમયતનૂ શૈલતનયે
 તદેતસ્યાસ્તામ્યદુવનકમલ વીક્ષ્ય કૃપયા
 પ્રતિષ્ઠામાતેને નિજશિરસિ વાસેન ગિરિજ

જગદામા મા દીકરાની પેઠે તમારી અને મારી આ બાવના મારમ રહેશે તમે કે ગમ છે
 લી કાગિની સંઘિતા પરીપુર્ણ છે તે આ સધળા બ્રહ્માના રૂપ અને જલોટા હુ કે જે પામ
 ર છુ તે શુ નીવેદન કરા ૭ તમો યોગ્ય જણાયતે તમે પોતેજ મ્ને બ્રહ્મા સ્મિત કરેછ
 વીંધુ પાનન કરેછ અને રૂઢ મહાર કરેછ એ વાત લોકમાં પ્રસિદ્ધ છે તે શુ સાચી છે
 સાચી નથીજ કેમકે અમે તમારી હૃદયથીજ તમારી સક્તીથી યુક્ત થઈને એ કામે રી
 ાકીએ છીએ હે મા! આ રૂઢી જગતને ધારણ કરતી નથી પણ તમારી આધ્યક્ષતા
 ધારણ કરેછે મુખ પણ તમારી પ્રભાથી યુક્ત હોનાથીજ પદામે છે ારણ કે સંધી પતેના
 તમેજ નીરચુપ આભાસે પ્રકાશે છો બ્રહ્મા હું અને સાર્થક પણ તમારા પ્રભાથીજ
 મેલા હોવાને લીધે નીલ નથી ત્યારે દ્વિદાદીક અથવા દેવો તે પ્રાચીન નીત હોવા પુરાણ
 પ્રકૃતી રૂપ તમે ૧ એક નીત્ય હા હે છત્રી' હુ કે જે પુરાણ પુરૂષ હેવાઉછુ તેનાપર તમે
 દ્યા કરી તેથીજ હમણા હુ તમારી પામે આરિને યથાર્થ સમજ્યો નહીંતર હુજ ધાક છુ
 હુજ અનાદી છુ હુંજ કીયા રહીત છુ હુજ છત્રર છુ અને હુજ સંઘિ છુ એવો અહ
 કાર મને સંદેશ રહ્યા મ્ને વીધાનાગા પુરાણી વીધા તમે ૧ છો અને શક્તિનાગા પુરાણી
 શક્તિ તમેજ છો મનુષ્ય લોકમાં પ્રીતિ કાતે સંસ્મી આ નીર્ભય સતોર ૨૫ તમેજ છો
 પ્રથમ વેદની પ્રગણ ગાયત્રી સ્વાહા સ્વધા સચુ અને અર્ધ આનારૂપ બાગવતી તમેજ
 છો દેવ આગી ઝવેના રક્ષણને માટે આ મોક્ષને માટે શાસ્ત્રરૂપ વેદ તમે ૧ રચ્યો છે તમારે
 પોતાને પ્રયોગ નહીં હોવાછતા પણ મહા સંગરના તરંગોની પેઠે આગી અત રહીત બ્રહ્મા
 ના જે અશો ઝનપણું પામ્યાછે તેઓને મોખની પ્રાપ્તિ થવા માટેજ તમે આ સો પ્રપચ
 રચ્યોછે છત્ર જ્યારે પોતામા જે કલવ્યાદી ધર્મો છે તે તમારા ૧ કરેલા છે અને એ સંતે
 નટ કરનાર પણ તમેજ છો એમ જલે ત્યારે મોટ પ્રમાણ વાણં તમે (મારા) ૭મ અંતિ ૧
 હૃદય રૂપ મીથ્યા ચમત્કાર યતાં નટનું રચેનું નાટક પોતાની મેળેજ બધ પડે તેમ પોતાની
 મેળેજ બધ પડે છે હે અમીકા! આ મોહમય ભવમારમાથી માર રક્ષણ કરનાર નમેજ
 છો એટલા માટે મે તમાર શરણ લીધુ છે તમ દેહાદીકથી સ્વાયસો અને મહા પીડાકારી આ
 મીથ્યા સસાર હમણું ચાલેછે તે સમયમા અને મનાહુખ પ્રદ પ્રપચ કાગમા પણ સબદા ત
 માર રક્ષણ કરને હે દેવી! હુ તમને પ્રણામ કર છુ હે મહાવીર! હુ તમારા ચરણમા
 હુ મને સંદેશ મનનો પ્રકાશ દેજો

દેવના દેવ અને મોહને પ્રમાણનાર વીંધુ એ નમારૂં સ્તુતી કરી બધ પડ્યા પડી આગ
 ન ઉમેના સદાશીવે નજા ૧ કરી જગદાની સ્તુતી કરવા લા પા કે —

'હે દેવી' વીંધુ પાર તમારા પ્રભાથી ઉત્પન્ન થયેલ છે ત્યારે વીંધુ પછી થયેલા
 બ્રહ્મા પણ તમારા પ્રભાથી ૧ થયેલ છે એમ સીદ્ધ થાયછે આ જ્યારે એમ છે ત્યારે લમો
 મુણ્ડાગો હુ તમારા પ્રભાથી ઉત્પન્ન થયેલો નહીં તમે સંદેશ લોકની ત્યના કરવામા ચતુર
 છો માટે અમેને પણ તમે જિત્વ ૧ કર્યાં તેમો કાલ આ ૧૧ નથી રૂઢી જળ વાણુ આકાશ
 આગની હીઆ બુદ્ધિ મન અને અહકાર એ ૩ પણ તમેજ છો આ સત્યુ' જગત બ્રહ્મા
 ૩ અને વીંધુએ કરેછુ છે એમ જોઓ વાળ દૈ છે નેઓ સાચા સીદ્ધાંતને જણાવનાર ન
 થી ૧૨જુકે તમારાંજ રેના અમે નજુ દેવ સારાચર જગતને ગમીએ છીએ

હે માં પૃથ્વી વાયુ આમણ અગ્નિ અને જ્વાળામુખી વીણે અને શુભો થીજ નો જગત
ચતુ દોષ અને તેમા તમારા ચૈતન્ય રૂપ અશીત ઉપયોગ ન દોષ તો તે દ્રશ્ય પદાર્થ વીના
કસ્યની સીદ્ધિ કેમજ હોય ?

અપ્રાર્થ

વાણી વિલાસ

(ગતામ્ની ચાતુ)

ખીરબલે કહ્યું કે આપના હુકમ આગળ ખેદ કે દીલગીરીની શી તાગાદ છે કે તે ટકી
શકે એમ કહી મ્હીતા દરવા સાર આકાશ મણી એણે સહજ નજર કરી જોયતે તો આમા
શમા મનોહર લીના ચંદ્ર રહી હતી મૂન આયમવાનો વખત હતો, પશ્ચિમ દીશા અવનના
ગોથી દીપી રહી હતી માયા જીપર મેષ ધનુષ્ય જગમ રહ્યું હતું, અને પૂનમ હતી તેથી
પૂવ ભાગી ચંદ્ર પશ્ચ ઉગ્યો હતો મહેમના પાગમા માડવા નીચે એ તારે મેઘ હતી તેથી
વનસ્પતીની શોભાનો પણ માધ પાર નહોતો ખી જન તો આ મૌન્યસિધુમા ગરબજ ચંદ્ર ગ
મે અને શુ કર ને શુ મૂકી દહાં તેની એને કાંઈ ચૂક પડે નહી

એમા ઘોડો ફેફતા મીયા અણુન ફજન લા આવી પહોચ્યા અને તેના દેખાવ બીર
થી જણાતું કે કાંઈ અમલની ખખર લા પા છે એણે તુર્ત આવીને જા શાહના હાથમા કાંઈ
જાગળ આપ્યો, જા શાહ અપાગમા તે દમગ જીપર નજર ફેરવી ગયા ફાલેક વીચાર મ્યો
તે પછીથી જાહેરમાજ કહ્યું કે અમુનફજન એમા માં ગમરાવા જેવું નથી, કાને અમે પ
ડેજ ફમા બે હલગ મુનાર લખને એ ગળ ઉપર ચડીશુ પણ મને આશ્ચર્ય લાગે છે ચંદ
રાખતી જીપર દુ આટલી બધી રીતી રાખતો હતો તે છતાં એણે બા શા માટે કે
યુ હશે

આ મામળી જવા નીચું જોઈ રહ્યા કેમકે બધાના જણવામા હતું કે કેટલાક વખતથી
સપ્તમા રજપુતો ધુલ્લાઈ રહ્યા હતા, અને તેનું કારણ એ હતું કે કેટલાક વખતથી નમ્મગ
શાહના જનાનામા દર મુકારે મોની મોની રજપુતાણીએને મોલાવવામા આવતી લા જના
ર ભરાતો અને વખતે પાદશાહ પડે તે જીવાને નીચીને લા જતો એમા જગાડો તો કાંઈ
નહોતો પરંતુ રજપુતોના જન એથી બહુ કચરાતા હતા, પણ આ વાત પાદશાહને મોઢે
કાણુ કહે ? રાજા રોડરમરે ખીરબનને ઈશારત કરી કે તું બટક ભોતો છે તેથી તારાથી કહે
વાય તો મરકરીમા કહે એણે માયુ ધુણાવી કહ્યું કે ઠીક છે

પાદશાહ તો ખીજ દીવસની કુચને માટે અમુરજનને સુચના આપી રહ્યા કે જાને કા
છ નવીન બન્યુજ ન દોષ તેમ હસતે મ્હોંઢે ખીરબલ તર જોઈને કહ્યું કે કેમ હજી તારી કે
વીતા તૈવાર યજ કે નહી હાજ એમ કહી ખીરબન નીચે પ્રમાણે બોલે

રગ વિરગે મનો હરી પતરિ પયોધરી વૃદ મિત્ર ઠરા થિર રક્તહો ચાપ ચઢાયા ચદ

ખીરબળનો આ ઝડામ સામગતાજ સમામા સધાગએ નીચુ જોયુ બને યો ।। શબ્દ
સુધી કોઈ કાઈ પણ બોલી શક્યું નહિ બધા વીચારમા પચા કે હવે બાદશાહ કોયુ જાણે શુ
કરશે પણ અકલગશાહ મોટા મનનો હતો અને તે સમજી ગયો કે પગેણે મને બોધ કરવાને
સારજી ખી વલ આના કાપુ વચન લાગે તેથી તે એટલુંજ ગો યો કે ખીરબળ મહે તને
વસીરતુની પ્તીતા કરવાનું મ્લુ હતું તેને ઠેકાણે હું આ શુ બાધે ।

ખીરબળે પોતાનું માથું જમીન સાથે લગાડી ઘણી નત્રતાથી મ્લુ કે જઠા પના એ
વસીરતુની સાયદાગજુજ વણુન છે એમા એમ કહ્યું કે માનજાતાના રાથી મનને હરવાવાળી
પાનળી વાદળીએના ટોગામા મિત્રનામ સુરે રાતોચોળ યદને થાગ જીમો છે મેધ ધનુષ્ય ચ
હયું છે અને ચ મા સામે આ યો છે

બાદશાહે કહ્યું કે એ અર્થે તાજર બધ બેસનો નથી કેમકે સ્વ ધીર હોમો રહે એ વા
ત બોગી છે ખીરબળે જવામ આખ્યો કે સાહેબ અરેખરોતો સ્વ હમા રહેતો નથીજ, પણ
જો આશમતી વેળા આજીને જોઇએ છષએ તો તે જીમો રહેતો હોય એમજ દેખાય છે
જગનાથ પડીત વોરે ખીજ સુની સૌદ તાના અન્વારીએએ સાક્ષી પુરી કે સામે એ ન
આણે દેખાય છે ખરે તેથી એ રાતતો સાખીત યદ સારે બાદશાહે ખીજ શમ કાગી કે
વાદળીએને પાવળી કહેવાનું રચેજન શુ ?

આ સવાલનો જવાબ શી રીતે દેવો તેનો ખીરબળ વીચાર કરતો હતો એટલામા જોરી
કવી (જે પાછળથી ખીરબળનો પરમ મીત્ર થયો હતો તે) બોલી જાણે કે સાહેબ આ
આ દુહામા એજ વીશેપુ જોવાવી પ પક્ષે ખરેખર સાખીપ્રાપ છે વાદળીએ જાડી ધટ હો
ચ તો તો તે ધનધાર દેખાય અને વરસાદ આવે જ્યારે વાદળીએ પાવળી હોય સારેજ
તેને બેસીને સ્વના કારણ આપણી તર આવી શકે અને આકાશમા રંગજરગી લીલા જામી
રહે.

બાદશાહ પડે / જુલ કાદરાને ચાહેડે એમ જાણી ગીયા લ બે લા ખુદમા બેઠા હતા
તેણે ધણીધણી લગાસની સાથે બારે ઠાકેલુ ચતાનુ પણ તેનો સાર એ રતા કે એક કા
એજ સ્વ ને ચદ્રતુ વણુન ક્યુ છે તે અશકષ છે ખીરબળ હસીને એટલુંજ મ્લુ કે ગીયા ત
મારી અકલમા હમેશા નાસજ રહે છે એટલે તમે પુનેમનુ વણુન કપારી સમજી શકો

કાષએ કહ્યું કે ચા ને આના એ લે શ ની સાથે સધી કરી નાખી છે
તેમ પ્રાકૃતમા ચતું નવી જગજાય પડીતે જવામ આખ્યો કે આ દુહામા રક્ષ છે તેથી એ
દાય ગમ્મુપ નહી પણ એટલું બોલીનેજ તે અચકાષ બધા કગકે વીચાર આ યો કે બાદશા
જો રી રાધે એમ ખુજી તો મારે એગની વીરહનો અર્થ કરી બતાવવો પ્રયત્ન પણ

ખાદ્યાદિ તો મુજથીજ એ અથ સમજી ગયો હતો. તે છતાં પોતે કાંઈક ગુરસાતુ ડોળ કરીને કહ્યું કે બોલ, ખીરમત, એ દુહો શરીથી અને એમા બીજો શો અથ રાખ્યો છે તે કહે

હુકમ થયો એટલે કાઈ આવે નહીં તેથી બીજાને તે દુહો શરીથી ત્રિચે પ્રમાણે ગણ્યો.

રંગે ચિરંગે મનોહરી પતરી પયોધરી વૃદ,

મિત્ર ઠરા થિર રક્તહો ચાપચઢાયા ચદ

અને ષષ્ટી એના અથ કરતી વેળા જર ખાઈને ઉભો ગયા ખાદ્યાદિ કહ્યું બીહી નહીં ને જરાજર અર્થ કર કેમકે અહીંના ખાસમહાગજ બેહુ છે એ કપરથી ખીરખનને હીમત આવી અને તે ધામ્મી દીનતા આજીજી એવો અથ ભાતભાતના રંગથી મનને દરણ કવવા સાચી પાતળી સ્ત્રીઓના મધુ ભમા મારો મીઠા આગમન થઈ રિથર બીજો છે અને તેના સામો ચદરાજ ધનુ ૧ ચીનીને ધમી આ પો છે એ રીતને ચાપકે એમ કહીને એણે પણી ધમી આજીજી દીતા તના તજવીજથી પોતાની જે અ બીને માટે માફ માગી અને કહ્યું કે આ આજી મહાગજ આરો એ ખામત કહેવાને ઇચ્છતું હતું તેથી મહે આપતું બહુ ચાહી મે ગાર માથુ આપી તરનારની ધારપર મુક્યું છે તે ચાહેતો મારી નાખો કે મને એ રીતેજ જાધારી મુજોભીન કરો બીજા સભાસદો પણ પોતાની તરના જે રાખ્યા આ પ્રસંગે લાગ નેજ જોઈયા અને સમજાવ્યું કે રાજના હીનો માટે આટલી એતવણી આપવી આપને જરૂરજ હતી

અજરતો મુજથીજ સઘળો ભાવ સમજી ગયો હતો તે તો ખીરમતની હીમત હીતમુદ્ધિ તમા અતુરાઈથી ધણોજ પ્રમત થયો હતો તેથી તેણે સમગ્ર મીત્રાના તથા તેમના વીશે કરીને ખીરખનના જહુજ વખાણુ મ્વી અને તેમનો અત કરણથી પાક માયો એણે મ્લુ કે માગ ધનમાગ મગજીજી કે મને તમારા જેવા મત્રીઓ મજા છે જધાએ જવામ આપ્યો કે એ આપની લાપરી છે કે તમે અમારો ગુણુ ગાની સોજો અને કદાપી અમારામા માજ ગુણુ છે તો પણ તેની કદર કરનાર આપના જેવા આ જગતમા માજી મગજાર છે

અપુષ્ટ

આત્મહિતાદર્શ

(ગતાકથા નાથું)

૯

હવે વસુમાટે વસનસો ભલે ન હોય, તને ત્યાં માટે કંઈકાં ભલે ન હોય સત્યમાટે મો કે ભલે ન હોય, તો મજાત માટે મોહ શરે ન હોય પણ તમામથી તો બીજા મનુષ્યોથી

અલગ કોઈ ઉત્તમ સ્થિતિમાં બેઠાં રહેવાની ઇચ્છા છે સાંકુષ્ઠી તારામાં સ્વાય છે અને એ સ્વાયની અંતર તારા આખા જીવનને નીરસ બનાવશે મારે જ્યારથી સ્વાય, સાચું જીવન બાળવાનું ચર કરો સારથી દુનીયા સાથે ધાનુભાવ જાળવવાનું પણ ચર કરશે. દુનીયાથી ડાઘ થઈ આગળ વધવા પ્રયત્નો નો પણ મુજબે જીવનને આગળ દેરવાનો જ હોવો જોઈએ

૧

૧૦

એક પછી એક પગથીયું કવીરીતે ઉતાર નહોતો આપણા અંતર માંથીના મીઠાની સમિ નાસ્તાપાણીની છુટ થાયતો કોઈક દીવસ તેને સા જમવા પણ બેસી જવાય મોઢ અન્ન પણ મનુષ્યની અથા આપણા દુસ્મનની પણ નીંદા સાબળતાની ટેવ પડેતો આપણા મુખથી તથા શીત્તજની પણ નીંદામાં આનંદથી બાગ લેવાય મસ્કરીમાં કે વાતમાં રસ લાવવા જુદું જોખન શીખાય તો આપણા કુશળો છુપાવવા અનેક વ્યુક્તિઓ બિના કરતા શીખાય પ રસ્તીને નીચ વૃત્તિથી જોઈ લેવાની ટેવ પડે તો પોતાના પ્રાણ ગણાતા સ્ત્રીનું તરફ કુદિ કરાવતો વખત આવે કોઈક દીવસ શુધ્ધરીને ખ આઈ લેવાનું પગલું બાંધ તો પછી બધે જમા છે એક ખડ ખાતા ચરમ ન આવે મારે એક પણ અયોગ્ય પમનું ન બચાઈ જાય તેને મારે સમાજ રાખશે

૧૧

બાળા તારામાં અનેક ગુણો હોય તોપણ જો બીજાના ગુણોને ગુણુ રૂપે જોઈ ન શકે તો તારામાં એવા મોટા ગુણુની ખમી છે કે તે પુરતી મુશ્કેલ પડશે બીજા મનુષ્યોમાં રહેલા ગુણો જોઈ આનંદ માનનારા અને બીજાઓની નમગાઇથી દીનગીર થનારા માણસો ધણા થોડા હોય છે સાધારણરીતે સદ્ગુણી માણસ બીજાની અને પોતાની વચ્ચે એકાદ પગથીને પણ અંતર પસંદ કરે છે આતુ નામ શ્રાવણ નથી આતુ નામ અકપવા નથી એતો બોલે છે એતો દુદાઈ છે બીજાની તરસાઈમાં ખુશીયવું એજ ખરી મહત્તા છે

૧૨

આગે લાગો રૂપીયાલું કરજ કરવું અને પછી રાત્રે સુઈ જવું તે કાઈ કરજમાંથી છુટવાનો રસ્તો નથી સવારમાં ઉઠવાથી પાછા તમે કરજદાર છો એવું તમને બાન થશે તે મજા એક જ મમા નીચ કર્મો પરી જાટ છુટાએને ઉતેજન આપી વીયથી વીચારાને વળગી રહી તમે જે કરજ કરો છો તેમાંથી છુટવા મરણુ એ કાંઈ રસ્તો નથી જ્યારે ફરીથી જામ લેશો કે કરેન કર્મોના વ્યાજસુદ્ધા ખાદો/વાળા દેવો પડશે કર / કરીને જાંથી જવાથી કરજમાંથી મુક્ત થવાય તો / સારા વા માફા કર્મો કરી મરી જવાથી કર્મના કર / માથી મુક્ત થવાય મણી જ મના કેસ ફરી કરીને અનેક જ મોખા કરેલા કર્મોના રજા ભોગ પાડી ના છુટકો નથી થવાનો

૧૩

પરમાત્મા સવ સાધક, મવત તથા સવશક્તિમાન છે એમ મોઢેથી બોલવું નવા' મનથી

માનવુ હતા આપણી આમપાસ રહેનારા મનુષ્યો, પરંતુ પદ્મીઓ વીગેરેમાં સમભાવે રહેલા કૃષ્ણને ન ઓળખતાં તેમના તરફ વીચીન રીતે તત્તુ એ કેવી જાતનું ચાન!

પણ હસકા ફરસ અથવા વાણીને આધીન ચતા, મનુ યતો જોડેલા બાપ સામે છે તેટલો પણ કૃષ્ણને બાપ ન સામતો હોય તો તારા અને મારા કૃષ્ણર કયા સત્તાઈ મયા છે આપણા ચાન આપણને સારેજ કામ આવેછે કે જપારે તે ચાન વતનમાં કુધારો કરવાનું સાધ ન થાયછે

૧૪

તમો એવી ઇચ્છા રહેતી હોય કે કર્મના બંધનમાંથી મુક્ત થઈ જવું તો તમો મધ જાતની માકળોથી બંધાયા છો તે ગોવી કાળે કારણુકે તેમ કયાં સીરાય જન્મ મરણના ઇંગમા થી છુટી શકાશે નહીં કરેલા કર્મોના કળ મેળવવાની ઇચ્છા " કપી તમારી સાકળો તો જાખના માગતા હોતો તમારા સનકર્મો કૃષ્ણર્પણુ કળતા સીખો ધ્યાન રાખજો કે તમારા ઉપરી અધીકારીને તમે કાઈ અયોગ્ય ભેટ નથી આપતા તો કૃષ્ણરો તમારા અશુભ કે મો કેમ આપી શકાય હતા કૃષ્ણર એવો દયાળુ છે કે તમો કર્મો તેને અર્પણ કર્યો અને કળની ઇચ્છા નહીં રાખો તો કૃષ્ણરજ તમામ ચક્રને રહેશે

૧૫

જેમ આપણા બગીચામાં જુદીજુદી જાતના ફરો તથા પુષ્પો ને ફળો હોય છે અને દરેક ફરો, ફળ તથા પુષ્પની કામગીરીના પ્રમાણમાં માળા તેની સંભાળ લીધે છે તેમ કૃષ્ણના બગીચા રૂપ સંસારમાં જુદીજુદી જાતની કામગીરી ધરાવનારા મનુષ્યો વસે છે માટે એટલું ધ્યાનમાં રાખજો કે જો તમે મનુષ્યની પરીક્ષા કરવામાં દુરીયાર છો તો પછી મોઠ કામગીરી હાથના મનુષ્યને તમારી કઠોરતાનો અનુભવ ન થાય મીઠી વાણી અને જીતમ રીતમાતને માટે કાંઈ તમારે પૈમા ખરચવા પડે તેમ નથી માટે કોઈનું દીલ ન દુઝાય તેટલા માટે તમારી વાણી તથા કીયા નીહોય પરીન તથા ટીપ્પણીની જાનાવને

૧૬

આપણે કોઈ કામ જવા નીકળીએ અને જતની પહોંચવાની ઇચ્છા હોયતો ગસ્તામાં ગમે તેવા ગમણીય શહેરો, બગીચાઓ સરોવરો, વીગેરે આવે તો તે જણુ જોવા રાગતા નયા એટલુંજ નહીં પણ માગમાં આવતા શહેરોમાં આપણા નજીકના સગા પહોંતાઓ રંગત હોય તો પણ તેમને મળવાની ઈચ્છા દબાવી દબાવે છીએ આ બધું શા માટે? ધારેલી જગ્યાએ જઈ પહોંચવા માટે દરેક મોડના ધામમાં જવામાટે નીવૃત્તી માર્ગે ચડ્યા છતાં વચમાં આ વના મોજ મોખના માધનોમાં ઝુંદર વરતુઓમાં રોડી સગાઓમાં સ્વાર્થની દોરીથી બંધાતું જાય તો પગ ધામમાં પહોંચતા પહેલાં કંટાળા છવનો ચાલ્યા જશે!

અપુષ્ટ

કાવ્ય વિનોદ

(ગઝલ)

જ્ઞાન જ્યોતિ જ્ઞાત્રી કેમ થઈ?

યદ આ જ્યોતઃ જાણી કા
ત્રિપથ પવને રમાધને
તાત્રી પાત્ર પ્રેમથી
શુભેની જ્યોતઃ જ્ઞાનેથી
ગદ્ય શુ પાત્રતા પવમા
ઉજ્જામિદુ મલીનજલનાં,
ગયો શુ સ્નેહ અતરથી,
બ્રહ્મવી ૫ / અતરની
વણી સદ્ગુણની દોરી
હૃદયના સ્નેહમા બેળા
નથી એ પાત્રતા જોતી
જગાવીશુ અસખ યોતિ
જવાયો સિન ધતા એની
બળે કે એ ઠપાં જેવી
સમુદેા શુભનાં શાને
નમાર્જ પાત્ર કરવાને
તાત્રી પાત્રતા એવી
બરીને સ્નેહ ૨ દેવી

જશે બની પુજાર્થ શુ
જશે બતી પુજાર્થ શુ
બરીને ગાત્ર સ્નેહેથી
જગાવીને પુજાર્થ શુ
વચી શુ વાચના દીવમા
તમસથી તથા શે શુ
વધ્યો વિદ્યેષ અતરથી
બચાવીને પુજાર્થ શુ
બનાવી વાટ રેરેરી
મિજન્યાથી પુજાર્થ શુ
થદ પાત્રમા હતી દેતી
પછી તતી પુજાર્થ શુ
રસિક ત્રિપથે વધે તેવી
રહે તતી તથાપિ શુ
પીવાછે સ્નેહ એ બહાને
તમે બતી જગારી શુ
વિસ્તારી રહે તેવી
શુભેથી એ બળે તો શુ

સ્નેહ સરિતા કેમ સુકાળી

અચાનક આમ આચારી
ખીનારા પ્રેમના વારિ
ચૂડને નીલ ચારમા,
વસેયા એ બિચારના
પિરીવર ખીપુ કે રણુમાં
નથી સહવારી એ જનના
સરિતા પિર ચૂડતા
તૃપાથી કઠ રખાતા
નિરતર નીર દેનાર
સુકાળા એ હલારાં

સુમાળા સ્નેહના ઝરણા
નૃસીત આતુરછે હરણા
સુશોભિત આ કિનારામા
સુકાશે ધાસના તરણા
વમેના એ સદા વનમા
પિચારા મા જશે હરણા
નથી નિજરથાન મુકારાં
ફરે બ્યાકુલ રાક્ષસ
દુખી આ પ્રેમ ખીનારા
હૃદય પાગલ રે ઝરણા

હૃદય સુહૃદ તળા ઇલા

સીંચીને સ્નેહના વારી બરીને પ્રેમના ખ્યાલા
 પીએછે પ્રેમીને પાછ હૃય સુહૃદ તણા એવા
 કવિતાની સરીતામાં વિચારોના તરંગોમાં
 તણાતા સ્નેહની સાથે હૃદય
 રહે સાનિધ્ય કે છેટે વગેછે મેલ કે વનમાં
 હમેશા મીઠને રમરતા હૃદય
 સતત સંસારને તરતા સુખે કે દુઃખમાં સાથે
 રહીને પ્રેમમાં મસ્ત, હૃદય
 ગ્ની આનાસ આકાશી, વસાવી રોહની વરતી
 અનુભવતા સુખીરૂપનો, હૃદય
 મનોમનગુણ યીજાધ્યા નથી એ સ્થુનના સંગી
 વિરહમાં મોજ માણેછે હૃદય
 સગાએ સ્નાયનાશુખ્યા, સંપત્તિ દેશના દર્દી
 નિઃતર સ્નેહમાં લુપ્ત, હૃદય

માર્ગ વતાવો

રૂપી સન્માસિ કે સાધુ, તપસી યાત્રી કે યોગી
 યથા જો મુખ માયાથી અને પણ માર્ગ અતલાવો
 બાણીને યાત્ર પામુ જે કહો જા કેમ વાપરુ
 અનુભવ શુ કહેછે તે મને પણ
 લલુતા લક્ષ્મીની રાખી કદી જો મેળવી નાહુ
 બચાવુ કે ઉણુ તે મને પણ
 કદી સત્તા હુકમ સાથે, મળે બદ માનની માથે
 રિઆયા કે બચાવા તે મને પણ
 મનેતો જગત આપુ આ જણાએ સ્નાયમાં તરતુ
 તમે જો સ્વાય ત્યાગીને મને પણ
 અનુભવ જોમ કેછે કે બહેને સ્નેહ વરસાવો
 નિરર્થક એ વહે વારિ તમે શુ માર્ગ અતલાવો
 વસુનું વ્હાન છોડીને, બદ મે લાગણી મારી
 દ્રવે નહીં કદીન હ યો, તમે શુ
 મનેતો સ્વાય ત્યાગીને પરમ અર્થે વિચરનાના
 લીધેવા માર્ગ દુર્લભ છે તમે શુ
 મુજીને માનને ઉદુ સરવતા મે સ્વીકારીછે
 નમેતાને નમાનો કે, તમે શુ
 ખજરી જીવની સાગી, હૃદય તણુ સદા ખુલુ,

ના — હું આવી હમણે જ રહે છું

તમારી વાણીમાં એવો ભાવ છે કે અભદ્ય પુર પડ્યું છે હું બાગળ બેઠવા જેવજીવ થાગી છું નેતીમાં પુ ક હું છું કે હું એક પ્રતીક્ષિત પુર હું અને હું હમણાં માત્ર તેના નામથી જ જાણના બિપરંત વધારે પીણાનું મનાવતો નથી એ, સ્વીકૃતિ ૧૭૭ કરતા આતી હ. છું કે હું તેના પ્રતે કાંઈ અર્થો પહેલું પસારતો નથી

પણ શું કામને, મારે તમે તેણીને મળવા ગામી સહો ? સહીતા કે જેના અનન્ન મહા જ અને સહી વહાણના બીજા આચીવાઓ તરફ ની કમરબંધ સ્થળેના અનેક ને વી તરો બિમરના સામ્યા દતા તેમણે પુછ્યું

“ આ માનનાં હું કમ અપારો આવી સહનો નથી મારે કમળો કાઈ વાત કહેવા ની — સદેશો પહેલાં વાને છે તે અસત અગત્યનો છે અને મારે તે તેને સમજાવવો જોઈએ ”

આ વાત વીચક્ષણ છે । રાત્રીના અંધકારમાં તમે આ જગ્યાએ બેઠામાના રહેવું જોઈ છે તે જોતા —

“ આ સવળ માત્ર વીચક્ષણ બાપડે આ નવો પુર વચમાં બોલી બોલ્યો । છતાં હું એક સાચો અને નીતિલિત મદ્ય થઈ જાઉં !

સહીતા શું ચવા મા પડી કારણ કે આ પુરપમા કાંઈક એવીતો પ્રતીભા હતી કે સરસ વહાણના આચીવાઓ સહી તેના સવ સંદેહો નટ થઈ ગયા તે વીચારના પડી — અને છેરે જોતી તમે હજી તમારું નામ પચ જણાવું નથી ”

હાં નામ ? મારું નામ અમરચંદ્ર છે

સારે અનામિત હું તમને બીનવીતે પુછ્યું કે મારી સહી કમળને એવું શું કહેવાનું છે કે ? તેના પીતાની સમક્ષ — અથવા તેની કમળાની સમક્ષ — કે તેની નીકરની સહી તરીકે મારી સમક્ષ કહી ન શકાય ?

બહા બાઈ તમે બાઈ માણસ થકને, સેતકી રજીલતમોદ બોલો — તમે બગીચા મા છોતો બેતો આરાર તાજમ તે હોતો, કાંઈ અટકા કરી નથી ચકતા કે મો એક મીન તરફથી બરેસે સેવાપક્ષ — કાંઈ કમળનું કેવું હોતું રહે —

અરે ! તે કેને મારે કહો છો ? કમળોના દીવ સહી સકામો આખા રહીને કમળોની લીના બોલી શું તે સમજીત છે કે —

માઈ તમારી કહના ગમે તે હોય પણ સરસ વચના બોલી જાઓ. “ પણ હું તમને આ કમળા કાંઈ વધારે કરી સહીશ નહીં મારે જે સદેશો કમળને કહેવાનો છે તે કહતી વખત જેણે પામે રહેવું જોઈએ, તેમના એક તમે, અરેબર, છો, છતાં મજીજ સાવચે

સીરાયના મારે હું બધાયસો છું અને મારે તમે અને દેવિત ને ગણ્યો જો તમે કમળને
ચકાતા હોતો નેની અને મુલાત કરાવો — અને મને વીશ્વાસ પુવક 'સોપાયકું' કામ' મે
માગીગતે સપુત્ર કપોની તે તમારી ખાતી કરી આપશે

' સમાચાર મારા કે માહા છે ? અસત આનુગતાથી તંદીતાએ પુઠ્યું

અમરમોહિએક પામુધી વીચાર ક્યો ચી પછી તે બોલો " હું વધારે સવાલા ૫
જ્યામ આપી રાકીય નહીં અને હવે વધારે પ્રત્યો ન પુઠે "

હવે શ્રી વીચાર કરાવે 'લલીતા'ના વારો હતો તેને ધાય કે આ 'સાલના અનાવમા
કાલક ધમીજ અલીર જાગતે તેના વીચારો રચનાવીક રીતે તરણ પ્રતાપ ઉપર કપો
અને તેવાજ રચના વીક તકી પરીણાયે તેો લાગ્યું કે આ સદેશો લાવેનાર તે અદ્યાર તરજ
શીજી આવેલ હોતો જેઈએ પલ્લવળી જો તેો વધારે પ્રત્યો ને પુછ્યાનું દહેવાંગા ના 'આ યુ' હોવા
તોપણ કાલે આ જનાવ નાયે તેને કામ નીમળત ન હોય એમ જની આવે અને તેનું ના
જ પુત્રુ સકળ જ્ય એવા મીચારથી તે સખધા તે વધારે પ્રત્યો કરત પણ નહીં તેણે
કરી અભાયમીક તરજ દ કરી ઉચે ચકા ચકા પોતાના કી જો તેના રહે । બિપર દેશ્યા
અને તે રહેગો આવ તના જમના નીજ વગા ઉતરો

' અભાયમીક હજી હું તમારો જ સો કરજુ તે બોલી પણ આજે હું કામ કરી
ચકાતી નથી મોતે રાત્રે — '

— તેણે અધીગતાને દેખાન મો પણ ત તજ તે શીરાય ખીજે મતો ન હોતાત યા આ
જતા તે ચાત ચકાને બોલી વાર ઉવટ બોલીસ નાક કાલ રિયત્વાતર કરી રાત્રી નહીં "

' મને તાર તે બોલી આજ વખતે અને આજ જગ્યાએ ઘણુકરીને મળા ત
અને મળશે પણ એક જામતમા તમે વાધો નહીજ લેતો — '

— ' જી બામતમા ? ' તેણે પુઠ્યું

તે બોલ કે હું આ રંગાં છેડે ઉભી રહીશ — પણ વાતચીત ન રુ બગાય તેટલે

૭૨

' અને તેણે જ્યામ આખી ' સુર તરણી હું મારી જાતી તમારે બારસે મુકુંજુ
કાલુકે હું ખાતી પુવક કદુજુ કે જો તમે મો મજ મીત દમો દેશો તો એમ મતુ પ કે
જેણે સાસા ઉંચી લાલ આ આગમમા અપવાન્ય છે તેના પ્રત્યો બેરી વતણકને મારે ત
મો હમેશા પસાવો યા મરો '

' અમરમોહિ ! મે રહ્યું છેકે હું તમારો બારસો કરજુ — અને તે પુત્રુ છે માર,
નામ લલીતા છે અને જો તમે મારા જામથે તજાસ કર્યો તો મે કરી કામ મહત્વ પ્રણીત
મળ કરીકે એવું સામગવામા આવશે નહીં

— હું તે ગાનુધું — હું તે ગાનુધું । તે બોલ્યો તમારો બેદરતા તમારી નીતિની આ
કે પુરે છે પણ દીવાન કુદીને આલો આપનાનું જોખમ ખેડના દરેક કાષ્ટ સાથે રતો મને
હવે માટે તમે બચાવી શકશો ?

‘ મારી સાથે આવો સહીતા બોલી

તેણે તો ગીત જણે મા યધી એક જુ । પડવા રસ્તા બિપર લઈ મધ અને બોલી પ
જે થોડે છેડે તમે દહી જુઓ છાં ચક્રાવહાર આપનાના રસ્તાની બાજુ મેદાન છે તેમા થઈ
ને આવી અવાર છે કાલે રાત્રે આજ રખો આજ જગ્યાએ કમળા અહીં આવશે ”

કાઈ પણ બોલના શીવાર અમનસિદ્ધ દહી ત ક સાદો ગો સહીતા તેના ચાલ્યા બતા
આકાર તરફ દ્રષ્ટ કરતી ત્યાજ બિપર છેવટે તેણે જમ્મામા પૂવી ટાપાથો આકાર જોવાની કૃષ્ણ
શ અનુભવી હતી અને પામેલા જાડામા અખગાદ સાબરો હતો તે આજ જગ્યા હતી એ
ડોને એકાએક યાદ આવ્યું પણ જીજ્ઞાસ પહે તેણે માથું કે “ મારી કેવી મુખાઈ છે । મ
જોયો તે અમનસિદ્ધ હોયો જોઈએ અને મને મળ્યા પડેમા તે ચક્ર આકારને કડીએ આ
વા હશે

આ વાળે મનમા ધારણા બાધી હજુ અમનસિદ્ધને કમળાને મેલવાના સમાચાર શું હશે
તે વીજે તાલ પામતી ગાને ને સત્તાયાર અશુભ ન હોવા માટે પ્રપ્રરને પ્રાયતી તે પર ત
દ ધીં પાલે પાડી ફરી છતા તે ચોડન જગ્યા છેડી ગયાને થોડી પણ વીતી તેવામા
પ્રિય જણે તારો એક જમ્મામા નીટ ટાપાથા મનુષ્ય હાર નીકળતા મનમાજ અજુ મણે
અહાહા ! હો ત્રિ આ વેળાએ અને આજ જગ્યાએ આવશે જોઈશું

પછી તે જાણે તે જગ્યાને જોખીયો હેય તેમ ટી તરફ ચામ્યો અને તે રસ્તે મેદાનમાં
જઈને જગ્યાને રસ્તે ની જા આ પો મો

પ્રકરણ ૧૬ મું

મહાદાણીનું એકાત જીવન

રા ૧ મુવનના એક એકાત જીવનમા હાગરૂં કમળાનાક એડેના છે જરેગના ૧૧ અને
૧૨ ની રમ્ય નો વખત હતો છતા વખત જોઈ બેસા હતો પણ રાજકીયરવારો ચર્ચવાની
એક બેઠક થઈ ચુકી હતી અને બાનાં જમ્મામા પોતાની હમેશની ટેવ મુજબ આરામને બંદા
ને હરખ થયેલા સ્વાલા બિપર દરીખીના મનન કરેલા ને માટે મહાદાણી પોતાના ત્રણ
ચાર સલાહ રો રાત્રે પોતાના જો તજુવનમા આ પા હતા મહાદાણીની ઉમર અત્યારે
સાઠ કરતા વધેક વર્ષોની હતી છતા તદ્દન તનદુરસ્ત જણાતા હતાં તેમ ૧ જાન્યુઆરી સ્વામી
નું બારીક નીરાદૃશ્ય કરવા પુત્તી સગળ શક્તિ પ્રસાવતા હતા તેમના કરીરમાં જહાવરથા

નીકાલક અસર નેકે દેખાઈ આવતી હતી હતા તે પોતાના પોશાકના બપકામા અને ઠાઠમા
મા કાંઈ કસર ના થતા નહોતા પોને સુદર છે એવી તેમની હમેશાની માન્યતા હતી અને હજી
રહાસ્યમા પણ પોને ધણીજ ખુશુરત છે એમ તેઓ ધારના હતા

ધણાજ વીવશાળ કોનર કામગાળી એક આગ ખુશી ઉપર તેઓ હાજર પડ્યા હતા
અને મહાનારો પામે ઊના દના વાતચીત દ મીઆન જે ચુભીની હતી તેની હેતુમા મ-
હારાખી તાલગુરુરે બોલા સારાહતો માત્ર કે જેણે વેદાન્તિક મત વેદધર્મો માટે આદ્ય
આદ્ય મ ન હુકુ અને જેને માટે ને આદ્યથી બધી બહાદુરીયા લડ્યો છે તે શુ બેધધ
પરો રીકાર કરશે આ શુ ખર હશે

" અગતે જે જે બાનખીઓ ગળી છે તે ઉપરથી અને કેટલાક આગળી પત્રો કે જે હ
મણાજ આપ હજુ વાંચી બાવવામા આગ્યા છે તે હવે થી ' સમાવહારમાજો એકે ' મ
બીર ખુખાતી વાંચી જુદ બોલ્યો " તે ઉપરથી અને તે લાગે છે કે જે બહુવા હોઈ તે
ચરીજ દોષી નેબજે "

' અને હુ પણ તેમના મગને મગતો છુ ' સમાવહારમાજો બીજો બોલ્યો

' આવી રખતે " રાજદારી ખુશીની દુરેલીયા અને તેપણ મહાજી પોતે સમજી
હતા ખીખતુ જદાપણ સામગરાનુ નન હમેશા પસદ નહોતું તે જાખુને દોરાખી બહીતા
બહીતા ત્રીજ રસાઈ કારે ઉમેયુ, અને તા પણ — તે અ/વા કાલક ચવાદાર બધુલાય
હેલા આપ નામ નર તેને માટે કામ જવાન ગામી થકો નહી

હમણા બોલનાર જિમતવડી અથ દહિ મહાદામા જે તોગાન આડી ગયુ હતું તે એકદમ
શાની નીમળ્યુ મહાજીના મ્હેતપર ચુસ્તાની રતાય ચડી આવી અને પોતાની કષ્ટિની સર્વે
શક્તિ તે એકમ મખમ જીર ઠેરવી ચકે તે માટે ખુશીમા તેના તા હ ફરી બેમતા બોલ્યા
" આ હુ શુ સાનજીખુ જીતી વાનતો જતાય ન માગતો તેજો જવાન અરેખર માગવા
મા આવશેજ અને વળા માગી પોતાની મહીયાજ આજી સોાજો તેની માન્યકુમ્મ સા
થે રી લકામા મદ શા માટે આપી હ આપો શુ કાન્યકુમ્મથી બહીતા દના તે મારો
ના, માત્ર જિમરતો ના ' દવે તેની ખુસ્તાની રતારા અભીમાનના જુમામા જેમજેમ આગળ
બોલતી ગઈ તેમતેમ ફેરવાતી ગઈ

આપણે કાન્યકુમ્મથી બહીતા નથી જતાપગતુ કરકરે શુ જોડુ હતી આપણા સૈ
નતે માખરે થક મે જે આપણ આપણ હતું તે દીવસ શુ આપણા ના અગલમાં લુખી
શકાય તેમ હ અને પ્રતાગલના સૈન્યની પછી કેવી રદા થયા આપણ કાલ હા પડુજ
ની બહીક નથી પણ આજીનો સૌનાની કમ ન્યાનો નાન નીક ધર્મનો વહાદાર અતુપાથી
દોષાથી મદદ આપી છે આપણા શુ જાન ધર્મને માટે મદદ આપીએ છીએ ધારે માટે લ
દીએ છીએ — એવા રૂપની આપણે મદદ આપીએ આજી દ પડુજથી બહીને કે પુજ

પાથે-સઘનામા ગૌરના-આપણા ત ક દક્ષ આપના પુખ્ત-તને ન મગેસ દેવાની દમ્ય ॥
 મેઝ આપણે સારાઈને મદ કરીછે એમ નથી પણ મ પકુન્ન બૌદ્ધમાર્ગ અવરજે છે તેથી

મહાગણી યોડીવારને માટે શાન થરાં પણ ત્યા હાજર હતા તે ડાગવેએ તેમુ કે
 આ વખતે કંઈ માત આપવાનો સમય ન હતો તેથી સુખ રહ્યા અને યોડીવાર પછી મહા
 રાણીએ આગળ ચલાવ્યું

અને આપણે માણસો અને ક ચની મદ્ય મોઢી તે — આપણી મદ્યદુર ર મતી
 જીવગીઓ અને આપણા અ નતામાની મોના મગેરાતુ બગાડાન આપ્યુ તે સુ રક્ત અત્ય
 સમાચાર સામગ્રીને માટેજ મે ના સારાટા ॥ રા ના વાદી આપણી જોઈએ કે જાતીલાભ
 અનેરવાઈ વીચારોની પટે / મદ્ય ॥ રા પ્રેરે પછુ ફર ને હોયછે જેને માટે તે લડતો હતો,
 તે, વૈદિક ધર્મ છોડી આવધર્મને અનુર તુ તે ફક્ત એક સુલેહને માટેજ અને એમ હોયને,
 તે આપણી નરો ન માફ કરી શકાય તેવો સુલેહ કરેછે

અપુષ્ટ

અમારી અપીલ

ગ્રાહકોને અને અન્ય દેવી મક્કોને-

શ્રી જગ બાના સેનકો !

પરમાત્માના જે અનીર્વા મ શક્તિ રહેલી છે અને જે શક્તિએ આ સ્થાવરજંગમ
 સચરાચર જગત સર્જેલું છે તેને આપણે આપણા હૃદયે ગણી પુણ્યે છીએ આપણાં જેવા
 અનેક જગતોના નીવાસક તેજ ધધરી છે અને રક્તસત્ત્વ અને તમોગુ ૩ સ્વરૂપી બ્રહ્મા વી
 જ્યુ અને અને માદેશ્વર રૂપી ૧૬ વક્તિઓ ત્રાયમીક સંસ્થિતી બિસ્તરોત્તર કાલે શ્રી જગદગા
 ની મહાન બિપાસના દ્વારા ઋણુતાને નાષ્ટ કરી પાતાપાતાની સંજ્ઞિત સિધ્ધતી પાવન અને
 સહાર એ ત્રિપુત્રીગય ક્રત યો બળ થે જાયછે અનેક ાગરધિના, અધ્વાસથી તે ત્રણે મ
 હાન દેવોએ પણ આદ્યારને વશ થઈ પોતેજ સંજ્ઞિત નીવાસક એમ માની કદ્ય પોતાની
 ઋણુતા— ધૃષ્ટિના પ્રવર્તવેયા છે તો પણ સ ઠ સમયમા તેમને પોતાના જ્ઞાનયજ્ઞ ઉઘાડવાની
 ફર / પાડી શ્રી જગદ ॥ પોતાનો માતૃધર્મ સ્વીકારી તમને સહાય કરેછે તો પણ મોટાની
 વાત મોટાઓજ જાણે અને જેવીરીતે મહેલમા બસી મહાન રાત્રતત્ર ચલાવનાર મહારાજા
 તેની દુરની રામ ન ઝાગખત કાર્યવાહી ચલાવનાર ચંદ્રીના ચાકર અમલદારોનેજ પોતાના
 ધણી વરીકે ઝાગખેલે તેવીરીતે આપણુ આ દુનીયાના અલ્પમુ જો આ કદ્ય સુતાને ન
 પંખાવવા પરપતાના પરીચીત કલ્પા પ્રીમ્પુ સદાચીવ સુખ અદ્ય હૃદય અગ્નિ વરણ

લીંગે વંચિત દેવો ભીજી શિવરી તેમને બળના પ્રવાનલીંગ તરીકે કહીએ તોપણ, સુ
 દાસે સ્વરૂપી પીડમાં અતર દ્રષ્ટિ હો । અનેક પ્રહારોની જાળ બસીયા વતમાન — એ
 ત્રીકાળ સિંચતીના શાળા કેટલાક મહારાષ્ટ્રી ધર્મ ગયા છે તેમણે મુપ દેવોના, દરજ્જા, ગણી
 આ એટલ સત્તા ૧૧ સ્થાંતી જાહેરગા મુકાબે અને પીત્તરોહરતા નાતુરનેહ અધીક દોનાથી —
 એક પુત્રીકે પીતા કરતો માતા તરફના વાતસલ્ય પ્રેમ ૧૧ અધીક આશા હોનાથી તે એટલ
 સત્તા — પરમાત્માને સ્ત્રી સ્વરૂપે — તે પરમા માત્રી શક્તિ તરીકે આ રૂપે બજાયે કહીએ,
 અને તો પણ સંખ્યાસ્થાન — હિદેશસ્થાન પહોચવા ૧૧ સીધા આ વાકાચુક અનેક રૂપો
 હોવાથી એક ક્ષુભ મનુષ્ય પ્રાણી ને ૧૧ દ્રષ્ટિ મર્યાદા તે ૧૧ વતમાન છુદડીની પ્દાર હોતી ન,
 શી તે 'તેનાજોતા ધર્મમુકને રસના ૧૧ ભોભોલા હોત તેનો હિદેશ પ્રાપ્ત કરી ૧૧ રસના ચુલ્લુ
 કરે છે અને તો પરીણામેજ આ રૂપે સીધી રીતેજ શ્રદ્ધ સત્તા — શ્રી જગદ્ગાને બાજનારા
 જોના સંખ્યા ધણીજ યોડી છે અને ધણાનો ને એટલ ધણીના સંખ્યાસ જુ ૧ જુદા દેવોમા
 રહેતી શક્તિઓને શક્તિનું તેટલુજ સ્વરૂપ ધારી તેને તેના દુષ્ટ મારામા બજે છે તેમજ
 જગી આગવતા વખતના ધર્મ ૧૧ જોયે રહી કુત્સિત વ્યવસ્થા ચલાવતા ૧૧ રચી અને ઇદ્રેયો
 ને વધ વતનાર ધર્મગુરુઓ ૧૧ રૂપમા ગ્રહેવા જમ બગનોએ આ રૂપે મર્યાપતી પીતી ૧૧ ગા
 ટે જાહેરગા હનકો વીચાર નવાતી દોરો છે અને હવે પણ કેવા ૧૧ રસ સ્ત્રાગોળી આ
 જ્ઞાન મનુષ્યો પોતાના સ્વર્ધો કુક્રોધો ધમ્મુ સ્વરૂપ આધારમા મદતા ૧૧ જગત્ ૧૧ ની
 દામાથી બચી જતા ૧૧ છે અમુગમા પુર અસારે આ સંજવા ૧૧ પ્રાપ્તતા પજુ નથી અ
 ને નેજે તેમ ૧૧ આ જો પર્મચુરુઓમા કે ધર્મચુરુના અનગા ગણના કરી ૧૧ તો બારીકાથી
 વધાયતા તેમની સ્વર્ધો જ્ઞાતિઓ રાષ્ટ્ર જગાધ આરતા તેમજમા બેઠએ તેવી ગદા રહેતો
 નથી અને શ્રદ્ધા દ્વાય રાખીયે તો —

ગુરુ લોભી શિવ લાલચી, દોનો છેલે દાવ,
 દોનો ટુવે વાપડે, વેઠ પથરને નાવ

ઉપરના મંત્રોને સમજેજ આ રૂપે સપ્રદાય અગત વ્યવસ્થા યજ્ઞ જનાની અણી ઉપર આ
 સ્ત્રી મુકયો છે આ સંસારના એ ત્રણ લીંચ સ્થળો છે પણ ત્યાં લોકો રૂપે જાણ આખડી પ્ર
 મજે જાયતે ત્થ પણ સંસ્થાને દિતકારક કાષ્ટ ઉપદેશોને પ્રબધ નથી પણ ઉપગી રીતે જ
 ના હુદયમા સલાસલસ જીવતા સજાયે કાષ્ટ સાગણી હોત તેના મનુષ્યોના તે ૧૧ ધર્મને બદા
 ને મતા મધપાનાદિતેમજ પરબોગ વિગેરે કુત્સિત વ્યવસ્થા, પુજારી લોકો ૧૧ કનડગત દિ ૧૧ પ્રતિ
 દીને મુકાવેશ જોઈ વીગેરેના વધતા જતા કરો ઉપરથી સનાનાગાઓનો લાભ વિગેરે વિ
 ગેરે જોતા જીવતી અશ્રદ્ધા સાથે કટાળાતો સપુર્ણ સભવ છે, ઉપર જણાવેલા સંજોગોના
 આ સમયમા બીજી ધર્મમર્યાદા ૧૧ નગારા દુલ્હનીના મ મરઘમા આપણા આ શ્રી અંબિકા
 વિશ્વજીવંતે દર્શ્યે દેવે, એક તલુકીના અવાજ સરખું છે, જતા પણ જોયો ૧૧ જગદ્ગામા અમ
 મકો છે 'સલાસલસી' ટુસની કરી શકે તેમ છે અને સત્ય વસ્તુજ દ્રષ્ટિ મર્યાદાનું ગ્યાન છે તે
 વા મનુષ્યોને તો આ ન્હાનકદુ ચોપાનિયુ આવકારણક છે એમ જણારો તોપણ તેની ઉ

જાતને માટે સમય દેવીશક્તિ મળી મદદની આવરપડતા છે. આસિદ્ધી, જીવ અને સારક
રિયતિ બધો વાગવાર આક્રમણની દ્રષ્ટિમાંથી મુકીએ છીએ તેથી તેનાથી કાઈ અચવ ન
થી હતાં. અદારના દેખાવાના સરથાના રથના જેવા બચાવાના શયોના નેતા—સધારીએકે એ
એ અદરખાનેનો હક રચાયને ખાતર સધમા પાનાણુ હીક લવાના મુકમ, વરાગારી તેમજ
ચમતા લવાબમ આવરજ સધારીપણું સાચવી ખવા ગેર મા, ખી રીતે અને તેટલા ટપક
ખાતા હતાં. મુંગે માટે સદન કરી ચાકે છે તેમ ચાલવા દીએ છે તેમના તરફ તે. આ
મે કાઈ મદદની આશા નાખતા નથી બલકે મેકુક મુકશાન પશુ ખમી મધએ છીએ પશુ
જોગે. આ મરથાના રાના મુકરામીએ છે તનની પાસે આજી રીતે બીજા તરફ—
ધર્મને માટે જગ આપાનાના બીજા મરથા બમને ઘરમ લાગતી ન રોવાના માગી છે
હીએ છીએ કે રચા અગા. આ મુકીતાર્ય કાપા રાચેલી માગણીઓમાં મથાસ કા મા
દ આપશે.

માસીક વગમા બધ પડપાથી રહી નવી શરઆત હોય તે પ્રમાણેજ ધણા એકા આક્ર
મી શરઆત કરી છે. રાણી હદાએ રચાર કરતાગાં લીખ નસીદ પેરોના જાહેર અખર
આપવા માટે પુતા નાચા અરચવાની પશુ માસીકની રિયતી નથી બનકે તેટલા આદરોના
લવાબમ જિત માસીક રકાની રાખવુ પશુ મુકેસ છે પડે છે. હતા માસીક દરે હમચને માટે
ચામુ ખવા આ રોડ દબ આમદ તાથી આજગા જિત આક્રમ રવવાની આશાની અમેર મે
સની ખીટ યજામ માસીકના ખની નનાવી મધએ છીએ પશુ દવે જેમ અને તેમ વહેશે
બદારની મદદના થાય લાગે નહીં. અમારે વાગમ મુકલી વેકની પડગે તને માટે દરક
આક્ર ને વીનતી પુનઃ આમદ કરીએ છીએ કે પાત્રોતાથી બનવા આક્રમ આ ચામુ માસખજ
વધારી આપવા વધારે નહીં. દરક આક્રમ આક્રમ નવા આક્રમ કરી આપવા ચાલુ રથ
ના નામ અકર્ષજ આ મા રથનાની આશામે માસીકની ૧૧ કાંપી સ્પેર—વધારાની દર
અકે કાળવામાં આવે છે. તને તેટલા આક્રમ વધી બધ બેસી ભવતો તેના મુકશાન
માથી ખમી બવામ પ્રાચમા નન જે પુરાતા કાળમા તદન જગલી હતી અને જે પ્રતદીન
જુધેલી જતા અદનાના રાખર તથ પોતાની મુસાદરી લખાપતી ભખછે તેઓના મુધારામાં
તેઓ જસ તાસ મુકોના—રિયતિ કોદગાં મી પગી રહેલા હતા ધર્મનો મુધારાજ અમમ
સુવ રથાન જોગને છે. આ તેને પગીજામે જોરાકને ખાતર થતો પશુપ—પોતાનું મુકખ
ત્વ ભગવવા માટે દિનસે દિનસે એકો કરી વન પતિના જોડા પર અલામી લવાની વેકીકરે
નીચન નનાની—આસીકાના રિયકરિતક ભખછે તેમજ મધોડા પ્રચાર પશુ કોહો કરતા જ
પડે ત્યારે તેજ દુકો કે ૭૦ આપણા ખાના. આજખા પલ તરોતા તે આપણા કહિ
ખાજવા ભખ છે. વળી આમા મુધાનુ કાંઈ દાય દનારા—પછી કલ તે એક લાગવમ વ
મરનો અદનો માણ્ય હોય તેપણુ તન પાતાન માર્ય અલાવવા માટે પ્રકા મદ મળ્યા કરે
ત્યારે આપણા તેનો અલાવ છે અને તેથી મુદ્દમાં બેકરકાર ગીત ટોડે દરે પુત્રવાનુજ
૧૧૬ કરે છે. આવી રીતે મુમારા મનમાનર હદમારા લખતાં પાર ન અમે અને તને ખાટે

આ ગોવે ૧ કે જે આ રામા હુકમી આવતા ના માટે એક હુ ગી ગોવે શ્રી ગા
નું છે તેથી તા ૧૫૦ નામે જગો મેકસી આર રક હને તેડી જગો આતા લે તમા ગપરવા
મકામ હોવાથી હુ આ જગાનીએ છીએ કે જે માં આદક ૧૧ એ આ ક નધારી આ
પશે તે ૧૫ જગ ૧૧ નેના મમ ૧ ૧ પુ નો બધો આપોજ તે બિપાત ગમાસ તરથી

શ્રી હરપાઠદેવ અને ગત્તિદેવી

કે જેમા ગા સી ૧૮ કીરોના અહમુત રાકમ જગ ગામા તમી બહિન મનમાસા મ
કેનો પ્રમાણ આપુ ૧૦ આસમુ ૧૧ રુતો મ નરક જગદ્યાતી રૂપાન પ્રગ વીગે
ગામ્ બધને જ જગ હીરોગી મ પુગ અને અ ન ગી ગોવેન તરીકે પ્રગ નરામા આ
૧૧ કે ન રેમ નવો આ ૨ રાગી આરાગ મનુ ૧૧ જગ તરીકે અપમામા આગો અ
માગે નીસાર રમ આપર આ ૧૧૦ મીડ બ તરીકે આ નેમન દર પ્રગને આરા
સિયાગ દતોજ પશ આ રીને નરા રાદક વધા ૧૧૧ તે ૧૧ કિપો ૧ યાપડે તે ૧૫ જગ
આ પ્રિયથેજ નેસાથી તે રખ અનુગીજ છે

રામ ૧૧ ૧૫૦ બે તે માટે પછ અત્યા ગી ૮ અગે ગોદનુમા છીએ ગા વરમા
જે ગમાસ કડ મટેનુ ૧૧૦ ફૂત આ આચા ૧૧ ગાન નામ હી ગોગાન તરીકે બ
ગાગો ૧ ૧ થી માગી ૧ ૫૦ ના ૧૧ માસગી એ મીગેટ આપીએ છીએ તે પ્રમા પાન
અમેતી મા ગિમા મોગમાથી હુસ મગતી ન નેસાથી ન્દારગામ ખાને જગ શમા ૧૧૦
પગ દવે બનેતો જરા નીસાર છે પણ અત્યા હુધીમા આપણા ગ્રાકો સીસારના માગે
તરથી મારી મ સ્થામા પુ ૧૧ મીગીગ અપારમામા આવી છે અને આવ ડ અગે જેને પ
રીસાર આ જગાન કિમગામા જગાય છે તેમા અપણા આકો અન અન્ય ૧૧૦ ન
એ જગદ્યા લખે ચો વો પાતપેતાથી બાન મમ લે તા ફડા ઘણીજ મારી ગિયત
યધિજરા મબર છે અગે માગી ૧૧ આકોને આરતા વર્મા એક અમ ૧ જેટ આ વા ય
કિસાન યધમે અગે તેથી જગારના ૨ ૧ ૧૫ મ છીએ કે દરેક આદક જે પ્રગ એક
પુ કે જે ૨૫ મીગીગી છે તે અ તરી આ આના લો ૩ ૧ ૧૧ જગી રેમ વમુન કો
સારો તે તમો જે તેમા બીગ એક ટન હમીશન આરામા આવે છે તે નહીં લીએ
તે—આરતા વરમા માગીનું કાષપુ લના તમ લીધા સિવાય બે તરી (મીજા તમાસ આવ ૧
અગે તે ગીગાન એક ટ ૧ ૩ ૧ થી ૧ ૧ નામ વાગી કો રીગેટ નારામા આવડ
તેરી હી મીગેટ નમ ૧ કાન ગુરેમાજ આપમામા આવો અગે આ ગમાજે દ ૧ દેગામત
— મામીક ૧૧ ગ્રાક મેન કે ૧ હોય — ૧૧ જગ ૧૧ પ્રિયર મનેન નશે અગે ફડા
કાવ મહા સિ ૧૦ ના જગદ્યામા ૧૧ ૧૧ ૧ ૧૦ ગીગાતા ૧૧ થાર તંસ ફેલા નમ ૧૧
૧ એક આસ ૧૧ મરી સાતી રાન માને — કે જ હમેશ પુ તમા ગપસ લાક મુદ ૫
અગારે અધામે તે નરા રસી બેગ તરી નેસા ૧ રાગ આવો નાગે એક અમ અપાર
નાગે માસીકની રકે ન બેગ પદ કી (જગ) આરાગા આવશે

કેક કાપમા આગે અને પરમાયે બને માને છે તે પ્રગ જગદ્યા પ્રિયથ દરેક દરેક
ગત્તિ અમાસ કાપમા પ્રવતી મદદ આપમજ એમ અગે આદા રાગીએ છીએ જગદ્યા
મગમદ સદ્ગતિ નરાતી અમાગ મ ગાર બનાવે નરા ગુ ૧ ૧

ગાત્ર પ્રકીર્ણ ૧

લક

દિ. દુસ્થાભા બાળોએ કેવાવો પામેતુ, એખિધર્મતા તેમજ
 મે ય મહિત્ય, કળાશિલ્ય, નીતિ, સા, વીરે મ મધી
 મનય આ જોધ મેજો ચચતુ અને સર્વ
 મન્મા પાનેકુ માશિક પેન—

શ્રી અંબિકા વિજય

(પેન પુનમે બહુ પડે છે)

પુસ્તક ૮ મુ. કુમળ, પુખીમા, ૧૯૬૭ ચક ૮ મા

દિ. દુસ્થાભા બાળોએ કેવાવો પામેતુ, એખિધર્મતા તેમજ
 મે ય મહિત્ય, કળાશિલ્ય, નીતિ, સા, વીરે મ મધી
 મનય આ જોધ મેજો ચચતુ અને સર્વ
 મન્મા પાનેકુ માશિક પેન—

શક્તિ મન્નિમપિનૂતના કથા

કાવ્ય નપુણ મુદાર શિવગમ

ચાલકપે દિગતા દદાનર

મીઝરકા ધિનય તામ માનિકમ

શ્રી અંબિકાવિજય નામુ મા તીકપર

તેના વાયમમા હમેશાં ધી આવી નીના

મ કળી અગીનવ કથાએ, કા ય માન

મ તીક શ્રી અંબિકા અને હા (મય)

હાલીનુ—તિ-ચાપીમાતુ) શીવજી આ

પે 11 (નવિ) વયાશુ 11

પ્રગટ કુન્તાર —

શ્રી ગમ્નિ ધમોદ્ધારક સમાજ તરફથી

નાધરવાય કુબેરજી નવજી

ચુગ (મહીયામક)

(મજાનતા ૧ થી ૬ સુધીના મેળ ને ખાટો નતે બેસ સાથે 12)

વાપિક લવાજમ આ 11કીન ૩ ૧-૮-૦ બેરમા પેન્ટેર સાથે

ખાટાથી ૩૨ — બે (11)

પુસ્તક નામતા ૦-૦-૨-૦

શ્રી ભોગરાય આ દીવ મેસ ચુગ

છપાયછે.

કિર્તન કાવ્ય મજરી

આ પુસ્તક રામદાસ જી ગણરામ ॥ અનન્ય એ પ્રિય શક્તિવાન ॥ નારા ॥ દિવે ॥ ૧ ॥
પ્રભાતી બો પહે નિશિર મધુદાસ ॥ ગોપાલ શ્રી તેજા ॥ કામ્યા આવેય છે તે ॥ આ ॥
સમય રામદાસ ॥ પુનરી તેમજ કુલ સુખો ॥ મન ॥ રામદાસ ॥ અતુલ્ય વાર ॥ ૧ ॥ આ ॥
વન છે નથી દર સમાજ ॥ માર ના પુરી મીને હો

દરે ॥ આ ॥ મહારામ ॥ આ ॥ પુન ॥ ની જરૂરીયાત હોય તેમજ ના ॥ અમી ॥ ની સમય ॥
અગાજીથી ખામન ધણી ॥ ગુરુ એટલે ॥ ૧૨-૮- ॥ ૧૦૭ પાછળથી ॥ ૧૦૭ ॥ તા ॥
મી ૧૨-૮-૦ ॥ અધ આપરામ ॥ આપણે ॥ જાનખચ મથાનમાને થી રહેશે

આન સુધીમા આ ॥ પુન ॥ અન ॥ અન ॥ નથી ॥ ગેમ ધણી ॥ અન ॥ માનના ॥ અમેદી ॥
પુનરી મહેતા ॥ અન ॥ ગોપાલ શ્રી ॥ અન ॥ માનના ॥ આ ॥ ૧૦ ॥

મગ ॥ ૧ ॥ ૧૦ ॥
અન ॥ ૧ ॥ ૧૦ ॥
અન ॥ ૧ ॥ ૧૦ ॥

સચના

૧ ॥ ૧ ॥ સુદરેયો ॥ અન ॥ આ ॥ માન ॥ આ ॥ નાર ॥ અન ॥ તા ॥ ૧૦ ॥ ૧૦ ॥
આને મા ॥ આ ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥
અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥

૨ ॥ ૧ ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥
અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥
અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥

હરપાલદેવ અને શક્તિદેવી

વી ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥

આત્મજિન નાવેન

અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥
અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥
અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥ અન ॥

નવનનુ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

[illegible][illegible]

[illegible]

સ ગત પા નામ તી સ્ત્રી હતા બ્રહ્માએ તેમને મૃત્યુન ધર્મથી પ્રભુ ઉપભવી સદ્ધી વધારવા આજ્ઞા કરી પત્ની બ્રહ્મા મે મેર પાતના શીખરમા રમણીય બ્રહ્મલોક રચ્યો વીષ્ણુએ સર્વ લોકની ઉપર અચૂત મનોહર અને લક્ષ્મી તથા પોતાને રંગવાના રથાનંત્ર વૈકુંઠલોક રચ્યો શીવે પશુ દેવાસ નામનું ઉત્તમ રથાન કર્યું અને તેમા હુનગણ આધે મળીને કયેઅંત્ર વીહાર કરવા લાગ્યા તેમ જ શીખ દેવતાઓ ખાટે પણ મેર શીખરમા રંગ લોક રચ્યો

વાણી વિલાસ,

(ગીતાકથા આનું)

આ પ્રમાણે વાન ચાતહે એવામા ઝવેરીઓને બોલાવ્યા હશે તે આ આવી પહોંચ્યા અને એકરી ચડીચાતો માન દેખાડના લાગતા એ ઝવેરાત ભેઈ સંધનાના દીકરા રાજ થયા અને બાદશાહે કેટલીક ખરીદી કરવી હતી તે કરી એવામા કાંઈએ પુછ્યું કે હીતથી અધા રે અનવાળા થાય એમ કહેતાય છે તે ખરું હશે? ઝવેરીઓ કહેકે આરો હીરો હોતો થાય અને કેટલાક શાસ્ત્રીઓએ કહ્યું કે ન થાય કેમકે રત્નમા કાંઈ જાતનું તેજ નથી એ વાતનું પાગળુ જોવાને સાર બગરમાથી બાદશાહે કાઢીતુર હીરો મગા યે, ને પાસેની એક જોરડીમા મુકી જોયો તો જગતો માનમ પડ્યો શાસ્ત્રીએ કહ્યું કે એમ નહીં છેક અધારામા મુકવો ભેઈએ તે જીવગથી તેને બોધમા બોધ કરુ ત્થા મુખે ત્યારેતો કાંઈ પણ તેજ માનમ પડ્યું નહીં તે ઉપરથી અધની ખાત્રી થઈ કે હીરમા જાતનું તેજતો કાંઈ નથી પણ તેના ઉપર થોડુએ અનવાળું પડેતો તે પરા વર્તન પમાડી ધણું પણ દેખાડે મીઠા બાંધેએ કહ્યું કે ત્યારે હીરમા કાંઈ ખુબી રહી નહીં

ખીરમલે જવાબ આપ્યો કે મોટી ખુબી કે કાંઈનો જતા હુજુ જોતાજ તેને સો મસો વધારીને જતાવેછે તે જીવગથી રાજ ટોડરમલ નીચે રમાણે બોલ્યા

ગુન દિનકરકે કિરનકો કીર્તિ પરાવર્તન.

સો જાકી ડ્યૌ પાત્રતા સૌવહિ હોત ઉત્પન્ન

અર્થ — ગુણુરથી મુકે તેના કીરણનું જે પરાવર્તન પામવું તેને કીર્તિ કહીએ તે (કીર્તિ) જે પદાય ઉપર પડેછે તેની પાત્રતા પ્રમાણે ઉત્પન્ન થાયછે, એટલે કીર્તિ સારી નહારી થવી એ મુખ ધણીના ગુણ ઉપર આધાર રાખતી નથી પણ સામા માણસના સ્વભાવ ઉપર આધાર રાખેછે જેમકે જગત્તાર પડિત મુઠ્ઠો ટેકી નગર ॥ અકબરશાહ ખુબી મગેછે અને મુઠ્ઠા જાતુનોન જેવા નીલા કરેછે તે અધાનું કારણ એજ કે એ પડીને તો એના એજ પેલું એની હર જાણનાર તી પા તા જુદી જુદીછ તે જીવગથી ખીરમલ બોલ્યો કે

પૂરન પરાવર્તન કરત કિરન મનીમાનીક झले झरान जलेयदा पत्थर जो अरासिक

અથ — ગળીમાણે જે છે તે પોતાની ઊપર પડેના કોરણોને સપુર્ણ રીતે પરાવર્તન પ
માટે અને પથ્થર જે અરાસીક છે તે કદી જણા જાય તોપણ જરાએ જાણે મારતો નથી

જગતો કહ્યું કે રાત તો રમદને બહુ ઘણી વાત કહી કીર્તિ એ ગુણવત્તુ ખરેખરે પદ
વનનજ છે ગુણ હોય નહિતો પરાવર્તન પડેજ નહિ અને હોયતો પડ્યાવિના પશુ રહે નહી
તેમ કેટલું ને કેવું પડે તે પાત્રના ઉપર આવાર રાખેછે ગુણની ઊપર નહિ

शुद्ध सुगुन रुप सुरजइक विविध कीर्ति प्रतिविंब लाललीलम मिट्टीस्फटिक अबुआदि आलव

અથ — સુગુણ રૂપી સુરજ તો નિર્મળો એકજ છે પણ તેના કીર્તિરૂપી પ્રતીબિંબ લાલ
લીલમ કાંઠે, માટી પાણી વીરે જુદા જુદા પદાર્થનુ આલબન જામેછે તે ગ્રાણો જૂદા
જૂદા પડેછે

ઝેઝીએ કહ્યું કે જુન કહી જેમ સુજના કોરણો નિર્મળ છે તો પણ સાલમાથી જોતાવાન
લીલમમાથી જોતા લીલા ક્ષણિકમાથી અથ તા ધોળા માગીમાથી શુન્ય અને પાણીમાથી કે
વળ નીર્મળા દેખાયછે તેમજ ગુણી જન તો એકનો એક હોય છે પણ તેને જૂદા જૂદા મા
ણસો જૂદે જૂદે જાણે જોયછે

નસબ જેઠ બોલજે અટક્યાણુ કહુ કે મિયા સ બે લાનલીનમ મીટ્ટી રજાગી એમજ
ચી તાને શેમા મણુવા અને એમ બોલતા મીટ્ટી રજા ઉપર એવા જાર મુકેરા કે એના
પ્રશ્નનો જવાબ તેમજ આવી રલો મિયા સાહેબ તો બીચારા અમાસ પુનેની ખાનગમા
પાતાની હુન ચંદ હતી તેના હેવા શોદમાજ મિરજતાર હતો અને તેમા આ બીજો મધ્યસ્થ
સાબળી છેકજ રમરાઇ ગયા તેથી જવાબ દેવા માગ્યો પણ કાંઈ બોલાર્થ રાખુ નહિ અને
વેલી અમાસ પુનેમની વાત મનમા ધોળાયા કે તી હતી તેથી ગજરાટમા કાળી પુનમ દિવાલ
એમજ જોનાઇ ગયુ આ સાબળી આખી સભા અડખડ હસી પડી, અને મિયા લખ્ખે છેક
રજા જેવો ચંદ મો

એ વેળા ઉાર ખીરખજ પોતેજ એની મદદે આ વેર એજો કહ્યું કે સાહેબ મિયા
લખ્ખે તો સમજ્યા પૂછે અને કેછે કે છેલ્લું ચરણ કાળાપુર્નિમા રાત્ર આજે એવી એક
। નસબને અનુસરી કવિના બનાવે

મારશાહે કહ્યું કે તારે તે હુજ બનાવ જેવો દુકમ એમ કહી તેણે નીચેનો દહેા બોલી

ખત ગો

નરમસુખદ સજોગિકો, ગરમ વિજોગી ગાત્ર કર્મ મર્મ ભરી રોગિકો, -કાલી પૂર્ણિમા રાત્ર

અથ—રાત્ર પુનમની રાત્ર સન્નેગીને નરમ ને સુખીય લાગેછે તેજ રિન્નેગીના શરીરો
નરમ લાગેછે અને રોગીને કાળી વાયદા જણાયછે કેમકે તે રાત્રમાં એના કર્મનો મલકો મ
ર્મ બગેલો છે

જોઈએ છું કે વચ્ચે શાસ્ત્રમાં અમાસ પુનમ રાગીને બારે ગણીછે અને વળતા પાણી
પીવાના દોષછે તો તે વિવસથીજ થતા લાગેછે કે નહિનો તે આમતો થાયછે માટે એ રા
ત્રો કેમ નમ બની શકે એ ખરેખરે થયાય છે

અપૂર્ણ

આત્મ હિતાદર્શ

અતાકથી ચા. ૧

૧૭

તમે મનુષ્યોની હાજરીમાં સદગુણી રહી શકોહો સહ જળવી શકોહો, શુભાઓ દયા
વી શકોહો પણ બ્યારે તમારી ક્રિયા ઇચ્છાક વિચાર તમારા પોતા શિનાય અને હૃદય રી
તાય કોઈ કોઈ શકે તેમ નથી તેવો મમય અથવા સ્થાન મળતા તમે શા માટે બદલાઈ
જાઓહો? તમારા સદગુણો કયા સતાઈ જાયછે? તમારી સતતા કેમ ધોવાઈ જાયછે? તમારા શુ
ભાઓ કેમ શાપી જાયછે જે અસસ અથવા ખોટું છે તેતો મનુષ્યોની હાજરી કે ગેરહાજરી
માં ખોટું જાહેરે તોપણ મનુષ્યોના બપથી જે સ્તુતિને તમે લાગોહો તે સ્તુતિનો એ
કાલગરા શા માટે રમીકા? કરોહો!

૧૮

આત્મ સુધારણા કરવાની આતુરતા ધગનનાર મનુષ્યે શુ ધ્યાનમાં ખખુ જોઈએ

૧ પોતાના દુસ્મનોના દુષણ તપાસવામાં જોટલી કાગજ તેટલી કાગજ પોતાના દુષ્ટા
જોધી માટે માટે રાખવી

૨ પોતાના શરીરને થયેલી ખસ કે દાગ દાગ માટે જોવા તપાસ કરવામાં આવેલ ને
પાન પ્રમાસ જેવામાં આવતા દુષ્ટો કાળી નાખવા માટે કરવા.

૩ પોતાના બાલ જગ્યાઓમાં અનીતિનો અશ જણાતા તેમના ઉપર જોવા અદુષ્ટ ન

ખવામાં આવે છે તે કરતા પણ મખત અકુસ પોતા ઊપર રાખવો

૪ લાખ વખતથી જડ ધાણી બેઠેલી અરાજ ટેવેને સતત પ્રયામથી ઠાની નાખવી

૧૮

અધમ રતે જતા અટકવું હોય પણ જાી જતા જાયવું હોય વીધતી જળમાંથી છુટવું હોયતો ઝોટું ધ્યાનમાં રાખો કે સફળ કરેલી જુમ અથવા પવમાત્ર યરેનો નગાલ વીચાર એ તમારી પાસેથી પોતથી ન મેળવે પણ નાના બીજમાંથી અતી મોટું વૃક્ષ થાય છે તે પો પણથી છે અને જો તીચ વીચાર ઇચ્છા અથવા ક્રિયાથી બીજને પોષણ આપી વૃક્ષ થવા દી ધુ તો પછી તેનો નાશ કરવો જરૂર હોય પણ પડશે માટે એવી જાતની દસખી ટેવમાંથી જ એ સમુદાયના બીજ વાળી પોષણ આપો તો બિચ્ચમાં એમાંથી પણ મોટા વૃક્ષો થશે અને તેની છાયામાં ઘણા સત પુરો આનંદ લેશે

૨

આપણે આપણા પોતાના વખાણ કરના તથા સાબજવા ગમે છે બીજા મનુષ્યોની નિંદા કરવામાં આપણે આનંદથી ભાગ લીએ છીએ બીજાના સારા કૃત્યોને પણ સામાય એ લી કા'ના પ્રયત્ન કરીએ છીએ છીએ અને દુ:ખમાં આપણી સાથે સરખામણી કરતા દુનીયાના સન મનુષ્યો ખામી વાળા જણાય છે આવી રીતે પગલું મહત્તા મેળવવાના પ્રયાસથી રૂળ ઝોટું જ મળે છે કે આપણે આપણી પોતાની તેમજ બીજાની દક્ષિણા દત્તકા પડીએ છીએ બીજાના દુ:ખોને દાહી તેવી નબળાઈમાંથી મુક્ત થવા તેમને મદદ કરી તેમના સમુદાયને દુનીયામાં જાહેર કરવાવાળા વિરક્ષા યોદ્ધા હોય છે

૨૧

દુનીયામાં એક પણ વસ્તુ એવી નથી કે તે કાયમ એક સ્વરૂપ તથા સ્થિતિમાં રહી એક મનુષ્યોના મન પણ ચલ્યા છે અને તેથી માત્ર પણ એક જ સ્થિતિ જોવામાં આવતી નથી હવે તું જે જે મનુષ્યોના સહવાસમાં આવે છે તેઓના વિચારો તેમજ તારા તરફનું ચતન તને હરે હરે સમયે જુદું જુદું જણાય તો તેથી તારે નીરાશ થવાનું નથી તારા પોતામાં પણ હવે શોક ને શાંતી દીનસમાં સેકડા વખત આવે છે ને જાહેર તેમજ સામાય જનસ માળવુ પણ મમજવુ બીજા મનુષ્યોને એકરૂપી રાખવાનો સારો ઊપાય એજ છે કે તારે પોતે તેવા થવું કામ કઠિન છે છતાં જિત્તમ છે

૨૨

એવ નાપક ઇશ્વરની સર્વ શક્તિઓ તારી અદૃશ તેમજ બહાર તરી રહી છે તારી શુભ વા અશુભ ઇચ્છા થતા તું તેમનો યોગ્ય કે અયોગ્ય હવેલોમ કરે છે અને તે હવેલોમના નમા જુમાં તારે માટે સ્વર્ગીય સુખ કે નર્કનું કા' તથા રાખાય છે હવે જો તું તારા અતર્થા બીની આગને અનુસરી એ સર્વ શક્તિઓ તારી પોતાની સુધારણા તથા જનસમાજની હિમ

તી માટે વાપરીશ તો એ સકિન્નોની સકિત તારા જીવસાગ માટે ઘણી વધી જશે કારણકે તુ
 ઇશ્વરને રહેતે ચાલવા માણ્યોહુ તેથી ઇશ્વરી સકિન્નો તારી ઘણી બનીને રહેવીજ નોંધએ પ
 યુ વિરુદ્ધ રહેતે જતા એ સકિન્નો તારો પરાભય કરશે

૨૩

અમારી મિત્રોની પમદગી તથા તેમના તત્ત્વનું વર્તન કેવું છે અમને આજે રહે જ્યાં
 અમારા જે મીત્રો મળ્યા એક અમારો બાળ મીત્ર હતો કે જે અમારા કાળા ધોળા કર્મોમા
 બાગીદાર હતો એક અમારો માતેજનો મીત્ર હતો કે જે અમને સ ગામે ચણવડામા હતો
 હી હતો બાલમિત્ર સાથે અમે છુપ દુશી બોલી નવી જુની વાત કરી કોલેજના મીત્રને મા
 નસાહેબજી સલામથી પતાવી દીધું તમે પુછશો કે એમ કેમ જણાય સહેસોં છે અમા
 રો બાલમિત્ર અમારા છીદ્રો જાણે છે વળી દળગાં છે, તેને છોરી હતા અમારૂં નાક તેના દાઢમા
 ઢાંવાથી કપાઈ જવાનો બચે છે જ્યારે અમને નીતીને રહેતે દોરના મિત્ર જિવ્ય દીસનો હોવાથી
 અમારા દુષ્ટો જાણતા હતા બહાર નહીં પાડે તેની અમને ખાતી છે અને માનસલામથી મ
 તેજ માનશે

૪

આપણી સમજણની મલીહારીતો જુઓ આ? આપણે એક ભુલ કરી તેથી દુખ થયું
 પશ્ચાતાપ થયો અને તેવું નહીં કરવા દ્વંદ્વ નિશ્ચય કર્યો જીવન દીવસનું સવાર થતા તેવીજ
 જાતની લાલચોમા લપટાતા વળી એજ જુમ શરીરથી કરીએ છીએ વળી દુખ અને પશ્ચાતાપ
 થાય છે જ્યાંથી આમ ચાલે ત્યાંથી આજુબાજુ આગળ કેમ વધારો? પશ્ચાતાપ એવું ના
 મ કે જને પરીણામે તેવી ભુતો કીધી ન થાય પણ આપણો પશ્ચાતાપ તો સ્મરણ રાખના
 નેવે છે આપણા બીજર દહીં માયાનો કાણુ એટલો બધો છે કે જીવના પ્રયત્નો બીજર ભખતો પ
 ખન પાણી ફેરવાય છે માટે દ્વંદ્વથી માયાની સાથે લડવું મ ગે

૨૫

સિત્તગુમના ચોપડામા આપણો દરેક વિચાર ઇચ્છા અને ક્રિયા કેવી રીતે લખાઈ જાય છે
 ન જાણવાની ઇચ્છા હોખતો અસત્ય મતિવાળા ફોટોમારના યાત્રી કે પના કરો એવું એક
 વત્ર લેતાના? મનુષ્ય આપણને માનુષ ન પડે તેવી રીતે આપણી વીનીત
 એકાએકા ફોટા પાડી શકે છે તેવીજ આપણને ન જણાય તેવી રીતે આકાશમા આપણા વિ
 ચાર તાણી અને ક્રિયાઓની છબીઓ પડી જાય છે અને એ બીજથી આપણ બંધાયેલા
 છે આજુબાજુ જીવ છત્રી પણ જીવજો ન જુએ તો સાફ એમ ઇચ્છા રાખનારાઓએ ક્યા
 નમા મખરાણું છે કે આ ચોપડામા તમે તમારી ઇચ્છાઓ અને તમારા વિચાર દર્શાવે તેવા જો
 ઇ મકનારને કેખાને

૨૬. ૧. ૨૬. ૨. ૨૬. ૩. ૨૬. ૪. ૨૬. ૫.

જોકજનક મૃત્યુઓની નોંધ

જાણનારે ધણીજ દીક્ષીતર છીએ કે અરજ પાસેના મારેય? માગે જ્યાં મળા છ સ.

સૌરાષ્ટ્રી સેનામાં ભેગાં લડવું હોયતો તેમ કરતાની છુઁ જાહેરનામ્માંથી આપી ને પશુ એ વાતની મદદન કરેવાય.

અહા ! મારા ઊમરાવ ! મતારાણી બોલી જિલ્લ તમે મને આ વાતની પક્ષી આપી તે થણુ સાઈં યુઁ કાણુ કે આપણે સારાજના તખ્તને જણાવું જોઈએ કે તેના યુઁ નીચે લ ત્રા આપણે મોકલેલ વસ્ત્રકરી ટુકડીઓ તેમ / આપણી રાજમાણી તેના લશ્કરમાં જોવાયલા માણસોએ તેની જે અનીચમ રોડા જીમવેલી છે તેનાની આપણે અચાન નયો ધ લડુર્ગની લડાઈમાં જો એક ચોક્કસ રા જે સજ્જપુરકર ન હોત તો તેના સેનાપતીની ક્ષી દશા થઈ હોત !

હા મહારાણી ! સમોદકારોમાંતો એક બોલ્યો અને મયા વગસની લાઈઝિમાં સવોપરી સેવા કરીને ખાલી ૨ આપણી રાજમાનાન કોઈ કેસરીસીંગે

અહા ખરખ ! મહારાણી બોલ્યા તે નામ સામજનાનુ અમને યા આવેછ તેને મરદારની પદવી જણાવ્યા આવી—તેને સધળો દશા મળ્યો તે એટલામાં જોમન ને

હા નામદાર ! અમને પશુ એટનાજ ખજાર મળ્યા હતા તેને પ્રશ્ન પુછવામાં ના યો હતો તે ઊમરાવે જવાબ આ યો

અને મે નહોતો હુકમ કર્યો કે મહારાણી બોલ્યા કે સારા ટી સેનાપતી અમ સૌંદ પાસેથી તેના યુઁ તખ્તે જે કોઈજુનારીઓએ — આપણા પ્ર ન જનોએ નામ કા યુ હવુ તે સખમેની યાદી (લીસ્ટ) મ ગારવી કે જેથી આપણે તેની નોંધ રાખી શકીએ

ખર નામદાર ! આપણી અમત્સીદહીએ લીસ્ટ મોકલ્યુ હતુ અને તેન મયાનેજ કે મરીસીંગનુ નામ હતુ પશુ તેનીસામે નોંધ દતી કે સરદાર કેસરીસીએ કાઢક હતાવળા અને કાઢક છુપીરીતે સૌરાષ્ટ્રી સેના છોડી હતી અને તેઓએ બધીખમા તેની ઉની સેનાની આસારાખી હતી તેમને નીરાઈ કર્યા હતા

અને તેથી આ સરદાર કેસરીસીમ વીરાતા કાઢ વીરો ખજાર મળ્યા નથી મદા ગણીએ પુછયુ

ના મારા જાણવામાં નથી / વખત મળ્યો

પણ હુ ધારણુકે મહારાણીએ ! માર્મિક દષ્ટીથી ચલાવ્યુ સૌરાષ્ટ્રી સેનામાં નોકરી કરતા કોઈજુનારીનુ લીસ્ટ મ લખવામાં આપણે એક બીજી હેતુ પશુ હતો આપણા સા મળવા ત્રાએ આપણા / પદારી યુ હે મોરોમાંના કેટલાક સૌગ ા સેનામાં દાખલ થયા હતા અને તેઓ આપણી સાથે યુ હાએક કરવા માગતા હશે તે તો કુશર જણે પશુ તેઓ કોણ કોણ છે એમ જાણવાની આધીશ્ય તા' હતી તેમના ધારણુ કરેલ નામો જાણી જનેતો તેમના અગ નામો શોધી કાઢવા — અને કુશર્માં તેમનો હેતુ જાણી લેછ તેમના સખથે આપણુ કેસરીને વતવુ તેનો કાવ કરવા માટે

હા નામદાર જવાબ મળ્યો / આપણે લીસ્ટ મ ગા યુ તેના હેતુઓમાં તો મુજ આ પશુ એક હતો આમ કરવાની મુમના પશુ આપણી હમિયની દુરદેશીને લકને

૪૮ દેખાવી હતી

વાર મહારાણી બોલ્યા ' પણ તેનું પરીણામ શું આવ્યું ? હું ધારક છું આ બાબત ખાસ કરી તમારા ખતાને લગતી છે તે લીસ્ટ તમને આપવામાં આવ્યું હતું અરે ! શું કરવું તેની સુચના પણ આપી હતી '

મેં તે બાબતમાં તપાસ ચલાવી હતી તે જિમરાન બોલ્યો પણ તે લીસ્ટમાંના નામોમાંથી રાજદ્રોહી ગુ હેગાર્ડ ઓગર્સ્ટી મદરાનું કામ અસંકેપ હતું ક્રમત બાતમીદારો દ્વારા દુરના પ્રદેશમાં આવી તપાસનું સતોષકારક પરીણામ મુસ્કેન હતું વગી ષ્ટનાક રાજદ્રોહી ઓ ધણા લાખા અમરથી છુપાવવા અથવા દેશપાત્ર થયેલા છે કે સ્મરણ્યકતીની દદ બહાન થયેના હોય કે પછી શારીરિક ફેરફારથી ઓગપ્પાઈ શકનાનો સંભવન ન હોય' દાખના તત્ત્વ કે રજીસ્ટરનીદ સોનખી અને તેના બે ભાઈઓને આપ તામદારે બાળ ના પહેલા દદપોર મ્દેલા—તેના કારણમાં અને જો મો સાચીરીતે વા હોયતો આપ નામ કે આપના મનાદકારક મ અને જણાવવાની અગત્ય જોઈ નહોતી—

'શું ? આ હું કેવી બાબા સામગ્રી છું ? ગુસ્તાથી લાવ્યોગ થતા મદરાણી બોલ્યા ' શું તમે એમ ધારી શકો છો કે મેં અન્યાય કર્યો હશે—કે તેમાં કાંઈ ચોક્કસ હશે—

મહારાણીને બોલતા જિધરસ આની ગભિર વૃદ્ધ સલાહકારો આશ્ચર્યચકિત અને શીમાય ક્ષી ગયા જેના બે લવાઈયાં આવી અસર થઈ હતી તે જિમગવ મહારાણીને પગે પડના બોલ્યો આપ નામદારની કામા માગુ છું જે નામદારને હું મારી છુદ્ગી કમ્તા વધારે ચાહુ છું તેની છતરાણ મારા મનસીજ મરતક જીવર માના કાંઈપથુ અવીચારી શબ્દથી બેચી લેના કરતા મોતને હું વધારે પસંદ મ્દે છું '

'ઊંઠો' મારા માનવત ઉમરાઈ ઊંઠો વૃદ્ધ સલાહકારને અન્યાય આપવામાં આવ્યો છે એવા વીચારથી તેને શાત કરતા મહારાણી બોલ્યા તમારો કાંઈ દોષ નથી તમારી બોલી પહેલા મને કપકાના રૂપમાં લાગી હતી—અથવા તે બાબતમાં તમારો અમ તોય જણાવો હ હતો પણ હું જોઉં છું કે તે તમારી વીચારની બહારજ હતી

પગે પડેલો સલાહકાર જિઓ થયો મહારાણીના ગુસ્તામાંથી બચી જતા ખુશી થઈ તેના છિપકારમાં નમન કરતો તે બોલ્યો નામદાર રજીસ્ટરનીદ સોલખી અને તેના બે ભાઈને ત મોઝે બારેક વર્ષ પહેલા ખરેખર ખુરતા કારણોને લેઈ—દેશપાત્ર કર્યા તે વીશે હું કહેતો હ તો તે વખતે તેઓ નાની ઉમરના હતા અને આટલા બધા વય પરદેશમાં રહેતા તેઓએ આપ નામદારની છતરાણ બેઠારી લીધી તે વખતના તેમના મરીગેમાં ધણે ફેરફાર થઈ ગયે લ હોવો જોઈએ અને તેથી કરી તેમને ઓળખી શકવા મુશ્કેલ પડે આજ દાખલો પ્રતાપ સીદ સેલકીને પણ લાગુ પડે છે ચાર વર્ષ પહેલા રાજદ્રોહી રાણામાં તે જોડાયો ચારે તે અદાર વર્ષોના તરણુ હતો અને આ ચાર વય થતા તે બાવીશ વર્ષનો થયેલો હશે આ ગા લો મનુષ્યમાં ધણે ફેરફાર કરી શકે છે મ્દેાપર મુજ આવે છે દાદી પણ આવે છે મ્દેરોની ગભીરતા વધે છે વિગેરે વીચીજ ફેરફારો થતા માણસ ઓળખી શકાવો મુશ્કેલ છે

આ જામવ નવે બધે તાપા અર્ધ તારીખ જ્ઞાતી બોલ્યા 'ને આ જુ તેના જ અપખમા તતાન તરીકે પીલાજીતા અને જ્ઞાતા તેની અત્રપકારી વતણુક વમે સગા બલ્લે હા તેનાથી ગને દીલગીરી કાલન થાયલ અદા' પારખું કે તાર અમે અકીદા ગના અને નમગ્ગેની પરાજાગલ રિવ રી તારે તમે સાથે દતા

હા આપની મેવાગા હાતર દને નમા કરતા હાતરન જવાન દીધા 'અરે પ્રતા પ ને સાગી ને આપે દાન અને આપની કુપા ખોષ બેરા ન દાત તો આપના મુખગામી ત વખતે ચોક્કસ કળે પીકળ્યા દતા અને તે વીશે આપજી બાલ રતા આ નામદારે અમને વાત કી હતી તે સમ્મો ખરેખર એક બરિખ્મ કથન તરિકે ગજાઈને અલ્લા મુકીમા તો પગાલ મુક્યા હોન'

અદા તે ક્યા હ દો દતા ના ત્વ યી મદા ખીએ મુલ્યુ માગી માદારતીના મે હોયતી ફરી આપા નાખુલ થવાત કારજી મત્તુ હોયતો તેને મારે નું ધણેન દીલગીર ખું

હતી હાન ગિત દાસ્તસદ મદારાજી બોલ્યા તમ બોલ્ય તે દરેક ક ? અમે નામ જ થતા નથી તોલો તમે કહોઢા તે શુ સમ્મો દતા અથવા તે શ દો તમને ચો સ માદ ન હોયતો તે વખતે ખાત મ્હોમાથી ની ગેલ ક દેને અપજી બારાય દશે

આ નામદારે બરિખ્મ કથુ હતું કે પ્રતાન સોન ખી નમગ્ગેની પુત્રી કમળા સાથ પન બુશે

ખરેખ ! દવ અને યાદ આ મુ લમમમ અમજીને મદારાજી બોલ્યા હું તે કુલી અ હ દતી મકારીમાથી વાત વધી પડી હતી અને તથી તે વાત માગી મમજીકળિર્મા લાભે વખત રહી નહી

આપ નામદાર ત્યારપછી કહી અલ્લિદાર પધારા નથી ત્યો હાતર દતો તેમાગી એ કે કમ નવ બોલો

કી નહી તેના મેવાગા માર્ક ચોક્કસ દેતુ રદેસો દોલો બેલએ બેગ અટગા લ ના મામે ગિત દિધી તાજી રહેતા મદારાજી બોલ્યા ત્યારપછી તે બે ત્રણ પન મુધી જાગ વિ ચારમા પડી ગ્યા તે દરમીયાન તેમનુ માથુ ધીમે ધીમે તેમની ખાતી તરફ નમ્મુ હેવલ એ કામેક સાવન થતા તે બો પા અદા દવે મને મા આવેલે કે નમગ્ગેની પુત્રી કમળાના કર ના થાય લગન હા હા વીચીત્ર બતાવ બન્નો દતો તે શુ માથુ?

એમ સામગવામા આમ્મુ હતું ખર કે લગન દિધા રામયા પછી અટગી પડી પછ મપુર્ણ વીગત મારે કાને આવી ળી.

પછુ લગન થઈ મુકય નથીને? પ્રતાની દને મદારાજી બોલ્યા ના નામદારો મે ૭ કહીકન સામળી છે તે એટલીજ કે એક પિસાદાર પ નથી વે પાગી સાથે કમળાના લગન થવાની દિધા રૂર થઈ મુખી હતી તેમાગા જેને કમળાએ પોતાના કલ્પમા તે પળ ઠી ક ના વધારે રયાન આપ્યુ હતું તેવો તેનો મોઢ આચક ત્વા આવી પ હોયો અને મગનક મચાવી મુકી

અરે આ મુકી આનગ આચક કોલુ દતો મદારાજીએ કહું

'મારે કાને આવલ તમામ દમી દ હુ આપને કહી મુકો છુ

(જાતાવળે મધ ૥ ફરમે બાણકે તે આવતા અઠાં ફરા કરોય) અપુર્ણ

શ્રી અવિકા વિજય ઓફીસમા મળતા ફોટોગ્રાફ (હવીઓ)

(૬૩૩) પોલીસ ગને વી પી. ખર્ચે હુકમ સમજાવ્યું છે.

જાણી જોવાનું—આ વીડી લગભગ ૨૦૦ યમ્મ પહોંચી અબાજો ભાગમાં આવેલા મહુરસા ૧૧ જેટલાં અને ૧૬ જેટલાં મહુરસામાં ગા હુકમ નાખી રીડીંગ રહે છે. ૧૧ની તેમજ મહુરસામાં જી તે ભવિષ્યના આગે છે. ખાસ આ ભાગ છે જમીન સામ્રાજ્ય માટે આગે આવે છે. ૧૧ની રસ આગે છે.

જાણી જોવાનું—આ ભાગમાં મહુરસામાં ૧૧ અબાજો દીવોને લીમ્બમાં નથી તેવા જેવા નથી એ—મારી જેલો માતાજીની ગાય ખાતે ૨૦૦ મુખી મારી છે તે નાહ રોડ આવે છે. ૧૧ની તેમજ અબાજો આ ભાગમાં છે કે ૧૧ની મહુરસા સાદી આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે.

શરત સ્વરૂપ—૧૧ અબાજો દીવો પેલાંને નીચેના યથેતા છે તેવાં ૧૧ મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં મનને આગે છે, કે તેવું છે જમીન સામ્રાજ્ય માટે આગે આવતા મોતેની જે રીડીંગ.

મી ૧૧ માણનો ખાસ ફોટોગ્રાફ—મી અબાજો દીવોને આ મોડે આગે ૧૧ મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં જે દીવોને તે આગે છે, કે તેવું આગે છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે.

૧૧ માણની—૧૧ અબાજો દીવો પેલાંમાં ૧૧ની આગે ૧૧ મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં જે દીવોને તે આગે છે, કે તેવું આગે છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે.

કે ૧૨ મહુરસામાં ૧૧ માણને—પરમારે કુતરો કદાચ પોતાના નીચે સારું છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે.

૧૧ માણને જોવાનું—૧૧ અબાજો દીવો પેલાંમાં ૧૧ની આગે ૧૧ મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં જે દીવોને તે આગે છે, કે તેવું આગે છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે.

૧૧ માણને જોવાનું—૧૧ અબાજો દીવો પેલાંમાં ૧૧ની આગે ૧૧ મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં જે દીવોને તે આગે છે, કે તેવું આગે છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે.

૧૧ માણને જોવાનું—૧૧ અબાજો દીવો પેલાંમાં ૧૧ની આગે ૧૧ મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં જે દીવોને તે આગે છે, કે તેવું આગે છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે. ૧૧ની મહુરસામાં ૧૧ મહુરસામાં આગે આવતા મોતેની દુશ્મની છે.

શક્તિનો અધુર ખંડનો

આત્મકનિઘ્રહ ગોળીઓ

શરી ના સમાપ્ત અવયવોને અપૂર તા ૧૨ આપનાનો આ એક ભિ કરીક નહીં ૧
બહેર અપૂર હપાની અવશ્ય થવા ભોમ પોતાની દવા માટે એના હોળી કુખ માંથી
અલુક છુ મે છ પલુ વારી ખર્ગી નેતેકમા તેનું અનુકૂળ કરના શક્તિમત થતા થા

સ્વસ્થ શક્તિનો આખા શરીરની કાલીંગ નયા શરીરના દરેક અવયવોના વ્યવસ્થા
કરવામા જાગ ભિ દ સાક નેગલ આરોગ્ય સ સ્તી આપનાનો અપુર અમર ૧૨ નવાતમ
અને ગયેલ પુરતને પાછુ લાડી આપવામા આ ગોળીઓ અમતનો ભા ૧ ૨૦ છ
ફોર્મલ — ગોળી ૩ ની ખી ૧ નો રીએ એક

— વૈદ્યમણ્ડલી

મણિશકર ગોવિંદજી

મારો — આત્મકનિઘ્રહ આપવાન

સ્વમનગર — ગોળીઓ

જામ શાસ્ત્ર

શરીર સંસ્કરણનો સર્વોત્તમ રક્ષક આપનાર અને નીકિત કયા નારંગો શિખરના આ
ઉપયોગી પુસ્તકની આજ સુધીમા જુદી જુદી દસ બારાઓમા બાવન આગતિમા મળી લગ
ભગ સાત લાખ નકલ થઈ છે જે માંદ મળાવે તેને અમારેજ ખર્ચે મોકલી દેવામા આવે છે

પ્રેસમાથી મણિશકર ગોવિંદજી

સ્વમનગર — કાઠિયાવા

બહેરખપરના ભાવ

એક પે

— અલ પે

એક વખત માટે

૧ વેલે ૧ ૨૪

૧

૧ ૧ ની સાદા ચાર

૧ માસ ૧૫

૨

દરી અ મા ભાગ

૩ માસ ૮

૪૪

शाक्त प्रकीर्ण १.

अंक ११ मो

द्विदुस्मान् १ जहाजो इवमेव पामेनु, शक्तियुक्त ॥ तेभव
 काव्य साहित्य, कथाकौशले नीति, मन्त्र-मन्त्र १ मवा
 रसभ ॥ अने गोधुमलेओ यवत
 — शन्मान पामेनु मासिक ५५ —

श्री अम्बिका विजय

(इन्डे पुनमे जहा २५३ ठ)

पुस्तक ८ शु जेड, पुजा मा, १८५७ अ. ११ मो

राजि मक्तिमपिनुना कथा
 काव्य पुण्य मुदार विचरणम
 पाचकेपू इदयता दक्षिण
 मन्त्रिका विजय नाम मासिकम्

श्री अम्बिका विजय नाम्नी य
 तेना पाचकेपू इदयता नी आदी प्रकीर्ण नी
 म कती ॥ नी १४ कथ ओ, म १ २५ ॥
 म ॥ नी अम्बिका विजय नाम्नी (मन्त्र)
 आदीम्नु — (अम्बिका विजय) श्री अम्बिका
 यो ॥ (इदयता) तमागु श्री अम्बिका

प्रगट करनार —

श्री शक्ति धर्मोद्धारक समाज तरफशी

भाधनवान् इमेण्ड रावण युडा (नारीयाग)
 (मो १ १ ४ १०) श्री अम्बिका विजय नाम्नी (मन्त्र) ओ जेड सये मश १)

वापिक लतावम अम्बिका विजय ३ १-८ ० जे ना ये स्टोन सये
 मो १ १ — — १२ (नीना), युडा - नकनन ०-३-०

આથી નવ્ય દુર્ભેદ શબ્દ રાધે દિગ્દુષ્ટ નિઝર સક્ષિપ્ત બને ।
અતઃ વીચાર ધુગેજા મહાશિવ દૂતજન યન્યાધિપતે
કુની કુરી કુલિય કુન્તિ દાનર દૂત કૃતાત્ બને
જય જય —

ਅਪ੍ਰੈਲ ੧

देवी तत्व दीवाकर

(અભિપ્રાય)

તે વખતે આ ૧ રૂપિયા છે ને આકાશ માં જે ઉત્તાવજથી નાસતો જોયો. આ વખતે ઉદ્ધ
અર્ધમા ધર્મની ક્ષાત્રી રાત્રે એવો પાખડ વેન પારણ કર્યો હતો. ઇ ને જતો જોઈ અત્રી
એ પૃથુના પુત્રને ઈ ના વખતે માટે પેરો કે રુપા પુત્ર પાછળ દોડી ઉભો રહે ઉભો રહે
એમ બરકવા લાગ્યો. પણ ઇ માથે જટા અને ચીરી જસમ પાંચ કરેલ હોવાથી કુર્તિયાન
ધર્મ જોયો ને જણાતા કાનાની પૃથુપુત્રે તેના ઉપર પાંચ યોગ કર્યો નહીં. પૃથુનો પુત્ર તે
નો વધ કરતા અચકાતો ત્યારે અત્રીએ તેન પુત્ર મેળવ્યું કરી કે હે તાતા એને મારાં એ
તારા પિતાના યત્નોદ્વિત કરવાની પારણનાનો રાજાએમાં અધમ ઉદ્ધ છે. એ સામળી પ
યુપુત્ર મદા ભેગથી ઈ પાછાડે દોડ્યો ત્યારે ઉદ્ધ પોતાના એસ્વરૂપને લાખ કરી ધોડાને ત્યા
જ પડતા મુઠી અદ્રશ્ય થઈ ગયો. આ ૧ પુત્રને ધોડાને લઇ યજમા આ પેદ મદામા રૂપી
એએ તેનું અદ્દુત ચીર જોઈ સુરે દ્રા. પરાજ્ય કરી ધોડો લઇ આવવાથી તેનું વિજિતાથ
એવું નામ ૧ ૩ ત્યાગથી સમગ્ર ઉદ્ધે આઠ આંકાર કરી તેમા શુભપણે રહી સોનાની સાંક
ળ સહીત ધોડાને ખોદેરી છોડી લઇ ગયો. આ નિદ કાઈના જાણવામા ન આ પો પણ ધો
ડાને દુર લઇ ગયા પછી અધકા ગઈ જત રૂપત્ત અત્રી રૂપીએ તેને આકાશમાર્ગે નાસ
તો જોઈ રુપા પુત્રને તેના ત્રારી તેની પાછળ માંકરો. આ વખતે ઉદ્ધે મનુષ્યના મસ્તક
ની ખોપરી તથા ખાટલાના ઈંડા ઉપર પારણ કરી દતા નેથી તે માથ ભેખ છે એમ ધા
રી વિજિતાથે તેના ઉપર પ્રદાર થયો નહીં. આ ૧ રૂપીએ ૪રી તને એળખાવો કે તેણે પા
ણ સાધ્યું કે દુરવજ ઇ મોતાનુ પાખડી રાશ્ય ત્યાગી ધોડો મુઠી અદ્રશ્ય થઇ ગયો. અને
વિજિતાથ પુત્ર ધોડો લઇ પીતાના યજમા આ પે. ઉદ્ધ ૭ પાખડ વેન પારણ કર્યા હતા તે
નિદર્શિ રૂપી મુરખ — અગાની લાગમ ધર્મ સમગ્ર મદલ્યું કયા પા એટલે માપ અને
ખડ એટલે નીશાની આવે. પાખડ સંવદના અર્થે પાર છે પૃથુના મનુષ્ય કિંવસ કરવાને ઇ
રાદે ઉદ્ધે ઠગવાને માટે જે રૂપ પારણ કરી ત્યાગી દીધા ને પાખડામા સોનાની શુદ્ધિ લાગી
રહે છે અને તેઉપરથી તે વખતથી કેટલાક વેદ વરદ પથો કિંવસ થયા કે જે પથના આ
ચારોને ઉપરના દેખાવમ ના. અને કાનોના મુઠા બેસાડામા કુશળ જોઈને એ સોનોનો
ધર્મ ખજા છે જાની સતીથી યજ્ઞ ખગ લગાડી શુદ્ધિ તેમા લસવાય છે

ઈ ના અર્થે એ સ મેર નીતે । ૧૫૫ ॥ ૧ ॥ ૧૫૬ ॥ ૧ ॥ ૧૫૭ ॥ ૧ ॥ ૧૫૮ ॥ ૧ ॥ ૧૫૯ ॥ ૧ ॥ ૧૬૦ ॥ ૧ ॥

બીજાની ઈંદ્રિયે મારવા ધનુષ્ય જાણ સભાણુ તે મમયે એમ જમ્પાઈ હતું કે જાણે જ
 હાથના હમણાજ કટકે કટકાં કરી નાખશે દશે દીશાએ ફોતવા સાગી અને અધણે માનસાધ
 દેખાવા લાગ્યું જેના સ ધુપ જલુ તો એક જાણુ રહ્યું પણ જોતું અતી દીન છે એવા અ
 સહ વેગવાળા પૃથુને ઈ ના વધ કરવાનો છ તે જાણી વચ્ચા વચ્ચના પશુ ગીરાય ખીજનો
 વધ કરશે અનુચીત છે એવા અબીરાય ૪૩ રૂપી મોએ તેમને તેમ કરના ના પાડી અને એ
 હ્યા કે ઈ તો આતા યરાથી દશાષ્ટજ ગયેવ જે છતા તેને મા વાનોજ વીચાર હોયતો
 અમે અમાગ પ્રમળ આવાહન મંત્રોથી અબીમાની ઈંદ્રિય આહી બોનાવીશું અને તેને બળા
 તારે અગ્નિકુડમા હોખી દધશું

રૂપીને તેમ કરવાની પૃથુરાજી સમતી મળતાજ રૂપીએ કોષ કરી હાથમા સરના લેછ
 બાહુતી દેવા લાગ્યા એટલામા બ્રહ્માએ સુનીઓને યાચી અને પૃથુને પાશુ મોક્ષામુખ આગ
 ન ઈંદ્રાસન વૃક્ષ છે તેમજ દેવતાઓનો કુમ્મલ બધાયો તો એક વચ્ચે ઓછો રહેશે તોપણ
 શુ । તેમ આ વીઝદથી ઈંદ્રની કૃતિતાએ અનેક નવનવા પાખડ ધર્મો વેદધર્મે વાર્ધ પ્ર
 ગટશેતેનાથી યતા પાપમા બાગ મળવા સમર હોવાથી ક્રોધનો ત્યાગ કરના સમજાવ્યો અ
 ને ઈંદ્ર સાથે સધી કરાવી મીતવા કરાવી ત્યારપછી પૃથુરાજ પચાત વખતે દીક્ષાન્ત રનાયથી
 (અવસ્રથ) નીવૃત્ત થયા અને તે ચરમા આવેત દેવો પશુ પૃથુને અનેક પ્રાણના વ દાનો આ
 ખી સ્વસ્થાન ગયા

ત્યારપછી પૃથુરાજ રાજના સત્ય ધર્મ પ્રમાણે પ્રજાપાનન સાથે રાજ કરવા લાગ્યા અને
 પ્રજાને ધણુંજ સુખ આપવા લાગ્યા આ પ્રમાણે ધણોજ કાળ રા વસુખ બોગવના બતીત
 થયો તેવામા એક સમયે સનક સનદન સનાતન અને સનતકુમાર તેમની મળામા આ યા
 રાજાએ તેમનું ધણું સ માન કર્યું અને સુનીધેરાએ તેના વિનયથી પ્રસન્ન થઈ તેના પ્રશ્નના ઉ
 ત્તર રૂપે તેને અધ્યાત્મ યોગને ઉત્તેજ આપ્યો અને ત્યારપછી તે બ્રહ્મચારી મે અ હાથમા
 વીદાય થયા પૃથુરાજ પણ ધર્મપગથણ રહી સ સારમા વીચરવા લાગ્યો અર્ચિ નામની રાણી
 થી તેને વીજીતાય ધુમકેશ હયથ દ્રવીણુ અને વૃક નામે પાત્ર પુત્ર થયા હતા એક સમયે
 તેમણે પોતાની વૃદ્ધ અસ્થા જોઈ પોતાના મનથી વૈગમ્ય લાવી પોતાની રોગ કરતી પ્રજાને
 પોતાના પુત્રને આધારે મુકી પોતાની સાખી સ્ત્રી સાથે વનમા તપ કરવા ચાલી નીકળ્યા
 ત્યા મયાકમ વાનપ્રસ્થાશ્રમ ભોગવના જ્ઞાને માગે મોગસાધનામાં નૃત્ત થયા અને કોગે કે
 રી જ્ઞાને પામ્યા ત્યારે સમાધીદાર મોક્ષને પામ્યા તે વખતે તેમની પતીગતા સ્ત્રી અર્ચિએ
 તેના શખને દાહાનથી આપી તેની બળતી ચીતા ઉપર ચડી સદગમન કર્યું અને આવીરીતે
 ખવીત્ર યુગલ યથાધમ અનેક રાજા વૈમનવાળો સ સાર ભોગવી નીકટી પરામણ થઇ રાન
 મેળવી મોક્ષ સાધી ગયા અને પોતાની પાછળ અમર કીર્તિ મુકી ગયા કે જે હજુ પણ પુ
 રાણોમાં પ્રસિદ્ધ છે

પૃથુની પછી તેના પુત્ર વીજીતાય ચાવર્તિ થયો તેણે પોતાના ચાર ભાણ્યોને પ્રેમથી

આર દીશાએલું રાજ્ય આપ્યું અને પોતે પણ પોતાના પીતાને પ્રગટે ચાલી પ્રજાપાલનમાં પ્ર
 યત્નથી રહેવા લાગ્યો. છે તેના પીતાના વડનો અથ ચોથો તે તે પાછો પાત્રી લાવ્યાથી
 તેનું વીજતાથ નામ પડ્યું હતું અને ઈસ સાથે મત્રી થયા પછી તેણે તેને અવધાનથી આ
 પી હતી તેથી તેનું નામ અતધાન પણ કહેવાતું હતું તેને શીખડીની નામની સ્ત્રીથી પાવક
 પવમાન અને શુચી એ નામના પણ પુત્ર થયા આ ત્રણે અમ્મી પુર્ણાનંતરમાં દશ નમ્મપત્નીની
 પુત્રી સ્વાદાથી અગ્નીના પુત્ર હતા પણ વસીટ રૂપીને ત્રાપ થયાથી વીજતાથને ત્યા પુત્ર રૂ
 ઉત્પન્ન થયા અને આદીથી પુન અમ્મીની પદ્મીને પામ્યા વીજતાથે પોતાની નમસ્થની ના
 મની બીજી સ્ત્રીમાં હવર્ધાન નામનો પુત્ર ઉત્પન્ન થયો વીજતાથે પણ પોતાના પીતા પુત્રની
 માફક ધણા મરો કર્યા હતા યથા ધર્મ પ્રજાપાલન કર્યું હતું તેમજ સોડા ઉપર રહેમદીથી રા
 ખી ધણા કર માફ કર્યા હતા

તેમના પછી હવર્ધાન માદી ઉપર આ થો તેને હવર્ધાની સ્ત્રીથી બર્દિષદ ગમ શુભ
 કૃષ્ણ સસ અને જીવન્ત નામે છ પુત્ર થયા તે પુત્ર બર્દિષદ કર્મકાન્દમાં અને યોગમાં બહુ
 કુશળ હતા તેણે ગાત્રી ઉપર આવતા તમામ પૃથ્વીમાં કોટ સ્થાપને યજ્ઞ કયા વગરનું રાખ્યું
 નહીં અને પુવ દીશા તર અગ્નિભાગમાંના દર્શોથી તમામ વસુધાતળને ઢાકી દીધું તેથી તે
 રાજ્યનું નામ પ્રાચીન બર્દિષદ પડ્યું હવે પીતૃગણનાં અગ્નીજ્વાલ અને બર્દિષદ નામના બે વી
 ભાગ છે તેમના અગ્ની વાગને દશની પુત્રી સ્વાદાથી મેના અતે બર્દિષદને પણ સ્વાદાથીજ
 ધરણી એરીતે બે કયા યજ્ઞ હતા તેમાં મેનાદીમાલયને પરજાવી અને ધરણી મેરને પ
 રજાની હતી મેરને ધરણીથી આપતી નીચતી અને વેલા નામની ત્રણ કન્યાઓ યજ્ઞ તેમાં
 આપતી તથા નીચતીને ભગુના પુત્ર ધાતા અને નિધાનાને પરજાવી હતી તે આપણે આગળ
 સ્વાયંભુવ મનુની પુત્રીઓના વચમાં કહી ગયા છીએ બાકી વેલા નામની કન્યા હી તે
 સમુ સાથે પરજાવી હતી તેનાથી સવર્ણ (કાષ્ઠ) કાષ્ઠે શતદ્રુતી પણ કહેન છે) નામની કન્યા
 ઉત્પન્ન થઈ તેના વીવાહ પ્રાચીન બર્દિષદ રાજ સાથે થયો હતો અને તેનાથી તેને પ્રમેતા ના
 મના દશ પુત્રો ઉત્પન્ન થયા તે દશે એકજ નામવાળા એકજ વ્રતવાળા અને બધા ધર્મપ
 રાખણ હતા પીતાની આજ્ઞાથી તેઓ તપ કરવા માટે રુદ્ર ઉપર ગયા રસવામાં સદાચીવે
 તેમના ઉપર અનુમત્ત કરી રુદ્રગીતોપદેશ આપ્યો હતો તેઓ હજુ તપ કરતા હતા ને દરમી
 આન તેમના પીતા પ્રાચીન બર્દિષદ રાજને નારજીએ જાનોપદેશ આપ્યો હતો અને તેથી
 વેરાઅને પામી તે રાજ વનમાં ચાલ્યા ગયા હતા દશ હજાર વપ સુધી પ્રમેતાઓએ અતી
 વીધમ તપ કર્યું ત્યારે વીજ્ય પ્રસન્ન થયા અને પ્રગટ થઈ બોલ્યા કે હે રા પુત્રો ! હું ત
 આરા તપથી રસજ થયેછું તેથી તમારી મનવાહીત સીદ્ધી તમને પ્રાપ્ત થશે હે રાજપુત્રો !
 એક સમય કહું રૂપી તપ કરતા હતા અને દરને બપ લાગ્યો કે આનું તપ સીદ્ધ થઈ જશે
 તો મારું ઈન્દ્ર સેરો તેથી તેના તપમાં વિધન કરવા સાર પ્રમેતાના નામની અપ્સરા મોકલી
 હતી તેણે કટાક્ષ તથા હાવભાવથી મુર્ચના પાદીત કરી તેમની સાથે રમણ કરવા લાગી
 એમ થતા એક કન્યા જ મી તેને જાડોમાં રૂપી ઈ અપ્સરા સ્વર્ગમાં આવી ગઈ ત્યારે રહે

એ તે પાને રાખી અને કુષાળી બ્યાકુળ થઇ તે કન્યા રોના લાડી ત્યારે વૃદ્ધોના રાગ ચદ્રમાએ દયાળુ સ્વભાવને, લઇ પોતાની લગ્નની આગળ તેના મ્હેમા આપી તે દ્વારા પોતામાં રહેલું અમૃત તેને પાઇ તેનું, પોપણ કર્યું તે દીવ્ય મન્યા યોગ્ય વધવી થઇ છે તેનું તમે તુરત પાણીપ્રદણ કરો, તમે કે જે એકજ ધર્મવાળા અને એકજ સ્વભાવવાળા છો તે સુને વચ્ચે આ એકજ સ્ત્રી થશે તે સ્ત્રીનું ચિત્ત સદા તમારામાજ રહેશે અને સ્વભાવ મધુ જ મારા જેવોજ થશે દેવતાઓના હજારો વર્ષોસુધી તમારૂં સામય અપ્રતિહત રહેશે અને પૃથ્વીના દીપ્ત ભોગ ભોગબ્યાપકી અતે વૈરાગ્ય દ્વારા ભક્તિ કરી મેક્ષને પામશે.

હમ્મીત ૧૨ આપીને વીષ્ણુ અતર્દાન ધયા પછી પ્રચેતાઓ પણ સમુદ્રના જળમાથી બહાર નીકળી ચાલના લાગ્યા લા રસ્તામા જાણે આકાશને બેઠવા માટેજ ઉઘા વધેના હોય તેવાં જળાતા વૃદ્ધોથી પૃથ્વીને આઘાદીત જોઇ અને ચાલવા સરખો પશુ માર્ગ ન મળ્યો તે એ તપને માટે નીકળ્યા પછી તેમનો ખીના મર્દિપદ રાગ પણ વનમા ચાલ્યો ગયો હતો તેથી પૃથ્વીમા કોઇ રાગ ન હોતા ખેતી વીગેરે બધે થઇ જવાથી આખી પૃથ્વી ઝડોથી બરપુર થઇ ગઇ હતી અને ગાજ જગલ જામી ગયું હતું એ જોઈ પ્રચેતાઓને ક્રોધ ઉત્પન્ન થયો અને તેમના મુખમાથી રગટ થયેલ અગ્નિજવાળા વાયુથી પ્રસરીને ઝડોને જાળવસાગી ઘણા ઝડો જળી ગયા અને યોજા પાડી રહ્યા ત્યારે વનસ્પતીના સ્વામી ચદ્રમાએ આવી પ્રચેતાઓને ચાલ પાડ્યા અને પોને પોપણ કરેલી દીવ્ય કથા તેમને આપતા બોલ્યા કે 'આ મારી કન્યા છે તે હું તમને આપુ છું તમારા વાસ્તેજ મે તેને પોપણ કરી મોગી કરી છે આ કન્યાથી દક્ષપ્રજ્વલપતી ઉત્પન્ન થશે તેમા તમારા તેજનો અશ અને મારા તેજનો અશ આવશે તેથી જલતેજમય તે ફરીને પ્રજા ઉત્પન્ન કરશે

પ્રચેતાઓએ તે કન્યાનો સ્વિકાર કર્યો અને તેમા દક્ષ નામે પુત્ર ઉત્પન્ન થયો. આ દક્ષ પુર્વે જલ્લાનો પુત્ર હતો પરંતુ મહાદેવજીનું અપમાન કરવાના પાપથી તેનો બીજો જન્મ દર્શન થ જતીમા થયો જે દેવ જલ્લાનો પુત્ર હતો તે કાગ મતીથી મૃત્યુ પાતી જતાં બીજા જન્મ મા પ્રચેતાઓને લા ઉત્પન્ન થયો એ દક્ષે હુશરી પ્રેરણાથી ચાક્ષુ મન્ય તરમા જેવી જોઈએ તેવી પ્રજા સરજી તેનું વર્ણન પ્રથમ દક્ષને શ્રાપ થવાનું વર્તાત કહી ગયા પછી આપીશુ અનુભવ

વાણી વિલાસ

(ગતાકથા ચાત્ર)

જે ઝેડોને કાંઈ પણ ફરીઆદ કરનાનું હોય તે સ્વપારમા તૈયાર થઇને એ રાજ મહેલ ના મરૂખા નીચે આસીને અગાઉથી બેસી રહેના અને જ્યારે પાદચાદ ત્યા પધારતો ત્યારે વમસાદ કરી ફરીઆદ ફરીઆદ એમ પોકારતા કે તુરત પાદચાદ તેમને પોતાની રૂંધાર ભોલસતો કોઈની પણ તમાજ નહિ કે એ મારો આનનારને અટકાવી શકે, કેમકે મરૂખામ

થી પાદશાહની નજર અધ અધ ગાઉ સુધી બે તરફ પહોંચે એવો તે મારગ સીધો હતો. અને પાદશાહની એ બાળત એવી મખતી હતી કે રાહદારીને અટકાવવાના વિચાર સ્વાભાવિક પણ ઠાકને થતો નહિ આવેલા સાથેને મોટામાં મોટા અધિકારી હર પશુ ફરીઆદ કરવા ને છુટ દતી પોતાથી પણ મળે એમણે કાંઈ અન્યાય થઈ ગયા હોય તો તે બાળતની પશુ ફરીઆદ એક ધર ખુશી સાથે સાંભળતો. દ સાદ કરવામાં પાતાના સમા પ્રાપ્ત ની પણ ખાતર તાખતો નહિ અથવા કહીકત પોતાજ મ મળતો પોતાજ ત રાહ કરતો અને પોતાજ એક ધડીમાં દ સાદ આપના એ વળ કાંઈ પણ મહેતા કુતમદીને પાસે રાખતો નહિ કાંઈ પણ કામદાર હર ફરીઆદ આવી કે તેને તુતજ ત્યા પછી મ માવતા અને મુ નેહગાર જાણીતો કે તન તને તાજ ઘટતી સળએ પડેચાડતો એમ કહીએ તો પણ ચાલે કે અકબર પાદશાહની એ ઉચામાં ઉચી એપેલેટ મટે હતી પણ તે એટલો કે ત્યા અખીશ કરવામાં પાછોને ખમ્મ થતો નહી જુલમ કરનાર નીચતા અધિકારીની મા કૂતે ફર્મોદ સાવ પી પડતી નહી અને ઇનસાફ તાત્કાલિક અને અસ કારક મળતો

ખાનગાખા પાસેથી જાતી લગામ પોતાના હાથમાં લીધી તેને ખીજે દીવસથીજ અકબરે રજર ઇનમાશી આવી રીત કાગી હતી અને ત્યા એવા નિ પદાવતપો પાવ કરતો કે સપ જા અધિકારી મો પોતાની કુટાણુ લુગી ગયા દતો કેટલેક વર્ષે અકબરશાહનુ ગરબે એમતુ મા ત નામનુજ છુ દતુ કારથ એના કામદારો તરફથી બે ઇનમાફ મે ત્યારેજ મેમ દનખારમ્મ શરીયાદ કરવા આને કેની? તોતજ બા શાદ એ રીતમાં કાગલ્ય ફર પડતા હેતો નહી અને કહેતો કે હરેજ સવારે વાજીત્રામાં ઇનસ ફતી જાગ પોકરાય છ તે નીમાતની જાગ કર તા ખુદાને વધારે ખચી છે

આ રીવાજ મુજબ એક દહાડો અકબર પાદશાહ નાદી ધોધ નિર્ભંગ પણ સાદા વસ્ત્રો પહેરી સવારમાં ગરબે બેઠો હતોતવામાં ત્યાં એક બેગી આવી પહોંચ્યો તેણે સવારે બસમ લગાવી છે એક લગીગી ત વાળી ખાધે એક કુરેલું તુંગકુ અને સો ધીંગાની એક ગોદડી લ રાખી છે હાથમાં એક ત્રીશુળ પકડયુ છે કપરે સિદ્ધનુ તીલક કયુ છે અને આખો ફરે લી સપકર દે તા છે એવો તે ગરખાની સાથે કપાદીને એ લે ચડાને ત્યો કે સા એ સી પાછબો ઉમા દતા તેમણે કહ્યુ કે બે ફરીયાદ હોય તો શરીયાદ હે શરીયાદ હે એમ પોતાર કરો કે પાદશાહ તરત તમને ઉપર બેગારો તે સામજી ફરીશીરાને તે નીચે પ્રમાણે લલકારીને બો પો

ફિરયાદહે, ફિરયાદહે, ફિરયાદહે, ફિરયાદહે,

એના ધોમાંથી શીર્ષાદ શ દ ખુગે નીકળી નહેતો હા એટલામાતો અકબરે જ્ઞાન કરી તેરહપરથી ચાર હુરીઆએ એને ઉપર બેગાવવાને ફોજા પણ એટલામાં એ રજારેતો ખ દશાહની સાથી નજર મળી કે સલામ કરી આંધવા માણું અને આવતા આવતા નીચે પ્રમાણે પોતારતો મેલ

यहदादहे, यहदादहे, यहदादहे, यहदादहे,

અકચર ખાદશાદને આ ચાત ધણી નવાઈ જેવી લાગી તેથી એને તેડી લાવવાને બીજા
ચારે જણને દોડાવ્યા તેઓ એને આંદર સરકાર અને કાઠક પગાડકાથી એક દાંતુમા ઉપર
સાંધ આડ્યા એ જોગી રડતો મકળતો અને આંદુદ કરતો હજુરમા આ રો અને પોતારીને
જીનવવા લાગ્યો કે, 'પાદશાદ ! ગાદ કર અને અને મારે માં નવા દે હુ બુ રો હવે હુ
ફરીથી ફાંદ કરવા આવીશ નહીં' પાદશાદે કહ્યું કે એમ શા માટે? માગમા શુ દીકુ કે તું
ફરીયાદ કરના આવેતો તે પાંઠો જતો રહે છે' એણે જનામ આપ્યો કે, મદાગાની સાવા
રતે ચતુર્થ કરો છો? હુ તમાગી સધળી સતુમધ સમજી ગયો છુ તમે 'ફિરિયાદહે, ફિ-
રિયાદહ' એમ જે બોલાવો છો તેનો અર્થ શુ હુ નથી સમજતો? એનો અર્થ ખુદોજ છે
કે મુખી તું ફરીયાદ કરવા તો માગની ઉપર નીકળ્યો છે પણ તારૂ પછીથી શુ થયો તે ત
ને યાદ છે? પાદશાદ આ સામળી દરયા અને વિચાર કરના લાગ્યો કે આ મામ્મ હમ્મ
કાંઈ ગમાર છે કે બહુ ચતુર છે પણ જોઈ કે બીજી શુ કરે છે પાદશાદે કહ્યું એતો ઠીક
પણ ત્યારે 'ચહદાદહે, પહદાદહે' એમ શા માટે હુ રોમાંગતો મોર જે તારી સમજ પ્ર
માણે હુ ફરીયાદ સામળતો નથી તો તો તારે નહિદાદે, નાહદાદહ એમ કહેવું જોઈ
તું હવે

‘महाराजा मे विचार क्यों के आदर्यार इरीयादी पासे ‘फयादहे फर्यादह’ ओम य
भाटे जेसावतो हरो इर्याद तो इरीयाभा हनरो हन तो पद्य जे ते साभणी न्यार कर
वानी तेमनी ह्महा होय तो ओखे इरीया’ पासे काहपद्य बेनाववने जहत पोतेन यह
दादहे यहदादहे ओम पोडा पु नेछओ

આ સામગ્રી પાસાડ પ્રસન્ન થયો અને જાણ્યું કે આ કોઈ વીસદાશ્ય પુરુષ નહિવાર છે એ કુદરતે કેલેન્ડરની બોક્સ ન હોય તેથી પુષ્ટ્ય કે તમે જાને કોણ છો અને તમારા પર શા બુલ્લમ મુજબો કે આ રમાત્રે રાખીને સેતી પડી."

जवानमा नेत्रे नीयता दृष्टो ह्येव।

पाया होरा लाखका, आया वैचन काज,
छिना लिया छक्कड़ लगा, झौरी दगाहिवाज

પાઠશાલે ગુસ્સે થઈ કહ્યું કે 'કાળી તારાદ છે કે મારા રાજામાં આ પ્રમાણે જીવન કરી
છો તે જાણીતું નામ દે દમણા કુ તોને સજાએ પડેઆકુ છુ '

એણે પત્રે વાંચી કરમીને કહ્યું કે, "મદાગાસ્કાર જે વાત જવા દીધો નામ દીધાથી કે
ખર્ચો જઈય તમે ગમે તેટલું કહો હો પણ ખામ સામજીમાં કે ઝુરત મને શુભાએ ચગાવ
શે."

હજી હરી કીર્તન તારવવા કે દેવ દયન કરતા જનના તી જતી બધા થોડાને થાય છે વેશ્તાઓ
ના શરીર નાશ દેખા તોરા નાર જાવા મુકરે દમ ધર્મના નીતીના માનવો સામગ્રના મજ
બધાઓ આ નામના કે મહીરાવનમાં મરત અનેવા મોને બહુ જાન ત ક્યારે એ પડે છે ? નહી
કીનારે નાતી નવન જીઓના અમ જોવાની બીક કી રાખનારો એ દષ્ટાને પ્રભુદર્શનમાં લા
મેલો ક્યારે દેખાવે છીએ ? માખા તમ પી પીના કરવાન સામગ્રનાની પ્રતાપ મેળવનારા
ને પ્રભુના પ્રસન્ન ત ક્યારે સામળીએ છીયો ?

૪૪

આપણી અનુકરણ કાની પદ્ધતી કેવીછો ? શ્રીકૃષ્ણની મનલીલાનુ અનુકરણ કેટલાક કહે
વાળા મોટા પુરુષા કરછે પણ તેના પ્રદાયવ્યવ્યયથી અમુનાના જળ સ્વભાવમાદના તેનું
અનુકરણ કરનાની શક્તિ કયાક ન તાર્ક ગણ છે મનુકે મોખીરોના વસ્ત્ર દરી સીધા તેનું
અનુકરણ કરનારા મનુષ્યો મળી આવશે પણ પ્રભુએ પતીવૃત્ત તદીને સ્વ પુર્ણ તે કીધા
કોણ કરી શકે છે ? પાયાલીના પાચપતીનો દાખલા-સહ દુષીત જોલી સ્ત્રીઆ મળી આવશે
પણ એ મતીની ગાફલ દમેશા અ નીમા જળીમજના બરા બહુ દુલભજી વીશ્વામીતના તપો
બ તો દાખલા સહ બહુ થયેલા જાતએ બટક છે પણ તેના તપોમજથી ની કુ સ્વર્ગ
સુધી જઈ શકો તેનું તાતપણ કેનામા છે

૪૫

ગમે નેટલો સ્વાપણ કયા પછી તા ? નજીકમા નજી ના સગા તરફથી તારા ઉપર કોઈ
જાતનો પ્રદાર આવે ત્યારે સહન રી સહ નીમ જી સરામા / તારી મહતા છે છતાં એટલું
ધ્યાનમા રાખનાનું છે કે તારા શરીરને જોતો તારે કાઠ કરનાનું નથી શરીર નહી માયવવા
થી તે દુનીયાને તારૂ જીવધોગીપણુ જોણુ થા અને તેથી જો જાકરી દુનીયાના બહાને
અથ વાપરનાની દત્તા તે શક્તીનો નીર્ગ્ય નાથ થરા તારે તારે એટલું યાદ રાખનાનું છે કે
જે જે સ્વાપણ કરવા તેમાં કોઈપણ શક્તીનો બંધ બંધ ન કરવો

૪૬

૭ આદમી એકાગ્રમા અધમ અવ્ય જી માયરેછે જાન દાતા મનુષ્યો પી દ્રષ્ટી આગળ
દબી તથા કોળીની રમત રમે છે અને ખરૂ જોવા મનુ રોન ઠમવા નતા પોતાનેજ દોષ
પરણ સત્ય શોધક મનુષ્યની તીવ્રદ્રષ્ટી માખી તેની દ્રષ્ટી ઠંતી થી તેનો મન ઠકતો નથી તે
જો દબ આવનો નથી અને દુપણો છુ તવરા માટે ધારણ કરેલા સદ્ગુણનો કણ તાર વેતધારી
ના જોટાપણ જોવા તાર્ક આવે છે અધમતામાથી બચવા માટે વીચાર અને આ તાર
મુધારો દબની ઉપવક દાપડીપ એ તાર સ્વ મુધારો નથી

૪૭

પ્રેક્ષ ત્યાજ્ય કરતી વખતે ગાહુ પ્રાધવા જતા આગળથી સુધીના પસા આપવા પડે છે

આગેગાડીમાં જવામાટે દીકરીના પસા આપવા પડે છે. સુખમાં મુસાફરી કરવા માટે જમણા નાણા અગત્યવા પડે છે, તો પછી રચનાતી મુસાફરી શરૂ કરવા પહેલાં યોગ્ય દીકરી સેવા માટે દરીજનના આશીર્વાદ રૂપ પૈસા પાસે રાખવા પડે. દુષ્ટી મનુષ્યોને દીકામો દુષ્ટ તેમના દીર્ઘની ઉચ્ચ જ્ઞાનનાઓ ભોગી રાખવી પડે છે જેથી માર્ગમાં સાધનની આગીનો અનુભવ ન થાય અને મુસાફરી મનગમતી થાય.

૪૮

મનુષ્યોના જિનામાં આવતી શક્તિ કે અશક્તિ, પરીવ્રતા કે અપરીવ્રતા, નીતી કે અનીતી, એને માટે તેઓ પોતેજ જવાબદાર છે. એટલુંજ નહીં પણ તનદુસ્તી કે વ્યાધી, સુખ કે દુઃખ, મોટાન કે હલકાન એ સર્વે સ્થિતિ પણ તેની પોતાની રચેલી છે જે સ્થિતિ મન પસંદ છે તેના તેમજ અશ્વગમતી સ્થિતિના ખીન્ને તેણે વીચારે રૂપે વાવેલા છે. કાળ જતા તેમથી વૃથો અને રજો યથાજ્ઞ જેવા વીચારે કરેલા તેવા કાળ ભોગવેછે, જેના વીચાર કરેછે તેવો તે રહ્યો છે અને જેના વીચારે કર્યા કરેછે તેવી સ્થિતિ ભોગવેછે.

આપુર્ણ

કચન - કળ

કેશરી બક્ષીસોમાં પ્રભાકર સ્વતંત્રતા એ સવધી દીવ્ય બક્ષીસ સમજવી

આ લોકની કાંતિ પામવા કરતા પરોપની પ્રતીષ્ઠા પામવાને હિત્સુક રહેનાર મનુષ્ય ઉભય ક્રીતિને સંપાદન કરી શકે છે.

નીચીત સ્થિતિ સીતમાં સીદ ધાવે તારેજ અર્જુનેતા મનુષ્ય સમારના કાષ્ટપણ કાવ કરવા સમય થાય છે.

કાષ્ટપણ બાળનમાં કદરતી પ્રતીજ્ઞે જીતમ પ્રકારની સંજ્ઞા છે.

એકની એક જુલ ત્યાગીએ જે વખત કરવામાં આવતી નથી ત્યાં સુધી તે જુલ ન ગણાય.

કરમરની લદ વક્ષી જાય તારે એજ પ્રકસર દુગુણના રૂપમાં બલવાઈ જાય છે.

સ્વભાવની ક્ષમિત યોગ્ય આણુસો / જાને છે.

સાધવી બાયાં એ કરતુ સુપણુ છે.

મરુમરીના દાખલાનો પ્રચુત્ત હુઝાલ અને રોગતુ મુગ ખાણી અને કચાતુ મુગ દાસી.

કરીર થુલી એટલે તીરોગીપણુ માટે ગાશુલી એટલે રદવતન એ જાને આત્મોજતીનું.

તે બાવતા—

જાણતરે બણી બહુ હોસથી બહુ જ્ઞાનવાન । પા પછી
ચણતરે ચણુ નીતિતપ્ત ગયો સજ્જ નાખ્યા પછી
શુ ઝો બધુ પક્ષમાનના આવેશથી જુલાય છે
તે બાવતા—

મન વાણિ ને તન સર્વને અકુશમા લાગ્યા પછી
જુ બક્તિમા મન શુદ્ધ રાખી એક લીન થયા પછી
પા સદજ આવે જાપદુ લા આમ કા અકળાયછે
તે બાવતા—

(મનહર)

કહોઠો કે કોધને કટાણી કાઢી મુક્યો છે તે
કામને સહારો તોય કેમ ખડ ખાઓ છો
મોઢ મદ મત્સર ને ભોમ' ને લાનય વળી
સાથી તળ્યા છે તોય કેમ ખડ ખાઓ છો
વિષય વિસાથો અને જીયો આધિન કી
જાસના વિદારી તોય કેમ ખડ ખાઓ છો
મનને ગાર ગણી ગુલામ બનાવ્યું તોય
લાલચ લોભાવે સારે કેમ ખડ ખાઓ છો

અનીતિનો સાગ કરી નીતિમાથે નેહ કર્યો
સતાવે છે સ્વાર્થે સારે કેમ ખડ ખાઓ છો
વાગી વણ કરી બહુ જોખવાતુ બધે કયું
બ જોર કર સારે કેમ ખડ ખાઓ છો
વિચાર વિચાર વાગા વિષય વધારનાર
વિસરાય વિવેક આ જ્ઞાને ખડ ખાઓ છો
મન વાળી કમ્પે ધર્મ સત્યના જો શુદ્ધ કર્યા
બ્રહ્મા જુલાવે જ્યાર જ્ઞાન ખડ ખાઓ છો

નમ્ર રહો । ધી નમોલી નકાળી વાતો
કરનાની રન ની શીદ ખડ ખાઓ છો
અભુષ પ તમા પ્રેમ પ્રીત મેડી સારે
બક્તિન મર્યાદા હવે શીદ ખડ ખાઓ છો
કહો મરોહાની રન જાન । જુલાવનારી
માર લોગી હવે શીદ ખડ ખાઓ છો
જાણે, ધરમ માની મનને સુધારવાને

आपुर्ण

साहित्य

(कुडलियो)

राजा रावण मर गये, कट गये कुभकर्न,
 इन्द्रजीत वी उठ गये, हरणाकेश हरन
 हरणाकेश हरन, बाण सरसा बोलाया,
 ऐसे कोटि अनन्त, सबी राक्षस सीधाया,
 कहे दीनदरवेश, प्रगट तुम देखो परखा,
 मानवि केतिक मान, रहा नहि रावण सरखा
 दीनदरवेश

कवित

सुमनते जसु जाइ गरमते लच्छ जाइ,
 कुनाराते कुल जाइ जाग जाइ सगते,
 भूखते भ्रजाद जाइ लडाएते पूत जाइ,
 साचते सरीर जाइ सीलता कुसगते,
 कपटते धर्म जाइ लोभते चडाइ जाइ,
 मागिवेते मान जाइ पाप जाइ गगते,
 निति विनराज जाइ फोयसौ तपस्या जाइ,
 देवीदास रजपुति जाइ मुरे जगते

देवीदास

મહારાણી તે જાણી જાય તો તમારો જીવન જાતના દેખાવ સાથે કરના પરચાળમાં થોડી તાર રોકવા અને પછી કંઈ ન આડમાં જવશો જરી, આ સીને બોલારી લાવવા હુંકમ કરે અને સીને આવવા મદા સ્ત્રી કે જે ખુશ થીજીને આજ્ઞા કરતા તે બોલવા હુંકમ આ સીને કે જે જાત અર્થવંદારના બીજીઆમાંથી હોઈ જકડાઈ છે તે વીશીના કાંઈ ખબર જોલ સુધી કે જે કે તરફથી આજે નહીં !

હવે સુધી કાંઈ ખબર આજા નય અંગરક્ષામાંના દરેકરે જોવો વાલ્યો

પણ મને હમણાં જ ખબર મળ્યા છે કે મારા હાથ ન ચલે જમાદાર હમણાં જ ખબર લેવા માટે થોડે સાર થઈ ગયો છે

મારે મહારાણી જોવા પશ્ય તે કેદી રજીસ્ટ્રારીક સેલની હોવાના થઈ છે એ ન મન સા માટે જાહેર નવાનું કયું ? તે તમારો સમો છે એટલા માટે—

ના ના મહારાણી સહેબ ! માનસીક તરથી બોલો મારા મમતેવો સુધી થય તેના તરફ આપની અવકાશ હોવ તે નેન માટે હું કોઈપણ પ્રકારની કોમળ લામણી ધરાવજ નહીં પણ આ કેદી રજીસ્ટ્રારીક સેલની કમે ખેલુ તે મારી કમનામાં આ બધું જોઈ આ કાંઈક જુન થતી હોવા જાહેર એમ મેં ધાર્યું હતું અને તેથી ખરા ખબર મળતા સુધી કુખી દરજ્જા તરફ જાહેર કોઈ નહીં

જતા ર મારી આગળ ખરા દરજ્જા તરફ જાહેર કરવી એનો મેં હુંકમ કર્યો છે તે ન આજે તમે તર્યા

માનસી રજીસ્ટ્રારમાં નમન કયું અને બોલ્યો ' આપનો હુંકમ મારી વાદાસ્તમાં તાળે જ હતા

લખીતા મારા ઓરડામાં નેની પાસે જાઓ અને એક મુકસ્યને છાજતી રીતે થન નાખી તને એકલા કરાજા ન આવે તેને માટે તેની સાથે આડી અવળ વાતો કરજો તે તરફથી મહી ને મેં આવી છે તે સંબંધી વાત ન કરના કારણ કે તેણે જે મહેતબાનીઓ નાગી છે તેના નવ વ ઉપર હવે હું આતી નથી

માનસીએ થાલ આણના રેવકારમાં જરી નમન કયું અને મહારાણીની હુકમનાથી ની કળી નવીવા જે એડામાં હતી ત્યાં જવા લાગ્યો તેવામાં કુખ્યા કુમારી, પરચાળમાં સામી મળી

' માનસી તે બોલી ' મહારાણી લારેબે આજે હમણાં સહેલગાહને માટે થઈ હુંકમ કર્યો છે તે તો જાણ સરકાર !

હવે કાંઈ હુંકમ મેં થો નથી માનસીએ જવાબ આપ્યો ' મને મારા કોઈક કુખ્યા કુમારી સિવાય નહીં

‘ હા એક પણ પશુ માતાથી રોકાઈ શકાય તેમ નથી હું મહારાણી સાહેબના જોરાવા મ ભણું—’

“ મહારાણી સાહેબના જોરાવા ! , કૃષ્ણા બોલી કેમ સ્ત્રી એક તરફથી છો મહારાણી ત્યાંથી ગયા કે તરતજ તે મુલાકાતે આવનાર છે કે મધ્ય તે જોવા મેં હમણાં જ ડોકીયું ફરી જોયું પણ—’

“ જો તરફથી ત્યાં છે તેજ તે મુલાકાતે આવનારી સ્ત્રી છે ’ માનસીમ વચમાં બોલી ઉઠ્યો, ‘ મને લાગે છે કે મહારાણીએ પણ મને આ એક વીચીત્ર કામ સોંપ્યું—

શુ ! કૃષ્ણાકુમારીએ ત્વરાથી પુછ્યું

‘ એક ગૃહસ્થને છાજતી વતણું કે સ્વયં મીનજતી વાતચીતથી તેને તે જ કામને માટે આવી છે તેના નીવાવ ઉપર મહારાણી આવે ત્યાં સુધી તેને ઘણા રોકાણને માટે ઠટકાવા ન હોય

અહા ! આ લક્ષીના મારે કયું કામ જોઈએ કે તે અસાધારણ મુશ્કેલી સુધી છે ”

“ આ સુખ સમાચાર માટે તમારો જીવન ! ’ માનસીમે હસતાં કહ્યું ત્યારે તો મારો વળત પણ આનંદમાં પસાર થયો અને હવે ન રોકે

કૃષ્ણાકુમારીના મ્હેરા પર યજ્ઞને આવેઈને તરીત જોબો પમાર થઈ ગયો પણ મા નહોતું તે ન જોતા ત્વરાથી ત્યાંથી ચાલી ગયા

કૃષ્ણાકુમારી તે જગ્યાએજ લગભગ એક પણ સુધી જિમી મધ્ય રહી તે દરમિયાન પ્રથમ મ ધીમેથી — પણ પછી રધારે ત્વરાથી એકમ વીરાગે તેના મનમાં પમાર થઈ ગયા અને તે બોલી અહા ! અમજ છે ! હું તે સન્નિધિ છું પણ જોઈ લેઈશું ! અને પછી તે પરચાલના આગળ ચાલી ગઈ

આ સંઘર્ષો અખત દરમિયાન જ કાર પોતાને જ કોણએ સોરેલ કાવ જાળવવામાં જરા પણ વીલજ કરતો ન હતા તાજ મહેવને માં દગા નો પોડેસ્વાર થઈ ને નીકળ્યો કુદે સ્વતે પર વીધી આમગ લાધો રકગના જ ગુમા થઈ રંગીલા તરીને એક પુવ ઉપર થઈ પસાર કરી અને જોઈ પાંચે પદાચી ગયો જ ૩૩૨ નારે કુદી વાતચીત કરીને પાછો વોડે સ્વાર થયો અને આવશે રમનજ જનતી ત્યાં પાંચ રાજ્ય મહેલમાં અબો લ્યા આ જતાજ મહારાણી તેની રાહ મુખ એમ માન તાજ મહેલ તેની હજુના પદાચો અને નમન કરી જિતો રહ્યો

‘ કેમ જમાદાર ? શું સમાચાર વાચ્યા ? ’

જમાદાર સાહેબ ! હું સીધાત રીપાર્ટ લાવ્યો નથી કારણ કે સુધી ટે ડેટ પાતાનું લખ્યું

ના બચીઆમાં બે વખત ઝીની વેગાએ તમે યુવયુવ સા માટે મળા હતા તે લક્ષીતાએ ત
 હુ કયુવ કહું છે

તે તારણીએ આપને જે કામ કહું હોય તેને માટે હુ આપની પાસે કામ ઈનકાર કરતો
 હોઈ

તમે ઇનકાર કરો તે આતે તેમ નથી તો! મદારાણીએ તીવતાથી કયુ તમે ને
 ના પર મ્વા આશક પડ્યા હો તે સપળુ તણે — શુ તમે જાણે ઇનકાર કરતા હોય તેમ
 ચમકો છો! લક્ષીતાએ કયુવ કયુ છે કે જોકે તમા? પીછાણુ ધણી દુકા છે તો પણ તમે
 તેના કાનમા મેનતુ નમત મેડવાતું સર કયુ હવું!

અહા! રણજીતસીંહે મનમાં વીચવુ આરી તત કરવામાં લક્ષીતાનો કાન શુ
 બ દેતુ? તમે જોઈએ કમળાની રજેતી ન યરાને માટે પણ કામ આમ હોય પણ કાન
 કરકત નહીં અને પછી નમન કરતા તે ઉમતાર બેઠ્યો ' નાનદાર સાહેબા લક્ષીતાએ
 ? કહું તે સત્ય છે એમ હુ કયુવ કર છુ "

આપણી વાતચીત હમણાનો આટલે ધીજ બધ ગખીએ નમ્રસ્વ? તે બેઠ્યા
 તમારા માટેનો મારો ખરામ મત ફેરવણ મથો છે અને — ખરેખર — સમવાંત છે
 — તમન અને તમાગા બાક્યોન હુ હમણાજ મારી બહીસ "

ધણુ મદારાણી શ્રી! ફરી નમન કરતા સોલકા મરદાર બેઠ્યો અને અને
 ઘણા બાઈ મોને હુમ્મા માવસોની નીકાએજ આ નુકશાન આપ્યું છે પણ અમે સજોડો
 કામોની માથ રજુ જારી રીત ફાદારી કરી પણ —

" તમાર કંવવુ છે સર માનુ છુ મદારાણી વચમા બોલી લડ્યા " ખીજુ ?
 હેવાતુ દો ને ત્રીપણી સામગીયુ હમણાનો આહીવા રહો આ સ દો બોલતા બચ
 પચ હરાજી ત ન હો જડી ત્યા

ત્યા તીના ના ના યુવચમ માનમોમની સમ્યતામય સોમન વમે લક્ષીતાને કાનગમ
 ત્ર નાક વર્ત ના ના ના યુવમીનજયા આડી અવળી વાનોથી લક્ષીત ને રીકા
 વવા મત કરતા હતા પણ નીતા શોકાતુર હતી તેના લીચારો ખીજુ બાબનોમા ગુ યાવલા
 હતા અને જોકે તે આ ચતી નાચીતમર પોતાના પાઠ બજવતા વચન કરતી છતા તેમા
 ? શો ચ તી નકાની ચાલી એકાદ મદયરીન પોતાની પાસે મોકલવાને બદલે એક ધુવ
 અને મદારાણી મોકલવાન નાટ તે લીચારમા પડીકતી અને ત્રણ કલાક જેવો લામો વજ
 ત ને કટણ બચા લા મો છતા પાતાની વાતચીત ઉપર લક્ષ રેવાતુ નથી એવુ જણવા
 છતા માનસગિતા વાત કમે જ જતા હતો ઉપર મારણુ ઉપડ્યુ અને એક નાકરે આવી
 માનસમિને મદારાણી તરી 16 બીજા દાવાનખાનામાં ડુએછે માટે લા જવા કહું તેના
 ના પછી થોડી તારે મે નોકરોએ લક્ષીતા આગળ નારનો લાવી મુકો

‘ તમે ક્યાંથી આવ્યા ? ’ પોતાને હવે મારા માનસીંગ, આવતા જોઈતાની જે પ્રશ્ન કરી

‘ નામદાર ! હું આપના એકાંત સુવનમાથી આવું છું. ’

‘ અરેબર ! અરેબર ! તમે નહીં હજીક ઘણા લાંબા પાસે હતા તે તરફી વાંચે તમને રા કહેવા મત છે ? ’

‘ અરી રીતે હું તો મહારાણીના વાલુકાના દરજ્જા ગણાવે એવું લા-છું હવે રેને મારે જરા આશ્ચર્ય પામતા માનસીંગે જવાબ આપ્યો, ‘ તમે નીચી કરવની મે તક લીધી નથી

તે શું મુ ર નથી ? ’ મહારાણીએ-મુછયુ, ‘ લલીતા માથે સીતલની હરીશ્ચંદ્રાનાં હ તરી શકે એવી આપણા કન્યાઓ કોઈની છે ? તેના સુંદર મેજા અકસ્માત દરમિયાન, અ સત શ્યામ રંગ દર્શાવે, તે સવ જોવા ? ’

‘ અરેબર લલીતા ધણીજ સુંદર છે ’ જવાબ મળ્યો

‘ સારું તો ’ મહારાણીએ દસવની ઝેળ કરતાં હવે, ‘ મે તમારા નાટે યોગ્ય પત્ની એળી આપવાનું હમજીજ ન હોઈ આવ્યું હતું અને તે સ્વીકારવા તમે બધાવજા છો તે અન્યથા મે તમારે માટે લલીતાને પસંદ કરી : ’

માનસીંગ તો તરફ હેતુજ ધરો અને કઈ પણ બોલ્યા સીતલ અન્ય જાણે રહે

‘ કેમ મનસીંગ ! તમારે માટે યોગ્ય પત્ની શોધી કાઢવાની મહેનતને માટે તમારી મહારાણીના જીવકાર માનવાના સમયે તમારો પાસે નથી ? કેટલાક વર્ષ અગાઉ હું અહીં હાર ગઈ સારે લલીતાને માટે મત તારવ્યું પ્રેમ બિહનબોધે હતો અને તેનું હીત કરવા મે તમારા લીધી હતી આજસુધી તે તમારો વીરમતીમા તથા તે આજે તેને જોતાં યાદ આવી તની સાથે તમારું પશુ હીત થાયછે તેના હાથ સાથે એક દામ રૂપીઆ હું મારી તરફથી આવું છું તેમજ નગરેક તરફથી પશુ સારી રકમની આશા રાખી ગયા છે ? ’

‘ નામદાર ! ’ ધણીવાર વીચાર કર્યા પછી માનસીંગે જવાબ આપ્યો ‘ તથા ક્યાંક જેના હુકમ મુજબ અન્ય પરીચયથી મારા આખા જીવનની સહચારીથી તરીકે તેને સ્વીકારવાનું માહસ હું હવે દ્રવ્યના લોભથી કરી શકતો નથી વળે મારા બિચારે જ મુજબી આગર—’

‘ જિમ્મવ મુજબી આગર ! ’ મહારાણી સુસ્તે નહામોલ્યા, ‘ તમે જે આમકની પ ગરી ધરાવા છો તેજ આગર જોખમમાં છે એમ હું તો ! ’

માનમોંગ ચમકો તેના માત પરની લાલી બીડીગણ અને તે બોલે “આર, ત્યારે તથ મળવાત કરતાં હતા હારે જે રક્ત મશ્કરી ધારી હતી અને મારી આજર”

‘તમારી નર્તી પણ તમારા પીતાની આજર ભેખમમા છે’

“મારા પીતાની આપની અનકૃપા તેમજે ક્ષીનીતે બેઠારો લીધી”

‘મારી અવકૃપા’ મહારાણીએ પ્રતીધ્વની કર્યો “અત્યારે તો મારો ધિક્કાર તમારો જો તો એક ખુની છો અદા! ચમકો છો કેમ? હું તમને સત્તજ કરું જાહેરમા નહીં તો ગુપ્ત પણ એક ખુનીના પાનેના એક માં તમારો ર સગો રજુ તસીહ સોનકી છે તે તમને તમારે પ્રીતે એક અમુક સીડીમા ટ્રેવી પાત્રીક યોજના છે તે કહી શકશે

“શ્યા આ સમીત છો” ત ન શીકો પડી જતા માતરીંગે ઉજ્જાઈ કાગે “તે યોજના ને જોઈ છે—પણ મેં છત્રી એવું ધારું નહોતું—”

“તમારા પીતાએ તે મીડી ખુની કૃત્યને મારે વાપરી છો હમ્મરના શરમ લેઈને હું કહું છું તે સત્ય છે અને રજુજતરીહ તે પુરવાર કરી આપજો તમારા પીતાને પકડવાને કુકમ હ મજાન—”

‘તેને બચાવો તેને બચાવો’ પણ જડતા માનસીંગ બોલ્યો

‘તે ક્રમ એવું સરતે જમી શકે—જો તમે—’

“આપ કહો તેમ કરવા તવાર છું પણ તેને બચાવો—”

‘ત્યારે આ લલીનાનો હાથ કયુન રાખો’

“તેના હાથ કયુન રાખવા બધાઉં છું” અરધી પણ વીચાર કરી પછી ધીમા ચ મારે માનમી જે કહું

મારું ત્યારે તમારી લગનકીયા આજેન શરૂ જશે” અને પછી તમતજ મહારાણીએ પાતાનું કંઈમ બ્રકાતબુકન ત ક વાજ્યા

જેને લલીના માગળ મુકવામા આવેલ નાજી ધસોજ નવાદીટ હતો હતા તેજે પોતે હડી જમગીનીમા દેઈ પુરતા હનનાર આપ્યો નહીં યોડી વારમા મહારાણી તેની જર આ બા અને વાતરાતમા માનસીંગે પાત હડી તેની સાથે તેના સખ કરવાની વાત બધાની લીલા તદ્દન ગળરાઈ ગઈ અને રાતાના અમાપ સંબંધીની ગુપ્ત હડી વને લઈ તે સમયે મા ગંગાજાહની સલા આપરયક હોવાનું જણાવ્યું.

રાગી ગજ ૪ મી ગજ શિશુ મત્યુ છે
રાગીય ૮ મત્યુ ૪ ૧ મલી સીમા ૩

અમુ ૧ - -

આતકાનગ્રહ ગોળીઓ.

થી અસક્તિના તમામ કાળાને ફર મરી રાગીનો મટારો તથા
વિલે તે તથા અર્ધક શક્તિ મા અડાર છે કિચત ધમીજ
તે તે તર અકાલીયા મરે માત ખેજ ગી અને એક કાળો
તે તે

મામ મરી દીવતો કલાકારથી અસક્તિ અને રાગનુ બા વધે છે મા
તે મેળાના મગાવે અને તુ ત બગવાન તમા પુત્ર બા

પ્રાપ્તો જીવાતોની બરબાદ થતી જાગીને સુધાગી
મુખી કરનાર

કામ શાસ્ત્ર

૧૧ મગા થતી મપદર જુલાતો ૧૬ પરીજામનો આમેદુ ૧ નીતાર આ
મી મા ૧૩૫ મન ઊભતીને ખરે સ્તો તારતાર આ પુસ્તકની જુદી જુદી
દશ લાયા મામ મળે આજસુધી આત લા મથી વનારે નકવો વહે ના
મા આતો છે

જે તે તમારા વાયવામા ન મારેવ હોતો નાથે જથાવેન સરનામે
માજે ત લખી તે મગારી તો નમ તેના પ્રાપ્ત વેરામા નથી આન
તી તેમ તેનુ પોરેજ પણ લેવામા ૧૧ આત

દેશશાસ્ત્રી

મામાના ગોવિંદ

૧૧ ૨ - કા કલાવા ૧૬

અગત્યની સૂચનાઓ.—

૧ જુલાઈ આદરે પૈસા જનરલ ગ્રામ્યોનુ સમાજમ બાબત તેમજે રહે કુપા કરી બને તેમ જસદીથી લવાજમ પાસેથી બેટ મગાસી લેવી અથવાતો જેમના લવાજમો ખરીદી તેમ જ આ અંક સાથે કાડ થી માં આ પા છે તેમા જોઈની દરકીકન મરી રીં પી કરવા નો જોડર આપવો આગાનો જામા તપાસી આ વા પુરે મર્ગ સુધીમા મુ લેઈ રહે તે જીલ્લ કા મા મનાવેઈ છે

૨ ફેરવા ૧૫ આદરને આ વપના નયમ મઠ્યીન મામિક રાઈ કરેઈ છે તેમા જો ગુદરથી લવાજમ લેતુ આ મુ નથી તેમા પુ કા રી વામાં આ રી છે તો તેમા પધ બેટ લી રી થી મોકલવાનો જોડર તેમા આપવો.

૩ નવા આદરમા ૧૫ ફેરવાની વા અથવાયથી મામિક રાઈ કરેઈ છે તેથી જો અઠથી રાઈ કુ તે મોકલતા આ વાના અકો તેમને મળનાન હોવાથી પુરતક તુરક રહે તેમજ અથવાયથી નાચત સન ૧૧૧૧ નથી મારે જે રાઈને આ વાના જે જે અથ જોવા ૧૫૦ તે તેમજે મા ૧૫ સાથે તે ને પધ ૨૩ થી રામા આપ્યા છે તેમા જસદી કુ અને બેટમાથે રી પી થી મોકલવા જોર આપવો.

૪ જોડર મળ્યા ચિવાન મધ પધ જે રાઈને થી પી કરામા આરજો નહિ તેમજ આ વપનુ સમાજમ મળે ચિવાન નવા વપમા મામિક ચાલુ રાખવામા આવશે નહિ અને તેમા નવા વપની આર અપુવ જોઈ નો લાન ગુમાનનો પધ મારે આ વર્ષે કિસાન ચુકતે કરવાની દરેક જે રાઈને અપારી નમ્ર નન નિ છે

૫ આનવા વર્ષમા દરેક આદરો માર બેટો આપ્યાની છે તેની વીગત આ અંકમા આ પેસી છે તે જોતાં દરેક સુગ ગુદર જો રાઈ કે આ વર્ષમાં થોલી મામિકની અનિચિતતા અને કટાગી ગરમ હાથમાથી કલવેસ ચનારનો પુરતો રાઈ રાખી આપેલા છે આ ને તેથી આ વપમા મળે અસતો મળે અમને દગા આપશે એમ આમા તપરામા આવે છે

૬ સમાજનો ધારક રીવાઈ અને કે નો વીસાવ તા ૧ જુલાઈ એ પ્રગ કરવા જે પા છે તો તે રજીઆન જેમો સમાજમ બાબત છે તે રજી ગુદરે લીં પીં નો જોડર આપી લીસા મુકતો કરવા માં ક લી આ અંક કહેકે તુરત વા પા નો જોડર આ પીરવો કે જોયો તે વપમા થયેલ નાણાં લીસા વાર્ષિક રીવાઈમાં આવી શકે

૭ ઉપર જસદી વાર્ષિક રીવાઈ અને રૂડો દીમાખ ખાસ ફી અંક ૧૫૦૦ જસદી પાડવામા આવે અને તે આપણા તમામ આદરો તેમજ જીલ્લ પધ જે જે રીં બંને આમારી નધ ૧૫૦૦ કરો તેમને મોકલવામા આવે

૮ વસ નાવજી રી રાઈ થનુ મેરા હતા એક માસની મુદત વવારી માદપા પુર્ણ મારે થઈ કરવાનું રી કરવામા આ મુ છે તે જાઈ નાઈ ચતોગ આદે ની મગવને મારે છે તેમજ અમારે પધ મેમાનુ ધસાઈ થિય દાઈપ મદસા ૧ નવા રકમ લાવવા વીમે ના વપમાયમા રીસાવ હોવા મારે છે

૯ મામિકમા લામ મેગવવાનો છે જ ન રાખવા ફક્ત આદરને સતોવ મપાઈ કરવા મારે આર જોરો કે જે કરવા કરતાં માતગથી રાઈ છે ન દરેક આદરને આપવાનુ સાક જ કીએ હીએ તો રાઈ રાઈ આંક સમાજ નયેનો પેલા ૧૧૧૧ વપમા આપના ફતેજન અથવા તો આમ તરીકે પોતપોતાની બનતાએ યથાશક્તિ નવા આ ક વધારી આપવાકુપ કરશે એમ આશા છે

શ્રી શક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજ

1045

આપી તક વારવાર મળતી નથી માટે તુરંતજ ઓડર આપો બહેનો તે પહેલે

આ વર્ષમા થયેલા નવા ગ્રાહકોને વિજ્ઞપ્તિ

૧. આ વર્ષમા અંધવચ્ચી જે ગૃહસ્થો તરફ અંકો મોકલવામાં આવ્યા છે તેમણે તેમને પહેલાના ન મળેલ અંકો એટલેકે આ વર્ષમાના તુટક અંકો ૩૫૧ ૩૫૨ અંકો નવી મળ્યા તે જાણવી ભેટ શ્રી નવરાત્રી કથા " સચે મ આવી લેવામાટે વીં પી કરવાનો આ ૭ આસાથે અગાઉ રીપ્તાઇ કાર્ડો મોકલ્યા છે તેમાં અથાઃ વદી ૧૧ પહેલા આપી દેવો આ વર્ષનું લવાજમ ભર્યા શીશય આવતા વર્ષની ચાર ભેટો મેળવવાનો હક થનો નથી

જે ગૃહસ્થોને આ વર્ષના પ્રથમ અઠ્યાજ ગારીક કરૂ કરેનું છે તેમણે પણ લવાજમ નસલ થવા વીં પીં નો ઓરડર આપી ભેટ મગાવી લેવી અને આવતા વર્ષની ચાર અ મુખ્ય ભેટના હકદાર થવું

મેનેજર, શ્રીશક્તિધર્મોદ્ધારક સમાજ

દેવી તત્વ દીવાકર,

(મતાંકથી ચાલુ)

એક વખત દુર્વાસા મુનિ જાણુના રસની નદી કે જ્યાં સુવર્ણ ધાયછે ત્યાં ગયા હતા એ રથાનકમા જાણુનદેશરી નામના દેવીના દયન કરીને તેમણે માયામીજનોજપ કર્યો તેથી પ્રસ ન થઇ દેવીએ તમને પ્રસાદ રૂપે પોતાના મગામા પહોરેલી માળા આપી મારદ રૂપી મદથી વ્યાપ્ત અને જેના હીપર જમરાઓનો ગુજારવ થઇ રહ્યા હતા એવી એ માળા દુર્વાસાએ માથે ચડાવી સાધી નાંકળી એ તપસ્વી આકાશ માગધી સતી કે જે પોતાના પીવરમા હતા તેમના દયનને માટે બ્રહ્માના પુત્ર દક્ષને ઘેર આવ્યા અને ત્યાં સતીના ચરણમા નમ્યા એ મુનીને દશે પુછ્યું કે હો સ્વામી ! પૃથ્વમાં મનુષ્યોને ન મળે એવી આ અલોચીક માળા કોની છે અને તમને શી રીતે મળી છે ?" એ રીતે દક્ષના વચન સાંભળી જેના નેવમા આનંદનું બરાઇ આ પા એવા દુર્વાસાએ પ્રેમમય મહામહ વાણીથી તેને જવાબ આપ્યો કે જગદળાને આ મોટા પ્રસાદ મને મળ્યો છે મુનીના જવાબ સાંભળી દશે એ માળા માગી અને સધળા ત્રૈલોક્યમાં ચક્રિતા બકાને ન દેવા જેવી મદ વરતુ નથી એમ જાણી ને દુર્વાસાએ તે માળા દક્ષને આપી દશે એ માળાને માથે ચડાવીને પોતાને સુવાના રમણી ૧ રથજમાં ત માળાને રાખી પછી એ માળાના ગ્રથથી વધારે કામાદર થઇને રાત્રે તે રથ જે પોતાની ઓનો સગ થયો એ પાપને હાથે તેને કુચુદિ થઇ અને સદાશીવ તમા જાતી

જાપર દેશ કિપરનું યથો તેનું અનીષ્ટ ફળ તેને નીચે મુજબ મળ્યું

પોતાને પીંચરથી સતી પોતાને ધેર સદાશીવ પાસે આવ્યા અને એક વખત દેવ દેવો વીંચેરે સમરના દસન વારતે કીમાલપના રીખર હાપર મયા દતા તે વખતે દક્ષ પ્રભુપતી પ મુ દેવવાક દેનાઓને સાથે સહ કીમાલપ હાપર ગયો. ત્યાં સદાશીવ તથા સતી મનોહર આ સન હાપર બેઠા હતા તેના દસન તમામ દેવગણે કર્યા આ વખતે સતીએ તમામ દેવગણે દ રતા પોતાના પીતાનું કાષ્ટ વધારે મ માન કયુ નહિ તેમજ સદાશીવ પણ દક્ષપ્રભુપતીને આ વતા બોલ કાઠી સ માનના ચબ્દો બોલ્યા નહ તારે દક્ષપ્રભુપતીએ પોતાને હાપરે કુપુદિ ના ગેત્રે અપમાન માની લીધું અને પોને સદાશીવને સસરે તેમજ સતીને પીતા દેના થી તમની પ્રવુતાને કુલી જઈ માર્દયા પોતાને તેમનો વડીવ માનતો દક્ષ કોઈ બરાધ કટવા ક કુપચના બોની સાથી આશો ગયો અને પોતાની પુત્રી તથા જમાણ સાથે વેરમાન ગય પા દાગ્યા આ મારખને લઈ તેણે જ્યારે મગનો સમાર મ કર્યો ત્યારે સતી તથા મહાદેવને આમ ત્રણ કયુ નહો પંથ ખીજ પુત્રીઓ તથા જમાણને તેડાવી તેમનો સારીરીતે સ્ત્રાં કયો મરલમા ના દ મુની ઇગતા ઇરતા ચકર પાસે ગયા અને દક્ષપ્રભુપતીના ધરતી હકીકત ત્તરે રી તે સામળીને તેમજ ખીજ દેવતાઓની સ્ત્રીઓને પણ નવનવા વિરીધ વસ્ત્રાલકા રા મહેરી વગમા જતી બોલ સતીએ પોતાને ધેર જવા પતી પાસે રજા માગી ચકરે આમ તથુ ન હોવાથી ન જના માટે ધણું સમજાવ્યા પણ સતી દુરામદને લીધે ન સમ થા તેથી અનીષ્ટફળનુ ભવીજ નળથતા હતા લામરીએ રજા આપી પોતાને ધેર જનામાટે નાના નકારના રત્નોથી જડીત દી ય વીમાન મગાવી મનોહર સખીમણુ સહીત સતી તેમ બેઠા તે વીમાન ની અંદર ગોતીને બરેલો ચદરવો હતો ચારે બાજુ મોતીની માળાઓ લટકાતી હતી રત્ન જડીત સો રથજ ઝગડી રલક દતા, પુસના મળીયા તળીએ ખીલારેના દતા વીમાનની બા રીએમાથી હી ઓનો સુર્ય જવો પ્રમથ પડતો હતો, તળીયુ મણીયા બાધેલું હતું બદ્રાગના આગમા નોરણે લટકાયેલા હતા મણીનો રથજની મનોહર અને બગદના ચીન્દરી અકીત સુંદર પતામો હાપરના આગમા ફરકતા હતા અને વીમાનના આગણાઓમા કીનખામના જમા પહેરી કાચમા સ્વલ લઇને મોટામોટા મણુધરો બિબા રહી ગયા હતા વગી તે વીમાન ફરતા અનેક વાજન વગતા હતા અને જુદા જુદા દેશની બાપા બચોલી અનેક સ્ત્રીઓ હતાવર તી હતી દેવની બે કન્યા આમર અને વીંચો લઈ સતીને પવન દે ગતી હતી આ વખતે બે આમરની ચંચમા ગદેમ સતીનુ મુખાવિદ લગાઇ કરતા બે દસ વચ રહેલા કમળ પેડે શોભતું હતું સુમાલીનીએ દેવી કપર છત્ર પયુ હતું અને તે ત્રેત રગના છત્રની ખનારીએ ગોતીની માતર શોભી રહી હતી આમળ બેઠેલી સુમાવતી નામની સખી મતી સાથે મોપટ બેસતી હતી અને સતીને પહેરવાની રત્ન જડીત આખડી બોળામા રાખી સાચવતી હતી કાષ્ટ કીતા હાથમાં રત્નને અરીસો હતો કાષ્ટએ તાડપવનો વીંચો સાચવ્યો હતો કાષ્ટએ પાનની પેરી હાથમા રાખી હતી કાષ્ટના હાથમાં મોપટ હતે કાષ્ટના હાથમાં મુખથી મુખે જઈ કાષ્ટના હાથમાં ધરણાતી પેરી હતી અને કાષ્ટના હાથમા સુમળી પદાર્થો હતા આવી

શીતે પોતપોતાને અર્ચીમર સાચવી તમામ સ્ત્રીઓ સતીને ચારેખાજીયાં વીઠાઇ વળી દળી
 સેધી ચઢતી જ્યોત્સ્ના જેમ તારામગ્નમા શીએ છે તેમ જોમવા દતા પછી સખને નાદ થયે.
 એટલે ચાલવાની તૈયારી ચર્ધ મગાવટ (ટોન) વાગવા લાગ્યો મધુર સ્વરના અને
 વાજાના મુસ્વર નીકળવા લાગ્યા અને એક લાખ સાઈ હજાર મહાધરા હાથમા આપુધી
 સર્ધ આમળ ચાલવા લાગ્યા આ સવમણોને મોખરે સોમનદી નામનો ગણુ બળધ ઉપર બે
 સ્ત્રી આમળ ચાલ્યો અને વીમાન ચાલતાં ઉપરથી પુષ્પ વૃષ્ટિ થઇ યોગા વખતમા સતી દેવ
 ગણુ સાથે પીતાને ઘેર પહોંચી અર્ધ દક્ષિણપતી સતીને જેમ વધારે રીસે બરાયો અને
 બીજી પુત્રીઓનો આદર સત્કાર કરવા લાગો પશુ સતી સામેતો વાત્સલ્ય બાવતી નજર સ
 ખી ન કરી તેથી દેવી ગરીબમા બની જઇ સભામા પોતાની માતા સાથે બેઠા પીના દુઃ
 ને કહેવા લાગ્યા કે, હે પીતાજી ! બ્રહ્માદી દેવગણુ પશુ જેની સેવા કરે છે એના સ કરેનો
 તમે તીરસ્કાર કર્યો એ વાતનો જાણુવર રહી પશુ મારો પશુ તિરસ્કાર કરી બીજી પુત્રીઓ
 નો આદર સત્કાર કર્યો તે તમને યોગ્ય નથી તમારો જેના દુષ્ટ પીતા થી બંધાવવા આ દ
 હના સગથી મારો આત્મા પશુ અપવિત્ર થયો એમ મારી માન્યતા છે '

હે મુની ! કાંઈ કરતા દક્ષ મો રો તારા કરતા જીતમ શુભવાળો મારે મહુડી પુ
 ત્રીઓ છે અને તારા પતી કરતા તમના પતીઓ પશુ શુભવાન અને સારા છે તારો પતી
 તમોશુશી અને વળી મુર્ખ છે નવા પતીને તું વળગી રહી છે માટે તારો પશુ દુઃ તિરસ્કાર
 કરેલુ કારણકે તારા પતિ મારાથી આગે આલે

" અરે શીવ અપરાધી ! સતી બોલ્યા ' મારા પતિમા કાંઈ પશુ દુષ્ટ નથી અને
 સવ લોકમા સાક્ષાત મહેશ્વર કહેવાય છે તેને તું વળોડે છે તો વેદમાં પશુ કહ્યું છે કે —

વિદ્યા ચૌરો ગુરુદ્રોહી દેવેશ્વર વિદૂષક.

ન एते बहुपाप्मान, सद्यो दडध्ना इति श्रुति

વિદ્યાનો ચોર ગુરુ દ્રોહી દેવ અને ઇશ્વરની નિંદા કરનારો એ સધળા પશ્ચાન્ન પાપી સ
 જાવા અને તેને તરત દડ પડુ આપવો તારા સરખા કુટિન દુર્જનના નામથી અને સજ્જ
 બાવે છે મહાત્માનો અપરાધ કરવા માટે જે જ મ છે તે ન અને પિંકાર છે તારાથી જે આ
 મારો દેહ જીવનુ થયો છે તે આ નીચ જ મવાળ 'દેવનુ' મરે કાંઈ કામ નથી જમવા
 ન વૃષભધ્વજ શિવ કદાચ દરુતા બાક છે કે હ રાં સુન ! અમ કઈ તા ! સંજ્ઞાનું તામ
 લે છે તારે અને હાસ્ય અને મસ્કરીનો ત્યાં મધુ મેદા કલશ થયે મારે તા થી જીવન મયેલ
 આ શરીરનો હમણા ત્યામ કરીશ '

આ પ્રમાણે સતી દક્ષને કહી મુખ થઇ ગયા અને જીતમ દિશાલ હ મેદા પશી ર્જી
 જર બેસી જઇને આમ્મન સર્ધ અપ્પો વીંચી સેવ્ય મારે કાંધવા લાગ્યા નિદુષ્ટ સતી નામ

છતી પ્રાણ તથા અપાન વધુન સમાન હેરી જ્ઞાન વાધુને નાભી ચક્રથી જિહ્વાની બુદ્ધિને સા
થે હૃદયમાં લાવી લાયા ઉપરોક્ત જિહ્વાને ધીર ધીર ૬૬ માર્ગે બ્રહ્મકૃતિની મધ્યમાં લાગ્યા
આ પ્રમાણે મહાત્મા જ્ઞાનેને પરમ પુત્ર સદાશીવે જ્ઞાને આદર સ માનથી ખોળામાં રાખેલ
એવા પોતાના કેમળ શરીરમાં મન રતના સતીએ પવન અને અગ્નિને ધારણ કર્યો અને જ
ગત શુર પોતાના પતિ શ્રી મહા રાવના ચંદ્રા નિન્દના મહારાત્રુ ચિતવન કરતા ખીણ કાંઈ
પણ ન જોવા સમાધી હાથ પોતાના દેહને ત્યાગ કર્યો. આ આશ્ચર્ય જોવાવાળાઓ હાહાકાર
કરતા લાગ્યા અને દક્ષા શીખર તારા સાગર એગ્રામાંલે સતીના પ્રાણ ત્યાગ જોઈને મ
નાદિરજના પાર્ષદો આશ્ચર્ય ઊભાડી દક્ષન મારતા માટે દોડ્યા પણ બ્રહ્મરૂપીએ યગનો નાશ
કરવાનાં જાણેના નાશ કરતા માટે વંદના મનથી દક્ષબ્રાહ્મણોમાં આદુતી આપી કે તર
તજ હજારો રજુ નામના દેવતાઓ ઉત્પન્ન થયા અને બ્રહ્મ તેજથી દેહધ્યમાન રજુ દેવતાઓ
જે બળતા લાકડાંથી મારેલા સતિપતિના પાનદો ચારે દીશમાં બાગી ગયા.

ઉપરની હકીકત સામળી સદાશિવના કેપાગ્નિની કાઈ સીમા ન રહી અને તેઓ એકદમ
પદમા કે જ્યાં સતીનો દેહ પડવાથી મનમાં અતર્પન યથગયા હતા અને યત્નને નાશ થ
યો હતા તે રથને આગ્યા અને દક્ષ તથા બ્રહ્માદી મુનીઓ ઉપર ક્રોધ કરી શાપ આપ્યો
કે, હે દક્ષ ! તે દેવીનો તિરસ્કાર કર્યો માટે અત્યારેતો તું અપવશરૂપી ચત્રથી હનપ્રાણ
થયેલો છું તેથી તને ન મારતા તે પાપના પરતાવાથી તારા હૃદયને હમેશને માટે દગ્ધ થવા
જીવતો મુકુલ પછી બીજે જ મે તુ પ્રાપ્તિ પદ્ધિના પુત્ર પ્રયેગાને પુત્ર થઈ અવતરીશ
આને તે વખતે હું તારા ધર્મ અથ અને કામના કામના વારવાર વીધન કરીશ આ જન્મક
દિ મુની ગણો પણ વૈવસ્વત મ વતરના બ્રાહ્મણમાંથી ભૂતપન થશે.

આ પ્રમાણે શાપ થવાથી દક્ષબ્રહ્મપતિ આપણે ગયા અધ્યાયમાં લઈ ગયા પ્રમાણે આશ્ત
નમન્વતરમાં પ્રયેગાને સા જ આ તેમજ બ્રહ્માદિ મુનીઓ પણ બ્રાહ્મણમાં વરણ પાસેથી
શરીર મેળવી ઉત્પન્ન થયા હતા.

સારપણી સદાશીવ તે પણ સુખીકામાંના સતીના મૃત દેહને જોઈ ' હાય સતી હાય સ
ના એમ વારવાર શોકાત સ્વર કાઢતા તે મૃત દેહને પોતાના ખમા ઉપર ચડાવીને દિ મત
નીતથી અનેક રથને બંધવા લાગ્યા તે વખતે સગે દેવતાઓને ધણી ચિંતા થઈ અને બી
જી વીચાર કરવા લાગ્યા કે જો સતીના અવધવાને કાપી નાખી હું નોખનોખા રથને
નાખી હજિતો મોઢને લાંબે સદાશીવ તે તે ઠેકાણે રહેશે નહીતો બ્રહ્મા ની બહાર જતા રહ
કે " આવો વીચાર કરી વીધ્યુએ સારમ હાથમાં લઈ સતીના અવધવો કાપી નાખ્યા
તે જુદે જુદે ઠેકાણે પડ્યા જે જે સ્થાનકોમાં સતીના અવધવો પડ્યા તે તે સ્થાનકો દેવીની
બીડ પીડો થવા અને સદાશીવ પણ તે તે રથને નોખ નોખા મુર્તિઓથી રજા પછી સા
જાવે દેવતાઓને કહ્યું કે " જે મનુષ્યો આ સ્થાનકોમાં ભાંગા પુર્વક દર્શન પુજન કરશે તે
આને શક્તિ પણ ફલમ રહેશે નહીં જે પોતાના બંનેમાં સર્વદા રહેતા છે માટે આ સ્થાન

કોમા ને મનુષ્યો પુ ક્ષર્ય ક રે તેઓને મત્ર સીદ યશે તેમ પક્ષ મામાખીનના પુરેકરજીને
જીરોષ અમતાર યશે આ પ્રમાણે કહીન વી દી આતુર યયેલા ચકર ગે રચાનકોમા
જપ ધ્યાન અને સમાધીની મલકોપર કરના લાગ્યા

૧ હવે રચેતાને ત્યા ઉત્પત્ત યયેલ દક્ષ જપતિના સંપ્ત કામતું જતાત આમજ સલાવવા ૫
હેમા સતીના અવવો પડેલી આ મિદ્ધ પીટે કયા કયા છે અને ત્યાં કયા કયા રૂપ દેવી રહે
લા છે તે મગજ હાથકે જતાત આવતા વચવા પ્રથમક્રમજ આરશે

મગુર્જી

વાણી વિલાસ

(ગતાકથી ચાત્ર)

જરીયાન અને જવાહીર ગયે તે લે પક્ષ તેની ખરેખરી આદક સ્ત્રીજ છે પુરુષ લે છ
તાપશ્વ તે સ્ત્રીઓને માટેજ ને જગતમા સ્ત્રીઓજ ન હોય તો જરીયાન અને જવાહીરને
કોઇ જાન પશુ ન પુછે તેમજ વિદ્યા કળા વીગેરે ને કંઈ ગુણ છે તેના આદક રાજ શક
છે કેમકે રાજ્યના રક્ષણયે વિદ્યા કળાની જરૂર છે અને કવીતાશ્પી ને અમુલ્ય હીરો તેના
આદક તો જોજ રાજના નેવા રસીક કુપતીઓજ પ્રાઇ સમય નીકળી આવે છે આપની
ખ્યાતી તેવીજ છે અને તેથીજ હું આહી ધાઇને આ યો હતો પશુ મહારાજ હું ધરાયો અ
ને આપ પશુ માતા લવારાથી ધરાઇ ગયા હશે કેમકે મારી હકીકત તો કહેવી હતી જાણી
જ રહી અને તે કહેતા મા યા મીજલસી રીતનું મીઠું બોલવું પશુ થઇ શકે એમ માનતું
નથી માટે મારો ગુનોહ મર કરો અને મારે મારને આદ્યા જવાની ત્ત આપો તો મોટી
મહેરખાની

હપથી વાંતથી બાજાહને રસ લાગ્યો હતો અને તેથી તે હવે તેને રત્ન આપે તેમ ને
હોતું આ બધું જીત ઉપ જરૂર છે અને મારી હજુરમા આવવાની પ્રાઇ કવી તત્તવીજ કરે
છે એમ તો અકબરને ક્યારની સમજ પડી ગઇ હતી પશુ જોઇએ કેવી તત્તવીજથી એના
બોલ એ સાચા પાડે છે એમ વીચારી ગુસ્સાને ડાળ ધારણ કરી એણે કહ્યું કે જપ
અર્થે કહ્યું છે તે બધું પુરવાર કરી આપ તેજુપરયા જવી જવાપ હની મરજી એ
મ કહીખીરમલે પોતાનું બોલવું જરી રાખ્યું કારણકે તે દુરત ચેવી મયોહતો કે આદ્યાદ
એના અવ કણમાં રીઝ્યો છે

સાહેબા હું મરીજ આદ્ય હું મે મારી ગરીબાઇ ટાળવા એક શીતથી અમીઆર ન
રસ કુધી સરસ્વતીની સેવા કરી અને આ મુઝાવ સાહેબુ તારે અને રવમમા તેમની દત્તચ
ચયા આદ્યેથી હું ન ધરાયો અને કહીન તપશ્વર્પા ચાલુજ રાખી ઉવટ માર વરસ પુરાય
તા તેણે પ્રસન્ન થઇ અને સાક્ષાત દરદન દીધા અને પોતાન રવદરયે સખેલું એ બોલવ

આપી હતું કે " આ હે અને સુખી થા એમાંના હરેક શેઠાની લાખ લાખ રૂપિયા હીમત
 છે પણ તું રાજદારમાં જવાના હો તારેજ એ ગાયલે અને એક દરબારમાં ગમે તે હરે
 તે પણ એક કરતા વધારે હોદ્દા પ્રગટ કરે નહી " આ આજ્ઞા તુ માથે ચઢાવી દરબાર
 તે દરબારનો રાજપાયાએ ઊઠવે કેમકે તેના જ્યા બસર હોય ત્યા તે ચીજ ખરે માથ
 ગંગા લેરી રહે લીરા યોદી અપતા નથી કાલ શાજ્ઞા તુમથી કરીએ પોતાના છોડાને મી
 આગેજ્ઞ દીધી છે કે

**હીરા ગિરાકી ગઠડી ગવારમે મત્ત લેલ
 હીરી બિન કૌરો ન મિલે કોસ્તૂભકામી મોલ.**

હીરા રૂપી ગીંગ નામ ટાંકની ગઠડી ગમડીયા લોકમાં તું હતી પણ ખોલતો નહિ, હૈ
 રતુમ રાખે અમુલ્ય રૂપી હોય તો પણ જલેગી વીતી તેની હીમત એક કોડી પણ મરુદ્ધ
 મળતી નથી વળી કોઈએ એમ પણ કહ્યું છે કે

**હથ્થી હીરા કાવ્ય હૈં? દે જાકે દરવાર
 મા કર મૂલ અમૂલકા, મૂલ નમિલે ઘઝાર.**

પ્રુછે છે કે તારી પાસે હાથા છે? તારી પાસે હીરા છે? કાવ્ય છે? ને એ બધાંની
 કોઈ પણ વસ્તુ હોય તો દરબારમાં જઈને આપી આવ. પેસો પ્રુછે છે કે તુ હીમત ડેરાંબા
 વીના? આવી અમુલ્ય વસ્તુઓ એમને એમ કેમ આપી અચાપ? પેસો અનભવી કરી કહે
 છે કે માંડા, ને અમુલ્ય છે નો તેતુ મુલ કરવાનો શા માટે વીવાર કરેછે? એમ કર્યાથી
 તેતુ માન ધરેછે માટે એવો દરબારમાં જઈને અજબોદબો આવીજ આવ નો અમુલ્ય વસ્તુ
 કો લાજ શોમે અને તેજ તેની હીમત નહોતે એને તું બંજરના હુમાન માડીને લીંગની પે
 કે વેચવા બેસીસ? તો કાઈ પણ હીમત ફવલનાર નથી એ વાત પણ માથ રાખલે.

એ પ્રમાણે વીચાર કરી રાજદારનાં તરફ જવા તુ મારે ગામથી નીકળ્યો, પણ મેં વીના
 યું કે હાલને સમે અકામચાલ મકનતિ કરવાય છે તેથી પ્રથમ ત્યાં જવુજ લીજમ છે એમ
 વીચારી કું દીલો તર બન્યો અને વાટમાં આપતા તારીફ સાંભળી કે હું મારા મનમાં ત્યાંથી
 જ પોતાને લક્ષાપીવતી યજ મથેતો મજાવા લાગ્યો પણ અહીંયા આ વા પછી તે સમજવા
 લાગો. દુરથી જુગર રળીઆમણા જેવુ યજું આપતો જાનાન દરબારમાં પેસવા કે નહી અને
 આપને બહામ્યાથી લાખ રૂપિયા કાઢવા પડે નહી પ્રુક્તિતો મદદ સારી દુન મુર્ખે કે રા
 બસ્તાન મુખી આશી તર આ થો. આપ મને અવા જગુર અને વીચાના પોલોદા હો, નધાથી
 અન્ય ધર્મી અન અ ય બાપાના આસનાર 'તમારાથી તે મે લીડીના લાખ રૂપિયા અક મા'
 રર કિદુને અપાત? એવો જાનરીર જાઓનાં કામો તે જગા આંદેખાજ તુ સમજીને માલો

ગયો હોત તો કાઈ હરખત નહોતી પણ મેં મુખીએ સરસ્વતીની આજ્ઞા ઉપધન કરી વગર આહરે તેમને એક દુહો દરવાનને આપ્યો હતુ કે જા પાદશાહને આપી આવ પણ અગા જાધી એતવી મુદ્દેસો આપનો હારપાળ તે કમ ચુકે ? તેએ કાઠી તેના કડકા કરી નાખ્યા અ ને હું રહતો રજા. તે દુહો મેં બરાબર ગોખી રાખ્યો હોત તો પણ ઠીક”

અકબર બાદશાહ કાંઈ કરીને જોડયા કે એવા ઠંઠારાને તો મેં જલ્દી દોઢાએ એવા ફેન થી હું ઠંઠાવાનો નથી તાર એક કાગળતુ મીચર કાઠી નાખ્યુ તેને માટે તું મારી પાસેથી લાખ ફેપીયા કઢાવવાની તંજવીજ સા થો છે કે શું? એમા જે દુહો હતો તે જાણ્યા પછી થો મ હોત તો લાખના જે લાખ આપત ખી ખસે ધીટપણે ઊતર વાળ્યો કે જલ્દી પનાહ! એ સખખને લીધજ હુ મા ! નશીબને રોજીધુ કની! જો તે દુહો બધે વાદ હોત તો અહીં થા નહીં તો ખીજે કોઈ કે જા! પણ એના દામ જીપ રતજ પણ આતો મેં મારો લાખ ફ પોઆતો હીરા ગમા થો ! છકક મારીને છીનવી લીધી ! ઝવેરી ખરેખરો દગાખાજ અલ્યો! હવે જોગ નહીં લઉંતો ખીજુ શુ કર ? માટે મદારા તું રામ રામ ત દી માફ કરજો એમ કહી જમાની તૈવારી કરેછે અને એટલામા જાણે કાંઈ સાબરી આનુ હોવ તેમ જોડી જોડ્યો કે તે છતાં મને તેના ત્રણ ચરણુ તો વાદ છે ત્યારે તો અકબર બાદશાહે કહ્યુ કે એતુ ચોથુ ચરણુ માતા કવી મ જમાથી કોઈ પણ પુણુ કરી આપશે અને પછી અમે જત તાર મંતરજન કરીશુ જોલ તે ત્રણ ચરણુતો કહે હસીને ખીજસે કહ્યુ કે સરસ્વતીના સ્યોહતુ પાદપુરણુ કવોને કોણુ સમય છે ? તે છતાં જોડ્યો માંખો પુત એવો કોઈ તમારા દરબારમા વસેછે? કેમકે ચોથુ ચરણુ હુ છુલી રોધુ તે છતાં કોઈ કહેશે ત્યારે તો મને વા આવશે ખરું માટે લા બસે, તમારા કવીઓની ચતુરાઈ તો જોડી એનાં ત્રણ ચરણુ આ પ્રમાણે છે

અહોરાત્ર જાગ્રત સ્વદે, સમ રક્ષક મહા રક્ત,

યૌં કહ સુલે સુંવે સદા,—

અકબર બાદશાહનો સ્વમાન આગ્રુ હતો અને તેથી તે જે કામ કરુ પારે તે કરવામા હાજુનો પણ વિવજન કરતો નહીં એજે તુત જાસુસો દોડાવ્યા અને કહા થુ કે આજ બપોરે કોઈ પદેશી કનીની મમરયા પુરવાત મોટુ દરબાર મગનાર છે બપોર થયા નથી એટલામા પોને ખાણુ ખાઈ તથાગ થયો અને કચેરીમા ખાવા બુજોછે તો લોકોથી તે ખીજોખીચ બંગાઈ મહાઈ મેટા મેટા મૂલાઓ મુશીંગા પડીતો અમીરો હારબારીજી અને જેના થી આવી શકાય તે સરખા ત્યાં આવીને જોડા/લતા આ જોડ પાદશાહ પ્રસન્ન થયા અને જો વા કે થો ! વખતમા કચેરી મારી બરાઈ ૧૬ એ સાનળી મુઠા રજીએ સાત સલામ સુગસાઈ અદબવી કરીને કુડે

ચરણ ચમક રામરોર રાત, ‘તલજા જડ હો જાત,

એસી જિસ્કી સૈન ડક, કહા ચૈનકી વાત

આર પાય ને આગેવાન ગણાતા હતા તેઓ માયુ નમાવી મેલી હાલ્યા કે ' સુવ કહો જહાપનાહ, સચવાતહૈ ' અને બાઈના બધા એનો અમ સમજ્યા કે નહિ તે અપયપુ વક કહી ચકાતું નથી પણ તેઓએ પણ અમારો એજ મત છે એમ જણાવવા હસતુ મો રાખી ખુન છટાથી ખુનસ બજતી ખીરખન મનમા ગભરાયો કે જ્યા એક મુસલમાન જુ વાન આવુ ભીતમ કાબ કરેછે ત્યા ખીજ કવીઓ તે કેવા હશે અને માર તે અહીંયા શુ ચાલશે તોપણ દરબારીઓમા અનશ્યનો યુજ ને પીટપણુ તે એનામા પુષ્કળ હતું અને તેથી એનો અમ સમજાવીને પણ આગળ પડવાના હેતુથી તે અ મની સાથે બોલ્યો કે આ ક્રિના ખુન મજેની વાત કહી ! જેની માન એક નજરથી હજારો તગવારો અમકાને ચાલવા લાગેછે, અને (જો કૃપાની હોય તો) હકમી ત્યાજ સ્થિર થઈને વાસો વસેછ તે પાદચાહ ના મોમાથો એક મોસ નીકળે અને તે પ્રમાણે તેના દરબારીઓ અમલ કરે એમા શુ આશય?

રૈજીની ક્રાંતિ સામળી જંગનાય પડીતને હમેશા કોષ ખડોતો અને તેથી આ પ્રસંગે પણ બોલી હાલ્યા કે રસ ક્યા છે પાદચાહ જાખ્યુ કે રસ ક્યા શબ્દોમા છે એમ પુછે છે તેથી તે અમ્દો બનાવનાતુ ફરમાવ્યુ હવે, રૈજી એ છાતૃષ્ઠ કઈ તથા પડીત હતો ખરો પણ કાબ્યતુ શાસ્ત્ર સારી રીતે જાણતો નહોતો અને તેમા કાછ નહાઈ નથી કેમકે સસ્કૃત સીનાય કોષ પણ જાપાયા કામ્ય શાસ્ત્ર સપ્રથુ નથી એ અસ્કૃત સાર અણ્યો હતો પણ જગજાથ પડી ત આગળ ચાપ કે કાબ્યમા ટકાય નહી, તેથી જાખ્યુ કે હવે એ મને સુ યશે અને તે કા રથથી કાઢક જવાખ નેનાની તૈમારી કરેછે એટલામા એનો મો ઉપર શીમાય પથરાઈ ગઈ આ જોષ ખીરખસ તુત એતી મદદે તૈયાર થયો કેમકે રાજતા માનીતાનો પક્ષ લેવો અને પોતાની હોશીઆરી ખતાવવી એને તો એ રાજ દાખારતું આન્તિકજ સમજતો હતો

ખીરખસે કહ્યું ' રજ હાપતો એનો જવાખ દુજ દહિ આ દુહામી ચમતકાર નો છે કે આ પના હુકમથી હોવા જોવા જકે અને પ્રથુ પદાર્થ ચાલેછે અને હકમી જેવી ચચળ વસ્તુ સ્થિર થઈ જાયછે એમ કહ્યુ એ બીપરથી આપનો દુકમ મવમાન્ય સ્થાપન કર્યો અને લેતી સાથે આપના પ્રત્યુપ તથા આદાવન વખાન પૂણુ થયુ આ વ્યગ્યાથ ચલન અને જાહ એ બે શબ્દ બીખરથી સમજાય છે મારે એમા લીસોપ આ ફેલો છે એમ કહેવાય બાખર એમા ના પદેપદ રસમય આ સાગિપ્રાપ છે "

અખરતી સભામા સૈયદ જનુલહીન કરીને એક મોટા ઓઠમા હતા પણ નાગ પ્રગણે એતુ જ્યુત એતી હાલીતા જેટલજ સાચુ હતુ જેમ હાલ આપણામા કેટલાકને ફારસી આર બી શબ્દો સાથે વેર છે તેમ એને સસ્કૃત શબ્દો સાથે હતું અકખરે દરબારી ભાષા બીદુ કે રી હતી તેને મારે તે બહુજ નારાજ હતો, અને પોતે તો ફારસીજ ને વખતે આરબી પણ

પ્રભુના અનેક ભક્તો છે તેનું કારણ શું? તેની મુર્તિઓને અનેક મનુષ્યો પુજે છે તેનું કારણ શું? તેના નામરમરણમા મનુષ્યો પાતાના શ્રવણે મોટા ભાગ માણે છે તેનું કારણ શું? કારણ કે તેનું જીવન કે હૃદયરતુ દીર્ઘ વિશાળ છે તેના દીનમા સવને માટે રથાન છે તેના હૃદયમા અભાવ અહાંસર કે કોષિ થી, તેથીજ તેના પ્રેમના વહેતા ઝરણાઓમા બીજાનલા ભક્તો ના હૃદયો કાયમ તેના ચરણમા ગમન રહે છે તેજ પાતાના પ્રાણ સમજે છે ।

મનુષ્યો કોઈ નવો વાકિયાત જોયા હોય તેનું કારણ એ છે કે તેમના મનથી તે ક્રિયા અયોગ્ય અથવા અપાવન નથી અને પ્રાપ્તિ સ્વાભાવીને કે લાકો પાસેથી બોધ રૂપે મળેલ જ્ઞાનથી તેમને તે ક્રિયા અયોગ્ય છે એમ જણાય પણ એમના અવરમા તે ક્રિયાની અપવિરતાની છાપ ચોખી રહી પડી તેઓનેતો તે ક્રિયા ગુણનો આનંદ આપનાર અને સુખદાતા કેળાય છે અને તેથીજ તેમનાની તે સુખાતી નથી । ક્રિયા અતઃકાલ પુણ્ય અધમ જણાય તેને માણસ વળગી નથી જેવું પણ કયા મુખી તેમ ન જાને ત્યાં મુખીતો અધમતામાં મળતા સહજ આનંદમા રતુ સુખ માણ છે ।

અનીતિના આચરણે મનુષ્યોથી એ રીતે થાય છે એકતો અનીતિને અનીતિ છે એમ ન માનતા નીહોવપણે થાય છે અને ખીટું અનીતિને અનીતિરૂપે ઓગળવા છતાં અતરથી તે બોલુ છે એમ નથી મનાતું તેથી તેજ રસ્તો રહેવાય છે જેઓ જ્ઞાન લીતા તે રસ્તે રહે છે તેઓ ઠોકરથી જાગ્રત થાય છે પણ જેઓ જ્ઞાન વખતની ટેવથી તથા તે રસ્તામા ના આ થતા વિષય સુખમા આનંદ લીએ છે તેઓ તે લાકી નથી દબલ પણ ચારે બોલા તરતા હું કહું ક્ષણ પરાણે ચાખવું પડે છે ત્યારે તેમની આતરદ્રિષ્ટ હૃદયે છે અને પછીજ એ રસ્તો છોડવા નિવશ થાય છે ।

આપણી

સ્વિકાર અને અભિપ્રાય —

સત્યવાદી નિરસિદ્ધની ધર્મ ધ્વજ — તેના કર્તા રા વીક્ષકાસ ગોઠાગદાસ મહેતા સુરત એમના વરદથી અભિપ્રાયાય મળ્યું તેના ઉપકાર સાથે સ્વિકાર કરતા જણાવવું જોઈએ કે કાચી વયના હૃદયતા બાળકોને માટે સહના પરીણામીક સુખના તરંગોમા રંગાવા યોગ્ય બોધ યુક્ત બનાવવા કર્તાએ સારો શ્રમ લીધો છે ઉદ્દેશ સ્તુત હોઈ બીજેન જાણ છે કીમત રા — ૧ — છે તે વધારે નથી તોના શીતલને દરીપુરા, ગુજરાતના સુત સખરામી મળી સહી.

કવન — કળ

હજુ યોગ વખત સુધી તારે મારે પ્રમશ છે, રખેને તને અંધારૂં ઘેરી લે, તેટલા મારે
જ્યા સુધી પ્રકાશ રહે ત્યાં સુધી આગળ ચાલ કારણકે જે અંધારામાં આવેછે તે પોતે
અ્યાં જાયછે તેની તેને સૂઝ પડતી નથી

નીરોગી શરીર કરતા કોઈ સમૃદ્ધિ વિશેષ નથી, અને અત કરણના આનેદથી કોઈ આ
નદ વીશેષ નથી

નિરા એ મૃત્યુનો પાલનજ છે તેથી નિદ્રારૂપ મૃત્યુમાંથી અને મૃત્યુરૂપ નીદ્રામાંથી જે
તને જાગ્રત કરનાર છે તેની સભાગ નીચે તારી જાતને સોપી દેવા કાગળ રાખજે

સત્યથી ચલાવમાન મનુષ્ય સાતીત કરી આપે છે કે પેહલે દરજ્જે તે પોતે ધ્રુવરને પિ
કારે છે અને ખીજે દર જ્જે તે મનુષ્યથી બીહેછે

કાવ્ય નિનોદ

(લખનાર—રાજવેદ કેશવનાથ પોપટનાથ મુડા)

ગતાકથી માનુ

મદાક્રાંતા

જેવા તેવા દર ઘડી મને આનંદા જે વિચારે,
સાગી તેને વિષથી મનની ખાનસા સા વિસારે
ધીરે ધીરે ચપળ મનની / ચાલ સુધારવાથી,
લાખે કાળે પરમ પ્રભુની જાખી જાખી મદાની
સાચી જોગી દમ વગરની વાત સરવે તજીને,
સાચે દીલે સરલ જનને વેપ સાચો સજીને
પોતા જેવાં અવર જનને અતરે માનવાથી,
લાખે કાળે—

પથે પથે સજળ જનને આપણે ચાલવાનું,
સરણા તે એ પગ પશુ નહીં સેજ વિસારવાનું
એવી જ્યારે શુભ હૃદયમાં પ્રકૃ ધર્યા મવાની
લાખે કાળે—

વહેલું મોકુ સકળ જનને એક માગ જવાનું
કાળુ જોડ રસીક તનકુ ખાખ પાગા, વવાઈ
એવું તારા હૃદય પડ્યા માન જોગી / જવાથી,
લાખે કાળે—

માહુ ધીરુ અપજ મનકું ભવ' વેરેરું તરમે
હમીઓથી અપજ મનના એ રહે છે કસંગે
સાંધી તેને પડી જાડી તિરકી ભાવિયાથી,
લાભે કાળે—

ધીરે ધીરે પ્રજા મનના વેગને રાખવાથી,
ધીરે ધીરે હૃદય જગને ધમંગા ભેડવાથી
મિલા મેલા અધમ સધળા તરૂને સ્થગવાથી
કાળે કાળે—

જાળવા રવાથી અવની ઉપરે પ્રસ એ પ્રજવાથી,
જાણુ રવા છે સરીર તાજવા વાન એ ભણવાથી
ગોતાના આ અવર જન આ ભેદ એ જુલવાથી,
લાભે કાળે—

રહેરુ યોહુ જમન જનમાં વાન જો એ ખરી છે,
આપ્તુ શુ તે ગરીબ જનને નમ્રતા વાપરીને
ઝોલા પ્રસ્ને હરમ કરી રજને જાણવાથી
લાભે કાળે—

જાણુ ચાલ્યા પદ્મ ભરમાં મિત્ર ને શાખ છોડી,
જાણુ ચાલ્યા ધડીઃ ભરમાં પ્રેમના પાત્ર છોડી
સારા ગાઠા કરમ કરતાં સુખ એ જાણવાથી
લાભે કાળે—



છોડી જ્યારે અવર જનના રોષ જોયુ અમારા
છોડી જ્યારે અવર જનના વેષ જોયુ અમારા
સારૂ માહુ અવર જનનું માની મેયુ અમારૂં
જાણુ સારૂ સખજ જનથી હેયુ કાચુ અમારૂં
છોડીયોની અધમ રસપી સર્વ સાથે તજને
સાંધી મેટા અપજ મનને વેષ સાથે સજને
ધીરે ધીરે હૃદય વસતા બદમ જ્યારે વિસારૂં
જાણુ સારૂ—

જોયુ જ્યારે પરમ પ્રમુને વામ સર્વ જનોમાં
ધોયુ જ્યારે હૃદય પટના મેલ સાથે મનોના
નિત્યાયે જો જગત્ જનની સહ સેવા સિદ્ધારૂં
જાણુ સારૂ—

साहित्य

(कवित.)

धोखा की धुजा है और रुजा है महा दोषनकी,
 मलकी मजूसी मोह-मायाकी निसानी है,
 कहै पदमाकर सु पानी भरी खाल ताके,
 खातिर खराब कत होत अभिमानी है,
 राखे रघुराजके रहै तो रहै पानी न तो,
 जगी जमराजहीके हाथन त्रिकानी है,
 जेहिं लागि पानी तौलें देह नी दिवानो फेर,
 पाना गये खारिज पखाल ज्यो पुरानो है.

पद्माकर

गुरु जनकी रतना और वासना फूलेलुकी,
 बोले बिन खेले बिन, कहा कस जानिये,
 सोदा तो सोदागरका, मिजलसतो मलु कनकी,
 गुनिजन गेवार बाकु बोलते पिछानिये,
 मोती सब एक रग (पण) मोतीमे अमोलनग,
 मिलेगा झवेरी जव, किमत कर जानिये,
 कहत कवि विरवल, सुनो शाह अक्बवर,
 आदमीको ताल एक बोलसँ पिछानिये

चौरवल

માહારાણીનું ભવિષ્ય કથન

(ગતાઘી ચાતુ)

મહારાણીએ પોતાની હઠ ન છોડી અને રણજતસીંહને તેની દ્રષ્ટિ સમીપ દ્રમસીને લાકડે ચાલવાની ધમકી આપી રણજતસીંહ માટે લલીતાને જોકે પ્રેમની લગણ નહોતી છતાં પોતાને માટે એક મનુષ્યની જીવગીતી રોરી તુટે તે તેને પસંદ નહોતુ તેથી છેવટ રણજત સીંહ અને તેના બે બાઈઓને સુધુર્ણ માથી બક્ષરાની સરતે માનસંગ સાથે લગ્ન કરવાની મહારાણીની ઇચ્છાને શરબ્ય ચક્ર મહારાણી લગ્નની તથારીઓ કરવાને માટે તે ઓરડા છોડી ગયા પણ તેનું દારૂ દારૂથી બધ કરી તેની કુચી પોતાના ખીસામાં સાથે લઈ ગયા લલીતા ત બધ ઓરડામાં નીરાશ થઈ એક ગદી ઉપર પડેલી હતી તેનામાં એમએક દીવાલ માત્ર એક ગુપ્ત દારૂ ઉપર ઉપર કુચી કરમારી અદર આવી માનસી । ઉપર તેનું ચીત ઓરડા હેઠાથી આ લગ્ન જેની હકી ત તેણે ગુપ્ત રહી સામળા લીધી હતી તેથી તે અટકાવવાના પ્રયત્નમાં તે હતી અને લલીતા ઉપર પણ તમાર રથતો હોવાથી તેને તેણે સહાય કરવા ઇચ્છા દર્શાવી મહારાણી હવે બોજન લઈ લગ્નની તૈયારી માટે ચોગમ દરમો માથી વીરાતી લવાના હોવાનું તે બજાતી હોવાથી તે બે ત્રણ દેવાકનો નીજક ટક પહે ઉપયોગ થઈ શકે તેમ હતું જમાદારને મહારાણીએ રણજતસીંહને જલમાંથી લાવવા તાત્પર્ય આપેલી અને તે પાછી આપતા મહારાણીએ તેને જતા રહેવાનું શરમા થાથી તે તેનીજ પાસે ગઈ હતી તે મહારાણીને પહેલાં વા માટે તેણે કુચીકુમારીને આપેલી હતી તેના ઉપયોગ કરવા તુ તેણે ધાયુ લલીતાને પોતાનું નામ જુ તું ન પા રાની પ્રતિભા લેવરાવી આકરમીક રીને તે રાજમુદ્રા એ મેજ ઉપરથી હાથ આવી હતી એવીવાન પ્રમુગ પડેતો બહાર કરવાની શરને કુચીએ તે રાજમુદ્રા લલીતાને સોપી અને તેના ઉપયોગ । પણ સમગ્ર પો લલીતાએ તે લીધી ગુપ્ત ર દારૂ કુચીની મદદથી બહાર નીકળી જ ઓરડામાં રણજતસીંહ કેડે દતો લાં ગઈ દારૂ ઉપર બે સીપાઈઓ ખુની તરવારે પહેરે બરતા હતા તેમને રાજમુ । તાથી મહારાણીના નામે કેદીને મારી આપેલી છે તેથી છુટે કરવાનું જજાલ્ય પહેરેગીરાએ તેને માગ આપો તે અદર ગા ગુપ્તસીંહને ખુધીરીતે મહારાણીએ માથી બક્ષી છે માટે તમા છુટા છો એમ કહુ પણ ઇશારતથી ખરી રચીની તુ જાન કરાવ્ય અને જુણ સાથે બહાર નીકળ્યા સદ્બાએ તેમને કાઢ રજામાં પુછ પરછ કરવા ન મળ્યુ જે કાઈ મળતા તે રાજમુદ્રા બેઈ નમન કરતા એક આજુ ખસી તેમને મારગ આપતા રતા નીચે જીતમાં પછી રણજતસીંહને સનામતીને ખાતર ખીડે રસ્તે રવાના કર્યો અને લલીતા પોતે પોતાની સામેના બે રવારો સાથે પોતે આગળ વખત થોડો લાવેલી તે પર રવાર થઈ દરવાજા પહેરે બરતા જમાદાર અને પોલીસો વચે ચક્રને રાજમુ । બતાવતી ચાલી નીકળી અદ્વૈતદાર જતા પહેલાં રણજતસીંહે પોતાના બે બાઈઓને સદર બહાર એક એકાત ગેતરમાં ગોઠ

સ કુપડે પોતાના સમાચાર આપના લખીતાને બનાવ્યું કરેન તેનો અમલ કરના લખીતાએ તે રૂનો પડ્યો

* * * * *

નીસાની આપેન ચોક્કસ કુપડે લખીતા ૨૭ પચ્ચ તેનુદાર ખ્વારથી બાંધ કરેલું હતું ઘેડી બાર ગઢ જોઈ પચ્ચ કોઠા ૧ નવુ જણાયું ની છનટ કટાળી તે લાંબી ચાલી નીકળી ખેનરો ૧૧ વાડા વચેનો એક મેજા જોડો રરતો વૂટાની ચોગાનમા આવતા ચાર સ્વારો સાથે મજાણીની જમાર મામે મળ્યો ગન્ધુ ૧ સ્વાની ૧ કરવાનો અને શરણુ યજ્ઞ જવાનો તેણે હુકમ કરમા રો હવે છુ ક વુ તેના વીચારમા લખીતા મુઝાઈ પોતાની શેઠાણીની આનામની જોઈ તે ૧૧ સાથેના બને મારો દરબારી ચાર સ્વારોની મામે યજ્ઞ ગયા અંતે જમાદારે લતી તાના ઘોડાની લગામ પકડી નેનામા મામેની બાગુથી બે અગ્નિપુષ્પા સ્વારો ધસી આ પા અ ને ૨૭ પચ્ચ વીચાર મ્હો રીનાય અગ્નિપુષ્પા પક્ષ પકડનાના નીચપથી જમાદાર ઊપર ધસી આગ્યા લખીતા ૧૧ ઘોડાની લગામ છોડીદેનાની જમાદારો જર પડી તેણે તે નના આને લા બે સ્વારોને પોતે મહાગણીના પોર્કઓ છે અને તેમના કામમા નડતરરૂપ ન થવા બધા સમજ પા પચ્ચ તેમણે તેના બેનવાની કાઠ પરવા ન કરી મામસામી તરવારો ખખચુવા લા ગી લખીતા ઘોડો દોડાવી જતા રૂનાને બંદી યોડે દુર ઊભી રહી અંતે કપાઝથી જોવા લાગી

લખીતાના બે મનારામાના એકે પોલીસોના ચાર સ્વારોમાના એકને પહેમેજ ઝટકે પુળ ચાટતો ઠર્યો અને બાકીના પચ્ચની મામે બે હતા તેમા નના આવેત બે સ્વારોમાનો એક જોડાયો એટલે બને બાગુ ત્રણ ૧૫ થયાં અને લખીતાના ઘોડાની લગામ જમાદારના હાથ માધી છોડાવનાર સ્વાર જમાદાર મામે બીડ્યો કપાઝથી લામે વખત ચાલી નહાં પરસ્પર આલાકીથી ટટકા લગાવતા જમાદારના ઘોડાએ ઠોકર માધી અને જમાદાર નીચે હથેલી પ ના અગ્નિપુષ્પા સ્વારે તે ૧૧ તલનાર ખુચથી લીધી જમાદારે પોતાના સ્વારો તરફ જોયુ તેા તેમાના બે જમીન ઉપર પ પા દતા અંતે બાકીના બે એકે લ ના હતા છતા પાછા દહતા જતા રતા જમાદારે તેમને લડુ બધ રાખવા હુકમ આપ્યો અને અગ્નિપુષ્પા સ્વાર સાથે રી દુમલો નહીં કરવાની સરતે પોતાની તરવાર પાછી મેળવી પોતાના ધાવલ ચયેત બે સ્વા રોની સાગનાર કરમા રો ૧૫ લારે વિજયવત રોળા આગમ ચાલી ગઈ રસ્તામા વાંતચીન ઉપરથી અગ્નિપુષ્પા બે સ્વારો રણુતત્સિદ્ધ મોલકીના બાઇઓ હોવાનું જણાયુ લખીતાએ તેમના ઊપદાર માલ્યો અને તેમને રણુતત્સિદ્ધ મળધીના અસાર મુધીના સમાચાર દતા લખીતાએ પોતાની વીતક વાર્તા પચ્ચ જણાવી અને તે સાથે તાતવાતમાં ત્રણ પકડાયાની વાત તેણે જાણી લારે તેના બચાવમા રાજ્યમુ ૧૧૧ હાથ આવથી તક ન જવા દેવાનો તેમણે પોતાનો નીચપ જણા પેલ લખીતાએ મજ ખુશીથી તેમણે રાજ્યમુ ૧૧૧ સોપી અને અ વિદાર નજક આવતા વધીતા તે તરફ અંતે રણુતત્સિદ્ધના બે માઇઓ દરવાઝ છતાની

દીશામા મારતે ઘેરે ચાલી નીકળ્યા

પ્રકરણ ૨૦ મુ

છેવટ

૧. નોવલ જો હજુ એક વરસ ચાલે નહિ લાગુ છે જા મામિક એ વધ બધે ૨૫ તે મેં તમી શરૂ કરેલ હતું વળી મામિક ૪૧ થી થતા નવા માહકોને તુરં ચવાળી બીની જો તેના સાગરણ પુનરાગતન કરી મામિકના જુના માહેકોને માટે નમમી આ રેકરી ૧ ડી આ ૧૨મા પ્રસાર્ધકતા તથુ ફોટા ઊતરગ એક નોવલ એવી રીત ચાર બેટો હોવાથી નવા માહકા વધારે સખ્યામા વધવા સભન હોવાથી તેમને નાટે, આ નાવત અધવાયની સ્થાનવુ રમેતદ નનન તાના અભાવ તુના માહકોની જાણસા તુખાધ નાવલનો સા આ છે વટના પ્ર સખ્યા રજુકરી આ નોવલ પુરૂ કરીએ દાએ અત હવેલા આવતા થય માટે સીક થયુ દુકા દુકા નોવલ પસદ કરી તંમનેલ રચાન આપવામા આવશે કે જ્યા કરી વરત પુરૂ થતા માથે નોવલ અધુરૂ ન રહે અને વાયક વટની અખડ તસ જળવાઇ રહે

આથી આગળ જણાવી મયા છીએ કે ચાલીલા પહાડજીતુ બચાવખત હાય કરી તે તારા જીતસિદ્ધને બચાવતા જતા કમળા પહાડજીતુ દાવધીલ પાછા સફરી લાજમા કેદી ચર્ધ પડી અને રતાપને માટે રાજદાહી વરીકે પાછા પછી ૨૪ કલાકમા ફાસીન સા કોઢે ચડી ત્યાં જોખજો એવો ધારો હતો જતા ગુલામસિદ્ધ સોલ્લડીએ ઉપગના રેખાવમા મ દારાણી તરફ ફરત મોકલી ત્યાંથી દુકમ આવતા સુધી હરવાઇ જહાના સુબેદારને વિનતી કરી રતાપન ફાસીએ ચડાવવો મુલતવી રા થો હતો તથા મહારાણી પાસેથી ફરત પાછો ફરે ત્યાં સુધીને માટે પ્રતાપની જીદગીને જોખમ ન હતું

સફરી બહાણુ હ હતો મોકલુ પરીને જીનારે જીનારે સમુદ્રમા આવ્યુ હતું હતું તેરામા જોકાએક તોફાન ચડી આવ્યુ અને સફરી બહાણુ તેના સપાટામાં આવી ગયુ હરવાઇ જહા ના એક બંદરે બહાણુ પ્રસાદાઇ ગયુ અને બહાણુ પરના માથસોને બચાવવા માટેના લોકોતા આ સુબેદારના સધળા પ્રયત્નમા ફક્ત બેશુદ્ધ કમળા અને પહાડજીતુ જની મયા પ્રયત્ન બનને ચાચામા લઇ જવામા આ મા બેશુદ્ધ કમળા પોતાની જીએ એમ પહાડજીએ જણા વુ પથુ કમળા સાવધ થતા રેલે તેના છ ૧૨ કોથી અત પહાડજીની જુઆઇ બંદરે કરી તેને કેદ પકડા થો કમળા સુબેદારને લા રહી

ગુલામસીદ્ધે મહારાણી તરફ મેમ્બેલ તત દુકમ લઇ પાછો આવતા પ્રતાપને ફાસી દેવા તૈયારી થઇ કમળાએ પહાડજી બચાવખત પ્રતાપનું છે એ રીત રજુ કરું પહાડજીની તપા સા ચાવતી હતી તેથી તે કોટમા હતો તેલે તે બચાવખત પોતાનુ હોવાનું જણાવ્યુ ૫

તેનું કહેણ ન મનાયુ પ્રતાપને વીરો ગુલામસીદ આં સુખેદારની બાજુમાં ચાલતી હતી તે તામા રમુજીતસિદ સોલહીના બે સાધઓ રાજ્યમુદ્રા લઇ આવી પહેામ્યા અને મહારાણીએ પ્રતાપને સંપૂર્ણ માફી બક્ષી છે તેના મીન્દ તરીકે રાજ્યમુદ્રા આપેલી જણાવતા પ્રતાપને છોડી મુકવામાં આવ્યો.

સુખેદારને ત્યાં સઘળા એક દીવમ રજા અને રાજ્યમુદ્રા માટે પાછળ વહાર આવી પહેાચે ને પહેલા સઘ ઢાંચી નીકળી ગયા રાજ્યમુદ્રા લેવાનાર લક્ષીતાને પકડવા માટે એક પોલી સ હુકમી ચક્રવિહાર ગઇ પણ તે કુપ્ત, જોતડી કે જેન માટે આપજી આગળ હતી ગયા તીજ નામો પેસી જવાથી જ મહાની બસતી લેના છતા તેનો પ તો ન લાગ્યો.

હરવાઇ છઠ્ઠામાથી નીકળતા રસ્તામા પ્રતાપ જો કમળાને કેટલીક વિટબધાઓ મેઠવી પડી છેનટ મહારાણીના કીનાન માથે પ્રગમ પડીજવમાં આવ્યો. વધારે સંબંધમાં આવતા અને રનેહજલ થયા તેના નુકસેદમાં અનેક કુખિઓ મેઠવાઇ મહારાણીની સુવાચરવાના સુખ વિલાસથી ઉત્પન્ન થયેલ અને રજા ગામા પહેાવેલા એક સોહીટ સાથે જીલ્લાના દા થમાં સોપાયલી પુત્રી લક્ષીતા હતી તે કોઈ ઠાકવામાં આવ્યું મહારાણીની આજ્ઞાથી પરદેશી રાજ્યોના મારામુદ્રા પ્રાપ્ત થતા તે જાનવજા જણીતા બે વચ્ચ કદીઓને સ્થિત પ્રમુખિતી છે. પડી સારવામાં આવ્યા મહારાણી સંપૂર્ણ સઘ જામતો તજુ કરવામાં આવી જાવિના પ્રા તિ નહીં એ સુવાનુભવ હવે મહારાણીએ પોતાની છદ છોડી પ્રતાપ રમુજીતસિદ તેનદ સાધઓને માફી બક્ષનામાં આવી પ્રતાપ અને કમળાના લગ્ન થયા અને એ સુખી દપતિો સ સાર સુખમા મહાલતાર રહેવા રજા આપજી આ વાર્તા પુરી કરીશુ.

સંપૂર્ણ

વરધનો મેઠેક.

જાહના નાના છુ પડાથી માફીને પાછાહોના સુશોભિત મેઠેક તરફ નજર કરતા માહુમ જાતે પોતાના મહેવાના મામોમા આવર્જીએ છુધારે કરેલો માલમ પહેલે ધાસના કુખ છોડીને કોરો માફીના પર કરવા લાના, અને કાચી મટેડીની બીતો વગાદના પાણીથી પી ગળીને જલદીથી નાલ પામતી એક માફીના પહેલી છોડીને ઉપયોગ તથા મહાનો આધવા મા કરવા મહવા એથી પણ વધારે મજાનુતા તથા શોમાને માટે તેમજ કાળે કરીને છોડી તે મેઠેકો પથર દ લિપયોગ મેઠેકો દરો જેમ જેમ રજા ઠાકલ્પ થતા ગયા તેમ તેમ પાદ ચાહે અને ધનાદય લોરો દેશની કારીમરી અને પોતાની કાર્તિ પ્રજા દળમુધી પાછળ મુકી જવા હાર પોતાના ધર્મને અનુસરીને કે પોતાની મોત મજબૂદ પુરી પાડવાને અર્થ મહાનો જામજમા કાઈ નવીન અદ્યુતતા દેખાવવાની ઈચ્છા તેમજા મનમા રપની ચાલી એ દા જુસ

૨ ફેબ્રુઆરી મોટા હુમલેને કોતરી ની રીને તેની અદર વધારા કે મદદો બધાના અ
ને ફેબ્રુઆરી રાક્ષસી કદની પદરની અમતરી પદરમાં કોતરી, એવા પદરને દારૂગરી તથા
અતુરાઈથી બદલા મહો ને સુચે વતરના નામ નીતી તે કાલે લોકોએ શી રીને બ
નાના હશે એ જોઈને દાખના નિહાને તાલુકા ચાલે ૧૫ કોતરી કે કોતરી કામ એક
ખારીક જોનામા આવે છે તે સુધ્ય દર્શક યત્ર વગર પડી આવે ૫ ખર પછી પણ કમ
તુ નથી તે જીવરથી જોનારને અમતર નથી પડતી કે એવા કોતરી કામને માટે એવા પણ
ખારીક જોનાર કારીગરોએ શી રીતે બનાવ્યા હશે ૧ કોતરી નીતીના હુમલાર્થ કોતરી કા
દેવા મકાનો એવા મોટા ને બાંધે છે તેવા મકાનો બાંધના હાલના સુધરેલા તામીની જો
શી જાનની કળાઓ પણ આગે-૪ ફેબ્રુઆરી પામે કોતરી કે એક બાજમાં હાલના સુધરેલા સો વ
રસ સુધી કામે લાગે તે એ મકાન તોયાર થા ।

અમતરી કળાથી હા ના સુધરેલા જમાનાને કામ ન લાગે એ માટે હાલ કોતરી નવીન
પ્રકારના અમતર મકાનો ૧૫ કામ લોકો બતાવે છે આપણી મહારાષ્ટ્રના મરનાર બકર
પ્રિ સ આનંદના આચારા તલ ૪૫ કામ કમીયાને ખરે એક મહેલ ન દમ શ્રીકોતરી ન
નામવામા આ પો દરો જોઈ મોટામાં કે કારીગરીમા તે અમ ના રાક્ષી કદના મકાનોની
ખરામરી કરી શકે નહી જોઈ મકાન પીરા મીડો ૫ સુધ્યોના ખરચ આગળ એક ખરચ
કામ વિશાલમા નથી તે પણ તેની બનાવટ ખરેખર અલૌકિક અને તેની શોભા અતી વી
ચીત્ર કહી શકાય સન ૧૭૪૧ મા રશીઆની આન નામની મહારાષ્ટ્રના મતમા એવા તુર
ગ-કોતરીએ જોના રસને પણ ખ્યાલ ન આવે જે આજ સુધીમા મકાનો બાંધવામા બાપરી
શકાય ન હોય અને જેતુ આ ન બધાલુજ અશક્ય લાગે તેવી કાલ નીતો એક મદદ બ
ધાનવો એ કારણુર તેજે બરક પસદ કધો નાના છો રાત્રે કહેવાની જાકરીની કે કોતરી
ખાઈતી વાતમા જેમ ૧ ગોળકરી બીતરી ને ગેડી કેગરસા ટોપરે ઘર છાયા બના આ
થા જીધાડો એવી અશક્ય બાબત અદ્ભુતતા દેખાડવા માટે આજેવી છે તેમ આન ગળી
નો બરકથી મહેન બાંધનાનો વિચાર વાચનારને અશક્ય કે ગાડાઈ બરેલા સા રો, ૫ તુ
દેશની અબળબબ જેવી ટાંકને લીધે તથા પોતીના આમલે કરીને અતે તે પાતાના વીચારમા
ફેબ્રુઆરી અને જે માં અશક્ય દીમતુ હતુ તે તલે શર કયુ

મહારાષ્ટ્રી આને પોતાના સોખની ખાતર ખેતરને મેદલ જમા પો તેનો નકલ તથા
અમતરી કાદના અમેલીસ કીસેવ હતો એ મહેન સેટપીટસ જર્જમા ની ૧૧ દીને કીનારે
૫થમ બાંધવો શર કધો પણ તેનો ફેબ્રુઆરી કામ અલ્પાવા પછી બરક ઓગળી જવા લાગે
તે કારણુ શર મણીના મેદલ અને દર્શક સરકરના કીસા પચેની જગાપર તે બાંધવો શર
કધો બાંધના રીત માહી કદની નીવા નદીમાથી પારદશક ખરજના કીસા કાપી કા પા
તેમને આંકણી તથા કપામને આધારે ચોરસ બના પા અને તેમના પર કોતરી કામ વોરે
સુધી જાતની નીચમીન જોઈવલુ કરવામા આવી યાત્રીક બજને આધારે એ તૈનાર ચોથા

એમાં હશે ચઢાવ્યા અને ન્યા તેમને મુન્વાડા ત્યા પાણી રેડી તે ઉપર જેસતા કર્યા પાણી નસદીથી ફરી ગયું એટલે જેના પથરની માફક એક બીર એક ચોટના ચાસ્યા કાલ ની ગરજ પાણીએ સારી આ રમાણે તૈયાર કરેતો મેહેલ આરસથી પણ વધારે દીપવા બાગ્યો કેમકે એના પારદસકપણથી અને રંગની ખુબી વડે તેનો દેખાવ મણીમય થાયો એની રચના દેખાનમા માગી હતી એ મેહેનમા જુદા જુદા ખડ દત્તા ફરેક ખડમા એક નારી મુકી હતી અને નીલા આ સની નક્કલ કરવાને માટે એ બારીનું બાગસાખ રંગવામા આવ્યું હતું બરફ પરગ પછુ મધુર્ણ ગીતે ચી શક્યો બારીના બાગણા મથતા કર્યા ને બદલે તે પશુ બરફનાજ કર્યા દત્તા અને રાને ત્યા આગળ રોશની ક વામાં આવતી તેથી તે બહુ ગામા દેતી, એટલુજ નહીં પણ મધ પારદસક બીતોમા ચમને મેદાનીનો પ્રકાસ બધે પ્રસરતો તેથી આખુ મમન રૂપેરી રોશનીથી ઝગ ઝગતું હતું મેહલ આગળ હગ્વા ધરનાની જગા બાધી હતી તેમા બરફના ઢાંચરી કાપેના નારંગીના ઝાડ મુક્યા હતા તે બીપર પાદા કુન અને ગાગીઓ બીપર ખેડેવા પક્ષી મુક્યા મદયા દત્તા.

એ જગાની નજીક છ નોપ માડીઓ' પર ચગવેલી રાખી હતી તે પશુ બદનીજ એ તો પો બરેબરી બીપયો તમા પછુ લાની શકતી એટલે તેમની અદ્ય લોડાના ગોળા ભરીને તે છાડી શકતી તેથી તોપા કાઢતી નગતી એજુજ નહીં પણ સાક કદમ દુર રાખે તા મ જખુન પાગીનામા એમાયો છુવા ગાગાવડે જે હચિના ભોક પડી શકતા એ શીવાય જે જ બજો અથવા ધુમથી તોપો હતો તેમા એસી રાનની દાર બરેની તોગની થેલીઓ રહી શકતી ને તે થો ખાશન વડે છાડી શકાની.

ગીજી શોમાની પશુ ધણી નીજે ધરવામા આવી હતી ઉપર હુમટ સાથે જે પોતી પો ગમક (દીપમાગ) બરફની કરી હતી તેમા પેસવાને આગળ બાતપુ રાખ્યુ હતું મોટુ અટ બાગુનું મંગળતુ શનસ તેમા ગમવાના આ યુ હતું અને તે કાગગપર જુદા જુદા ચિત્ર પાડના હતા એ શનસ સગગાનવામા આનું અને માફે રાખેતો માચુમ તેને ટેરબતો જોતો તેથી બહારથો જોનાર લોકોના હીમમા જુદા જુદા ચિત્રો અવાર નવાર આવતા.

મેહલની ડામી બાતુએ બરફનો બનાવિશે એક હાથી હતો અને તે બીપર એક ઠરાની હથીઆગ ૧૫ માચુમ મેસાડેલુ હતું તે ઠરાનીની સામે જે મોગુતો ખાના સહીત રાખ્યા હતા હાથી પોનો હનો અગે તેની સુમાથી વીરા ટુ પાણી ઉચુ ઉછળતુ હતું ક્યારેક ગ મા થી નગા દારે એ પાણી લાનવાની ઝુકિત મરી હતી રાતને વખતે પાણી બધ કરનામા આનું ને નગીઓ દારે નેપથા (સગગી બીકે એવો પદાર્થ) નગીઓને માગ ચાનુ કરનામા આન તો તેથી હાથી રાક્ષ કે જનાગામુખી જેવો લાગતો કેમકેપતેની સુમાથી અગ્નિના બ જુદા દેડતા આ કિયાને વધારે ભય કર કરવાને માર હાથીની માફ છાનુ એક માણસ રાખ્યુ હતું તે વખતે વખત હાથીની પડે તરેદ તરેદનાર ગજના કરી બીહુ આ શીવાય બરફનું

એક દશામ આતુ પછી બતાવે છે તેને કેટલાક માટે વાર જરૂર નથી પણ તે વાસ્તવિકતા ના પણ આવડુ

મેટલમાં જે સુવાનો ઝોરડો દતો તેની અદર આપના સુધી તથા અદેના કામગીરી બોલે ગીસુ ધડીઆળ, મીસુબતીઓ સમેટાનીઓ એ સરવે બરડાની બનાવેલા દતો પછી એ ઘડી, ઊમીડો એ તમે પણ બરડાની સુવાને સુધીએ પણ બરડાની અને બગતબને કેટલે નેપથાના ઉપયોગ કરી તે સગાનનામાં પણ આવતા, એક ઝોરડો જમવાનો દતો ત્યાં બ મન ધડીઆળ હતું તેના ચકર પણ બગડના અને તે બરડાની પરિણામ થ (એકાદુ)

11 આરખા ૨૫૮ દેખાતા ફરેક બાજુએ કાચ રાખેલા દતો પુણે મોટા તાપના ઉભા થવા દતો અને બીજી પણ કેટલાક સામાન દતો તે સરવે બરડાની બનાવેલા હતું આ મહાન હપત શીટ લાખુ અગાઉ પોહણુ ને એકાદીમ શીટાઉસુ હતું બરડાના મોખરાના દેખાવાની લખામ ૧૧૪ શીટ હતી

કેટલાક વધુ પછી રાષ્ટ્રી કલ્પિતારેષે એવીજ જાતનો એક મહેલ સેટ ટીટસજમમાં જુદા બોલે દતો તેથીના મહારાના લગન બપર એ બાહ્યએ પોતાના બુધા જુદા જાનોમાથી જુદી જુદી જાતના બને લોથો ત્યાં બોલાવી તે વીમીત્ર મીથનો એક વરધોડો દેહો તે ન થે 1 સાથે નવા ૫ જેના દપતી ને એ જ રૂના બાધેલા મહેલમાં લાઈ જવામાં આવ્યા હતા એ એકેશમાંના સપથો સરસામાંન પણ બરડાના બનાવે હોતો અને હુમર તથા કાડીઓ પણ તેનીજ સલામતીના માટે હોવા સાથે તાપા પણ અમાડની પહે બરડાની તાપી હતી આવું મેહલો ફાઈ વપયોગમાં આવી શકતા નથી કેમકે જેમ જરૂર આવતી ત્યારે તથા પીંગ બીન સરસાઈ પહેલે બાદવાહી અભયખાને માટે કે પાતાના સેલગાવ માટે અગાળ રેલતને ખરને આવા સમકારી પણ નિરપયેગી મહાત્મા જાણે તેમજ શે લાખ 'લેકે 1

વુદિ ચિન્હ

૫ સાદ આપવાના કેટલાક માટે છે કેટલાક પ્રાણીની શીલવાલ બપરથી અને નિર્નિવ ૫ શયોના 1 ચલાતરથી મણી સફાઈ છે તે નામે રમાણે

જમીન ઉપરના પક્ષા ધોવાટ કરી મુકે અને પોતના માળા તથા જતા રહે કામલ એ જમ મલોપ થમ જમ મલોપ નાજે તીચે હોડે જે વખત મરણે બોલ તથા પાખ ફરકાવ કેટલાક નાના પક્ષી મા નાદ કરે છઠ્ઠર ધણુ ચચક દેખાઈ બીજા 1 મહા 1 સમયે કુતરાની નીન મોતર, મધ્ય બુદ, બગદ હવા સુધે પામિલા જનાર ચગધિમગ ચાપ અને હરસાથી કુદ પ્રેમ તથા લંદર બારે ત્વરાથી દોરે કરાણો તમના બજામાંથી લટકી પો જમીનમાંથી બીજા બધાર નોકલે 1 નાખી પુકા તરફ દોરે કીડી દરમા ભરાઈ જાય માખી મદ દખાપ અને કેડડા 1 જી પ્રાણ કે તર ધર તરફ દોડે આ બધા વરસાદ આવવાના 1 ચલા છે

1 નિવ પદાર્થો બપ સા— તાર અથવા સરખીનો તાર લુટે કતાવ દેલુ પક્ષી જમ લાઈ ૩૩ કુન જરમીના પા 1 મેલા ચાપ અને બદનો આવજ પલે દુર મુધી સંભળાવે તે વરસાદ આવવાના સંભર છે

(લિ 11)

ગોળીપણું એ નીચાનાર દમેરુનું મુલ્ય છે
રોગોથી દુર રહેવું એ મુખની સીમા છે.

— અમૃતભુક્ત —

આતકનિગ્રહ ગોળીઓ

હરી માધી અસક્રિયતા તમામ કાલોત્તે દર કી રોગોને મદાદેહ તથા તરસ્તી રકાવે છે તે અમુક અર્થક સમિતો બહાર છે. મિત્રત ધરતી / ઓછો અટકે ચાર અઠસડીયા માટે માત્ર બેજ ડી આંડો ડી માત્ર એકજ રૂપિયો

જાગસ કી દીઓ પ્રકાશવાળી આરમિત અને રોગનુ બળ વધે માટે આનિજ એ ગોળીઓ મગાયો અને તુરંત જાળવાન તથા પુષ્ટ બને.

લાખો જીવાનોની આગમાં થતી જીવગીત સુધારી
શી કરનાર

કામ શાસ્ત્ર

જીવાનીમાં થતી બધે દર જોમાના માં પરીણાગને આબેહુજ ચીતાર આ પી આરોગ અને જીવતીને ખરો તરતો જાતાવનાર આ પ્રસ્તુતની જીવી જીવી દશ લાખાઓમાં મગસે આજસુધી રાત લાખથી વધારે નકલો વહેચા મા મારી છે

જો ને તમા પાચવામાં ન ગામેસ દોષતો પીએ જાણવેત સરનામે આજેનું પ્રત લખા ને મગારી લ્યો જેમ તે પી દીમત લાગ્યા નથી આવ તો તેમ તેનું પેદારનું પશુ લેવામાં નથી આવતું

વૈદ્યશાસ્ત્રી

મણિશંકર ગોવિંદજી

જામનંદર — કોઠિયાવાડ.